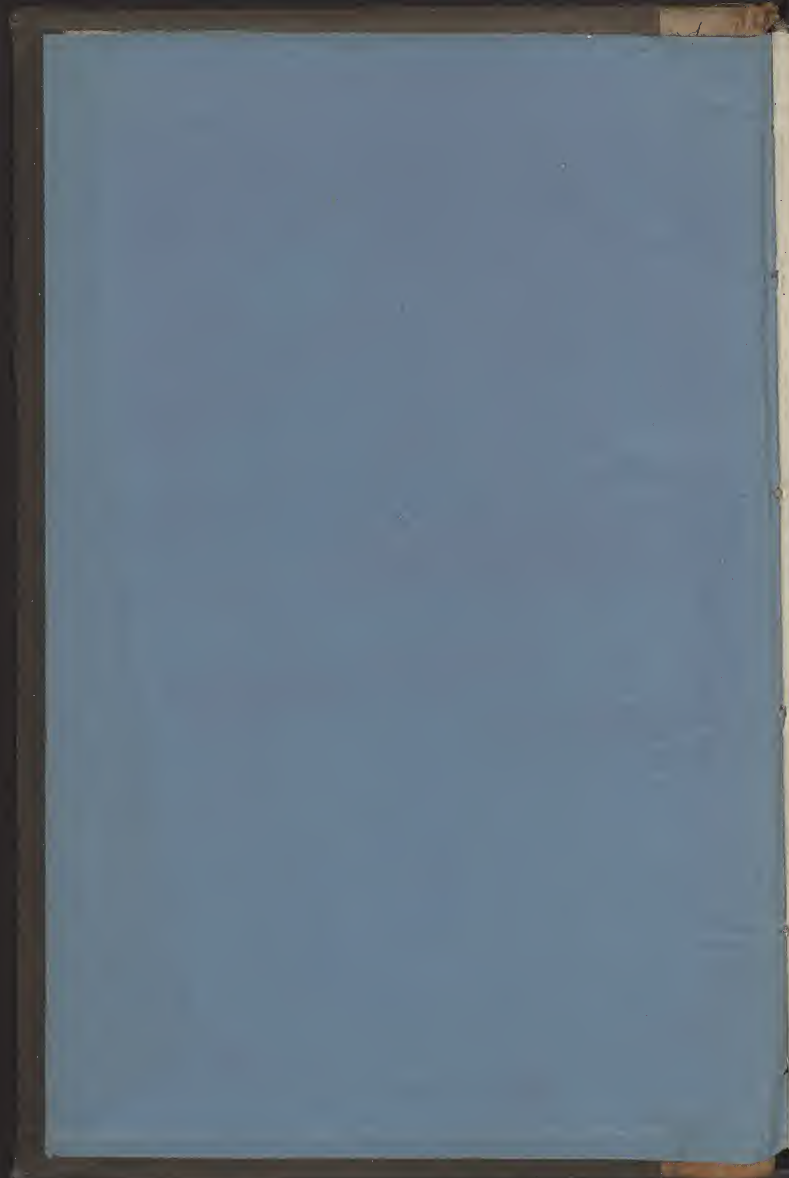

Biblia

Þad er øll

Heiløg Ritning /

Fyrer Hañs Kongl: Majest:

Vors Allranadugasta ARFA HERRA

KONUNGS

FRIDERichs FJORda /

Christelega Umsorgun /

Med Kostgiæfne / og epter Høfudi Textun-um / meir eñ fyrrum athugud / so og med adskilianlegum Paralellur auken.

Þrickt a Hoolum i Hialltadal / Anno 1728.

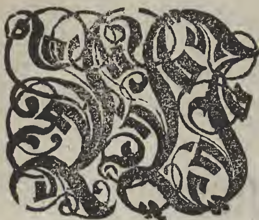

II FRIDERICH dend Fierde/ af Guds Naade / Konge til Danmark og Norge/ de Vender og Gothers / Hertug udi Slesvig/ Holsten / Stormarn og Dytmersken / Greve udi Oldenborg og Delmenhorst / Giøre alle vitterligt / at efter som Os Elskelig Hr: Peter Raben / Ridder / Voris Admiral og Stiftbefalings Mand over Vore Lande Jisland og Færøe/ for Os Allerunderdanigst haver andraget dend store Mangel / der skal findis paa Bibler udi bemeldte Jisland / og derhos begiært/ at Vi Allernaadigst vilde tillade/ at Os Elskelig Mag: Steen Joensen / Biskop over Hole Stift paa bemeldte Jisland / Bibelen paa nye maatte lade trykke og til dennem/ som samme maatte forlange/ for en billig Priis selge og afhænde: Da have Vi efter saadan hans herom Allerunderdanigst giorte Ansøgning og Begiæring/ Allernaadigst bevilget og tilladt / saa og hermed bevilge og tillade / at fornemte Biskop Mag: Steen Joenssen Bibelen udi det Jislandske Sprog der i Landet maa lade oplegge og trykke / og samme for saa billigen Priis/ som Voris Amtmand tillige med forbemeldte Mag: Steen Joenssen og Os Elskelig Hr: Joen Arnessen / Biskop over Skalholt Stift kunde finde forsvarlig/ enten imod reede Peinges Erleggelse/ eller for gode Kiøbmands Vahre/ til alle og enhver/ som samme Bibel maatte behøve og begiære/ selge og afhænde: Dog haver meerbemeldte Biskop Mag: Steen Joenssen ved dette Verk fornemmeligen derhen at see / at dend udi Missions Collegii Bogtrykkerie her i Voris Kongelige Residentz-Stad Kiøbenhavn oplagte nye Edition af dend Danske Bibel / for saaviit de derudi giorte Forbedringer angaar / det meste muligt er/ vorder fult / saa og at denne nye Edition i det Jislandske Sprog rigtig og correct vorder oplagt og trykt. Forbydendis alle og enhver hermod/ efter som forskrevet staar/ at hindre eller udi nogen Maade Forfang at giøre / under Vor Hyldist og Naade. Givet paa Vort Slot Kiøbenhavn dend 27. Februarii Anno 1723. Under Vor Kongelig Haand og Signet

Friderich R.

II FRIDERICH den Fierde/ af Guds Naade/ Konge til Danmark og Norge / de Venders og Gothers / Hertug udi Slesvig/ Holsten/ Stormarn og Dytmersken / Greve udi Oldenborg og Delmenhorst / Giøre alle Vitterligt/ at efter som Os Elskelig Mag: Steen Jonsen/ Biskop over Hole Stift paa Vort Land Island/ som den 27. Februarii Anno 1723. haver erholdt Vores Allernaadigste Privilegium, Bibelen udi det Iislandske Sprog der i Landet at lade oplegge og trykke/ og samme for saadan Priis / som Vores Amtmand tilligemed bemelte Biskop Mag: Steen Jonssen og Os Elskelig Mag: Joen Arnessen / Biskop over Skalholt Stift/ kunde finde Forsvarlig/ enten imod reede Penges Erleggelse/ eller for gode Kiøbmands Vahre/ til alle og enhver/ som samme Bibel maatte behøve og begiere/ selge og afhænde/ for Os Allerunderdanigst haver ladet andrage at det skal falde hannem meget Besværligt saadant at i Verk sette/ formedelst Papiret og andet som til Bogtrykkeriet behøves/ der i Landet skal være meget Kostbar/med mindre hand der til maatte nyde nogen Hielp/ hvor for hand Allerunderdanigst haver begiert/ at det hannem/ ligesom det 2de Biskopper for ham der i Landet ved Bibelens Oplag haver været forundt / Allernaadigst maatte tillades at nyde 1. Rixdaler/ eller En Rixdalers Værdie af hver Kirke i Landet/ Da have Vi/efter fornevnte Biskop Mag: Steen Jonssens i saa Maader Allerunderdanigst giorte Ansøgning og Begiering/ Allernaadigst bevilget og tilladt/ saa og hermed bevilge og tillade/ at hand til Hielp til Bibelen udi det Islandske Sprog at lade oplegge og trykke / maa nyde og oppebære Een Rixdaler Specie eller dessen Verdie af enhver Kirke udi bemelte Vort Land Island/etc. Forbydendes alle og eenhver herimod/ efter som forskrevet staar/ at hindre eller udi nogen Maade Forfang at giøre/ under Vor Hyldest og Naade. Givet paa Vort Slot Kiøbenhafn den 16. Aprilis Anno 1728.

Under Vor Kongelig Haand og Signet.

Friderich R.

Registur

yfer Þær Gømlu Testamentesins
Bækur / allt til Samuels Bookar.

Su Fyrsta Mose Bok

I. Capitule.

Allrahluta skøpun a sex døgum.

J * upphafe skapade Gud
** Himenenn og Jørd-
ena. * Joh. 1. 1 / 3.
Col. 1/16. Ebr. 11/3. **
Ps. 33/6. Ps. 102/26.
2. Og Jørdenn var
eide og toom / Og þar
var myrkur upp yfer underdiupenu /
og Guds Ande * leid upp yfer vøtn-
unum. * Ps. 33/ 6.
3. Og Gud sagde: * verde lioos /
Og þar vard lioos. * 2. Cor. 4/ 6.
4. Og Gud sꜳ ad liooſed var gott/
og Gud giørde adgreining i millum *
lioossens og myrkursens.
* Es. 45/7.
5. Og Gud kallade liooſed dag / og
myrkred kallade hann noott / Og þar
vard kvølld/og þar vard morgun/ fyr-
ste dagur.
6. Og Gud sagde: * verde ein vt-
þanenn (festing) midt i vøtnunum/ og
ad hun skilie i millum vatns og vatns.
* Ps. 33 / 6. Ps. 136 / 5. Jer. 10 / 12.
C. 51/ 15.
7. Og Gud giørde eina vtþanda
(festing/) og giørde adgreining i mill-
um * vatnsens/ sem var under þeirre
vtþøndu (festingu/) og i millum vatn
sens / sem var yfer þeirre vtþøndu
(festingu/) og þad skiede so.
* Ps. 104/ 3. Ps. 148/ 4. Jer. 10/12.
C. 51/ 15.
8. Og Gud kallade þa vtþøndu
(festing) Himen/ og þar vard kvølld/
og þar vard morgun / annar dagur.
9. Og Gud sagde: * vøtned under
Himnunum safnest til eins stadar / ad
þad þurra siaest / og þad skiede so.
* Job. 38 / 8. Ps. 33 / 7. Ps. 104/ 7/ 9.
Ps. 136/ 6.
10. Og Gud kallade þad þurra
Jørd/ og vatnsens samannsafn kallade
hann haf/ Og Gud sꜳ ad þad var
gott.
11. Og Gud sagde: Jørdenn gefe
gras/ jurter/ sem gefe sæde/ ꜳvaxtar
samt trie / sem bere ꜳvøxt epter sinne
tegund/og hafe sitt sæde i sier ꜳ Jørd
unne/ og þad skiede so.
12. Og Jørdenn gaf af sier gras /
jurter / sem gꜳfu sæde af sier epter
sinne tegund/ og trie / sem bar ꜳvøxt/
og hafde sitt sæde i sier epter sinne teg-
und / Og Gud sꜳ / ad þad var gott.
13. Og þar vard kvølld / og þar
vard morgun/ þridie dagur.
14. Og Gud sagde: * verde lioos
a himensens vtþanenne (festingu/) ad
giøra adgreining i millum dagsens og
i millum næturennar/ og þau skulu ve-
ra til teikna og til tilsettra(tyma/ og
til daga og ꜳra/ * Ps. 136 / 7.
Syr. 43/ 2/ 9.
15. Og sieu til lioosa a Himensens
vtþanenne (festingu/) til ad lysa yfer
Jørdena / og þad skiede so.
16. Og Gud giørde þau tvø stooru
lioos / þad stærra liooſed ad stioorna
* degenum / og þad minna liooſed ad
stioorna noottunne/ og stiørnurnar.
* 5. Mos. 4/ 19. Job. 9/ 9.
17. Og Gud sette þau a Himen-
sens vtþanda (festing/) til ad lysa
yfer Jørdena.

18. Og

18. Og til ad stioorna um dageñ / og um nootkena / og * til ad skilia i millum lioossens/ og i millum myrkur-sens / Og Gud sa / ad þad var gott.
* Ps. 104/ 20.

19. Og þar vard kvølld / og þar vard morgun/ fioorde dagur.

20. Og Gud sagde: vakned gefe margfølld skrijdande dijr af sier (sem hafe) lifande sal/ Og * fuglar flu-ge yfer Jørduñe/ upp yfer Himensens utþaneñe (festingu.) * c. 2 / 19.

21. Og Gud skapade þa stooru * hvalfiska/ og allshaattkud lifande (og) hræranleg dijr/ sem vakned gaf (marg falldlega) af sier epter siñe tegund / og allskins fugla med vængium/ epter siñe tegund/ og Gud sa / ad þad var gott.
* Ps. 104/ 26. Job. 40/ 10.

22. Og Gud blessade þa/ og sagde: * verded avaxtarsamer og margfalld-er/ og filled vøtneñ i hafenu : og fug larner verde margfallder a Jørduñe.
* v. 28. c. 8/ 17. c. 9/ 1/ 7.

23. Og þar vard kvølld / og þar vard morgun / fimte dagur.

24. Og Gud sagde: Jørdeñ gefe af sier lifande dijr/ epter siñe tegund/ * fie og orm / og dijr a Jørduñe epter siñe tegund / og þad skiede so.
* Job. 12/ 7. Syr. 16/30.

25. Og Gud giørde dijr a Jørduñe epter siñe tegund/ og fenad epter siñe tegund / og allskins orm a Jørduñe epter siñe tegund/ Og Gud sa/ ad þad var gott.

26. Og Gud sagde: lated oss gio ra * eina mañeskiu i vorre mynd/ ept er vorre lijkingu / Og þau skulu drott-na yfer hafsens fiske/ og yfer Himen-sens fugle/ og yfer fenadenum/ og yf-er allre Jørduñe/ og yfer øllum orm-um sem skrijda a Jørduñe. * c. 5/ 1. c. 9/ 6.

27. * Og Gud skapade mañeskiuna i siñe mynd / hañ skapade hañ i Guds mynd / mañ og kviñu skapade hañ þau. * c. 2/ 7/ 21/ 22. Spek. 2/ 23. Matth. 19/ 4. Marc. 10/ 6. 1. Cor. 11/7. Eph. 4 / 24. Col. 3 / 10. 1. Tim. 2 / 13.

28. Og Gud blessade þau / og Gud sagde til þeirra : * vered avaxtarsøm/ og margfølld / og filled Jørdena / og giøred ydur hana undergiefna / og drottned yfer hafsens fiske / og yfer Himensens fugle / og yfer øllum dijr-um/ þeim sem skrijda a Jørduñe.
* v. 22/ 26.

29. Og Gud sagde: sia / eg hefe gefed ydur allar Jurter / sem gefa sæde/ sem eru a allre Jørduñe/ og alls slags trie / a hvørium er triaaña a-voxtur / sem hafa sæde / þau skulu vera ydur * til fædslu. * c. 9 / 3.

30. Og hvøriu dijre a Jørduñe/ og hvørium fugle under Himnenum / og hvørium orme a Jørduñe/ sem lifer / (hefe eg gefed) allra handa grænar Jurter/ til ad eta/ og þad skiede so.

31. Og Gud * sa allt þad / hañ hafde giørt/ og sia/ * * þad var mik ed gott/ og þar vard kvølld / og þar vard morgun sa siøtte dagur.
* 2. Mos. 29 / 43. ** Syr. 39 / 21. Spek. 1/ 14.

II. Capitule.

Sabbathsins Iñsettning og þad for-bodna trie.

Og Himeneñ og Jørdeñ urdu algiørd / og allur þeirra her.

2. Og Gud hafde full komnad * a þeim siø-unda dege sitt verk/ sem hañ hafde giørt / og * * hvijldest a þeim siøunda dege af øllu sijnu verke/ sem hñ hafde giørt. * 2. Mos. 20/11. c. 31/ 17. 5. Mos. 5/ 14. ** Es. 40/ 28. Ebr. 4/ 4.

3. Og Gud blessade þañ siøunda dag / og helgade hañ / af þvi hañ hvijldest a hønum af øllu sijnu verke/ sem Gud hafde skapad (og) giørt.

4. Þesser eru Himens og Jardar upprunar/ þa þau skøpudust/ a þeim tijma Gud Drottiñ giørde Jørdena og

og Himeneñ:

5. Og allra handa (smæ) frie a mørkeñe / ædur eñ þau voru a Jørduñe / og allra handa Jurter a mørkeñe/ ædur eñ þær uppruñu/ þvi Gud Drottiñ hafde ecke læted rigna a Jørdena / og þar var ecke mañeskia / sem yrkte Jørdena.

6. Og þar uppstie eiñ dampur af Jørduñe / og vøkvade allt Jardrijke.

7. Og Gud Drottiñ hafde * giørt mañeskiuna/ (af) dupte/ af Jørduñe / og blæsed lijfs anda i hañs naser/ og ** mañeskiañ vard ad eiñe lifande sal. * c. 1 / 26. ** 1. Cor. 15/ 45.

8. Og Gud Drottiñ hafde * plantad eiñ alldingard i Eden/ ** i mooti austre / og sette mañeskiuna þar i/ hveria hñ hafde giørt. * c. 1/11/12. ** c. 4/16.

9. Og Gud Drottiñ giørde / ad þar uppuxu allra handa frie af Jørduñe / sem voru listeleg til ad siaa / og good til ad eta / og * lijfsens tried midt i alldengardenum / og skilnings tried a goodu og illu. * Openb. 2/ 7.

10. Og þar gieck eitt vatnsfall wt af Eden/ til ad vøkva alldengardeñ / Og þar fra skiptest þad/ og vard ad fioorum høfud (vatnsføllum.)

11. Þess fyrsta nafn er * Pison / hvørt ed fellur um þad giørvallt land Havila / hvar ad er gull. * Syr. 24/ 30. etc.

12. Og gulled af þvi sama lande er gott / þar er Bdellion / og sa steiñ Onyx.

13. Og þess añars vatnsfalls nafn er Gihon / hvørt ed fellur um þad giørvallt land Chus.

14. Og þess þridia vatnsfalls nafn * er Hiddekel / hvørt ed reñur fyrer austañ Assyriam/ Og þad fioorda vatnsfall / þad er Phrat. * Dan. 10/ 4.

15. Og Gud Drottiñ took mañeskiuna / og sette hana i Edens alldengard/ ad yrkia hañ og vardveita hañ.

16. Og Gud Drottiñ baud mañeskiuñe / og sagde: Þu * matt ad frialsu eta af allra handa triam i alldengardenum. * c. 3/ 1/ 3/ 11.

17. Eñ af skilnings trienu a goodu og illu / af þvi skalltu ecke eta/ þvi a * hvørium dege þu etur af þvi/ skalltu ** deya daudanum. * 1. Kong. 2/ 37. ** Rom. 5/ 12.

18. Og Gud Drottiñ sagde: Þad er ecke gott / ad mañeskiañ er sier * ein: eg vil giøra heñe eina hiælp/ so sem fyrer hana. * Pred. 4. 8/ 9.

19. Og Gud Drottiñ hafde giørt af Jørdeñe allskins dijr a mørkeñe / og allskins Himensens fugla / og hañ leidde þau til mañeskiuñar / til ad siaa/ hvad hañ villde kalla hvørt / Og allt þad / sem Adam kallade þad lifanda dijr/ þad var þess nafn.

20. So gaf Adam * øllum fienadenum og Himensens fuglum/ og øllum dijrum a mørkeñe/ nøfn/ eñ Adam fañ øngva hiælp / so sem fyrer sig. * Job. 35/ 11.

21. Þa liet Gud Drottiñ falla eitt * dwpañ svefn a Adam/ og hañ svaf / Og hañ took eitt af hañs rifbeinum/ og sette holld i stadeñ þar fyrer. * 1. Sam. 26/ 12.

22. Og Gud Drottiñ * giørde þad rif-bein/ sem hañ hafde teked af mañeskiuñe/ ad eirnre kviñu / og leidde hana til Adams. * 1. Cor. 11/ 8. 1. Tim. 2/ 13.

23. Þa sagde Adam: þetta siñ/ er þad * bein af mijnum beinum/ og holld af mijnu hollde / þesse hun skal kallast karlyña / þvi þesse er tekeñ af karlmañenum. * 1. Cor. 11/ 8.

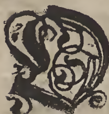
24. * Þar fyrer skal madureñ / yfergiefa siñ fødur og sijna moodur / og vera stadfastlega hia siñe hustru / og þau skulu verda ad einu hollde. * Matth. 19 / 5. Eph. 5/ 31.

25. Og þau voru bæde * naken/ Adam og hañs hustru / og blygdudust

ecke. * Cap. 3 / v. 7.

III. Capitule.

Syndafalled / og Guds Doomur þar yfer.

G høggormurenn vär
hreckvysare / enn øll dyr
a mørkenne / hver Gud
Drottenn hafde giørt /
og (hann) sagde til Kvinn
unnar: Jaa / ad Gud
skyllde hafa * sagt: þier skulud ecke
eta / af einhvøriu trie i alldengarden
um? * c. 2/ 16.
2. Þa sagde kvinnan til høggorm
sens: vid meigum eta af triaanna aa
vexte / i alldengardenum:
3. Enn um þess tries avøxt / sem
er midt i alldengardenum / sagde Gud:
eted ecke þar af / og hræred ecke þar
vid / ad þier skuled ecke deya.
4. Þa sagde høggormurenn til kvinn
unnar: þier skulud * ecke deya daudan
um. * Joh. 8/ 44. 2. Cor. 11/ 3.
5. Enn Gud veit / ad hvørn dag
þier eted þar af / þa skulu ydar augu
opnast/ og þier skulud verda lijka sem
Gud / og þeckia gott og illt.
6. Og kvinnan saa / ad tried var
gott ad eta af / og ad þad var lystelegt
til ad lijta / og eitt æskelegt trie til ad
faa skynseme / so * took hun af þess
avexte / og aat / og gaf sijnum manne
og so med sier / og hann aat.
* Syr. 25 / 32. 1. Tim. 2/ 14.
7. Þa upplukust beggia þeirra
augu / og þau þecktu / ad þau voru
nakenn / og þau festu samann fijkiu
blød og giørdu sier skyrtur.
8. * Og þaug heyrdu Guds Drott
ens raust/ sem gieck i alldengardenum /
þa dagurenn var svalur / Þa falde A
dam og hanns hustru sig fyrer Guds
Drottens auglite / a mille triaanna i
alldengardenum. * Cap. 2 / 25.
9. Og Gud Drottenn kallade a A
dam / og sagde til hanns: hvar ertu?
10. Og hann sagde: eg heyrde
þijna raust i alldengardenum/og hrædd
unst/ þvi eg er nakenn/ og falde mig.
11. Og hann sagde: hvør gaf þier
til vitundar / ad þu ert nakenn? hefur
þu eted af þvi tre / um hvørt eg *
baud þier / ad þu (skyllder) ecke eta
þar af? * c. 2 / 16/ 17.
12. Og Adam sagde: * kvinnan /
sem þu gafst / med mier / hun gaf mier
af þvi trie / og eg aat. * v. 6.
Syr. 25 / 32. 2. Cor. 11 / 3.
13. Þa sagde Gud Drottenn til kvinn
unnar: þvi hefur þu þetta giørt? og
kvinnan sagde: høggormurenn sveik mig/
og eg aat.
14. Þa sagde Gud Drottenn til høgg
ormsens: af þvi þu giørder þetta / þa
vertu bølvadur / framar enn allur fienad
urenn / og framar enn øll dyrenn a mørk
enne / þu skallt gaanga a þijnum kvide /
og eta molld alla þijna lijfdaga.
15. Og eg vil setia fiandskap i mill
um þijn/ og i millum kvinnunnar/ og i mill
um þijns sædes / og i millum hennar
Sædes/ * þad sama skal sundur meria
þitt høfud / enn þu skallt sundur meria
hanns hæl. * 1. Joh. 3 / 8.
16. Enn til kvinnunnar sagde hann: eg
vil myked margfallda giøra þijna eymd/
og þinn gietnad/ med harmkvæling skall
tu fæda børn / og þijn epterløngun skal
vera til þijns manns / enn hann skal *
drottna yfer þier. * 1. Cor. 11/ 3.
Cap. 14/34. 1. Tim. 2/ 11/ 12. 1. Pet.
3/ 6. Eph. 5/ 22.
17. Og hann sagde til Adams: søk
um þess/þu hlydder þinnar hustrur raust/
og aatst af þvi trie/ um hvørt eg baud
þier / og sagde: þu skallt ecke eta þad
af/ þa verde Jørdenn bølvud fyrer þij
na skulld / med erfide skalltu eta þar af
alla þijna lijfdaga.
18. Og hun skal bera þier þyrn og
þystel / og þu skallt eta Jurter a mørk
enne.
19. J þijns andlites * sveita/ skall
tu eta þitt braud / þar til þu verdur ad

Jordu aptur / þvi þu ert tekeñ þar af / þvi þu ert * * dupt/ og skallt verda ad dupte aptur.

* 2. Thess. 3/10. * * 1. Mos. 18/ 27.

20. Og Adam kallade siñar hustrur nafn Eva / þvi hun sialf var allra lifendra mooder.

21. Og Gud Drotteñ giorde Adam og hañs hustru kyrtla af skiñe / og iklædde þaug.

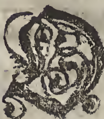
22. Og Gud Drotteñ sagde: siaa / Adam er sem eirn af oss/ til ad þeckia gott og illt/ eñ nu/ uppaþad/ hañ ecke skule utrietta siina hønd / og take og so af lijfsens trie og ete / og life æfiñlega.

23. Þa burtvijsade Gud Drotteñ hønum af Edens alldengarde/ til ad yrkia Jordena / þa er hañ var tekeñ af.

24. Og hañ rak mañeskiuna ut / og sette * Cherubim fyrer austañ Edens alldengard / og eitt brugded sveipande sverd / til ad vakta vegeñ til lijfsens tries. * 4. Mos. 22/ 24.

IV. Capitule.

Kains Broodur-Mord.

Og Adam kiende siñar hustrur Evu / og hun vard oliett/og fædde Kain / og sagde : eg hefe ødlast eirn mañ/ Drotteñ.

2. Og hun nade aptur ad fæda hañs brooder Abel: og Abel vard eirn fiaar hyrder/og Cain vard eirn boonde.

3. Og þad skiede/ þegar eirn tiimi ur tijme var lideñ / ad Kain frambar eitt (mat)-offur / til Drottens af Jardar avexte.

4. Og Abel bar og fram / af siñar hiardar frumburdum/og af þeirra feite / og Drotteñ * leit til Abels og hañs (mat)-offurs / * Ebr. 11 / 5.

5. Eñ til Kains og hañs (mat-) offurs leit hañ ecke / þa vard Kain afar reidur / og hañs andlit afmyndadest.

6. Og Drotteñ sagde til Kains: hvi ertu reidur / og hvi er þitt andlit afmyndad ?

7. Er þad ecke so? ad þar sem þu giører gott/ ertu þacknæmur/ og þar sem þu giører ecke gott/ þa er syndeñ su / sem liggur fyrer dyrunum / og * heñar lysting mun vera til þijn / og þu / þu skallt drottna yfer heñe.

* Rom. 6. 12/ 16.

8. Og Kain talade vid Abel siñ broodur / og þad skiede / þa þeir voru a mørkeñe/ þa uppreis Kain i moote Abel sijnum broodur/og * sloo hañ i hel.

* Spek. 10/3. Matth. 23 / 35. 1. Joh. 3 / 12. Pist. Jud. v. 11.

9. Og Drotteñ sagde til Kains : hvar er Abel þiñ brooder ? og hañ sagde : eg veit ecke/ skal eg vakta miñ broodur ?

10. Og hañ sagde: hvad hefur þu giort ? hier er þijns broodurs * bloods raust/ sem hroopar til mijn af Jorduñe. * Ebr. 12/ 24.

11. Og nu ert þu bølvadur af Jord uñe/ sem uppliet siñ muñ / til ad taka þijns broodurs blood af þiñe hende.

12. Nær þu yrker Jordena / skal hun ecke framar meir gefa þier siñ grooda/ reikande og land-flootta skalltu vera a Jorduñe.

13. Þa sagde Kain til Drottens : miñ misgiorningur er stærre / eñ eg kuñe bera.

14. Siaa / þu hefur reked mig i dag af Jardrijke/ og eg hlijt * ad fela mig fyrer þijnu auglite / og verd reikande og land-flootta a Jorduñe/ So vill þad ganga til / ad hvør mig fiñur/ slær mig i hel. * Job. 15/20. etc.

15. Eñ Drotteñ sagde til hañs : þar fyrer/ hvør sem slær i hel Kain / a hønum skal þess hefndt verda sio-falldlega : so sette Drotteñ eitt teikn a Kain / ad eingeñ skyllde slaa hañ i hel/ sem hañ finde.

16. So gieck Kain wt fra Drott-
eñs augsyn / og var i þvi lande Nod/
fyrer austañ Eden.

17. Og Kain kiende siñar hustrur /
og hun vard olieft / og fædde Hanoch/
hañ bygde eina borg / og kallade borg-
areñar nafn epter syns sonar nafne
Hanoch.

18. Af Hanoch fæddest Irad / og
Irad gat Mahujael / og Mahujael
gat Matusael/ og Matusael gat Lam
ech.

19. Eñ Lamech took sier tvær hust
rur / þeirrar einu nafn var Ada / og
þeirrar añarar nafn Zilla.

20. Og Ada fædde Jabal/ Af hon-
um komu þeir sem bua i hreisum / og
(høndla med) fie.

21. Og hañs broodurs nafn var
Jubal/ af hønum komu aller sem leika
a hørpur og organ.

22. Og Zilla/ hun fædde og so Tu
balkain / sem giørde allra handa skarp
beitt smijde af kopar og jarne / og Tu-
balkains syster var Naama.

23. Og Lamech sagde til siña kven-
na/ Ada og Zilla: heyred mijna raust/
Lamechs hustrur / merked mitt tal/ ad
eg hefe sleged eiñ mañ i hel / mier til
eins sаrs / og eitt ungmeñe mier til
aaverka.

24. Þvi siøfalldlega skal Kains
hefndt verda / og Lamechs siøtiju siñ-
um og siø siñum.

25. Og Adam kiende eñ nu siñar
hustrur/ og hun fædde eiñ son/ og kall
ade hañs nafn * Seth/ þvi Gud hef-
ur sett mier (sagde hun) eitt añad
sæde fyrer Abel / þvi Kain sloo hañ
i hel. * C. 5/ 3.

26. Og Seth vard og sialfum fædd
ur eiñ * sonur / og hañ kallade hañs
nafn Enos/ Þa hoofu meñ ad aakalla
Drotteñs nafn. C. 5/ 6.

V. Capitule.

Forþedraña Ættar-Tala/
fra Adam til Noa.

Esse er Adams * ættar
book/ A þeim dege **
Gud skapade Adam /
giørde hañ hañ i Guds
lijkingu. * 1. Kron. 1/
1. etc. ** 1. Mos. 1/
27. C. 2/ 7. C. 9/ 6. Col. 1/ 10.

2. Hañ skapade þau mañ og kviñu/
og blessade þau / og kallade þeirra na-
fn Adam a þeim dege þau voru skøp-
ud.

3. Og * Adam lifde hundrad og
þriatige aar / og ablade ** eins son-
ar i siñe lijking / epter siñe mynd / og
kallade hañs nafn Seth.

* Luc. 3/ 38. ** 1. Mos. 4/ 25.
1. Kron. 1/ 1.

4. Og Adam lifde/ epter þad hañ
hafde ablad Seths/ aatta hundrud aar/
og ablade sona og dætra.

5. Og Adams allur alldur / sem
hañ lifde / vard niju hundrud aar og
þriatiju aar / og hañ deyde.

6. Og Seth var hundrad aara og
fim aara gamall / og ablade * Enos.

* C. 4/ 26. 1. Kron. 1/ 1.

7. Og Seth lifde / epter þad hañ
hafde ablad Enos / aatta hundrud aar
og siø aar/og ablade sona og dætra.

8. Og Seths allur alldur vard
nyju hundrud aar og toolf aar/og hañ
deyde.

9. Og Enos var nijutijger aara
gamall / og ablade Kenans.

10. Og Enos lifde epter þad hañ
hafde ablad Kenans/ aatta hundrud aar
og fimtan aar/og ablade sona og dætra.

11. Og Enos allur alldur vard nyju
hundrud aar og fim aar/ og hañ deyde.

12. Og Kenan var siøtijger aara
gamall/ og ablade Maalaleels.

13. Og Kenan lifde epter þad hañ
hafde ablad Maalaleels/aatta hundrud
aar / og fiørutiju aar / og ablade sona
og dætra.

14. Og Kenans allur alldur / vard
nyju hundrud aar og tiju aar / og hañ
deyde.

15. Og

15. Og Maalaleel var fim̃ ära og
sextijger ära gamall/ z ablade Jareds.
16. Og Maalaleel lifde/ epter þad
hñ hafde ablad Jareds/ ätta hundrud
är/ og þriatiju är/ og ablade sona og
dætra.
17. Og Maalaleels allur alldur /
var ätta hundrud är / og fim̃ og nÿju-
tiju är / og hañ deyde.
18. Og Jared var hundrad ära og
tveggia og sextijger ära gamall / og
ablade Enochs.
19. Og Jared lifde epter þ hñ haf
de ablad Enochs / ätta hundrud är/
og ablade sona og dætra.
20. Jareds allur alldur vard nÿu
hundrud är / tvø og sextijger är / og
hañ deyde.
21. Og Enoch var fim̃ og sextiju
ära gamall / og ablade Methusela.
22. Og Enoch gieck med Gude/ ept
er þad hañ hafde ablad Methusela/
þriu hundrud är / og ablade sona og
dætra.
23. Og Enochs allur alldur vard
þriu hundrud är / og fim̃ og sextijg-
er är.
24. Og Enoch * gieck med Gude /
og hañ var ecke(framar til/) þvi Gud
** took hañ. * Syr. 44/ 16.
Cap. 49 / 16. Ebr. 11 / 5. Pist. Jud. v.
14. ** Es. 57/ 12. Spek. 4/ 10.
25. Og Methusela var hundrad
ära/ og siø og ättatiju ära gamall/
og ablade Lamechs.
26. Og Methusela lifde / epter
þad hñ hafde ablad Lamechs/siø hund
rud är / tvø og ättatiju är / og ab-
lade sona og dætra.
27. Og Methusela allur alldur
vard nÿu hundrud är / og nÿu og sex-
tiju är/ og hañ deyde.
28. Og Lamech var hundrad ära
og tveggia og ättatijger ära gamall/
og ablade eins sonar.
29. Og kallade hañs nafn Noe/ og
sagde: þesse skal hugga oss i vorre mæ-
du/ og vorra handa erfide a Jørduñe/
hverre Drottheñ hefur bølvad.
30. Og Lamech lifde/ epter þad ad
hñ hafde ablad Noa/ fim̃ hundrud är/
og fim̃ og nÿutijger är / og ablade so-
na og dætra.
31. Og Lamechs allur alldur vard
siø hundrud är / og siø og siøtiju är /
og hañ deyde.
32. Og * Noe var fim̃ hundrud
ära gamall/ og Noe ablade Sems /
Chams og Jahpets. * C. 6 / 10.

VI. Capitule.

Flooded verdur bodad.

Og þad skiede/ þegar mañ
eskiurnar høfdu teked ad
fiølga a Jørduñe/ og
þeim fæddust dætur.
2. Pa litu Guds syn-
er/ mañeskiuñar dætur /
ad þær voru frijdar / og tooku sier *
hustrur af øllum/ sem þeir utvøldu.
* Matth. 24/ 38. Luc. 17/ 27.
1. Pet. 3/ 20.
3. Pa sagde Drottheñ : miñ Ande
skal * ecke þrätta vid mañeñ æfiñ-
lega / þvi hañ er holld: og hañs dag-
ar skulu vera hundrad og tuttugu är.
* Matth. 23/ 37. P. G. 7 / 51.
4. Par voru a þeim tijma risar a
Jørduñe / ja/ lijka so / epter þad ad
Guds syner/ voru iñgeingner til mañ-
eskiuñar dætra / og høfdu * ablad sier
(barna) þeir eru þeir vollduga / hrør
ier fordum voru nafn kuñuger meñ.
* Matth. 24/38. Luc. 17/ 27.
5. Og þegar Drottheñ sa/ad mañesk
iuñar vondska var mykel a Jørduñe/
og * øll hañs hiartans þanka uppa
finding / var aldeiles vond hvørn dag.
* C. 8/ 21. Matth. 15/ 19.
6. Pa angrade Drottheñ / ad hañ
hafde giørt mañeskiuna a Jørduñe /
og þad hrigde hañ i hañs hiarta.
7. Og Drottheñ sagde : eg vil af-
má mañeskiuna/ sẽ eg hefe skapad/ af
Jørduñe / (ja) bæde mañeskiuna og

fienaden̄ / og ørm og fuglen̄ under Himnenum / þvi mig angrar / ad eg giørde þa.

8. En̄ Noe fan̄ * naad fyrer Drott ens augum. * c. 18 / 3. c. 19/ 19.
Luc. 1/30.

9. Þessar eru Noa ætter/ Noe eirn * reitferdugur madur var fullkomen̄ i sin̄e tyd / Noe ** gieck med Gude.
* Syr. 44/ 17. Ebr. 11/ 7. ** 1. Mos. 5/ 22/ 24.

10. Og Noe ablade * þriggia sona/ Sems/Chams z Japhets. * c. 5/ 32.

11. En̄ Jørden̄ var fordiørfud fyrer Guds augum/ Og Jørden̄ var full af yferfrodslu.

12. Þa leit Gud (ſia) Jørdena/ og sia/hun var fordiørfud/þvi allt holld hafde fordiarfad sitt framferde a Jørdun̄e.

13. Þa sagde Gud til Noa: alls holldz ender er komen̄ fyrer min̄e augsyn / þvi Jørden̄ er full med yferfrodslu af þeim / og sia / eg vil fordiarfa þa/ (ia) Jørdena sialfa.

14. Giør þier eina aurk af gopher trie / giør (sma) hus i aurken̄e og bræd hana in̄an̄ og utan̄ til med bike.

15. Og giør hana so: aurken̄ skal vera þriu hundrud alna løng/ (og) fim tyger alna breid/og þriatyu alna hæ:

16. Þu skallt giøra glugga a aurken̄e / og þar ofan̄ a skalltu fullgiøra han̄ eirnrar alnar / og arkaren̄ar dyr skalltu setia midt a hen̄ar sydu / þu skallt giøra hana (þriu lopt/) eitt nedst/ eitt an̄ad (i midiu) og þad þrid ia (efst.)

17. Og eg / sia / eg læt koma eitt vatns-flood yfer Jørdena / til ad fordiarfa allt holld/ sem hefur lyfsanda i sier under Himnenum/ allt þad/ sem er a Jørdun̄e / skal dreckiast.

18. En̄ vid þig vil eg giøra min̄ sattmala / og þu skallt ganga in̄ i aurkena / þu og þyner syner/ og þyn hustru/og þin̄a sona hustrur med þier.

19. Og af allskyns dyrum/ af øllu holldе/ * eitt par af øllum skalltu in̄ lata i aurkena/ ad lata lifa hia þier/ han̄ og hun skulu þau vera.
* C. 7/ v. 9.

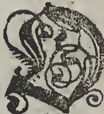
20. Af fuglunum epter þeirra tegund/ og af fienadenum epter þeirra tegund/af allskins ormum a Jørdun̄e epter þeirra tegund / eitt par af øllum skal ganga in̄ til þyn / ad þau meige lifa.

21. Og tak þu þier af allra handa fædslu/ sem eten̄ verdur / og safna til þyn/ ad þad verde þier z þeim til fædslu.

22. Og Noe * giørde epter øllu þvi/ sem Gud hafde byfalad hønum / so giørde han̄. * c. 7/ 5.
2. Mos. 40/ 16. Ebr. 11/ 7.

VII. Capitule.

Flooded kemur.

Og Drotten̄ sagde til Noa: gack in̄ / * þu og þitt giørvallt hws/ ** i aurkena / þvi eg hefe sied þig + rietkferdugan̄ fyrer mier i þessare kynslood. * P. G. 10/ 3. ** 2. Pet. 2/ 5. + Ebr. 11/ 7.

2. Tak þier af allshattkudum hreinum fienade / sio og sio / han̄ og han̄s hana/ en̄ af þeim fenade/ sem er ohrein̄ / eitt par/ han̄ og han̄s hana.

3. So og af fuglunum under Himnenum/ sio (og) sio / han̄ og hana/ ad (byhallda) sæde a allre Jørdun̄e.

4. Þvi en̄ nu sio døgum hier epter vil eg lata rigna a Jørdena fiørutyger daga og fiørutyger nætur/ og afmaa af Jørdun̄e / alla lifande hlute / sem eg hefe giørt.

5. Og Noe * giørde epter øllu sem Drotten̄ baud hønum. * c. 6 / 22.
2. Mos. 40/ 16.

6. Og þegar Noe var sex hundrud ara gamall/ þa var flooded/ (þa var) vatn yfer Jørdun̄e.

7. Og * Noe / gieck iñ / og hañs
syner/ og hañs hustru/ og hañs sona
hustrur / med hønum i aurkena /und-
añ floodsens vatne.

* Matth. 24/ 37/ 38. Luc. 17/ 27. 1. Pet. 3/ 20.

8. Af hreinum fenade/ og af þeim
fenade/ sem ecke er hreiñ / og af fugl-
unum / og af øllu þvi / sem skrijdur a
Jørduñe/

9. Gieck * par og par til Noa/ til
arkareñar / hañ og hun / lijka sem
Gud hafde bijfalad Noa. * c. 6/ 19.

10. Og þad skiede a þeim siøunda
dege / þa var floodsens vatn yfer Jørd
uñe.

11. Þegar Noe var sex hundrud
aara gamall / i þeim ødrum mænade/
a þeim seitianda dege i mænadenum /
a þeim sama dege uppspringu allar
uppsprettur i þvi mykla underdiwpe /
og himensens vatns-reñur / urdu upp-
lætnar.

12. Og þar var regn a Jørduñe i
fiørutiju daga og fiørutiju nætur.

13. A þeim sama dege gieck Noe/
og Sem/ og Cham / og Japhet / Noa
syner /og Noa hustru / og hañs sona
þriær hustrur / med þeim i aurkena.

14. Þau og allskyns dijr epter
þeirra kegund/ og allskyns kvik fienad-
ur / epter þeirra kegund / og allskyns
ormar / sem skrijda a Jørduñe / epter
þeirra kegund/ og allskyns fuglar/ept
er þeirra kegund / allt þad sem kuñe
fliwga / allt (þad sem hafde) vænge.

15. Og þaug geingu iñ i aurkena
til Noa par (og) par af øllu hollde /
sem lijfs-ande var i.

16. Og þau sem geingu iñ / Gieck
hañ og hun/ af allskyns hollde/ sem *
Gud hafde boded hønum / og Drotteñ
luckte til yfer hønum. * c. 6 / 20.

17. Þa var flooded fiørutiju daga
yfer Jørduñe/og vatned voox/og upp-
lipte aurkeñe / og hun hoofst upp yfer
Jørduñe.

18. So fieck vatned yferhønd / og
vox miøg a Jørduñe / so ad aurkeñ
flaut ofañ a vatnenu.

19. Og vatned fieck yferhønd miøg
myked yfer Jørduñe / og øll hæ fiøll
urdu huleñ/ sem voru under þeim giør
valla Himne.

20. Fimtan alna hætt gieck vatn-
ed yfer / og fiølleñ urdu huleñ.

21. So * kafnade allt holld sem
skreid a Jørduñe/ bæde af fuglum/ og
af fienade / og af dijrum / og af øllu
þvi sem skrijdur a Jørduñe / og hver
mañeskia. * Spek. 10 / 4. Matth.
24/ 38/ 39. 2. Pet. 2 / 5. C. 3/ 6.

22. Allt þad / sem hafde lijfs-and-
ans anda i sijnum nøsum/ af øllu þvi/
sem var a þvi þurra / deyde.

23. Og þar afmaadest øll lifande
skiepna/ sem var a Jørduñe/ bæde mañ
eskiur og fienadur/ og ormar/ og fugl
ar under Himnenum/ og þaug urdu af
mæd af Jørduñe/ Og Noe vard alleina
epter / og hvad þar var med hønum i
aurkeñe.

24. Og vatned fieck yferhønd yfer
Jørduñe hundrad og fimtijger daga.

VIII. Capitule.

Flooded endast.

Og Gud * minnest Noa/
og allra dijra/ og alls
fienadar / sem var med
hønum i aurkeñe / og
Gud liet vind fara yf-
er Jørdena / og vatned
fiell. * c. 30/ 22.

2. Og uppsprettur i underdiwpenu
byrgdust / og vatns-reñur a Himnen-
um / og regneñ af Himnenum þverr-
udu.

3. Og vatned hlioop af Jørduñe
hijngad og þangad / og vatned * miñ
kade epter þad hundrad og fimtijger
dagar voru lidner. * Jos. 3/ 16.

4. Og aurkeñ nam stadar i þeim
siøunda mænade/ a þeim seitianda de
ge i mænadenum/ a * Araraks fialle.
* Es. 37/ 38.

5. Og vatned hlioop hyngad og þangad iñ til þess tiunda mænadar / I þeim tiunda (mænude) a þeim fyrsta (deige) i mænadenum/ lietu tindar ner af fiøllunum sig sia.

6. Og þad skiede / þegar fiørutyu dagar voru wte/ ad Noe upp liet glugg añ a aurkeñe / hvørn hñ hafde giørt.

7. Og hañ liet wt eirn hrafn/ hañ floo i sifellu hyngad og þangad / þar til vatned burt þornade af Jørduñe.

8. Og hañ liet wt eina dwfu fra sier/ ad sia/ hvørt vatned være falled af Jørduñe.

9. Og þegar dufañ fañ ecke þad sem hun kuñe ad hvyla sijnar footaklær a / þa kom hun apftur til hañs i aurkena / af þvi vatned var (eñ þa) yfer þeirre giørvøllu Jørd / so rietti hañ sijna hønd/ og medtook hana / og took hana iñ til sijn i aurkena.

10. Þa beid hañ eñ siø adra daga/ og liet wt apftur / eina dwfu af aurkeñe.

11. Og su dufa kom til hañs um kvølld tyma/ og sia/ (hun hafde) eitt af-broted oliu-blad i sijnum muñe / þa merkte Noe / ad vatned var falled af Jørduñe.

12. Eñ hañ beid eñ þa adra siø daga / og liet wt eina dufu / og su kom ecke til hañs framar meir.

13. Og þ skiede a þvi fyrsta og sexhundradasta are/ i þeim fyrsta (mænade/) a þeim fyrsta (deige) i mænadenum/ þornade vatned af Jørduñe / þa took Noe þaked af aurkeñe og sa/ og sia/ Jørdeñ var þurr.

14. Og i þeim ødrum mænade / a þeim siøunda og tuttugasta deige i mænadenum / vard Jørdeñ þurr.

15. Þa talade Gud vid Noa/ og sagde :

16. Gack wt af aurkeñe / þu / og þijn hustru/ og þijner syner / og þiña sona hustrur med þier.

17. Allskins dyr/ sem eru hia þier/ af allskins hollde / af fuglum / og af kvikfenade/ og af allskins ormum/ sem skrijda a Jørduñe/ lat þau wt med þier / og þau skulu dreifast a Jørduñe / og * vera avaxtarsøm/ og fiølga sig a Jørduñe. * c. 1/ 22/ 28. c. 9/1/7. C. 35 / 11.

18. So gieck Noe wt / og * hañs syner/ og hañs hustru / og hañs sona hustrur med hønum. * 1. Pet. 3/ 20. 2. Pet. 2/ 5.

19. Allskins dyr/ og allskins ormar / og allskins fuglar/ allt hvad þar skrijdur a Jørduñe/ epter sijnu edle/ gieck wt ap aurkeñe.

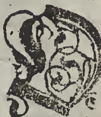
20. Og Noe bigde Drottne eitt altare / og took ap allskins hreinum fenade/ og ap allskins hreinum fuglum / og offrade breñe offre a altarenu.

21. Og Drotteñ lycktade eirn þægelega ylm / þa sagde Drotteñ i sijnu hiarta: eg vil ecke framar hier epter bølva Jørduñe fyrer mañeskiuñar skulld / þo mañeskiuñar hiartans * þanke sie vondur fra hañs ungdoome/ z eg vil ecke framar ** hier epter sla allt hvad þar lifer / so sem eg hefe giørt.
* C. 6/ 5. etc. Matth. 15 / 19. Rom. 3/ 23. ** Es. 54 / 9.

22. So leinge sem Jørdeñ varer eñ nu / skal sæd og kornskieru / og frost og hita/ og sumar og vetur / og dagur og noott ecke * þverra. * c. 1 / 14.

IX. Capitule.

Gud stadfester siñ Sattmæla med Boganum.

Og Gud blessade Noa og hañs syne / og sagde til þeirra: * vered avaxtar samer / og fiølged ydur / og fylled Jørdena.
* C. 1/ 22/ 28. C. 8/17. C. 35/ 11.

2. Og ydar otte og ydar skielfing skal vera * yfer øllum dyrum a Jørduñe / og yfer øllum fuglum under Himnenum / yfer øllu þvi sem skrijdur a Jørduñe / og yfer øllum fiskum i hafenu / þeir skulu vera gefner i ydar hendur.
* C. 1 / 28.

3. Allt

3. Allt þad / sem skrijdur og lifer / skal vera ydur til fædslu / lijka sem * grænar Jurter / hefe eg gefed ydur allt (þetta.) * c. 1 / 29.

4. Alleinasta kiot i sijnu lijfe / (þad er) i sijnu bloode / skulud þier ecke * eta. * 3. Mos. 3/17. 5. Mos. 12/16.

5. Og sannlega / eg vil wtkrefia ydar bloods / (sem er) fyrer ydar sal / af ollum dijrum vil eg wtkrefia þess: og af manneskiunnar hende / (ja) af hvors hende / (sem umgeingst med) sijnum broodur / vil eg wtkrefia manneskiunnar salar.

6. Hvor sem wthseller * manneskiunnar bloode / fyrer manneskiuna / skal hans blood wthellast / þui i Guds mynd giorde Gud manneskiuna. * 2. Mos. 21/ 12. Matth. 26 / 52. ecc.

7. Og verded * avaxtarsamer / og fiolged ydur / aukest a Jordunne / og verded margfallder þar a. * c. 1/ 22 / 28. C. 8 / 17.

8. Og Gud talade til Noa / og til hans sona med honum / og sagde:

9. Og eg / sia / eg uppset minn sattmala vid ydur / og vid ydar afkvæme epter ydur.

10. Og vid oll lifande dijr / sem eru hia ydur / af fuglum / af fienade / og af ollum dijrum a Jordunne hia ydur / af ollu þui / sem gieck wt af aurkenne / hvad hellst dijr þau eru a Jordunne.

11. Og eg uppset minn sattmala vid ydur / ad * hier epter skal ecke nockurt holld eydeleggiast af floodsens vatne / og þar skal ecke koma flood hier epter ad fordiarfa Jordena. * c. 8/ 21. Es. 54/ 9.

12. Og Gud sagde: Þetta er eitt teikn uppa þann sattmala / sem eg giore i millum mijn / og i millum ydar / og i millum allrar lifande salar / sem er hia ydur / til eilijfrar tijdar.

13. Jeg hefe sett minn boga i skijenu / og hann skal vera til eins sattmala teikns i millum mijn / og i millum Jardarennar.

14. Og þ skal skie / nær eg fære skyed yfer Jordena / þa skal * bogenn siast / i skyenu / * Syr. 43/ 12.

15. Og eg vil minnast mijns sattmala sem er i millum mijn / og i millum ydar / og i millum allrar lifande salar / af ollu hollde / ad þar skal * ecke framar vera vatn til eins floods / ad fordiarfa allt holld. * Es. 54/ 9. Syr. 44/ 19.

16. Þar fyrer skal bogenn vera i skyenu / og eg vil sia hann / ad minnast þess eilijfa sattmala i millum Guds og i millum allrar lifande salar af ollu hollde / sem er a Jordunne.

17. Og Gud sagde til Noa: Þetta skal vera eitt teikn uppa þann sattmala / sem eg hefe uppsett i millum mijn og i millum alls holldz / sem er a Jordu.

18. Og Noa syner / sem geingu wt af aurkenne / voru Sem / og Cham / og Japhet / enn Cham er Canaans fader.

19. Þesser þrijr eru Noa syner / og af þeim vard oll Jordenn setenn alla vega.

20. Enn Noe hoof ad verda einn Jardar yrkiu madur / og * plantade einn vijngard. * c. 21 / 33.

21. Og hann drack af vijnenu / og vard druckenn / og giorde sig nakenn midt i sinne tialldbwd.

22. Þegar Cham Canaans fader sa sijns fodurs blygdan / auglyste hann bædum sijnum brædrum þad wte fyrer

23. Þa took Sem og Japhet eitt klæde / og logdu þad a beggia þeirra herdar / og geingu aptur a bak / og skyldu þeirra fodurs blygdan / og þeirra andlit sneru fra / og sau ecke þeirra fodurs blygdan.

24. Og Noe vaknade upp af sijnu vijne / og fieck ad vita / hvad hans hinn yngre son hafde giort honum.

25. Þa sagde hann: Bolvadur vere Canaan / hann skal vera þioonanna þioon / fyrer sijnum brædrum.

26. Og hann sagde: lofadur vere Drottenn / Sems Gud / og Canaan skal vera þeirra þienare

27. Og Gud wtbreide Japhet / og hann skal bwa i Sems tialldbwdum / og Canaan skal vera þeirra þioon.

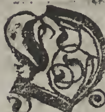
28. Og

28. Og Noe lifde epter flooded þriu hundrud aar / og fimtiger aar.

29. Og Noa allur alldur var niju hundrud aar og fimtiju aar / og hann deyde.

X. Capitule.

Noa Barna Ætter.

Og þessar eru Noa * sona ættkvijsler/ Sem/ Cham og Japhet/ Og þeim fædd ust børn epter flooded.

* C. 5/32. C. 6/10.

2. * Japhets syner voru Gomer/ og Magog/ og Madai/ og Javan/ og Tubal/ og Mesech/ og Thiras.

* 1. Kron. 1/5.

3. Og Gomers syner / Ascenas / og Riphat/ og Thogarma.

4. Og Javans syner: Elisa / og Tharsis / Kithim / og Dodanim.

5. Af þessum urdu heidingianna eyar wtbreiddar i þeirra lande / hvor epter sijnu tungumaale / epter sijnum ættum i þeirra folke.

6. Og Chams syner voru: Chus / og Mizraim / og Put/ og Canaan.

7. Og Chus syner/ Seba/ z Havila/ og Sabtha/ og Raema/ og Sabtecha / Og Raema syner / Sabba og Dedan.

8. Enn Chus ablade Nimrods/ hann hoof * ad verda volldugur a Jørdunne.

* 1. Kron. 1/10.

9. Hann var eirn volldugur veide madur fyrer Drottne / þar af seigest þad: sem Nimrod/ eirn volldugur veide madur fyrer Drottne.

10. Og Babel var hanns rijkes upphaf/ og Erech / og Acad * og Calne i Sinear lande. * Amos 6/ 2.

11. Af þessu lande wtkom Assur/og hann bygde Ninive / og Rechoboth stad / og Calah.

12. Og Resen i millum * Ninive og Calah / þesse er sa stoore stadur.

* Jon. 1/2. C. 3/3.

13. Og Mizraim * ablade þeirra Luder og Anamer / og Leaber/ og Naphtuher / * 1. Kron. 1/ 11.

14. Og Pathruser / og Casluher / hvar af komu þeir Philistear og Caphtorar.

15. Og Canaan ablade Zidons/ sijns frumgietens / og Heths.

16. Og þeirra Jebusita og Emoritha/ og Girgasita.

17. Og Hivitha/og Arkita og Sinita.

18. Og Arvadita/ og Zemaritha/og Hamathitha/ og þar epter eru þær Cananita ætter wtbreiddar.

19. Og þeirra Cananita landamerke/var fra Zidon/ nær madur geingur til Gerar inn til Gasa / nær madur geingur til Sodoma og Gomorra / og Adma og Zeboim inn til Lasa.

20. Þesse eru Chams Børn epter þeirra ættum / epter þeirra tungumaalum / i þeirra lande i þeirra folke.

21. Og * Sem urdu (og so) børn fædd/ hann var allra Ebers barna fader/ Japhets þess stærra brooder.

* 1. Kron. 1/ 17.

22. Sems syner voru Elam og Assur/ og Arphachsad/ og Lud/ og Aram.

23. Og Arams syner/ Vz/ og Hul / og Gether og Mas.

24. Og * Arphachsad ablade Salah: og Salha ablade Ebers.

* C. 11/12. 1. Kron. 1/18.

25. Og * Eber urdu fædder tveir syner: þess eina nafn var Peleg/ af þvi Jørdenn var adgreind i ** hanns tijd / og hanns brooders nafn var Joktan.

* C. 11/16. ** C. 11/8.

26. Og Joktan ablade Almodads og Saleps/og Hazarmaveths/ og Jarah.

27. Og Adoram/og Vsal/og Dikla.

28. Og Obal/og Abimael/og Seba.

29. Og Ophir / og Havila/ og Jobab / Aller þesser eru Joktans syner.

30. Og þeirra bygd var fra Mesa þar til madur kiemur til Sophar/til þess fialls moot austre.

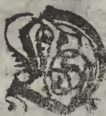
31. Þesse eru Sems børn/ epter þeirra ættum / epter þeirra tungumaalum / i þeirra londum / epter þeirra foolke.

32. Þessar eru Noa barna ætter/ i þeirra

þeirra afspreinge/ i þeirra foolke/ og af þeim eru þioodernar utbreiddar a Jørdunne/ epter flooded

XI. Capitule.

Babels Turns Bygging / Sems Attar-Tala.

Og øll Jørdenn hafde eitt tungumaal/ og eins tal.
2. Og þad skiede / þegar þeir fooru fra austre / þa fundu þeir eirn dal i Sinear lande/ og biuggu þar.
3. Og sagde sa eine til hinns annars: kiære / Læatum oss hefla tigul-steina / og brenna þa vel / og þeir høfdu tygul fyrer stein / og leyr høfdu þeir fyrer kalk.
4. Og søgdu: kiæru / læatum oss byggia oss eitt stad og turn / hvørs trøppur(kunne naa upp)* til Himens/ og læatum oss giøra oss eitt nafn / ad vier ecke skulum tvistrast umm allt Jardrijke. * 5. Mos. 1 / 28. c. 9 / 1.
5. Þa foor Drottenn ofann / ad siaa þann stad og þann turn / sem mannesk-iunnar børn bygdu.
6. Og Drottenn sagde: siaa/ þetta er einslags foolk / og þeir hafa aller einsslags tungumaal / og þetta hafa þeir byriad ad giøra/ Og nu/ ætte þad ecke taalmast þeim/ hvad ed þeir hafa teked sier fyrer ad giøra ?
7. Komum / læatum oss fara ofann/ og blanda þar þeirra tungumaal / ad sa eine ecke skilie þess annars tungumaal.
8. Og Drottenn sundurdreifde þeim þadann fra/ umm allt Jardrijke/ og þeir hiettu af ad byggia staden.
9. Þar fyrer kølludu menn hanns nafn Babel / þvi Drottenn blandade þar allrar Jardarennar tungumaal/ og Drottenn sundurdreifde þeim þar fra umm allt Jardrijke.
10. Þessar eru Sems * ætter/ Sem var hundrad aara gamall / og ablade ** Arphachsads/ tveimur aarum epter flooded. * 1. Kron. 1 / 17.
** Luc. 3/ 36.
11. Og Sem lifde / epter þad hann hafde ablad Arphachsads / fimm hundrud aar/ og ablade sona og dætra.
12. Og Arphachsad * lifde fimm og þriatiju aar/ og ablade Salah.
* Luc. 3/ 36. 1. Kron. 1/ 18.
13. Og Arphachsad lifde sijdann hann hafde ablad Salah/ fiøgur hundrud og þriu aar / og ablade sona og dætra.
14. Salah var þriatijger aara gamall/ og ablade Ebers.
15. Og Salah lifde / sijdann hann hafde ablad Ebers / fiøgur hundrud aar / og þriu aar / og ablade sona og dætra.
16. Og Eber lifde fiøgur & þriatiju aar/ og ablade Pelegs.
17 Og Eber lifde sijdann hann hafde ablad Pelegs/ fiøgur hundrud aar / og þriatiju aar/ og ablade sona og dætra.
18. Og Peleg lifde þriatiju aar/ og ablade Reu.
19. Og Peleg lifde/sijdann hann hafde ablad Reu/ tvø hundrud aar/og nijju aar / og ablade sona og dætra.
20. Og Reu var tveggia og þriatiju aara gamall / og ablade Serugs.
21. Og Reu lifde/ sijdann hann hafde ablad Serugs/ tvø hundrud aar og siø aar/ og ablade sona og dætra.
22. Og Serug var þriatijger aara gamall/ og ablade Nachors.
23. Og Serug lifde/ epter þad hann hafde ablad Nachors/ tvø hundrud aar/ og ablade sona og dætra.
24. Og Nachor var nijju og tuttugu aara gamall / og ablade Tareh.
25. Og Nachor lifde / sijdann hann hafde ablad Tareh / hundrad aar og nijtian aar/og ablade sona og dætra.
26. Og Tareh var siøtijger aara gamall/ og ablade * Abrams/ Nachors

ors og Harans. * Jos. 24/ 2.

27. Og þessar eru Tareh * ætt-
er: Tareh ablade Abrams / Nachors
og Harans/ og Haran ablade Lots.

* 1. Kron. 1/ 26/ 27. Luc. 3/ 34.

28. Og Haran deyde/ fyrer Tareh
sijns fødurs augum / i hans fødur-
lande/ i Ur i Chaldæa.

29. Og Abram og Nachor tooku
sier hustrur / Abrams hustrur nafn
var Sarai/ og Nachors hustruar nafn
* Milka/ Harans dotter/ sem var fad
er ad Milka / og fader ad Jiska.

* C. 23/ 20.

30. Og Sarai var ofrioosøm /
hun ætte eckert barn.

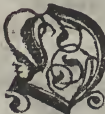
31. Og Tareh took Abram sin son/
og Lot Harans son/ sin sonar son/ og
Sarai sijna sonar kvinu / Abrams
sijns sonar hustru / og þeir fooru med
þeim * fra Ur i Caldæa / ad ferdast
til þess lands Canaan / og þeir komu
til Haran / og biuggu þar.

* C. 15/ 7. Jos. 24/ 3. Nehem. 9/ 7.
Judith. 5/ 5. Ebr. 11/ 8.

32. Og Tareh vard tvø hundrud
ára og fim ára gamall / og Tareh
deyde i Haran.

XII. Capitule.

Abrams Køllun af Gude til ad reysa.

Og Drottenn hafde sagt
til Abrams: * gack þier
af þijnu lande / og fra
þinne ætt / og af þijns
fødurs hwse / til þess
lands / sem eg vil vijsa
þier. * Jos. 24 / 3. Nehem. 9 / 7.
P. G. 7/ 3. Ebr. 11/ 8. Es. 41/ 2.

2. Og eg vil giøra þig ad einu stoo-
ru foolke og blessa þig / og giøra þier
eitt stoort nafn / og vertu ein blessan.

3. Og eg vil blessa þa / sem blessa
þig / og þeim sem bølva þier / vil eg
bølva/ og * i þier skulu blessast allar
ættkvijsler a Jørdunne. * C. 18 / 18.
C. 22/ 18. C. 26/ 4. C. 28 / 14. Syr.
44/ 24. P. G. 3. 25. Gal. 3/ 8/ 16.

4. Og Abram gieck/ epter þvi/ sem
Drottenn hafde sagt til hans / og Lot
foor med hønum / og Abram var siø-
tijger ára og fimm ára gamall / þegar
hann wtfoor af Haran.

5. So took Abram Sarai sijna
hustru / og Lot sijns brooders son / og
alla þeirra eign / sem þeir ættu / og
þær persoonur / sem þeir høfdu upp-
fædt i Haran / og fooru wt ad reisa
til Canaans lands / og komu i Cana-
ans land.

6. Og Abram foor i giegnum t
landenu til þess stadar Sichem / inn til
More lunds / og Cananiten var þa i
landenu.

7. Og Drottenn openberadest fyrer
Abram/ og sagde: þijnu * afspreing-
ge vil eg giefa þetta land / Og hann
byggde Drottne þar eitt altare/ sem op
enberadest fyrer hønum * C. 13 / 15.
C. 15/ 18. C. 17/ 8. C. 24/ 7. C. 26/ 3/
4. 5. Mos. 34/ 4. Jos. 21/ 43. Nehem.
9/ 8. P. G. 7/ 5.

8. Og hann foor upp þadann fra til
eins fialls / fyrer austann Bethel / og
reyste sitt landtialld / so Bethel var
vestann vert/ og Ai austann vert/ og hann
bygde Drottne þar eitt altare/ og á-
kallade Drottens nafn.

9. Og Abram ferdadest fliootlega/
og foor mooti sudre.

10. Og þar var hungur i landenu/
og Abram foor ofann til Egyptalan-
ds/ ad hallda sig framande þar / þvi
þad * hungur var þungt i landenu.

* C. 41 / 57.

11. Og þad skiede/ þegar hann kom
harnærre til ad fara i Egyptaland /
sagde hann til Sarai sinnar hustrur :
sia/ nu eg veit / ad þu ert ein dæfrijd
kvinna til ad lijta.

12. Og þad kynne ad skie/ þegar þeir
Egyptsku sia þig/ og seigia: þesse er
hans hustru / ad þeir mune sla mig i
hel/ og læte þig lifa.

13. Kiæra/ * seig þu / ad þu siert
mijn syster / ad þad meige ganga mier
vel fyrer þijna skulld/ og mijn saal kuñe
ad lifa fyrer þijna skulld.

* C. 20/12 / 13. C. 26/7.

14. Og þad skiede / þegar Abram
kom i Egyptaland / þa litu þeir Æ-
gyptsku kviñuna/ ad hun var miøg dæ
frijd.

15. Og Pharaonis høfdingiar sæu
hana / og hroosudu heñe fyrer Pha-
rao/ og kviñañ vard færd i Pharaon-
is hws.

16. Og hañ giørde Abram gott
fyrer heñar skulld / og hañ hafde *
saude og fienad / og asna/ og sveina /
og þioonustu stulkur/og øsnur og ulf-
allda. * c. 13/ 2.

17. Og Drottueñ sloo Pharao * z
hañs hws med stoorum plaagum / fyr-
er Sarai Abrams hustrur skulld.

* Ps. 105/ 14.

18. Pa kallade Pharao a Abram /
og sagde: hvi * hefur þu giørt mier
þetta ? hvi gafstu mier ecke til vit-
undar / ad hun er þijn hustru ?

* C. 29/ 15.

19. Hvar fyrer sagder þu: hun er
mijn syster ? og eg took hana mier til
hustrur / Og nu siæ / * þar er þijn
hustru/ taktu hana og fardu.

* C. 20/14.

20. Og Pharao skickade møñum
ad gefa giætur ad hønum/og þeir w-
færdu hañ og hañs hustru / og allt
þad hañ hafde.

XIII. Capitule.

Abram skilst vid Lot.

Og Abram foor upp af
Ægyptalande / hañ og
hañs hustru / og allt
þad hañ hafde / og Lot
med hønum moot sud-
re.

2. Og Abram var miøg * rijkur
af fie/ af silfre og gulle.

* C. 12/ 16. C. 24/ 35.

3. Og hañ ferdadest siñ veg fra
sudre/ og iñ til Bethel/ iñ til þess stad
ar/ hvar hañs land-tialld var * æd-
ur fyrr/ i millum Bethel og Ai:

* C. 12/ 8. C. 28/ 19. C. 35/ 7.

4. Til þess altares plaats/ hvørt
hañ hafde giørt þar ædur fyrre / og
Abram ækallade þar Drottens nafn.

5. Eñ Lot/ sem foor med Abram/
hafde og so saude og fie og tialdbwder.

6. Og * landed kuñe ecke þola/ ad
þeir bygge hver hia ødrum/þvi þeir-
ra eign var mikel/ so þeir kuñu ecke ad
bwa til samans. * c. 36 / 7. etc.

7. Og þar var þræta i millum A-
brams fiær-hyrdara/ og i millum Lots
fiær-hyrdara/ og þar biuggu þa Can
anitar og Pheresitar i landenu.

8. Og Abram sagde til Lots: kiæ-
re/ læt ecke vera þrætu i millum mijn/
og i millum þijn / og i millum miña
hyrdara / og i millum þiña hyrdara /
þvi vid erum meñ (og) brædur.

9. Er ecke allt landed fyrer þig ?
kiære / skil þig vid mig / vilter þu til
þeirrar vinstre sijdu/þa vil eg fara til
hiñar hægre / og vilier þu til þeirrar
hægre / þa vil eg fara til hiñar vin-
stre.

10. Og Lot upplyste sijnum aug-
um/ og sæ þad giørvalla slietttlende
hia Jordan / þvi þad var vatns rijkt
yfer allt / ædur eñ Drottueñ fordiarf-
ade Sodoma og Gomorra / sem eiñ
Drottueñs alldengardur/ sem Ægypta-
land/ þar sem madur fer til Zoar.

11. Og Lot wtvalde sier allt þad
slietttlende hia Jordan/ og Lot foor bu-
rt fra austre / So skildest sa eine vid
hiñ añañ.

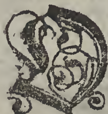
12. Abram bioo i Canaans lande /
og Lot bioo i stødunum a slietttlendenu/
og reiste tialld til Sodoma.

13. Og þeir meñ i * Sodoma vo-
ru vonder / og syndgudu harla miøg i
moote Drottne. * c. 18 / 20 / 32.
C. 19/ 4. Ezech. 16/ 49.

14 Og Drottenn sagde til Abram/
epter þad Lot var skilenn vid hann: Kiæ-
re/ upplypt þijnum augum/ og lijt þu
fra þeim stad/ hvar þu ert/ moot nord
re/ og moot sudre / og moot austre/
og moot vestre.
15. Þvi allt þad land/ sem þu sier/
þad vil eg gefa þier / og * þijnu af-
spreinge / æfenlega. * C. 12. /7.
C. 15/ 18. C. 17/ 8. C. 24/ 7. C. 26/ 3/ 4.
P. G. 7/ 5.
16. Og eg vil giøra þitt afkvæme
sem dupt a Jørdu/ Kunne nockur telia
dupted a Jørdunne / þa skal og so þitt
afkvæme * teliast. * C. 15/ 5.
1. Kong. 4/ 20.
17. Statt upp/ far i giegnum land
ed/ i þess leingd / og i þess breidd/ þvi
eg vil gefa þier þad.
18. So reyste Abram tialldbwd/ og
kom og bioo i * Mamre lunde / sem er
i Hebron / og bygde þar Drottne eitt
altare. * C. 18/ 1.

XIV. Capitule.

Abram frelsar Lot / verdur blessadur af Melchisedech.

g þad skiede a þeim døg
um / þegar Amraphel
var konungur i Sinear/
Arioch konungur i Klass
ar / Kedorlaomer kon-
ungur i Elam/ og Thi
deal heidingianna konungur.
2. Ad þeir færdu strijd i moote Be
ra konungenum af Sodoma/ og i moot
Birsa konungenum af Gomorra /
Sineab konungenum af Adma / og
Semeeber konungenum af Zeboim / og
konungenum af Bela/ þad er * Zoar.
* C. 19 / 22.
3. Þesser komu aller til samans til
þeirra Sidders dals/ þad er þad sallta
haf.
4. Tolf ær høfdu þeir þient Ke-
dorlaomer / og þad þrettanda ær voru
þeir frafallner.
5. Og a þvi fioortanda ære kom
Kedorlaomer / og þeir konungar/ sem
voru med honum/ og sloou þa Repha-
ita i Astaroth Karnaim/ og þa Susi-
ta i Am/ og þa Emita i Sauch-Kir-
iathaim /
6. Og Horitana a þeirra fialle /
Seir/ allt til Parans sliettlendes/ sem
er hia eydemørkenne.
7. Þar epter sneru þr/ aptur z ko-
mu til þeirrar uppsprettu Mispat /
þad er Kades/ og sloou þad allt Ama-
lekita land/ og þa Amorita og so/ sem
bioggu i Hazezon Tamar.
8. Þa droo konungurenn af Sodo-
ma wt / og konungurenn af Gomorra/
og konungurenn af Adma / og konung-
urenn af Zeboim / og konungurenn af
Bela/ þad er Zoar/ og hertijgiudu sig
i moot þeim til strijds i þeirra Sidd-
ers dal.
9. J moote Kedorlaomer konungen
um af Elam / og Tideal heidingianna
konunge/ og Amraphel konungenum af
Sinear / og Arioch konungenum af
Klassar: fioorer konungar i moote
fimm.
10. Og Þra Sidders dalur var fullr
af lijm-grøfum/ og konungurenn af So
doma og Gomorra flijdu/ og þeir fiellu
þar/ og þeir sem voru epter/ flijdu upp
a fialled.
11. Og þeir tooku allt þad gots /
sem var i Sodoma og Gomorra / og
allar þeirra vister / og fooru þadann
fra.
12. Og þeir tooku Lot og hanns go-
ts / Abrams brooders son / og fooru
burt/ og hann bioo i Sodoma.
13. Þa kom einn/ sem komst undann/
og kunngiorde Abram * þeim Ebræ-
ska þad/ og hann bioo i Mamre / þeim
Amorita / Escols brooders og Aners
brooders lunde/ og þesser voru i satt-
maala bande vid Abram. * C. 17 / 8.
C. 35/ 37. Ebr. 11/ 13.
14. Þegar Abram * heyrde / ad
hanns brooder var fangenn / þa vopn-
ade

ade han̄ sijna þriu Hundrud og atian sveina/sem voru ablader i hans hwse/ og ellte þa til Dan.

* 1. Sam. 30/ 9. etc.

15. Þar skiptest han̄ yfer þa um̄ nooktena/han̄ og hans sveinar/og sloo þa / og ellte þa til Hoba / sem liggur a þa vinstre sijdu/ vid Damascum.

16. Og færde allt gotzed til baka/ og þar med Lot sin̄ broodur / og hans gotz færde han̄ til baka / og lijka eirnen̄ kvin̄urnar og foolked.

17. Og konunguren̄ af Sodoma gieck wt i moote hønum / epter þad han̄ var komen̄ til baka fra þeim bardaga i moote Kedorlaomer / og þeim konungunum / sem voru med hønum til Save dals / sa er konungsens dalur.

18. Og * Melchisedech/ konungur en̄ af Salem/ wtfærde braud og vijn/ og han̄ var þess hædsta Guds prestur.

* Ps. 110/ 4. Ebr. 7/ 1.

19. Og * blessade han̄/ og sagde: blessadur vere Abram fyrer þeim hædsta Gude sem a Himen og Jørd.

* Ebr. 7/ 6.

20. Og blessadur vere sa hædste Gud / sem gaf þijna fiandmen̄ i þijna hond/ Og han̄ gaf hønum * tijunder af øllu. * Ebr. 7/ 2/ 4/ 6.

21. Og konunguren̄ af Sodoma sagde til Abrams: gief mier foolked/ og tak gotsed til þijn.

22. Og Abram sagde til konungsens af Sodoma: eg hefe upplyft min̄e * hende til Drottens þess hædsta Guds/sem a Himen og ** Jørd.

* 5. Mos. 32/ 40. Openb. 10/ 5/ 6.
** 5. Mos. 10/ 14.

23. Ad eg vil ecke taka so myked sem eirn þrad / edur skoo-þveing af øllu þvi / sem þier heyrer til / ad þu skuler ecke seigia: eg hefe giort Abram rijkan̄.

24. Fyrer utan̄ þad alleinasta/sem þeir ungu men̄ / hafa eydt / og þeirra man̄a hlutdeild / sem geingu med mier/ Aner/ Eskol og Mamre/ þeir meiga taka þeirra hlutskipte.

XV. Capitule.

Abrams Trw verdur hrosad / Cana an fyrerheited Abram / og hans Afkvæme.

Epter þad þetta var skied / skiede Drottens ord til Abrams i syn/ og sagde: * ottast ecke Abram/ eg er þin̄ skiolldur / og þijn ** miøg stoor laun.

* Es. 41 / 10. ** Spek. 5/ 16.

2. Og Abram sagde: Drotten̄ / Drotten̄/ hvad villt þu giefa mier / sem fer hiedan̄ fyrer utan̄ børn? Og * sa þar stendur fyrer mijnu hwsi/ er sa Elieasar af Damasco. * 1. 24 / 2.

3. Og Abram sagde (framveiges:) sia/ mier hefur þu eckert afkvæme giefed/ og sia/ mijns hwss þioon erfer mig.

4. Og sia / Drottens ord skiede til hans / og sagde: þesse / han̄ skal ecke erfa þig / en̄ sa / sem skal wtkoma af þijnu lijfe/ han̄ skal erfa þig.

5. Og han̄ færde han̄ wt/ og sagde: kiære / lijt til Himensens / og tel stiørnurnar/ ef þu kant * telia þær / og han̄ sagde til hans: so skal þitt afkvæme verda. * 1. 13 /16. c. 17 / 2.
2. Mos. 32/ 13. 5. Mos. 10/ 22.

6. Og han̄ * trwde a Drotten̄ / og þad tilreiknade han̄ hønum til riettlætes.

* Gal. 3 / 6. Rom. 4 / 3.

7. Og han̄ sagde til hans: eg er Drotten̄ / sem wtfærde þig fra Ur i Chaldæa/ ad giefa þier þetta land ad eiga þad.

8. Þa sagde han̄: Drotten̄ / Drotten̄ / hvar af skal eg þeckia / ad eg skule eiga þad?

9. Og han̄ sagde til hans: tak mier eina þriggia ara gamla kvijgu / og eina þriggia ara gamla geit/ og eirn þriggia ara gamlan̄ hrwt/og eina turtilldwfu/og eirn dwfu unga.

10. Og hañ took allt þetta/ og skipte þvi midt i tvent / og lagde eirn part / hvert yfer fra hinum ødrum/ eñ fuglun um skipte hañ ecke.

11. Og þar settust fuglar a hræñ / og Abram rak þa þar fra.

12. Og þad skiede / þegar sooleñ var nidurgeingeñ / fiell eirn diwpur svefn a Abram / og sia / þar kom otte / stoort myrkur yfer hañ.

13. Þa sagde hañ til Abrams: þad skalltu endelega vita / ad þitt afkvæme skal vera framande i einu lande/ sem ecke er þeirra/ og þeir skulu þioona þeim/ og plaga þa * fiøgur hundrud ær.
* 2. Mos. 12/ 40. P. G. 7/ 6.

14. Eñ eg vil og so dæma þad foolk/ sem þeir skulu þiona / og þar epter skulu þeir wtganga med * myked gotz.
* 2. Mos. 3/ 21. C. 11/ 2. C. 12/ 35/ 36.

15. Eñ þu skallt fara til þiña fedra med fride / og þu skallt verda grefstradur i eirne goodre * elle. * C. 25 / 8.

16. Og i þeirre fioordu ættkvijsl / skulu þeir koma hijngad aptur / þvi Amoritaña vondska er ecke eñ nu fullkomeñ.

17. Og þad skiede / þegar sooleñ var nidurgeingeñ / og þar var myrkt / og sia / þar var reykur af einum ofne / og eirn ellds loge/ sem foor þangad yfer * þau styckeñ. * Jer. 34/ 18.

18. A þeim deige giørde Drotteñ * eirn sattmaala vid Abram/ og sagde: þijnu afkvæme hefe eg gefed þetta land/ fra Egyptalands vatnsfalle / allt til þess stoora vatnsfalls / þess vatnsfall sens Phrat. * C. 12 / 7. etc.

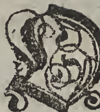
19. Þa * Kenita og Kenisita / og Kadmonita/ * 5. Mos. 7/ 1. Jos. 24/ 11.

20. Og Nethita / og Pheresita / og Rephaita/

21. Amorita/ og Cananita/ og Girgasita/ og Jebusita.

XVI. Capitule.

Agar verdur þungud og fæder Ismael.

g Sarai / Abrams hustru/ fædde honum ecke (børn/) eñ hun hafde eina Egyptiska stulku / og heñar nafn var Nagar.

2. Og Sarai sagde til Abrams: sia nu / Drotteñ hefur tillukt mig/ ad eg ecke kañ fæda/ Kiære / gack iñ til miñar * stulku / ma skie / eg kuñe ad byggiast af heñe / Og Abram hlijdde Sarai raust. * C. 30/ 3. 9.

3. So took Sarai / Abrams hustru / Nagar sijna þa Egyptsku stulku/ þegar tiju ær voru lideñ/ ad Abram hafde bwed i Canaans lande / og hun gaf Abram sijnum make hana til hustrur.

4. Og hañ gieck iñ til Nagar / og hun vard olett / þegar hun sa/ ad hun hafde feinged gietnad / þa vard heñar hustru lijtels ocktud af heñe.

5. Þa sagde Sarai til Abrams: sa orietttur sem mig skier / kome yfer þig / eg lagde mijna stulku a þiñ arm/ og hun sier ad hun hefur gietnad feinged / og eg er forocktud af heñe: * Drotteñ dæme i millum mijn og i millum þijn.

* C. 31/ 53. Dom. 11/ 27. 1. Sam. 24/ 16.

6. Þa sagde Abram til Sarai: sia/ þijn stwlka er i þiñe hende/ gior vid hana sem þier gott synest/ Og Sarai plagade hana / og hun flijde fra heñe.

7. Eñ Drottens eingell fañ hana hia eirnre vatns uppsprettu i eydemørkeñe / hia þeirre uppsprettu a veigenum til Sur.

8. Og hañ sagde: Nagar / Sarai stulka/ * hvadañ kiemur þu? og hvørt geingur þu? og hun sagde: eg flij fra miñe hustru Sarai. * Dom. 19/ 17.

9. Og Drottens eingell sagde til heñar: far þu aptur til þiñar hustrur / og audmijk þig under heñar hendur.

10. Og Drottens eingell sagde til heñar: eg vil giøra þitt afkvæme miøg margfalldt/ ad þad skal ecke teliast fyrer margfiølda.

11. Og Drottens eingell sagde til heñar/

hesiar: sia/ * þu ert veikleg / og skallt
fæda eirn son / og þu skallt kalla hans
nafn Ismael / þvi Drottenn hefur heyrt
þinn mootgang. * Dom. 13 / 5.

12. Og hann mun verda ein villemann
eskia / hanns hønd mun vera i moot sier.
Hvorium/og sierhvors hønd i meote hon
um/ Og hann mun bwa i allra sinna bræd
ra augsyni.

13. Og hun kallade Drottens nafn/
sem talade vid hana: þu ert Gud / sem
sier mig / þvi hun sagde: hefe eg (ecke)
og so hier sied epter hønum sem mig
sier?

14. Þar fyrer kallar madur þa upp-
sprettu * þess lifanda uppsprettu / sem
hefur sied mig / sia / hun er i millum
Kades og Bered. * c. 24 / 62.
C. 25/ 11.

15. Og Hagar fædde Abram eirn son/
og Abram kallade sijns sonar nafn/ sem
Hagar fædde/ Ismael.

16. Og Abram var sex og attatijg-
er ara gamall / þegar Hagar fædde A-
bram Ismael.

XVII. Capitule.

Abram nefnest Abraham. Vmskurn-
arennar Innsetning. Isaaks Fyrerheit.
Vmskurnarennar Handtieran.

Og Abram var niju ara
og nijutijger ara gamall/
og Drottenn openberadest
Abram/ og sagde til ha-
nns: eg er sa almattugaste
Gud/ * gack fyrer mij-
nu auglite / og vert fullkomenn.
* C. 24/ 40. Jos. 22/ 5. 1. Kong. 2/ 3.

2. * Og eg vil giora eitt sattmala
i millum mijn / og i millum þijn / og au-
ka þig harla miøg. * Syr. 44 / 21.
Rom. 4/ 17.

3. Þa fiell Abram a sijna asioonu /
og Gud talade vid hann / og sagde:

4. Eg (er hann) sia / mitt sattmale
er vid þig/ og þu skallt verda ad margra
þiooda fødur.

5. Og þitt nafn skal ecke framar
meir kallast * Abram / helldur skal þitt
nafn vera Abraham. * Nehem. 9/ 7.

6. Þvi eg hefe giort þig ad * marg
ra þiooda fødur/ og eg vil avaxtarsam-
ann giora þig harla miøg / og giora þig
ad þiood/ z konungar skulu koma af þier.
* Es. 51/ 2. Syr. 44/ 20. Rom. 4/ 11.

7. Og eg vil uppreisa mitt sattmaa-
la i millum mijn og i millum þijn / og i
millum þijns afkvæmes epter þig/i þeir-
ra attkvijslum / til eins eilijfs sattmaa-
la / til ad vera þier ad einum Gude/ og
þijnu afkvæme epter þig.

8. Og eg vil giefa þier og þijnu af-
kvæme epter þig * eitt land/ sem þu ert
** framande i/ allt Canaans land til
eins æfenlegs eigendooms/ og eg vil vera
þeim ad einum Gude. * c. 12/ 7. etc.
** C. 14/ 13. C. 35/ 27. Ebr. 11/ 13.

9. Og Gud sagde til Abrahams:
og þu skallt hallda mitt sattmala/ þu og
þitt afkvæme epter þig hia þeirra epter-
komendum.

10. * Þesse er mitt sattmale / sem
þier skulud hallda i millum mijn og i
millum ydar/ og i millum þijns afkvæm-
es epter þig/ ad allt karlkyn skal umskier-
ast ydur. * 3. Mos. 12 / 3.
Luc. 2/ 21. Joh. 7/ 22. P. G. 7/ 8.
Rom. 4/ 11.

11. Og þier skulud umskiera ydar for
hwdar holld / og þad skal vera til eins
sattmaala teikns i millum mijn og i mill-
um ydar.

12. Og hvert svein barn/ nær þad er
atta daga gamallt / skal umskierast yd-
ur / hia ydar epterkomurum / eitt heima
fædt og keypt fyrer peninga/ lijka og sier
hvor þess framanda sonur / sem ecke er
sialfur af þijnu afkvæme.

13. Endelega skal þitt heima fædd-
ur og keyptur fyrer peninga umskierast/
og mitt sattmale skal vera a ydar holl-
de til eins eilijfs sattmaala.

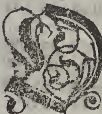
14. Og sie þar eitt svein barn / sem
hefr forhwd/z hns forhwdar holld ecke
er umskored / þa skal su sama persoo-
na afmaadst fra sijnu foolke/ (þvi) hann
braut mitt sattmaala.

15. Og

15. Og Gud sagde til Abrahams:
þad vidvijkur Sarai þiñe hustru / þu
skallt ecke kalla heñar nafn Sarai / þvi
Sara er heñar nafn.
16. Og eg vil blessa hana / og af
heñe vil eg og so gefa þier eiñ son / og
eg vil blessa hana / og hun skal verda
ad þiood/ þiood=konungar skulu verda af
heñe.
17. Og Abraham fiell a sijna asioo=
nu og * hloo / og sagde i sijnu hiarta:
skyllde mier ablast (eitt barn/) sem er
** hundrad ára gamall ? og skyllde
Sara / sem er nijutijger ára gomul /
fæda ? * C. 18/12.
** Luc. 1/18.
18. Og Abraham sagde til Guds:
eg villde Jsmael mætte lifa fyrer þier.
19. Og Gud sagde: sañlega / Sara
þijn hustru skal fæda þier * eiñ son/ og
þu skallt kalla hañs nafn Jsaak / og eg
vil uppreisa miñ sattmála til eins ei=
lijfs sattmála vid hañ/ fyrer hañs af=
kvæme epter hañ. * C. 18/10.
C. 21/3.
20. Og um Jsmael hefe eg heyrt
þig / sia / eg hefe blessad hañ / og vil
auka hañ / og giora hañ harla miog
margfalldañ/ Hañ skal afla * tolf
hofdingia / og eg vil giora hañ ad eiñe
stoorre þiood. * C. 25/16.
21. Eñ miñ sattmála vil eg stadfesta
vid Jsaak / * sem Sara skal fæda þier
a þeirre ásettu tijd / a þvi ødru áre.
* Rm. 9/9.
22. So liet hañ af ad tala vid hañ/
og Gud * foor upp frá Abraham.
* Dom. 13/20.
23. So took Abraham Jsmael siñ
son/ og alla fædda i hañs hwse/ og alla
keypta fyrer hañs peninga a medal foolk
sens / allt kall kyn i Abrahams hwse/
og hañ umskar þeirra forhwdar holld /
a þeim hinum sama dege/ lijka sem Gud
hafde talad vid hañ.
24. Og Abraham var niju og niju=
tijger ára gamall / þegar hañs forhwd
ar holld var umskored.
25. Og Jsmael hañs sonur var þrett
an ára gamall / þegar hañs forhwdar
holld var umskored.
26. A þeim sama dege var Abra=
ham og Jsmael hañs sonur umskoreñ.
27. Og aller meñ i hañs hwse / sa
heima fædde / og keypte fyrer peninga/
so vel sem þess framanda sonur voru
umskorner med honum.

XVIII. Capitule.

Abraham verdur heyreñ Jsaak / bodast Sodomæ Eydelegging.

g Drottiñ openberadest
fyrer Abraham i *
Mamre lunde/ og hañ sat
i(sijnum)tialldbwdar=dyr=
um / þegar dagureñ var
heitur. * C. 13/18.
2. Og hañ upplypte sijnum augum
og sa/ og sia/ þrijr meñ stoodu hia hon
um / og þegar hañ sa þa / hlioop hañ
moote þeim / fra (sijnum) tialldbwdar=
dyrum/ og * beigde sig nidur til Jardar.
* C. 19/1.
3. Og sagde: miñ Herra/ kiære/ hafe
eg funded * nád fyrer þijnum augum/
þa ** gack ecke þijnum þienara frañ
hia. * C. 6/8. C. 19/19.
Luc. 1/30. ** Ebr. 13/2.
4. Kiære / latum sækiast lijted vatn/
og þvoed ydar * fætur / og hvijled ydur
under þvi tre. * C. 19/2.
C. 43/23.
5. Og eg vil sækia eirn muñ bita brau
ds / og endurnæred ydar hiarta / sijdañ
kuñed þier ganga leingra/ þvi þess veg=
na geingu þier yfer til ydar þienara /
og þeir sogdu: gior so sem þu hefur
sagt.
6. Og Abraham flytte sier iñ i tialld
bwdena til Saru / og sagde: tak fliool=
lega þriu mæler hveite=miøls/ elltu/og
baka kokur.
7. Og Abraham hlioop til þienad=
arens / og sookte eirn ungañ og goodañ
kalf / og fieck þienaranum / og hañ
flijtte sier ad tilreida hañ.
8. Og hañ took smior og mioolk /

og kalfeñ/ sem hañ hafde tilreidt/ og sette fyrer þa/ og hañ stood hia þeim under trenu/ og þeir aatu.

9. Og þeir søgdu til hañs: hvar er Sara þijn hustru? og hañ svarade: sia/ i tialldbwdeñe.

10. Og hañ sagde: eg * vil visselega koma til þijn aptur / ad mier lifanda/ og sia/ þa skal Sara þijn hustru hafa eirn son/ Og Sara heyrde þad i tialldbwdar dyrunum/ og þar voru a bake hañs. * C. 17 / 19. C. 21 / 1. Rom. 9/ 9.

11. Og Abraham og Sara voru gømul/ vel vid alldur/ so þad gieck ecke framar Saru epter kveña hætte.

12. Og Sara * hloo med sier sialfre/ og sagde: skyllda eg læta mig lysta/ med þvi eg er ordeñ gømul / og ** miñ herra er gamall. * C. 17/ 17. ** 1. Pet. 3/ 6.

13. Þa sagde Drottiñ til Abrahams: hvad er þad / sem Sara hloo ad/ og sagde: mun eg eiga vissulega ad fæda / med þvi eg er gømul.

14. Skyllde þar nockur hlutur vera Drottne omøgulegur? * a þeim ætsetta tijma vil eg koma til þijn aptur/ ad mier lifanda/ og Sara skal hafa eiñ son. * Rom. 9 / 9.

15. Og Sara neitade/ og sagde: eg hloo ecke / þvi hun hræddest / eñ hañ sagde: nei / þvi þu hloost.

16. So stoodu meñerner upp þadañ fra/ og litu til Sodoma/ og Abraham gieck med þm/ til ad leidseigia þm.

17. Þa sagde Drottiñ: kañ eg ad dylia fyrer Abraham / þad eg giøre.

18. Med þvi Abraham skal vissulega verda ad eirne stoorre og sterkre þiood / og allt foolk a Jørduñe skal blessast i hønum.

19. Þvi eg þecke hañ / af þvi hañ mun biooda * sijnum børnum / og sijnu hwse/ epter sig/ ad þeir skule vardveita Drottiñs veg/ til ad giøra riett læte og doom / uppa þad ad Drottiñ skule læta þ koma yfer Abraham/ sem hañ hefur talad um hañ. * 5. Mos. 5/ 7.

20. Og Drottiñ sagde: Med þvi þar er uppkomed eitt hroop af Sodoma og Gomorra/ sem er stoort/ og med þvi * þeirra synd er miøg þung. * C. 13/ 13. Ezech. 16 / 49 / 50.

21. (Þar fyrer) vil eg nu fara * ofañ / og sia / hvort þeir hafa giørt fullkomlega epter þvi hroope / sem er komed fyrer mig / ellegar ef ecke / ad eg meige þad vita. * C. 11/ 5.

22. Og meñerner sneru (þeirra andlite) þar fra/ og geingu til Sodoma / eñ Abraham var eñ nu standande fyrer Drottens augsyn.

23. Og Abraham gieck fram / og sagde: villt þu eydeleggia þañ riettlæta med þeim ogudlega?

24. Þar kyñu eñ ad vera fimtijger riettferduger i stadnum / Villt þu og eydeleggia/ og ei þirma þeim stad fyrer þeirra fimtijger riettferdugu skulld/ sem (kyñu vera) þar iñe?

25. Þad vere langt fra þier/ ad þu skuler giøra epter þessum hætte / ad i hel slaa þañ riettlæta med þeim ogudlega / ad sa riettlæte skule vera lijka sm sa ogudlege/ þ sie langt fra þier/ sa sem dæmer þa * giørvalla Jørd/ skyllde ** hañ ecke giøra doom? * Ps. 7/ 9. ** Rom. 3/ 6. Joh. 5/ 27.

26. Þa sagde Drottiñ: fiñe eg * fimtijger riettlæta i Sodoma stad/ þa vil eg þirma þeim øllum stad fyrer þeirra skulld. * Amos. 7/ 3.

27. Og Abraham svarade og sagde: sia nu/ eg hefe byriad ad tala vid miñ Drottiñ/ jafnvel þo eg sie * duft og aska. * Job. 30 / 19. Syr. 10/ 9. C. 17/ 31.

28. Þar kyñe eñ mega skie/ vanta fim uppa þa fimtijger riettlætu/ villder þu þa eydeleggia allañ stadeñ fyrer þeirra fim skulld? Og hañ sagde: eg vil ecke

ecke eydeleggia þa/ ef eg fiñ fim̃ og fiø-
rutÿger þar.

29. Og hañ hiellt eñ nu æfram̃ ad
tala vid hañ/og sagde: kyñe eñ fiñast
þar/mæ skie/fiørutÿger/Og hañ sag-
de: eg vil ecke giora þad fyrer þeirra
fiørutÿger skulld.

30. Og hañ sagde: nu miñ Drott
eñ * villde ecke styggiast/ad eg eñ nu ta
la/ mæ skie / þar kuñe fiñast þriæ-
tÿger. Og hañ sagde: eg vil ecke giø-
ra þad / ef eg fiñ þar þriatÿger.
* Dom. 6/ 39.

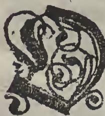
31. Og hañ sagde: sia nu/eg hefe
byriad ad tala vid miñ Drotteñ / eñ
ef þar kuña ad fiñast/ mæ skie/ tutt-
ugu/Og hañ sagde: eg vil ecke fordiar
fa þa fyrer þa tuttugu þeirra skulld.

32. Og hañ sagde: miñ Drotteñ/
verdu ecke reidur/ ad eg tale alleinasta
i þetta siñ/ef þar mæ skie kyñe ad fiñ
ast tÿu/ Og hañ sagde: eg vil ecke for
diarfa þa fyrer þa tÿu þeirra skulld.

33. Og Drotteñ gieck burt / þegar
hañ hafde wt talad vid Abraham/ og
Abraham snere aptur til sÿns stadar.

XIX. Capitule.

Lot verdur undervÿsad um̃ Sodomæ
Eydelegging/frelsast/eñ syndgar.

g þeir tveir einglar ko-
mu til Sodoma / um̃
kvøllded / eñ Lot sat i
Sodomæ borgar porte/
Og þegar Lot sæ þa /
þa stood hañ upp ad
ganga i moote þeim / og * beigde sitt
andlit nidur til Jardar. * C. 18/ 2.

2. Og sagde : sia nu mÿner *
Herrar / komed þo iñ i ydar þienara
hws / og vered hier i nott / og læted
** þvo ydar fætur / so meiged þier
standa ærla upp a morgun/ og ganga
ydar veg/ Og þeir søgdu: ney/ helld-
ur vilium vid vera a gøtuñe i nott.
* Ebr. 13 / 2. ** 1. Mos. 18/ 4.

3. Þa neydde hañ þa hardlega/ og
þeir geingu iñ til hañs/ og komu i ha
ñs hws/og hañ giørde þeim eitt giesta
bod/ og bakade osÿrt (braud/) og þeir
ætu.

4. Eñ fyrr eñ þeir løgdu sig / þa
um̃kryngdu * meñerner af stadnum /
meñerner af Sodoma/hwsed/bæde ung
er og gamler / þad allt foolk allstadar
fra. * Dom. 19/ 22.

5. Og þeir kølludu a Lot/ og søg-
du til hañs: hvar eru þeir meñ / sem
komu til þÿn i nott ? leid þa wt
til vor / ad vier meigum kieña þeirra.

6. So gieck Lot wt til þeirra ad
dyrunum / og lukte dyrnar epter sier /
og sagde:

7. Mÿner * brædur/ kiæru/ giør-
ed ecke illt. Dom. 19 / 22.

8. Sia nu / eg hefe tvær dætur /
sem ecke hafa kiendt mañ / eg vil nu
leida þær wt til ydar / og giøred vid
þær/ hvad ydur gott sÿnest/ alleinasta
giøred þessum møñum eckert/ þvi þar
fyrer eru þeir komner under mÿns
þaks skugga.

9. Og þeir søgdu : gack hÿngad
betur/og þeir søgdu: þesse eine er komeñ
til ad vera eim̃ framande / og vill ende
lega dæma/Vel/vier vilium plaga þig
meir eñ þa: so * þreingdust þeir hart
iñ a mañeñ/ a Lot/og hlupu til ad brio
ta dyrnar upp. * 2. Pet. 2/ 7.

10. Þa rietku meñerner þeirra hønd
wt / og tooku Lot iñ til sÿn i hwsed /
og luktu dyrnar.

11. Og þeir meñ sem voru fyrer
hwss dyrunum / slogu þa * med blin
dne/bæde smæa og stoora/og þeir leit-
udu med mædu ad fiña dyrnar.

* Spek. 19/ 16. 2. Kong. 6/ 18.

12. Þa søgdu þeir meñ til Lots :
hafer þu eñ hier nockurn mag / eda
þÿna syne/eda þÿnar dætur/eda nockud
sem þier heyrer til i stadnum / fær þa
wt af þessum stad.

13. Þvi vid skulum fordiarfa þeña
stad / af þvi þeirra * hroop er orded
stoort

skoort fyrer Drottens augsyn / og Drottenn sende ockur hyngad til ad fordiarfa hann. * c. 18 / 20.

Ezech. 16/ 49/ 50. Openb. 18/ 5.

14. Og Lot gieck wt og talade vid sijna maga/sem skyllde taka hanns dætur/og sagde: standed upp / ganged wt af þessum stad/ þvi Drottenn vill fordiarfa stadenn / Enn hann virdtest fyrer hanns maga augum * sem hann gantkade sig. * 2. Kron. 30/ 10.

15. Þa ed took ad daga/þa * neyddu einglarner Lot/ og søgdu : statt þu upp / tak þijna hustru og þijnar tvær dætur/sem eru til stadar/ad þu ecke og farest i stadarens misgiørningum.

* Spek. 10/ 6. 2. Pet. 2/ 6/ 7.

16. Þegar hann seinkade / þa tooku mennerner hann vid hønd/og hanns hustru vid hønd/og hanns tvær dætur vid hønd/ þvi Drottenn villde spara hann/og þeir leiddu hann wt / og lietu hann wt fyrer stadenn.

17. Og þad skiede/þegar þeir høfdu wtleidt þau þadann wt / þa sagde eirn : frelsa þitt lijf / lijt ecke bak þier / og vertu ecke a øllu þessu slettlende/ forda þier uppa fiallenu / ad þu ecke farest.

18. Þa sagde Lot til hanns: æ ney/ mijner herrar.

19. Siaa / nu þinn þienare hefur funded * naad fyrer þijnum augum/og þu hefur læted þijna myskunseme vera stoora/ sem þu hefur audsyndt mier / ad þu villder læta mig lifa / og eg kann ecke forda mier a fiallenu / mier kynne ad falla nockud vondt til / ad eg deyde. * c. 6/ 8.

20. Siaa nu / þar er sa stadur hart nærre / sem eg kynne ad flya til / og er lijtill / þar vil eg nu forda mier/ Er hann ecke lijtell/ ad eg kunne ad vera a lijfe ?

21. Þa sagde hann til hanns : siaa / eg hefe og bænheyrt þig i þessum hlut/ad eg vil ecke fordiarfa þann stad/ sem þu hefur talad umm.

22. Flijttu þier / frelsa þig þar / þvi eg kann eckert giøra fyrr enn þu kiemur þangad/ Þar af kallast þess stadar nafn Zoar.

23. Soolenn var upprunnenn yfer Jørdena/ og Lot kom inn i Zoar.

24. Og * Drottenn liet rigna yfer Sodoma og yfer Gomorra brennesteine/ og ellde fra Drottne af Himnenum.

* 5. Mos. 29/ 23. Ps. 11/ 6. Es. 13/ 19. Jer. 50/ 40. Os. 11/ 8. Amos. 4 / 11. Luc. 17/ 29. 2. Pet. 2/ 6. Pist. Jud. v. 7.

25. Og eydelagde þa stade og þeirra giørvalla eign / og alla innbyggiara i stødunum / og Jardarennar grooda.

26. Þa * leit hanns ** hustru til baka hønum/og vard eirn sallt-stoolpe.

* Luc. 9/ 62. ** Spek. 10/ 7. Luc. 17/ 32.

27. Og Abraham flijtte sier ærla upp umm morgunenn til stadarens / þar sem hann hafde staded a fyrer Drottens augsyn.

28. Og leit til Sodoma og Gomorra / og til alls þess slietta i landenu / og saa/ og siaa/ þa uppgieck eirn reikur af landenu/sem reikur af einum ofne.

29. Og þad skiede/þegar Gud fordiarfade þa stade a þvi slietklende/ þa minntest Gud a Abraham/ og liet leida Lot wt midt af eydeleggingunne/ þegar hn eydelagde þa stade/þar Lot bioo i.

30. Og Lot gieck upp fra Zoar/og var a fiallenu / og bædar hanns dætur med hønum/ þvi hann ottadest ad vera i Zoar / og hann var i heller / hann og bædar hanns dætur.

31. Þa sagde su elldre til þeirrar yngre: ockar fader er gamall / og hier er ecke einn madur a Jørdunne/ sem kann ad koma til ockar/epter allrar verallldarennar hætte.

32. Kom þar fyrer / lætum ockur gefa ockar fødur vijn ad drecka/ og ligg ia * hia hønum/ad vid uppehölldum afkvæme af ockar fødur.

* 3. Mos. 18 / 7.

33. So gáfu þær þeirra fødur výn ad drecka þa sømu noott. Og su frumgietna gieck iñ/og lagde sig hia sýnum fødur / og hañ formerkte ecke nær hun lagde sig / eda nær hun stood upp.

34. Og þad skiede a ødrum dege / þa sagde su frumgietna vid þa yngre: sia / i fyrre noott laa eg hia mýnum fødur / laatum ockur og so a þessare noottu gefa hønum výn ad drecka / og gack þu iñ / ligg hia hønum / ad vid uppehølldum afkvæme af ockar fødur.

25. So gáfu þær þeirra fødur og so a þeirre noottu výn ad drecka. So gieck hin yngre og laa hia honum / og hañ formerkte ecke nær hun lagde sig/ eda nær hun uppstood.

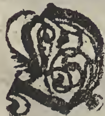
36. So feingu baadar Lots dætur gietnad af þeirra fødur.

37. Og su frumgietna fædde eiñ son/ og hun kallade hañs nafn Moab / hañ er þeirra Moabita fader iñ til þessa dags.

38. Og su yngre hun fædde og so eiñ son / og kallade hañs nafn Ben Ammi/ Hañ er Ammons barna fader iñ til þessa dags.

XX. Capitule.

Abimelech tekur Saru fra Abraham/ sem fær hana aptur okreinkta.

g Abraham * foor þad añ i landed suñañ verdt/ og bio i millum Kades og Sur / og var framande i Gerar.

* C. 12/9.

2. Og Abraham sagde uñ Saru sýna hustru: * hun er mýn syster / so wtsende ** Abimelech / konungur af Gerar/ og took Saru. * c. 12/13. C. 26/7. ** C. 26/1.

3. Og Gud kom til Abimelechs i einum draume / uñ noottena/ og sagde til hañs: sia/ þu skollt deya vegna þeirrar kviñu sem þu hefur teked/ þvi hun er eins mañs egta-hustru.

4. Og Abimelech hafde ecke halldet sig til heñar / og sagde : Drottenñ/ villtu og slaa riettlaatt foolk i hel ?

5. Hefur hañ ei sialfur sagt til mýn: hun er mýn syster ? og hun hefur og so sialf sagt: hañ er miñ brooder / J mýns hiarta froomleika og med saklausum høndum giørda eg þetta.

6. Og Gud sagde til hañs i draume: eg veit og so/ ad þu giørder þetta af einu froomu hiarta/ þar fyrer hefe eg og so hamlad þier/ ad þu skylldet ecke syndga fyrer mier / þar fyrer hefe eg ecke leyft þier / ad hræra vid heñe.

7. Og laat nu mañeñ faa sýna hustru aptur/ þvi hañ er eirn * spaamadur/ ** og hañ skal bidia fyrer þier / og þu skallt lifa / Eñ laater þu hana ecke koma aptur / þa vit/ ad þu skallt vissulega deya / þu og allt þad/ þier heyrer til. * c. 26/11. Ps. 105/15.

** Job. 42/8.

8. Þa stood Abimelech aarla upp uñ morguneñ / og kallade a alla sýna þienara / og sagde øll þesse ord fyrer þeirra eyrum / og meñerner ottudust miøg.

9. Og Abimelech kallade a Abraham og sagde til hañs: * hvad hefur þu giørt oss ? og hvad hefe eg syndgad i moote þier / ad þu hefur fært so stoora eina synd yfer mig / og yfer mitt rýke ? þu hefur giørt i moot mier þa hlute / sem ecke bar ad skie.

* C. 12/18. C. 26/10. Luc. 2/48.

10. Og Abimelech sagde til Abrahams: hvad saast þu / ad þu giørder þeñañ hlut ?

11. Og Abraham sagde: eg þeinkte / * hier er ølldunges eingeñ Guds otte i þessum stad / og þeir munu slaa mig i hel fyrer miñar hustrur skulld.

* Ps. 36/2.

12. Nu er þo og so i sañleika mýn syster / mýns fødurs doottter / eñ ecke

miñar

miñar moodur dootter/ og hun er ord-
eñ mijn hustru.

13. Og þad skiede / þañ tijma / Gud liet mig fara hijngad og þangad af mijns fødurs hwse / sagde eg til heñar: þesse er þijn myskunseme/ sem þu skallt giøra vid mig / hvar hellst sem vid komum fram / þa seig um mig: hñ er miñ brooder.

14. So took Abimelech saude og fienad / og þioona og þioonustu stulk-ur/ og gaf Abraham / og * fieck hon-um Saru sijna hustru aptur.

* C. 12/ 19.

15. Og Abimelech sagde: siaa/ mitt land er oped fyrer þier / þu maatt bwa/ hvar þier gott syñest.

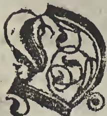
16. Og hañ sagde til Saru: siaa / eg hefe giefed þijnum broodur þusund silfur peninga/ Siaa/ hañ er þier skij-la fyrer augunum fyrer øllum þeim / sem eru hia þier/ og fyrer øllum (ød-rum/) og hun vard vijs (þar af.)

17. So bad Abraham til Guds / og Gud læknade Abimelech og hañs hust-ru / og hañs þioonustu kvinur / og þær fæddu.

18. Þvi Drotteñ hafde aldeil-es til-luckt hvort lijf i Abimelechs hwse / fyrer Saru Abrahams hustrur skulld.

XXI. Capitule.

Isaak fædest / Ismael verdur wt-rekeñ / Abraham giører Sattmaala vid Abimelech.

Og Drotteñ vitjade Saru/ so sem hañ hafde sagt / og Drotteñ giørde Saru epter þvi sem * hañ haf-de talad. * C. 17/ 19. C. 18/ 10.

2. Og Sara vard olett/ og * fædde Abraham eitt son i hañs elle a þeim æ-setta tijma/ sem Gud hafde sagt honum.

* C. 25/ 19. 1. Kron. 1/ 34. Matth. 1/ 2. Luc. 3/ 34. P. G. 7/ 8. Gal. 4/ 22. Ebr. 11 / 11.

3. Og Abraham kallade sijns sonar nafn/ þess sem honum var fæddur / sem Sara hafde fædt honum / * Isaak.

* C. 17/ 19.

4. Og Abraham umskar Isaak siñ son/ þegar hañ var ætta daga gamall / so sem * Gud hafde boded honum.

* C. 17/ 11/ 12.

5. Og Abraham var hundrad æra gamall/ þegar hañs son Isaak var hon-um fæddur.

6. Þa sagde Sara: Gud hefur giø-rt mier eitt * hlatur/ hvør sa sem þetta heyrer / mun hlæa ad mier.

* C. 17 / 17. C. 18 / 12.

7. Og hun sagde: Hvør skyllde hafa sagt til Abrahams: Sara hefur giefed bornum ad siwga? þvi eg hefe fædt eitt son i hañs elle.

8. Og barned vox upp og vard af-vaned/ og Abraham giørde eitt stoort gie-stabod þañ dag / Isaak var afvaneñ.

9. Og Sara saa Hagars þeirrar Æ-gyptsku son/ sem hun hafde fædt Abra-ham/ ad hañ spottade.

10. Og hun sagde til Abrahams: * rek wt þessa þioonustu kviñu og heñ-ar son / þvi þesse ** þioonustu kviñu sonur skal ecke erfa med mijnum syne Isaak. * Gal. 4 / 29.

** Dom. 11 / 2.

11. Og þad ord þocknadest Abraham miøg illa fyrer sijns sonar skulld.

12. Eñ Gud sagde til Abrahams: læt þier þad ecke illa lijka vegna svein-sens / og vegna þiñar þioonustu kviñu / i hvøriu sem hellst Sara mun seigia þi-er/ hlyd heñar raust/ þvi * i Isaak skal sæded kallast þier. * C. 17 / 21. Rom. 9/ 7. Gal. 4/ 28. Ebr. 11/ 18.

13. Eg * vil og giøra þioonustu kviñ-unar son ad þiood/ þvi hañ er þitt sæde.

* C. 16/ 10. C. 17/ 20. C. 25/ 16.

14. Þa stood Abraham ærla upp / um morguneñ / og took braud og eina flosku vatns / og gaf Hagar og lagde uppa heñar herdar/ og sveineñ / og liet hana fara/ Þa foor hun þadañ/ og villt-est i Berseba eydemerku.

15. Þegar vatned var drucked af flöskunne / kastade hun sveinenum under eina af eykunum.

16. Og gieck burt / og sette sig þar gagnvart / epter ad hun var geingen eitt örskot þar fra / þvi hun sagde: eg giet ecke sied uppa sveinsens dauda. So sette hun sig gagnvart / og upphoof sijna raust / og griet.

17. Þa heyrde Gud sveinsens raust / og Guds eingell hroopade til Hagar af Himne / og sagde til hennar: hvad skadar þig Hagar? hrædstu eckert / þvi Gud heyrde sveinsens raust / þar sem hann liggur.

18. Statttu upp / tak sveinenn / og leid hann vid þijna hönd / þvi eg * vil giora hann ad stoorre þiood. * c. 17 / 20.

19. Og Gud upplauk hennar augum / ad hun sa eina vatns uppsprettu / so gieck hun og fyllte sijna flösku med vatn / og gaf sveinenum ad drecka.

20. Og Gud var med sveinenum / og hann vox upp / og bio i eydemörku / og vard eirn skotmadur med boga /

21. Og bioo i þeirre eydemörku Paran. Og hanns mooder took hönum eina hustru af Egyptalande.

22. Og þad skiede a þeim soma tijma / þa talade * Abimelech og Picol hanns stryds-höfuds-madur til Abrahams og sagde: Gud er med þier i öllu þvi þu giorer. * c. 26 / 26.

23. So sver mier nu vid Gud / Sia / þar sem þu liggur fyrer mier og mijnum synе / og fyrer mijnum sonar syne / Epter þeirre myskunseme / sem eg hefe giort vid þig / skalltu giora vid mig og vid landed / i hvöriu þu hefur vered framande.

24. Þa sagde Abraham: eg vil sveria.

25. Og Abraham ávijtade Abimelech * fyrer þess vatns-brunns saker / sem Abimelechs þienarar höfdu burt teked med ofrijke. * c. 26 / 15 / 18.

26. Þa svarade Abimelech: eg visse ecke hvör þad giorde / þu hefur ecke helldur sagt mier þad / eg hefe ei helldur heyrt þad fyrr enn i dag.

27. Þa took Abraham saude og fienad / og gaf Abimelech / og þeir giordu bäder eirn sattmala.

28. Og Abraham liet sio lömb af hiördenne wt af fyrer sig.

29. Þa sagde Abimelech til Abrahams: hvad skulu þesse sömu sio lömb / sem þu lietst sier i lage?

30. Og hann svarade: þu skallt taka þau sio lömb af mijnne hende / og þad skal vera mier til eins vitnesburdar / ad eg hafe grafed þenann brunn.

31. Þar fyrer kallade hann þann sama stad * Bersaba / þvi þar sooru þeir bäder. * c. 26 / 33.

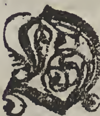
32. Og þeir giordu sattmala i Bersaba / Þa stood Abimelech upp / og Picol hanns stryds-höfuds-madur / og fooru aftur i Philisteanna land.

33. Og hann plantade trie i Bersaba / og akallade þar i Drottens * þess eilijfa Guds nafne. * Es. 57 / 15.

34. Og Abraham var framande i Philisteanna lande / i langa tijd.

XXII. Capitule.

Isaak attе ad offrast / enn frijast / og Messias verdur fyrerheitenn. Nachors Börn.

Og þad skiede þar epter / ad Gud * freistade Abrahams / og sagde til hanns: Abraham / og hann sagde: sia / hier er eg.

* Judith. 8 / 18 / 19. 1. Macc. 2 / 52. Ebr. 11 / 17.

2. Og hann sagde: tak nu þinn son / þann einasta / sem þu hefur kærann / Isaak / og gack til Moria lands / og offra hönum þar til eirnrar brenne-foornar / a einu af fiöllunum / sem eg vil segia þier.

3. Þa stood Abraham arla upp um morgunenn / og lagde a sinn asna / og took tvo af sijnum sveinum med sier / og Isaak sinn son / og klauf videnn til brenne-offursens / og took sig upp / og gieck burt til

stadarens /

stadarens/ sem Gud hafde sagt hønum.

4. A þeim þridia deige / þa upplypte Abraham sijnum augum/ og sa stadenn aleingdar.

5. Þa sagde Abraham til sinna sveina : vered hier fyrer ydur med asnann / og eg og sveirnenn vid villium ganga þangad og tilbidia / og koma til ydar aptur.

6. Og Abraham took videnn til brenne offursens/ og lagde uppa Isaak sinn son/ enn hann took elldenn og knijfenn i sijna hønd/ og þeir geingu baader til samans.

7. Þa talade Isaak til Abrahams sijns fødurs / og sagde : minn fader / og hann sagde : sia / hier er eg / minn son / og hann sagde : sia elldenn og videnn / enn hvar er lambed til brenne-offursens ?

8. Og Abraham sagde : Gud mun sia sier fyrer umm lambed til brenne-offursens / minn son / so geingu þeir baader afram til samans.

9. Og þegar þeir komu til þess stadar sem Gud hafde sagt honum / þa byggde Abraham þar eitt altare/ og lagde ad videnn / og batt Isaak sinn son/ og lagde hann uppa altared ofann a videnn.

10. Og Abraham rietti sijna hønd wt / og greip knijfenn / ad slatra sijnum syne.

11. Þa hroopade Drottens eingell af Himne til hans / og sagde : Abraham / Abraham/ og hann sagde : sia / hier er eg.

12. Og hann sagde : legg ecke þijna hønd a sveinenn/og gior hønum eckert/ þvi nu þecke eg / ad þu ottast Gud/ og hefur ei * sparad/þinn son/þann einasta fyrer mig. * Rom. 8 / 32.

13. Þa upplypte Abraham sijnum augum / og sa / og sia / eirn hrwtur hieck a baked i buskenum a sijnum hornum/ og Abraham gieck og took hrwtenn/ og offrade hønum til brenne-offurs i sijns sonar stad.

14. So kallade Abraham þess sama stadar nafn : Drottenn skal sia/ Þad sem skal seigiast a þeim deige/ a einu fialle/ (sem heiter :) Drottenn skal siast.

15. Og Drottens eingell hroopade til Abrahams annad sinn af Himne/

16. Og sagde : * eg hefe svared vid mig/ seiger Drottenn / af þvi þu giorder þennann hlut / og sparader ecke þinn son / þann einasta/ * c. 12/7. c. 13/15/16. C. 15/5. 2. Mos. 34/13. Luc. 1/73. Ebr. 6/13.

17. Ad eg vil mykelega blessa þig / og mieg margfalldt giora þitt sæde/sem stiornur a Himnenum/ og sem sand þar er a siafar strøndenne / og þitt sæde skal eiga sinna fiandmanna port.

18. Og i þijnu sæde/ skulu allar þioder a Jordunne blessast/þvi ad þu hlydder minne raust.

19. So gieck Abraham til baka til sinna sveina / og þeir biuggu sig (af stad) og fooru til samans til Bersaba/ og Abraham bioo i Bersaba.

20. Og þad skiede þar epter / ad þad var Abraham kunngiort/soleides : sia/* Milka hun hefur og so fædt þijnum broodur Nachor syne / sem eru : * C. 11/29.

21. Uz hans * frumgietne/ og Bus hans brooder / og Kemuel/ Arams fader. * Job. 1/ 1. c. 32/ 2.

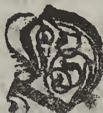
22. Og Cesed/ og Chaso/og Pildas/ og Jidlaph/ og Betuel.

23. Enn * Betuel ablade Rebekku: þessa atta fædde Milka Nachor / Abrahams broodur. * c. 24/ 15.

24. Og hans hiakona/ og hennar nafn / var Reuma / og hun fædde og so Thebach / og Gacham / og Tachash / og Maaka.

XXIII. Capitule.

Saru Daude / og Grepkrunar Stadur.

g Sara lifde hundrad og sio og tuttugu aar / þesse voru Saru lijfs aar.

2. Og Sara deyde i Kiriatarba / þad er Hebron i Canaans lande / þa kom Abraham / ad syrgia fyrer Saru/ og ad grata hana.

3. Sijdann

3. Sijdan stood Abraham upp fra sijns dauda lijke/ og talade til Hets barna/ og sagde:

4. Eg er * eiñ framande og iñbyggiare hia ydur/ gefed mier eiñ eigendoom til eiñar greftrunar hia ydur / ad eg kunne ad grefftra miñ dauda fyrer mier.
* p. G. 7/3.

5. Pa svorudu Hets born Abraham/ og sogdu:

6. Heyr oss / miñ herra / pu ert eiñ Guds hofdinge midt a medal vor/ grefftra piñ dauda i vorum frijdustu grofum/ eingeñ af oss skal meina pier sijna grof/ ad pu ei meiger jarda piñ dauda.

7. Pa stood Abraham upp/og hneygde sig fyrer foolkenu i landenu / fyrer Hets bornum/

8. Og talade vid pa / og sagde: sie pad med ydar goodum vilia/ ad eg meige grafa miñ dauda sem (hier liggur) fyrer mier / pa heyred mig / og bidied fyrer mig til Ephron Zocharssonar/

9. Ad hañ vilie uña mier pess tvofallda hellers / sem hañ hefur i endanũ a sijnum akre/ Hañ uñe mier hañs fyrer fullt verd / midt a medal ydar / til eins greftrunar eigendooms.

10. Pvi Ephron bioo a medal Hets barna / Pa svarade Ephron sa Hetite Abraham/ ad Hets born heyrdu par a/ fyrer ollum peim / sem geingu iñ ad hañs stadar porte / og sagde:

11. Ney / miñ herra / helldur heyr mig / Eg * gief pier pañ akur og hellter / sem er par i / og eg gief pier hañ / fyrer mijns foolks barna augum/ eg gief pier hañ / grefftra piñ dauda.
* 2. Sam. 24/22.

12. Pa hneigde Abraham sig fyrer foolkenu i landenu.

13. Og talade vid Ephron i foolksens aheyrn i landenu / og sagde: allleinasta ef pu villt / pa kiære heyr mig / so gief eg pier silfur fyrer akureñ / tak pad af mier / og eg vil jarda miñ dauda par.

14. Pa svarade Ephron Abraham/ og sagde til hañs:

15. Miñ herra heyr mig / su Jord er fiogur hundrud sekla silfurs verd / i millum mijn og i millum pijn / hvad er petta? grefftra ad eins piñ framlidna.

16. Og Abraham hlijdde Ephron ad/ og Abraham vog Ephron peninga vt / sem hañ hafde sagdt i Hets barna aheyrn/ (sem voru) fiogur hundrud seklar silfurs / geinger i kaup.

17. So vard * Ephrons akur / i hvorium sa tvofallde hellter er / sem er pvert yfer fra Mamre/ akureñ og hellereñ/ sem er par i / og oll tre / sem voru a akrenum/ sem voru i allre hañs grend um kring/ Abraham stadfestur til eigendooms/ * c. 49/30. c. 50/13.
p. G. 7. 16.

18. J Hets barna asynd / fyrer ollum sem geingu iñ ad hañs stadar porte.

19. Og sijdañ * groof Abraham Saru sijna hustru/i piñ tvofallda heller a akrenum/ pvert yfer fra Mamre/ pad er Hebron i Canaans lande.
* C. 25/ 9/ 10.

20. So vard akureñ og * hellereñ par i stadfestur Abraham til eins greftrunar eigendooms af Hets bornum.
* C. 25/ 9 / 10. C. 47 /30. C. 49/ 29. C. 50/ 13.

XXIV. Capitule.

Isaak fær Rebekku til hustrur.

Og Abraham var gamall/ vel vid alldur / og Drotteñ hafde blessad Abraham i ollum hlutum.

2. Og Abraham sagde til sijns * ellsta sveins i sijnu hwse / sem forstood allt hañs gotz: ** legg nu pijna hond under mijna lend. * c. 15/ 2.
** C. 47/29.

3. Og eg vil lata pig sverja mier vid Drotteñ / Himensens Gud og Jardarennar Gud/ ad pu ecke skuler taka mijn um syne eina * hustru af peirra Cananita dætrum / medal hverra eg bij.
* C. 28 / 1.

4. Pvi

4. Þvi þu skallt fara burt i mitt fødur land / og til miñar ættar / og taka mijnum syne Isaak eina hustru.

5. Og sveiñeñ sagde til hañs: mæ-skie kviñañ vilie ecke filgia mier til þessa lands / skal eg þa endelega fæ-ra þiñ son aptur til þess lands / sem þu ert komeñ fra ?

6. Og Abraham sagde til hañs: vara þig / ad þu ecke fæ-rer miñ son þangad.

7. Drottiñ / Himensens Gud / sem took mig fra mijns fødurs hwse / og fra mijnu fødurlande / og sa sem talade vid mig / og sem soor mier / og sagde: * þetta land vil eg gefa þijnu sæde / Hañ mun senda siñ ** eingel fyrer þier / ad þu skuler þadañ taka mijnum syne eina hustru. * C. 12 / 7. C. 13 / 15. C. 15 / 18. C. 26 / 4. ** Tob. 7 / 12.

8. Eñ vilie kviñañ ecke filgia þier / þa skalltu vera frij fyrer þessum mijn um eyd / Alleinasta fær miñ son ecke þangad.

9. Þa lagde sveirneñ sijna hønd under Abrahams sijns herra lend / og soor hønum þar uppa.

10. So took sveiñeñ tiju ulfallda af sijns herra ulføllдum / og foor bu-rt / og hafde allra handa af sijns her-ra gotse med sier / og bioo sig af stad / og foor til Mesopotamiam til Nach-ors stadar.

11. Þar liet hañ ulfalldana hvijl-ast utañ fyrer stadnum / hia einum vat ns-bruñe i moot kvølld tijma / under þañ tijma / (sem kveñfoolk var vant ad) gaнga wt / ad ausa (vatn.)

12. Og hañ sagde: Drottiñ / mij-ns herra Abrahams Gud / lát þad skie i dag fyrer mig / og giør mijskun-seme vid miñ herra Abraham.

13. Sia / eg stend hia þessum vatns bruñe / og foolksens dætur af stadnum koma wt ad ausa (vatn.)

14. Og (nær) þad skiedur / ad (þar kemur nu) su pijka / til hvørrar eg seige: hneig nu þijna skioolu nidur / og lát mig drecka / og hun seger: dreck / eg vil og so gefa þijnum ulføllдum ad drecka / ad hun sie su / sem þu hefur fyrerhugad þijnum þienara Isaak / ad eg þar af kuñe þeckia / ad þu hafer giørdt mijskunsemd vid miñ herra.

15. Og þad skiede / ædur eñ hañ hafde endad ad tala / sia / * Rebekka kom wt / sem var Bethuels dootter / hvør ed var Milkæ Nachors Abra-hams broodurs hustrur son / og heñar skioola var a heñar øxl. * c. 22 / 23.

16. Og pijkañ var miøg frijd til ad lijta / ein joomfrw / og eingeñ madur hafde kient heñar / og hun gieck nidur til bruñsens / og fillte sijna skioolu / og gieck upp.

17. Þa hlioop sveiñeñ i moot heñe / og sagde: lát * mig drecka nu lijted vatn af þiñe skioolu. * Joh. 4 / 7.

18. Og hun sagde: dreck / miñ her-ra / hun flijtte sier / og took sijna skioolu ofañ / i sijna hønd / og gaf hønum ad drecka.

19. Þegar hun hafde gefed hønum ad drecka / þa sagde hun: eg vil og au-sa handa þijnum ulføllдum / þar til þeir hafa aller drucked.

20. Og hun flijtte sier / og liet wt siñe skioolu i þroona / og hlioop eñ nu til bruñsens ad ausa / og hun joos hañ da øllum hañs ulføllдum.

21. Og mañeñ undrade miøg a heñe / þagde þo / þar til hañ fieck ad vita / hvørt Drottiñ hefde láted hañs rei-su luckast / eda ei.

22. Og þad skiede / þegar ulfalld-arner høfdu aller drucked / took madur eñ eina gull spaung / sem vog eiñ half-añ sekel / og sette tvo arm-rhijnga a heñar hendur / þeir vogu tiju gyllene.

23. Og sagde: dootter / hvørtum heyrer þu til ? seg mier nu þad / mun þar vera rwm i þijns fødurs hwse / ad herbergia oss i noott ?

24. Og hun sagde til hañs: eg

er * Bethuels dootter / hvør ad er Milka son / sem Hun fædde Nachor.

* C. 22/ 20/ 23.

25. Og hun sagde til hans : þar er bæde hæálmur og myked foodur hia oss / og eñ rwm til herberges i noott.

26. Og madureñ hneigde sig / og tilbad til Drottens/

27. Og sagde: lofadur vere Drottenñ/ mijns herra Abrahams Gud/ sem ecke hefur yfergiefed sijna myskunsemd og siñ sañleik vid miñ herra / eg (er hier/) Drotteñ hefur fært mig a vegenum til mijns herra broodurs hwss.

28. Og pijkañ hlioop / og sagde þetta i siñar moodur hws.

29. Og Rebekka atte eiñ broodur / og hañs nafn var Laban / og Laban/ hlioop wt til mañsens / til bruñsens.

30. Og þad skiede / þegar hañ sa spaungena og hrijngana a siñar systur hondum / og þegar hañ heyrde Rebekku siñar systur ord / ad hun sagde: so hefur madureñ sagt / þa kom hañ til mañsens / og sia / hañ stood hia ulfvolldunum vid bruñeñ.

31. Og hañ sagde: gack iñ / þu * Drottens blessade/ þvi stendur þu hier wte ? þvi eg hefe bwed hwsed / og rwm til ulfvalldaña. * c. 26/ 29. ps. 115 / 15.

32. So gieck madureñ i hwsed / og took af ulfvolldunum/og hañ gaf þeim hæálm og foodur til ulfvalldaña / og vatn til ad þvo hañs fætur/og þeirra maña fætur/sem voru med hønum.

33. Og þar var settur matur fyrer hañ / eñ hañ sagde: eg * vil ecke eta / fyrr eñ eg hefe wtriett mitt eyrende / Og hañ sagde: tala þu.

* Tob. 7 / 10.

34. Og hañ sagde: eg er Abrahams sveiñ.

35. Og Drotteñ hefur blessad miñ herra * miøg / og hañ er ordeñ megtugur/ og hañ hefur gefed hønum sauþe og fenad/ og silfur og gull/og þienara og ambæátter/ og ulfvallda og asna. * c. 13 / 2.

36. Og * Sara mijns herra hustru hefur fædt mijnum herra eiñ son / þa hun var ordeñ gømul / og hønum hefur hañ giefed allt þad hañ a.

* C. 21 / 2.

37. Og miñ herra hefur teked eiñ eyd af mier / og sagt: þu skallt ecke taka mijnum syne nockra hustru af Cananitaña dætrum / i hvørra lande eg by.

38. Helldur skalltu fara burt til mijns fødurs hwss/ og til miñar ættar / og taka mijnum syne eina hustru.

39. Og eg sagde til mijns herra: hvad ef kviñañ vill ecke filgia mier ?

40. Og hañ sagde til mijn: Drotteñ/ * fyrer hvørs auglite eg hefe geinged/ mun senda siñ eingel med þier/ og gefa þier eina luckusamlega reysu/ og þu skallt taka mijnum syne eina hustru af miñe ætt / og af mijns fødurs hwse. * c. 17/ 1. 5. Mos. 8/ 6. Jos. 22/5.

41. So skalltu vera kvittur fyrer mijnum eyde/ þegar þu kiemur til miñar ættar / og ef þeir vilia ecke giefa þier / so ertu af mijnum eyde kvittur.

42. So kom eg i dag til bruñsens/ og sagde: Drotteñ/mijns herra Abrahams Gud / hafer þu nu gefed mier lucku a miñe reisu/ a hvørre eg hefe geinged:

43. Sia/eg stend hia þessum vatns bruñe/ og (nær) þad skiedur/þar kiemur ein joomfrw wt ad ausa (vatn/)og eg sege til heñar : gef mier nu lijted vatn ad drecka af þiñe skioolu:

44. Og hun seger til mijn : ja / dreck þu/ og eg vil og so ausa til þiña ulfvallda/ ad hun skule vera su kviña/ sem Drotteñ hefur skickad handa mijns herra syne.

45. Adur eñ eg hafde wt-talad i mijnu hiarta / sia / þa kom Rebekka wt/ og heñar skioola a heñar øxl/ og

gieck

gieck þangad nidur til brunnsens / og jvos (vatn) upp/ Þa sagde eg til hennar: kiæra/ gief mier ad drecka.

46. So flÿtte hun sier/og took sÿna skiolu ofann af sier / og sagde: dreck/og eg vil og so giefa þÿnum ulfvølldum ad drecka/ og eg drack/ so gaf hun og ulfvølldunum ad drecka.

47. Og eg spurde hana/og sagde: hvørs dootter ert þu ? og hun sagde: eg er Betuels dootter / hvør ad er Nachors sonur / þann Milka fædde hønum. So heingde eg eina spøng umm hennar andlit / og arm-hrÿnga a hennar hendur.

48. Og eg hneigde mig / og tilbad fyrer Drottne og lofade Drottenn / mÿns herra Abrahams Gud/sem leidde mig a þeim rietta vege ad taka mÿns herra broodurs doottur til hanns sonar.

49. Og nu / þar sem þier vilied giøra mÿskunsemd og sannleika vid minn herra/ so seged mier þad/ enn þar sem þier vilied ecke / so seged mier þad/ ad eg kunne ad snwa mier til þeirrar hægre edur til þeirrar vinstre sÿdu.

50. Þa svarade Laban og Betuel/ og søgdu : þesse høndlun er komenn af Drottne / vier kunnum eckert ad tala til þÿn illt eda gott.

51. Siaa/þar er Rebekka fyrer þier / tak hana og gack / ad hun verde þÿns herra sonar hustru/ sem Drottenn hefur sagt.

52. Og þad skiede / þegar Abrahams sveinn heyrde þirra ord/ þa hneig de hann sig til Jardar fyrer Drottne.

53. Og sveirnenn took upp silfurbwnad og gull bwnad/ og klæde og gaf Rebekku / enn hennar broodur og hennar moodur gaf hann dÿrmætar skeinkingar.

54. So aatu þeir og druck u / hann og þeir menn sem voru med hønum / og var(þar) umm nootkena/og þeir stoodu upp umm morgunenn/ og hann sagde: læted mig fara heim til mÿns herra.

55. Þa sagde hennar brooder og hennar mooder : læt þÿkuna vera hia oss nockra daga / eda tÿu (i minstalage) sÿdann maatt þu fara.

56. Og hann sagde til þeirra: tefied mig ecke / þvi Drottenn hefur gefed mier eina luckusamlega reisu / læted mig fara/ og eg vil reysa til mÿns herra.

57. Og þau søgdu : lated oss kalla þÿkuna/ og spyria hvad hun seger.

58. So kølludu þau a Rebekku/ og søgdu til hennar: villtu fara med þessum manne? og hun sagde : eg vil fara.

59. So lietu þau þeirra systur Rebekku/ ꝛ hennar foostur-moodur/ og Abrahams svein og hanns menn fara.

60. Og þau blessudu Rebekku/ og søgdu til hennar: vor syster / vertu ad mørgum þusund siñum þusundum/ og * þitt sæde erfe siña fiandmaña port.
* c. 22/ 17.

61. So stood Rebekka upp/og hennar þernur/ og þær settu sig a ulfvalldana / og fooru epter mannenum. So medtook sveinnenn Rebekku / og foor burt.

62. Og Isaak kom gangande * fra þeim brunne (sem kallast) þess lifanda/sem sier mig/ þvi hann bioo i landenu moot sudre. * c. 16/ 14.
c. 25/ 11.

63. Og Isaak var wtgeingenn til ad giøra bæn a mørkenne/moot aptne/ ꝛ hann upplypte sÿnum augum / og saa / og sÿtur ulfvalldana koma.

64. Og Rebekka lypte sÿnum augum upp / og saa Isaak/ og stie fliootlega ofan af ulfvalldanum/

65. Og sagde til sveinsens: hvør er sa madur/ sem geingur a mørkenne i moote oss ? og sveirnenn sagde : þad er minn herra. So took hun klæded og hulde sig.

66. Og sveirnenn kunngiorde Isaak allt efned / sem hann hafde wtriett.

67. So leidde Isaak hana i siñar moodur Saru hybyle/ og took * Rebekku / og hun vard hañs hustru / og hañ elskade hana/ Og Isaak huggade sig epter syna moodur. * c. 25/20.

XXV. Capitule.

Abrahams seirne Gypting / og Daude Ismaels/og Isaaks Syner.

Og Abraham took sier apt ur eina hustru/ og heñar nafn var Ketura.

2. Og hun fædde hønum Simram og Jokshan/ og Medan og Midian og Jishbak og Shuach.

3. Og Jokshan ablade Sheba og Dedan / eñ * Dedans børn voru þeir Assyrier / og Latusier og Leumier.
* 1. Kron. 1 / 32.

4. Og Midians børn voru Epha/ og Epher / og Chanok / og Abida og Eldaa / þesser eru aller Keturæ børn.

5. Og Abraham gaf Isaak allt þad hañ ætte.

6. Eñ þeim hiakveña børnum / sem Abraham ætte / gaf Abraham giafer / og liet þau fara fra Isaak synum syne / medañ hañ eñ nu lifde/ moot austre til austurlands.

7. Og þesse er Abrahams alldur / sem hañ lifde / hundrad og siøtyger og fim̃ ær.

8. Og Abraham * gaf upp øndena/ og deyde i eiñe goodre elle/ gamall og saddur / og vard safnadur til syns foolks. * c. 35/ 29.

9. Og Isaak og Ismael hañs syner greftrudu hañ i þeim tvøfallda * heller / a Ephrons / Zochars / þess Hetita sonar akre/ sem liggur þvert yfer fra Mamre. * c. 23/ 17.

10. J þeim akre/ sem * Abraham keypte af Hets børnum / þar var Abraham greftradur / og Sara hañs hustru. * c. 23/ 16.

11. Og þad skiede epter Abrahams dauda / ad Gud blessade Isaak hañs son/ og Isaak bioo hia þeirre * uppsprettu/(sem kallast) þess lifanda/sem sier mig. * c. 16/ 14.
C. 24/ 62.

12. Og þessar eru * Ismaels Abrahams sonar ætter/ sem Hagar su Egyptska / Saru þerna fædde Abraham. * 1. Kron. 1/ 29.

13. Og þsse eru Ismaels barna nøfn/ sem þeirra ætter eru nefndar epter: Ismaels frumgeteñ/Nebajoth/ z Kedar/ og Adbeel / og Mibsam:

14. Og Mishma / og Duma / og Massa:

15. Chadar/ og Thema/Jethur/ Naphish/ og Kedma.

16. Þesser eru Ismaels syner / og þesse eru þeirra nøfn / i þeirra þorpum/ og i þeirra stødum / tolf * høfdingiar fyrer þeirra foolke.
* C. 17/ 20.

17. Og þesse er Ismaels alldur / hundrad og þriatyger og siø ær / So * uppgaf hañ øndena og deyde / og vard safnadur til syns foolks.
* C. 35/ 21.

18. Og þeir biuggu fra Havila iñ til Shur/sem er i moots vid Egyptaland/þar sem madur fer til Assyriam/ (Hañs arfur) fiell hia øllum hañs brædrum.

19. Og þessar eru Isaaks / Abrahams sonar ætter: * Abraham ablade Isaaks. * c. 21/ 2. etc.

20. Og Isaak var fiørutyger æra gamall/ þegar hañ took * Rebekku Betuels þess Syrlendska dootfur/af Padan i Syria/Labans þss Syrlendska systur / sier til hustrur.
* C. 24/ 67.

21. Og Isaak bad til Drottens / siñar hustrur vegna / þvi hun var ofrioofsøm / og Drotteñ bænheyrde hañ / og Rebekka/ hañs hustru/vard oliett.

22. Og börnen hnitluðust til samans i hennar lijfe/og hun sagde: er pad so/ hvar fyrer (finn) eg þetta? og hun gieck burt/ ad adspyrja Drottenn.

23. Og Drottenn sagde til hennar: Þar eru tvennar þiooder i þijnu lijfe/ og tveggia handa foolk skal skilia sig fra þijnu lijfe/ Og þad eina foolk/ skal vera sterkara enn þad annad foolk/og sa * elldre skal þioona þeim yngra.

* Mal. 1/ 2. Rom. 9/ 10/ 11/ 12.

24. Og hennar dagar fullkomnuðust/ ad hun skylldi fæda/ og sia / þar voru tvijburar i hennar lijfe.

25. Og sa fyrre kom framm/ hann var raudur/allstadar sem ein lodenn kapa/Og þeir kolludu hanns nafn Esau.

26. Og þar epter kom * hanns brooder framm/ og hanns hønd hiellt um Esau hæl/ og hann kallade hanns nafn Jakob/ Og Isaak var sextijger ara gamall/þeg ar hann ablade þeirra. * Os. 12/ 3. Matth. 1/ 2.

27. Þegar sveinarner urdu stoorer / þa vard Esau einn forstandugur veidemadur/ og eitt boonda-menne/ Enn Jakob var einn riett froomur madur / sem bioo i tialldbwdum.

28. Og Isaak hafde Esau kærann/ þvi hanns veide smackade hønum vel / enn Rebekka hafde Jakob kærann.

29. Og Jakob hafde tilbwed eitt riett/So kom Esau af mørkenne/ og var þreyttur.

30. Og Esau sagde til Jakobs: lat mig eta nu af þvi rauda / þessu rauda / þvi eg er þreyttur / þar af * kalla menn hanns nafn Edom. * c. 33 / 1/ 19.

31. Þa sagde Jakob: sel mier i dag þijna frumgetning.

32. Og Esau sagde: sia / eg geing burt ad deya / hvad kann eg giora med þa frumgetning?

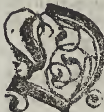
33. Og Jakob sagde: so sver mier i dag/og hann soor hønum/Og so * sellde hann Jakob sijna frumgietningu.

* C. 27/ 36. Ebr. 12/ 16.

34. Þa gaf Jakob Esau braud/ og þann riett / sem hann hafde tilbwed / af kiarna / og hann at og drack / og stood upp og gieck burt. Og Esau forsmade frumgietninguna.

XXVI. Capitule.

Isaaks Reisa/ Heimile/ og Mootgiørd.

Og þar var hwngur i landenu / ad auk þess fyrra hwngurs/ sem var i * Abrahams tijd/So foor Isaak til ** Abimelechs/ Philisteanna konungs i Gerar. * c. 12/ 10. ** c. 20 / 2.

2. Þa openberadest Drottenn fyrer hønum / og sagde: far þu ecke ofann i Egyptaland / bw þu i landenu/ sem eg seige til þijn.

3. Vertu einn wtlendingur i þessu lande / og eg vil vera hia þier/ og blessa þig/ * þvi þier og þijnu sæde vil eg gefa øll þesse lønd / og stadfesta þann eyd / sem eg hefe svarid Abraham þijnum fødur. * c. 12/ 7. etc.

4. Og eg vil fiolga þitt sæde sem stiørnur a Himnenum/og gefa þijnu sæde øll þesse lønd / Og * i þijnu sæde skulu allar þiooder a Jordunne blessast.

* C. 12 / 3. etc.

5. Af þvi ad Abraham * hlijdde minne raust / og vardveitte þad/ eg villde hafa vardveitt/ (sem er) mijn bod/mijnar skickaner/ og mijn løg.

* C. 22/ 18. Ebr. 11/ 8.

6. So bioo Isaak i Gerar.

7. Og þeir menn i sama stad spurdu um hanns hustru / þa sagde hann: * hun er mijn syster / þvi hann ottadest ad seigia: hun er mijn hustru / (þeinkiandi:) þesser innbyggiarar þyrdu ad slaa mig i hel fyrer Rebekku skullld / þvi hun var frijd til ad lijta. * c. 12/ 13. etc.

8. Og þegar hann hafde bwed þar nockurn tijma / leit Abimelech/Philisteanna konungur wt i giegnum gluggann / og sa/ og sia/ Isaak liek vid Rebekku sijna hustru.

9. Þa kallade Abimelech a Isaak og sagde: sañlega / sia / hun er þÿn hustru / og hvørneñ hefur þu sagt: hun er mÿn syster? og Isaak sagde til hañs: þvi eg * þeinkte / mæ skie / eg mætte slæst i hel fyrer heñar skulld.

* C. 20/ 11.

10. Þa sagde Abimelech: hvi * hefur þu giørt oss þetta? eirn af foolkenu kyñe snart ad hafa leiged hia þiñe hustru / so hefder þu fært synd yfer oss.

* C. 20/ 9.

11. So baud Abimelech øllu foolke / og sagde: hver sem hrærer vid þessum mañe / og vid hañs hustru / skal vissulega deydast.

12. Og Isaak sæde þar i landenu / og feck sama ar * hundradfalldt / og Drotteñ blessade hañ. * Luc. 8/ 8.

13. Og madureñ vard meglugur og ebldest og voox / þar til hañ vard miøg meglugur.

14. Og hañ ætte saude og fienad / og margt þioonustu foolk / þar fyrer øfundudu Philistei hañ.

15. Og * alla bruña / sem hañs fødurs þienarar høfdu grafed / i Abrahams hañs fødurs tÿd / þa byrgdu Philistearner / og uppfylltu þa med Iørd.

* C. 21/ 25.

16. Og Abimelech sagde til Isaaks: far fra oss / þvi þu ert ordeñ oss ofmeglugur.

17. So foor Isaak þar fra / og sette sÿna tialldbwd i þeim dal Gerar / og bioo þar.

18. Og Isaak liet aptur upp-grafa þa vatns-bruña / sem þeir høfdu grafed i Abrahams hañs fødurs tÿd / og Philistearner høfdu byrgt epter Abrahams dauda / Og hañ gaf þeim nøfn / epter þeim nøfnū / sem hañs fader hafde kallad þa.

19. So groofu Isaaks þienarar i dalnum / og fundu þar eiñ uppsprettande vatns-bruñ.

20. Eñ hirdararner af Gerar þrættudu vid Isaaks hirdara / og søgdu: vatned heyrer oss til / So kallade hañ þess bruñs nafn Esek / þvi þeir kÿfudu um hañ.

21. So groofu þeir eirn añañ bruñ / og þeir kÿfudu og vegna hañs / þvi kallade hañ hañs nafn Sitna.

22. Þa flutte hañ þar fra / og groof eirn añañ bruñ / og þeir kÿfudu eckert hañs vegna / þvi kallade hañ hañs nafn Rechoboth / og sagde: þvi nu hefur Drotteñ giefed oss rwm / z vier erum vaxner i landenu.

23. Og hañ reiste upp þar fra til * Bershaba. * C. 46/ 2/ 3.

24. Og Drotteñ openberadest fyrer hønum a þeirre sømu noott / og sagde: eg er þÿns fødurs Abrahams Gud / ottast ecke / þvi eg er med þier / og vil blessa þig / og fiølga þitt sæde / fyrer mÿns þienara Abrahams skulld.

25. So bygde hañ þar eitt altare / og akallade i Drotteñs nafne / og uppsloo þar siñe tialldbwd / og Isaaks þienarar groofu þar eirn bruñ.

26. Og * Abimelech foor til hañs af Gerar / og Achusat hañs vinur / og Picol hañs strÿds-høfuds-madur.

* C. 21. 22.

27. Þa sagde Isaak til þeirra: hvi kome þier til mÿn? hafe þier mig ei hatad / og reked mig fra ydur?

28. Og þeir svørudu: vier sium / berlega / ad Drotteñ er med þier / Þar fyrer søgdum vier: þar sie nu eirn eydur i millum vor / i millum vor og i millum þÿn / og vier vilium giora eirn sattmæla vid þig:

29. Þar sem þu giører illt moote oss / med þvi vier hefum i engvu snorted þig / og epter þvi vier hofum giørt þier ecke añad eñ gott / og vier lietum þig fara i fride / Þu ert nu * Drotteñs blessadur. * C. 24/ 31.
Ps. 115/ 15.

30. So giørde hañ þeim eitt giestabod / og þeir ætu og drucku.

31. Og stoodu tÿmañlega upp um morguneñ / og sooru sig / sa eine med þeim ødrum / og Isaak leidsagde þeim / og þeir fooru fra hønum i fride.

32. Og

32. Og þad skiede a þeim sama
deige / komu Isaaks þienarar og kuñ-
giordu honum um̃ þess brunꜳ hættalag/
sem þeir hoþdu graþed / og sogdu til
hañs : vier hoþum funded vatn.

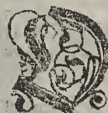
33. Og hañ kallade þañ * Skibea/
þar aþ er stadarens naþn Berskaba iñ
til þessa dags. * c. 21 / 31.

34. Og Esau var fioruthger ꜳra
gamall/ og took * eina hustru / sem hiet
Judith / Beris þess Hetita dootter /
og Basmat / Elons þess Hetita doott-
ur. * c. 36 / 2.

35. Og þær voru fyrer Isaak og
fyrer Rebekku hiarta sorg.

XXVII. Capitule.

Jakob verdur blessadur aþ sijnum Fod
ur/ og hatadur aþ sijnum Broodur.

Og þad bar til / ad þegar
Isaak var gamall / og
hañs augu * urdu dim̃ /
ad hañ kuñe ecke siꜳ/ þa
kallade hañ siñ elldra son
Esau/ og sagde til hꜳs :
miñ son / og hañ sagde til hañs : siꜳ /
hier er eg. * c. 48 / 10.

2. Og hañ sagde : siꜳ nu/ eg er gam
all / og veit ecke mijns dauda dag.

3. So tak nu þijn veidarþære / þitt
þijlna koffur og þiñ boga / og gack wt a
morkena / og fꜳ mier nockurt villu-dijr.

4. Og tilreid mier goodañ mat / so
sem eg heþe lyst til / og ber mier hañ/ad
eg meige eta / ad mijn sꜳl skule blessa
þig/ ꜳdur eñ eg skal deyia.

5. Og Rebekka heyrde / þa Isaak
talade til Esau sijns sonar/ so gieck E-
sau a morkena / ad fꜳ nockud villu-
dijr / ad bera heim.

6. Þa sagde Rebekka til Jakobs sij-
ns sonar : siꜳ / eg heyrde þiñ fodur ta-
la / til Esau þijns broodurs / og seigia :

7. Sæk mier nockud villu-dijr/ og til-
reid mier goodañ mat/ ad eg kuñe eta og
blessa þig fyrer Drottens augsyn/ ꜳdur
eñ eg dey.

8. So hlyd nu miñe raust / miñ son /
epter þvi sem eg byþala þier.

9. Gack nu til hiardarenar / og sæk
mier þar aþ tvo good geit-kyd/ad eg kuñe
giora þijnum fodur eirn goodañ riett aþ
þeim/ so sem hañ heþur lyst til.

10. Og þañ skalltu bera iñ til þijns
fodurs / ad hañ skule eta þar aþ / uppa
þad hañ skule blessa þig / ꜳdur eñ hañ
deyr.

11. Þa sagde Jakob til Rebekku siñ-
ar moodur : siꜳ / * Esau miñ brooder
er eiñ lodeñ madur/eñ eg er eirn snoggur
madur. * c. 25 / 25.

12. Mꜳ skie/ miñ fader þreiþe a mi-
er/og eg mune sijnast fyrer honum/ sem
eirn svikare / og fære bolvan yþer mig /
og ecke blessan.

13. Þa sagde hañs mooder til hañs :
þijn bolvan kome a mig / miñ son / hlyd
ad eins miñe raust / og gack/ sæktu mier
þau.

14. So gieck hañ burt/ og sookte/ og
bar siñe moodur/ So tilreidde hꜳs mood-
er eirn goodañ riett / so sem hañs fader
haþde lyst til.

15. Og Rebekka took Esau sijns elld
ra sonar þau kostuleguste klæde / sem
hun haþde i hwsenu hia sier / og liet þ-
færa Jakob siñ yngra son.

16. Eñ skiñeñ aþ geit-kydunum fieck
hun honum um̃ hañs hendur / og þar
sem hañ var snoggur a hꜳlsenum.

17. Og gaþ so þañ gooda riett / og
braud / sem hun haþde tilreidt i Jakobs
sijns sonar hond.

18. Og hañ gieck iñ til sijns fodurs/
og sagde : miñ fader / og hañ sagde :
siꜳ/ hier er eg/ Hvor ert þu / miñ son ?

19. Og Jakob sagde til sijns fod-
urs : eg Esau / þiñ frumgetne / heþe
giort/ so sem þu sagder til mijn /Stattu
nu upp / sit og et aþ mijnu villubrꜳde /
uppa þad þijn sꜳl skule blessa mig.

20. Þa sagde Isaak til sijns sonar :
hvorneñ heþur þu so bratt funded þad/
miñ son ? og hañ sagde : þvi Drotteñ
þiñ Gud sende þad mier til handa.

21. Þa sagde Isaak til Jakobs: kom
þo nær hijngad/ og eg vil þreifa a þier/
miñ son/ hvort þu ert miñ son Esau/
eda ei.
22. Og Jakob gieck nær til sijns fød
urs Isaaks/ og hañ þreifade a hønum/
og sagde: raustenn er Jakobs raust/ eñ
hendurnar eru Esau hendur.
23. Og hañ þeckte hañ ecke/ þvi
hañs hendur voru lodnar sem Esau ha-
ñs broodurs hendur/ So blessade hañ
hañ.
24. Og sagde: ertu þesse miñ son
Esau? og hañ sagde: eg er.
25. Þa sagde hañ: so ber mier hijng
ad og læt mig eta af mijns sonar ville-
bræde/ ad mijn sal blesse þig/ So bar
hañ hønum þad/ og hañ at/ og hañ
bar hønum vijn/ og hañ drack.
26. Og Isaak hañs fader sagde til
hañs: kom nu nær/ og kyss mig/ miñ
son.
27. Og hañ kom nær/ og kyste hañ/
Og hñ lyktade ylmeñ af hañs klædum/
og blessade hañ/ og sagde: sia/ mijns
sonar ylmur (er) sem ylmur af eitne
mørk/ sem Drottenn hefur blessad.
28. Og * Gud giefe þier af Himnen-
sens døgg/ og af Jardarennar feite/ og
myked korn og must. * Syr. 3/ 10.
Ebr. 11/ 20.
29. Þiooderner skulu þioona þier/
og þiooderner skulu falla þier til foota.
* Vert þu eirn herra yfer þijnum bræd-
rum/ og þinnar moodur syner skulu falla
þier til foota/ ** Hvør sem bølvar
þier/ vere bølvadur/ og hvør sem blesse-
ar þig/ vere blessadur. * 1. 25/ 23.
** C. 12/ 3. 4. Mos. 24/ 9.
30. Og þad skiede/ þegar Isaak haf-
de fullendad ad blessa Jakob/ ja þad
skiede/ þegar Jakob var nu valla ut-
geingenn fra sijnum fødur Isaak/ þa
kom Esau hañs brooder af sijne jagt.
31. Og hañ tilreidde og so eirn lyst-
ugañ riett/ og bar til sijns fødurs/ og
sagde til sijns fødurs: miñ fader stande
upp/ og ete af sijns sonar ville-bræd/ ad
þijn sal skule blessa mig.
32. Þa sagde Isaak hañs fader:
hvør ertu? og hañ sagde: eg er þiñ son/
þiñ frumgietne/ Esau.
33. Þa skelfdest Isaak/ med eitne
storre skielfingu/ yfer mata/ og sagde:
hvør? og hvar er sa/ sem fieck þad ville-
dijr/ og frambar til mijn? og eg at af
øllu/ adur eñ þu komst/ og eg hefe bless
ad hñ/ hñ skal og so vera blessadur.
34. Þegar Esau heyrde sijns fødurs
tal/ þa hroopade hañ med stooru og yf-
ermata beysku hroope/ og sagde til sijns
fødurs: * blessa mig/ eg er og so (þiñ
sonur/) miñ fader. * Ebr. 12/17.
35. Og hañ sagde: þiñ brooder kom
med kiænsku/ og fieck þijna blessan.
36. Þa sagde hañ: mun madur þo
hafa (þar fyrer) kallad hañs nafn Ja
kob/ þvi hañ hefur nu tvisvar siñum
hreckiad mig/ Mijna * frumgietning
hefur hañ feinged/ og sia/ nu fieck hañ
mijna blessan? og hañ sagde: hefur þu
ecke geimt mier eina blessan.
* C. 25/ 33. etc.
37. Og Isaak svarade/ og sagde til
Esau: sia/ eg hefe sett hañ til eins
herra yfer þig/ og giort alla hañs bræd
ur hønum til þienara/ og forsorgad hañ
med korne og muste/ Hvad skal eg nu gió
ra vid þig/ miñ son?
38. Og Esau sagde til sijns fødurs:
hefur þu ecke utañ þessa eina blessan/
miñ fader? blessa mig/ eg er og so (þiñ
sonur) miñ fader/ Og Esau * upphoof
sijna raust/ og gret. * Ebr. 12/ 17.
39. Þa svarade Isaak hañs fader/
og sagde til hañs: sia/ * þiñ bustad-
ur skal vera af Jardarennar feite/ og af
Himensens døgg ad ofañ.
* Ebr. 11/ 20.
40. Og fyrer þitt sverd skalltu lifa/
og þioona þijnum broodur. Og þad skal
skie/ nær þu fær herra dæme/ þa skalltu
briioota hañs ok af þijnum hælse.
41. Og Esau var Jakob heyptugur
fyrer þeirrar blessunar skulld/ sem hañs
fader hafde blessad hañ med/ Og Esau
sagde

sagde i sijnu hiarta: * þad kiemur sna
rt/ ad vier skulum syrgia fyrer mijnum
fødur/ þa vil eg slaa Jakob miñ brood
ur i hel. * Obad. v. 10.

42. Og þad vard Rebekku til vit-
undar giefed um̃ Esau heñar elldra
sonar ord/ þvi sende hun burt/ og liet
kalla Jakob siñ yngra son / og sagde
til hañs: sia/ Esau þiñ brooder hugg
ar sig yfer þier / ad hañ vilie slaa þig
i hel.

43. Og nu / miñ son / heyr mijna
raust / og statt upp / fly til Labans
mijns broodurs i Charan.

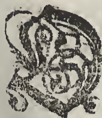
44. Og vert hia hønum nockra
tijd / þangad til þijns broodurs bræde
breytest /

45. Þar til þijns broodurs reide
snijst fra þier/ og hañ gleimer þvi/ þu
hefur giørt hm̃ / So vil eg senda bod/
og sækia þig þadañ fra / * þvi skyll
de eg verda rænd og so yckur baadum a
einum deige ? * 2. Sam. 14 / 6 / 7.

46. Og Rebekka sagde til Isaaks:
mig angrar ad lifa fyrer Hets dætra
skulld / ef Jakob take sier eina hustru
af Hets dætrum/ sem þessar af þessa
lands dætrum/ til hvørs villde eg lifa.

XXVIII. Capitule.

Jakob sier a siñe Reisu eirn Himna Stiga.

Og Isaak kallade a Ja-
kob/ og blessade hañ/ og
baud hønum / og sagde
til hañs : þu skallt ecke
taka * hustru af Cana-
ans dætrum.

* C. 24/ 3.

2. Helldur statt u upp / gack til
Padan i Syria / til Betuels / þijns
moodur-fødurs hws/ og tak þier þar
fra eina hustru/ af Labans þijns mood
ur-broodurs dætrum.

3. Og sa almattuge Gud blesse
þig / og giøre þig auvaxtarsamañ/ og
auke þig / ad þu skuler verda til eins
(mykels) fiølda foolks.

4. Og hañ giefe þier * Abrahams
blessan / þier og þijnu sæde med þier /
ad þu kuñer erfa þad land / sem þu
ert framande i / hvørt Gud gaf A-
braham. * C. 12/ 3. etc.

5. So sende Isaak Jakob burt/ og
hañ * foor til Padan i Syria til La-
bans/ Betuels þess Syrlendska sonar/
Rebekku / Jakobs og Esau moodur-
broodurs. * Os. 12/ 13.

6. Og Esau sa / ad Isaak haf-
de blessad Jakob/ og sendt hañ til Pa-
dan i Syria/ ad taka sier þar fra eina
hustru / þegar hañ blessade hañ /
og hafde boded hønum / og sagt: þu
skallt ecke taka eina hustru af Cana-
ans dætrum.

7. Og Jakob var sijnum fødur og
siñe moodur hlijdugur/ og foor burt til
Padan i Syria.

8. Og Esau sa/ ad Canaans dæt
ur þocknudust ecke Isaak sijnum fød-
ur:

9. So gieck Esau til Ismaels/ og
took * Machalat / Ismaels Abra-
hams sonar-doottur/ Nebajots systur/
fyrer utañ sijnar hustrur/ sier til hust
rur. * C. 36/ 3.

10. Og Jakob foor fra Berseba/
og reiste til Charan:

11. Og kom til eins stadar/ og var
þar um̃ nootkena / þvi soleñ var nid-
urgeingeñ / og hañ took af steinum i
þeim stad/ og lagde under sitt høfud/
og lagde sig i þeim sama stad.

12. Og hañ dreymde / og sia / *
eirn stige var uppreistur a Jørduñe /
og þad efsta þar af / nade til Him-
ens/ Og sia/ Guds einglar stigu upp
og ofañ þar a. * C. 35/ 1.

C. 48/ 3. Joh. 1/ 51.

13. Og sia / Drotteñ stood ofañ
til a / og sagde : eg er Drotteñ þijns
fødurs Abrahams Gud / og Isaaks
Gud / * þad land / sem þu liggur a /

 þad

þad vil eg giefa þier / og þÿnu sæde.
* C. 48 / 4.

14. Og þitt * sæde skal verda sem dupt a Jørdu/og þu skallt wtbreidast moot vestre/ og moot austre / og moot nordre / og moot sudre / og ** i þiere og þÿnu sæde skulu allar ætter a Jørduñe blessast. * 5. Mos. 12/ 20.
** 1. Mos. 12/ 3. etc.

15. Og siaa/ eg er * med þier / og vil vardveita þig i øllu/ hvar þu fer/ og vil fœra þig til þessa lands aptur/ þvi eg vil ecke yfergiefa þig / fyrr eñ eg hefe fullkomnad þad / eg hefe sagt þier. * Es. 43/ 2.

16. Og Jakob vaknade af sÿnum svefne/ og sagde: sañarlega / Drotteñ er i þessum stad / og eg visse þad ecke.

17. Og hañ ottadest / og sagde : hvørsu ogurlegur * er þesse stadur / Hier er ecke añad eñ Guds hws/ og þesse er Himensens port.
* 2. Mos. 3 / 5.

18. Og Jakob stood ærla upp um morguneñ/ og took * þañ stein / sem hañ hafde lagt under sitt høfud / og uppreiste hañ til eins kieñe merkes/ og joos oleo ofañ a hañ. * c. 31/ 13.
C. 35/ 14.

19. Og kallade þess sama stadar nafn BetHEl/Og añars var Lus stad areñs nafn til forna.

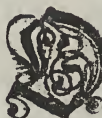
20. Og Jakob giørde * eitt heit / og sagde: ef Gud verdur med mier / og vardveiter mig a þessum veige/ sem eg reise/ og giefur mier braud ad eta / og klæde ad ganga i. * 2. Sam. 15/ 8.

21. Og eg kiem aptur til mÿns fød urs hwss med fride / so skal Drotteñ vera mier eirn Gud:

22. Og þesse steirn / sem eg hefe uppreist til eins kieñemerkes/ skal vera Guds hws/ og eg vil vissulega tÿunda til þÿn allt þad/þu giefur mier.

XXIX. Capitule.

Jakob fær Labans tveggia Dœtra til egta/ af hvørium auñur fœdde hønum Syne.

Og Jakob reiste skyndelega/og gieck i burt i þess foolks land / (sem laa) i austur.

2. Og hañ saa / og siaa/ þar var eirn bruñur a mørkeñe/ og siaa/ þar voru þriaar sauda-hiarder / sem laau hia hønum / þvi þeir skylldu vatna hiørdeñe af þeim sama bruñe / Og þar * laa eirn stoor steirn yfer muñanum a bruñenum. * Marc. 16/ 4.

3. Og þangad skyllde allar hiardernar safnast / og steinenum velltast af bruñenum/ og saudunum briñast / og steirneñ aptur leggiast yfer muñañ a bruñenum i siñ stad.

4. Og Jakob sagde til þeirra: mÿn er brædur/ hvadañ erud þier ? og þeir søgdu : af Haran erum vier.

5. Og hañ sagde til þeirra: þecke þier ecke Laban Nachors son? og þeir søgdu : vier þeckium hañ.

6. Og hañ sagde til þeirra: geingur þad hønum vel ? og þeir søgdu : vel/ Og siaa/Rachel hañs dootter kiemur med saudena.

7. Þa sagde hañ : siaa / þad er eñ nu snema a dege / þad er ecke tÿme ad fied safnest/ Vatned saudunum / og ganged burt/ vakted þa.

8. Og þeir søgdu: vier kuñum ecke/ fyrr eñ allar hiardernar koma til samans/ og meñ vellta steinenum af muñanum a bruñenum/ og (þa) vøtnum vier saudunum.

9. Medañ hañ eñ nu talade vid þa / þa kom Rachel med saudena/ sem voru heñar fødurs / þvi hun geimde.

10. Og þad skiede / þegar Jakob saa Rachel sÿns moodur broodurs Labans doottur/og Labans hañs moodur broodurs saude/ þa gieck Jakob til/og vellte steinenum af muñanum a bruñenum / og * vatnade Labans sÿns moodur

moodur-broodurs saudum.

* 2. Mos. 2/ 17.

11. Og Jakob kiste Rachel/ og upp hoof sijna raust / og gret.

12. Og Jakob sagde Rachel/ad hañ være heñar fødurs brooder/ og ad hañ være Rebekku sonur/ So hlioop hun / og kuñgiørde sijnum fødur þad.

13. Og þad skiede / þegar Laban heyrde þad ryckte uñ Jakob hañs syst ur-son / þa * hlioop hañ wt moote hønum / og took hañ i fadm / og kiste hañ/ og leidde hañ i sitt hws/ þa yn te hañ Laban øll þesse ord.

* Luc. 15/ 20.

14. Þa sagde Laban til hañs: sañ lega/ * þu ert mitt bein og mitt hollð. Og hañ var hia hønum eirn manad ar tijma. * Dom. 9/ 2.

15. Og Laban sagde til Jakobs: erku ecke miñ brooder / og skyllder þu þioona mier fyrer eckert ? seig mier / hvad þijn laun skulu vera.

16. Og Laban atte tvær dætur / þeirrar elldre nafn var Lea/ og þeirr ar yngre nafn Rachel.

17. Og Lea hafde døpur augu / eñ Rachel var væn uppa persoonuna / og frijd til ad lijta.

18. Og Jakob fieck elsku til Rach elar / og sagde: eg vil þioona þier i siø ar fyrer Rachel þijna hina yngre dootkur.

19. Og Laban sagde: þad er betra/ ad eg giefe hana þier / eñ ad eg giefe hana einum ødrum mañe / verku hia mier.

20. So * þioonade Jakob fyrer Rachel siø ar / Og þaug sijnduſt hønum ad vera fæer dagar / vegna þess hañ hafde aſt a heñe.

* Os. 12/ 13.

21. Og Jakob sagde til Labans: gief mier mijna hustru / þvi miñ tijme er fullkomeñ / og eg vil ganga iñ til heñar.

22. So baud Laban øllum møñum i þeim stad til samans / og giørde eitt gieſtabod.

23. Og þad skiede uñ aptaneñ/ ad hañ took Lea sijna dootkur / og leidde hana iñ til hañs / og hañ gieck iñ til heñar.

24. Og Laban gaf heñe Silpa sij na þioonustu-stulku/ Lea(seige eg/)siñe dootkur til stulku.

25. Og þad skiede uñ morguneñ / og sia / þad var Lea / Og hañ sagde til Labans: * þvi giørder þu þetta i moot mier ? hefe eg ecke þioonad hia þier fyrer Rachel / og hvi hefur þu sviked mig ? * C. 12/ 18.

C. 20/ 9.

26. Og Laban sagde: madur giør er ecke so i voru lande/ ad madur giefe þa yngre fyrr eñ þa elldre.

27. Nalltu vikuna wt vid þessa / so vilium vier og giefa þier hina fyrer þa þioonustu / sem þu skalit þioona hia mier/ eñ nu siø øñur ar.

28. Og Jakob giørde so / og hiellt þa viku wt/ So gaf hañ hønum Ra chel sijna dootkur til hustrur.

29. Og Laban gaf Rachel siñe dootk ur/ Bilha sijna þioonustu-stulku/ heñe til þioonustu-stulku.

30. So gieck hañ og iñ til Rachel ar/og hafde og Rachel kiærare eñ Lea/ og þioonade hia hønum siø øñur ar.

31. Þegar Drotteñ sa/ad Lea var foreckt/ þa giørde hañ hana a vaxtarsama / og Rachel var ofrioof søm.

32. Og Lea vard oliett/ og * fæd de eirn son / og hun kallade hañs nafn Ruben/ þvi hun sagde: Drotteñ hef ur liteð a mijna eymd/ þvi nu skal miñ madur elska mig.

* 1. Mos. 6 / 14. etc.

33. Og hun * vard oliett eñ nu / og fædde eirn son / og sagde: af þvi Drotteñ hefur heyrt / ad eg var for smad / þa hefur hañ giefed mier og so þeñañ/ So kallade hun hañs nafn

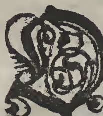
Simeon. * c. 30/ 7.

34. Og hun vard oliett eñ nu / og fædde eirn son/og sagde: nu þetta siñ/ skal miñ madur ladast til mijn/ þvi eg hefe fædt hønum þriæ syne / þar fyr er kallar madur hañs nafn Levi.

35. Og hun vard oliett eñ nu / og fædde eirn son/og sagde: þetta siñ vil eg vidurkeña Drotteñ/ þar fyrer kallade hun hañs nafn Juda/ So liet hun af ad fæda. * Matth. 1/ 2. Luc. 3/ 33.

XXX. Capitule.

Jakobs Børn og Rijkdeomur.

Og Rachel sæ / ad hun ecke fædde Jakob(børn/) þa fieck Rachel øfund a siñe systur / og sagde til Jakobs : gief mier børn/ og hvad ef ecke / þa dey eg.

2. Og Jakob vard harla reidur vid Rachel/ og sagde: mun eg vera * i Guds stad / sem syniar þier lijfs ævaxtar? * 2. Kong. 5/ 7.

3. Þa sagde hun: sia / mijn stulka Bilha / gack iñ til heñar / * ad hun meige fæda yfer mijnum kniæm/ ad eg og so uppbyggest af heñe. * C. 16/ 2.

4. So gaf hun hønum Bilha sijna stulku til hustrur / og Jakob gieck iñ til heñar.

5. Og Bilha vard oliett / og fædde Jakob eirn son.

6. Þa sagde Rachel : Gud hefur dæmt mig / og bænheyrt og so mijna raust / og giefed mier eirn son / þar fyrer kallade hun hañs nafn Dan.

7. Og hun vard oliett eñ nu/ og * Bilha/ Rachels stulka fædde Jakob þañ añañ son. * c. 29/ 33/ 34. Os. 1/ 6.

8. Þa sagde Rachel : eg hefe barest eirne miøg stoorre baraattu vid mijna systur / eg geing eñ yfer (hana /) Og hun kallade hañs nafn Naphthali.

9. Og Lea sæ / ad hun * hafde læted af ad fæda/ og hun took Silpa sijna stulku / og gaf Jakob hana til hustrur. * c. 29/ 35.

10. Og * Silpa / Lea þioonustu stulka/ fædde Jakob eirn son. * C. 35/ 26.

11. Þa sagde Lea : (hier) kiemur eirn her / og hun kallade hañs nafn Gad.

12. Sijdañ fædde Silpa/ Lea þioonustu stulka/ Jakob eirn añañ son.

13. Þa sagde Lea: mijn farsælld / þvi dæturnar * prijsa mig sæla / og hun kallade hañs nafn Aser. * Luc. 1/ 48.

14. Og Ruben gieck / þar meñ yrktu hveite / og fañ dudaim a mørkeñe/ og bar þau til Lea siñar moodur/ Þa sagde Rachel til Lea: kiæra / gief mier af þijns sonar dudaim.

15. Og hun sagde til heñar : er þad eirn lijtell hlutur / ad þu hefur teked miñ mañ/ og þu taker og so mijnis sonar dudaim ? og Rachel sagde : nu vel/ læt hañ liggia hia þier i noott fyrer þijns sonar dudaim.

16. Þegar Jakob kom af mørkeñe um aptaneñ / þa gieck Lea wt moote hønum/ og sagde: þu skallt ganga iñ til mijn/ þvi eg hefe ad vijsu leigt þig ꝥ mijns sonar dudaim / So læ hañ hia heñe þa noott.

17. Og Gud heyrde Lea / og hun vard oliett / og fædde Jakob þañ fimta son.

18. Og Lea sagde: Gud hefur giefed mier laun fyrer þad / eg gaf mijnum mañe mijna þioonustu stulku/ Og hun kallade hañs nafn Isaschar.

19. Og Lea * vard oliett eñ nu/ og fædde Jakob þañ siøtta son. * C. 29 / 31/ 34.

20. Og Lea sagde: Gud hefur giefed mier eina gooda gæfu / þetta siñ

skal

skal miñ madur bwa hia mier / þvi eg hefe fædt hønum sex syne/ og hun kallade hañs nafn Sebulon.

21. Og sÿdañ fædde hun eina doottur / og kallade heñar nafn Dina.

22. Og Gud * minntest a Rachel / og Gud bænheyrde hana / og giørde hana avaxtarsama. * c. 8 / 1. 1. Sam. 1 / 19.

23. Og hun vard oliett / og fædde eirn son / og sagde : Gud hefur burt teked mÿna forsmaan.

24. So kallade hun hañs nafn Joseph / og sagde: Drottteñ til-legge mier eirn añañ son.

25. Og þad skiede / þegar Rachel hafde fædt Joseph / þa sagde Jakob til Labans: * laat mig fara/ og eg vil reisa til mÿns stadar/ og til mÿns lands. * 1. Kong. 11/ 21. etc.

26. Gief mier mÿnar hustrur / og mÿn børn/ * fyrer hver eg hefe þioonad þier/ og eg vil reisa/ þvi þu veitst mÿna þioonustu/ sem eg hefe þioonad þier. * c. 31/ 41.

27. Þa sagde Laban til hañs: þar sem eg nu hefe funded naad fyrer þÿnum augum/ (þa vertu hia mier /) Eg hefe reynt ad Drotteñ hefur blessad mig fyrer þÿna skulld.

28. Og hañ sagde : nefn þÿn laun fyrer mier / og þad vil eg giefa þier.

29. Og hañ sagde til hañs: þu veist sialfur / ad eg hefe þioonad þier / og hvada formegan þu hefur haft hia mier.

30. Þvi þu hafder lÿted adur eñ eg kom / eñ nu er þad margfalldlega wtbreidt / og Drotteñ hefur blessad þig sÿdañ eg kom / Og nu/ nær skal eg giøra og so (nockud) fyrer mig sialfañ ?

31. Og hañ sagde : hvad skal eg giefa þier ? og Jakob sagde : þu skallt ecke giefa mier nockud / Ef þu villt giøra mier þetta / þa vil eg framveiges fæda og vakta þÿna saude.

32. Eg vil i dag ganga i giegnum alla þÿna hiørd / ad skilia þar fra/ allt fleckott og misslitt fie / og alla svarta saude medal lambaña/ og misslitt og fleckott medal geitaña/ og þad skal vera mÿn laun.

33. So skal mÿn riettvÿse vitna fyrer mig i dag/ nær þad kiemur til miña launa fyrer þier / Hvad sem ecke er fleckott og misslitt medal geitaña / og svart a medal lambaña / þad (skal halldast) stoled hia mier.

34. Þa sagde Laban : sia / þad maa vel vera/ sem þu hefur sagt.

35. Og sama dag adskilde hañ þa misslitu og fleckootta hafra/ og allar misslitar og fleckoottar geitur / hverium ecke var neitt hvÿtt a / og allt svart medal lambaña/ og gaf þad i siña barna hendur.

36. Og giørde þriggia daga leid i millum sÿn og Jakobs/ og Jakob vaktade Labans hiørd / sem afgangs var.

37. Og Jakob took sier stafe af grænu popel-trie og harsle / og kastaniu tre/ og skoof hvÿtar raaker a þau/

38. So þad hvÿta vard bert a støfunum / og lagde stafena / sem hañ hafde wtskafed / i reñurnar i vatnsþroornar / þar sem hiarðernar skylldu koma til ad drecka / gagnvart hiørdunum/ og þær feingu/ þa þær komu til ad drecka.

39. Og þær fieck hia støfunum/ og þær fædde fleckott / oflott og misslitt.

40. So liet Jakob skilia lambeñ ad/ og skickade þær giegnt þvi misslita / og øllu þvi svarta medal Labans fiaar/ Og giørde sier hiørd fyrer sig alleina / og þa liet hañ ecke koma til Labans hiardar.

41. Eñ þegar alls þess snemm-gangande fiaarens hlaup var / þa lagde Jakob stafena fyrer fiaarens augu / i reñurnar / ad þad skyllde faa hia støfunum.

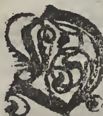
42. Eñ fyrer þad / sem gieck seint af fienu/ lagde hañ ecke / So vard þad sÿdborna Labans / og þad snemmborna Jakobs.

43. Þar

43. Þar af vard madurenn yferburda rijkur/ so ad hann atte myked * fie / og þernur/ og sveina / og ulfvallda og asna. * c. 12/ 16.

XXXI. Capitule.

Jakob flijr med Kvinnum og Børnum. Laban giører Sattmæla vid Jakob.

Og hann heyrde Labans barna ord / sem søgdu : Jakob hefur teked allt vors fødurs gotz / og af vors fødurs gotze/ feinged allann soddann rijkdoom.

2. Og Jakob sa Labans andlit / og sa/ þad var ecke vid hann/ sem fyrrum.

3. Þa sagde Drottenn til Jakobs : far til baka aptur til þinna fedra lands / og til þinnar ættar / og * eg vil vera med þier. * 2. Mos. 3 / 12.

4. Þa sende Jakob / og liet kalla Rachel og Lea wt a mørkena/ til sijns fiaar.

5. Og sagde til þeirra : eg sie ydar fødurs andlit / ad þad er ecke vid mig / sem fyrrum / enn mijns fødurs Gud hefur vered med mier.

6. Og þid vited sialfar / ad eg hefe þioonad yckar fødur / af øllum mijnum mætte :

7. Og hann hefur sviked mig / og umbreitt mijnum launum optlega / enn Gud hefur ecke lofad hønum / ad giøra mier illt.

8. Þa hann so sagde: þad * fleckotta skal vera þitt verdkaup / þa fædde øll hiørdenn fleckoott / og þa hann sagde: þad misllita skal vera þitt verdkaup / þa fædde øll hiørdenn misllitt. * C. 30/32/39.

9. Og Gud hefur burt teked yckar fødurs gotz / og gefed mier.

10. Og þad skiede / þegar tijmenn kom / ad fied skyllde ganga / lypte eg mijnum augum upp/ og sa i draume/ og sa/ hafrarner stucku uppa þad misllita/ drøfnootta og dropootta fie.

11. Og sa Guds eingell sagde til mijn i draume : Jakob / og eg svarade: sia / * hier er eg. * c. 22 / 11. 2. Mos. 3/ 4.

12. Og hann sagde : lat nu upp þijn augu/ og sia/ ad aller hafrarner stockva uppa þad misllita, dijlootta og drøfnootta fie / þvi eg hefe sied allt þad Laban giører þier.

13. Eg er sa * Gud i BethEl/ þar sem þu smurder eitt kienne=merke / þar sem þu giørder mier heite / Giør þig nu reidubwenn/ ** far wt af þessu lande/ og reystu aptur til þinnar ættar lands. * C. 28/18. ** C. 32/ 9.

14. Þa svarade Rachel og Lea / og søgdu til hans : høfum vid enn nu hlute deild og arf i ockar fødurs hwse ?

15. Erum vid ecke reiknadar fyrer hønum sem framande ? þvi hann hefur selldt ockur/ og eydt og so ockar verde.

16. Þar fyrer allur sa rijkdoomur / sem Gud hefur burt teked fra ockar fødur / hann heyrer ockur til og ockar børnum/ og giør nu allt þad sem Gud hefur sagt til þijn.

17. So took Jakob sig upp / og sette sijn børn og sijnar hustrur uppa ulfvalldana.

18. Og burt færde allt sitt fie/ og alla sijna eign / sem hann hafde aflad / þad gotz sem hann atte/ sem hann hafde feinged i Padan i Syria / ad koma til Isaaks sijns fødurs i Canaans land.

19. Og Laban var geingenn burt / ad klippa sijna saude / og Rachel stal sijns fødurs (afguda) lykneskium.

20. So stal Jakob Labans þess Syrlendska hiarta / i þvi / ad hann ecke gaf hønum til vitundar/ ad hann flijde.

21. So flwde hann og allt þad hann hafde / og took sig upp / og foor yfer umm vatnsfalled/og foor riett i moote þvi fialle Gilead.

22. Og a þeim þridia deige / vard Laban til vitundar gefed / ad Jakob flwde.

23. So took hann sijna brædur med sier/ og ellte hann sio dagleider/ og nade

hønum

honum a þvi fialle Gilead.

24. Enn Gud * kom til Labans þess Syrlendska i einu draume um noottena/ z sagde til hans: vara þig / ad þu ei taler vid Jakob hvorke gott nie yllt.

* C. 20/3.

25. Og Laban kom nær til Jakobs/ og Jakob hafde reist sitt tialld a fiall enu/og Laban med sijnum brædrum reiste (tialld) a þvi fialle Gilead.

26. Þa sagde Laban til Jakobs: hvad hefur þu giort/ ad þu hefur stoled mijnu hiarta / og burt fært mijnar dæt- ur / lyka sem fanngnar med sverde?

27. Hvi flyder þu heimuglega / og hefur stoled þier fra mier / og ecke gef- ed mier þad til vitundar? og eg villde sleppa þier med glede/ og med songvum/ med trumbum / og med hørpum.

28. Og þu hefur ecke læted mig kissa mijna syne og mijnar dætur/ nu/ þu hef- ur giort dærlega.

29. Og eg hafde (vel so mykla)ma- kt i minne hende / ad giora yllt vid ydur / Enn ydar fødurs Gud talade til mijn a umlidenne nootttu / seigiande: vara þig ad tala vid Jakob hvørke gott nie yllt.

30. Og nu med þvi þu villder endes lega reisa/ med þvi þig langade miøg til þijns fødurs hwss / hvi hefur þu stoled mijnum godum?

31. Og Jakob svarade / og sagde til Labans: þvi eg ottadest og þeinkte / ad þu munder taka þijnar dætur fra mier.

32. Enn * hia hvorium þu finnur þijn god / hann skal ecke lifa fyrer vorum brædrum / kannastu vid þad/ þier tilheyr- er hia mier/og tak þier þad/ Enn Jakob visse ecke/ ad Rachel hafde stoled þeim.

* C. 44 / 9.

33. Þa gieck Laban inn i Jakobs tia- lld/ og i Lea tialld/og i beggia þioonustu kvennana tialld / og fann ecke / So gieck hann wr Lea tiallde / og kom i Rachelar tialld.

34. Enn Rachel hafde teked þau (afguda) lykneske / og lagt þau under ulfvalldans klifiar / og sat a þeim / og Laban rannsakade allt tialldid / og fann ecke.

35. Þa sagde hun til sijns fødurs: minn herra / vertu ecke reidur/ þvi eg kann ecke ad standa upp i moote þier / af þvi þad geingur mier epter kvenna hætte/ So leitade hann / og fann ecke þau (afguda) lykneske.

36. Þa vard Jakob * reidur / og deillde a Laban / og Jakob svarade / og sagde til Labans: hvad er minn misgior- ningur / hvad er mijn synd/ ad þu ert so gramur epter mier? * C. 30/ 2.

37. Med þvi þu hefur rannsakad allt ann minn farangur/ hvad hefur þu fund- ed af øllum þijns hwss búshlutum? legg þad hier fyrer mijna brædur/og þij- na brædur / ad þeir dæme i millum ockar tveggia.

38. Eg hefe vered hia þier nu tutt- ugu ár/ og þijner sauder og þijnar geit- ur hafa ecke haft misburd. Og hrwt- ana af þijnu fie hefe eg ecke eted.

39. Hvad sem var rifed/hefe eg ecke bored til þijn/ eg betalade þad/ þu * wt krafder þad af minne hende/ hvort helld ur þvi var stoled a dege eda a noottu.

* 2. Mos. 22/ 12.

40. Um dagenn skiede mig / ad hitenn fortærde mier / og kuldenn um noottena / og þar kom opt ecke svefn a mijn augu.

41. So hefe eg þesse tuttugu ár þioo nad i þijnu hwse/ fioortan ár fyrer þijn- ar tvær dætur/ og sex ár fyrer þitt fie/og þu hefur skipt um mijn laun optlega.

42. Ef ecke mijns fødurs Gud / * Abrahams Gud / og Isaaks otte hefde vered med mier / þa hefder þu nu læted mig fara toomhendtann / Gud hefur sied mijna eymd og minna handa mædu / og hootade þier lidna noott.

* C. 28/ 13. C. 32/ 9. C. 48/ 15.

43. Og Laban svarade og sagde til Jakobs: þær dætur eru mijnar dætur / og þeir syner eru mijner syner / og þad fe er mitt fe/og allt þad þu sier/ er mitt/ hvad vil eg giora þessum mijnum dæt- rum i dag/ eda þeirra sonum / sem þær

hafa

hafa fædt ?

44. So kom nu/ latum oss giora eitt sattmæla / eg og þu / og hann skal vera til eins vitnis i millum mijn og i millum þijn.

45. Þa took Jakob eitt stein / og reiste hann til eins kienne-merkes:

46. Og Jakob sagde til sinna brædra: safned steinum / Og þeir tooku steina / og giordu eina hrwgu / og þeir atu þar uppa hrwgunne.

47. Og Laban kallade þa Jegar Saaduta / enn Jakob kallade hana Gilead.

48. Þa sagde Laban: þesse hrwga skal vera * eitt vitne i dag i millum mijn og i millum þijn / þar fyrer kallade hann hennar nafn Gilead og Mizpa.

* Jos. 22/27. C. 24/27.

49. Þvi hann sagde: Drottenn skal sia til i millum mijn og i millum þijn / þa vid forum hvor wr annars sioon.

50. Ef þu villt giora mijnum dætrum mootgiorda/ og ef þu villt taka husfrur auk minna dætra/ Hier er ecke ein mann eskia hia ockur/ sia / Gud er vitne i millum mijn og i millum þijn.

51. Og Laban sagde til Jakobs: sia / þesse hrwga / og sia / þetta kiennemerke / sem eg hefe upp reist i millum mijn og i millum þijn.

52. Þesse hrwga skal vera vitne/ og þad kienne-merke skal vera vitne/ ad eg skule ecke fara til þijn yfer þessa hrwgu/ og ad þu skuler ecke fara til mijn yfer þessa hrwgu / og þetta kienne-merke / til ills.

53. Abrahams Gud / og Nachors Gud / þeirra fedra Gud / skal * dæma i millum ockar/ Og Jakob soor vid sijns fodurs Isaaks otta. * c. 16/ 5.

Dom. 11/ 27.

54. Og Jakob offrade foorn a fiallenu / og baud sijnum brædrum til maaltijdar / og þeir atu/ og voru a fiallenu umm noottena.

55. Enn umm morguninn stood Laban arla upp/ og kiste sijna syne/og sijnar dætur / og blessade þau / og foor heim / so kom Laban aptur til sijns stadar.

XXXII. Capitule.

Jakobs Otte/ Bæn og Glijma.

Og Jakob foor sinn veg / og * Guds einglar mættu honum. * c. 48/ 16. ps. 34/ 8. 2. Kong. 6/17.

2. Og þegar Jakob sa þa/ sagde hann: þesse er Guds her/ og kallade þess sama stad at nafn / Machanaim.

3. Og Jakob sende bod undann sier / til Esau sijns broodurs / til þess lands Seir/ i Edoms land.

4. Og baud þeim/ og sagde: so skulud þier seigia til mijns herra/ til Esau/ So seger þinn þienare Jakob: eg hefe vered framande hia Laban / og dvaled (þar) inn til þessa:

5. Og hefe feinged uxa og asna/ fenad og sveina/ og þioonustu stulkur / og eg hefe wtsendt / ad gefa mijnum herra til vitundar / ad finna * nad fyrer þijnum augum. * c. 18 / 3.

C. 30/ 27.

6. Og sendebodarner komu aptur til Jakobs / og sögdu: vier komum til þijns broodurs/ til Esau/ og hann * fer og so i moote þier / og fiogur hundrud menn med honum. * c. 33 / 1.

7. Þa ottadest Jakob miog/og vard kvijdande / so skilde hann foolked ad/ sem var hia honum/og fied/og uxana og ulfalldana/ i tvo flocka.

8. Og sagde: þar sem Esau skyllde koma til þess eina flocks / og slæ hann / þa kann sa flockur sem yfer umm fram / komast af.

9. Og Jakob sagde: mijns * fodurs Abrahams Gud / og mijns fodurs Isaaks Gud/ Drottenn / ** sem sagde til mijn: far þu aptur til þijns lands / og til þinnar ættar / og eg vil giora vel vid þig. * c. 31/ 42.

** C. 31/3/13.

10. Eg er * minne / enn allar þær myskun-

myskunsemder / og helldur eñ øll su
truseste / sem þu hefur giørt vid þiñ
þienara/ þvi med miñ staf gieck eg yf-
er þessa Jordan /og nu er eg ordeñ til
tveggia flocka. * 2. Sam. 7/ 18.
11. Frelsa mig fra myns brooburs
hende/ fra Esau hende/ þvi eg ottast
fyrer hønum / ad hañ mune koma og
sla mig / mædurnar med børnunum.
12. Og þu hefur * sagt : eg vil
giøra miøg vel vid þig/ og giøra þitt
sæde/ ** sem sand i sioonum/hvør ed
ecke kañ teliast fyrer margfiølda.
* C. 28/ 13/ 14. ** C. 13/ 16.
13. So var hañ þar þa noott / og
took af þvi hañ hafde vid høndena /
ad skeinkia synum broodur Esau.
14. Tvø hundrud geitur / og tutt-
ugu kiarn-hafra/ tvø hundrud ær-sa-
udar og tuttugu hrwta:
15. Ulfvallda/ sem gæfu ad siwga/
og þeirra folølld/ þriatyu/ Kyr fiøru-
tyu / og naut tyu/ øsnur tuttugu/ og
tyu folølld.
16. Og afhendte þad under siña
þienara hønd / * hvøria hiørd sier i
lage/ og sagde til siña þienara: gang-
ed fyrer mier / og giøred bil a millum
hvørrar hiardar. * C. 33/ 8.
17. So baud hañ þeim fyrsta / og
sagde: nær Esau miñ brooder mæter
þier/ og spyr þig/ og seiger: hvørium
heyrer þu til/ og hvørt villtu ferdast
hellst / og hverium heyrer þetta til /
sem (reked er) undañ þier?
18. Þa skalltu seigia: þetta heyr-
er þynum þienara Jakob til / þad er
eirn skeinkur / sendur til myns herra /
til Esau / og sia / hañ (kiemur) og
so epter oss.
19. Og hañ baud þeim ødrum ly-
ka so/og þeim þridia/og øllum þeim/
sem fylgdu hiørdunum og sagde: hañ-
ig skulu þier seigia til Esau / nær
þier finned hañ.
20. Og seigia og so: sia/ þiñ þien
are Jakob er a bak vor/Þvi hañ þeink
te/ eg vil stilla hañ til frids med þeim
skeink/ þm sem geingur undañ mier/og
sydañ sia hañs augsyn/ kañ skie/hañ
medtake mig vinsamlega.
21. So gieck giafañ undañ høn-
um/eñ hañ var sialfur þa sømu noott
hia hoopnum.
22. Og stood upp a sømu noottu/
og took synar tvær hustrur / og þær
tvær synar þioonustu kviñur / og syn
ellefu børn / og gieck yfer þad vad
Jabok.
23. Og took þaug / og liet þaug
fara yfer um lækeñ/ og liet þad koma
yfer um/ sem hañ hafde.
24. Og Jakob var sialfur epter /
alleina / og þar * fieckst eirn vid hañ
iñ til þess dagade. * Os. 12/ 4.
25. Og þegar hañ sa/ad hañ kuñe
ecke yferviña hañ/hrærde hañ vid ha
ñs lær-hnutu/ so ad Jakobs lær-hnu-
ta gieck wr lide i þvi hañ fieckst vid
hañ.
26. Og hañ sagde: læt mig fara/
þvi þad dagar / og hañ sagde : eg vil
ecke sleppa þier / utañ þu fæer blessad
mig.
27. Og hañ sagde til hañs : hvad
er þitt nafn ? og hañ sagde : Jakob.
28. Og hañ sagde : * þitt nafn
skal ecke meir kallast Jakob / helldur
Jsrael/þvi þu hefur hallded þig høfd
inglega vid Gud/ ꝛ vid mañeskiurnar/
og fieckst yferhønd. * C. 35/ 10.
29. Og Jakob spurde / og sagde :
kuñgior mier * þitt nafn / Og hañ
sagde : hvi spyr þu þessa um mitt
nafn ? og hañ blessade hañ þar.
* Dom. 13/ 17.
30. Og Jakob kallade stadarens
nafn Pnuel / þvi eg * hefe sied Guds
auglit til auglites / og myn sal er
frelst. * Ps. 80 / 4.
31. Og þegar hañ kom yfer fra
Pnuel / þa gieck sooleñ upp / og hañ
halltrade a siñe lend.
32. Þar fyrer eta ecke Jsraels bør-

en þær abl⸗ſynar/ſem eru a lær⸗hnwt
uñe/ iñ til þeſſa dags/ þvi hañ ſnerte
Jakobs lær⸗hnwtu a abl⸗ſyneñe.

XXXIII. Capitule.

Eſau Vinſemd vid Jakob / og Ja⸗
kobs Reiſa til Canaan.

g Jakob lypte ſynum
augum upp/ og ſaa/ og
ſiaa / * Eſau kom / og
fiøgur hundrud meñ med
hønum / og hañ ſkipte
børnunum til Lea / og
til Rachelar / og til beggia þioonuſtu
kveñaña. * C: 32/ 6.

2. Og ſette þioonuſtu kviñurnar
og þeirra børn fyrſt/ og Lea og heñar
børn þar epter / og Rachel og Joſeph
þar epter.

3. Og hañ gieck frame fyrer þeim/
og * laut til Jardar ſiø ſiñum / þar
til hañ kom til ſyns brooðurs.

* 1. Sam. 20/ 41.

4. Og Eſau * hlioop i moote høn
um/ og took hañ i fadm / og fiell um
hañs haals/ og kyſte hañ/ og þeir gre⸗
tu. * 2. Moſ. 4/ 27.
C. 18/ 7.

5. Og hañ lypte ſynum augum
upp/ og ſaa kviñurnar og børneñ / og
ſagde : hvør eru þeſſe / ſem eru med
þier ? og hañ ſagde: þad eru * þaug
børn / ſem Gud hefur giefed þynum
þienara. * C. 48/ 9.

6. So geingu þær þioonuſtu kviñ
urnar fram/ og þeirra børn/ og lutu.

7. Og Lea gieck og ſo fram og heñ
ar børn / og lutu / Og þar epter kom
Joſeph og Rachel fram/ og lutu.

8. Og hañ ſagde: hvad villtu med
allañ þeñañ flock/ ſem eg mætte ? og
hañ ſagde: ad eg mætte fiña naad/fyr
er myns herra augum.

9. Og Eſau ſagde : eg hefe noog/
miñ brooder/ halltu þvi þu aatt.

10. Og Jakob ſagde : æ ney/ hafe
eg nu funded naad fyrer þier/ þa med⸗
tak miñ ſkeink af miñe hende/ þvi þar
fyrer ſaa eg * þitt andlit/ ſem eg hef⸗
de ſied Guds andlit/ og þu þeknadeſt
mier. * 2. Sam. 14/ 17.

11. Tak * þo myna bleſſan / ſem
er komeñ til þyn / þvi Gud gaf mier
hana/ og af þvi eg hefe aldeiles noog/
So neydde hañ hañ/og hañ took þad.
* 1. Sam. 25/ 27. C. 30/ 26.

12. Og hañ ſagde: laatum oſſ fara
afram / og reiſa / og eg vil reiſa fyr⸗
er þier.

13. Og hañ ſagde til hañs : miñ
herra veit / ad børneñ eru oſtyrk / og
hier er fienadur / og ny⸗bærar kyr med
mier / Og þar ſem þeir reka þær eirn
dag (of⸗myked) þa deyr allur fienad⸗
ureñ :

14. Miñ herra reiſe nu fram und
añ ſynum þienara/ og eg vil reiſa hæ⸗
gt/ epter þvi ſem hiørdeñ/ ſem þar er
undañ mier / og børneñ kuña ad gan⸗
ga / þar til ad eg kiem til myns herra i
Seir.

15. Og Eſau ſagde: ſo vil eg nu
laata vera hia þier af þvi foolke/ ſem
er med mier / Og hañ ſagde : hvar til
er þeſſa (þørf?) laat * mig (ad eins)
fiña naad fyrer myns herra augum.

* C. 30/ 27. C. 34/ 11.

16. So foor Eſau ſama dag til
baka a ſiñ veg til Seir.

17. Og Jakob foor til Succoth /
og bygde ſier eitt hws/ og giørde hrei⸗
ſe handa ſynum fienade/ þar fyrer kall
ade hañ ſtadarens nafn Succoth.

18. Og Jakob kom til Salem/Sich
emis ſtadar / ſem er i þvi lande Cana⸗
an / þegar hañ kom af Padan i Syr⸗
ia/ og var utañ ſtadar.

19. Og * keypte þañ part akur⸗
ſens / a hvørium hañ hafde reiſt ſitt
tialld / af Hemors Sichemis fødurs⸗
ſonum/ fyrer hundrad ſilfur peninga.

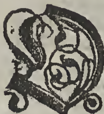
* Joſ. 24/ 32.

20. Og ſette þar eitt * altare/ og
kallade þad: (ſa ſterke) Jſraels Gud.

* C. 12/ 8.

XXXIV. Capitule.

Sichem kreinker Dina/ fyrer hverr-
ar Skulld Jakobs Syner eyde-
leggia Sichem.

Og Dina Lea doottker / hveria hun hafde født Jakob/ gieck wt/ad siaa landsens dætur.
2. Og Sichem He-
mors/ Hevita lands her
ra son/ saa hana/ og took hana/ og laa
hia hene/ og kreinkte hana.
3. Og hans hiarta hieck vid Dina
Jakobs doottur/ og han hafde pykuna
kiæra/ og talade * vingiarnlega til
pykunar. * c. 50/21.
Es. 40/1.
4. Og Sichem talade til syns fød-
urs Hemors / og sagde : tak * mier
þssa pyku til hustrur. * Dom. 14/2.
5. Og Jakob fornam/ ad han haf
de osæmt Dina/ hans doottur/og ha-
ns syner voru med hans fie a mørk-
ene / og Jakob þagde in til þess þeir
komu.
6. Og Hemor Sichems fader gieck
wt til Jakobs/ ad tala vid han.
7. Og Jakobs syner komu af mørk
ene/ og þegar þeir þad heyrdu/ styg-
de menena þad / og þeir urdu harla
reider/ ad han hafde giørt eina * svy
virdu i Israel / ad liggia hia Jakobs
doottur/ og skyllde ecke so giøra.
* 5. Mos. 22/4.
8. Þa talade Hemor vid þa / og
sagde: Sichems myns sonar hiarta hef
ur lyst til ydar doottur/ kiæru/ giefed
hønum hana til hustrur.
9. Og giøred mægder vid oss / og
giefed oss ydar dætur / og taked ydur
vorar dætur.
10. Og þier skulud bwa hia oss/og
* landed skal vera oped fyrer ydur/bu-
ed og hafed høndlan þar i / og fæed
ydur eigendoom þar i. * c. 47/6.
11. Og Sichem sagde til henar fød
urs/og til henar brædra: lated * mig
finna nad fyrer ydar augum/ og eg vil
giefa ydur hvad þier seiged mier.
* C. 30/27. C. 33/15.
12. Ofsed frylega af mier morgun-
gæfu og skeinks / og eg vil gefa ydur
epter þvi sem þier seged mier/ og gief-
ed mier stulkuna til hustrur.
13. Þa svørudu Jakobs syner /
Sichem og hans fødur Hemor / svik-
samlega/ og søgdu: þvi han hafde o-
sæmt Dina þeirra systur/ og þeir søg
du til þeirra:
14. Vier kunum ecke giøra þetta/
ad vier gefum vora systur einum mane/
sem hefur forhwd/ þvi þad er oss ein
vidurstygd.
15. Þo vilium vier vera ydur til vil
ia/ ef þier villed vera sem vier/ ad la-
ta umskiera ydur allt karlkyn.
16. Þa vilium vier giefa ydur vor
ar dætur / og taka oss ydar dætur / og
bwa hia ydur/ og vier vilium verda eitt
foolk.
17. En vilie þier ecke heyra oss /
ad umskierast/ þa vilium vier taka vo-
ra doottur/ og fara burt.
18. Og þeirra tal þocknadest He-
mor og Sichem Hemors syne.
19. Og sveinen tafde ecke ad giøra
þetta/ þvi han hafde vilia til Jakobs
doottur/ og han var virdtur umfram
allt syns fødurs hws.
20. So kom Hemor og Sichem ha-
ns sonur til þeirra borgar ports / og
tøludu til þeirra bæar mana / og
søgdu:
21. Þesser men eru fridsamleger hia
oss/ og vilia bwa i landenu/ og høndla
þar i/ og sia/ landed er vydt noog fyr-
er þa/ vier vilium taka oss þeirra dæt
ur til hustrua / og gefa þeim vorar
dætur.
22. En i so mata vilia menerner
vera oss til vilia / ad bwa hia oss / ad
vera eitt foolk med oss/ ef vier vilium
umskiera allt kallkyn a medal vor/ ly-

ta sem þeir eru umskorner.

23. Þeirra fienadur og þeirra goss og øll þeirra vinnu-dyr / verda þau ecke vor? ef vier ad eins vilium giøra þeim þad til vilia / þa vilia þeir bwa hia oss.

24. Og þeir hlyddu Hemor og hans syne Sichem / aller þeir sem geingu wt af hans stadar porte / og allt karl kyn liet umskiera sig / aller sem geingu wt af hans stadar porte.

25. Og þad skiede a þeim þridia dege / þegar þeir høfdu sarenden / (þa) tooku þeir * tveir Jakobs syner / Simeon og Levi / Dinæ brædur / hver sitt sverd / og komu i staden diarflega / og sloou allt karlkyn i hel.

* C. 49/5/6.

26. Og þeir sloou Hemor og hans son Sichem i hel med bitrum sverdum / og tooku Dina wr Sichems hwse / og geingu burt.

27. So fiellu Jakobs syner yfer þa i hel slegnu / og ræntu staden / þviad þeir høfdu ofsamt þeirra systur.

28. Þeirra fienad og þeirra uxa og þeirra asna / og hvad þar var i stadnum / og hvad þar var a mørkenne / tooku þeir.

29. Og allt þeirra goss / og øll þeirra børn / og þeirra kvinnur hertooku þeir / og ræntu øllu þvi / sem var i hwsunum.

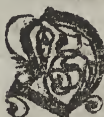
30. Þa sagde Jakob til Simeon og Levi: þier hafed fordiarfad mig / i þvi þier giørdud mig * illa luktande fyrer þessa lands innbyggiurum / fyrer Cananitum og Pheresitum / og eg er einn lytell flockur / z þeir kunna safna sier i moote mier / og slaa mig / og eg kynne ad sundur dreifast / eg og mitt hws.

* 2. Mos. 5/21.

31. Og þeir søgdu: hvørt skyllde hann breika vid vora systur / sem vid eina skiækiu?

XXXV. Capitule.

Jakob fer til BethEl. Rachel deyr / Jakobs Sona Nøfn. Isak deyr.

Og Gud sagde til Jakobs: giør þig reidubuen / far upp til BethEl / og vert þar / og bygg þeim Gude þar eitt altare / hønum / * sem opinberadest fyrer þier / þegar þu flyder fyrer þijnum broodur Esau.

* C. 28/12/19. C. 31/13.

2. Þa sagde Jakob til sijns hwss / og til allra sem voru med hønum: * burtkasted þeim framande gudum / sem eru a medal ydar / og hreinsed ydur / og skipted um ydar klæde.

* Jos. 24/23. 1. Sam. 7/3.

3. Og latum oss giøra oss reidubuna / og fara upp til BethEl / og eg vil þar giøra þeim Gude eitt altare / sem bænheyrde mig a mijnum þreyngingar dege / og hefur vered med mier a vegenum sem eg hefe fared.

4. So gaafu þeir Jakob alla þeirra framande gude / sem voru i þeirra høndum / og hryngana / sem voru i þeirra eyrum / og Jakob groof þa nidur under * eykena / sem var hia Sichem.

* Jos. 24/26.

5. So fooru þeir burt / og Guds * hrædsla var yfer þeim stødum / sem laau umhverfis um kring þa / ad þeir ecke fooru epter Jakobs sonum.

* 2. Kron. 14/14.

6. So kom Jakob til Lus / sem er i Canaans lande / þad er BethEl / hann og allt foolked / sem var med hønum.

7. Og bygde þar eitt altare / og kallade staden * El BethEl / af þvi Gud var openberadur þar fyrer hønum / þegar hann flwde fyrer sijnum broodur. * C. 13/3.

8. Þa deyde Debora / Rebekku foostra / og var jørdud fyrer nedan BethEl / * under eykenne / og hann kallade þeirrar nafn graats-eyk.

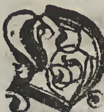
* 1. Kron. 11/12.

9. Og-

9. Og Gud openberadest aptur fyrer
Jakob / þegar hañ var komeñ wr Pa=
dan i Syria/ og blessade hañ.
10. Og Gud sagde til hañs : þitt *
nafn er Jakob/ þitt nafn skal ecke fram
ar meir kallast Jakob/ helldur skal Jsra=
el vera þitt nafn / og hañ kallade hañs
nafn Jsrael. * 1. Kong. 18/ 31. etc.
11. Og Gud sagde til hañs : eg er
sa almættuge Gud/ * vert ævaxtarsam
ur / og auk þig / þiood og foolks flockur
skal verda af þier/ og konungar skulu wt
koma af þijnum lendum.
* C. 1 / 22 / 28.
12. Og þad land/ sem eg hefe gefed
Abraham og Jsaak / þad vil eg giefa
þier/ og eg vil giefa þijnu afkvæme land
ed epter þig.
13. So * foor Gud upp fra hon=
um / wr þeim stad / sem hañ talade vid
hañ. * C. 17/ 22.
14. So uppreiste Jakob eitt kieñe=
teikn i þeim stad/ sem hañ talade vid hañ/
eitt kieñe=teikn af steine / og hellte dryck=
tar=offre þar a/ og yferhellte hañ med
oleo.
15. Og Jakob kallade þess stadar
nafn / þar sem Gud talade vid hañ / *
BethEl. * C. 28/ 19.
16. So fooru þeir fra BethEl / og
þegar þeir attu ecke nema lited sneo
er til Ephrat / þa fædde Rachel / og
þad gieck heñe hardt/ þegar hun fædde.
17. Og þad skiede / þegar þad gieck
heñe hardt/ þegar hun fædde/ ad lioos=
mooderen sagde til heñar : * ottast ecke/
þvi þeñañ son skalltu og so hafa.
* 1. Sam. 4 / 20.
18. Og þad skiede/ þegar heñar ønd
foor wt/ þvi hun deyde / þa kallade hun
hañs nafn BenOni/ eñ hañs fader kall
ade hañ BenJamin.
19. So deyde Rachel / og var jordud
a * vegenum til Ephrat/ þad er Beth=
lehem. * C. 48/ 7.
20. Og Jakob sette eitt kieñe=teikn
yfer heñar grøf/ þetta er Rachelar graf
ar kieñe=teikn iñ til þessa dags.
21. So foor Jsrael burt / og reiste
sitt tialld a hina sijdu þess turns Eder.
22. Og þad skiede/ þegar Jsrael bioo
i þvi sama lande / gieck * Ruben burt/
og la hia Bilha / sijns fødurs hia=
konu / og Jsrael heyrde þad. Og Ja=
kob atte tolf sonu. * C. 49/ 4.
1. Kron. 2/ 1. C. 6/ 1.
23. Þesser voru Leæ syner : Jakobs
frumgeteñ Ruben/ og Simeon/ og Levi/
og * Juda/ og Jsaschar/ og Sabulon.
* C. 49/ 8. 2. Mos. 1/ 2.
24. Rachelar syner voru Joseph og
BenJamin.
25. Og * Bilha Rachelar þernu syn
er voru Dan og Naphthali.
* C. 30 / 5.
26. Og Silpa/ Leæ þernu syner vo=
ru Gad og Asser/ Þesser eru Jakobs syn
er / sem honum voru fædder i Padan i
Syria.
27. Og Jakob kom til sijns fødurs
Jsaaks i Mamre / i þeim stad Arba /
þad er Hebron / þar sem Abraham og
Jsaak høfdu vered * framande.
* C. 14 / 13. C. 17/ 8. C. 37/ 1.
28. Og Jsaak vard hundrad z attat=
iger ara gamall.
29. Og Jsaak * uppgaf sitt andaf
og deyde/ og ** vard safnadur til sijns
foolks/ gamall og saddur af lijfenu/ og
Esau og Jakob hañs syner + groofu
hañ. * C. 25/ 8/ 17.
** C. 25/ 9. + C. 50/ 12/ 13.

XXXVI. Capitule.

Esau Ættar Tala.

g þessar eru Esau ætt=
er/ hañ er * Edom.
* C. 25/ 30.
2. Esau took sijnar
* hustrur af Canaans
dætrum/ Ada Elons þess
Hetita doottur / og Aholibama Anas
dootur / sem var Zibeons þess Hevita
dootter. * C. 26 / 34.
3. Og * Basmat Jsmaels dootttur /
Nebajoths systur. * C. 38/ 9.

4. Og Ada fædde Esau Eliphas / og Basmat fædde Reul.

5. Og Aholibama fædde Jeus / og Jaelam / og Korah / þesser eru Esau syner / sem honum fæddust i Canaans lande.

6. Og Esau took sijnar hustrur/ og sijna syne/ og sijnar dætur / og allar þær saaler / hañ hapde i sijnu hwse / og siñ bw-smala / og oll sijn vitiu dijr / og allt þad goods/ er hañ hapde eodlast i Cana ans lande/ og foor til eins lands fra Ja kob sijnum broodur.

7. Þvi þeirra * goots var myked / ad þeir kunu ecke bwa til samans / Og þad land/ sem þeir voru framande i/kuñe ecke þola þa fyrer þeirra kvikfiaar sak. er. * c. 13/ 6. C. 26/ 14.

8. So * bioo Esau a þvi fialle Se. ir/Esau hañ er Edom. * Jos. 24/4.

9. Þessar * eru Esau ætter / Edo. mitaña fedurs / a þvi fialle Seir. * 1. Kron. 1/35

10. Þesse eru Esau sona nøpn: Eli. phas / Ada Esau hustrur son / Reul / Basmats Esau hustrur son.

11. Og þesser voru Eliphas syner : Teman/ Omar / Zepho og Gaetam og Kenas

12. Og Thimna var Eliphas Es. au sonar hia-kviña / og fædde Eliphas Amalek. Þesser eru Adas Esau hust. rur syner.

13. Og þesser eru Reuels syner : Nahath og Sera/ Samma og Mizza/ þesser eru Basmats Esau hustrur syn. er.

14. Og þesser voru Aholibamæ syn. er / sem var Anæ dootter Zibeons doott. ur / Esau hustrur / og hun fædde Esau Jeus/ og Jaelam og Korah.

15. Þesser eru høpdingiarner a med. al Esau sona : Eliphas Esau frum. getins syner / sa hertoge Teman / sa hertoge Omar / sa hertoge Zepho / sa hertoge Kenas.

16. Sa hertoge Korah / sa hertoge Gaetam / sa hertoge Amalek / þesser eru høpdingiarner ap Eliphas i þvi lan de Edom / þesser voru Adas syner.

17. Og þesser eru Reuls Esau son. ar syner : sa hertoge Nahath / sa her. toge Serah / sa hertoge Samma / sa hertoge Mizza / þesser høpdingiar ko. mu ap Reul / i Edoms lande / og þesser eru Basmats Esau hustrur syner.

18. Og þesser eru Aholibamas Es. au hustrur syner : sa hertoge Jeus / sa hertoge Jaelam / sa hertoge Korah / þesser Høpdingiar komu ap Aholiba. ma/ Anas doottur / Esau hustru.

19. Þesser eru Esau syner / og þess. er þeirra høpdingiar / hañ er Edom.

20. Þesser eru * Seirs þess Horita syner/ sem biuggu i landenu: Lotan/ og Sobal/ og Zibeon / og Ana/ * 1. Kron. 1 / 38.

21. Og Dison/ og Ezer / og Disan/ þesser eru Horitaña høpdingiar / Seirs syner/ i þvi lande Edom.

22. Og Lotans syner voru Hori og Emam/ og Lotans syster Thimna.

23. Og þesser voru Sobals syner : Alvan / og Manahat / og Ebal / og Sepho/ og Onam.

24. Og þesser eru Zibeons syner / bæde Aia og Ana / Hañ Ana var sa / sem fañ mwl-asna i eydemørkeñe/ þeg. ar hañ vaktade sijns fedurs Zibeons asna.

25. Og þesse voru Anas born: Di. son og Aholibama Anas dootter.

26. Og þesser voru Disons syner / Hemdan og Esban / og Jithran og Ceran.

27. Þesser voru Ezers syner : Bil. han og Saavan og Akan.

28. Þesser voru Disons syner : Uz og Aran.

29. Þesser voru Horitaña høpding. iar: sa hertoge Lothan/sa hertoge So. bal/sa hertoge Zibeon/sa hertoge Ana.

30. Sa hertoge Dison / sa hertoge Ezer / sa hertoge Disan / þesser voru þeir Horitaña høpdingiar/ medal þeirra høpdingiaña i Seirs lande.

31. Og

31. Og þesser eru þeir * konungar /
sem rijktu i Edoms lande / fyrr en þar
rijkte nockur konungur yfer Israels børn
um. * 1. Kron. 1/ 43.

32. Og Bela Beorsson var kon-
ungur i Edom / og hans borgar nafn
var Dinhaba.

33. Og Bela deyde / og Jobab Se-
rah son af Bazra / vard konungur i ha-
ns stad.

34. Og Jobab deyde / og Husam af
Temanitans lande vard konungur i ha-
ns stad.

35. Og Husam deyde / og Hadad
Bedads son vard konungur i hans stad/
sem sloo Midianitana a Moabs mørk /
Og hans borgar nafn var Avit.

36. Og Hadad deyde / og Samla
af Masreka rijkte i hans stad.

37. Og Samla deyde / og Saul af
Rechobot hia vatnsfallenu vard konung
ur i hans stad.

38. Og * Saul deyde / og Baal-
Hanan Achbors son vard konungur i ha-
ns stad. * 1. Kron. 1/ 49.

39. Og BaalHanan Achbors son
deyde / og Hadar vard konungur i hans
stad / og hans borgar nafn var Pau /
Og hans hustrur nafn var Meheta-
beel Matreds dotter/sem var Mesah-
abs dotter.

40. Og þesse voru høfdingiann nø-
fn/ sem komu af Esau / til þeirra ætta/
til þeirra borga / epter þeirra nøfnum :
* sa hertoge Timna/ sa hertoge Alva/
sa hertoge Jetet. * 1. Kron. 1/ 51.

41. Sa hertoge Aholibama/sa her-
toge Ela / sa hertoge Pinon.

42. Sa hertoge Kenas / sa hertoge
Teman/ sa hertoge Mibzar.

43. Sa hertoge Magdiel / sa her-
toge Iram / þesser eru høfdingiarner i
Edom/epter þvi sem þeir biuggu i þeir-
ra erfda-lande. Esau er fader ad E-
domitunum.

XXXVII. Capitule.

Joseph dreymer / og verdur selldur af sijnum Brædrum.

g Jakob bioo i þvi lan-
de / sem hans * fader
hafde vered framande i/
sem var i þvi lande Cana
an. * c. 35 / 27.
Ebr. 11/ 13.

2. Þessar eru Jakobs ætter : Joseph
var seitian ara gamall / þegar hann vakt
ade fie med sijnum brædrum/ og hann var
eirn ungur sveirn/ hia Bilha sonum/ og
hia Silpa sonum/ hans fødurs hustrua
børnum / Og Joseph bar þeirra vonds
rigte fyrer þeirra fødur.

3. Og Israel elskade Joseph fram
yfer alla sijna syne / þvi hann aflade ha-
nn i alldurdoome / og giørde honum eirn
kyrtel af ymislegum litum.

4. Þegar hans brædur sau / ad þeir-
ra fader elskade hann meir/ en alla hans
brædur / þa * feingu þeir hatur til ha-
ns / og kunnu ecke tala vinsamlega til
hans. * P. G. 7 / 9.

5. Og Joseph dreimde eirn draum /
og kunngiørde sijnum brædrum hann / þa
feingu þeir enn stærra hatur til hans.

6. Og hann sagde til þeirra : kiæru/
heyred þennan draum / sem mig hefur
dreymt.

7. Mier þotte/og sia/ad vier bund-
um byndene midt a mørkinne / og sia /
mitt byndene reiste sig / og stood og so /
og sia / ydar byndene stoodu umhverfes
kring / og beygdu sig fyrer mijnu bynd-
ene.

8. Þa søgdu hans brædur til hans :
skylldir þu visselega verda konungr yfer
oss ? skyllder þu endelega drottna yfer
oss ? so feingu þeir enn meira hatur til
hans / fyrer hans drauma / og fyrer
hans ord.

9. Og hann dreymde enn eirn annann
draum/ þann sagde hann sijnum brædrum/
og sagde : sia/ mig dreymde enn nu eirn
draum/ og sia/ soolenn og tungled/ og ell-
efu stiørnur/ beygdu sig fyrer mier.

10. Og þegar hann sagde þetta til
sijns fødurs og til sinna brædra / þa a-
vijtade hans fader hann/ og sagde til ha-
ns :

ñs : Hvad er þetta fyrer eirn draum/sem þig dreymde ? mun eg og þÿn mooder / og þÿner brædur / eiga endelega ad koma/ ad beigia oss fyrer þier til Jardar?

11. Og hañs brædur øßunduduft vid hañ/ eñ hañs fader * geimde þad ord.

* Luc. 2/ 51.

12. Og hañs brædur geingu burt / ad vakta þeirra fødurs ßie i Sichem.

13. Og Jsrael sagde til Josephs : vakta ecke þÿner brædur (fie) i Sichem? gack/ og eg vil senda þig til þeirra. Og hañ sagde til hañs : sia / eg (er reidubweñ.)

14. Og hañ sagde til hañs : gack nu/ sia hvørt þad geingur vel fyrer þÿnum brædrum / og vel fyrer hiørdeñe/ og seig mier svar aptur. So sende hañ hañ wr þeim dal Hebron / og hañ kom til Sichem.

15. Þa mætte eirn madur hønum/og sia/ hañ foor villt a mørkeñe / og madureñ spurde hañ/ og sagde : hvørtu leitar þu epter ?

16. Og hañ sagde : eg leita epter mÿnum brædrum / Kiære / gieß mier til vitundar/ hvar þeir geima.

17. Og madureñ sagde : þeir fooru hier fra / þvi eg heyrde þa seigia : lætum oss ganga til Dotan / So gieck Joseph epter sÿnum brædrum / og fañ þa i Dotan.

18. Þegar þeir sæu hañ æleingdar / og ædur eñ hañ kom nær til þeirra / * þa løgdu þeir ræd samañ moote hønum/ ad sia hañ i hel : * Ps. 41 / 9.

Matth. 26/ 4.

19. Og þeir søgdu / sa eine til þess añars : sia / þar kiemur þesse drauma meistare

20. Þvi * komed nu / og lætum oss sia hañ i hel/ og kasta hønum i eina aß grißiunum / og seigia : eitt vondt dÿr heß ur eted hañ / so kuñum vier sia / hvad hañs draumar mune verda.

* Matth. 21 / 38.

21. Þegar Ruben þad heyrde / * frÿade hañ hañ aß þeirra høndum / og sagde : lætum oss ecke sia hañ i hel.

* C. 42/ 22.

22. Og Ruben sagde til þeirra : wthelled ecke bloode / helldur kasted hønum i þessa grøß/ sem er i eydemørkeñe / og legged ecke hønd a hañ / þvi hañ villde frÿa hañ aß þeirra hende/ ad færa hañ til sÿns fødurs aptur.

23. Og þad skiede / þegar Joseph kom til siña brædra / færdu þeir Joseph aß sÿnum kyrtle / sem var aß ymsum litum / sem hañ haßde a sier.

24. Og tooku hañ / og køstudu hønum i grißiuna / Og grißiañ var * toom / þar var eckert vatn i heñe.

* Zach. 9/ 11.

25. So settu þeir sig til ad eta/ i þvi liptu þeir þeirra augum upp / og sæu / og sia / eirn ßlockur Jsmaelita kom fra Gilead med þeirra ulßvallda/ sem bæru jurter/ og balsam/ og ladanum/ sem reistu ad ßæra þad nidur i Ægyptaland.

26. Þa sagde Juda til siña brædra : hvad gagnar þad / eß vier i hel slæum vorn broodur / og dilium hañs blood ?

27. Komed / og lætum oss selia þeim Jsmaelitum hañ/ad vor hønd skule ecke vera a hønum/ þvi hañ er vor brooder / vort holld/ So hlÿddu hañs brædur hønum ad.

28. Og þegar þeir Midianitisku meñ/ sem voru kaupmeñ / reistu fram̃ / drogu þeir og tooku Joseph upp wr grißiuñe / og * selldu Joseph til Jsmaelitaña/ fyrer tuttugu silßur-peninga / Og þeir færdu Joseph i Ægyptaland.

* C. 39/ 1. C. 45/ 4. Spek. 10/ 13. Ps. 105 / 17. P. G. 7 / 9.

29. Og Ruben kom til graßareñar aptur / og sia / Joseph var ecke i grøßeñe/ þa * reiß hañ sÿn klæde.

* C. 44/ 13. 1. Kong. 21/ 27. Es. 37/ 1.

30. Og kom aptur til siña brædra / og sagde : sveineñ er ecke (þar/) og eg/ hvørt vil eg ganga ?

31. So tooku þeir Josephs kyrtel/ og slætrudu einum haßur / og dÿßdu kyrtleñum i blooded.

32. Og

32. Og sendu þan̄ kyrtel af ymsum likum / og lietu han̄ komast til þeirra fødurs/og søgdu: þen̄an̄ høfum viet funded / þecktu nu/hvørt þad er þijns sonar kyrtell edur ei.

33. Og han̄ þeckte han̄/ og sagde: þad er mijns sonar kyrtell / * eitt vondt dijr hefur eted han̄ / Joseph er vissulega rifen̄ (i hel.) * C. 42/ 13. C. 44/ 28.

34. Og Jakob * reif sijn klæde/og liet ein̄ seck leggia um̄ sijnar lendar/og syrgde vegna sijns sonar langan̄ tijma. * P. G. 14/ 14.

35. Og aller han̄s syner og allar han̄s dætur løgdu sig til ad hugga han̄ / en̄ han̄/ * villde ecke taka sig hugga/ og sagde: þvi eg man fara ofan̄ til mijns sonar af sorg i grøfena / Og han̄s fader gret han̄. * Jer. 31/ 15. Tob. 10/ 4. etc.

36. Og Midianitarner * selldu han̄ i Egyptaland til Potiphars / Pharaonis herberges sveins og strijds forungia. * v. 28. etc.

XXXVIII. Capitule.

Juda blessast med Børnum/ og liggur hia Tamar.

g þad bar til a þeirre sømu tijd/ ad Juda foor ofan̄ fra sijnum bræd- rum/ og gaf sig til eins man̄s / eins Odollami- ta / og han̄s nafn var Hira.

2. Og þar leit Juda eina Cananver- sks man̄s doottur / og han̄s nafn var Sua / og took hana / og gieck in̄ til hen̄ar.

3. Og hun vard oliett/ og * fædde ein̄ son/og han̄ kallade han̄s nafn Er. * C. 46 / 12. etc.

4. Og hun vard oliett aptur / og fædde ein̄ son / og kallade han̄s nafn Onan.

5. Og hun kom aptur/og fædde ein̄ son / og kallade han̄s nafn Sela / Og han̄ var i Chesib / þegar hun fædde han̄.

6. Og Juda took sijnum frumget- na (syne) Er / eina hustru/ og hen̄ar nafn var Tamar.

7. En̄ Er/ Juda frumgeten̄/ var vondur fyrer Drottens augum / og * Drotten̄ sloo han̄ i hel. * 4. Mos. 26/ 19.

8. Þa sagde Juda til Onan : * gack til þijns broodurs hustru/og tak hana til egta/ (i þijns broodurs stad/) og uppvek þijnum broodur sæde. * 5. Mos. 25/ 5. etc.

9. Og Onan fornam/ad sæded skyllde ecke heyra hon̄um til/ Og þad skiede/ þegar han̄ gieck til sijns broodurs hustrur/ þa fordiarfade han̄ þad a Jørd- ena / ad ecke giæfe han̄ sijnum broodur sæde.

10. Og þad var illt fyrer Drott- en̄s augum/ sem hn̄ giørde/og han̄ sloo og so han̄ i hel.

11. Þa sagde Juda til Tamar sin̄- ar sona kvin̄u: Sit ein eckia i þijns fød urs hwse / þar til Sela min̄ sonur verdur stoor/þvi hn̄ þeinkte/ * ad han̄ ecke skyllde og so deya/sem han̄s bræd- ur/ So gieck Tamar þadan̄/ og sat i hen̄ar fødurs hwse. * Tob. 7/ 10.

12. Þegar marger dagar voru um̄- lidner/deyde Sua doottir/ Juda hust- ru. Og eptir þad/ad Juda var hugg adur / gieck han̄ upp til þeirra / sem klipptu han̄s hiørd/ han̄ og Hira ha- n̄s vinur/sa Odollamite/ til Timnat.

13. Þa vard þad til vitundar gief- ed Tamar/ soleides: sia/ þin̄ mágur geingur upp til Timnat /ad klippa sij- na hiørd.

14. Þa lagde hun sijn eckiu klæde af/ og skijlde sier med eirne slædu / og sveipade sig/ og sette sig fyrer dyrun- um / vid þar tvær uppsprettur / sem eru a veigenum til Timnat / þvi hun sa/ad Sela var stoor/og hun var hon- um

um ecke giefeñ til hustrur.

15. Þegar Juda sa hana/ þeinkte hañ / ad þad hefde vered ein skiækia / af þvi hun hefde huled sitt andlit.

16. Og hañ gieck af veigenum til heñar / og sagde: kiæra / læt mig nu koma til þijn/ þvi * hañ visse ecke/ad þad var hañs sonar hustru / og hun sagde: hvad villtu gefa mier / ad þu meiger koma til mijn ?

* 3. Mos. 18/ 15. C. 20/ 12.

17. Og hañ sagde: eg vil senda eitt hafur-kid af hiørdeñe. Og hun sagde: ef þu villt/ þa fæ mier pant/ þar til ad þu sender mier þad.

18. Og hañ sagde: hvada pant villtu/ ad eg skule giefa þier ? og hun sagde: þitt signet/ og þiñ nasa-klwt/ og þiñ staf / sem þu hefur i þiñe hende / So gaf hañ heñe þad/ og gieck til heñar/ og hun fieck gietnad af hønum.

19. So stood hun upp/ og gieck þad añ/ og lagde sijna slædu af sier/ og færde sig i sijn eckiu klæde.

20. Og Juda sende þad hafur-kid med sijnum vin/ þeim Odollamita/ ad hañ skyllde taka panteñ af kviñuñar hende / og hañ fañ hana ecke.

21. Þa spurde hañ folked ad i sama stad/ z sagde: hvar er su skiækia/ hun (sem sat) vid uppsprettornar hia veigenum ? og þeir søgdu : þar var eingeñ skiækia.

22. Og hañ kom aptur til Juda/ og sagde: eg fañ hana ecke / og foolked sama stadar sagde þar med: hier var eingeñ skiækia.

23. Þa sagde Juda: hun bijhallde sier þvi / uppa þad vier skulum ecke vanvyrdast/ Sia/ eg hefe sendt þetta kid fram / og þu fanst hana ecke.

24. Og þad skiede nær þrem mæn udum þar epter/ var þad Juda til vit undar giefed / so þar sagdest: Tamar þijns sonar hustru hefur drygt hoor/ og sia/ hun er og so veikleg i hoordoome/ Og Juda sagde: færed hana wt / hun skal breñast.

25. Þegar hun var framleidd / þa sende hun til sijns mægs/ ad læta seigia: af þeim mañe er eg ohraust / sem þetta heyrer til/ og sagde : þecktu nu hvørium þetta signet / og nasaklwtur/og þesse stafur tilheyrer ?

26. Og Juda þeckte þad/ og sagde: hun er riettvijsare / eñ eg/ þvi þad er skied þar fyrer / ad eg gaf heñe ecke miñ son Sela/og hañ kiende heñar ecke framar meir.

27. Og þad skiede/ þegar hun skyllde fæda/ og sia / þa voru * tvijburar i heñar lijfe. * 1. Kron. 2/ 4.
Matth. 1/ 3.

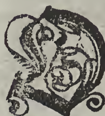
28. Og þad skiede/þegar hun fædde/ riette sa eine adra høndena fram/ þa took lioosmoodereñ/ og batt einum raudum þræde um hañs hønd/ seigiande: þesse er fyrst utkomeñ.

29. Og þad skiede/ þegar hañ took sijna hønd aptur / sia / þa kom hañs brooder fram/ og hun sagde: hvi sundursleistu ? sundurslit (mun vera) yfer þier/og mañ kallade hñs nafn Peretz.

30. Og sijdañ kom hañs brooder fram/ sem hafde þañ rauda þræd um sijna hønd/ og mañ kallade hañs nafn Serah.

XXXIX. Capitule.

Josephs Þionusta / Skijrlijfe/ og Fangelse.

Og Joseph * var fluttur ofañ i Ægyptaland / og Potiphar / Pharaonis hof-þienare/stryds-foringe / eirn Ægyptskur madur keypte hañ / af Ismaelitunum / sem høfduført hañ þangad ofañ. * C. 37/ 28. etc.

2. Og * Drottiñ var med Joseph/so hañ vard eirn luckusomur madur/ og var i sijns herra/ þess Ægyptska hwse. * P. G. 7/ 9.

3. Og hañs herra sa/ ad Drottiñ

var

var med hønum/ þvi allt þad han̄ giør
de/ þad liet Drottenn luckast fyrer han̄.
4. So ad Joseph fan̄ nad fyrer
hans augum/ og þioonade hønum/ og
han̄ sette han̄ yfer sitt hws / og allt
þad han̄ hafde/ gaf han̄ i hans hond.
5. Og þad skiede / fra þeim tijma
han̄ hafde giefed hønum befalning yf-
er sijnu hwse/ og yfer ollu sijnu gotse/
þa * blessade Drottenn þess Egyptska
hws fyrer Josephs saker/ og þar var
Drottens blessan yfer ollu þvi han̄
hafde i hwsenu og a mørkenne.

* C. 30 / 27.

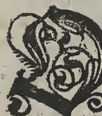
6. Og han̄ liet alla hlute/ sem han̄
hafde / i Josephs hond / og skipte sier
af øngvu utan af mat/ sem han̄ ǽt/
og Joseph var vænn uppa persoonu /
og frijdur sijnum.
7. Og þad bar til / epter ad þetta
var skied / ad hans herra hustru rende
sijnum augum til Josephs/ og sagde:
ligg hia mier.
8. Enn han̄ synjade þess / og sagde
til sijns herra hustrur: sia/ min̄ herra
skipter sier af øngvu fyrer mier sem i
hwsenu er / og allt hvad han̄ hefur /
hefur han̄ giefed i mijna hond:
9. Nan̄ helldur øngvan̄ ypparlegre
i þessu hwse/ enn mig/ og varnar mier ein
kis / utan þijn/ þar þu ert hans hust
ru/ og hvornenn skyllde eg giøra þessa
stooru vondsku / og * syndga i giegn
Gude ? * Sus. v. 23
10. Og þad skiede / sem hun talade
til Josephs/ dag epter dag/ þa hlijdde
han̄ ecke henne ad / ad liggia hia henne /
(ellegar) ad vera med henne.
11. Og þad bar til a einum deige /
þegar han̄ kom i hwsed/ ad giøra sijna
wtriettting / og þar var ecke ein man̄-
eskia af heima-foolkenu þar i hwsenu:
12. Og hun * þreif til hans/ i han
ns klæde/ og sagde: ligg þu hia mier/
Enn hn̄ slepte sijnu klæde i hennar hond/
og flijde/ og gieck wt * 2. Sam 13/11.
13. Og þad skiede/ sem hun sa/ ad
han̄ slepte sijnu klæde i hennar hond/ og
flijde wt:
14. Þa kallade hun a hennar heima
foolk/ og sagde til þeirra/ soleides: sia-
ed / han̄ hefur fært oss eirn Ebreskan̄
man̄/ ad giøra oss ad vidundre / han̄ kom
inn til mijn / ad liggia hia mier / enn eg
kallade med stoorre raust.
15. Og þad skiede/ þegar han̄ heyr-
de/ ad eg hroopade hatt og kallade/ þa
slepte han̄ sijnu klæde hia mier/ og flw
de/ og gieck wt.
16. Og hun liet liggia hans klæde
hia sier / þangad til hans herra kom
heim.
17. Og talade til hans lijka þeim
sømu ordum / og sagde: hier kom sa
Ebreske sveinn inn til mijn/ sem þu hefr
fært oss/ ad giøra mig ad vidundre.
18. Og þad skiede/ þegar eg hroop-
ade hatt/ og kallade/ þa slepte han̄ sij-
nu fate hia mier/ og flwde wt.
19. Og þad skiede/ þegar hans her
ra heyrde sinnar hustrur ord / sem hun
talade til hans / seigiande : so hefur
þinn þienare giørt vid mig / þa vard
han̄ miøg reidur.
20. Þa * took Josephs herra
han̄/ og kastade hønum i fangelsesins
hws / ein̄ stad/ sem kongsins fangar
(lau) bundner/ og han̄ var þar i fang
elsesins hwse . * Ps. 105 / 18.

Spek. 10/ 13/ 14.

21. Enn * Drottenn var med Jo-
seph / og hneigde myskun til hans/ og
gaf hønum nad hia fangelses hwss-
ins forstioora/ * P. G. 7. 9.
22. Ad fangelses hwssens forstioo
re gaf alla fanga / sem voru i fang-
elses hwsenu/ i Josephs hond / so og
allt þad / sem þeir giørdu þar / þad
skyllde han̄ giøra.
23. Þvi forstiooren̄ fyrer fangel-
ses hwsenu gaf sig ad aungvu sem hon-
um var i lijfaiad/ þvi Drottenn var med
hønum/ Og þad sem han̄ giørde/ gaf
Drottenn luckv til. XL.

XL. Capitule.

Joseph wtleggur Draumana fyrer Skeinkiaran og Bakaran.

Og þad bar til þar epter/ ad konungsens af Egyptalande skeinkiare og bakare/syndgudu i moote þeirra herra/ konung enum af Egyptalande.

2. Og Pharao vard reidur vid bæda sijna hof-þienara/ vid þan ypparsta skeinkiara/ og þan ypparsta bakara.

3. Og han liet vardveita þa i strijds-foringians hwse/ i fangelses hwsenu / i þeim stad / þar sem * Joseph var fangen. * c. 39/ 20.

4. Og strijds-foringen bijfalade Joseph þa / og han þioonade þeim / og þeir voru (nockra) daga i fangelsenu.

5. Og þa dreymde bæda eirn draum/hvørn sin draum / a eirne noottu/ hvørn epter sijns draums wtleggingu/ konungsens af Egyptalande skeinkiara og bakara / sem voru fangner i fangelsesins hwse.

6. Og Joseph kom til þeirra um morgunen / og leit þa / og sa / þeir voru hriggver.

7. Og han spurde Pharaonis hof þienara ad / sem voru med hønum i fangelsenu i sijns herra hwse/ og sagde: hvi lijted þier so illa wt i dag?

8. Og þeir søgdu til hans : ockur dreymde eirn draum / og hier er eingen sem kan han wtþyda. Og Joseph sagde til þeirra: * heyra ecke wtþijdingarnar Gude til? seiged mier þo þ.
* c. 41/ 16.

9. Þa sagde sa ypparste skeinkiare Joseph sin draum/ og sagde til hans: i þvi mig dreymde / sa / þa var eitt vijn-trie fyrer mier/

10. Og a vijn-trienu voru þrijr kvister / og mier sijndest / sem þad yrde grænt/ þar kom bloom stur a/ sem þrwgurnar þar a feingu fullvaxen ber.

11. Og Pharaonis bikar var i mine hønd / og eg took þrwgurnar / og spreingde þær i Pharaonis bikar / og fieck Pharaoni bikaren i hønd.

12. Þa sagde Joseph til hans: þesse er wtþijdingen þar a/ þrijr vijnkvister eru þrijr dagar.

13. Um þria daga mun Pharao upplesa þitt nafn/og setia þig i þin stad apftur / ad þu skallt fa Pharao bikaren i hans hønd / epter þui fyrra plagsid / þegar þu varst hans skeinktare.

14. En * minstu mijn hia þier / nær þad geingur þier vel / og gior þa mijskunseme vid mig / ad þu æminner Pharao um mig / ad han take mig wt af þessu hwse. * Luc. 23 / 42.

Ezech. 5/ 19. C. 13/ 31.

15. Þvi * eg er heimuglega stolen / af þeirra Ebreskra lande/þar til hefe eg og hier ecke giørt neckud / ad þeir hafe sett mig in i grifiuna.
* C. 37/ 28.

16. Og þegar sa ypparste bakare sa / ad han hafde wtþijdt þad vel / sagde han og til Josephs: mig dreymde og so/og sa/þar voru þriar hvijtar karfer a mijnu høfde.

17. Og i þeirre efstu kørf / var af allskins mat / bokudum handa Pharaoni/og fuglarner atu þad wr kørfene/ a mijnu høfde.

18. Þa svarade Joseph/ og sagde: þad er wtþijdingen þar a: þær þriar karfer/ eru þrijr dagar.

19. Um þria daga mun Pharao upplesa þitt nafn / og heingia þig a eitt tre/ og fuglarner skulu eta þitt holld af þier.

20. Og þad skiede a þeim þridia deige/ * þeim deige / sem Pharao var fæddur a/þa giorde han øllum sijnum þienurum eitt giestabod / og * * upp las þess ypparsta skeinkiara nafn/ og þess ypparsta bakara nafn / midt a

medal

medal siña þienara. * Marc. 6/21.
** 2. Kong. 25/ 27.

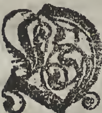
21. Og sette hañ ypparsta skeink-
iara til sijns skeinkiara embættes apt-
ur/ og hañ rietti bikareñ i Pharaonis
hønd.

22. Eñ þañ ypparsta bakara liet
hañ heingia/ so sem Joseph hafde wt
þydt þeim.

23. Og sa ypparste skeinkiare hux-
ade eckert til Josephs/ helldur gleym-
de hønum.

XLI. Capitule.

Pharaonis Draumar wtþijdast af
Joseph/ sem verdur upphafeñ.

g þad skiede / þegar tvø
heil ar voru umliideñ/ *
dreymde Pharao/og sia/
hañ stood hia fliootenu.
* Dan. 2/ 1.

2. Og sia / af fliiot-
enu uppstigu siø fagrar og feitar kyr/
og geingu a gras.

3. Og sia / siø adrar kyr uppstigu
epter þessum wr fliootenu / liootar og
magrar / og stoodu hia þeim ødrum kwm
a backanum hia fliootenu.

4. Og þær liootu og mogru kyr/upp
atu þær siø fogru og feitu kyr / og so
vaknade Pharao.

5. Og hañ fiell i svefn/ og dreymde
añad siñ / og sia/ þar uxu siø ax a einu
strae full og good.

6. Og sia / siø þuñ ax skrælld af
austañ-vinde upp komu epter þeim.

7. Og þau mogru ax uppsvelgdu þau
siø feitu z fullu ax/ Þa vaknade Pha-
rao/ og sia! þad var eirn draumur.

8. Og þ skiede um morguneñ/þa var
hañs ande hrelldur/og hañ sende wt/ og
liet kalla alla spasagnar meñ i Ægypta
lande/ og alla vijsa þar iñe/ og Pharao
sagde þeim siñ draum / eñ þar var eing
eñ / sem wtþydde Pharao þa.

9. Þa talade sa ypparste skeinkiare
til Pharao/ og sagde: eg læt mier i hug
koma i dag mijna synd.

10. Pharao var reidur sijnum þien-
urum / og liet setia mig i fangelsed i
stridsforingians hwse / mig og þañ
ypparsta bakara.

11. Þa dreymde ockur eiñ draum a
eirne noott / mig og hañ/ ockur dreymde
hvørn epter sijns draums wtþydingu.

12. Og þar var hia ockur eirn *
Ebreskur sveirn/ stridsforingians þien
are/ og hønum sogdum vid þa / og hañ
wtþydde ockur ockar drauma / hvørium
epter sijnum draume wtþydde hañ þad.
* C. 40/ 15.

13. Og þad skiede/ eins sem hañ wt
þydde ockur þar/ so skiede þad/ Eg var
settur i miñ stad aptur / og hañ var
heingdur.

14. Þa sende Pharao þangad / og
liet kalla Joseph / og * þeir lietu hañ
strax af gripsiñe / og hañ liet sier raka/
og færde sig i øñur klæde / og kom til
Pharao. * Ps. 105/ 20. etc.

15. Þa sagde Pharao til Josephs:
mig dreymde eiñ draum / og eingeñ er /
sem kañ ad wtþyda hañ / eñ eg hefe
heyrt um þig/ ad þar seigest/ ad nær þu
heyrer nockurn draum/kuñer þu wtþyda
hañ.

16. Og Joseph svarade Pharaoni/z
sagde: * an mijn mun Gud svara Pha-
raoni goodu. * C. 40/ 8. Dan. 2/ 30.

17. Þa sagde Pharao til Josephs:
nær mig dreymde / sia / þa stood eg a
backanum hia fliootenu.

18. Og sia/ siø feitar og fagrar kyr
uppstigu wr fliootenu / og bitu i eing-
enu.

19. Og sia / epter þm uppstigu siø
adrar grañar og miøg liootar/og magrar
kyr / eg hefe ecke sied so liootar sem þær
i øllu Ægyptalande.

20. Og þær mogru z liootu kyr/ atu
þær siø fyrre feitu kyr.

21. Og þegar þær høfdu eted þær/ sa
þad þo ecke a þeim / ad þær hefde eted
þær/ og þær voru liootar alits / eins so
sem fyrre / Og þa vaknade eg upp.

22. Og eg sa / nær mig dreymde /og

sæ / sio ax / sem uxu a einu strœ / full og good.

23. Og sia / þar epter uppstigu sio þurr ax / sem voru þuñ og skræld af aust añ vinde.

24. Og þau þuñu ax uppsvelgdu þau sio goodu ax / og eg hefe sagt spaamøñunum þad / eñ eingeñ kañ þyda mier þad.

25. Og Joseph sagde til Pharao : Pharaonis draumur hañ er eirn / Gud giefur Pharao til vitundar hvad hañ vill giora.

26. Þær sio fogru kyr / þær eru sio aar / og þau sio goodu ax / þau eru sio aar / Þad er einslags draumur.

27. Og þær sio mogru og liootu kyr / þær sem uppstigu epter þeim / þær eru sio aar / og þau sio toomu ax / skræld af austañ-vinde skulu vera sio hungurs aar.

28. Þad er þad ord / sem eg hefe sagt Pharaoni / ad Gud lætur Pharao sia / hvad hañ vill giora.

29. Sia / þar koma sio aar / med stoorre nægt i øllu Egyptalande.

30. Og þar skulu uppkoma * sio hungurs aar epter þau / ad øll su nægt skal gleymast i Egyptalande / og hungred skal eyda landenu.

* 2. Kong. 8/ 1.

31. Ad þar skal ecke verda vitad af þeirre nægt i landenu / vegna þess sama hungurs / sem epter kiemur / þvi þad verdur myked þungt.

32. Eñ ad Pharao hefur dreymt aptur i añad siñ / (þyder /) ad þad mun vissulega skie af Gude / og Gud mun og snarlega giora þetta.

33. So siæe sig nu Pharao um̃ epter einum forstandugum og vysum mañe / sem hañ kuñe ad setia yfer Egyptaland.

34. Þad giøre Pharao / og tilsetie befalnings meñ yfer landed / og take þañ fim̃ta hlut i Egyptalande i þau sio nægtar aar.

35. Og safne allskonar fædslum a þessum tilkomande aarum / og safne korne iñ i Pharaonis kornhlødur / til byrgda i stødunum / og geime þad.

36. Ad þar kuñe vera tilsettar fædslur fyrer landed til þeirra sio hungurs ara / sem skulu koma yfer Egyptaland / ad landed ecke eydest af hungre.

37. Þesse ræda þocknadest Pharaoni og øllum hañs þienurum.

38. Og Pharao sagde til siña þienara : munum vier kuña ad fiña eirn / sem þvilikañ mañ / i hvørium Guds Ande er?

39. Og Pharao sagde til Josephs : med þvi Gud hefur læted þig vita allt þetta / þa er eingeñ so forstandugur og vys sem þu.

40. Þu / þu * skallt vera yfer minu huse / og allt mitt foolk skal vera þinum ordum hlydugt / alleina þad konunglega sæte vil eg hafa fyrer þier.

* C. 45/ 8. Ps. 105/ 21. 1. Macc. 2/ 53. P. G. 7/ 10.

41. Og Pharao sagde til Josephs : sia / eg hefe sett þig yfer * allt Egyptaland. * C. 42/ 6. c. 45/ 18. Ps. 37/ 37. Sprk. 10/ 14.

42. Og Pharao took siñ hring af siñe hende / og sette hañ a Josephs hønd / og liet færa hañ i hvijt silke klæde / og heingde eina gull-kediu um̃ hañs hals.

43. Og liet hønum aka a sinum ødrum vagne / og þeir hroopudu fyrer hønum : Abrec / og hañ * sette hañ yfer giørvallt Egyptaland.

* 45/ 9.

44. Og Pharao sagde til Josephs : eg er Pharao / Og an þyn skal eingeñ madur upplifta siñe hende eda sinum fæte i giørvøllu Egyptalande.

45. Og Pharao kallade Josephs nafn / leyndardoomsens openberare / og gaf hønum Asnat Potiphars prests doottur i On til hustrur / So foor Joseph wt um̃ Egyptaland.

46. Og Joseph var þriatiger ara gamall / þegar hañ stood fyrer Pharaone / konungenum i Egyptalande / og Joseph foor wt fra Pharao / og reiste i

giegnum giorvallt Ægyptaland.

47. Og landed bar ævoxt hrœfium i þau fiø nægtar ar.

48. Og hañ ſafnade allre fædſlu a þeim fiø ærum/ſem voru i Ægyptalande/ og lagde viſter i ſtadena / hvad þar voox a morkeñe i krijngum hvorn ſtad til viſta/ þad lagde hañ þar iñ.

49. So ſafnade Joſeph korne / * ſm ſiæfar ſande yþer mæla myked/ þang ad til hñ liet aþ ad telia/ þvi þar var ecke tala a. * 1. 32/ 12. Pſ. 139 / 18.

50. Og Joſeph urdu fæder * tveir ſyner / ædur eñ hwngurs æreñ komu / hvoria Aſnat / Potiphars preſts dootter i On/ fædde honum. * 1. 48/ 5. etc.

51. Og Joſeph kallade þeſſ frumgietna nafn Manaſſe / þvi Gud (ſagde hañ) heþur læted mig gleyma allre miñe mædu/ og øllu mijnu fødurs hwſe.

52. Og þeſſ añars nafn kallade hañ Ephraim / þvi Gud (ſagde hañ) heþur læted mig vaxa i mijnu eymdar lande.

53. Þegar þau fiø nægtar ar voru lideñ/ ſem voru i Ægyptalande.

54. Þa hooþu þau fiø * hwngurs ar ad koma/ ſo ſem Joſeph haþde ſagt. Og þar var hwngur i øllum løndum / eñ þar var braud i øllu Ægyptalande.

* Pſ. 105/ 16.

55. Þegar giørvallt Ægyptaland leid hwngur / þa hroopade allt foolked til Pharao uñ braud/ eñ Pharao ſagde til allra Ægyptſkra : ganged til Joſephs / hvad * hañ ſeiger ydur / ſkulud þier giøra. * Joh. 2/ 5.

56. Þegar nu i þvi giørvøllu lande var hwngur/ * opnade Joſeph alla(ſtade/) ſem nockud var i / og ſellde Ægyptſkum/þvi hwngred þieck yþerhønd i Ægyptalande. * 1. 42/ 6.

57. Og allt landed kom i Ægypten/ ad kaupa/til Joſephs/ þvi þad * hwngur var ſtoort i øllum løndum.

* C. 12/10.

XLII. Capitule.

Jakobs Syner reiſa til Ægyptalands/ nema BenJamin.

Þegar Jakob ſæ / ad þar var korn ſalt i Ægyptalande / ſagde Jakob til ſiña ſona : hvi horþed þier hvør uppa añañ ?

2. Og hañ ſagde : ſiæ / eg heyre / ad þar er ſelldt korn i * Ægyptalande / fared þangad oþañ / og kauped handa oſſ þar fra/ ad vier kuñum liþa/ og ecke deya. * P. G. 7/ 12.

3. So fooru Joſephs tiju brædur oþañ/ ad kaupa i Ægyptalande.

4. Eñ Jakob liet ecke BenJamin Joſephs broodur fara med ſijnum brædrum / þvi hañ ſagde : hañ kiñe nockur olucka ad henda.

5. So komu Iſraels ſyner ad kaupa korn medal añara / ſem komu / þvi þar var hwngur i þvi lande Canaan.

6. Og Joſeph hañ var * ſtioornare yþer landenu / hañ var ſæ/ ſem ſellde til alls foolkſens i landenu/ Og þegar brædurner komu til Joſephs / ſiellu þeir nidur fyrer honum a þeirra andlit til Jardar. * 1. 41/ 40. etc.

7. Og Joſeph ſæ ſijna brædur / og þeckte þa/ og hiellt ſig framande vid þa/ og * talade hardt vid þa / og ſagde til þeirra : hvar fra ** komud þier ? og þeir ſøgdu: af þvi lande Canaan/ til ad kaupa fædu. * v. 30. ** 1. 43/ 6. C. 44 / 19.

8. Og Joſeph þeckte ſijna brædur / og þeir / þeir þecktu hañ ecke.

9. Og Joſeph komu þeir * draumar i hug/ ſem hañ haþde dreymt uñ þa / og ſagde til þeirra : þier erud njooſnarmeñ/ þier erud komner ad ſiæ hvar landed er bert. * 1. 37/ 5.

10. Og þeir ſøgdu til hañs : ney/ miñ herra / helldur eru þijner þienarar komner til ad kaupa fædu.

11. Vier erum aller eins mañs ſyner/ Vier erum froomer / þijner þienarar eru ecke njooſnarar.

12. Og hañ ſagde til þeirra : ney/ helldur erud þier komner til ad ſiæ/hvar landed

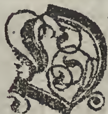
landed er Berk.
13. Þeir svorudu : vier þiener þien-
arar vorum tolf brædur / eins mans syn
er i Canaans lande / og sia / sa yngste
er eñ nu hia vorum fødur / eñ sa * eine
er ecke framar til. * c. 37/ 33.
14. Og Joseph sagde til þeirra :
Þad er þad / sem eg hefe talad til ydar /
þar eg sagde: Þier erud niosnarar.
15. Þar uppa skulud þier reinast / so
sannarlega Pharao lifer / * skulud
þier ecke koma hier fra/ nema ydar yng-
ste brooder kome hyngad. * c. 43/ 34.
16. Sended eirn af ydur burt/og hañ
skal sækia ydar broodur / eñ þier skulud
vera fangner / og ydar ord skulu prooff-
ast / hvort þier fared med sannleika/ þvi
ef añars ecke / þa erud þier / so vist
Pharao lifer/ niosnarar.
17. So liet hañ hallda þeim sem
fongum i þria daga.
18. Eñ a þridia dege sagde Joseph
til þeirra : giøred so/ad þier kuñed lifa/
* eg ottast Gud. * c. 50 / 19.
19. Ef þier erud froomer / þa læted
eirn af ydar brædrum bindast i ydar
fangelses hwse / eñ fared þier burt/ og
færed (heim) þad/ sem þier hafed keypt
vegna hwngurs fyrer ydar hws.
20. Og hafed ydar yngsta broodur til
myn / so skal ydar ordum verda trwad /
ad þier skulud ecke deya / og þeir giør-
du so.
21. Eñ þeir søgdu / sa eine til þess
añars : vier syndgudum sañarlega i moo-
te vorum broodur / ad vier saum hañs
sálar angist / i þvi hañ bad oss/ og vier
villdum ecke heyra hañ / Þar fyrer kiem
ur þesse hørmung yfer oss.
22. Og Ruben svarade þeim og sag-
de: * talade eg þad ecke til ydar/ þar eg
sagde : syndged ecke i moote sveinenum /
og þier heyrdud ecke ? og sia/ hañs blo-
od wtkrefst og so. * c. 37 / 21 / 22.
23. Eñ þeir vissu ecke / ad Joseph
skylde þad / þvi twlkureñ talade i mill-
um þeirra.
24. Og hañ snere sier fra þeim/ og
gret / og hañ snere sier til þeirra (apt-
ur/) og talade vid þa / og took fra þeim
* Simeon / og batt hañ fyrer þeirra
augum. * c. 43/ 22.
25. Og Joseph / byfalade ad meñ
skylldu fylla þeirra secke med korn / og
giefa þeim þeirra peninga aptur/ hvør-
ium i siñ seck / og ad giefa þeim neste a
veigeñ / Og hañ giørde so vid þa.
26. Og þeir løgdu þeirra korn uppa
þeirra asna / og fooru þar fra.
27. Eñ þegar sa eine opnade siñ seck/
til ad giefa synum asna foodur i her-
bergenu / þa sa hañ siñ pening/ og sia/
hañ lá ofañ til i hañs seck.
28. Og hañ sagde til siña brædra :
miñ peningur er komeñ aptur / og sia /
hañ er og so i mynum seck / * þa fiellst
þeim hugur / og þeir hrædduſt hvør a
medal añars/ og søgdu : hvad fyrer hef-
ur Gud giort oss þetta ?
* 1. Sam. 17/32. Neh. 6/16. Jer. 4/9.
29. Og þeir komu til Jakobs þeirra
fødurs til Canaans lands / og gaafu
honum til vitundar allt þad / sem yfer
þa hafde drifed/ og søgdu :
30. Sa madur sem er herra i land-
enu / talade oss * hardlega til / og hiellt
oss fyrer landsens niosnara. * v. 7.
31. Og þegar vier svorudum hon-
um : vier erum froomer/vier høfum ecke
vered niosnarar.
32. Vier vorum tolf * brædur /
vors fødurs syner / sa eine er ecke fram-
ar til / og sa yngste er eñ nu hia vorum
fødur i Canaans lande. * v. 13.
33. Þa sagde madureñ/lands-herrañ/
til vor : þar af vil eg þeckia/ ad þier sie
ud froomer : læted þañ eina af ydar bræd
rum vera hia mier / og taked naudþurft
vid hwngre fyrer ydar hws / og fared
af stad :
34. Og hafed ydar yngsta broodur
til myn / so kañ eg þeckia / ad þier erud
ecke niosnarar / ad þier erud froomer /
So vil eg giefa ydur ydar broodur (apt-
ur/) og þier meiged fara um̃ kryng i
landenu.

35. Og

35. Og þad skiede/ þegar þeir tæm
du þeirra secke / sia / þa var hvørs
peninga-knytei hñs seck/Og þeir sau
þeirra peninga-knyte / þeir og þeirra
fader/ og urdu felmts fuller.
36. Þa sagde Jakob þeirra fader
til þeirra: * þier ræned mig (mijnum
børnum/) Joseph er ecke meir til / og
Simeon er ecke / Og BenJamin vilied
þier taka burt/ Þad geingur allt sam
añ yfer mig. * C. 43/ 14.
37. Og Ruben talade til syns fød-
urs / og sagde : þu mætt sla bada
mijna syne i hel / ef eg fære hañ ecke
til þyn (aptur/)fa þu hñ i mijna hø-
nd / og eg / eg vil færa hañ til þyn
aptur.
38. Og hañ sagde : miñ son skal
ecke fara ofañ med ydur / þvi hañs
brooder er daudur / og hañ er alleina
ordeñ epter / og mæte hañ nockre o-
luccku a veigenum/ sem þier reised þan
gad a/ þa * munud þier færa mijnar
grau hærur med sorg til grafareñar.
* C. 44/ 20/ 29/ 30/ 31. 1. Kong. 2/ 9.
39. Og þad hungur var þungt i
landenu.

XLIII. Capitule.

Jakobs Syner reisa til Ægyptalands med BenJamin.

Og þad skiede/ þegar þeir
høfdu loked kornenu/ sem
þeir høfdu sookt af Æ-
gyptalande / þa sagde
þeirra fader til þeirra:
fared þangad aptur/og
kauped oss lijted ad eta.
2. Þa talade Juda til hañs / seig-
iande: * madureñ lagde oss þad hard-
lega fyrer / og sagde : þier skulud ecke
sia mitt andlit / utañ ydar brooder sie
med ydur. * C. 42/ 20.
3. Ef þu nu sender vorn broodur
med oss / þa vilium vier fara ofañ/og
kaupa þier fædslu.
4. Eñ vilier þu ecke senda hañ /
þa førum vier ecke ofañ/ þvi madur-
eñ sagde til vor : þier skulud ecke sia
mitt andlit/ utañ ydar brooder sie med
ydur.
5. Og Israel sagde: hvi hafe þier
giørt so illa i mooti mier / ad kuñgiø-
ra mañenum / ad þier ætlud eñ nu
eirn broodur ?
6. Og þeir søgdu : * madureñ
spurde nakvæmlega um oss/ og um vo-
ra ætt / og sagde: lifer ydar fader eñ
nu? eiged þier og(eñ nu nockurn)brood
ur ? þa kuñgiørdum vier hønum / med
þvi hañ so adspurde / Hvørneñ kuñ
um vier so grant vita / ad hañ mun
de seigia : færed ydar broodur ofañ ?
* C. 42/ 7. C. 44/ 19.
7. Þa sagde Juda til Israels syns
fødurs : læt sveineñ fara med mier /
ad vier meigum bwa oss til ad reisa /
og lifa / og ecke deyia / bæde vier / og
þu/ og vorer smæin.
8. Eg/ eg vil * vera borgeñ fyrer
hañ / þu mætt krefia hañs af miñe
hende/ Þar sem eg ecke fære hañ (apt-
ur) til þyn/og set hañ fyrer þyna aug
syn/þa vil eg bera sok fyrer þier alla
daga. * C. 44/ 32.
9. Þvi ef vier ecke hefdum tafed /
þa hefdum vier nu tvisvar siñum ver-
ed hier aptur.
10. Og Israel þeirra fader sagde
til þeirra: skule þad so vera/ þa giør
ed þad / taked af landsens besta avext-
te i ydar tier/ og færed mañenum of-
añ til skeinks : lijted balsam / & lijted
hunang / urter og ladanum / dadel og
mandel.
11. Taked og tvøfallda peninga
med ydur / og þa peninga / sem voru
komner ofañtil i ydar secke/ taked apt
ur med ydur/ ma skie þad sie eirn mis-
gaaningur.
12. Og taked ydar broodur / og til-
bwed ydur / fared aptur til mañsens.
13. Og sa almattuge Gud * giefe
ydur myskunseme fyrer þeim mañe /

ad hañ læte med fylgia þañ añañ ydar broodur/ og BenJamin. Og eg/so sem eg er ræntur (mijnum børnum/) er ræntur (mijnum børnum.)

* Ruth. 1/ 8. 2. Sam. 2/ 6.

14. So tooku meñerner þañ skeink/ og tooku tvøfallda peninga med sier/og BenJamin/og tooku sig upp/ z fooru ofañ i Ægyptaland / og stoodu fyrer Josephs andlite.

15. Þa sa Joseph BenJamin med þeim/og sagde til þess/ sm̃ forstood hañs hws: leid þa meñ til hussens og slatra slatur-fie / og bw til / þvi þeir meñ skulu fa mat med mier um̃ middeige.

16. Og madureñ giorde/ so sm̃ Joseph sagde/ og madureñ leidde meñena i Josephs hws.

17. Eñ meñerner ottudust/ af þvi þeir voru iñleidder i Josephs hws/ og søgdu: vier erum iñfærder fyrer þeirra peninga skulld/ sem eru aptur komner i vora secke fyrrum / ad hañ kuñe med vallde fara uppa oss/ og yferfalla oss/ og taka oss til þræla/ og vora asna.

18. Þar fyrer geingu þeir til mañsens / sem forstood Josephs hws / og tøludu vid hañ fyrer hwssens dyrum/

19. Og søgdu: miñ kiære herra / vier vorum vyst fyrrum farner hier ofañ/ til ad kaupa fædu:

20. Og þad skiede/ þegar vier vorum komner i herberged / og opnudum vora secke/ og sia/ hver hafde siñ pening ofañ til i sijnum seck/ vorn pening med siñe vigt / þar fyrer høfum vier fært þa hijngad med oss aptur.

21. Og vier høfum teked adra peninga ofañ med oss / til ad kaupa fædu fyrer/ Vier vitum ecke hvør þar lagde vorn pening i vora secke.

22. Og hañ sagde: vered til frids/ ottest ecke/ ydar Gud og ydars * fødurs Gud hefur giefed ydur eirn fiarsiood i ydar secke/ ydar peningar komu til mijn/ Og hañ liet * * Simeon wt til þeirra. * c. 31/ 29. * * c. 42/24.

23. Og madureñ færde meñena i Josephs hws / og gaf þeim vatn/ og þeir * þvodu þeirra fætur / og hañ gaf þeirra øsnum foodur. * c. 18. 4. C. 19/ 2. Luc. 7/ 44.

24. Eñ þeir bluggu gafuna til/ iñ til þess Joseph kom um̃ midiañ dag / þvi þeir høfdu heyrt/ ad þeir skylldu þar fa mat.

25. Þegar Joseph kom iñ i hwsed/ baru þeir hønum gafuna / sem þeir høfdu med sier i hwsed/ og * fiellu nid ur fyrer hønum a Jørd. * c. 42/ 6.

26. Eñ hañ heilsade þeim/ og sagde: * geingur þad ydar fødur þeim gamla mañe vel / sem þier søgdud mier af? lifer hañ eñ nu? * c. 29/ 6.

27. Þeir søgdu: þad geingur þijnum þienara vorum fødur vel/ hañ lifer eñ nu/Og þeir * beigdu og bugtudu sig. * c. 37/ 7.

28. Þa upplypte hañ sijnum augum/ og sa BenJamin siñ broodur/siñar moodur-son / og sagde: er þesse ydar yngste brooder/ sem þier søgdud mier fra? og hañ sagde: Gud vere þier nadugur/miñ son.

29. Og Joseph flijtte sier / þvi hañs hiñ iñsta brañ til hañs broodurs / og hañ uppleitade hvar hañ kyñe grata/og gieck iñ i herberged/og grek þar.

30. Og þegar hañ hafde þveiged sitt andlit/ gieck hañ wt/og hiellt sier/ og sagde: legged braud (a borded.)

31. So løgdu þeir fyrer hañ sier i lage / og fyrer þa sier i lage / og fyrer Egyptska / sem atu med hønum / sier i lage / Þvi Egyptsker kuña * ecke eta braud med Ebreskum / þvi þad er Egyptskum * * ein vidurstigd.

* Dan. 1/ 8. * * 2. Mos. 8/26.

32. Og þeir satu riett giegnt hønum/ sa frumgietne epter siñe frumgietning / og sa yngste epter sijnum unga alldre/ Þar a forundrudu meñerner sig sijn a mille iñbyrdes.

33. Og

33. Og hañ liet bera riettẽ fra sier til þeirra/ og liet BenJamins rett vera meire / eñ allra þeirra rette fim̃falldt/ og þeir druncku/ og urdu drucknir med hønum.

wr þÿns herra hwse/ silfre eda gulle ?

9. * Hvørium hellst hun finst hia af þÿnum þienurum/ skal deyia / þar til vilium vier og so vera mÿnum herra ad þrælum. * c. 31/ 32.

10. Og hañ sagde: Ja nu/ þad skal so vera sem þier hafed talad / Hia hvørium hun finst/ hañ skal vera miñ þræll / og þier skulud vera saklauser.

11. So flÿttu þeir sier/ og hvør lag de siñ seck nidur a Jørdena/og sierhvør vpnade siñ seck.

12. Og hañ rañsakade/ og took til a þeim ellsta / og endade a þeim yngsta / og skaleñ fanst i BenJamins seck.

13. Þa * rifu þeir þeirra klæde / og sier hvør lagde a siñ asna/ og fooru i stadeñ aptur. * c. 37/ 29/ 34.

14. Og Juda kom og hañs brædur til Josephs hwss / og hañ var eñ nu sialfur þar/ og * fiell nidur til Jardar fyrer hønum. * c. 37/ 7/ 9. C. 42/6.

15. Þa sagde Joseph til þeirra : hvad er þetta fyrer eirn giørning / sem þier hafed giort ? vited þier ecke / ad eirn madur / sem eg er / munde vissulega skynia?

16. Og Juda sagde : hvad skulum vier segia / miñ herra / hvad skulum vier tala ? og hvar med vilium vier riettlæta oss ? Gud hefur funded þiña þienara synd / Sia/ vier erum mÿns herra þienarar/ bæde vier/ so og hañ/ sem skaleñ er fundeñ hia.

17. Og hañ sagde : þad sie langt fra mier / ad giora þad / Sa madur sem skaleñ er fundeñ hia/skal vera miñ þienare / eñ fare þier upp med fride til ydar fødurs.

18. Þa gieck Juda fram til hañs / og sagde : miñ kiære herra / lat þiñ þienara/ nu tala eitt ord fyrer mÿns herra eyrum.

19. Og þÿn reide hafe sier ecke yfer þiñ þienara / þvi sem þu/ so er Pharao.

XLIV. Capitule.

Josephs Brædur hryggiast. Juda tal ar vid Joseph.

Og hañ byfalade þeim sem forstood hañs hws / og sagde : fyll mañaña secke med fædu / so sem þeir kuña ad flitia/ og legg hvørs pening efst i hañs seck.

2. Og mÿna skal / þa silfur-skal skalltu leggia efst i þess yngsta seck/og peningana fyrer hañs korn / Og hañ * giørde epter Josephs ordum / sem hañ hafde sagt. * c 43/ 16.

3. Um̃ morguneñ þegar liost var/ þa voru meñerner wtlaatner og þeirra asnar.

4. Þegar þeir voru farner af stad/ og ecke komner langt / sagde Joseph til hañs / sem forstood hañs hws : statt u upp / elltu þa meñ / og þegar þu nær þeim/þa skalltu segia til þeirra: hvar fyrer hafe þier byttalad * illu fyrer gott ? * Ps. 35 / 12. Ps. 38 / 21.

5. Er hun ecke su/ sem miñ herra dreckur af ? og hañ / hañ kañ vÿst vita þar af / ad þier hafed illa giørt / þad þier hafed giort.

6. Og hañ nꝏde þeim / og talade þesse ord til þeirra.

7. Og þeir søgdu til hañs: hvi tal ar miñ herra soddañ ord ? þad sie langt fra þÿnum þienurum / ad giora þañig.

8. Sia/ þa peninga/sem vier fund um ofañ til i vorum seckium / høfum vier flutt til þÿn aptur af Canaans lande / Og hvørneñ skylldum vier stela

Pharao. Miñ herra spurde sijna þie
nara ad / og sagde: * eige þier og eirn
fødur eda broodur ? * c. 43/ 6. etc.
20. Þa søgdum vier til mijns her-
ra: * vier eigum eirn gamlañ fødur/
og eirn lijteñ svein / hañ ablade i siñe
elle/og hañs brooder er daudur/og hañ/
hañ er alleina til epter sijna moodur /
og hañs fader hefur hañ kiærañ.

* C. 42/ 13.

21. Þa sagder þu til þiña þienara:
færed hañ ofañ til mijn / ad eg kuñe
sia hañ.
22. Þa søgdum vier til mijns her-
ra: sveirneñ maa ecke fara fra sijnum
fødur / ef hañ fer fra sijnum fødur /
þa deyr hañ.
23. Þa * sagder þu til þiña þien-
ara: þar sem ecke ydar yngste brooder
kiemur ofañ med ydur / þa skulu þier
ecke sia mitt andlit meir. * c 42/ 15.
C. 43/ 2/ 4.
24. Og þad skiede/ þegar vier foor
um upp til þijns þienara / mijns fød-
urs / og gaafum hønum mijns herra
tal til vitundar/
25. Þa sagde vor fader: * fared
þangad aptur/ og kauped oss litla fæd
 su. * c. 43/ 1.
26. Þa søgdum vier: vier kuñum
ecke fara þangad ofañ/ nema vor yng
ste brooder sie med oss / þa vilium vier
fara ofañ / þvi vier meigum ecke sia
þess mañs andlit/ ef vor yngste brood-
er ecke er medur oss.
27. Þa sagde þiñ þienare miñ fad-
er til vor: þier vited / ad mijn hustru
hefur fædt mier tvo:
28. Sa eine gieck wt fra mier / og
eg * sagde: hañ er vissulega rifeñ (i
hel/) Og eg sia hañ ecke eñ nu.

* C. 37/ 33.

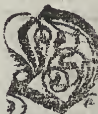
29. Ef * þier taked og so þeñañ
fra mier/ og hønum fellur olucka til /
þa * * færdu þier mijnar graaar hær-
ur med olucku nidur til grafareñar.

* C. 42/ 38. ** C. 37/ 35.

30. Og nu/ þar sem eg kiem til þij
ns þienara/ mijns fødurs / og sveiñeñ
være ecke med oss / med þvi hañ hefur
hañ myked kiærañ.
31. Þa skier þad/ nær hañ sier / ad
sveiñeñ er ecke þar / ad hañ deyr / So
nidur færdu þijner þienarar / þijns
þienara vors fødurs graau hær med
sorg til grafareñar.
32. Þvi eg þiñ þienare var * i bor
gun fyrer sveineñ / (þegar vier foor-
um) fra mijnum fødur/ og sagde: fære
eg þier hañ ecke (aptur /) þa vil eg
lijda skulld fyrer mijnum fødur alla
daga. * c. 43/ 8.
33. Og nu / kiære / læt þiñ þien-
ara verda mijns herra þienara fyrer
sveineñ / ad sveiñeñ meige fara upp
med sijnum brædrum.
34. Þvi hvørneñ skyllde eg fara
upp til mijns fødurs/ og sveiñeñ skyll
de ecke vera med mier ? eg mætte þa
sia uppa þad vonda/ sem koma mun-
de yfer miñ fødur.

XLV. Capitule.

Joseph auglijser sig fyrer sijnum Brædrum.

g. Joseph kuñe ecke hall
da sier fyrer øllum þeim/
sem stoodu hia hønum /
og hañ hroopade: laated
hvørn mañ ganga wt
fra mier / Og þar stood
ecke eiñ madur hia hønum / þegar *
Joseph liet sig þeckia fyrer sijnum
brædrum. * P. G. 7/ 13.
2. Og hañ griet so hatt / ad þeir
Egyptsku heyrdu þad/ og Pharaonis
hws heyrde þad.
3. Og Joseph sagde til siña bræd-
ra: eg er Joseph / lifer miñ fader eñ
nu ? og hañs brædur gaatu ecke svar-
ad hønum / þvi þeir skielfdust fyrer
hañs auglite.
4. Þa sagde Joseph til siña bræd-
ra: komed þo hijngad til mijn/ og þeir
geing-

geingu fram̃/ Og hañ sagde: eg er Joseph ydar brooder/ hvorn þier selldud,* til Egyptalands. * c. 37/ 38. ell. p. G. 7/ 13.

5. Barmed ydur nu eckert/ og læted þad ecke misþocknast fyrer ydar augum/ ad þier selldud mig hyngad/ þvi * so ad þier skylldud halldast vid lyfed / hefur Gud sendt mig undañ ydur. * c. 50/20.

6. Þvi þar hefur nu vered tvo ær hwngur i landenu/ og hier eru eñ nu fim̃ ær/ a hvoriñ þar mun ecke verda plæging / nie haustøyrkia.

7. Eñ Gud hefur sendt mig undañ ydur / ad hañ vill læta ydur halldast vid a Jørdune / og giefa ydur fædu til eins stoors frelses.

8. Og nu hafed þier ecke sendt mig hyngad/ helldur Gud / og * hañ hefur sett mig til Pharaonis fødurs / og til eins herra yfer allt hañs hws / og eiñs drottnara i øllu Egyptalande.
* C. 41/ 41.

9. Flyted ydur / og fared upp til myns fødurs / og þier skulud seigia til hañs: so seiger þiñ sonur Joseph: Gud * hefur sett mig til eins herra yfer allt Egyptaland / ** kom ofañ til myn / tef ecke. * c. 41/ 43. ** p. G. 7/ 14.

10. Og þu skallt bwa i Gosen lande/ og vera nærre hia mier / þu og þyn børn/ og þyn barna børn/ og þiñ fenadur/ og þyner uxar/ og allt þad þu hefur.

11. Og eg vil vidhallda þier þar/ þvi þar er eñ nu fim̃ ær hwngur/ uppa þad þu skuler ecke fordiarfast af fætækt/ þu og þitt hws/ og allt þad/ sem þier heyrer til.

12. Og siæ/ ydar augu siæ / og myns broodurs BenJamins augu / ad eg tala munnlega til ydar.

13. Og þier skulud kuñgiøra mynum fødur alla myna vegsemd i Egyptalande/ og allt þad/ sem þier hafed sied / og flyted ydur / og læted miñ fødur koma hyngad ofañ.

14. So * fiell hañ um̃ BenJamins syns broodurs hals / og gret / og BenJamin gret um̃ hañs hals.
* C. 33/ 4. C. 46/ 29. 2. Mos. 4/ 27.

15. Og hañ kyste alla syna brædur/ og gret yfer þeim / Þar epter toludu hañs brædur vid hañ.

16. Og þad friettest i Pharaonis hws / ad þar sagdest: Josephs brædur eru komner / Þad þocknadest Pharao og hañs þienurum.

17. Og Pharao sagde til Josephs: seig til þiña brædra: giøred so / klyfied ydar dyr / og fared hiedañ / ferdest til Canaans lands:

18. Og taked ydar fødur / og ydar heimiles fóolk/ og komed til myn/ Og eg vil giefa ydur gots i Egyptalande / ad þier skulud eta af landsens feite.

19. Og þad er þier byfalad / giøred þetta/ taked vagna af Egyptalande til ydar barna/ og til ydar hustrua / og færed ydar fødur (þar a/) og komed.

20. Og lyted ecke vid, fyrer ydar bws hluta skulld / þvi allt þad gooda/ sem er i Egyptalande / er ydar.

21. Og Israels børn giørdu so / og Joseph fieck þeim vagna/ sem Pharao byfalade/ og gaf þeim tæring a veigeñ.

22. Hañ gaf hvoriu̅m af þeim øll- um eitt par helgra daga klæda/ eñ BenJamin gaf hañ þriu hundrud silfur peninga / og fim̃ þør helgra daga klæda.

23. Og hañ sende synum fødur lyka so tyu asna / sem bæru af þvi besta gotse af Egyptalande / og tyu øsnur / sem bæru korn / og braud / og fædu / handa synum fødur til reisuñar.

24. Og hañ liet syna brædur fara / og þeir fooru burt/ og hañ sagde til þeirra: kyfed ecke a veigenum.

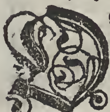
25. So fooru þeir upp af Egyptalande / og komu i þad land Canaan til Jakobs þeirra fødurs.

26. Og kuñgiørdu honum / seigiande: Joseph lifer eñ nu/ og hañ * drottnar yfer øllu Egyptalande. Eñ hañs hiarta vard veikt / þvi hañ ** trwde þeim ecke. * c. 41/ 41. ** Luc. 24/ 41.

27. Þa sogdu þeir honum oll Jo-
sephs ord / sem hañ hafde sagt til þeir-
ra / Og hañ sæ vagnana / sem Joseph
hafde sendt til ad flitia hañ a/ Og Ja-
kobs þeirra fodurs ande vard lifande.
28. Og Israel sagde: þad er mykid/
Joseph miñ sonur lifer eñ nu / * eg vil
fara þangad / og siæ hañ / fyrre eñ eg
dey. * c. 40/ 30.

XLVI. Capitule.

Jakob reiser til siins Sonar Josephs i Egyptaland.

g Israel * foor burt med
allt þad hañ hafde / og
kom til ** Bershaba /
og slætrade siins fodurs
Isaaks Gude slætur-off-
re. * 2. Mos. 1/ 1.
Jos. 24/ 4. ps. 105/ 23. Es. 52/ 4.
P. G. 7/ 15. ** 1. Mos. 26/ 23/ 24.
2. Og Gud talade til Israels i *
sioonum um noottena/ og sagde: Jakob/
Jakob / og hañ sagde: sæ / hier er eg.
* C. 31/ 11.
3. Og hañ sagde: eg er sa Gud/ þij-
ns fodurs Gud / ottast ecke fyrer ad fa-
ra ofañ i Egyptaland/ þvi * þar vil eg
giora þig ad eirne stoorre þiood.
* C. 35/ 11/ 12. C. 48/ 4. Judith 5/ 9.
4. Eg / eg vil fara ofañ med þier
i Egyptaland / og eg vil og so vissulega
færa þig upp (aptur /) og * Joseph
skal leggia siina hond yfer þijn augu.
* C. 50/ 1.
5. So took Jakob sig upp fra Bersha-
ba/ og Israels syner fluttu Jakob þeir-
ra fodur/ og þeirra smæ-born/ og þeirra
hustrur a vognum / sem Pharao hafde
sendt til ad flitia hañ a.
6. Og tooku þeirra * fie/ og þeirra
goots / sem þeim hafde aflast i Cana-
ans lande / og komu til Egyptalands /
Jakob og allt hañs afkvæme med hon-
um. * c. 31/ 18.
7. Hañs syner/ og hañs sona syner
med honum/ hañs dætur/ og hañs sona
dætur / og allt hañs afkvæme / liet hañ
koma med sier til Egyptalands.
8. Og þesse eru Israels barna nøf-
n / sem komu i Egyptaland / Jakob og
hañs syner: Ruben / Jakobs * frum-
geteñ. * c. 29/ 32. c. 49/ 3.
9. Og * Rubens syner: Hanoch/ og
Pallu / og Hezron / og Carmi.
* 2. Mos. 6/ 14. etc.
10. Og * Simeons syner: Jemuel/
og Jamin/ og Ohad/ og Jachin/ og Zoh-
ar/ og Saul / þeirrar Cananæisku son-
ur. * 2. Mos. 6/ 15. etc.
11. Og * Levi syner: Gerson/ Kah-
ath/ og Merari. * 2. Mos. 6/ 16. etc.
12. Og * Juda syner: Er og On-
an/ og Sela/ og Perez og Serach/ Eñ
Er og Onan voru dauder i Canaans
lande/ Og ** Perez syner voru Hezron
og Hamul. * c. 38/ 3/ 4/ 29/ 30.
1. Kron. 2/ 3. Matth. 1/ 3. ** Ruth. 4/ 18.
1. Kron. 2/ 5.
13. Og * Isaschars syner: Thola/
og Phua/ og Job/ og Semron.
* 1. Kron. 8/ 1.
14. Og * Sebulons syner: Sered/ og
Elon/ og Jahleel. * 4. Mos. 26/ 26.
15. Þesse eru Leæ born / sem hun
fædde Jakob i Padan i Syria/ og hañs
doottur Dina/ Allra hañs sona og hañs
dætra sæler voru þriaar og þriatijger.
16. Og * Gads syner: Ziphion/ og
Haggi/ Suni og Ezbon/ Eri/ og Aro-
di/ og Areli. * 4. Mos. 26/ 15/ 16/ 17.
17. Og * Assers syner: Jimna/ og
Jisua/ og Jisui / og Bria / og Serach
þeirra syster/ Og Bria syner: Heber og
Malchiel. * 1. Kron. 8/ 30/ 31.
18. Þesse eru Silpæ born / hverja
Laban gaf Lea sine doottur/ og hun fæd-
de Jakob þesse/ sem eru sextan sæler.
19. Rachelar Jakobs hustrur syner:
Joseph og BenJamin.
20. Og * Joseph urdu fædder i E-
gyptalande/ sem Asnat Potiphars doott-
er/ prests i On / fædde honum: Man-
asse og Ephraim. * c. 41/ 50. etc.
21. Og * BenJamins syner: Bela
og Becer / og Asbel / Gera og Naa-
man/ Ehi og Ros/ Muppim og Hupp-
im/ og Ard. * 1. Kron. 8/ 6. c. 9/ 1.
22. Þesse

22. Þesse eru Rachelar born / sem fæddust Jakob / Allar sæler fioortan.

23. Og Dans syner: Husim.

24. Og * Naphthali syner: Jazeel/ og Guni/ og Gezer / og Sillem.

* 1. Kron. 8/ 13.

25. Þesser eru Bilhæ syner/hvøria Laban gaf Rachel sine dootiur / og hun fædde Jakob þessa / þeir eru aller sio sæler.

26. Allar þær sæler / sem komu med Jakob i Egyptaland/ sem voru wt komnar af hans lendum/fyrer utan Jakobs sona hustrur / eru allar sex og sextigger sæler.

27. Og Josephs syner/ sem fæddust honum i Egyptalande/ voru tvær sæler: * allar sæler af Jakobs hwse / sem komu i Egyptaland / voru siotiger.

* 2. Mos. 1/ 5. 5. Mos. 10/ 22.

28. Og hann sende Juda undann sier/ til Josephs/ ad tilbwa Gosen fyrer sier/ og þeir komu til Gosen lands.

29. Þa liet Joseph spenna fyrer sinn vagn/ og foor upp/ ad mæta Israel synum fedur til Gosen. Og hann vard sied ur af honum / og fiell umm hans hals / og gret leinge umm hans hals.

30. Þa sagde Israel til Josephs: * eg vil nu (giarnann) deya/ med þvi ad eg hefe sied þitt andlit / ad þu ert enn nu lifs. * c. 45/ 28.

31. Og Joseph sagde til sinna brædra/ og til syns fødurs hwss: eg vil fara upp / og giefa Pharao til vitundar / og seigia til hans: * myner brædur/ og mynns fødurs hws / sem voru i Canaans lande/ eru komner til myn: * c. 47/ 1.

32. Og þeir menn eru fiarhyrdarar / þvi þeir eru menn / sem umm gangast med fienad/ ag þeirra saude/ og þeirra uxa/ og allt þad / þeir hafa / hafa þeir fært hyngad.

33. Og þad skal skie / nær Pharao kallar a ydur / og seiger: hvad er ydar ydia?

34. Þa skulud þier seigia: þyner þienarar eru menn/(sem umgangast med) fie / fra vorum ungdoome og allt til þessa / bæde vier og vorer fedur / uppa þad þier meiged bwa i þvi lande Gosen / þvi aller fiarhyrdarar eru Egyptunum * ein vidurstigd. * c. 43/ 31.

XLVII. Capitule.

Jakob byr i þvi Lande Gosen. Sw Dyrtyd er stoor i Egyptalande. Jakob vill ecke vera grefttradur i Egyptalande.

Og * Joseph kom / og kunngiorde Pharao þad/ og sagde: minn fader og myner brædur/og þeirra sauder og þeirra uxar / og allt þad þeir hafa / eru komner af Canaans lande/ Og sia/ þeir eru i Gosen lande.

* p. G. 7/ 14/ 15.

2. Og af synum brædrum took hann fimm menn/ og skickade þa fyrer Pharao.

3. Þa sagde Pharao til hans brædra: * hvad er ydar ydia? og þeir søgdu til Pharao: þyner þienarar eru fiarhyrdarar / bæde vier / so og vorer fedur.

* c. 46/ 33/ 34.

4. Og þeir søgdu til Pharao: vier erum komner / ad vera framande i landenu/ þvi þyner þienarar hafa ecke fædu til þeirra fienadar/ þvi þar er eitt þungt hungur i Canaans lande/ Og kiære/lat nu þyna þienara bwa i Gosen lande.

5. Og Pharao talade til Josephs og sagde: þinn fader og þyner brædur eru komner til þyn.

6. * Egyptaland er fyrer þier/ lat þinn fødur / og þyna brædur bwa i þeim besta stad i landenu / lat þa bwa i Gosen lande / og þar sem þu veitst / ad þar eru duganleger menn a medal þeirra / þa set þa til forstødu manna yfer þad fie / sem eg hefe. * c. 34/ 10.

7. Og Joseph liet z Jakob sinn fødur innkoma / og færde hann fyrer Pharaonem / Og Jakob blessade Pharaonem.

8. Enn Pharao sagde til Jakobs: hvad gamall ertu?

9. Og Jakob sagde til Pharao: minn wtlendingskapar tyme er hundrad og

þriatiger ar / litel og ill er mijn lijfs-
tijd / og nær ecke miña fedra lijfs-tijd
a þeirra utlendingskapar dogum.

10. So blessade Jakob Pharaonem/
og gieck ut fra Pharao.

11. Eñ Joseph skickade sijnum fød-
ur og sijnum brædrum bwstade/ og gaf
þm eitt eigendoom i Egyptalande i þeim
besta stad i landenu / (sem var i þvi)
lande Raamses/ sem Pharao hafde bij-
falad.

12. Og Joseph * forsorgade siñ fød
ur/ og sijna brædur/ og allt hañs fødurs
hws med braude/ til þess litla muñs:

* Syr. 49/ 20.

13. Þar var ecke braud i øllu land-
enu/ þvi hwngred var miøg þungt/so ad
Egyptarans land z Canaans land van-
megnuduft fyrer hwngurs skulld.

14. Og Joseph safnade øllum pen-
ingum / sem funduft i Egyptalande og i
Canaans lande fyrer þad korn/sem þeir
keyptu / og Joseph liet peningana koma
i Pharaonis hws.

15 Og þegar peningarner voru wt-
gefner af Egyptalande og af Cana-
ans lande / komu aller Egyptsker til Jo-
sephs / og søgdu: fa oss braud / og hvi
* skulum vier deyia fyrer þier / þo pen-
ingarner sieu i burtu? * v. 19.

16. Og Joseph sagde: læted hijngad
ydar fie / so vil eg giefa ydur fyrer ydar
fie/ ef peningarner eru i burtu.

17. So færdu þeir þeirra fie til Jo-
sephs / og Joseph gaf þeim braud fyrer
hestana / og fyrer fienadeñ / sem þeir
ættu/ og fyrer uxana / sem þeir ættu/ og
fyrer asnana/So hialpade hañ þeim med
braude fyrer allt þeirra fie a þvi sama
are.

18. Þegar þad sama ar hafde enda/
þa komu þeir a þvi ødru are til hañs /
og søgdu til hañs: vier viljum ecke dylia
fyrer mijnum herra / ad ecke alleinasta
peningarner eru i burtu/ helldur og fied/
sem vier ættum / er (komed) til mijns
herra / Vier hefum eckert meira epter
handa mijnum herra/utañ vora lijkame/
og vort land.

19. * Hvi skulum vier deyia fyrer
þijnum augum? (vier bædi þier) bæde
oss/so og vort land med/ kaup oss og vort
land/ fyrer braud/ og vier / vier med vo-
ru lande/viljum vera Pharaonis prælar/
og gief (oss) sæd/ ad vier megum lifa/
og ecke deyia/og landed ecke verde i eyde.

* v. 15.

20. So keypte Joseph allt Egypta-
land handa Pharaoni / þvi þeir E-
gyptsku selldu / hver sijna akra / af þvi
þad hwngur var þwngt yfer þeim / og
landed vard Pharaonis.

21. Og hañ liet foolked flitia til stad
aña/ fra þeim eina landa-merkes enda i
Egyptalande / og til þess añars enda
þar a.

22. Alleinasta prestaña land keypte
hañ ecke / þvi prestarner hefdu þeirra
tilskickadañ part af Pharaone / og ætu
þeirra tilskickadañ hlut / sem Pharao
hafde giefed þeim/ þar fyrer selldu þeir
ecke þeirra land.

23. Þa sagde Joseph til foolksens:
Sia / eg hefe i dag keypt ydur og ydar
land handa Pharaoni / Sia / þar
hafed þier sæd/ og þier skulud sa Jørd-
ena.

24. Og þad skal vera til frumvaxt-
ar / og þier skulud giefa Pharaoni hañ
fimta part / og þeim fioorum partum
skulud þier bijhallda til ad sa i Jørd-
ena/z til ydar fædslu/og fyrer þa/sem eru
i ydar hwse/ z handa ydar børnū ad eta.

25. Þeir søgdu : þu hefur hallded
oss vid lijfed / læt oss fiña nad fyrer mij
ns herra augum / og vier viljum vera
Pharaonis prælar.

26. So gierde Joseph þad til eiñrar
skickunar iñ til þessa dags yfer Egypta
land / ad Pharao skyllde hafa hañ fim-
ta part / Alleinasta prestaña land sier i
lage vard ecke Pharaonis.

27. Og Israel bioo i Egyptalande /
i Gosen lande / og þeir hielldu sig þar /
og uxu * og margfollduduft miøg.

* 2. Mos. 1/ 7/ 12. C. 5/ 3. Ps. 105/ 24.

28. Og Jakob lifde i Ægyptalande i seitian aar/ Og Jakobs dagar/ hans lijfs tijd var hundrad fiø og fiorutijger aar.

29. Og Israels tijd nælgadest/ ad han skyllde deyia/ og han kallade a sin son Joseph / og sagde til hans : kiære/ har sem eg hefe funded naad fyrer þier/ þa * legg nu/ kiære/ þijna hønd under mijna lend / og sijn kiærleika og tru vid mig/ ad þu/ kiære/ ecke grefter mig i Ægyptalande. * c. 24/ 2.

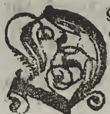
30. Og laat mig liggia hia mijnum fedrum / og þu skallt flitia mig af Ægyptalande/ og jarda mig i * þeirra grøf/ Og han sagde: eg vil giøra sem þu hefur sagt. * c. 23/ 19/ 20. etc.

31. En han sagde : sver mier / og han soor honum / Og Israel * hallade sier yfer hofdalaged i sængenne.

* Ebr. 11/ 21.

XLVIII. Capitule.

Jakobs Testament umm Ephraim og Manasse.

g þad skiede þar epter / ad þad var sagt til Josephs: sia/ þinn fader er siukur. Og han took baada sijna syne med sier / Manasse og Ephraim.

2. Og þad var gefed Jakob til vitundar / og var sagt: sia / þinn son Joseph kemur til þijn/ So giørde Israel sig styrkvann / og sat a sængenne:

3. Og Jakob sagde til Josephs: * sa almaattuge Gud openberadest mier i Luz / i Canaans lande / og blessade mig. * c. 38/ 13/ 14.

4. Og sagde til mijn: sia / * eg vil laata þig vaxa / og laata þig aukast/ og giøra þig ad einum flocke fooks / og giefa þijnu afkvæme epter þig þetta land til eigendooms æfenlega.

* C. 35/ 11 12.

5. So skulu nu þijner * tveir syner / þeir sem þier voru fædder i Ægyptalande / aadur enn eg kom til þijn i Ægyptaland/ þeir skulu heyra mier til/ Ephraim og Manasse skulu heyra mier til / sem Ruben og Simeon.

* C. 41/ 50. C. 48/ 20.

6. Enn þitt afkvæme/ sem þu munt abla epter þa/ skulu heyra þier til/ þeir skulu kallast epter þeirra brædra nafne / i þeirra arfe.

7. Og þegar eg kom af Padan/ deyde * Rachel fyrer mier i Canaans lande/ a veigenum / þegar eg atte enn nu einn part vegar til Ephrath / og eg groof hana þar a veigenum til Ephrath/ hvør ad er Bethlehem.

* C. 35 / 16. etc.

8. Og Israel sa Josephs syne / og sagde: hvørier eru þesser ?

9. Og Joseph sagde til sijns fødurs: þeir eru * mijner syner/ sem Gud hefur hier giefed mier/ Og han sagde: kiære / leid þa til mijn / og eg vil blessa þa. * c. 33/ 5.

10. Og Israels * augu voru dimm af elle/ han kunne ecki sia/ Og han leid þa til hans / og han kiste þa / og ** took þa i fadm. * c. 27/ 1.

1. Sam. 3/ 2. ** Marc. 10/ 16.

11. Og Israel sagde til Josephs: eg hafde ecke þeinkt ad sia þitt andlit/ og sia/ Gud hefur og so laated mig sia þitt afkvæme.

12. Og Joseph took þa fra hans kniaam / og hneigde sig med sitt andlit til Jardar.

13. Og Joseph took þa baada / Ephraim i sijna hægre hønd/ fra Israels vinstre hende / og Manasse i sijna vinstre hønd / fra Israels hægre hende / og leidde þa til hans.

14. So riette Israel sijna hægre hønd wt / og lagde a Ephraims høfud/ og han var sa yngre/ og sijna vinstre hønd a Manasse høfud. Med vitund wrietti han sijnar hendur / þvi Manasse var sa frumgetne.

15. Og hañ * blessade Joseph / og sagde: sa Gud / fyrer hvørs augsyn ** mijner fedur / Abraham og Isaak geingu / sa Gud / sem fæder mig / fra þvi eg var til iñ til þessa dags.

* Ebr. 11 / 21. ** 1. Mos. 32 / 9.

16 * Sa eingell / sa sem mig hefur endurleist / fra øllu illu / blesse svein ana / ad þeir meige kallast epter mijnu nafne / og epter miña fedra / Abrahams og Isaaks nafne / og ad þeir meige verda marger sem fiskar midt i land enu. * c. 32 / 24 / 29.

17. Þegar Joseph sa / ad hañs fader lagde sijna hægre hønd a Ephraims høfud / þa mislijkade þad hønum / og hañ lypte sijns fødurs hønd upp / ad færa hana fra Ephraims høfde yfer Manassis høfud.

18. Og Joseph sagde til sijns fødurs: ecke so / miñ fader / þvi þesse er sa frumgetne / legg þijna hægre hønd a hañs høfud.

19. Eñ hañs fader syniade þess / og sagde: eg veit þad / miñ son / eg veit þad / Hañ / hañ skal og so verda ad foolke / og hañ skal og so verda stoor / eñ hañs yngre brooder skal verda stærre eñ hañ / og hañs afkvæme skal verda eiñ stoor flockur foolks.

20. So blessade hañ þa a þeim sama deige / og sagde: vid þig skal Israel blessa / og seigia: Gud setie þig sem * Ephraim / z sem Manasse: Og hañ sette Ephraim fyrer Manasse.

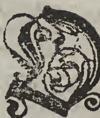
* 5. Mos. 33 / 17.

21. Og Israel sagde til Josephs: sia / * eg dey / og Gud skal vera med ydur / og færa ydur til ydar fedra lands aptur. * c. 50 / 24.

22. Og eg hefe gefed þier eiñ * part (lands) meire eñ þijnum brædrum / hvorn eg took af Amoritans hende / med mijnu sverde og med mijnum boga. * Joh. 4 / 5.

XLIX. Capitule.

Jakobs Spaadoomur og Daude.

Og * Jakob kallade a sijna syne / og sagde: safned ydur / og eg vil kuñgiøra ydur / hvad fram vid ydur skal koma hier epter. * 5. Mos. 33 / 1.

2. * Komed til samans / z heyred / Jakobs syner / og gefed gaum ad Israel ydar fødur. * Ps. 34 / 12.

3. Ruben / þu ert miñ * frumborneñ / ** miñ kraptur og mijn fyrsta magt / hellstur i vyrdingu / og hellstur i styrkleika. * c. 29 / 32.

** 5. Mos. 21 / 17.

4. Fliootur / sem vatned / þu skallt ecke vera ypparlegur / þvi * þu uppstiest i þijns fødurs hvijlu / þa saurgader þu hana / hañ hefur uppstijged i mijna sæng. * c. 35 / 22. etc.

5. Simeon og Levi eru brædur / þeirra sverd eru vondsku vopn.

6. Mijn saal skal ecke koma i þeirra heimugleg raad / mijn æra skal ecke sameinast med þeirra søfnude / þvi * i þeirra reide hafa þeir slegeð eirn mañ i hel / og i þeirra eigeñ vilid hafa þeir kollkastad uxanum. * c. 34 / 25. etc.

7. Bølvud vere þeirra reide / þvi hun er straung / og þeirra bræde / þvi hun er hørd / eg * vil sundur skipta þeim i Jakob / og tvijstra þeim i Israel. * Jos. 19 / 1.

8. Juda / þu (ert sa rietta) þig skulu þijner brædur lofa / þijn hønd skal vera a þiña ovina hnacka / fyrer þier skulu þijns fødurs syner beigia sig.

9. Juda er eiñ ungur leon / * þu uppstiest fra herfangenu / miñ son / Hañ hefur nidur beigt sig / hañ laa sem eiñ leon / og sem eiñ (stoor) leon / hvør vill uppreisa hañ? * 1. Kron. 6 / 2.

10. Þar skal ecke vijkia sprokeñ fra Juda / og læremeistareñ fra hañs footum / iñ til ad Siloh skal koma / og þio ðernar skulu hlijda hønum.

11. Hañ er sa / sem bindur siñ fola vid vijnviðed / og siñar øsnu fola vid

vijn-

vijn.kvistenn / hon hefur þveiged sitt
klæde i vijnenu / og sijna kapu i vijn-
þrwgna bloode.
12. Hann er raudare i augunum enn
vijn / og hvijtare a tennur enn miolk.
13. Sebulon * skal bwa hia hofn
enne / vid hafed / og hann skal vera hia
skipanna hofn / og hanns sijda (nææ) til
Zidon. * Jos. 19 / 10.
14. Isaschar (skal vera) einn bein-as
ne / liggiande i millum tveggia landa-
merkia.
15. Og hann sa / ad hvijlden var
good / og ad landed var fagurt / og hann
hefur beigt sijnar herdar til ad bera /
og er ordenn einn skattskylldur þienare.
16. Dan skal lata dæma sitt foolk /
sem eirn af Israels ættum.
17. Dan skal vera einn hoggormur
a veigenum / einn brodd-ormur a stig-
inum / sem beit hestenn i hælana / og
hanns reid-madur fiell aptur a bak.
18. * Drottenn / eg bijd epter þijnu
hialpræde. * Ps. 119 / 166.
19. Gad / eirn her * skal heria a
hann / og hann / hann skal heria (a adra)
umm sijder. * Jos. 1 / 12 / 14.
20. Af Asser (er) hanns feita bra-
ud / og hann / hann skal gefa konunglega
kræsing.
21. Naphthali er ein * wtsloppenn
hind / hann / sem gefur ** lystelegt tal.
* Dom. 4 / 6. ** Dom. 5 / 1.
Coll. C. 4 / 6.
22. Joseph er einn kvistur / sem vex /
sa einn kvistur / sem vex hia einne upp-
sprettu / Dæturnar geingu uppa mwr
num.
23. Og skotmennerner ysdu hann / og
skutu / og hotudu hann.
24. Og hanns boge vard þo sterk-
ur / og hanns handa armlegger styrkt-
ust af Jakobs Mattkuga hondum /
þar af er hann einn hyrder / einn steinn i
Israel.
25. (Þad kiemur) fra þijns fodurs
Gude / og hann skal hialpa þier / og fra
þeim Almattuga / og hann skal blessa
þig med blessunum af himnenum ad
ofann / (med) blessunum af underdiwp-
enu / sem liggur hier under / med brioo-
sta og lijfs blessunum.
26. Þijns fodurs blessaner yfer
gange minna forelldra blessaner inn til
eilijfdar hædanna takmarka / þær skulu
koma a Josephs hofud / og a Naza-
reni hvirfel a medal hanns brædra.
27. BenJamin skal * ræna sem einn
ulfur / umm morguninn skal hann eta ræn /
og umm apkanenn skal hann wtskipta her-
fange. * Dom. 20 / 25.
28. Allar þessar eru þær * tolf
Israels ætter / og þetta er þad / sem
þeirra fader talade vid þær / og bless-
ade þær / hvorta epter sinne blessan bless-
ade hann þær. * Syr. 44 / 31.
29. Og hann bijfalade þeim / og sag-
de til þeirra : nær eg er safnadur til
mijns foolks / þa grefted mig hia mijn
um fedrum.
30. * I þeim heller / sem er a E-
phrons þess Hetita akre / i þeim hell-
er / sem er a þess tvofallda hellers ak-
re / sem er gagnvart Mamre i Cana-
ans lande / hvorn Abraham keypte med
akrenum af Ephron þeim Hetita / til
greftrunar eigendooms.
* C. 23 / 16 / 19 / 20. etc.
31. Þar hafa þeir grafed * A-
braham / og ** Saru hanns hustru /
þar hafa þeir grafed + Isaak / ⁊ Re-
bekku hanns hustru / og þar hefe eg graf
ed Lea. * C. 25 / 9. ** C. 23 / 19.
+ C. 25 / 29.
32. Þess akurs eigendoomur / og sa
heller / sem er þar a / (er keyptur) af
Hets bornum.
33. Þegar Jakob hafde giort end-
er a / ad biooda sijnum bornum þetta /
þa took hann sijnar fætur til sijn uppa
sængena / og * deyde / og vard safnad
ur til sijns foolks. * P. G. 7 / 15.

L. Capitule.

Jakob verdur grepstradur. Joseph
deyr.

Na fiell Joseph yfer sijns fødurs andlit / og griet * yfer hønū/ og kiste hañ. * c. 47/ 4.

2. Og Joseph bijfalade sijnum þienurum / sem voru læknarar / ad smyria med balsame hañs fødur/ So smurdu med balsame læknararner Israel.

3. Og þar urdu fullendader fiørutijju dagar a hønum/ þvi so skylldu full endast þeirra dagar/ sem smurder voru med balsame / og Ægyptsker grietu hañ siøtijger daga.

4. Og þegar sorgar-dagarner yfer hønum voru umlidner / þa talade Joseph til Pharaonis þienara / og sagde : hafe eg nu funded nad hia ydur/ þa taled nu vid Pharao/og seiged:

5. * Miñ fader took eiñ eyd af mier/ og sagde: siaa/ eg dey/ J miñe grøf/ sem eg liet grafa mier i Canaans lande / þar skalltu jarda mig / Og nu / kiære / laat mig fara upp / og greftra miñ fødur / og eg vil koma aptur.

* C. 47/ 29.

6. Og Pharao sagde : far upp / og jarda þiñ fødur / so sem hañ took eyd af þier (þar uppa.)

7. So foor Joseph upp / ad jarda siñ fødur/ og þar upp fooru med hønum aller Pharaonis þienarar / þeir ellstu af hañs huuse / og aller þeir ellstu af Ægyptalande.

8. Og Josephs giørvallt huus/ og hañs brædur / og hañs fødurs huus / alleinasta þeirra børn/ og þeirra saude / og þeirra uxa lietu þeir i Gosen lande.

9. Og þar upp fooru med hønum/ bæde vagnar so og reidmeñ / og þad var eirn myked stoor her.

10. Þegar þeir komu til þess gards Atad/ sem liggur hinumeigeñ Jordanar/ þa hielldu þeir þar eina stoora og saar-bitra harma kløgun / og hañ liet hallda sorg vegna sijns fødurs * sio daga. * Syr. 22/ 13.

11. Og þegar foolked i landenu / Cananitarner/ saau þa sorg hia þeim garde Atad / søgdu þeir : þesse er ein stoor sorg fyrer Ægyptskum/ þar fyrer kallade mañ þess nafn : Ægyptskra sorg/ sem er hinumeigeñ Jordanar.

12. So giørdu hañs syner hønum so / sem hañ hafde bijfalad þeim.

13. Og hañs syner fluttu hañ i Canaans land/ og groofu hañ i einum heller/ a þeim tvøfallda hellers akre/ sem * Abraham hafde keypt med akrenū til greftrunar eigendooms/ af Ephron Hetita/ þvert yfer fra Mamre.

* C. 23/ 16. P. G. 7/ 16.

14. Og Joseph kom aptur til Ægyptalands / hañ og hañs brædur / og aller þeir sem voru uppfarner med hønum til ad grafa hañs fødur / epter þad hañ hafde greftrad siñ fødur.

15. Og Josephs brædur saau / ad þeirra fader var daudur / og søgdu : maa skie/ Joseph mune hata oss/og visselega bijtala oss aptur allt þad illt sem vier høfum giørt hønum.

16. Og þeir lietu bioda Joseph/ seigande: þiñ fader bijfalade / adur hañ deyde/ og sagde:

17. So skulud þier seigia til Josephs: kiære / forlaat þo þiña brædra misgiørning og þeirra synd / ad þeir giørdu illa i moote þier/ kiære/ so forlaat nu þijns fødurs Guds þioonū þañ misgiørning / Þa griet Joseph / þegar þeir tøludu þetta til hañs.

18. Og hañs brædur geingu og so / og fiellu nidur fyrer hønum / og søgdu: siaa / vier erum þijner þienarar.

19. Og Joseph sagde til þeirra : ottest ecke / þvi munde eg vera i Guds stad ?

20. Og þier * þeinktud illt i moote mier / Gud þeinkte þad til gooda / ad hañ villde giøra þad / (mañ sier) sem a þessum deige / ad hallda miklu foolke vid lijfed. * c. 45/ 5.

21. So okkest nu ecke / eg/ eg vil fæda ydur og ydar børn/ So huggade hañ þa / og * talade vingiarnlega vid þa.

* Es. 40/ 2. Os. 2/ 14.

22. So bioo Joseph i Ægyptalande/ hañ og hañs fødurs huus/ og Joseph lifde hundrad og tiju aar.

23. Og Joseph saa Ephraims syne i þridia lid/ eirnig * Machirs / Manasses sonar syner urdu og fædder a Josephs knie. * 4. Mos. 32/ 39.

24. Og Joseph sagde til siña brædra : eg dey / og * Gud mun visselega vitia ydar / og uppfæra ydur aþ þessu lande til þess lands / sem hañ heþur svared Abraham/ Isaak og Jakob.

* Ebr. 11/ 22.

25. Og Joseph took eiñ eyd aþ Israels bornum/ og sagde : Gud mun visselega vitia ydar / og * þier skulud uppþlitia myn bein hier fra.

* 2. Mos. 13 / 19. Jos. 24/ 32. Syr. 49/ 20. Ebr. 11/ 22.

26. So deyde Joseph / þegar hañ var hundrad og tiju aara gamall / Og þeir smurdu hañ med balsame / og mañ * lagde hañ i kistu/ i Ægyptalande.

* Jos. 24/ 32.

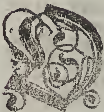
ENDER

a þeirre fyrstu Mose Book.

Su Auñur Mose Book

I. Capitule.

Israels Barna Þiaaning i Ægyptalande.

Og þesse eru Israels sona * nøfn / þeir sem komu iñ i Ægyptaland med Jakob / hvør gieck iñ med sijnu huuse.

* 1. Mos. 46/ 8.

2. Ruben/ Simeon / Levi og Juda.

3. Isaschar / Sebulon og Benjamin.

4. Dan/ og Naphthali / Gad og Asser.

5. Og * allar persoonur/ sem voru wt komnar af Jakobs lend / þær voru siøtijger persoonur / Eñ Joseph var i Ægyptalande. * 1. Mos. 46/ 27. etc.

6. Þegar * Joseph var daudur / og aller hañs brædur / og øll þw sama ætt. * 1. Mos. 50 / 26.

7. Þa urdu Israels børn * aavaxtarsøm/ og wtbreiddu sig / og urdu margþolld/ og voru harla miøg sterk/ ad landed vard þullt aþ þeim. * Ps. 105/ 24. P. G. 7/ 17.

8. Og þar upp kom * eiñ nyr konungur yþer Ægyptaland / sem ecke þeckte Joseph. * Dom. 2/ 10.

9. Og hañ sagde til sijns foolks : sia / Israels barna foolk er þleira og sterkara eñ vier.

10. Nu vel / vier villum vera vyser/ ad þad skal ecke verda so myked/ Og þad kuñe skie/ eþ þar yrde (takeþære) til eins striijds / kuñe þad gieþa sig til vorra þiandmaña/ og striijda i moot oss/ og draga aþ landenu.

11. So settu þeir yþnu. fovita yþer þad / ad þeir skylldu plaaga þad / med þeim þrældoome / Og mañ bygde (þa) Pharaoni innteckta stadena Pithom og Raamses.

12. Og þvi meir sem þeir plaagudu þad/ so jookst þad / og so voox þad / og þeim baud vid Israels bornum.

13. Og Ægyptsker * lietu Israels børn þrælka hardlega. * Judith 5/ 12.

14. Og giørdu þeim þeirra lijþ beyskt / med þwngum þrældoome i leyr og tijgle/ og med allra handa þrældoome a mørkeñe / med øllu þeirra erþide / sem þeir þrælkudu hardlega i.

15. Og konungureñ aþ Ægyptalande sagde

sagde til þeirra Ebresku yfersetu-kveña/ medal hvorra þrar einu nafn var Siphra/ og þeirrar añarar nafn Pua.

16. Og hañ sagde: nær * þier hiálped þeim Ebresku (kvinum) ad fæda/ og siaed a stoolunum ef þ er eirn sonur/ so dreped hañ/ og ef þad er ein dootter/ þa mæ hun lifa.

* Spek. 18/5.

17. Eñ yfersetu-konurnar ottudust Gud/ og giordu ecke so sem konungureñ af Egyptalande hafde talad til þeirra/ helldur lietu svein-borneñ lifa.

18. Þa kallade konungureñ af Egyptalande yfersetu-konurnar/ og sagde til þeirra: hvi giordud þier þad/ ad þier lietud svein-borneñ lifa?

19. Og yfersetu-konurnar svorudu Pharaoni: þvi þær Ebresku eru ecke sem þær Egyptsku kvinnur/ eñ þær eru hraustar (af nattwrunñe/) fyrr eñ yfersetu-konurnar koma til þeirra/ þa hafa þær fædt.

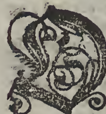
20. Þar fyrer giørde Gud vel vid yfersetu-konurnar/ og foolked jookst/ og þeir urdu harla sterker.

21. Og þad skiede/ med þvi yfersetu-konurnar ottudust Gud/ þa bygde hañ þeim hws.

22. So baud Pharao øllu sijnu foolke/ og sagde: * kasted øllum sonum i fliooted sem fædast/ og læted allar dæt-ur lifa. * P. G. 7/19.

II. Capitule.

Mosis Fæding/ Uppfostur/ Flootte og Egtaskapur.

g þar geck eirn madur af Levi hwse/ og * took eina Levi dootter.

* C. 6/20. 4. Mos. 26/59. 1. Kron. 24/13.

2. Og kviñañ vard olett/ og fædde eirn son/ Og þegar hun sæ hañ/ ad hañ var * frijdur/ þa falde hun hañ i þriu maanude. * P. G. 7/20. Ebr. 11/23.

3. Eñ þegar hun gat ecke leingur duled hañ/ þa took hun honum eina kistu af reyr/ og bradde hana med lijme og bike/ og lagde sveineñ þar i/ og lagde hana i reyreñ hia backanum a fliootenu.

4. Eñ hñs * syster stood laangt fra/ ad hun kyñe siæ/ hvorneñ þad villde gañga honum. * C. 15/20.

5. Og Pharaonis dootter geck ofan/ ad bada i fliootenu/ og heñar joomfrwr geingu a backanum vid fliooted/ Þegar hun sæ kistuna midt i reyrnum/ þa sende hun sijna stulku burt/ og liet sækia hana.

6. Og þegar hun lauk heñe upp/ sæ hun hañ/ sveineñ (seige eg/) og siæ/ sveirneñ gret/ Þa aumkadest hun yfer honum/ og sagde: þesse er af þeim Ebreskra sveinum.

7. Þa sagde hañs syster til Pharaonis doottur: skal eg ganga i burt/ og sækia þier eina kviñu/ eina foostru af þeim Ebresku/ ad hun giefe þiña vegna sveinenum ad siuga?

8. Og Pharaonis dootter sagde til heñar: gack burt/ Og stulkañ geck burt/ og kallade sveinsens moodur.

9. Þa sagde Pharaonis dootter til heñar: tak þeñañ svein burt/ og foostra mier hañ upp/ og eg/ jæ eg vil giefa þier þijn laun. Og kviñañ took sveineñ/ og foostrade hañ upp.

10. Og þegar sveirneñ var ordeñ stoor/ þa leidde hun hañ til Pharaonis doottur/ og hun hiellt hañ fyrer siñ son/ og kallade hañs nafn Mose/ og sagde: þvi eg droo hañ wr vatne.

11. Og þad skiede a þeim somu døgum/ þegar * Mose var ordeñ stoor/ þa geck hañ wt til siña brædra/ og leit a þeirra byrder/ og hañ siæ/ eirn Egyptskur madur sloo eirn Ebreskañ mañ af hañs brædrum. * P. G. 7/23. Ebr. 11/24/25.

12. Þa leit hañ hijngad og þangad/ og sæ/ ad þar var eingeñ/ og sloo þañ Egyptska/ og hulde hañ i sande.

13. Og * añañ dageñ geck hañ wt/ og siæ/ tveir Ebresker meñ þrætt-

udu

udu til samans / þa sagde hañ til þess er giorde orietl: hvi slær þu þiñ náunga?
* P. G. 7/ 26.

14. Og hañ sagde: hver hefur sett þig til eins foringia og doomara yfer ock ur? seiger þu þad/ til ad slaa mig i hel / so sem þu sloost þañ Ægyptiska i hel? þa ottadest Mose / og sagde: sañlega / þesse giordningur er ordeñ vitanligur.

15. Og Pharao heyrde þeñañ gior-ning/ og sookteft epter / ad slaa Mose i hel / * eñ Mose flyde fra Pharaonis augsyn/ og var i þui lande Midian / og var hia bruñenum. * P. G. 7/ 29.
Ebr. 11/ 27.

16. Og eirn prestur i Midian atte sio dætur / og þær komu þangad ad ausa (vatn) upp/ og felltu reñurnar / ad vat-na þeirra fodurs saudum.

17. Þa komu hyrdararner og hrundu þeim þar fra. Eñ Mose stood upp/ og hiálpade þeim/ og vatnade þeirra saud-um.

18. Og þegar þær komu til Revel þeirra fodurs / þa sagde hañ: hvi ko-mud þier so snart aptur i dag?

19. Og þær sogdu: eirn Ægyptskur madur frijade oss fra hyrdarañá hende / og joos so kappsamlega (vatned) upp fyrer oss/og vatnade fienu.

20. Og hañ sagde til sinna dætra: og hvar er hañ? hvi lietu þier þañ mañ fara? kalled hañ/ og hañ skal fa mat.

21. Og Mose hafde lyst til/ ad ver-da hia mañenum / So * gaf hañ Mo-se Ziphora sijna doottur. * c. 18/ 4.

22. Og hun fædde eirn son / og hañ * kallade hañs nafn Gersom / þui hañ sagde: eg er ordeñ eirn utlendingur i framande lande. * c. 18 / 4.

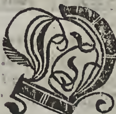
23. Og þad skiede longum tijma þar epter / þa deyde konungureñ af Ægypta-lande/Og Israels born andvorpudu yf-er þeim þrældoome / og hroopudu/ Og þeirra hroop yfer (þeirra) þrældoome kom upp fyrer Gud.

24. Og Gud heyrde þeirra hroop / og Gud * þeinkte a siñ sattmaala vid Abraham / vid Isaak og vid Jakob.
* 1. Mos. 26/ 42.

25. Og Gud leit Israels born / og Gud þeckte (þau.)

III. Capitule.

Mose verdur kalladur af Gude til ad fæára Israels Born af Ægyptalande.

Og Mose vaktade Jethro sijns mágs / prestsens i Midion/ hañs fie / og rak fied a bak eydemerk eñe/ og kom til þess Gu ds fialls Noreb.

2. Og Drotteñs eingell openberadest * honum i einum elldsloga / midt af einum þyrnebusk/ Og hañ sa / og sia / þyrnebuskureñ brañ i elldenum / þo þyrnebuskureñ yrde ecke forfærdur.
* P. G. 7/ 30. 5. Mos. 33/ 16.

3. Og Mose sagde: * eg vil nu þan gad/ og sia þessa stooru syn/ hvi þyrne-buskureñ ecke upp breñur. * Luc. 2/ 15.

4. Þegar Drotteñ sa/ ad hañ gieck þangad til ad sia / þa hroopade Gud til hañs midt af þyrnebuskenum/ og * sag-de: Mose / Mose/ og hañ sagde: sia / hier er eg. * 1. Mos. 22 / 11.

5. Og hañ sagde: kom ecke nær hyn gad / leis þijna skoo af þijnum footum / þui sa stadur / sem þu steñdur a / hañ er ein heilog Jord.

6. Og hañ sagde (frañveiges:) * eg er þijns fodurs Gud / Abrahams Gud / Isaaks Gud / og Jakobs Gud / Og Mose hulde sitt andlit / þui hañ ottadest ad lijta a Gud.
* Matth. 22 / 23. Marc. 12 / 26. Luc. 20 / 37. P. G. 7/ 32.

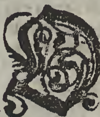
7. Og Drotteñ sagde: eg hefe grand giæfelega sied mijns fooks eymd / sem er i Ægyptalande / og heyrt þeirra hro-op yfer þeim / sem plaga þa / þui eg veit þeirra hormungar.

8. Og er nidur fareñ ad frelsa þa af Ægyptskra hende / og til ad fæára þa upp af þessu lande/til eins * gods z vijds lands til eins lands/z flijtur med miolk z huniang / til Cananiitans og Hetitans og

og Amoritans og Pherefitans/og Hevit-
ans/ og Jebusitans stadar. * c. 13/5.
9. Og nu sia / Israels barna hro-
op er komed fyrer mig / og eg hefe og so
seed þa þreinging / hvar med Egyptsker
þreingia þeim.
10. So * gack nu / og eg vil senda
þig til Pharao / og wtfærdu mitt foolk
Israels born af Egyptalande.
* P. G. 7/34. Ps. 105/26. Os. 12/14.
11. Og Mose sagde til Guds: hvor
er eg / ad eg skyllde ganga til Pharao /
og eg skyllde wtfæra Israels born af
Egyptalande?
12. Og hañ sagde: sañlega/ * eg vil
vera med þier / Og þetta skal vera þier
eitt teikn/ ad eg / ia eg hefe sendt þig:
nær þu wt fører foolked af Egyptalan-
de/ þa skulud þier þiona Gude a þessu
fialle. * 1. Mos. 31/ 3.
13. Og Mose sagde til Guds: sia /
nær eg kiem til Israels barna/og seige til
þeirra: ydar fedra Gud hefur sendt mig
til ydar/ og þeir seigia til myn : hvad er
hañs nafn? hvad skal eg seigia þeim?
14. Og Gud sagde til Mose: eg skal
vera sa/ sem eg skal vera/ Og hañ sag-
de: so skalltu seigia til Israels barna :
eg skal vera/ hefur sendt mig til ydar.
15. Og Gud sagde eñ framar til
Mose: so skalltu seigia til Israels bar-
na : Drottieñ ydar fedra Gud / Abra-
hams Gud / Isaaks Gud / og Jakobs
Gud/sende mig til ydar/ þetta * er mitt
nafn æfiñlega / og þesse myn miñing
til eilijfrar tijdar. * Es. 42/ 8.
16. Gack / og þu skallt safna þeim
elldstu af Israel / og seigia til þeirra:
Drottieñ ydar fedra Gud er openberadur
mier / Abrahams Isaaks og Jakobs
Gud/ seigiande: eg hefe vissulega villad
ydar / og (sied) hvad vid ydur er fram-
komed i Egyptalande.
17. Og hefe sagt : eg vil uppføra
ydur af Egyptalands eymd til Canan-
itans/ og Hetitans / og Amoritans / og
Pherefitans / og Hevitans / og Jebusit-
ans lands/til eins lands/ sem flytur med
miolk og hunange.
18. Og þeir skulu heyra þijna raust/
og þu skallt ganga/ þu og þeir elldstu af
Israel/ til konungsens af Egyptalande/
og þier skulud seigia til hãs: * Drottieñ
Ebreskra Gud hefur mætt oss/ So nu/
kiære / lát oss ganga þriggia daga reisu
burt i eydemorkena/ z offra til Drottens
vors Guds. * c. 5/ 3.
19. Eñ eg veit / ad konungureñ af
Egyptalande mune ecke láta ydur fara/
utañ fyrer eina volldugа hond.
20. Þvi eg skal wtrietta mijna hond/
og sla Egyptaland med ollum mijnum
furdulegũ verkum / sem eg vil giora þar
iñe/ Og sydañ skal hañ láta ydur fara.
21. Og eg vil giefa þessu foolke nád
hia Egyptskum / og þad skal skie / nær
þier skulud reisa/ skulud þier * ecke reisa
snauder. * c. 11/ 2. c. 12/ 35/ 36.
22. Eñ hver kviña skal oska af siñe
grañkonu/ og af þeirre þar byr i hẽñar
hwse/ silfurkiera og gullkiera/ og klæ-
da/ og þaug skulu þier leggia uppa ydar
syne og uppa ydar dætur/ og skilia Egypta
land þar vid.

IV. Capitule.

Mose verdur giefed ad giora undar-
lega Giorninga.

Og Mose svarade og sag-
de: og sia/þeir munu ecke
trwa mier / og ecke hlyda
miñe raust / eñ þeir munu
seigia: Drottieñ hefur ecke
openberad sig fyrer þier.
2. Og Drottieñ sagde til hañs: hvad
er þetta þu hefur i þiñe hende? og hañ
sagde : eirn stafur.
3. Og hañ sagde : kasta honum a
Jordena / Og hañ kastade honum a
Jordena / so vard hañ ad einum hogg-
orme / og Mose flydde fyrer honum.
4. Þa sagde Drottieñ til Mose: wt-
riett þijna hond / og grijp um hañs ha-
la/So riette hañ sijna hond wt/og greip
um hañ / og hañ vard ad einum staf i
hañs hond.

5. Ad þeir skulu trwa / ad Drott-
en þeirra fedra Gud / * Abrahams
Gud / Isaaks Gud / og Jakobs Gud
se openberadur þier. * c. 3/6/15/16.
6. Og Drotten sagde en fremar
til hans: stick þu þine hende i þin ba-
rm / Og han stack sine hende i sin ba-
rm / og wt droo hana / og sia / hans
hond var spitelsk sem snioor.
7. Og han sagde: stickþu aptur
þine hende i þin barm / og han stack
aptur sine hende i sin barm / og droo
hana wt af sijnum barme / og sia / þa
var hun orden aptur sem hans (annad)
holld.
8. Og þad skal skie / ad ef þeir ecke
vilia trwa þier / eda hlijdnast (þine)
raust vid þad fyrsta teikn / þa skulu
þeir trwa þine raust vid þad annad
teikn.
9. Og þad skal skie / ef þeir ecke en
munu trwa þessum tveimur teikn-
um / og ei hlijda þine raust / þa skalltu
taka af flootsens vatne / og ausa upp
a þad þurra / so skal þad vatn / sem
þu tookst af flootenu / verda ad *
bloode a þvi þurra. * c. 7/ 17.
10. Og Mose sagde til Drottens:
kiære herra / * eg hefe ecke hijngad til
dags vered eirn velltalande madur / ei
helldur sijdan þu talader til þijns þien
ara / þvi eg hefe eitt þwngt mælfære /
og eina þwnga tungu. * c. 6/ 12/ 30.
11. Og Drotten sagde til hans:
hvør hefur * giefed manneskiunne munn-
en? eda hvør mun giøra mællausan
eda daufan / eda siaande / eda blindan?
hefe ecke eg Drotten (þad giørt?)
* Ps. 94/ 9.
12. So gack nu / og * eg / eg skal
vera med þijnum munne / og kienna þier
hvad þu skallt tala. * Matth. 10/19.
13. Og han sagde: kiære Drotten /
send þo fyrer þann / þu villt senda.
14. Þa vard Drottens reide upp-
tendrud i moote Mose / og han sagde:
þecke eg ecke * Aaron þinn broodur /
þann Levita / ad han kan vel tala? og
sia / han skal og ganga wt i moote þi-
er / og nær han sier þig / þa skal han
gledia sig i sijnu hiarta.
* Syr. 45/ 10.
15. Og þu skallt tala til hans / og
leggia orden i hans munn / og eg / eg skal
vera med þijnum munne / og med hans
munne / og kienna ydur hvad þid skulud
giøra.
16. Og * han skal tala fyrer þig
til foolksens / og þad skal skie / han
skal vera þinn tulkur / og þu / ia þu
skallt vera hønum sem eirn Gud.
* C. 7/ 12.
17. Og tak þennan staf i þijna hø-
nd / med hvørium þu skallt giøra teik-
nen.
18. Og Mose gieck / og kom aptur
til Jethro sijns mægs / og sagde til
hans: kiære / * lát mig fara / og eg
vil fara aptur til minna brædra / sem
eru i Egyptalande / og sia / hvort þeir
enn nu lifa / Og Jethro sagde til Mo-
se: gack i fride. * 1. Kong. 1/ 21. etc.
19. Og Drotten sagde til Mose i
Midian: gack burt / far til Egypta-
lands aptur / þvi aller * þeir menn eru
dauder / sem sooktu epter þijnu lijfe.
* Matth. 2/ 20.
20. So took Mose sijna hustru / og
sijna syne / og flutte þau a einum as-
na / og foor til Egyptalands aptur /
og Mose took Guds staf i sijna hønd.
21. Og Drotten sagde til Mose:
nær þu fer ad koma i Egyptaland
aptur / þa sia til / ad þu giører øll
þesse teikn i Pharaonis asynd / sem
eg hefe giefed i þijna hønd / Enn * eg
vil forherda hans hiarta / ad han skal
ecke láta foolked fara. * c. 7/ 3.
C. 14/ 4.
22. Og þu skallt seigia til Pha-
rao: so seiger Drotten: Israel er minn
sonur / minn frumgietenn.
23. Og eg hefe sagt þier: lát minn
son fara / ad han kunne þioona mier /

Og þu hefur syniad/ ad lꜳta hañ fara/ siꜳ/ eg i hel slæ þiñ son/ þiñ frumgetna. * c. 11/ 5. c. 12/ 29.

24. Og þad skiede a veigenum i herbergenu/ kom Drotteñ i moote hønum/ og villde slꜳ hañ i hel.

25. Þa took * Ziphora eirn hvassañ stein / og afskar syns sonar yferhwd/ og liet hana snerta hañs fætur/ og sagde : Þvi þu ert mier eirn blooduugur brwdgume. * Jos. 5/ 2.

26. Þa liet hañ hñ vera/ Eñ hun sagde: eirn bloodugur brwdgume fyrer umskurnareñar skulld.

27. Og Drottéñ sagde til Aaron: gack i moot Mose i eydemørkena/ og hañ gieck og mætte hønum hia Guds fialle / og * kiste hañ.

* 1. Mos. 33 / 4.

28. Og Mose sagde Aaron øll Drottéñs ord/ sem hafde wtsendt hañ/ og øll þau teikn/ sem hañ hafde biff al ad hønum.

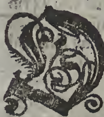
29. So gieck Mose z Aaron burt/ og søfnudu øllum þeim ellstu af Israels børnum.

30. Og Aaron talade øll ord/ sem Drottéñ hafde talad vid Mose / og giørde teikneñ fyrer foolksens augum.

31. Og foolked trwde / Og þegar þeir heyrdu / ad Drottéñ vitiade Israels barna/ og ad hañ hafde sied þeirra eymd / þa hneigdu þeir sig/ og tilbꜳdu.

V. Capitule.

Israels Børn plaagast meir.

Og þar epter komu Mose og Aaron iñ/ og tøludu til Pharao : so seiger Drottéñ Israels Gud: * lꜳt mitt foolk fara / og þeir skulu hallda mier hꜳtijd i eydemørkeñe.

* C. 7/ 16. C. 8/ 1/ 20.

2. Og Pharao sagde : hvør * er sa Drottéñ/ hvørs raust eg skule hlyda / ad lꜳta Israel fara ? eg þeckе ecke þañ Drottéñ / eg vil og ecke lꜳta Israel fara. * Dan. 3/ 15.

3. Og þeir søgdu: þeirra Ebreskra Gud mætte ecku r / So lꜳt oss nu fara þriggia daga ferd i eydemørkena / og giøra Drottne vorum Gude offur/ ad hañ ecke skule mæta oss med drepsoott eda sverde.

4. Þa sagde konungureñ af Ægyptalande til þeirra : Þu Mose og Aaron/ hvar fyrer vilied þid taka foolked fra þeirra erfide ? ganged burt til ydar þioonustu.

5. Og Pharao sagde (eñ framar:) siꜳ / foolked er allareidu * ofmyked i landenu/ og þier lꜳted þa hvijlast af þeirra byrdum. * c. 1/ 7/ 12.

6. Og Pharao biff alade plaagu-fovitunum medal foolksens / og under-fovitunum yfer þvi / sama dag / og sagde:

7. Þier skulud ecke framar meir giefa foolkenu hꜳlm ad breña tijgla med / sem fyrrum / helldur lꜳted þa sialfa ganga/ og safna sier strꜳum.

8. Og setied þeim (samt) fyrer / ad giøra þa sømu tølu steinaña / sem þr hafa giørt hijngad til dags/ mijnked eckert þar af / þvi þeir ganga ydiulauser/ þar fyrer hroopa þeir/ og seigia: vier vilium ganga burt / vier vilium giøra vorum Gude offur.

9. Lꜳted erfided verda þwngt yfer moñunum/ ad þeir hafe ad starfa þar med / og ecke reida sig uppa lijgefull ord.

10. Þa wtgeingu foolksens plaagu-fovitar og under-fovitar yfer þvi / og søgdu til foolksens / seigiande : so seiger Pharao : eg gief ydur ecke hꜳlm.

11. Ganged sialfer / safned ydur strꜳum/ hvar þier kuñed fiña/ eñ þar skal eckert mijnkast af ydar erfide.

12. So dreifdest foolked yfer allt Ægyptaland/ ad safna sprekum fyrer hꜳlm

haalm.

13. Og fovikarner þreingdu og sǫg
du: fullgiøred ydar verk / hvørn dag
fyrer sig / so sem þegar þier høfdud
haalm.

14. Og Israels barna under-fovik
ar urdu slegner / hvøria Pharaonis
fovikar høfdu sett yfer þa / og þar
vard sagt til þeirra: hvar fyrer hafe
þier ecke fullgiørt ydar tilskickad (ve-
rk:) ad giøra tijgla sem fyrrum/so og
i giær og i dag?

15. Þa komu Israels barna under-
fovikar / og hroopudu til Pharao/
og sǫgdu: hvi fer þu so med þijna
þienara?

16. Þijnum þienurum giefst ecke
haalmur/ og þeir seigia til vor: giør-
ed steina/ Og siaa/ þijner þienarar faa
hogg/ og þitt foolk * skal faa skulld.

* 1. Kong. 1/ 21.

17. Og hann sagde: þier erud later/
iiaa later / þar fyrer seiged þier: vier
vilium ganga burt / vier vilium offra
Drottne.

18. Þvi ganged nu burt / þrælked/
og eingenn haalmur skal ydur giefast/enn
þier skulud þo skila tølu a tijgul-steinunum.

19. Þa saau Israels barna under-
fovikar/ad þeir voru illa stadder i þvi/
ad þar var sagdt: þier skulud eckert
mijnka af tijgul-steinunum a ydar dags
verke nockurn dag.

20. Og þeir mættu Mose og Aa-
ron/ sem komu þeim i moote/þegar þe
ir geingu wt fra Pharaone.

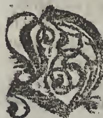
21. Og sǫgdu til þeirra: Drottenn lijte
a ydur/ og dæme / ad þier hafed giørt
oss * illa luccktande fyrer Pharaone/
og fyrer hanns þienurum/ ad faa þeim
sverded i þeirra hond / til þess ad slaa
oss i hel. * 1. Mos. 34/ 31.
1. Sam. 13/ 4.

22. Og Mose kom til Drottens
aptur/ og sagde: Drottenn/ hvi giør-
er þu illa vid þetta foolk / hvi send
er þu mig?

23. Þvi sijdann eg gieck (fyrst) inn
til Pharao/ ad tala i þijnu nafne/ hef
ur hann fared illa med þetta foolk / og
þu hefur ecke neirnveigenn frijad þitt
foolk.

VI. Capitule.

Kynkvijslanna Nefnd verda skrifud.

Og Drottenn sagde til
Mose: nu skalltu siaa
hvad eg vil giøra Pha-
raoni/þvi hann skal lata
þa fara fyrer eina vold
uga hønd / og * fyrer
eina sterka hønd skal hann wtreka þa
af sijnu lande. * c. 11/ 1. c. 12/ 33.

2. Og Gud talade til Mose / og
sagde til hanns: eg er Drottenn.

3. Og er openberadur Abraham /
Isaak og Jakob / i einum almaattug-
um Gude/ enn med mijnu nafne/ Drott
enn/ er eg ecke þecktur af þeim.

4. Og eg hefe enn uppreist minn satt
maala vid þa / * ad gefa þeim Cana-
ans land/ þeirra wtlendingsskapar la-
nd/i hvøriu þeir hafa vered wtlender.
* 1. Mos. 17/ 8. C. 26/ 3.

5. Og eg / eg hefe og so heyrt Is-
raels barna andvarp / hvøria Egypt-
sker hafa giørt ad þrælum/ Og eg he-
fe þeinkt a minn sattmaala.

6. Þar fyrer seig til Israels bar-
na: eg er Drottenn/ og vil wtfæra yd-
ur fra Egyptskra þreingingu/og frija
ydur af þeirra þrældoome / og frelsa
ydur med einum wtrietkum armlegg/og
med stooru straffe.

7. Og eg vil taka ydur mier til eins
foolks / og vil vera ydur einn Gud / ad
þier skulud vijst reina/ ad eg sie Drott
enn ydar Gud / sa sem wtfærer ydur
fra þeim Egyptska þwnga.

8. Og eg vil innfæra ydur i land-
ed/ um hvørt * eg hefe svared/ad gie-
fa þad Abraham / Isaak og Jakob /
Og eg vil giefa ydur þad til eigen-
dooms / Eg er Drottenn.
* Ezech. 47/ 14.

9. Og so sagde Mose til Israels barna/ Enn þeir heyrdu ecke Mose fyr er hiartans angist/ og vegna þess har da þrældooms.

10. Þa talade Drottenn til Mose/ og sagde:

11. Gack inn / og tala til Pharao / konungsens i Egyptalande / ad hann læte Israels børn fara af sijnu lande.

12. Og Mose talade fyrer Drottne/ og sagde: sia / Israels børn heyra mig ecke/ Og hvørnenn skyllde Pharao heyra mig? * og (þar til med) er eg med oumskornum vørum.

* v. 30. C. 4. 10.

13. So talade Drottenn til Mose og Aaron / og gaf þeim byfalning til Israels barna/ og til Pharao konungsens i Egyptalande / ad wtfæra Israels børn af Egyptalande.

14. Þesse eru høfudenn i þeirra fedra huuse: * Rubens Israels frumgetens syner eru: Hanoch og Pallu/ Hezron og Charmi/ Þessar eru ætternar af Ruben. * 1. Mos. 46/ 9. 4. Mos. 26/ 5. 1. Kron. 5/3.

15. Og * Simeons syner eru Jemuel/ og Jamin/ og Ohad / og Jachin / og Zohar/ og Saul/ þeirrar Cananæisku son / Þessar eru Simeons ætter.

* 1. Mos. 46/ 10. 1. Kron. 4/ 24.

16. Og þesse eru * Levi barna nøfn i þeirra ættum: Gerson/ og Kehat/ og Merari/ Enn Levi vard hundrad og siø og þriatijger ara gamall.

* 1. Mos. 46/ 11. 4. Mos. 3/ 17. 1. Kron. 7/ 1.

17. Þesser eru * Gersons syner: Libni og Simei i þeirra ætt.

* 1. Kron. 7/ 17.

18. Þesser eru * Kehats syner: Amram / og Jzhar / og Hebron / og Uzziel/ Og Kehat vard hundrad þriggia og þriatijger ara gamall.

* 1. Kron. 7/ 18.

19. Og * Merari børn eru Mahali og Musi / Þesse eru Levi afkvæme i þeirra ættum. * 4. Mos. 26/ 57. 1. Kron. 7/ 19. C. 24/ 21.

20. Og Amram took sijna fødurs systur Jochebet sier til hustrur / og hun fædde hønum Aaron og Mose / Og Amram vard hundrad siø og þriatijger ara gamall.

21. Og Jzhars syner eru * Korah/ og Nepheg / og Sichri.

* 4. Mos. 16/ 1.

22. Og * Uzziels syner: Misael / og Elzaphan / og Sithri.

* 3. Mos. 10 / 4.

23. Og Aaron took Eliseba Aminadabs dootture/ Nahasons systur/ sier til hustrur/ & hun fædde hønum * Nadab og Abihu/ Eleasar og Ithamar.

* C. 28/ 1.

24. Og * Koras børn eru Assir / og Elkana/ og Abiassaph/ Þessar eru þær Korita ætter. * 1. Kron. 7/ 22.

25. Enn Eleasar Aarons son took sier af Putiels dætrum til einnrar hustrur/ og hun fædde hønum * Pinehas/ Þesse eru høfudenn a medal Levitanna fedra/ epter þeirra ættum.

* 4. Mos. 25/ 7.

26. Þesser eru Aaron og Mose / sem Drottenn sagde til: færed Israels børn af Egyptalande epter þeirra her.

27. Þeir eru þeir / sem tøludu vid Pharao konungenn af Egyptalande/ ad þeir mætte wtfæra Israels børn af Egyptalande/ Þesse Mose og Aaron.

28. Og þad skiede a þeim dege/ þeg ar * Drottenn talade til Mose i Egyptalande. * P. G. 7/ 38.

29. Og Drottenn sagde til Mose / segiande: eg er Drottenn / tala til Pharao/ konungsens af Egyptalande/ allt hvad eg tala til þijn.

30. Og Mose sagde fyrer Drottne: sia/ * eg er med oumskornum vørum/ og hvørnenn skyllde Pharao heyra mig? * v. 12. C. 4/ 10.

VII. Capitule.

Vatned snijst i Blood.

Og

Og Drottenn sagde til Mose: sia / eg heffe sett * dig til eins Guds fyrer Pharaone/ og Aaron þinn brooder skal vera þinn spamadur. * c. 4/ 16.

2. Þu * skallt tala allt þad / sem eg mun bijfala þier / enn Aaron þinn brooder skal tala til Pharao / ad hann wtlaate Israels børn af sijnu lande. * c. 4/ 15.

3. Enn * eg vil forherda Pharaonis hiarta / og margfalldleg giøra mijn teikn / og mijna undarlega giørninga i Egyptalande. * c. 4/ 21. c. 14/ 4.

4. Og Pharao * mun ecke heyra ydur / og eg vil leggia mijna hønd a Egyptaland/ og wtfæra minn her/ mitt foolk/ Israels børn/ af Egyptalande/ fyrer stoort straff. * c. 8/ 15/ 19.

5. Og Egyptsker skulu vita/ ad eg er Drottenn/ nær eg wtretta mijna hønd yfer Egyptaland/ og fære Israels børn wt fra þeim.

6. Og Mose og Aaron giørdu so sem Drottenn hafde bijfalad þeim / so giørdu þeir.

7. Og Mose var fiørutijger æra gamall/ og Aaron þriggia og fiørutijger æra gamall / þegar þeir tøludu til Pharao.

8. Og Drottenn talade til Mose og til Aaron seigiande:

9. Nær Pharao seiger til ydar/ seigiande: giøred ydur eirn undarlegann giørning / þa skalltu seigia til Aarons: tak þinn staf / og kasta fyrer Pharao / hann skal verda ad einum høggorme.

10. Þa komu Mose og Aaron til Pharao / og giørdu so / epter þvi sem Drottenn hafde bijfalad. Og Aaron kastade * sijnum staf fyrer Pharao/ og fyrer hans þienara/ og hann vard ad einum høggorme. * c. 4/ 3.

11. Þa kallade og so Pharao a þa vijsu/ og kuklarana/ og þeir giørdu eins slaffer / þeir Egyptsku * galldramenn (seige eg) lijka so med þeirra særingum. * C. 8/ 7/ 18. 2. Tim. 3/ 8.

12. Og kostudu hver sijnum staf/ og þar urdu høggormar/ Enn Aarons staf ur uppsvelgde þeirra stafe.

13. Og Pharaonis hiarta forherdtest / ad hann * heyrde þeim ecke / so sem Drottenn * * hafde sagdt.
* C. 8/ 15. ** C. 3/ 19.

14. Og Drottenn sagde til Mose: Pharaonis hiarta er hart / hann neitar ad læta foolked fara.

15. Gack til Pharao ærla/ sia/ hann geingur til vatnsens / So skalltu ganga framm / moot honum hia backanum vid fliooted / og tak þinn staf i þijna hønd / sem var umbreittur til eins høggorms:

16. Og seig til hans: Drottenn þeirra Ebreskra Gud hefur sendt mig til þijn/ og sagdt: * læt mitt foolk fara / ad þeir kunne þioona mier i eydemørkenne / Og sia/ þu villder ecke heyra hijngad til.
* C. 5/ 1. C. 8/ 1/ 20.

17. So seiger Drottenn: þar af skalltu vita/ ad eg sie Drottenn / Sia/ eg slæ med stafnum / sem eg heffe i minne hende a vatned sem er i fliootenu / og þad skal umbreitast * i blood. * c. 4/ 9.

18. Og fiskarner / sem eru i fliootenu/ skulu deyia / og fliooted skal lyckta illa / ad Egyptska skal væma vid / ad drecka vatn wr fliootenu.

19. Og Drottenn sagde til Mose: seig til Aaron: tak þinn staf / og riett þijna hønd wt * yfer vatned i Egyptalande/ yfer þeirra flioot/ yfer þeirra straumа/ og yfer þeirra sioo/ og yfer allt þeirra vatns safn / og þau skulu verda blood. Og þar skal vera blood i øllu Egyptalande / bæde i trie/ og stein (kierunum.)
* Ps. 78/ 44.

20. Og Mose og Aaron giørdu so/ epter þvi sem Drottenn hafde bijfalad / Og hann lipte * stafnum upp / og sloo a vatned/ sem var i fliootenu/ fyrer Pharaonis augum / og fyrer hans þienara augum / og allt vatned / sem var i ** fliootenu / umbreittest i blood.
* C. 17/ 5. ** Ps. 78/ 44.
Ps. 105/ 29.

21. Og fiskarner / sem voru i fliootenu/

enu/ deydu / og fliooted lycktade illa / ad Ægyptsker kuñu ecke drecka vatned wr fliootenu / og þar vard blood i ollu Ægyptalande.

22. Og þeir * Ægyptsku galldrameñ giordu lyka so med þeirra særingum/ Og Pharaonis hiarta forherdtest / ad hañ heyrde þeim ecke / sem Drotteñ hafde sagdt. * Spek. 17/7.

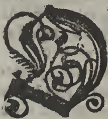
23. Og Pharao snere sier / og kom til syns hwss / og lagde eñ þa þad ecke uppa sitt hiarta.

24. Eñ aller Ægyptsker groofu i kryngum fliooted epter vatne ad drecka/ þvi þeir kuñu ecke drecka af vatnenu i fliootenu.

25. Og þad varade sio daga/epter þad Drotteñ hafde sleiged fliooted.

VIII. Capitule.

Pharao straffast med Poddum/ Luusum og Flugum.

g Drotteñ sagde til Mose: gack til Pharao / og þu skallt seigia til hañs: so seiger Drotteñ: * lat mitt foolk fara / ad þeir kuñe þioona mier.
* C. 5/ 1. C. 7/16.

2. Og þar sem þu neitar/ ad lata þa fara/ sia/ þa vil eg plaga allt þitt takmark med poddum.

3. Ad fliooted skal skioola poddū wt sier/ og þær skulu stockva upp / og koma i þitt hws / og i þitt sængur-hws / og a þyna sæng / og i þiña þienara hws/ og a medal þyns foolks/og i þyna ofna/ og i þitt deig.

4. Og poddurnar skulu skryda uppa þig / og uppa þitt foolk / og uppa alla þyna þienara.

5. Og Drotteñ sagde til Mose: seig til Aaron: riett þyna hond wt med þiñ staf yfer fliooteñ/ yfer lækena / og yfer tiarnernar / og lat poddur koma upp yfer Ægyptaland.

6. Og Aaron riette syna hond wt yfer vatneñ i Ægyptalande / og þar * komu poddur upp/og huldu Ægyptaland.
* Ps. 78/ 45. etc.

7. Og galldrameñerner * giørdu eins med þeirra særingum / og letu podd ur koma upp yfer Ægyptaland.
* C. 7/ 11/ 22.

8. Þa * kallade Pharao a Mose og Aaron / og sagde: bidied til Drottens/ ad hañ burttake þessar poddur fra mier/ og fra mynu foolke/ so vil eg lata foolked fara / og þeir meiga offra til Drottens. * C. 10/ 16. C. 12/ 31.

9. Og Mose sagde til Pharao: haf þu þa æru fyrer mier / nær skal eg bidia fyrer þier og fyrer þynum þienurum/ og fyrer þynu foolke / ad poddurnar skule burt rekast fra þier/ og fra þynu hwse/ og vera alleinasta epter i fliootenu?

10. Og hañ sagde: a morgun. Og hañ sagde: epter þynu orde/ ad þu skuler vita / ad þar er * ecke (nockur) sem Drotteñ vor Gud. * C. 9/14. C. 15/ 11.

11. So skulu poddurnar vykia fra þier og fra þynu hwse / og fra þynum þienurum/ og fra þynu foolke/ þær skulu verda epter alleinasta i fliootenu.

12. So gieck Mose og Aaron wt fra Pharao/ z Mose hroopade til Drottens vegna þeirrar handlunar med þær podd ur / sem hañ hafde lagt uppa Pharao.

13. Og Drotteñ giorde epter Mose orde: so deydu poddurnar wr hwsunum/ wr gordunum og af mørkeñe.

14. Og þeir søfnudu þeim samañ / hrwgu vid hrwgu / og landed lycktade illa.

15. Þegar Pharao sa/ad hañ hafde feinged andrwm/þa forherdte hañ sitt hiarta / og * heyrde þeim ecke / ** so sem Drotteñ hafde sagdt.
* C. 7/ 13. 22. ** C. 3/19.

16. Og Drotteñ sagde til Mose: seig til Aaron: riett þiñ staf wt / og sla dufted a Jordeñe/ og þad skal verda ad luus i ollu Ægyptalande.

17. Og þeir giordu so/ og Aaron wt riette syna hond med siñ staf / og sloo dufted a Jordeñe / og þar vard luus a

mañ.

manneskium og a pienade / og allt dupted i landenu vard luus/ i giorvollu Egyptalande.

18. Og galldrameisterner giordu eins med peirra færingum / ad peir (villdu) koma luusum af stad / en * peir gatu ecke/ Og par var luus a manneskiunum og a fienu. * Spek. 17 / 7.

19. Pa sögdu galldrameisterner til Pharao : * pad er Guds fingur. Og Pharaonis hiarta forherdtest / ad hann heyrde peim ecke/ so sem Drottenn hafde sagt. * Ps. 64/10. Luc. 11/ 20.

20. Og Drottenn sagde til Mose : statt ærla upp ad morgne/ og hafdu pig fyrer Pharaonem / Sia / hann geingur wt til vatnsens/ og seig til hans : so seiger Drottenn : * lat mitt foolk fara / ad pad meige pioona mier. * C. 5/ 1. C. 7/ 16.

21. Pui ef pu ecke lætur mitt foolk fara/ sia / pa læt eg koma (allra handa) plugur uppa pig / og uppa pijna pienara / og uppa pitt foolk / og i pijn hws/ ad peirra Egyptisku hws skulu verda full af (allra handa) plugum / og einnenn landed/ sem peir eru i.

22. Og a peim sama deige vil eg fraskilia Gosen land/ i hvöriu mitt foolk er/ ad par skulu ecke vera (allra handa) plugur/ uppa pad ad pu skuler vita / ad eg sie Drottenn midt i landenu.

23. Og eg vil setia eitt greinse i millum mijns foolks og i millum pijns foolks/ a morgun skal petta teikn skie.

24. Og Drottenn giorde so / Og par kom eirn * mykell hoopur plugna i Pharaonis hws / og i hans pienara hws / og i allt Egyptaland / og landed vard fordiarfad af (allra handa) plugum. * Spek. 16 / 9.

25. Og Pharao * kallade til Mose og til Aaron / og sagde : ganged burt / offred til ydar Guds i landenu. * C. 8/ 8.

26. Og Mose sagde : pad er ecke mitt ad giora so/ pui vier mundum (pa) offra Egyptiskra svivirding fyrer Drottne vorum Gude/ Sia/ skylldum vier offra * Egyptiskra svivirding fyrer peirra augum/ og peir munde ecke grijta oss ? * 1. Mos. 43/ 32.

27. Vier villum ganga priggia daga ferd i eydemorkena/ og offra til Drottens vors Guds/ * so sem hann mun seigia oss. * C. 3/ 18.

28. Pa sagde Pharao : eg / eg vil lata ydur fara / ad pier skulud offra til Drottens ydar Guds i eydemorkenne/ po so / ad pier skulud ad vijsu ecke fara leingra burt / Bidied fyrer mier.

29. Og Mose sagde : sia / nær eg kiem wt fra pier / pa vil eg bidia til Drottens / ad (allra handa) plugur skule vijkia fra Pharaone / fra hans pienurum/ og fra hans foolke a morgun / Enn alleinasta ad Pharao svijkie mig ecke framar / so hann late ei foolked fara/ ad offra til Drottens.

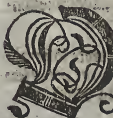
30. Og Mose gieck wt fra Pharao/ og bad til Drottens.

31. So giorde Drottenn epter Mose orde / og burttook (allra handa) plugur fra Pharao / fra hans pienurum / og fra hans foolke / par vard * ecke ein epter. * C. 10/ 19. C. 14/ 28.

32. Enn Pharao forherdte sitt hiarta enn petta sinn/ og liet ecke foolked fara.

IX. Capitule.

Egyptaland straffast med Drepsoott/ Blodrum og Hagle.

Og Drottenn sagde til Mose : gack til Pharao / og pu skallt seigia til hans : so seiger Drottenn peirra Ebreskra Gud : * lat mitt foolk fara / ad pad kunne pioona mier. * C. 5/ 1. C. 7/ 10.

2. Pui ef pu neitar ad lata pa fara/ og pu framar tefur pa/

3. Sia / pa skal * Drottens hond koma yfer pitt fie / sem er a mörkenne / yfer hesta / yfer asna / yfer ulfallda / yfer uxa/ og yfer saude / ein miøg pwng drepsoott.

dreppsott. * 5. Mos. 2/ 15.

4. Og Drottenn skal giora skilnad i millum Israels þienadar / og i millum Egyptskra þienadar / ad þar skal eckert deyia af øllu þui Israels børn hafa.

5. Og Drottenn sette eirn tyma / og sagde : a morgun mun Drottenn giøra þetta gioerning i landenu

6. Og Drottenn giørde þad a ødrum deige / og allt Egyptskra fie deyde / enn þad deyde ecke eitt hoot af Israels barna fie.

7. Og Pharao sende (bod þar umm/) og sia / þar var ecke þa eitt hoot daudt af Israels fie / enn Pharaonis hiarta forherdtest / og hann liet foolked ecke fara.

8. Þa * sagde Drottenn til Mose og til Aaron : taked þier ydar hønd fulla af øsku wr ofnenum / og Mose skal kasta henne upp i moote Himnenum / fyrer Pharaonis augum. * C. 7/ 8.
C. 12/ 1/ 43.

9. Ad þad duptest yfer allt Egyptaland/ og þad skal verda ad boolgu/ sem skal hlaupa upp med blødrum a foolke og a fienade/ i øllu Egyptalande.

10. So tooku þeir øskuna af ofnenu/ og stoodu fyrer Pharao / og Mose sloo henne wt i moot Himnenum / og þar vard boolga sem hliop upp med blødrum / a foolke og a fienade.

11. So ad galldrameistarner kunnu * ecke ad standast fyrer Mose/ fyrer kyliunum/ þvi þar voru kyle a galldramønnunum / og a øllum Egyptskum.
* Spek. 17/ 7.

12. Enn Drottenn forherdte Pharaonis hiarta/ad hann ecke heyrde þeim/sem * Drottenn hafde sagdt til Mose.
* C. 4/ 21.

13. Þa sagde Drottenn til Mose : statt ærla upp ad morgne/ og stattu fyrer Pharao / og seig til hanns : so seiger Drottenn þeirra Ebreskra Gud : lát mitt foolk fara/ ad þad kunne þioona mier.

14. Þvi þetta sinn vil eg senda allar mynar plægur i þitt hiarta/ bæde a þyna þienara/ og a þitt foolk / ad þu skallt vita / ad þar * er ecke (nockur) sem eg a allre Jordunne. * C. 8 /10.
C. 15/ 11.

15. Þvi eg hefe nu wtriett myna hønd og vil sla þig/ og þitt foolk med dreppsott / og þu skallt verda afmádur af Jordunne.

16. Og sannlega / * þar fyrer hefe eg uppreist þig/ til þess ad eg vilde læta þig sia myna magt/ og ad mitt nafn skyllde kunngiorast i øllum løndum.
* Rom. 9/ 17.

17. Upphefur þu þig enn nu yfer mitt foolk/ad þu vilier ecke læta þa fara?

18. Sia / eg vil a morgun a þessum tyma / læta rigna eitt miøg þwngt hagl/ þvilykt sem var ecke i Egyptalande/ fra þeim deige þad var grundvallad/ og hyngad til.

19. So send nu burt/ safna þynu fie/ og øllu þvi þu hefur a mørkenne / (þvi) allar mannesklur og bestiur sem finnast a mørkenne/ og ecke eru safnadar i hws/ og sem hagled fellur yfer/ skulu deyia.

20. Hvør sem þa ottadest Drottens ord af Pharaonis þienurum / hann liet syna þienara og sitt fie læta i hws.

21. Enn hvør sem ecke lagde Drottens ord uppa sitt hiarta / hann liet syna þienara / og sinn fienad vera a mørkenne.

22. Þa sagde Drottenn til Mose : riett þyna hønd upp moot himnenum / og þar skal verda hagl yfer allt Egyptaland / yfer foolk / og yfer fie/ og yfer allar jurter a mørkenne i Egyptalande.

23. Og Mose rietle sinn staf moote himnenum / og Drottenn liet þruma og rigna hagle/og þar foor elldur yfer Jordena / So liet Drottenn rigna hagle yfer allt Egyptaland.

24. Og þar var hagl og elldur sem umkrings sloo sier midt i haglenu/ miøg þwngt / þvilykt sem var ecke i øllu Egyptalande / sydann þad vard til foolks.

25. Og hagled sloo i øllu Egyptalande allt þad/sem var a mørkenne/ bæde foolk og fie/ og allar jurter a mørkenne sloo hagled/ og braut øll trie a mørkenne.

26. Alleina i Gosen lande / hvar Israels børn (voru/) var ecke hagl.

27. Þa sende Pharao (bod burt/) og liet kalla a Mose og a Aaron/ og sagde til þeirra : * eg hefe syndgad þetta siñ/ ** Drottiñ er riettlætur/ eñ eg og mitt foolk erum ogudleger.

* C. 10/ 16. ** Dan. 9/ 7/ 8/ 9.

28. Bidied til Drottens / og þad er noog/ ad þar skule ecke vera (meir) Guds þruma og hagl / so vil eg lata ydur fara / ad þier skulud ecke vera hier leingur.

29. Og Mose sagde til hañs: nær eg kiem wt af stadnum/ þa vil eg riett‐ta * mijnar hendur upp til Drottens/ so mun þrumuñe liña / og hagled skal ecke vera meir / ad þu skallt vita / ad ** Jørdeñ heyrer Drottne til.

* Ps. 141/ 2. ** Ps. 24/ 1.

30. Ja bæde þu og þijner þienar‐ar (Þo) veit eg / ad þier ecke eñ nu munud ottast fyrer þess Drottens Gu‐ds auglite.

31. Þa vard bæde hør og bygg nid‐ursleiged / þviad bygged var vaxed til axa / og høreñ i stønger.

32. Eñ hveite og miøl‐pungar var ecke nidursleiged / þvi þau voru ecke upp komeñ.

33. Og Mose gieck fra Pharao wt af stadnum / og upprietté sijnar hendur til Drottens/ So liet þa af ad þruma / og rigna haglenu / og regned var ecke (leingur) wt auséd yfer Jørd‐ena.

34. Þegar Pharao sa / ad þad þverrade ad rigna og falla hagled/ og þruma/ þa syndgade hañ eñ þa og for herdte sitt hiarta / hañ og hañs þien‐arar.

35. So vard Pharaonis hiarta forherdt / og hañ liet ecke Israels bø‐rn fara / So sem Drotteñ hafde sagt fyrer Mose.

X. Capitule.

Ægyptaland straffast med Gras‐hoppum og Myrkre.

Og Drotteñ sagde til Mose: gack iñ til Pha rao/ þvi eg/ eg hefe for herdt hañs hiarta og hañs þienara hiørtu / þviad eg vil giøra þesse mijn teikn a medal þeirra.

2. Og ad þu skuler kungiøra þad fyrer þiña barna og þiña barna barna eyrum/ hvad eg hefe framkvæmt i Æ‐gyptalande/ og mijn teikn / sem eg hefe sett a medal þeirra/ ad þier skulud vi‐ta / ad eg er Drotteñ.

3. So gieck Mose og Aaron til Pharao/ og søgdu til hañs: so seiger Drotteñ þeirra Ebreskra Gud: hvad leinge neitar þu / ad audmykiast fyrer mier ? lat mitt foolk fara og þiona mier.

4. Þvi ef þu neitar ad lata mitt foolk fara / sia / þa vil eg a morgun lata grashoppur koma i þijnar ende‐merkur.

5. Ad þær skulu hilia landsens kringlu/ad mañ skal ecke kuña sia Jørd ena/ og þær skulu uppeta þad sem ept er er / sem er frijad og orded ydur ept er fra haglenu / og þær skulu eta øll ydar græn trie af mörkeñe.

6. Og þijn huus skulu uppfillast/ og allra þiña þienara huus / og allra Ægyptskra huus/ hvilijkar þijner fed‐ur eda þijner forfedur ecke hafa lifed / fra þeim tijma / þeir voru til a Jørd‐uñe/ allt til þessa dags/ So snere hañ sier vid/ og gieck wt fra Pharao.

7. Þa søgdu Pharaonis þienarar til hañs : hvad leinge skal þesse vera oss til eirnrar snøru ? lat þa meñ fa ra/ ad þeir meige þiona Drottne þeir ra Gude/ Villtu eñ nu fyrst vita/ ad Ægyptaland er fordiarfad ?

8. Og Mose og Aaron voru sott‐ter aptur til Pharao/ og hañ sagde til þeirra: ganged/ þioned Drottne yd‐rum Gude/ Hverier eru þeir sierdeilis

lega/ sem ganga burt ?

9. Og Mose sagde: vier vilium reisa med vorum børnum/ og med voru gamla foolke / med vorum sonum / og med vorum dætrum/ med vorum saudum/ og med vorum fienade vilium vier reisa / þvi þad er oss Drottens hætijd.

10. Þa sagde hañ til þeirra: so vere Drottenn med ydur / sem eg vil láta ydur og ydar smáu fara / Siáed (þa/) ad þier hafed vondt i siñe.

11. Ecke so/ eñ þier meñ/ fared nu burt / og þiooned Drottne / þvi þess hafe þier beidst / Og mañ rak þa fra Pharaonis augsyn.

12. Þa sagde Drottenn til Mose: riett þijna hønd yfer Egyptaland epter grashoppum / og þær skulu upp koma yfer Egyptaland/ og eta allar jurter i landenu/ jaa allt þad/ sem * hagled liet epter sig. * c. 9/ 23.

13. So riette Mose siñ staf yfer Egyptaland / og Drottenn liet koma austañ vedur a landed/ þañ sama heil añ dag / og heila noott / og þad skiede um morguneñ/ ad austañ vedred færde * grashoppurnar upp.

* Spek. 16/ 9.

14. Og þar komu grashoppur upp yfer allt Egyptaland / og settu sig i øll Egyptalands endemørk/ miog þung lega/ fyrer þær/ voru þar ecke so gras hoppur sem þær / og epter þær skulu ecke vera þvilijkar.

15. Þvi þær huldu alla landsens vijdd / og landed vard myrkt / og átu allar jurter i landenu/ og allañ ávøxt a triáanum / sem hagled liet epter sig/ Og þar vard eckert grænt epter a triáanum edur a jurtum i mørkeñe yfer allt Egyptaland.

16. Þa * flijtte Pharao sier ad kalla a Mose og Aaron / og sagde: ** eg hefe syndgad i moote Drottne ydar Gude / og i moote ydur.

* C. 8/ 8/ 25. ** C. 9/ 27.

17. Og kiæru / forláted (mier) nu mijna synd alleinasta þetta siñ / og bidied til Drottens ydar Guds/ ad hañ vilie ad eins burttaka þeñañ dauda fra mier.

18. Og hañ gieck wt fra Pharao/ og bad til Drottens.

19. Og hañ liet koma þar i moot eitt harla sterkt vestañ-vedur/ og upp took grashoppurnar / og kastade þeim i þad rauda haf: þar * vard ecke ein grashoppa epter i øllum Egyptalands endemørkum. * c. 8/ 31.
C. 14/ 28.

20. Eñ Drottenn forherdte Pharaonis hiarta / ad hañ ecke liet Israels børn fara.

21. Og Drottenn sagde til Mose: riett þijna hønd upp i moot Himnenum / ad þar * verde myrkur yfer Egyptaland / ad madur kuñe þreifa a myrkrenu. * Es. 50/ 3.
Matth. 27/ 45.

22. Og Mose uppriette sijna hønd moot Himnenum / þa vard þar þungt * myrkur yfer allt Egyptaland i þria daga. * Spek. 17/ 2.
C. 18/ 1.

23. Þar sá ecke eiñ þañ añañ/ og þar uppstod ecke nockur af sijnum stad i þria daga / eñ þad var biart fyrer øllum Israels børnum i þeirra heimkiñum.

24. Þa * kallade Pharao a Mose / og sagde: ganged/ þiooned Drottne / alleinasta þier skulud láta ydar saude og ydar fenad vera / og ydar børn meiga fara med ydur. * c. 8/ 8.
C. 12/ 31.

25. Og Mose sagde: þu/ þu skallt og giefa med oss slátrunar offur og breñe offur / og vier vilium offra til Drottens vors Guds.

26. Og eirneñ og so vor fenadur skal fara med oss / þar skal ecke ein klauf verda epter/ þvi vier skulum taka þar af/ til ad þioona Drottne vor

um

vm Gude / þvi vier / vier vikum ecke/ hvar med vier skulum þiona Drott- ne/ fyrr eñ vier komum þangad.

27. Eñ Drottenn forherdte Pha- raonis hiarta/ so ad hañ villde ecke læ- ta þa fara.

28. Og Pharao sagde til hañs : gack fra mier / vara þig / ad þu ecke meir siaer mitt andlit / þvi a hvada deige þu sier mitt andlit/skalltu deya.

29. Og Mose sagde : þu talader riett / eg skal ecke meir hier epter siaa þitt andlit.

XI. Capitule.

Jsraels Børn taka til Laans af Æ- gyptskum Silfur Kier og Gull Kier.

Og Drottenn hafde sagt til Mose: eg vil eñ nu læta eina plaagu koma yfer Pharao/ og yfer Ægyptaland / sijdañ skal hañ læta ydur fa- ra hier fra / Nær hañ lætur (ydur) fara med øllu/ skal hañ vissulega reka ydur hier fra.

2. Seig nu i foolksens eyru / ad * hvør madur / beidest af sijnum naa- bwa / og (hver) kvinña af siñe grañ- konu/ silfurkiera og gullkiera.

* C. 3/ 21. etc.

3. Og Drottenn gaf foolkenu naad hia Ægyptskum/Og Mose var * eirn harla megtugur madur i Ægyptalan- de fyrer Pharaonis þienara og fyrer foolksens augum. * Spr. 45/ 1. etc.

4. Og Mose sagde : so seiger Drottenn : um midnætte vil eg ganga wt midt i giegnum Ægyptaland.

5. Og aller * frumburder i Ægyp- talande skulu deyia / fra Pharaonis frumgietna/ þeim er situr a hañs stoo le / iñ til þioonustu kvinñuñar frum- burdar / sem er bak vid mylnuna / og aller frumburder af fienadenum.

* C. 4/ 23. C. 12/ 29.

6. Og þar skal verda eitt stoort oop i øllu Ægyptalande / hvers lijke ecke hefur vered/ og hvørs lijke ei skal verda meir.

7. Eñ hia øllum Jsraels børnum skal ecke eirn hundur hræra sijna tun- gu (til ad giellta/) hvørke hia foolke eda fienade / ad þier skulud vita ad Drottenn skal giøra mismun i millum Ægyptalands/ og i millum Jsraels.

8. Þa skulu aller þesser þijner þien- arar koma ofañ til mijn/ og falla mi- er til foota / og seigia : far wt / þu og allt foolked / sem er i fylgd med þi- er/ þar epter vil eg fara wt. Og hañ gieck wt fra Pharao med geysande reide.

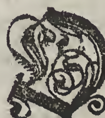
9. Og Drottenn hafde sagt til Mo- se: Pharao skal ecke heyra ydur/uppa þad mijner undarlegu hluter skulu marg fallder giørast i Ægyptalande.

10. Og Mose og Aaron giørdu alla þessa undarlega hlute fyrer Pha- rao / eñ Drottenn * forherdte Phara- onis hiarta / og hañ liet ecke Jsraels børn fara af sijnu lande.

* C. 10/ 20.

XII. Capitule.

Paaska-Lambed. aller Frumburder verda i hel slegner. Utgangurenn af Ægyptalande.

Og Drottenn hafde talad * til Mose og Aaron i Ægyptalande/ og sagt:

* C. 9/ 8. 3. Mos. 10/ 8.

2. Þesse maanadur skal vera ydur eirn høf- ud maanadur/sa skal vera ydur hiñ fyr- ste medal maanadaña i arenu.

3. Taled til Jsraels samkundu/og seiged: a þeim tijunda (deige) i þess- um maanade skal hvør taka sier eitt lamb fyrer hvørt fødurs hws / ja / eitt lamb fyrer huused.

4. Og ef huused er miña / eñ ad þad kuñe liwka einu lambe / þa skal hañ taka siñ naabwa/ sem er næst hia

hañs huuse / epter persoonañа tølu/ pier skulud reikna hver/ epter þvi sem hañ kañ eta til/ yfer eitt lamb.

5. Pad skal vera ydur eitt fullkomed lamb/eitt ærs gamallt hrwt-lamb/ sem pier skulud taka af saudunum/eda af kidunum.

6. Og pad skulud pier geima til pess * fioortanda dags i pessum maanade / og peir skulu slaatra pvi / hver flockur i Israels safnade i millum peirra tveggia aptna. * 4. Mos. 9/5.

7. Og peir skulu taka af bloodenu/ og rijda a bæda dyrastoolpana / og a pad efsta dyratrie a huusunum / sem peir eta pad i.

8. Og peir skulu eta kiøted a peirre nootti/ steikt vid elld / og * osijrdt (braud/) med beyskum (jurtum) skulu peir eta pad. * 1. Cor. 5/ 8.

9. Pier skulud ecke eta (nockud) hraatt par af/ eda soded/ sem er soded i vatne/ helldur steikt vid elld/ høfuded par af med footum par af og med iñyflum par af.

10. Og pier * skulud ecke leifa nockud par af til morguns/eñ pad sem leifest par af til morguns/ skulud pier uppbreña med ellde. * 4. Mos. 9/12.

11. Og so skulud pier eta pad: ydar lendar skulu vera uppgyrdtar/ydar skoor a ydar footum / og ydar stafur i ydar hende/ og pier skulud eta pad med flijter/Pad eru paaskar fyrer Drottne.

12. Pvi eg vil ganga i giegnum Ægyptaland a pessare nootttu/ og slaa * alla frumburde i Ægyptalande / bæde af Mañeskium og fienade / og hallda rieтt yfer øllum Ægyptalands gudum/ eg Drottеñ. * Ps. 136 / 10. Ebr. 11/ 28.

13. Og blooded skal vera ydur til eins teikns a huusunum par sem pier erud i. Og eg vil siaa blooded og hlaupa yfer ydur/ og par skal eingeñ plaga vera a medal ydar til fordiørfunar/ nær eg slæ Ægyptaland.

14. Og pesse dagur skal vera fyrer ydur til eirnrar miñingar/og pañ skulud pier hatijdlegañ hollda/ til hatijd ar fyrer Drottne hia ydar epterkomurum / med einu eilijfu skicke / skulud pier hatijdlegañ hallda hañ.

15. Pier skulud eta osijrdt(braud) * i siø daga / ia a peim fyrsta deige skulud pier laata af ad brwka swrdeig i ydar huusum / pvi hvør sa/ sem etur sijrdt (braud) fra peim fyrsta deige til pess siøunda dags/ su saal skal upprætast af Israel. * c. 23/ 15. C. 34/ 18. 4. Mos. 28/ 17.

16. Og a peim fyrsta deige skulu pier hallda eina heilaga samkomu / og a peim siøunda deige eina heilaga samkomu / Og par skal ecke skie nockurt erfide a hønum / alleina pad sem skal etast af hvørre persoonu/ pad alleina maa tilreidast fyrer ydur.

17. Og pier skulud hallda pa osijrda brauds daga / pvi rieтt a peim sama deige utfærde eg ydar her af Ægyptalande/par fyrer skulud pier hallda hia ydar epterkomurum peñañ dag med einu eilijfu skicke.

18. I peim fyrsta maanade/a peim * fioortanda deige i maanadenum/ um aptaneñ skulud pier eta osijrdt(braud/) til pess fyrsta og tuttugasta dags i maanadenum / um aptaneñ. * 3. Mos. 23/ 5. etc.

19. Siø daga skal par ecke fiñast swrdeig i ydar huuse/pvi hver sa/sem etur sijrdt (braud /) su saal skal upprætast af Israels samkundu / hvørt (helldur hañ er) eirn framande eda landsens iñfæddur.

20. Eckert sijrdt skulud pier eta / pier skulud eta osijrdt i øllum ydar heimkyñum.

21. Pa kallade Mose a alla pa elldstu af Israel / og sagde til peirra: adskilied og taked ydar fie fyrer ydar ætt er/ og slaatred paaska.

22. Og pier * skulud taka eitt bindene isops/ og dijfa i blooded/ sem

er i mussilaugeñe / og rijda opañ a dyra=
tried/ og a bæda dyra=stoolpana af blood
enu/ sem er i mussilaugeñe/ Og þier skul=
ud ecke nockur ganga wt fyrer dyrnar a
sijnu huuse til morguns.
* 3. Mos. 14/ 4/ 51. Ebr. 11/ 28.
23. Og Drotteñ skal fara yfer ad
slæ Egyptaland / og hañ mun sia blood
ed yfer dyra=trienu / og a bædum dyra=
stoolpunum / og Drotteñ mun ganga
fram hia dyrunum / og ecke leifa for=
diarfaranum / ad koma til ydar huuss /
ad slæ ydur.
24. Þar fyrer skulud þier hallda þeñ
añ giørning / þier og þijnum børnum til
eins skicks æfenlega.
25. Og þad skal skie / nær þier kom=
ed til landsens / sem Drotteñ mun giefa
ydur/ so sem hañ hefur sagt / þa skulud
þier hallda þessa þioonustu.
26. Og þad skal skie / nær * ydar
børn seigia til ydar : hvad er þetta ydur
fyrer eina þioonustu ? * C. 13/ 8/ 14.
27. Þa skulud þier seigia : þad er
pæska offur fyrer Drottne / sem gieck
fram hia Israels barna huusum i Æ=
gyptalande / þegar hañ sloo Egypta=
land / og frijade vor huus. So hneigde
foolked/ og lauk.
28. Og Israels børn geingu burt/og
* giørdu epter þvi sem Drotteñ hafde
bijfalad Mose og Aaron/ so giørdu þeir.
* C. 7/ 10.
29. Og þad skiede um midia natt /
þa sloo Drotteñ alla frumburde i Æ=
gyptalande/ * fra Pharaonis frumgiet
num/ sem sat a hañs stoole/til þess fang
na frumgieinings / sem var i fangelses
huusenu/ og alla frumburde af fienade.
* C. 4/ 23. Ps. 78/51. Ps. 105/36.
Ps. 36/ 10. Spek. 18/ 11/ 12
30. Þa uppstood Pharao somu no=
ott og aller hañs þienarar / og aller Æ=
gyptsker / og þar vard eitt stoort oop i
Egyptalande/ þvi þar var ecke eitt hu=
us/ ad þar være ecke vissulega eirn daud
ur i.
31. Og hañ * kallade Mose og Aa=
ron um nottena / og sagde : taked ydur
upp / fared burt fra mijnu foolke/ bæde
þier so og Israels børn/ og fared/ þioon
ed Drottne sem þier hafed sagdt.
* 2. Mos. 10/ 16.
32. Taked bæde ydar kvikfie og yd=
ar fienad/ sem þier hafed sagt / ganged
burt / og þier skulud og so blessa mig.
33. Og Egyptsker * dreingdust uppa
foolked / ad reka þa hastarlega af land=
enu / þvi þeir søgdu : vier deyum aller.
* C. 6/ 1.
34. So took foolked sijn deig / adur
eñ þau urdu sur/ þeirra deig / bundeñ i
þeirra klæde a þeirra øxlum.
35. Og Israels børn høfdu giørt
epter Mose orde/ og bedest * af Egypt
skū silfur kiera/ og gull kiera/ og klæda.
* C. 11/ 2.
36. Og Drotteñ * hafde giefed
foolkenu gunst hia Egyptskum ad þeir
lænudu þeim / og skildu Egyptska (þar
vid.) * C. 3/ 21. etc.
37. So fooru Israels børn af Ra=
meses til Suchot/ vid sex hundrud þus=
und meñ alleina a fæte/ fyrer utañ børn.
38. Og eirn stoor flockur af (allra=
handa) foor upp med þeim / og sauder
og fie/ (ja) allmykell fienadur.
39. Og þeir bøkudu af þvi deige /
sem þeir færdu af Egyptalande / osyrd=
ar køkur/ þvi þad var ecke syrdt / af þvi
þeir voru wtrekner af Egyptalande / og
mattu ecke dvelia / og høfdu ecke eñ til=
bwed sier fædslu.
40. Og Israels børn høfdu þa bw=
ed i Egyptalande * fiøgur hundrud og
þriatijgu ar. * 1. Mos. 15/ 13. etc.
Gal. 3/ 17.
41. Og þad skiede/ þegar fiøgur hund
rud og þriatijger ar voru a enda/og þad
skiede a þeim sialfum sama deige/ þa wt
gieck allur Drottens her af Egypta=
lande.
42. Þesse var vardhallds noott fyrer
Drottne / ad wtfæra þa af Egyptalan=
de/ Su sama noott skal vera vardhallds
(noott) fyrer Drottne / fyrer øllum Is=
raels børnum / hia þeirra epterkom=
endum.

 43. Og

43. Og Drottenn ſagde til * Moſe og Aaron: Þetta er Paſkanna ſkick: eingenn utlendings ſon ſkal eta þar af.
* C. 9/8.

44. Enn hver þræll ſem heyrer nockrum til / ſem er keyptur fyrer peninga / nær þu hefur umſkored hann / þa ma hann eta þar af.

45. Eingenn (framande) innbyggiare edur leigdur þioon ſkal eta þar af.

46. Þad ſkal etaſt i einu huuſe / þu ſkallt ecke utbera af kiøtenu ut fyrer huuſed / Og þier * ſkulud ecke briota bein i þvi. * 4. Moſ. 9/12. Joh. 19/36.

47. Allur Iſraels ſøfnudur ſkal giøra þad.

48. Og nær nockur utlendingur byr hia þier / og vill hallda Paſka fyrer Drottne / þa ſkal allt hans kallkyn umſkeraſt / og þa ma hann koma til ad giøra þad / og vera ſem einn innfæddur i landenu / Og eingenn ſem hefur yfirhud / ſkal eta þar af.

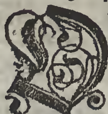
49. Þar ſkulu vera ein * løg fyrer þann innfædda / og þann framanda / ſem er framande a medal ydar.
* 3. Moſ. 24/22.

50. Og øll Iſraels børn giørdu ſo ſem Drottenn hafde byfalad Moſe og Aaron / ſo giørdu þeir.

51. Og þad ſkiede a þeim ſiälfum ſama deige / þa utfærde Drottenn Iſraels børn af Egyptalande / med þeirra her.

XIII. Capitule.

Aller Frumgieſner ſkulu helgaſt Drottne. Iſraels barna Utgangur af Egyptalande.

g Drottenn talade til Moſe og ſagde:

2. Helga mier * alla frumburde / þad ſem opnar allrahanda (moodur) lyf a medal Iſraels barna / a medal fooks / og a medal kienadar / þad heyrer mier til. * C. 22/29. C. 34/19. 3. Moſ. 27/26. 4. Moſ. 3/13. C. 8/17. Ezech. 44/30. Luc. 2/23.

3. Og Moſe ſagde til foolkſens: minnſt þeſſa dags / a hvørium þier erud ut geingner af Egyptalande / af þrældooms huuſenu / ad Drottenn utfærde ydur hier fra med eirnne volldugre hende / og þar ſkal ecke etaſt ſyrdt (braud.)

4. I dag * utgeingu þier / i nyium korns mänude (ſem ſtendur i axe.)
* C. 23/15. C. 34/18.

5. Og þad ſkal vera / nær Drottenn hefur innfært þig i Cananitans / og Hettitans / og Amoritans / og Hevitans / og Jebuſitans land / hvørt hann ſoor * þinum fedrum / ad gefa þier / eitt land / ſem flytur med mioolk og hunang / þa ſkalltu þioona þeſſa þioonuſtu i þeſſum mänade. * 1. Moſ. 17/8.

6. * Sio daga ſkalltu eta oſyrdt (braud /) og a þeim ſiounda deige er hätid fyrer Drottne. * C. 23/15. etc.

7. Oſyrdt (braud) ſkal etaſt i ſio daga / ad þar ecke ſiaeſt ſyrdt hia þier / og ecke ſiaeſt * ſurdeig hia þier i øllum þinum endemørkum. * C. 12/15.

8. Og þu ſkullt kunngiøra fyrer þinum ſyne / a þeim ſama deige / og ſegia: þvilijkt (helld eg) fyrer þad Drottenn giørde mier / þegar eg foor af Egyptalande.

9. Og þad ſkal vera þier til eins * teikns a þinne hende / og til eirnrar minningar i millum þinna augna / ad Drottens løg ſkulu vera i þinum munne / þvi Drottenn utfærde þig af Egyptalande med eirnne volldugre hende. * 5. Moſ. 6/8. C. 11/18.

10. Og þu ſkallt taka vara a þeſſu ſkicke i ſinne tijd / hvert är.

11. Og þad ſkal ſkie / nær Drottenn hefur innfært þig i Cananitans land / ſem hann ſoor þier og þinum fedrum / og giefed þier þad.

12. Þa * ſkalltu läta koma fram til Drottens allt þad / ſem opnar (moodur) lyf / og allt þad frumborna / ſem fell ur af fienadenum / ſem heyrer þier til / hvad ſem er kallkins / heyrer Drottne til.
* C. 22/30. C. 34/19.

13. Og hvørn * þann frumborna af

aſna

afnanū skalltu leysa med einu lambe/ Eñ
ef þu leyser þad ecke / skalltu hælsbrioo-
ta þad / eñ alla mañeskiuñar frumburde
medal þiña barna/ skalltu leysa.
* C. 34/ 20.

14. Og þad skal skie / nær þitt barn
* spyr þig ad hier epter / seigiande :
hvad er þad? þa skalltu seigia til þess:
Drottenñ wtþærde oss af Egyptalande/ af
þrældooms huusenu med eirne volldugre
hende. * C. 12/ 26.

15. Þvi þad skiede / þegar Pharao
hafde forherdt sig ad læta oss fara/ þa
* sloo Drottenñ i hel alla frumburde i
Egyptalande / fra mañeskiuñar frum-
burde/ allt til þiærens frumburdar / þar
fyrer offra eg Drottne ollu þvi / sem
opnar (moodur) lijf/ sem er kallkyns/ og
eg skal leysa hvorn frumboreñ a medal
miña barna. * C. 4/ 23. C. 12/ 29.

16. Og þad skal vera til eins teikns
a þiñe hende / og til spængar i mill-
um þiña augna/ ad Drottenñ wtþærde oss
af Egyptalande med eirnre volldugre
hende.

17. Og þad skiede / þegar Pharao
hafde læted foolked fara/ þa færde Gud
þad ecke a Philisteaña lands veg / þo
hañ være nær / þvi Gud þeinkte : mæ
skie/ þad kuñe ydra foolked/ nær þad sier
striided / og þeir kuñe ad snwa aptur til
Egyptalands.

18. Og Gud færde foolked fram a
þeim veige i moot eydemorkeñe / vid þad
rauda haf/ Og Israels born fooru fim
(z fim)(meñ samsiida)af Egyptalande.

19. Og Mose took * Josephs bein
med sier / þvi hañ hafde teked eirn sterk,
añ eyd af Israels bornum og sagt: Gud
mun vissulega vitia ydar / og þier skulud
færa upp miin bein hiedañ med ydur.
*1. Mos. 50/ 25. Jos. 24/32.
Syr. 49/ 20.

20. So fooru þeir fra Suchot / og
settu siinar herbwder i Etham / ytst i
eydemorkeñe.

21. Og Drottenñ * gieck fyrer þeim/
uñ daga i einum skyꝭstoolpa / ad leida
þa a veigenum/og uñ nætur i einum elld
stoolpa / ad lijsa fyrer þeim ad ferdast
dag og nootl. * 4. Mos. 14/ 14.
Neh. 9/ 12. Ps. 78/ 14. Ps. 105/39.
Spek. 18/3. 1. Cor. 10/ 1.

22. Hañ burttook ecke hañ skyꝭstool-
pa uñ daga / edur hañ elldꝭstoolpa uñ
nætur fyrer foolkenu.

XIV. Capitule.

Israels Barna Reisa til Hafsens.
Egyptskra Undergangur i Hafenu.

Og Drottenñ talade til Mo-
se/ og sagde :

2. Tala til Israels
barna / ad þeir snwe vid
og setie siinar herbwder
fyrer * PiꝭHachiroth /
i millum Migdol / og i millum hafsens
giegnt BaalꝭZephon / gagnvart hoñu
skulud þier setia ydar tialldbwder hiæ
hafenu. * 4. Mos. 33/ 7.

3. Þvi Pharao mun seigia uñ Is-
raels born : þeir fara villt i landenu/ eyde
morkeñ hefur uñgyrdt þa.

4. Og eg vil forherda Pharaonis
hiarta / ad hañ skal ellta þa / og eg vil
verda vegsamadur a Pharaone/ og a all
re hañs striidsmakt / og Egyptsker skulu
vita/ad eg er Drottenñ/ og þeir giordu so.

5. Þegar þad var konungenum af
Egyptalande til vitundar gefed/ ad foolk
ed flyde / þa snerest Pharaonis hiarta/
og hañs þienara i moot foolkenu / og
þeir sogdu : þvi giordum vier þetta/ ad
vier lietum Israel fara / ad hañ ecke
skyllde þioona oss?

6. So liet hañ speña fyrer siñ vagn/
og took sitt foolk med sier.

7. Og took sex hundrud wtvaldra vag-
na/ og hvad vagna þar var i Egyptalan
de / og hofudsmeñena yfer allt þad.

8. Þvi Drottenñ forherdte Pharaon-
is hiarta/ konungsens af Egyptalande/
ad hañ sookte epter Israels bornum. eñ
Israels born voru wtfareñ fyrer eina
hæfa hond.

9. So * elltu Egyptsker þa / og hañ
ñs striidsmagt / og nædu þeim /
sem

sem Hefdu sett sijnar herbudir hia Haf-
enu/ aller Pharaonis hestar / og vagn-
ar / og hans riddara lid hia Pi-Nachi-
rhot/ fyrer Baal-Zephon.
* C. 15/ 9. 1. Macc. 4/ 9.
10. Og Pharao nælgadest/og Isra-
els børn upplyptu þeirra augum/og sia/
Egyptarenn foor epter þeim/ þa ottudust
þeir stoorum / og Israels børn hroopudu
til Drottens.
11. Og søgdu til Mose: * mundu
þar oss ecke vera grafer i Egyptalande/
ad þu færder oss burt/ ad deyia i eydemør
ku? þui giorder þu oss þetta/ ad þu wt-
færder oss af Egyptalande?
* C. 16/ 3. C. 17/ 3.
12. Er þad ei þad ord/ sem vier tøl-
udum til þijn i Egyptalande / seigiande:
læt oss vera/ og vier vilium þioona þeim
Egyptisku/ þui þad er oss betra/ ad þioo
na Egyptiskum/ enn ad vier deyium i eyde-
mørku.
13. Þa sagde Mose til fooltsens:
ottest ecke / standed og siæd Drottens
hiælpræde / sem hann mun giora ydur i
dag/ þui þesser Egyptisker/ sem þier siæ-
ed i dag / þa skulud þier ecke sia meir
hier epter eilijflega.
14. * Drottenn skal strijda fyrer yd-
ur / og þier skulud þegia.
* 5. Mos. 1/ 30.
15. Og Drottenn sagde til Mose: hui
villtu hroopa til mijn? seig til Israels
barna/ ad þau fare afram.
16. Og upplipt þu þijnum staf / og
wtrett þijna hønd yfer hafed / og skipt
þui i sundur/ og Israels børn skulu gan
ga midt i hafed a þui þurra.
17. Og eg/ sia / eg vil forherda E-
gyptiskra hiortu/ ad þeir skulu ellta ydur/
so vil eg verda vegsamadur a Pharao og
a allre hans strijdsmagt / a hans vøgn-
um/ og a hans riddaralide.
18. Ad * Egyptisker skulu vita / ad
eg er Drottenn/ nær eg hefe vned prijs a
Pharao / a hans vøgnum / og a hans
riddaralide. * C. 7/ 5.
19. Þa foor sa Guds eingell af stad/
sem gieck fyrer Israels her / og foor til
* baka vid þa / og sa sky-stoolpe hiellt
sig fra þeirra augsyn/og stood a bak vid
þa. * Ps. 78/ 14. Ps. 105/ 39.
20. Og kom i millum Egyptiskra he-
rs / og i millum Israels hers / og þar
var skyed og myrkred/ og (eingellenn) upp
lijste noottena/ og so eine kom ecke til þess
annars þa alla noott.
21. Og Mose wtrellte sijna hond yf-
er hafed/ og Drottenn liet hafed burt fa-
ra fyrer eitt sterkt austann vedur þa alla
noott / og * giorde hafed sem þad þur-
ra / og vatned skyldest ad.
* Ps. 66/ 6. Ps. 104/ 3.
22. Og Israels børn geingu midt i
hafed * a þui þurra/og vatned var þeim
eirn mwr a þeirra hægre og þeirra vinst-
re sijdu. * Jos. 4/ 23. Ps. 78/ 13.
Ps. 106/ 9. Ps. 114/ 3. 1. Cor. 10/ 1.
Ebr. 11 / 29.
23. Og Egyptisker * sooktu epter
þeim / aller Pharaonis hestar / hans
vagnar / og hans riddaralid gieck epter
þeim midt i hafed. * C. 15/ 19.
24. Og þad skiede / þegar morgun
vakann kom / þa sa Drottenn til þeirra
Egyptiskra hers i ellds og sky-stoolpan-
um/ og hrædde þeirra Egyptiskra her.
25. Og braut hiooled af þeirra vøg
num/ og færde þa diupt þar i/ þa sag
de (hvør af) Egyptiskum: eg vil flyia
fra Israel / þui * Drottenn strijder fyrer
þa i moot Egyptiskum. * C. 23 / 22.
Jos. 10/ 14 / 42.
26. Þa sagde Drottenn til Mose:
wtrett þijna hønd yfer hafed/ og vatn-
enn skulu falla aptur yfer þa Egyptisku /
yfer þeirra vagna / og yfer þeirra reid-
menn.
27. So wtrellte Mose sijna hønd
yfer hafed / so * kom hafed aptur mo-
ot morgnenum / i sinn sterka (straum) og
Egyptisker flyu þar i moot / So steypte
Drottenn Egyptiskum midt i hafenu.
* Spek. 18/ 5.
28. Og vatned kom aptur / og hulde
vagna og riddara i øllum Pharaonis
her/ sem voru komner epter þeim i haf-
ed / * þar vard ecke enn eirn epter af
þeim.

þeim. * 4. Mos. 21/ 35.
29. Eñ Israels børn geingu a þvi
þurra midt i hafenu/ og vatned var þeim
eirn mwr/ a þeirra hægre og þeirra vin-
tre sijdu.
30. So * frelsade Drotteñ Israel
þañ sama dag fra þra Ægyptskra hen
de/ Og Israel sa Ægyptska dauda vid
hafs fioruna. * Spek. 10/ 19.
31. Og Israel sa þa myklu hønd/
sm̃ Drotteñ hafde synt a Ægyptskum/
Og foolked ottadest Drotteñ/og trw-
de a Drotteñ/ og a Mose hañs þien-
ara.

XV. Capitule.

Mose Lofsaungur. Beyskt Vatn
verdur sætt.

Na saung Mose og Is-
raels børn þeñañ sau-
ng fyrer Drottne / og
sagde / seigiande : eg
vil sijngia fyrer Drott
ne/þvi hñ er audsijnd-
ur myked megtugur (ad vera/) heste/
og þeim sem reid þar a / hefur hañ
nidursteipt i hafed.
2. * Drotteñ er miñ styrkur og
hroosun / z vard mier til hialprædes/
hañ er miñ Gud/ þar fyrer vil eg giø
ra hønum eirn bwstad / mijns fødurs
Gud / og eg vil upphefia hañ.
* Ps. 118/ 14. Es. 12/ 2. Spek. 18/ 9.
3. Drotteñ er eirn strijdsmadur /
* Drotteñ er hañs nafn.
* Os. 12/ 6.
4. Hañ kastade Pharaonis vøgn-
um / og hañs strijdsmagt i hafed / og
drekte hañs wtvoldum høfudsmøñ-
um i þvi rauda hafe.
5. Diwped hulde þa / þeir suctu
til gruñs sem eirn steirn.
6. Drotteñ þijn hægre hønd er
auglijst megtug (ad vera) med styrk /
Drotteñ / þu munt nidursla fiand-
mañeñ med þiñe hægre hende.
7. Og þu munt nidurvarpa þijn-
um mootstendurum med þine stooru
vegsemd / þu munt wtsenda þijna rei-
de/ hun skal fortæra þeim sem stræ.
8. J þiñar reide storme samañsøfn
udust vøtneñ/ vatnsfølleñ stoodu upp
sem ein dyngia / diwpeñ samañdroo-
ust midt i hafenu.
9. Fiandmadureñ sagde: eg vil of-
sækia / grijpa / wtbijta herfangenu /
mijn sal skal fyllast med þad/ Eg vil
wtdraga mitt sverd / mijn hønd skal
fordiarfa þa.
10. Þu bliest med þijnum vinde /
hafed hulde þa / þeir suctu sem blijed
i þad vollduga vatn.
11. * Hvør er sm̃ þu a medal gud-
aña / o Drotteñ ? hvør er sem þu
megtugur i heilagleikanum / hrædeleg-
ur ad hroosa/ sem * * giører undar-
lega hlute. * c. 18/11. * * Ps. 72/18.
12. Þu wtriekter þijna hægre hø-
nd / Jørdeñ mætte uppsvelgia þa.
13. Þu hefur fært þetta foolk/sem
þu hefur leyst fyrer þijna mijskunse-
me/ þu færder þa med þijnum styrk til
þijns heilagleikans bwstadar.
14. Þioodernar heyrdu þad / þær
* mættu skialfa/angist kom a þa sm̃
biuggu i Palestina. * Jos. 2/ 10/ 11.
15. Þa hræddust Edoms furstar /
otteñ greip Moabs vollduga/ aller iñ-
byggiarar i Canaan urdu duglauser.
16. Læt hrædslu falla yfer þa / og
otta i þijns arms magt/ læt þa þeig-
ia sem stein/þar til þitt foolk/Drott-
eñ/kiemur yfer/þar til þitt foolk kiem
ur yfer/sem þu hefur wtvegad.
17. Þu munt færa þa iñ og plan-
ta þa a þitt arfleifdar fiall/ (a) þiñ
bwstadar stad / (sem) þu hefur
giørt / Drotteñ : þañ helgedoom /
Drotteñ / (sem) þijnar hendur hafa
tilreidt.
18. Drotteñ mun * stioorna alltijd
og eilijflega. * Ps. 93/ 1. Ps. 97/ 1.
Ps. 99/ 1.
19. Þvi Pharaonis hestar * droou
iñ med hañs vøgnum / og hañs ridd-

urum i hafed / og Drottceñ liet haf-
sens vatn koma apfur yfer pa/ eñ Is-
raels børn geingu a pvi purra midt i
hafenu. * c. 14/ 23.

20. Og Maria su spaakona / Aa-
rons syster / took * eina trumbu i sy-
na hønd / og allar kviñur geingu wt
epter heñe med trumbum og danse.
* ps. 68/ 26.

21. Og Maria svarade peim: syng-
ed fyrer Drottne/ pvi hañ er auglyst-
ur myked megtugur (ad vera/) hañ nid
ur hrafft heste z peim/ sem reid par a/
i hafed.

22. Og Mose liet Israel * fara
fra pvi rauda hafe/ og peir fooru til
peirrar eydemerkur Sur/Og peir foo-
ru priaa daga i eydemørkeñe/og fundu
ecke vatn. * 4. Mos. 33/ 8.

23. So komu peir * til Mara/ eñ
kuñu ecke drecka vatned i Mara / pvi
pad var ** beyskt / par fyrer kall-
ade hañ pess nafn Mara.
* Ruth. 1/ 20. ** 2. Kong. 2/ 19.

24. Pa møglade foolked i moot
Mose / og sagde : hvad skulum vier
drecka?

25. So hroopade hañ til Drott-
eñs/og Drottceñ syndc hønum eitt tre/
og hañ kastade pvi i vatned / so vard
vatned sætt. Par sette hañ peim skick
an og riett / og par reinde hañ pa.

26. Og sagde: ef pu ad vyssu hlyd-
er Drottceñs pyns Guds raust/og giør
er pad / sem riett er fyrer hañs aug-
um / og hlyder hañs bodum og helldur
allar hañs skickaner / pa vil eg aung-
vañ af peim siwkdoomum leggia a
pig / sem eg lagde a Egyptska / pvi
eg er Drottceñ/ sem læknar pig.

27. Og peir komu * til Elim/ og
par voru toolf vatns uppsprettur/ og
siøtyger paalmavidar trie/og par settu
peir synar herbwder hia vatnenu.
* 4. Mos. 33. 9.

XVI. Capitule.

Vagtelur og Himna Braud.

Og peir fooru fra Elim/
og allur Israels barna
søfnudur komu til pær-
ar eydemerkur * Sin /
sem er i millum Elim /
og i millum Sinai / a
peim fimtanda deige i peim ødrum
mænade/ epter pad peir wtgeingu af
Egyptalande. * Spek. 11/ 2.

2. Og allur Israels barna søfn-
udur/ * møglade moot Mose/og moot
Aaron i eydemørkeñe. * c. 15/ 24.
1. Cor. 10/ 10.

3. Og Israels børn søgdu til peir
ra : * o ad vier hefdum dæed fyrer
Drottceñs hønd i Egyptalande / par
vier sætum hia kiøtkatlenum / pa vier
ætum braud til pess vier vorum mett-
er/ pvi pier hafed wtfært oss i pessa
eydemørk / ad læta allañ peñañ saf-
nad deyia af hwngre.

4. Pa sagde Drottceñ til Mose :
sia/ eg vil læta rigna braude af himn
enum til ydar / ad foolked meige gan-
ga wt og safna (hver) dags naud-
purft a synum deige ad eg kuñe reyna
pad/ hvørt pad vill ganga i mynu løg
mæle/ eda ei.

5. Og pad skal skie a peim siøtta
deige / pa skulu peir bwa til pad sem
peir bera heim/ og pad skal vera tvø-
falldt (meira) eñ pad sem peir safna
(añars) hvern dag.

6. Og Mose og Aaron søgdu til
allra Israels barna : i kvølld pa skul-
ud pier vita/ad Drottceñ hefur wtfært
ydur af Egyptalande.

7. Og a morgun pa skulud pier
sia Drottceñs vegsemd / af pvi hañ
hefur heyrt ydar møglan i moote
Drottne/Og * hvad erum vid/ad pier
møgled i mooteocktur? * 4. Mos. 16/ 11.

8. Og Mose sagde : (pier skulud
fiña pad) nær Drottceñ giefur ydur
kiøt ad eta i kvølld/ og braud a morg-
un / ad mettast / pvi Drottceñ hefur
heyrt ydar møgl/med hveriu pier møg
led

led i moote hønum/ Og hvad erum vid? ydar møgl var ecke i moote ockur/ helld ur i moote Drottne.

9. Og Mose sagde til Aaron: seig til allrar Israels barna samkun-du: komed fram fyrer Drottenn/ þvi hann heyrde ydar mølgan.

10. Og pad skiede/ þegar Aaron talade til alls Israels barna safnad-ar/ þa litu þeir þangad i eydemørk-ena/ og sia/ þar * sast Drottens vegsemd i einu skye. * 4. Mos. 12/ 5. C. 14/ 10. Syr. 45/ 5.

11. Og Drottenn talade til Mose/ og sagde:

12. Eg hefe heyrt Israels barna møgl/ tala til þeirra/ seigiande: i millum þeirra tveggia aptna/ skulud þier eta kiøt/ og a morgun mettast af braude/ og vita/ ad eg er Drottenn ydar Gud.

13. Og þad skiede umm apkanenn/ ad þar * uppkomu vagtelur/ og þecktu herbwdernar/ Og umm morgunenn laa døgg fallenn umm kryng herbwdernar.

* 4. Mos. 11/ 31. Ps. 105/ 40.

14. Og þegar døggenn/ sem var fallenn/ stie upp/ sia/ þa * (laa þar) i eydemørkenne nockud smatt/ kryng-loott/ smatt sem hrymfrost a Jørdu.

* Ezechiel. 9/ 15. Ps. 78/ 24. Spek. 15/ 20/ 21. Joh. 6/ 31.

15. Þegar Israels børn saau þad/ þa søgdu þau/ sa eine til þess annars: * þad er Man/ þvi þeir vissu ecke hvad þad var/ þa sagde Mose til þeirra: ** þad er þad braud/ sem Drottenn hefur giefed ydur ad eta.

* 4. Mos. 11/ 7. ** Joh. 6/ 31. 1. Cor. 10/ 3.

16. Þetta er þad ord sem Drott-enn hefur byfalad/ safned þar af epter þvi sem hvør hefur þørf ad eta/ þier skulud taka eirn omer til (hvørs) høf-uds/ epter persoonanna tølu/ sem hvør hefur i sinne tialldbwd.

17. Og Israels børn giørdu so/ og søfnudu eirn meira/ og eirn annar minna

18. Og þeir mælldu þad i einum omer/ þa * hafde sa ecke yfer/ sem meira hafde safnad/ og þann vantade ecke/ sem hafde safnad minna/ Þeir høfdu safnad hvør so myked/ sem hann kunne eta. * 2. Cor. 8/ 15.

19. Og Mose sagde til þeirra: eingenn skal leifa þar af til morguns.

20. Þo hlyddu þeir ecke Mose/ helldur leifdu sumer þar af til morg-uns/ so uxu þar ormar i/ og þad luckt-ade illa/ þar fyrer vard Mose reidur vid þa.

21. So søfnudu þeir hvørn morg-un þar af/ hver so myked/ sem hann kunne eta/ enn nær soolenn (skein) heitt/ so smelltest þad.

22. Og þad skiede a þeim siøtta deige/ søfnudu þeir tvøfølldu braude/ tvo omer fyrer eirn/ So geingu aller þeir yppurstu af søfnudenum til Mo se/ og gaafu hønum þad til vitundar.

23. Þa sagde hann til þeirra: þad er þad/ sem Drottenn sagde: a morg-un er þad sabbat/ heilagleikans hvyld fyrer Drottne/ hvad þier vilied baka/ þad baked/ og hvad þier vilied sioda/ þad siooded/ Enn allt þad sem yfer er/ þad laated liggia i ydar geymslu/ til þess ad morgne.

24. Og þeir lietu þad liggia til morguns sem Mose byfalade/ og þad lucktade ecke illa/ og þar var ecke orm ur i þvi.

25. Þa sagde Mose: eted þad i dag/ þvi þad er sabbat i dag fyrer Drottne/ i dag skulud þier ecke finna þad a mørkenne.

26. Sex daga skulud þier safna þvi/ og a þeim siøunda deige er sabb-at/ þad skal ecke vera a hønum.

27. Og þad skiede a þeim siøunda deige/ utgeingu (nockrer) af foolkenu ad safna/ og þeir fundu ecke.

28. Þa sagde Drottenn til Mose: hvad leinge neited þier ad hallda myn bod

bod/og mijn løg ?

29. Siaed/ad Drottenn hefur giefed ydur * sabbatinn / þar fyrer giefur hann ydur a þeim siotta deige tveggia daga braud / Vered hvør heima / einngenn wtgange af sijnum stad a þeim siøunda deige. * 1. Mos. 2/ 2.

30. Og foolked hvijldest a þeim siøunda deige.

31. Og Israels huus kallade þess nafn Man/ og þad var eins sem coriander fræ/ hvijtt/og smackade sem ein hunangs kaka.

32. Og Mose sagde: þetta er þad ord / sem Drottenn bijfalade : * fyll eirn omer þar af / ad geima til ydar epterkomara / ad þeir meige siaa þad braud / sem eg fædde ydur med i eydemørkenne / þegar eg wtfærde ydur af Egyptalande. * Ebr. 9/ 4.

33. Og Mose sagde til Aaron: tak eina * krws / og legg eirn omer fullann af Man þar i/ og set þad fyrer Drottne/ ad geimast til ydar epterkomara. * Ebr. 9/ 4.

34. Sem Drottenn bijfalade Mose / so sette Aaron þad nidur fyrer vitnesburdenum ad geimast.

35. Og Israels børn aatu þad Man fiørutijger aar / þar til þeir komu til þess lands / sem var byggt / Þeir aatu Man * þar til ad þeir komu til þess ytsta a Canaans lande. * Jos. 5/ 12.

36. Enn eirn omer er sa tiunde(part ur) af einum epha.

XVII. Capitule.

Israels Børn drecka Vatn af Klettenum/ og yferviñna þa Amalekita.

Og allur Israels barna søfnudur foor af þeirre eydemørku Sin/ epter þeirra reysum/epter þvi sem Drottenn bijfalade / og settu sijnar herbwder * i Rephidim / og þar hafde foolked eckert vatn ad drecka. * 4. Mos. 33/14.

2. Og foolked * þrættade vid Mose og sagde : giefed oss vatn / ad vier kunnum drecka. Og Mose sagde til þeirra : hvad vilied þier þrætta vid mig? ** hvad vilie þier freista Drottens. * Ps. 95/ 9. etc.
** 5. Mos. 6/ 16.

3. Og foolked þyrste þar epter vatne / og foolked møglade i moot Mosa og sagde : hvar fyrer upp færder þu oss af Egyptalande / ad laata mig og mijn børn og mijn fienad deyia af þorsta?

4. Þa hroopade Mose til Drottens/ og sagde : hvad skal eg giøra vid þetta foolk? þad vantar ecke myked/ ad * þeir vissulega grijte mig.
* 4. Mos. 14/ 10.

5. Og Drottenn sagde til Mose : gack fram fyrer foolked / og tak med þier af þeim ellstu af Israel / og tak þinn staf/med hvørium þu * sloost fliooted/ i þijna hønd/ og gack þangad.
* C. 7/ 20. C. 14/ 16/ 17.

6. Siaa / eg vil standa þar fyrer þier a einum klett i Horeb / og þu * skallt slaa a klettenn / so skal þar flioota vatn af hønum / ad foolked meige drecka / Og Mose giørde so fyrer augum þeirra elldstu af Israel.
* 4. Mos. 20/ 11. 5. Mos. 8/ 15. Ps. 78/ 15 15. Ps. 105/ 41. Ps. 114. 8. Es. 48/ 21. 1. Cor. 10/4.

7. So kallade hann * stadarens nafn Massa og Meriba / vegna Israels barna þrætanar / og vegna þess þeir høfdu freistad Drottens/ og sagt: mun Drottenn vera a medal vor / edur ei? * Ps. 95/ 8/ 9.

8. Og * Amalek kom / og strijdde i moot Israel i Rephidim.
* 4. Mos. 24/ 20. 5. Mos. 25/ 17. 1. Sam. 15 / 2.

9. Þa sagde Mose til Josua: wtvel oss menn / og reis wt / strijd i moot Amalek / Eg vil standa efst a hædenne a morgun / og Guds stafur skal vera i

minne

miñe hende.

10. Og Josua giørde / sem Mose sagde hønum/ ad strijda i moot Amalek/ eñ Mose/ Aaron og * Hur geingu epst uppa hædena. * c. 24/ 14.

11. Og þad skiede / þa stund Mose hiellt siñe hende upp/ þa vañ Israel/ eñ nær hañ liet sijga sijna hond / þa vañ Amalek.

12. Eñ Mose hendur voru þwngar / þar fyrer tooku þeir eirn stein / og løgdu under hañ / og hañ sette sig þar a/ Og Aaron og Hur hielldu upp hañs høndum/ eirn a þa eina sijdu/ og eirn a þa adra sijdu. Og so urdu hañs hendur fast (upphallonar) til þess sooleñ gieck nidur.

13. Og Josua lagde ad velle * Amalek / og hañs foolk med hvøssu sverde. * Dom. 4/ 12/ 13. Spek. 11/ 3.

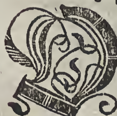
14. Og Drotteñ sagde til Mose : skrifa þetta til eirnrar miñingar i bookena / og legg þad i Josuæ eyru / ad eg vilie vissulega afmaa * Amaleks miñing under Himnenum. * 4. Mos. 24/ 20. 5. Mos. 25/ 19. 1. Sam. 15/ 2/ 3

15. Og Mose bygde eitt altare / og kallade þess nafn / Drotteñ mitt strijdsmerke.

16. Og hañ sagde : þvi þar er ein hond yfer Drottens hæsæte / Drottens strijd (skal vera) i moote Amalek / fra barne til barna barns.

XVIII. Capitule.

Jethro giefur Mose Rad.

Og Jethro prestur af Midian / Mose mægur/ heyrde allt þad Gud hafde giort vid Mose og sitt foolk Israel / ad Drotteñ hafde wtfærdt Israel af Egyptalande.

2. Þa took Jethro / Mose mægur/ * Ziphora/Mose hustru/ epter þad hañ hafde sendt hana aptur : * c. 2/21/22. C. 4/ 20.

3. Og heñar * tvo syne / af hvørium þess eina nafn var Gersom/ þvi hañ sagde : eg var eirn framande/ i einu ødru lande. * c. 2/ 22.

4. Og þess añars nafn Elieser/ þvi hañ (sagde :) mijns fødurs Gud er kom eñ mier til hiaalpar/og hefur frijad mig fra Pharaonis sverde.

5. Þegar Jethro Mose mægur kom/ og hañs syner og hañs hustru/til Mose i eydemørkena / þar sem hañ hafde sett sijnar herbwder/hia Guds fialle.

6. Þa liet hañ seigia til Mose : eg Jethro þiñ mægur kiem til þijn / og þijn hustru / og heñar tveir syner med heñe.

7. Þa gieck Mose wt/ ad mæta sijnum mæge / og hneigde sig / og * kiste hañ / Og sa eine heilsade þeim ødrum/ og þeir komu til tialldbwdareñar. * 1. Mos. 33/ 4.

8. So sagde Mose sijnum mæge allt þad Drotteñ hafde giort Pharao og Egyptiskum fyrer Israels skulld / og alla þa mædu sem þa hafde skied a veigenum / og hvørneñ Drotteñ hafde frijad þa.

9. Þa vard Jethro gladur vegna alls þess gooda/sem Drotteñ hafde giort Israel/ er hañ hafde frijad af Egyptskra hende.

10. Og Jethro sagde : lofadur vere Drotteñ/ sem frijade ydur af Egyptskra hende/ og af Pharaonis hende/sem frijade foolked fra Egyptskra hende.

11. Nu veit eg/ad Drotteñ * er mykell / fram yfer alla gude / þvi i þeirre streitne sem þeir stærdu sig af/(kom hañ) yfer þa. * c. 15/ 11.

12. Og Jethro / Mose mægur/ took brenne offur z slaatur-offur fyrer Gude/ So kom Aaron og aller elldstu af Israel / ad eta maat med Moses mæge fyrer Gude.

13. Og þad skiede a ødrum deige/ ad Mose sette sig / ad dæma foolked / og foolked stood fyrer Mose/fra morgne/ til til kvøllds.

14. Þegar Mose mægur saa alla þa atferd/ hoñ giørde vid foolked/þa sagde hañ : hvad er þad / sem þu giører vid

fooked? hvi situr þu alleina / og allt fooked stendur i kryngum þig fra morgne til kvollds?

15. Og Mose sagde til syns mags: þvi fooked kiemur til myn / og spyr Guds.

16. Þegar þeir hafa nockud ad sysla / þa koma þeir til myn / ad eg skule dæma i millum hvers eins og hans næunga / og kieña þeim Guds riett og hans løg.

17. Þa sagde Mose mægur til hans: þad er ecke gott / sem þu giører.

18. Þu mætt vyst vanmegnast (þar yfer /) bæde þu og þad foolk / sem er med þier / þvi su sysslan er þier * ofþung / þu kant ecke wirietta þad alleina.
* 5. Mos. 1/ 9.

19. Hlyd nu mine raust / eg vil giefa þier rad / og Gud mun vera med þier / Vertu fyrer foolkenu / hvad Gude er vid vykiande / og þu skallt færa malefneñ til Guds.

20. Og æmiñ þa um̃ skickaner og løgeñ / og kieñ þeim veigeñ / sem̃ þeir eiga ad ganga a / og þad verk / sem þeir skulu giora.

21. Og þu skallt sia þig um̃ wt af ollu foolkenu * duganlega meñ / sem ottast Gud / sañsyna meñ / sem hata ágirnd / og setia þa yfer þa / hofdingia yfer þusund / hofdingia yfer hundrud / hofdingia yfer fimtyger / og hofdingia yfer tyu. * 4. Mos. 11/ 16.
5. Mos. 1/ 13.

22. Og þeir skulu dæma foolked a allre (hentugre) tyd / Og þad skal ske / allt þad stoora malefne skulu þeir setia fyrer þig / og allt lyted malefne skulu þeir sialfer dæma / Giør þad þier (hañs) liettara / og þeir skulu bera med þier.

23. Þar sem þu villt giora þeñañ hlut / og Gud byfalar þier þad / þa kañ tu standast vid / og eirneñ allt þetta foolk mætte koma med fride til syns stadar.

24. Og Mose hlyddde syns mags ord um / og giorde allt þad / sem hañ sagde.

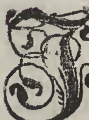
25. Og Mose * wtvalde duganlega meñ af ollum Israel / og sette þa til hofdingia yfer foolked / hofdingia yfer þusund / hofdingia yfer hundrud / hofdingia yfer fimtyger / og hofdingia yfer tyu. * 4. Mos. 11/ 16.

26. Og þeir dæmdu foolked a ollum (til settum) tyma / Eñ þar þungu saker skylldu þeir setia fyrer Mose / og sialfer dæma allar þær smæu saker.

27. So liet Mose siñ mag fara / og hañ foor til syns lands.

XIX. Capitule.

Underbwningur til ad heyra Guds Logmal.

þeim þridia manude / epter þad Israels børn voru wtgeingeñ af Egyptalande / a þeim sama deige komu þeir * i Sinai eydemorku. * 4. Mos. 33/ 15.

2. Þvi þeir fooru af Rephidim / og komu til Sinai eydemorkar / og settu syn ar herbwder i eydemorkeñe / og þar sette Israel synar herbwder gagnvart fiallenu.

3. Og Mose gieck upp til Guds / og Drotteñ * hroopade til hañs af fiallenu / og sagde: so skalltu seigia til Jakobs huuss / og kuñgiora Israels bornum. * P. G. 7/ 38.

4. Þier * hafed sied / hvad eg giørde Egyptskum / og eg ** upplyfte ydur yfer arna vængium / og took ydur til myn.
* 5. Mos. 29/ 2. ** 5. Mos. 32/ 11.

5. Og þar sem þier villed nu vissulega hlyda mine raust / og hallda * miñ sattmala / þa skulud þier vera mier eirn eigendoomur / fram̃ yfer allar þiooder / Þvi ** oll Jordeñ heyrer mier til.
* 5. Mos. 5/ 2. ** Ps. 24/ 1. Ps. 50/ 12. 1. Cor. 10/ 26.

6. Og þier skulud verda mier eitt * prestlegt kongs ryke / ** og eitt heilagt foolk. Þesse eru þau ord / sem þu skallt seigia til Israels barna. * 1. Pet. 2/ 9.
** 5. Mos. 7/ 6. etc.

7. So kom Mose / og kallade a þa elldstu af foolkenu / og lagde þeim oll þesse ord fyrer / sem Drotteñ hafde bod ed honum.

8. Þa

8. Pa svarade allt foolked til samans / og sagde: allt pad / sem Drottenn hefur sagt/ villum vier giora/ Og Mose flutte aptur foolksens ord fyrer Drottenn.

9. Pa sagde Drottenn til Mose: sia / eg vil koma til pin i einu pyckou skye/ uppa pad foolked meige heyra/ nær eg tala vid pig/ og eirnenn trwa a pig æfenlega / Og Mose kunngiorde foolksens ord fyrer Drottne.

10. Og Drottenn sagde til Mose: gack til foolksens/ og pu skallt helga pa i dag og a morgun / ad peir pvoe peirra klæde:

11. Og peir skulu vera reidubwner til pess pridia dags/ pvi a peim pridia deige mun Drottenn nidur stijga fyrer alls foolksens augum/a Sinai fiall.

12. Og pu skallt giora foolkenu eitt mark umhverfes / og seig: varest ad * ganga uppa fialled / og ad koma nærst vid pad/ hvør sa / sem kiemur vid fialled / skal vissulega deydast. * c. 34/ 3.

13. Eingenn * hond skal koma vid pad/ pvi hann skal visselega grijtast/ eda visselega skiootast / hvort helldur pad er eitt dijr/ eda ein manneskia/pa skal þ ecke lifa / Nær bæsunann hlioodar længsamlega/ pa skulu peir stijga uppa fialled.
* Ebr. 12/ 18/ 20.

14. Og Mose gieck ofann af fiallenu til foolksens/ og helgade foolked/ og peir pvoodu peirra klæde.

15. Og hann sagde til foolksens: verid reidubwner ad prem døgum/ og halldid ydur ecke til kvennfoolks.

16. Og pad skiede a peim pridia deige/ pegar par vard morgun/ ad par voru prumur og elldingar / og eitt pickt sky a fiallenu/ og bæsununnar hliood var harla sterkt / so ad pad gioruallt foolk skalf/ sem var i herbwdunum.

17. Og Mose * wtleidde foolked i moots vid Gud af herbwdunum/ og peir stadnæmdust nedann under fiallenu.
* 5. Mos. 4/ 11.

18. Og Sinai fiall rauk allt/af pvi ad Drottenn foor nidur yfer þ i elldenum/ og par uppgieck eirn reikur af pvi / sem reikur af einum ofne/og allt fialled skalf harla miog.

19. Og basununnar hliood varade/ og var wyked sterkt/ Mose talade/ og Gud svarade honum hatt.

20. Pegar Drottenn var pa nidurkomenn yfer Sinai fiall yfer fiallsens topp/ pa kallade Drottenn Mose uppa fiallstoppenn/ og Mose gieck upp.

21. Pa sagde Drottenn til Mose: stijg ofann / og vitna fyrer foolkenu / ad peir ecke briootest fram til Drottenns ad siaa / pvi par mætte marger falla af peim.

22. Og eirnenn presstarner / sem ganga fram til Drottenns / peir skulu helga sig / ad Drottenn skule ecke vinna skada a peim.

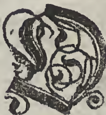
23. Og Mose sagde til Drottens: foolked kann ecke stijga uppa Sinai fiall/ pvi pu/ pu vitnoder fyrer oss/ og sagder: set eitt mark umm fialled / og helga pad.

24. Og Drottenn sagde til hanns: gack/stijg ofann/ og pu skallt sijdann stijga upp/ pu og Aaron med pier. Enn presstarner og foolked skulu ecke briootast fram/ ad uppstijga til Drottens / ad hann ecke vinne skada a peim.

25. Og Mose stie ofann til foolksens/ og talade til peirra.

XX. Capitule.

Mose medtekur pau tiju Guds Bodord.

Og Gud talade oll pesse ord/ og sagde:

2. Eg * er Drottenn pinn Gud / sem wtfærde pig af Egyptalande/ af præla huusenu.
* 5. Mos. 5/ 6. Ps. 81/ 11. Os. 13/ 4.

3. Pu skallt ecke hafa * adra gude fyrer mier. * Jos. 24/ 14. Ps. 113/ 4/ 5.

4. Pu skallt ecke giora pier * bylæte edur nockurt lykneske(epter pvi/)sem er a Himnenum par uppe / eda pvi a Jordunne/ hier nidre/ eda pvi i vatnenu/

under Jørdunne. * 3. Mos. 26 / 1. 5. Mos. 4/ 15/ 16. C. 5/8. C. 27/15. Ps. 81/ 10. Ps. 97/ 7.

5. Þu skallt ecke tilbidia þau/ og ecke þioona þeim / þvi eg er Drottenn þinn Gud / eirn vandlætur Gud / sem villar fedranna misgiørninga a børnunum / a þeim i þridia/ og a þeim i fioorda (lid:) vegna þeirra/ sem hata mig.

6. Og sa / sem giører myskunsemd vid þusunder / fyrer þa sem elska mig / og fyrer þa / sem hallda myn bod.

7. Þu skallt ecke taka Drottens þyns Guds * nafn/ fæfeingelega/ þvi Drottenn ** skal ecke reikna þann sak-lausann (ad vera /) sem tekur hans nafn fæfeingelega. * 3. Mos. 19/12. 5. Mos. 5/ 11. Matth. 5/ 33. ** 3. Mos. 24/ 16. 2. Mos. 23/ 12.

8. Minstu * a sabbatsdagenn / ad helga hann. * C. 23 / 12. C. 31 / 14. C. 35/ 2. 5. Mos. 5/ 12. etc. Ezech. 20/ 12.

9. Sex daga skalltu erfida/ og giøra allt þitt verk.

10. Enn sa siounde dagur er sabbat fyrer Drottne þynum Gude / þa skalltu eckert verk giøra/ hvorke þu/ edur þinn sonur / edur þyn doottter / þinn þioon / edur þyn þerna / edur þitt dyr / edur sa framande / sem er innann þinna porta.

11. Þvi * a sex døgum giørde Drottenn Himen og Jørd/ hafed/ og allt þad/ sem er i þeim / og hvylldest a siounda deige/ Þar fyrer blessade Drottenn sabbatsdagenn / og helgade hann. * 1. Mos. 2/ 2/ 3. etc.

12. Heidra * þinn fødur og þyna moodur/ ad þyner dagar ** kunne leingiast i landenu / sem Drottenn þinn Gud gefur þier. * 5. Mos. 5/ 16. Syr. 3/7. Tob. 4/3. Matth. 15/4. Eph. 6/2. ** Ordsk. 3/ 2. C. 4/ 10.

13. Þu * skallt ecke slaa i hel. * Matth. 5/ 21.

14. Þu * skallt ecke drygia hoor. * 3. Mos. 20/ 10. etc. Ebr. 13/ 4/ 9.

15. Þu skallt ecke stela.

16. Þu skallt ecke leita fals vitnes i moote þynum naunga.

17. Þu skallt ecke gyrnast þyns naunga huus / Þu * skallt ecke gyrnast þyns naunga hustru/ edur hans þræl/ edur hans þernu / eda hans uxa / eda hans asna/ edur nockud sem heyrer þyn um naunga til. * 5. Mos. 5/ 21. Rom. 7/ 7. C. 13/ 9.

18. Og allt foolked sa þrumurnar og elldingarnar / og basununnar hliood/ og fialled riuka/ en foolked sa þad/ þa flydu þeir/ og stoodu langt fra.

19. Og þeir søgdu til Mose : tala þu vid oss / og vier villium vera hlydug-er/ og lat Gud ecke tala vid oss/ ad vier ecke deyum.

20. Og Mose sagde til foolksens : ottest ecke / þvi Gud er komenn til ad reyna ydur / og til þess ad hans otte skule vera yfer ydar augsyn / ad þier skulud ecke synda.

21. Og foolked * stood langt fra / og Mose geck nær til myrkursens / hvar Gud var. * Ebr. 12/ 18.

22. Og Drottenn sagde til Mose : so skalltu seigia til Israels barna / Þier hafed sied / ad eg hefe talad af Himne vid ydur.

23. Þier * skulud ecke giøra (nockud jafnt) vid mig silfur gude / eda gull gude skulud þier ecke giøra ydur. * C. 34/ 17.

24. Eitt * altare af Jørd skallt þu giøra mier/ og þar a skalltu offra þynum brennefoornum / og þynum þacklætes foornum / þynum saudum / og þynum fienade / A hvorium þeim stad / sem eg giøre myns nafns minning / ** vil eg koma til þyn/ og blessa þig. * C. 27/8. ** 5. Mos. 12/ 5. etc.

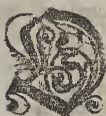
25. Og ef þu villt giøra mier * eitt altare af steine / þa skalltu ecke byggia þad / af hogguum (steine/) Þvi lætur þu þitt hogg-jarn koma þar yfer / þa vanhelgar þu þad. * 5. Mos. 27/ 5. Jos. 8/ 31.

26. Þu skallt ecke ganga upp um troppur til myns altares/ ad þyn blygdan ei skule verda ber yfer þvi.

XXI. Capitule.

Adskilianleg Veralldleg Løg.

Og

Og þesser eru þeir doomar / sem þu skallt setia þeim fyrer.

2. Nær þu kauper * eirn Ebreskañ þræl/ þa skal hañ þioona sex ar / og a þvi siounda skal hañ wtganga frij fyrer eckert. * 3. Mos. 25 / 39. 5. Mos. 15/ 12. Jer. 34/ 14.

3. Ef hañ kom eirnsamañ / þa skal hañ wtganga eirnsamañ / Ef hañ var eirnrar kuiñu madur/ þa skal hañs kuiña wtganga med hønum.

4. Ef hañs herra hefur gefed hønum eina eigeñ kuiñu/ og hun hefur fædt hønum syne eda dætur/ þa skal kuiñañ og heñar børn heyra heñar herra til / og hañ sialfur skal wtganga eirn samañ.

5. Eñ seige þiooneñ einardlega: eg elska miñ herra/ mijna kuiñu og mijn børn/ eg vil ecke ganga frij wt:

6. Þa skal hañs herra leida hañ iñ fyrer doomarana/ og hallda hønum upp vid dyrnar / edur vid dyra-stafeñ/ og hañs herra skal i giegnumstijnga hañs eyra med einum al / so skal hañ þioona hønum æfeñlega.

7. Ef nockur selur sijna dootkur til eirnrar ambattar / þa skal hun ecke wtganga / sem þioonustu-foolk wtgeingur.

8. Ef hun ecke þocknast heñar herra / sem sig hefur trwlofad heñe / þa skal hañ læta hana lausa/ Hañ skal ecke hafa magt / til ad selia hana til nockurs framande foolks/ med þvi hañ hefur missied sig vid hana.

9. Eñ ef hañ trwlofar hana sijnum syne / þa skal hañ giøra heñe epter dootkur riette.

10. Ef hañ tekur sier eina adra/ þa skal hañ ecke mijnka heñar uppheldе/ heñar klæde og heñar bwstad.

11. Eñ ef hañ giører ecke vid hana þetta þrent/ þa skal hun wtganga fyrer eckert / fyrer utañ peninga.

12. Hvør sem slær * eina mañeskiu / ad hun deyr / hañ skal vissulega deydast. * 1. Mos. 9 / 6. 3. Mos. 24/ 17. 4. Mos. 35/ 16.

13. Eñ hafe hañ ecke fared epter (hønum/) eñ Gud hefur læted hañ koma fyrer hañs hønd / þa vil eg setia þier * eirn stad / hvørt hañ skal flija burt. * 4. Mos. 35/ 6. etc.

14. Og ef nockur dyrfer sig i moote sijnum naunga / ad sla hañ i hel med svikum / þa skalltu taka hañ fra * mijnu altare ad deya. * 1. Kong. 2/ 29/ 31.

15. Og hvør sem slær * siñ fødur eda sijna moodur / skal vissulega deydast. * 3. Mos. 20/ 9.

16. Og hvør sem stelur * eirne mañeskiu/ og selur hana/ edur hun verdur fundeñ hia hønum/ hañ skal vissulega deydast. * 5. Mos. 24/ 7.

17. Og hvør sem * bølvar sijnum fødur edur siñe moodur / skal vissulega deydast. * 5. Mos. 27/ 16. Ordsk. 20/ 20. C. 30/ 17. Matth. 15/ 4. Marc. 7/ 10.

18. Og ef meñ þrætta / og nockur slær siñ naunga med einum steine / edur med hnefa / og hañ deyr ecke / eñ liggur vid sængena.

19. Þar sem hañ stendur upp aptur / og geingur um̃ a gøtuñe vid siñ staf / þa skal sa / sem sloo / vera saklaus / Þo skal hañ betala hañs viñu-misser/ og vissulega læta (hañ) lækna.

20. Ef nockur slær siñ þioon elle-gar sijna ambatt med einum staf / ad hañ deyr under hañs hende / þa skal þess vissulega hefndt verda.

21. Eñ ef hañ lifer eirn dag / edur tvo daga/ þa skal þess ecke hefndt verda/ þvi hañ er hañs peningur.

22. Og ef meñ þrætta til samans/ og sla eina ohrausta kuiñu / og heñar foostur fædest/ og fær ecke skada/ þad skal vissulega straffast / epter þvi sem kuiñuñar madur hønum uppaleggur/ og hañ skal giefa epter doomarans (mate.)

23. Eñ ef þar skier skade/ þa skalltu giefa * lijf fyrer lijf.

* 3. Mos. 24/ 19/ 20. 5. Mos. 19/ 21. Matth. 5/ 38.

24. Auga fyrer auga / tøñ fyrer tøñ/ hønd fyrer hønd/ foot fyrer foot.

25. Brendt fyrer brendt/ saar fyrer saar/ blaatt sleiged fyrer blaatt sleiged.

26. Ef nockur slær sijns þioons auga / edur siñar ambaattar auga / og fordiarfar þad/ þa skal hañ laata hañ fara fyrer sitt auga.

27. Lijka so / ef hañ slær sijns þioons tøñ/edur siñar ambaattar tøñ wt/ þa skal hañ laata hañ fara frij fyrer sijna tøñ.

28. Ef nockur uxe stangar eirn mañ eda kviñu / ad hañ deyr / þa skal uxeñ vissulega grijtast / og hañs kiøt skal ecke etast/ eñ uxans herra skal vera siknsaka.

29. Eñ ef sa uxe var fyrrum vanur ad stanga / og þad var vitanlegt giørt fyrer hañs herra / og hañ ecke giætte hañs / og hañ myrdte mañ eda kviñu/ þa skal uxeñ grijtast/ og hañs hwsboonde skal og so deydast.

30. Eñ ef hønum verda bætur uppalagdar/ þa skal hañ giefa bætur fyrer sitt lijf/ epter øllu þvi sem hønum verdur uppalagdt.

31. Hvørt helldur hañ stangar eirn son/ edur hañ stangar eina doottur/ þa skal hañ skie epter þessũ doome.

32. Ef eirn uxe stangar þioon eda ambaatt/ þa skal hañ giefa hañs hws boonda þriatiju sikla silfurs/ og uxeñ skal grijtast.

33. Og ef nockur opnar eirn bruñ/ eda ef nockur grefur eirn bruñ/ og lykur hañ ecke til (aptur/) og þar fellur eirn uxe edur asne i.

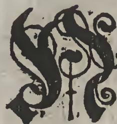
34. Þa skal bruñsens herra giefa peninga þar fyrer/ edur hañ skal giefa þess herra (so gott) aptur / og þañ dauda skal hañ hafa.

35. Og nær mañs uxe stangar eins añars mañs uxa/ ad hañ deyr/ þa skulu þeir selia þañ lifande uxa/og skipta til helminga hañs verde/ og þeim dauda skulu þeir og skipta til helminga.

36. Añars ef þad var vitanlegt / ad sa uxe var vanur ad stanga / og hañs eignar-madur villde ecke giæta hañs/ þa skal hañ vissulega aptur giefa uxa fyrer uxa / og þañ dauda skal hañ hafa.

XXII. Capitule.

Mose helldur afram i Veralldlegra Laga Skrifte.

Hær nockur stelur einum uxa/ edur einu lambe/ og slatrar þvi / edur selur þad/ þa skal hañ aptur giefa fim naut fyrer uxañ/og * fiogur fyrer lambed. * 2. Sam. 12/ 6. Ordsk. 6/ 31. Luc. 19/ 8.

2. Ef eirn þioofur verdur fundeñ/ ad iñbriootast / og verdur sleigeñ / og deyr / þa skal madur aungvañ blood-doom laata ganga fyrer hañs skulld.

3. Eñ sie sooleñ uppgeingeñ yfer hønum / þa skal madur laata ganga blood-doom fyrer hañs skulld. (Þioofureñ) skal vissulega aptur skila/ eñ hafe hañ ecke / þa skal hañ seliast fyrer siñ þioofnad.

4. Fiñest fyrer vyst þad stolna hia hønum/ hvørt helldur þad er uxe eda asne/ eda lomb/ sem er lifande/ þa skal hañ aptur giefa tvøfalldt.

5. Ef nockur lætur eta af akre eda vijngarde / ad hañ sleppe sijnu fie / og þad etur a eins añars mañs akre / þa skal hañ aptur giefa af þvi / sem gott er a sijnum akre / edur þad sem gott er i sijnum vijngarde.

6. Ef elldur fer wt / og hitter a þyrna/ og bindene breña/ edur þad korn/ sem (eñ nu) stendur/ edur akureñ/ þa skal hañ vissulega aptur giefa/ sem uppkveikte þañ bruna.

7. Ef nockur selur wt til sijns naunga

unga peninga edur hluke ad geima / og þvi verdur stoled wt mannsens huuse / finnest þioofurenn / þa skal hann aptur giefa tvøfalldt.

8. Enn finnest þioofurenn ecke/ þa skal huusboondenn ganga framm fyrer doom=arana/ hvort hann hefur ecke lagt sijna hønd a sijns næunga gooks.

9. Ef nockur skulldar eirn annan fyrer oriett/ fyrer uxa/ fyrer asna/ fyr er saud/ fyrer klæde/ ellegar fyrer nockud / sem misst er / seige nockur/ ad þad sie þad/ þa skal beggia þeirra maal ko=ma fyrer doomarana/ Hvørn doomar=arner dæma i sekt/ hann skal aptur gie=fa sijnum næunga tvøfalldt.

10. Ef nockur selur wt til sijns næ unga/ annadhvort asna / eda uxa/ eda lamb / eda nockurt dijr / ad geima / og þad deyr/eda þad fordiarfast/eda þad burtrekst/ so eingenn þad sier:

11. Þa skal Drottens eidur vera i millum þeirra beggia/ad hann hafe ecke lagt sijna hønd a sijns næunga gooks/ og þann skal eignarmadurenn taka / og (sa annar) skal ecke bijtala.

12. Enn verde þvi vissulega stoled fra hønum/ * þa skal hann bijtala þess eignarmanne þad. * 1. Mos. 31/ 39.

13. Enn verde þad vijst rifed / þa skal hann færa þad til vitnesburdar / og ecke bijtala þad / sem rifed er.

14. Og ef nockur tekur til læns (nockud) af sijnum næunga / og þad fordiarfast / eda deyr / i eignar=mann=sens fraveru / þa skal hann þad vijst aptur giefa.

15. Enn sie eignar=madurenn þar hia/þa skal hann ecke aptur giefa þad/ Sie þad leigt / þa reiknast þad fyrer sijna leigu.

16. Og ef nockur * lockar eina jomfru/ sem ecke er trwlofud/ og ligg=ur hia henne / þa skal hann vijst taka sier hana til hustrur.

* 5. Mos. 22/ 28/ 29.

17. Enn ef hennar fader neitar al=deiles ad giefa hønum hana / þa skal hann vega wt peninga epter jomfruar=ennar morgun giøfu.

18. Þu skallt ecke læta * eina galldra konu lifa. * 3. Mos. 20/ 27. C. 19/ 31.

19. Hvør sem leggur sig * med eir=ne bestiu/ skal vissulega deydast.

* 3. Mos. 18/ 23. etc.

20. Hvør sem offrar til guda/ skal vera bølvadur/ nema til Drottens all eina.

21. Og þu skallt * ecke plaga eirn framande / og ecke underþrickia hann / þvi þier hafed vered framande i Æ=gyptalande. * C. 23/ 9. 3. Mos. 19/ 33. 5. Mos. 10/ 18/ 19. C. 24/ 17. C. 27/ 19. Zach. 7/ 10.

22. Þier skulud ecke plaga neckra eckiu/ edur * fødurlausann. * Es. 1/ 17.

23. Underþrycker þu vissulega hann / ad hann * hroopar vissulega til mijn / þa skal eg vissulega heyra hanns hroop. * Syr. 35/ 18. etc.

24. So verdur mijn reide grim/ og eg i hel slæ ydur med sverde / og ydar hustrur skulu verda eckiur / og ydar børn fødurlaus.

25. Ef þu * lænar mijnu foolke peninga / sem er sa fatæke hia þier/ þa skalltu ecke vera hønum sem eirn okurkall / þu skallt ecke leggia okur a hann. * 3. Mos. 25/ 36. 5. Mos. 23/ 19. C. 24/ 10.

26. Enn taker þu klæde til vissu=legs panks af þijnum næunga / þa skalltu aptur fa hønum þad i moote þvi sooleñ geingur nidur.

27. Þvi þad er hanns skiool/ þad er alleinasta hanns klæde fyrer sijna hud sem hann skal liggia i / Sie þad so / ad hann hroope til mijn / þa skal eg heyra (hann/) þvi eg er myskunsamur.

28. Þu skallt * ecke bolva yfervall denu / og þeim ædsta fyrer þijnu fool=ke skallt þu ecke bølva. * Pred. 10/ 20. P. G. 23/ 4.

29. Þu skallt ecke innehallda þinne

fylle og Þynum ſaurum/ Þu ſkallt giefa
mier * þañ frumgietna af Þynum ſon
um. * C. 13/ 2. etc.
30. So ſkalltu og giøra med Þiñ
uxa / med Þiñ ſaud / Þad ſkal vera *
ſiø daga hia ſiñe moodur/ a Þeim aatt
unda deige ſkalltu giefa mier Þad.
* 3. Moſ. 22/ 27/ 28.
31. Þier ſkulud vera mier heilagt
foolk / og ecke eta kiøt ſem er * rifed
a mørkeñe / fyrer hunda ſkulud Þier
kaſta Þvi. * 3. Moſ. 22 / 8.
Ezech. 44/ 31.

XXIII. Capitule.

Veralldleg Løg um̃ falſkt Vitne/ etc.
Andleg Løg um̃ Sabbatteñ / etc.

Nu * ſkallt ecke uppta-
ka falſkt kiæru-maal /
ad Þu ecke giører Þe-
im/ ſem giører oriett/
hiaſtod / ad vera eitt
falſkt vitne.
* 5. Moſ. 19/ 16. etc.
2. Þu ſkallt ecke vera med (Þeim
ſtoora) flock til Þeſſ/ ſem illt er/ og Þu
ſkallt ecke ſvara i Þrætu / ad fylgia
epter (Þeim ſtoora) flock/ ad um̃ſnwa
(maalenu.)
3 Þu ſkallt ecke fegra eirn ſaatæk-
añ i hañs maale.
4. Nær Þu mæter Þyns ovinar *
uxa/ eda hañs aſna/ ſem fer villt/ Þa
ſkalltu vyſt leida hañ til hañs aptur.
* 5. Moſ. 22/ 1.
5. Nær Þu ſier Þyns hatur-mañs
aſna liggia under ſiñe byrde/ og ſkylld-
er Þu Þa tefia ad yfergiefa (Þyna yd-
iu) fyrer hañs ſkulld ? Þu ſkallt viſſu
lega yfergiefa (Þad) med hønum.
6. Þu ſkallt ecke um̃breita * doom
enum fyrer Þañ ſaatæka i hañs Þræ-
tu. * 5. Moſ. 16/ 19.
7. Þu ſkallt * hallda Þig laangt
fra følſku maale / Þu ſkallt ecke i hel
ſlaa Þañ ſaklauſa og riettferduga /
Þvi eg læt ecke Þañ ogudlega hafa
riett. * Suſañ. v. 53.
8. Þu ſkallt ecke taka * gaafu /
Þvi gaafañ kañ forblinda Þa ſiaande/
og um̃ſnwa Þeirra riettferdugra maal-
um. * 5. Moſ. 16/ 19. etc.
9. Þu ſkallt * ecke underÞryckia
Þañ framande/ Þier Þecked Þeſſ fram-
anda ſaal / Þvi Þier vorud framande i
Ægyptalande. * C. 22/ 21. etc.
10. Og ſex aar ſkalltu ſaa Þitt la-
nd / og * ſafna af Þeſſ grooda.
* 3. Moſ. 25/ 3/ 4.
11. Eñ a Þvi ſiøunda ſkallt Þu yf-
ergiefa Þad / og laata Þad liggia / ad
Þeir ſaatæku a medal Þyns foolks mei-
ge eta (Þar af/) og hvad Þar geing-
ur af / meiga dyr a mørkeñe eta / So
ſkalltu giøra vid Þiñ vyngard/ (og) vid
Þitt oliu-fiall.
12. Sex * daga ſkalltu giøra Þyn
verk / eñ a Þeim ſiøunda deige ſkalltu
hvylaſt / uppa Þad ad Þiñ uxe og Þiñ
aſne meige hvylaſt / og Þiñ anbaattar
ſon / og ſa framande meige endurnær-
aſt. * C. 20 / 8. etc.
13. Allt Þad / ſem eg hefe ſagt til
ydar/ ſkulud Þier gaumgiæfelega hall-
da/ Og ydur ſkulu ecke i hug koma añ
ara guda nøfn / Þad ſkal ecke heyraſt
af Þynum muñe.
14. Þu * ſkallt hallda mier Þriſ-
varſiñum haatyd um̃ aared.
* 5. Moſ. 16/ 15. 3. Moſ. 23/ 4. etc.
15. Þu ſkallt hallda * Þeirra oſyr-
du (brauda) haatyd / Þu ſkallt eta o-
ſyrdt (braud) ſiø daga/ ſo ſem eg byd-
falade Þier/ a (nyia) korn maanadar
tymanum/ Þvi a hønum foorſt Þu wt
af Ægyptalande / og mitt auglit ſkal
ecke ſiaaſt toomhendt. * C. 21/ 15.
C. 13/ 6. C. 34/ 18. 3. Moſ. 23/ 5/ 6.
16. Og Þa haatyd / nær Þu ſkier
Þyns erfides fyrſta grooda / ſem Þu
hefur ſaad a mørkeñe/ og iñſøfnunar-
hatydena / nær aared geingur wt / nær
Þu hefur ſafnad Þynu erfide af mørk-
eñe.
17. * Þriſvarſiñum um̃ aared ſkal
allt Þitt kallkyn ſiaaſt fyrer Þeim volld

uga

uga Drottne. * C. 34 / 23.
5. Mos. 16/ 16.

18. Þu skallt ecke offra mijnu offurs Bloode med syrdeige / og þad feita af mijne hatijd skal ecke liggia til morguns.

19. Þad * fyrsta af þijnum Jardar fyrsta grooda skalltu færa til Drottens þijns Guds huuss / Þu skallt ecke matgiora eitt kid i sijnar moodur miolk.
* 2. Mos. 34/ 26. 5. Mos. 14/ 21.

20. Siaa/ eg sende eirn * eingel fyrer þier/ ad giæta þijn a veigenum / og adleida þig til þess stadar / sem eg hefe tilreidt. * v. 23. C. 32/ 34. etc.

21. Vara þig fyrer hans auglite/og hlyd hans raust / * stigg þu han ecke/ þvi han skal ecke þyrma ydar yfertrodslu / þvi mitt ** nafn er i honum.
* Es. 63/ 10. ** 2. Mos. 3/ 2. 6.

22. Þvi þar sem þu fyrer vyst heyrer hans raust / og giorer allt þad / sem eg vil segia / þa vil eg og vera þinn Fiandmanna fiande / og eg vil þreingia þeim/ sem þreingia þier.

23. Þvi minn eingell skal * ganga fyrer þier/og leida þig inn til þeirra Amorita/ og þeirra Hetita/ og þeirra Pheresita / og þeirra Cananita / þeirra Hevita / og þeirra Jebusita / og eg vil eideleggia þa. * v. 20. C. 32/ 34. etc.

24. Þu skallt * ecke tilbidia þeirra gude / og ei þioona þeim / og ecke giora sem þeir giora / Þu skallt endelega nidurslaa þa / og endelega sundurbriota þeirra bijlæte. * C. 20/ 5.

25. Enn þier skulud þioona * Drottne ydar Gude / og han mun blessa þitt Braud og þitt vatn / og eg vil taka siwkdoom fra þier. * Matth. 6/ 33.

26. Þar skal * eingen vera/ sem oskmabær fæder / edur ofrioofsom i þijnu lande / Eg vil laata þig verda gamlann.
* 5. Mos. 7/ 14.

27. Eg vil senda mijna * skielfing undan þier/ og giora allt foolked skielfad/ sem þu kiemur til/ og eg vil laata alla þijna Fiandmenn flija fyrer þier.
* 5. Mos. 11/ 25.

28. Og senda * geitunge undann þier/ sem skulu burtjaga Hevitana/ Cananitana / og Hetitana fyrer þier.
* 5. Mos. 7/ 20. Jos. 24/ 12.

29. Eg vil ecke wtreka þa fra þier a einu are / ad landed ecke skule verda i eide/ og ad villudyr skule ecke fiolga yfer þier:

30. Eg vil wtreka þa fyrer þier/ þa nockra/ og (þa) nockra/ þar til (ad) þu vex og sitiur landed.

31. Og eg vil setia þitt * landamerke fra þvi rauda hafe/ og allt til Philisteanna hafs / og fra eydemorkenne / allt til Elivotsens / þvi eg vil gefa landsens innbyggiara i þijna hond/ ad þu skallt wtreka þa fra þier. * 4. Mos. 34/ 2. etc.

32. Þu * skallt ecke giora sattmaala vid þa / eda þeirra gude. * C. 34/ 12.
5. Mos. 7/ 2. Jos. 9/ 15.

33. Lat þa ecke bwa i þijnu lande / ad þeir skule ecke koma þier til ad syndga i moote mier / þvi þu kynner þioona þeirra gudum/ þvi þad * mun verda þier til eirnrar snoru. * Dom. 2/ 3.

XXIV. Capitule.

Mose stijgur aftur uppa þad Fiall Sinai til Drottens.

g han sagde til Mose: gack upp til Drottens / þu og Aaron / Nadab og Abihu/ og siotiju af þeim elldstu i Israel/og þier skulud tilbidia langt fra.

2. Enn Mose skal ganga framm/ fyrer sig alleina til Drottens / og þeir (ader) þeir skulu ecke hallda sig nær ad/ og foolked skal ecke koma upp med honum.

3. Og Mose kom / og sagde foolkenu oll Drottens ord/ og alla dooma/ Þa svarade allt foolked med eirne raust / og sagde: vier viljum giora epter ollum þeim ordum / sem Drotten hefur sagt.

4. Þa skrifade Mose oll Drottens ord / og stood ára upp umm morguninn / og bygde eitt altare nedann vid fialled/ og tolf stoolpa / epter þeim tolf Israels

turtvylltum.

5. Og sende unga menn þangad af Israels bornum / og þeir offrudu brenne offre / og slatur offre / og þackar offre fyrer Drottne af uxunum.

6. Og Mose took halfparten af bloodenu / og liet i munnlaugar / og halfpartenum af bloodenu stockte hañ a altared.

7. So took hañ sattmælans book / og las / ad foolked þad heyrde / og þeir sogdu : vier vilium giora allt þad / sem Drottenñ hefur sagt / og vera hlydnger.

8. Þa took Mose blooded / og * stockte a foolked og sagde : sia / þetta er sattmælans blood / sem Drottenñ hefur giort vid ydur / yfer ollum þessum ordum.

* Ebr. 9/ 19/ 20.

9. Og Mose og Aaron / Nadab og Abihu / og siotyu af þeim ellstu / af Israel geingu upp.

10. Og * litu Israels Gud / og þad var under hañs footum / ** sem eitt verk af saphir steine / og sem Himenenñ sialfur / nær hañ er klaar. * Es. 6/ 1.

** Ezech. 1/ 26.

11. Og hañ lagde ecke syna hond a þa yppurstu af Israels bornum / Og þeir skodudu Gud / og atu og druncku.

12. Og Drottenñ sagde til Mose : kom upp til myn a fialled / og vertu þar / so vil eg gefa þier þær stein toblur / og logenñ / og bodorded / sem eg hefe skrifad / ad kieña þeim.

13. Þa stood Mose upp / og hañs þienare Josua / og Mose gieck upp a Guds fiall :

14. Og sagde til þeirra elldstu : bydid ockar hier / þar til vid komum aftur til ydar / og sia / Aaron og Hur eru hia ydur / hafe nockur mal / þa meiga þeir koma fram̃ fyrer þa.

15. Þegar Mose kom uppa fialled / þa þackte eitt sky fialled.

16. Og Drottenñs dyrd bioo a Sinai fialle / og skyed þackte þad i sex daga / og hañ kallade a Mose a þeim siounda deige midt wr skyenu.

17. Og Drottenñs dyrdar asynd var sem * eirn fortærande elldur / efst a fiallenu / fyrer Israels barna augum.

* 5. Mos. 4/ 24. C. 9/ 3.

18. Og Mose gieck midt iñ i skyed / og stie uppa fialled / og Mose var a fiallenu * fioruthyger daga / og fioruthyger nætur. * C. 34/ 28.

5. Mos. 9/ 9/ 18.

XXV. Capitule.

Mose fær Byfalning / ad heimta af Foolkenu eitt upplypt Offur / til ad giora eina Tialldbwd.

Og Drottenñ talade til Mose / og sagde :

2. Seig til Israels barna / ad þau skule taka mier eitt upplypt offur / þier skulud af hverium mañe / sem er * velviliadur af synu hiarta / taka mier eitt upplypt offur.

* C. 35/ 5.

3. Og þetta er þad upplypta offur / sem þier skulud taka af þeim : gull / og silfur / og kopar :

4. Og blatt silke / og skarlat / og purpura / og hvitt silke / og geyta hær :

5. Og raudlitud hruta skiñ / og greifinga skiñ / og sithim trie :

6. Oliu til lysingar / jurter til smurningar oliu / og til kostulegs (goods) reikiar :

7. Onyx steina / og steina til ad setia i lyf kyrtelenñ / og til brioost spangarenar.

8. Og þeir skulu giora mier eitt * Helgedoom / og eg vil bwa a medal þeirra. * Ebr. 9/ 2.

9. Efter ollum þeim hlutum / sem eg vil syna þier / efter * tialldbwdarenar lyking / og allre heñar umbwnadar lykingu / og so skulud þier giora.

* v. 40. etc.

10. Og þeir skulu giora eina * ork af sithim trie / hælfrar þridiu alnar langa / og hælfrar añarar alnar breida / og hælfrar añarar alnar hæfa.

* C. 35/ 12. C. 37/ 1.

11. Og hana skalltu umslaa med hreinu gulle/ innan og utan skalltu umslaa hana / og giora eitt gull-krans ofan umm kring hana.

12. Og steipa til hennar fioora gull-hringa/ og setia þa i hennar fiogur horn/ og tvo hringa a þa einu hennar sijdu/ og tvo hringa a þa adra hennar sijdu.

13. Og giora steingur af sithim-trie/ og umslaa þær med gulle:

14. Og stinga steingunum i hringana vid hlidarnar a ørkenne/ad bera ørkena med þeim.

15. Steingurnar skulu vera i hringunum/ (sem eru) i ørkenne/ þær skulu ecke takast fra henne.

16. Og þu skallt leggia i ørkena * þatt vitnesburd / sem eg vil giefa þier.

* C. 34/ 29. Ebr. 9/ 16.

17. Og þu skallt giora * eitt nadarstool af klaara gulle / halfprar þridiu alnar langann/og halfprar annarar alnar breidann. * C. 35/ 12. C. 37/ 6.

18. Og þu skallt giora tvo cherubim af gulle/med drif-verke skalltu giora þa/ a bædum endunum yfer nadar-stoolnum:

19. Og gior þann eina cherub a þeim eina enda / og þann annann cherub a þeim ødrum enda a nadar-stoolnum / þier skulud giora cherubim a bædum hans endum.

20. Og cherubim skulu wtbreida * vængena ofann yfer/ so ad þeir hilie yfer nadar-stoolenn/ med þeirra vængium/ og þess eina andlit (skal vera) moote þeim ødrum / Moote nadar-stoolnum skulu cherubims andlit vera. * C. 37/ 9.

21. Og þu skallt setia nadar-stoolenn ofann a ørkena/ og leggia * þann vitnesburd i ørkena / sem eg vil giefa þier.

* 1. Kong. 8/ 9. etc.

22. Og þar vil eg vera til stadar hia þier / og tala vid þig ofann af nadarstoolnum/ i millum þeirra tveggia cherubim/ sem eru a vitnesburdar ørkenne/ allt þad eg vil bioода þier til Israels barna.

23. Og þu skallt giora * eitt bord af sithim-trie / tveggia alna langt / og eirnrar alnar breidt / og halfprar annarar alnar hatt. * C. 35/ 17. C. 37/ 10.

24. Og * umslaa þad med hreinu gulle / og giora eitt gull-krans þar umm kring. * C. 37/ 11.

25. Og giora þar eirn lista umm kring/ eirnrar þverhandar (hæfann /) og giora eirn gull-krans umm kring listann þar a.

26. Þu skallt og giora fioora gull-hringa þar a / og setia hringana i þau fiogur horn / sem eru hia þeim fioorum footum þar a.

27. Þvert yfer fra listanum skulu hringarner vera/ ad stinga steingunum i/ ad bera borded.

28. Þu skallt giora steingurnar af sithim-trie / og umslaa þær med gulle/og borded skal berast med þeim.

29. Og * þu skallt giora fatenn þar til / og skeider þar til / og lok-kier þar til/ og skaler þar til/ i hvørium menn skulu offra dryckiar-offre / af klaara gulle skalltu giora þau. * C. 37/ 16.

30. Og þu skallt alltijd leggia * skodunar-braud fyrer mig a borded.

* 1. Sam. 21/ 6.

31. Og þu skallt giora eirn * lioosastiaka af skijra gulle/ med drif-verke skal lioosastiakenn gioraſt / staungenn þar a / og greiner þar a/skalernar þar a/knappar þar a/ og bloomstur þar a/ skulu vera af þvi sama. * C. 35/ 14. C. 37/ 17.

32. Og þar skulu ganga sex greiner wt af sijdunne þar af / þriar greiner af lioosastiakanum/ af þeirre einu sijdu þar af/ og þriar greiner af lioosastiakanum af þeirre annare sijdu þar af.

33. (Þar skulu vera) þriar opnar skaler/ a þeirre einu grein/ eirn knappur og eitt bloomstur / og þriar opnar skaler a þeirre annare grein / eirn knappur og eitt bloomstur / So skal þad vera a þeim sex greinum / sem ganga af lioosastiakanum.

34. Enn a lioosastiakanum skulu vera fioorar opnar skaler/ knappar þar a/ og bloomstur

bloomſtur þar a.

35. Og eirn knappur under þeim tveimur greinum þar aþ/ og eirn knappur under þeim tveimur greinum þar aþ / og eirn knappur under þeim tveimur greinum þar aþ/ vegna þeirra ſex greina/ſem vtganga aþ liooſastiakanum.

36. Þeirra knappar og þeirra greiner ſkulu vera aþ þvi (ſama/) þad ſkal vera allſamañ * eitt driþed (verk) aþ hreinu gulle. * c. 37/ 22.

37. Og þu ſkallt giora ſio lampa þar til / og mañ ſkal uppſetia lampana þar til/og lꜳta þa lyſa a hvorre ſydu þar a.

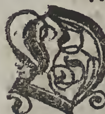
38. Og ſox þar til / og ſkar-kier þar til aþ klaru gulle.

39. Mañ ſkal giora þad * af einu centener klara gulls/ med ollum þeſſum umbunade. * c. 37/ 24.

40. Og ſia til / og gior þad epter þeſſ * lyking/hvor þier var ſynd a fiall enu. * c. 26/ 30. P. G. 7/ 44. Ebr. 8/ 5.

XXVI. Capitule.

Tialldbudareñar Ukmꜳlan i ſynum Portum.

Og þu ſkallt giora * tialldbudena af tyu dukum / af hvytu tvinnudu ſilke og blꜳu ſilke/ og ſkarlate/ og purpura/ Cherubim med artugu verke ſkalltu giora þa. * c. 36/ 8.

2. Hvor dukur ſkal vera ꜳtta og tuttugu alna langur / og hvor dukur ſkal vera fiogra alna breidur/ aller dukarner ſkulu vera eins ſtoorer.

3. Þar ſkulu fim̃ dukar feſtaſt til ſamans / eiñ vid añañ / og (aptur) fim̃ dukar feſtaſt til ſamans / eiñ til þeſſ añars.

4. Og þu ſkallt giora netſlur aþ blꜳu ſilke i jadareñ a hvorn duk/þar ſem þad ydſta ſkal feſtaſt til ſamans / Og lyka ſo ſkalltu giora a þeſſ ydſta duks jadre / þar ſem ſamañſetningeñ ſkal añad ſiñ ſkie.

5. Þar ſkalltu giora fim̃tyu netſlur a eiñ duk / og giora fim̃tyu netſlur ydſt a dukeñ/ ſem ſkal feſtaſt vid þañ añañ/ ad netſlurnar kuñe teingiaſt ſamañ / ſa eine vid þañ añañ.

6. Þu ſkallt og giora fim̃tyu gullkrooka og feſta dukana þañ eina vid þañ añañ med krookunum / ad tialldbudeñ verde ein.

7. Þu ſkallt og giora * duka aþ geita hꜳre til tialldſens yþer tialldbudena/ elleþu duka ſkalltu giora þa. * C. 36/ 14.

8. Hvor dukur ſkal vera þriatyu alna langur/og hvor dukur ſkal vera fiogra alna breidur/ þeir elleþu dukar ſkulu vera eins ſtoorer.

9. Og þa fim̃ duka ſkallt þu feſta til ſamans fyrer ſig / og þa ſex duka fyrer ſig/ ſo ad þu giorer þañ ſiotta duk tvoþalldañ fyrer tialldenu.

10. Og þu ſkallt giora fim̃tyu * netſlur i þeſſ eina duks jadre / til ad feſta þa ſamañ med i endunum / og fim̃tyu netſlur til ſamans i jadrenum a þeim odrum duk/ ſem ſkal feſtaſt. * c. 36/ 12.

11. So ſkalltu giora fim̃tyu meſſingar krooka / og ſpeña krookana i netſlurnar/ ad * tiallded teingeſt til ſamans / og verde eitt. * c. 36/ 18.

12. Eñ þañ auka duk ſem er aþgangs aþ tialldenu / ſkalltu lꜳta heingia halpparteñ bak til yfer tialldbudeñe.

13. Eirnrar alnar a þeſſa ſydu / og eirnrar alnar a hina ſydu / ad þad ſem hefur yþer af dukſens leingd aþ tialldenu/ ſkal ganga aþ/ a ſydunum aþ tialld budeñe / ad þekia hana hier og þar.

14. Þu ſkallt og giora * þak yþer tiallded aþ raudlitudum hruta ſkiñum / og eitt þak þar yfer af greiþinga ſkiñum. * C. 36/ 19.

15. Og þu ſkallt giora * fialernar til tialldbudareñar aþ ſithim-trie ſem kuñe ſtanda. * c. 36/ 20.

16. Tyu alna laung ſkal hvor ein fiol vera / og eirnrar alnar og eirnrar halfrar alnar breid ſkal hvor ein fiol vera.

vera.

17. Hvør fiøl skal hafa tvo blindinga / ad su eina (fiøl) falle vid þa adra / Soddañ skalltu giøra a øllum fiølum til tialldbwdareñar.

18. Og þu skallt giøra fialer til tialldbwdareñar / tuttugu fialer til þess sydra horns moot sudre.

19. Og þu skallt giøra fiørutyju silfur-fætur under þær tuttugu fialer/ tvær fætur under þa einu fiøl/ vegna heñar tveggia blindinga/og tvær fætur under þa adra fiøl / vegna heñar tveggia blindinga.

20. Og til þeirrar añarar tialldbwdareñar sydu moot nordur-hornenu tuttugu fialer.

21. Og þeirra fiørutyjer silfurfætur / tvo fætur under þa einu fiøl/ og tvo fætur under þa adra fiøl.

22. Og til hlidaña a tialldbwdeñe i moot vestre / skallt þu giøra sex fialer.

23. Og þu skallt giøra tvær fialer til tialldbwdareñar horna a bædar sydur.

24. Þær tvær skulu koma samañ nedañ til / og lyka so skulu þær koma samañ ofañ til med einum synkle / so skal þad vera vid þær bædar/ þær skulu vera a tveimur hornunum.

25. Og þar skulu vera átta fialer/ og þeirra silfur fætur/ sextan fætur/ tveir fætur under þeirre einu fiøl/ og tveir fætur under þeirre añare fiøl.

26. Og þu skallt giøra ✱ steingur af sithim-trie / fim̄ til fialaña vid þa einu sydu a tialldbwdeñe.

✱ C. 36/31.

27. Og fim̄ steingur til fialaña / vid þa adra sydu a tialldbwdeñe / og fim̄ steingur til fialaña a syduñe af tialldbwdeñe / i moote þeim tveimur endum moot vestre.

28. Og su mid-staungeñ skal vera midt a fiølunum / og ganga i giegnum fra þeim eina enda til þess añars.

29. Og þu skallt um̄slaa fialernar med gulle/ og giøra þeirra hrijnga af gulle / ad stijnga steingunum i/ og þu skallt um̄slaa steingurnar med gulle.

30. So skalltu uppreisa tialldbwdena epter þeim maata/sem þier ✱ var syndt a fiallenu. ✱ C. 25/9/40. etc.

31. Og þu skallt giøra eitt fortialld af blaau silke / og skarlake / og purpura/ og hvijtu tviñudu silke/ þar a skalltu artuglega giøra cherubim.

32. Og heingia þad a fioora stoolpa af sithim (trie/) sem eru um̄slegner med gulle / og hafa þeirra gullkrooka / yfer þeim fioorum footum af silfre.

33. Og þu skallt speña fortialldeð under krookana/ og setia vitnesburdarens ørk þangad iñ / iñañ fyrer fortialldeð/ Og fortialldeð skal skilia fyrer ydur/ i millum þess heilaga z i millum þess heilagasta.

34. Og þu skallt setia ✱ naadarstooleñ uppa vitnesburdarens ørk i þvi heilagasta. ✱ Ebr. 9/5. 2. Mos. 25/21.

35. Eñ þu skallt setia ✱ bordeð utañ fyrer fortialldeð/ og lioosastiakañ þvert yfer fra bordenu / a þa sydu i tialldbwdeñe moot sudre / Og bordeð skalltu setia a þa nyrdre sydu.

✱ C. 40/22.

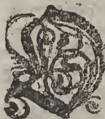
36. Og þu skallt giøra ✱ eitt klæde fyrer dyrunum a tialldenu af blaau silke / og purpura / skarlake og hvijtu tviñudu silke / med utsaumudu verke.

✱ C. 36/37.

37. Og þu skallt giøra fim̄ stoolpa til kladesens / af sithim-(trie/) og um̄slaa þa med gulle / þeirra krookar skulu vera af gulle/ og þu skallt steypa til þeirra fim̄ kopar-fætur.

XXVII. Capitule.

Undervijsan um̄ Breñe-Offurs Altared. Forgardureñ. Þad heilaga Oleum.

Og þu ſkallt giøra * eitt altare af ſitþim-trie / fim̃ alna langt / og fim̃ alna breitt / ferkantad ſkal altared vera / og þriggia alna hæꝛtt.
* C. 35/ 16. C. 38/ 1.

2. Þu ſkallt og giøra * þeſſ horn a þeim fioorum hyrningum þar a / þeſſ horn ſkulu vera af þvi / og þu ſkallt umſlæ þad med kopar. * C. 38/ 2.

3. Og þu ſkallt giøra pøñur þar til / ad taka øſkuna þar af / og ſkøfur þar til / og muñlaugar þar til / og * teingur þar til / og elld-kier þar til / øll verkfære þar til ſkalltu giøra af kopar. * 1. Sam. 2/ 13.

4. Þu ſkallt og giøra eina * riſt þar i / giørda ſem eitt net af kopar / og þu ſkallt giøra a netenu / fioora kopar-hrijnga / i þeim fioorum endum þar a. * C. 38/ 4.

5. Og þu ſkallt ſetia þad under altareſens ſtødu / ad neted take midt uppa altared.

6. Þu ſkallt og giøra ſteingur til altareſens / ſteingur af ſitþim-trie / og umſlæ þær med kopar.

7. Og ſteingunum þar a ſkal ſtijnga i hrijngana / ad ſteingurnar kuñe vera a bædar ſijdur vid altared / ad bera þad med.

8. Þu ſkallt giøra þad (ſo) * af fiølum / ad þad ſie holt / lijka eins ſem hañ ſijnde þier a fiallenu / ſo ſkalltu giøra þad. * C. 38/ 1.

9. Þu ſkallt og giøra * eirn forgard fyrer tialldbudeñe / vid þad ſyddra horn i moot ſudre. Til gardſens ſkal vera fortialld af hvijtu tviñudu ſilke / hundrad alna ad leingd til þeſſ eina horns. * C. 38/ 9.

10. Og tuttugu ſtoolpa þar til / og þeirra tuttugu kopar-fætur / ſtoolpaña krooka og þeirra hrijnga af ſilfre.

11. Og lijka ſo eitt fortialld i mootte þvi nyrdra horne / a leingd hundrad alna langt / og tuttugu ſtoolpa þar til / og þeirra tuttugu kopar-fætur / og ſtoolpaña krooka og þeirra netſtur af ſilfre.

12. Eñ i moot þvi veſtra horne / ſkal gardureñ a breiddena hafa eitt fortialld / fim̃tiju alna langt / tiju ſtoolpa þar til / og þeirra tiju fætur.

13. Eñ i moot þvi fyrra horne moot auſtre / ſkal gardureñ vera fim̃tiju alna breidur.

14. So ad fortiølldeñ ſieu fim̃tan alner a þa einu ſijdu / þeirra þrijr ſtoolpar og þeirra þrijr fætur.

15. Og fortiølldeñ ſieu fim̃tan (alner) a þa adra ſijdu / þeirra þrijr ſtoolpar og þeirra þrijr fætur.

16. Eñ i portenu a gardenum ſkal vera eitt * klæde / tiju alna (breidt) af blaau ſilke / og ſkarlate / og purpura / og hvijtu tviñudu ſilke / utſaumudu verke / þeirra fioorer ſtoolpar og þeirra fioorer fætur. * C. 35 / 17.

17. Aller ſtoolparner i gardenum ſkulu vera um̃ kring lagder med ſilfre / þeirra krookar ſkulu vera af ſilfre og þeirra fætur af kopar.

18. Gardureñ ſkal vera hundrad alna laangur / og fim̃tiju alna breidur alla vega / og fim̃ alna hær / af hvijtu tviñudu ſilke / og þeirra fætur ſkulu vera af kopar.

19. Øll tialldbudareñar verkfære til allrahanda embætta þar i / og allur ſaumur þar til / og allur forgardſens ſaumur ſkal vera af kopar.

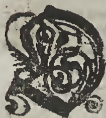
20. Og þu ſkallt biooda Iſraels børnum / ad þau føre þier af þvi hreina oleo / af oliu-trie / ſteyttu til lijſingar / So þeir hallde lømpuñi alltijd tendrudum.

21. I ſamkunduñar tiallde / utañ til fyrer fortialldenu / ſem hanger fyrer vitnesburdenum / ſkal Aaron og hañs ſyner tilreida þad / * fra aptne og til morguns / fyrer Drottne / Þad ** ſkal vera eitt eilijft ſkick / ſem ſkal halld

ast hia peirra afkvæme af Israels
børnum. * 1. Cron. 17/ 40.
** 2. Mos. 30/ 21. 3. Mos. 6/ 18.
C. 16/ 29.

XXVIII. Capitule.

Aarons og hañs Sona Prestleg Klæde.

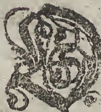

Og þu/ þu skallt taka þiñ
broodur Aaron til þyn/
og * hañs syne med hønum/
af Israels børnum/
ad hañ skule vera
miñ prestur/ Aaron/ Nadab/
og Abihu/ Eleasar/ og Ithamar/
Aarons syner. * c. 6/ 23.
1. Kron. 7/ 3.
2. Og þu skallt giøra Aaron þynum
broodur * heiløg klæde/ til heidurs
og vegsemdar. * c. 35/ 19.
3. Og þu skallt tala vid alla/ sem
* hafa eitt vijst hiarta/ hvoria eg hefe
uppfilldt med vijsdooms anda/ ad
þeir giøre Aaron klæde/ til ad vijgia
hañ/ ad hañ skule vera miñ prestur.
* C. 31. 2.
4. Og þesse eru þau * klæde/ sem
þeir skulu giøra: ein brioost-spaung/
og eirn lijf-kyrtell/ og eirn nær-kyrtell/
z eirn (wt-ofeñ) kyrtell/ ein (stoor)
hwfa/ og eitt bellte/ So skulu þeir
giøra Aaron þynum broodur/ og hañs
sonum/ heiløg klæde/ so ad hañ meige
vera miñ prestur. * c. 39. 1.
5. Og þeir skulu taka gulled og
þad blaa silke/ og skarlated/ og purpurañ/
og þad hvijta silke.
6. Og þeir skulu giøra * lijf-kyrtleñ
af gulle/ blaau silke og skarlate/
purpura/ og hvijtu tvinudu silke/ med
artugu verke. * c. 39/ 2.
7. Badar axlernar skulu samañbindast
þar a/ vid bæda enda þar a/
so hañ samañbindest.
8. Og þad artuga * bellte/ sem er
yfer hønum/ skal vera giort þar til/
lijka sem hañ/ af þvi sama skal þad
vera/ af gulle/ blaau silke/ og skarlate/
og purpura/ og hvijtu tvinudu silke
* c. 35/ 5.
9. Og þu skallt taka tvo onyx-steinana/
og grafa Isrels barna nøfn a þa.
10. Sex af þeirra nøfnum a þañ
eina stein/ og þau øñur sex nøfn a
þañ añañ stein/ epter þvi sem þeir
eru gamler til.
11. Lat signeta-grafara wtgrafa
epter konstmeistara verke a stein/ bæda
steinana epter Israels barna nøfnum/
þu skallt lata þa iñsetia i greiping i
gull.
12. Og þu skallt setia bæda steinana
a axlernar af lijf-kyrtlenum/ þeir
skulu vera steinar/ til eirnrar * miñingar
fyrer Israels børn/ ad Aaron
skule bera þeirra nøfn fyrer Drottne
a bædum sijnum øxlum/ til eirnrar
miñingar. * c. 39/ 7.
13. Þu skallt og giøra þad/ sem
þeir iñsetiast i/ af gulle.
14. Og tvær kediur af hreinu
gulle/ hia hvørre añare skalltu giøra
þær/ sem meñ giøra eirn streing/ og
þu skallt festa kediurnar/ sem eru ridnar
til samans/ yfer þad/ sem (steinarner)
iñsetiast i.
15. Og þu skallt giøra riettarens
* brioost-spaung med artugu verke/
sem lijf-kyrtelsens verk skalltu giøra
hana af gulle/ blaau silke/ og skarlate/
og purpura/ og hvijtu tvinudu silke
skalltu giøra hana. * c. 39/ 8.
16. Hun skal vera ferkontud/ tvøfølld/
eirnrar spañar laung/ og eirnrar
spañar breid.
17. Og þu skallt hlada hana þiett
med steinum/ med fioorum rødum *
steina/ hvøria rød fyrer sig/ eirn sardus/
eirn topaser/ og eirn smaragdus
(skal vera) su fyrsta rød.
* Openb. 21/ 19. etc.
18. Og su øñur rød/ eirn carbunculus/
eirn saphirus/ og eirn demant.
19. Og su þridia rød/ eirn lincurer/
eirn achat/ og eirn amethistus.

20. Og su fioorda rod / eirn tur-
kous / og eirn onyx / og eirn Jaspis /
Þeir skulu vera setter i gull i þeirra
greipingum.
21. Og þesser steinar skulu vera ept
er Jsraels barna nøfnum / tolf ept-
er þeirra nøfnum / wtgrafner af sig-
neta-grøfuruñ/ hvør epter sijnu naf-
ne / þeir skulu vera epter þeim tolf
kynkvijslum.
22. Og þu skallt giøra * hlecke
yfer briost-spaungeñe / vid endañ/ so
þeir giørest ridner (til samans) af
hreinu gulle. * C. 39/15.
23. Og þu skallt giøra tvo gull-
hrijnga a briost-spaungeñe / og festa
þa tvo hrijnga a þa tvo enda a briost
spaungeñe.
24. Og setia þær tvær ridnu gull,
kediur i þa tvo hrijnga i endañ a brio-
ost-spaungeñe.
25. Eñ þa tvo enda af þeim tvei-
mur ridnu kedium/ skalltu setia i þær
greipingar sem þeir tveir steinar voru
setter i/ og festa þa a axlernar af lijf-
kyrtlenum / þvert yfer fra (a bædar
sijdur) þar a.
26. Og þu skallt giøra * tvo gull-
hrijnga/ og setia þa a þa (adra) tvo
enda af briost-spaungeñe / a legging-
uñe þar a/sem er a hlideñe a lijf-kyrt
lenum/iñañverdt. * C. 39/19.
27. Og þu skallt giøra tvo gull-
hrijnga/ og festa þa uppa bædar herd
ar a lijf kyrtlenum / nedañ til / moot
(hvørium ødrum i fyrer a bædar sijd-
ur) þar a / i moots vid sem hañ fest-
est samañ fyrer ofañ lijf-kyrtelsens
bellte.
28. So skulu meñ uppbinda briost
spaungena med sijnum hrijngum / til
hrijngaña a lijf-kyrtlenum / med eirne
blaarre silke-snwru/ ad hun verde fyr-
er ofañ lijf kyrtelsens bellte/ z briost-
spaungeñ skal ecke skiliast fra lijf-kyrt-
lenum
29. So skal Aaron bera Jsraels
barna nøfn i rietkarens briost-spau-
ng yfer sijnu hiarta/ nær hañ geingur
iñ i Helgedoomeñ / til eirnrar miñing-
ar fyrer Drottne alltijd.
30. Þu skallt og setia * i rietkar-
ens briost-spaung þau urim og þau
thumim / og þau skulu vera yfer Aa-
rons hiarta/ nær hañ geingur iñ fyrer
Drottneñ / Og Aaron skal bera Jsra-
els barna riett a sijnu hiarta fyrer
Drottneñs auglite alltijd.
* 3. Mos. 8/ 8. 4. Mos. 27/21.
5. Mos. 33/8.
31. Þu skallt og giøra eirn kyrtel/
under lijf-kyrtlenum / alltsamañ af
blaau silke.
32. Og þar skal vera eitt op ofañ
a hønum / midt þar a / og þar skal
vera ein legging uñ oped þar a / allt
uñ kring/ ofeñ/sem op a einum pant-
sara kraga skal vera þar a/ad þad ecke
rifne wt.
33. Og þu skallt giøra a falldeñ-
um þar a granata-eple af blaau silke/
og skarlate og purpura a fallldenum
þar a/ allt uñ kring/ og gull-biøllur z
millum þeirra allt uñ kring.
34. Eina gull-biøllu/ og eitt gran
ata-eple/ (og aptur) eina gull-biøllu/
og eitt granata-eple a kyrtelsens fall-
de allt i kring.
35. Og Aaron * skal hafa hañ a
sier/ nær hañ þioonar/ad hlioodeð þar
af heyrest / nær hañ geingur iñ i Helge
doomeñ fyrer Drottneñ / og nær hañ
geingur wt/ ad hañ skule ecke deyia.
* Syr. 45/12/ 13. etc.
36. Þu skallt og giøra eina * pløø
tu af hreinu gulle/ og wtgrafa þar a
sem meñ grafa iñsigle : DROTT-
ENS HEILAGLEIKE.
* C. 39/30.
37. Og þu skallt setia hana a eina
(blaa) silke-snwru / og hun skal vera
a þeirre (stooru) hwfu / framañ til a
hwfuñe skal hun vera.
38. Og hun skal vera yfer Aarons
eñe/ Og Aaron skal bera þeirra helgra
hluta

hluta vondsku sem Israels Børn skulu hel
ga med øllum þeirra helgegiørda gaaf-
um/ og hun skal vera yfer hans enne all-
tijd þeim til eirnrar þocknunar fyrer
Drottne.
39. Þu skallt og priona eitt * kyr-
tel af hvijtu silke/ z giøra eina (stoora)
hwfu/ af hvijtu silke/ og giøra eitt wt-
saumad bellte. * C. 39/ 27.
40. Þu skallt og giøra Aarons son-
um kyrtla / og giøra þeim bellte/ og giø-
ra þeim (smaar hwfur) hwfur/ til æru
og vegsemdar.
41. Og þu skallt fæta Aaron þinn
Broodur þar i/ og hans syne med honum/
og * smyrja þa / og ** fylla þeirra
hendur/ og vijgja þa / og þeir skulu vera
myner prestar. * 3. Mos. 8/ 12.
** 2. Mos. 29/ 9.
42. Og þu skallt giøra þeim lijn(nær)
klæde ad skyla þeirra blygdunar hollde /
fra lendunum og allt til læranna skulu
þau taka.
43. Og þau skulu Aaron og hans
syner hafa a sier / nær þeir ganga inn i
samkundunnar tialld / edur þeir ganga til
altaresens/ ad þiona i helgedoomenum/
ad þeir ecke skule bera misgiørning og
deya / (þau skulu vera) honum * eitt
eilijft skick/ og hans sæde epter hann.
* C. 29/ 28.

XXIX. Capitule.

Prestanna Vijgsla og Offur.

Og þetta er sa giørningur/
sem * þu skallt giøra vid
þa / ad vijgja mier þa til
Presta : tak eitt ungann
uxa / og tvo hrwta / sem
eru ann lyta :
* 3. Mos. 8/ 2.
2. Og osyrdt Braud / og osyrdar kok-
ur/ blandadar med oleo/ og osyrdar (þunn
ar) kokur/ smurdar med oleo/ þær skallt
þu giøra af hveitemiele :
3. Og leggia þær i eina korf/ og be-
ra þær fram i korfunne / bæde med uxan-
um og med þeim tveimur hrwtum.
4. So skalltu leida * Aaron og han-
s syne fram til samkundu tialldsens dy-
ra/ og ** þvo þa i vatne. * C. 40/ 12.
** C. 30/ 19.
5. Og taka klæden / og færa Aaron
i þann (þreingra) kyrtel / og i (þann ann-
ann) kyrtel/ sem er under lijf-kyrtlenum/
og lijf-kyrtelenn / og brioost spaungena /
og þu skallt binda um hann med lijf-kyrt
elsens bellte.
6. Og setia þa (stooru) hwfu a han-
ns høfud/ og setia þa heilogu * coronu
a hwfuna. * 3. Mos. 8 / 12.
7. So skalltu taka smurningar ole-
um/ og hella þvi a hans høfud/ og smyr
ia hann.
8. So skalltu og leida hans syne fr-
am/ og færa þa i þa (þreingre) kyrtla.
9. Og binda bellted um þa / sem er
um Aaron og hans syne/ og binda (smaar
hwfu) hwfurnar a þa/ ad þeir skule ha-
fa prestadæmed til einnar eilijfrar skickun
ar / Og þu skallt * fylla Aarons hond
og hans sona hond. * C. 28/ 41.
10. Og lata leida uxann fyrer sam-
kundu tialldet/ og Aaron og hans syner
skulu leggia þeirra hendur a uxans høf-
ud. * 3. Mos. 1/ 3.
11. Og þu skallt slatra uxanum fyr-
er Drottne / fyrer samkundu tialldsens
dyrum.
12. Og þu skallt taka af uxans bloo-
de / og rioda þvi a altares hornenn med
þinum fingre/og ollu þvi (odru) bloode
skalltu wthella fyrer altaresens fote.
13. So skalltu taka * alla feitena /
sem hilur iñyflen / og þindena yfer lif-
rene/ og bæde nyrun / med feitene / sem
er a þeim/ og upptendra þad a altarenu.
* 3. Mos. 3/ 3/ 4/ 10/ 11. C. 7/ 4.
14. Enn * kiøtid af uxanum / og
hans hwd/ og hans mykiu / skalltu bre-
nna med elld / utann fyrer herbudunum /
Þad er synda-offur. * 3. Mos. 8/ 16.
15. Og þu skallt taka þann * eirn
hrwt/ og Aaron og hans syner skulu legg
ia þeirra hendur a hrwtsens høfud.
* 3. Mos. 8/ 18.
16. Og þu skallt slatra hrwtnum /
og taka hans blood / og stecka a altar-

ed umhverfes.

17. Eñ hrwtcñ skalltu hoggra i sijn sticke / so skalltu þvo hañs innyble / og hañs bein / og leggia þau a hañs stycke og a hañs hofud.

18. Og þu skallt upptendra þañ * hella hrwt a altarenu / Þad er eitt brennio offur fyrer Drottne / eiñ þægelegur ylm ur / hañ er eitt elld-offur fyrer Drottne.

* 3. Mos. 8/2.

19. Eñ þañ aññañ hrwt skalltu taka og Aaron og hañs syner skulu leggia þeirra hendur a hrwtsens hofud.

20. Og þu skallt slatra hrwtnum / z taka af hañs bloode / og rjoda þvi a Aarons eyrna snepel / og a hañs sona þañ hægra eyrna-snepel / og a þeirra hægra þumal-fingur / z a þeirra hægre þumal-tæ / Og þu skallt stockva bloodenu a altared umhverfes.

21. Og þu skallt taka af bloodenu / sem er a altarenu / og af smurningar-oleo / og stockva yfer Aaron og yfer hañs klæde / og yfer hañs syne / og yfer hañs sona klæde med honum / So verdur hañ vijgdur / og hañs klæde / og hañs syner / og hañs sona klæde med honum.

22. Sijdañ skalltu taka * feitena af hrwtnum / z roofuna / og þad feita / sem hilur innyblen / og þindena um lifrena / og bæde nyrun / bæde med þvi feita sem er um þau / og þañ hægra boog / þvi þad er fyllingar hrwtur. *3. Mos. 8/16/25.

23. Og eitt stycke brauds / og eina oleu-braud-koku / og eina (þuña) koku wr þeirre osyrdu brauds korf / sem stendur fyrer Drottne.

24. Og þu skallt leggia allt þad a Aarons hendur / og a hañs sona hendur / og lata hræra þad til eirnrar hræringar fyrer Drottne.

25. Og taka þad af þeirra hondum / og upptendra þad a altarenu / til eins brenne-offurs / til eins þægelegs ylms fyrer Drottne / þad er eitt elld-offur fyrer Drottne.

26. Og þu skallt taka bryngunа af Aarons fyllingar hrwt og hræra hana til eirnrar hræringar fyrer Drottne / og þad skal vera * þier til hlutdeillдar.

* 3. Mos. 8/29.

27. Og þu skallt * helga hræringar bryngunа / og upplyptingar boogeñ / sem er hrært / og sem er upplypt / af fyllingar hrwtnum / af þvi sem er fyrer Aaron / og af þvi / sem er fyrer hañs syne.

* 4. Mos. 6/20.

28. Og þad * skal vera Aaron og hñs sonu til eilifrar tilheyrar skickunar af Israels bornum / Þvi þad er ein upplypting / og ein upplypting skal vera af Israels bornum / af þeirra þackláts-offurs offre / þeirra upplypting fyrer Drottne. * 1. 28/43.

29. Og þau heilogu klæde / sem Aaron hefur / þau skulu hañs syner hafa epter hañ / ad þeir verde smurder i þeim / og þeirra hendur verde fylldtar i þeim.

30. Sio daga skal hañ færa sig i þau / sem verdur prestur i hañs stad / af hañs sonum / sem skal koma til tiallдbwд arenñar i samkunduna / til ad þioona i helgedoomenum.

31. Og þu skallt taka fyllingar hrwt eñ og matgiora hañs kiot a einum heilogum stad.

32. Og * Aaron og hañs syner skulu eta hrwtsens kiot / og braudeд / sem er i korfeñe / fyrer samkunduñar tiallдs dyrum. * 3. Mos. 24/9.

33. Og þetta skulu þeir eta / med hverju forlijkuneñ er skeed / til ad fylla þeirra hendur / ad þeir sieu vijgder / og eiñ framande skal ecke eta þad / af þvi þad er heilagt.

34. Eñ ef þar leifest af sama fyllingar kiote / og af braudenu til morguns / þa skalltu þad brenna med ellde / þad sem er leift / skal ecke etast / þvi þad er heilagt.

35. Og þu skallt lijka so haga þier vid Aaron og hañs syne epter ollu þvi / sem eg hefe bifalad þier / Þu skallt fylla þeirra hendur i sio daga.

36. Og tilreida hvern dag eiñ uxa til synda-offurs / til forlijkunar / Og þu skallt hreinsa yfer altarenu / nær þu

gierer

giører forlÿkun þar yþer/og smyria þad/ ad þad sie vÿgt.

37. Sio daga skalltu giøra þa førlÿkun yþer altarenu / og vÿgia þad / ad altared verde þad heilagasta/ hvad sem snerter altared / skal vera heilagt.

38. Og þetta er þad sem þu skallt giøra a altarenu/ þu skallt alltÿd hvørn dag offra * tvemur lombum/ ærs gømlum. * 4. Mos. 28/ 3.

39. Þvi einu lambe skallt þu offra um morgunen / og þvi ødru lambe skalltu offra millum tveggia aptna.

40. Og einum tiunda (parte) miols bløndudum med einum fioordunge af hin steyttu oleo / og einum fioordunge hins vÿns / til dryckiar-offurs til þess eina lambs.

41. Og þu skallt offra þvi ødru lambe i millum þeirra tveggia aptna/ so sem mat-offrenu um morgunen / og sem einu dryckiar-offre þar til skalltu offra þvi/ til eins þægelegs ylms/ einu elld-offre fyrer Drottne.

42. Þetta er eitt stÿfelldt brenne-offur hia ydar epterkomurum fyrer samkundu-tiallde dyrum fyrer Drottne/þar sem eg vil koma til ydar/ad tala þar vid þig.

43. Og þar * vil eg tala vid Israels børn/ og þad skal helgast i minne vegsemd. * C. 20/ 24. 3. Mos. 26/ 11. 5. Mos. 12/ 5/ 11. 2. Cor. 6/ 16.

44. Og eg vil helga samkunduñar tiallde og altared / Og eg vil vÿgia Aaron / og hans syne mier til presta.

45. Og eg vil bwa midt a medal Israels barna/ og vera þeirra Gud.

46. Og þeir skulu vita / ad eg sie Drottenn þeirra Gud / sem útførde þa af Egyptalande / ad eg vil bwa midt a medal þeirra/ eg Drottenn þeirra Gud.

XXX. Capitule.

Undervÿsan um Reyk-Altared. Elld-Kier af kopar. Smurningar Oleum. Reykelse.

g þu skallt giøra eitt * reykelses altare til reykelses/ af sithim-trie skalltu giøra þad. * C. 37/ 25.

2. Eirnrar ælnar langt / og eirnrar ælnar breidt / þad skal vera ferkantad / og tveggia ælna hætt/ so hornen þar a sieu af þvi sama.

3. Og þad skalltu * umslæ med hreinu gulle / yþerhlutan þar a / og sÿdurnar þar a umhverfes/ og hornen þar a/ Og þu skallt giøra þar a eirn krans af gulle umhverfes. * C. 37/ 26.

4. Og * tvo gull-hringa skalltu giøra þar a / under kransenum þar a / a bædar sÿdur þar a / þad skalltu giøra a bædar sÿdur þar a / ad men kunne setia steingur þar i / ad bera þad med þeim. * C. 37/ 27.

5. Þu skallt og giøra * steingurnar af sithim-trie / og umslæ þær med gulle. * C. 37/ 25.

6. Og þad skalltu setia fyrer fortiallded/ sem hænger fyrer vitnisburdar-ørk/ fyrer nædar-stoolnum/ sem er a vitnesburdenum / * hvar eg vil tala vid þig. * C. 25 / 22.

7. Og þar a skal Aaron tendra * ylmande reykelse hvørn morgun/ nær hann tilreider lampana/ þa skal hann reikia þvi (þar a.) * Opinb. 5/ 8. 1. Sam. 3/ 3.

8. Og nær Aaron upptendrar lampana i millum þeirra tveggia aptna/ skal hann reikia þvi (þar a / þad skal vera) eitt stÿfelldt reykelse fyrer Drottne hia ydar epterkomurum.

9. Þier skulud eckert * framande reykelse giøra þar a / edur brenne-offur / edur mat-offur/og dryckiar-offre skulu þier ecke offra þar a. * 3. Mos. 10/ 1.

10. Og Aaron skal giøra eina forlÿkun yþer hornunum þar a / einu sinne um ared / med synda-offurs bloode / til forlÿkunar / skal hann giøra forlÿkun * einu sinne um ared þar a/ hia ydar epterkomurum / Þad er þad helgasta fyrer Drottne. * Ebr. 9/ 7. c. 10/ 14.

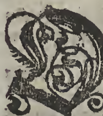
11. Og

11. Og Drottenn talade til Mose og
sagde:
12. Nær þu telur Israels barna *
høfud ad vitia þeirra/ þa skal hver gie-
fa Drottne sinnar sælar forlykun/ nær
þeirra er vitiad/ ad einginn plaga skule
koma yfer þa/ nær þeirra er vitiad.
* 4. Mos. 1/2. etc. C. 26/2.
13. Þetta skulu þeir giefa/ hvør sem
er i tølunne/ eirn hálfann sekel/ epter
Helgedoomsens sekle/ eirn * sekell (gylld
er) tuttugu gera/ eirn halfur sekell skal
vera upplyps-(offur) fyrer Drottne.
* 3. Mos. 27/25. 4. Mos. 18/16.
C. 3. 47. Ezech. 45/12.
14. Hvør sem er i tølunne/ fra tutt-
ugu æra gømlum og þar yfer/ skal giefa
Drottne eitt upplypt. (offur.)
15. Sa ryke skal ecke giefa meira/
og sa fætæke skal ecke giefa minna enn eirn
halfann sekel/ sem mann giefur Drottne
til upplyptingar/ til ad giøra forlykun
fyrer ydar sæler.
16. Og þu skallt taka soddann forlyk-
unar pening af Israels børnum/ og
leggia þa til samkundunnar tiallds þioon-
ustu/ ad þad verde Israels børnum til
eirnrar endurminningar fyrer Drottne/
til ad giøra forlykun fyrer ydar sæler.
17. Og Drottenn talade til Mose/ og
sagde:
18. Þu skallt og giøra eitt * þvotta-
kier af kopar med kopar-footum til ad
þvo sig/ og setia þad i millum samkund-
unnar tiallds/ og i millum altaresens/ og
læta vatn þar i. * C. 35/16. C. 38/8.
C. 40/30.
19. Ad Aaron og hans syner kunne
þvo þar af þeirra hendur og þeirra
fætur.
20. Nær þeir ganga inn i samkundunn
ar tialld/ þa skulu þeir þvo sig med vat-
ne/ ad þeir skule ecke deya/ ellegar nær
þeir hallda sig til altaresens/ til ad þioo
na/ ad giøra reykelse/ sem er eitt elld-
offur fyrer Drottne/
21. Og þeir skulu þvo þeirra hendur
og þeirra fætur/ ad þeir skule ecke deyia/
Og þad skal vera þeim ein * eilijf skick
un/ honum og hans sæde hia þeirra ept
erkomurum. * C. 28/43.
22. Og Drottenn talade til Mose/ og
sagde:
23. Og þu/ tak þier þær bestu jurt-
er af þeirre ædstu myrrhu/ fimm hundrud
(sekla) og halft so myked kridd canele-
barkar/ tvø hundrud og fimmtiu/ og kridd
calmus/ tvø hundrud og fimmtiu.
24. Og fimm hundrud casien/ epter
helgedoomsens sekle/ z eitt hin vidsmiørs
af olfu-(trie.)
25. Og þu skallt giøra eitt heilagt
* smurningar oleum/ eina fierlega smur
ning/ epter apotekarans konst/ þad skal
vera þad heilaga smurningar oleum.
* C. 37/29.
26. Og þar med skalltu smyria sam
kundunnar tialld/ og vitnesburdarens ørk.
27. Og borded med øllum synum bw
nade/ og liosastiakann med synum bw-
nade/ og reykelses altared.
28. Og brenne-offurs altared med øll
um synum bwnade/ og þvotta-kiered med
synum fæte.
29. Og vijgia þau/ ad þau sieu þad
helgasta/ Hvad þar kiemur vid þau/ skal
vera heilagt.
30. Þu skallt og smyria Aaron og
hans syne/ og vijgia mier þa til presta.
31. Og þu skallt tala vid Israels
børn/ og seigia: þetta oleum skal vera
mier eitt heilagt salve/ hia ydar eptir-
komurum.
32. Þad skal ecke smyriast a mannesk-
iunnar lykama/ og þier skulud ecke epter
þess maata giøra (nockud annad) sem þad/
Þad er heilagt/ þad skal vera ydur
heilagt.
33. Hvør sem tilreider (nockud) sem
þad/ eda sem rydur þar af a nockurn
framande/ skal og uppræturast fra synu
foolke.
34. Og Drottenn sagde til Mose:
tak þier jurter/ stakten/ og onyche/ og
galban/ þær jurter/ og hreint reykelse/
þad skal vera eins myked af hvøriu.
35. Og giøra apotekaralegt * reykelse
þar

þar af epter apotekarans konst/bland-
ad/ ad þad verde hreint og heilagt.
* C. 35/ 15. C. 37/ 9.
36. Og mel þar af smatt/og legg
þar af fyrer vitnesburdeñ i samkund-
uñar tialldi / * hvar eg vil tala vid
þig/ Þad skal vera ydur þad helgasta.
* C. 25 / 22.
37. Og reykelsed/sem þu munt giø-
ra epter þess mata / skulu þier ecke
giøra ydur/ þad skal vera þier heilagt
fyrer Drottne.
38. Hvør sem giører so sem þad /
ad hañ vill giøra ylm þar med / skal
og uppræcast fra synu foolke.

XXXI. Capitule.

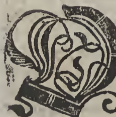
Helgedoomsens Þioonusta verdur
skickud. Sabbatsens Helgehalld.

Og Drottien talade vid
Mose / og sagde:
2. Sia/ eg hefe kall
ad * Bezaleel/Uri son/
Hur sonar / af Juda
ætt/ med nafne.
* C. 35/30. C. 36/ 1.
3. Og uppfylldt hañ med Guds
Anda/ med * vijsdoome og med forstan
de/ og med kuñattu/ og med allra han-
da smijdum. * 1. Kong. 7 / 14.
4. Til ad upphugsa konster / til ad
erfida i gulle / og i silfre / og i kopar.
5. Og i þvi ad skiera stein / i þvi
ad iñsetia og artuglega ad timbra af
trie/ ad giøra allrahanda smijde.
6. Og eg/ sia/ eg hefe feinged hon
um Aholiab / Ahisamachs son / af
Dans ætt / og i hvørs hiarta / sem er
vijs af hiarta/ hefe eg giefed vijsdoom/
ad þeir skulu giøra allt þad / sem eg
hefe bijfalad þier.
7. Samkundunar tialld/ og vitnes
burdarens ørk / og nadarstooleñ /
sem er þar a / og * allañ bunad til
tialldsens * C. 35/ 11. C. 39/33.
8. Og borded med þvi/sem þar heyr
er til/ og þañ hreina lioosastiaka med
øllum sijnum bunade / og reykelses al-
tared.
9. Og breñe-offurs altared/med øll
um sijnum bunade / og þvotta-kiered
med sijnum fæte.
10. Og þioonustu klædeñ / og Aa-
rons prests helgu klæde/ og hañs sona
klæde til prests embættesens.
11. Og smurningar-oleum/og reyk-
elsed af jurtunum til helgedoomsens /
Epter øllu þvi / sem eg hefe bijfalad
þier/ skulu þeir giøra þad.
12. Og Drottieñ talade til Mose/
og sagde:
13. Og þu/ tala til Israels barna/
og seig: þier skulud þo hallda mijna *
sabbata/ þvi þad er eitt teikn i millum
mijn og i millum ydar / til ydar epter-
komara / ad þier skulud vita / ad eg sie
Drottieñ / sem ydur helgar.
* C. 20/ 8. etc.
14. Þar fyrer skulud þier hallda
sabbaten / þvi hañ skal vera ydur hei-
lagur / þeir ed vanhelga hañ / skulu
vissulega deydast/ þvi hvør sem frem-
ur erfide a hønum / sw * sama sal
skal uppræcast fra synu foolke.
* 4. Mos. 15 32/33 34/ 35.
15. Sex daga skal madur erfida /
eñ a þeim siøunda deige er sabbatsens
hvijld/ ein helge fyrer Drottne/ Hvør
sa/sem fremur erfide a sabbats deige/
skal vissulega deydast.
16. Þar fyrer skulu Israels børn
hallda sabbateñ / ad tilbwa sabbateñ
hia þeirra epterkomurum til eins ei-
lijfs sattmala.
17. Hañ er eitt eilijft teikn i mill-
um mijn og i millum Israels barna /
þvi * a sex døgum giørde Drottieñ
Himeneñ og Jørdena / og a þeim siø-
unda deige hvijldest hañ/ og endurnærde
sig. * 1 Mos. 2/ 2 etc.
18. Og hañ gaf Mose/ þegar hañ
hafde wttalad vid hañ a Sinai fialle/
* tvær vitnesburdarens tøblur/stein-
tøblur / skrifadar med Guds fijngre.
* 5. Mos. 4/ 13.

XXXII. Capitule.

Gull Kaalfsbureñ.

Og foolked ſaa/ad Moſe
tafde ad koma ofañ af
fiallenu / og foolked
ſafnadeſt ſamañ moot
Aaron/ og ſagde til
hañs : ſtatt upp / *
giør oſſ gude / ſem kuñe ganga fyr
er oſſ/ Þvi þeſſe Moſe/ madureñ/ſem
upp færde oſſ af Ægyptalande ! (er
burt /) vier vitum ecke hvad hañ er
ſkied. * P. G. 7/ 40.
2. Og Aaron ſagde til þeirra: af-
ryfed þa gull-hrynga / ſem eru i ydar
hustrua/ ydar ſona/ og ydar dætra eyr
um/ og bered til myn.
3. So afreif allt foolked þa gull-
hrynga / ſem voru i þeirra eyrum/ og
baaru til Aaron.
4. Og hañ medtook (þa) af þeirra
hende / og uppkaſtade þad med einum
ſtyl / og giørde eirn * ſteipkañ kaalf
(þar af /) og þeir ſøgdu : þeſſer eru
þyner guder Iſrael/ſem uppfærdu þig
af Ægyptalande. * Pſ. 106/19/20.
5. Þegar Aaron þad ſaa / bygde
hañ eitt altare fyrer hønum/ og Aa-
ron hroopade og ſagde : a morgun *
er þad Drottens hætyd * Oſ. 7/ 5.
6. Og þeir ſtoodu ærla upp a ød-
rum deige / og offrudu breñe-offre / og
frambaaru þackar-offur / Og foolked
* ſette ſig nidur til ad eta og drecka /
& ſtoodu upp ad leika * 1. Cor. 10. 7.
7. Þa ſagde Drottañ til Moſe :
gack/ſtyg nidur / þvi * þitt foolk ſem
þu uppfærder af Ægyptalande/hefur
fordiarfad (ſig.) * 5. Moſ. 9 / 12.
8. Þeir viku flioott af þeim veige/
ſem eg baud þeim/ þeir hafa giørt ſier
eirn ſteipkañ kaalf / og tilbeded hañ /
og offrad til hañs/ og ſøgdu : þeſſer
eru * þyner guder / Iſrael / ſem upp-
færdu þig af Ægyptalande.
* 1. Kong 12/ 28.
9. Og Drotteñ ſagde til Moſe :
eg ſefe * ſied þetta foolk/ og ſiaa/ þad
er eitt hardhnackad foolk. * C. 33/ 3.
5. Moſ. 9/ 13.
10. Og laat mig nu (fara fram/)
ad myn reide meige upptendraſt moote
þeim / og eg vil forfæra þeim / og *
giøra þig ad einu ſtooru foolke.
* 4. Moſ. 14/ 12.
11. Og Moſe * bad fyrer Drott-
ne ſynum Gude / og ſagde: Drotteñ /
hvar fyrer ſkal þyn reide upptendraſt
giegn þynu foolke / ſem þu * * wt-
færder af Ægyptalande med ſtoorum
krapte / og med eirne ſterkre hønd?
* 4. Moſ. 14/ 13. Pſ. 106/ 23.
* * 2. Moſ. 13/ 3/ 14.
12. Hvar fyrer ſkulu Egyptarner
tala/ og ſeigia: hañ hefur wtfært þa
i eitne vondre (meiningu/) ad ſlaa þa i
hel a fiøllunum / og eydeleggia þa af
Iardryke ? ſnw um fra þiñe grimu
reide / og laat þad angra þig yfer þvi
vonda giegn þynu foolke.
13. * Laat þier koma þyna þienara
Abraham / Iſaak / og Iſrael i hug /
* * hvørium þu hefur ſvared vid þig
(ſialfañ /) og tilſagt þeim : eg vil
giøra ydar ſæde margfalldt/ſem ſtiør
nurnar a Himnenum / og allt þetta
land/ ſem eg hefe ſagt/ vil eg giefa yd
ar ſæde/ og þeir ſkulu eiga þad æfen-
lega. * 5. Moſ. 9/ 27.
* * 1. Moſ. 22/ 16. etc.
14. So angrade þad Drotteñ yfer
þvi vonda / ſem hañ hafde talad / ad
giøra ſynu foolke.
15. Og Moſe ſnere ſier / og gieck
ofañ af fiallenu/ og hafde tvær vitn-
esburdarens tøblur i ſiñe hende / tøbl-
ur ſem voru ſkrifadar a baadar þeirra
ſydur / þær voru ſkrifadar (baadar)
hier og þar.
16. Og þær tøblur voru Guds
verk/ og ſu ſkrift var * Guds ſkrift /
ſem var grafeñ i tøblunar.
* C. 31/ 18.
17. Þegar Joſua heyrde foolkſens
hliood/ ad * þeir hroopudu/ ſagde hañ
til

til Mose: þar er eitt striids hliood i herbudunum. * c. 24/ 13.

18. Og hañ sagde: þad er ecke eitt hliood/ sem þeirra þar hroopa/ nær þeir viña / og ecke hliood / sem þeirra / þar hroopa / nær þeir tapa / Helldur heyre eg eitt syngiande hliood.

19. Og þad skiede/ þegar hañ kom hartnær herbudunum / og sa kalfeñ og danseñ/ þa uppkendradest Mose reide / og hañ kastade tøblunum/ af sijnum høndum/ og sloo þær sundur nedañ vid fialled.

20. Og hañ took kalfeñ/sem þeir høfdu giørt / og brende hañ med ellde/ z mulde hñ til pulvers/ z kastade þvi i vatned / og gaf Jsraels børnum ad drecka.

21. Og Mose sagde til Aaron: hvad hefur þetta foolk giørt þier/ ad þu hefurført eina stoora synd yfer þad?

22. Og Aaron svarade: mijns herra reide hafte sier ecke/ þu þecker foolked / ad þad er vondt.

23. Og þeir søgdu til mijn: giør oss gude/sem kuñe ad ganga fyrer oss / þvi þesse Mose / madureñ / sem uppførde oss af Egyptalande/(er burtu/) vier vitum ecke hvad hañ er skied.

24. Þa sagde eg til þeirra: hvør sem hefur gull / rijfe þad af / og þeir feingu mier þad/ og eg kastade þvi i ellden / og þesse kalfur kom wt.

25. Þegar Mose sa/ad foolked var naked giørt / þvi Aaron hafde giørt þad naked til eirnrar hæduingar fyrer þeirra mootstøndurum.

26. Þa stood Mose i herbudaña porte/ z sagde: hvør sem heyrer Drottne til / (hañ kome) til mijn. Þa søfnudust øll Levi børn til hañs.

27. Og hañ sagde til þeirra: so seiger Drotteñ Jsraels Gud: * sierhvør binde sitt sverd vid sijna sijdu / ganged fram/ z komed til baka/ fra þvi eina porte i herbudunum til þess añars/og hvør eirn i helslæe siñ brood ur / og hvør siñ vin/ og hvør siñ nauunga. * 1. Sam 25 / 13.

28. Og Levi børn giørdu/ sem Mose hafde sagdt / og þar fiell af foolkenu a þeim sama deige uñ þriar þusunder maña.

29. Þa sagde Mose: filled ydar hond i dag fyrer Drottne / þvi hvør eirn (giørde þad) * a sijnum syne og a sijnum broodur/ ad giefa blessan yfer ydur i dag. * 5. Mos. 33/ 9.

30. Og þad skiede a ødrum deige / þa sagde Mose til foolksens: þier hafed syndgad eina stoora synd / eg vil nu uppstijga til Drottens/ ef eg/ mætte / kuñe giøra forlijkun fyrer ydar synd.

31. Þegar Mose kom aptur til Drottens / sagde hañ: æ þetta foolk hefur syndgad eina stoora synd/og þeir giørdu sier gude af gulle.

32. Og nu / ef þu villt forlaata þeirra synd / (þa er þad gott/) eñ ef añars ecke / þa * afmaa mig nu af þiñe book/ sem þu hefur skrifad.

* Ps. 69/ 29.

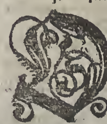
33. Og Drotteñ sagde til Mose: hvørn þañ/sem syndgar i moote mier/ þañ vil eg afmaa af miñe book.

34. Og nu gack/ far fooked þong ad/sem eg sagde þier/ Sia/ miñ * eingell skal ganga fyrer þier/ og nær miñ tijme kiemur/ ad vitia/ þa vil eg vitia þeirra syndar yfer þeim. * c. 13/ 21. C. 14/ 19. C. 23/ 20/23. Ps. 64/ 9.

35. Og Drotteñ sloo foolked/fyrer þad þeir høfdu giørt þañ kalf/ hvørn Aaron hafde giørt.

XXXIII. Capitule.

Mose bidur fyrer Foolkenu/ og beydest ad sia Drottens Dijrd.

Og Drotteñ sagde til Mose: gack/* far upp hier fra/ þu og foolked/ sem þu uppfærder af Egyptalande / til þess lands / sem eg * * soor Abraham/

Abraham / Jsaak og Jakob / seig-
iande : þÿnu sæde vil eg giefa þad:
* 1. Mos. 12/ 1. ** 1. Mos. 50/ 24.
4. Mos. 32/ 11.
2. Og eg vil senda * eirn eingel
fyrer þier/ og wtdrÿfa þa Cananita/
Amorita/ og Hetita / og Pheresita /
Hevita og Jebusita. * c. 3:/ 34. etc.
3. Til eins lands / sem flÿtur med
miool og hunange/ Þvi eg vil ecke fa-
ra upp med þier / þvi þu ert * eitt
hardhnackad foolk/ eg kyñe ad fortæ-
ra þier a veigenum. * c. 3/ 9.
C. 34/ 9.
4. Þegar foolked heyrde þesse von-
du ord/ þa syrgdu þeir/ og eingeñ sette
sitt skart a sig.
5. Þvi Drottin̄ hafde sagt til Mo
se : seig til Jsraels barna : þier erud
eitt hardhnackad foolk / eg mætte ko-
ma einu siñe hastarlega uppa þig / og
eydeleggia þig / og legg nu þitt skart
af þier/ ad eg meige vita/ hvad eg skule
giora vid þig.
6. So afløgdu Jsraels børn þeir-
ra skart/ langt fra þvi fialle Horeb.
7. En̄ Mose took tialldbwdena/ og
reiste sier hana upp utan̄ fyrer her-
bwdunum/ langt fra herbwdunum/ og
kallade þad samkunduñar tialldbwd /
og þad skÿllde (so) vera/ ad hvør sem
villde adspyria Drottin̄ / skÿllde gan-
ga wt til samkunduñar tialldbwdar /
sem var utan̄ fyrer herbwdunum.
8. Og þad skiede / nær Mose gieck
wt til tialldbwdareñar / þa stood allt
foolked upp/ og hvør gieck fram̄ i sÿns
tialldsdyr / og horfdu epter Mose /
þar til han̄ kom̄ in̄ i tialldbwdena.
9. Og þad skiede / nær Mose kom
i tialldbwdena/ þa kom eirn skÿ-stool-
pe nidur / og stood i tialldbwdareñar
dyrum/ og talade vid Mose.
10. Og allt foolked sa skÿ-stoolp-
an̄ standa i tialldbwdareñar dyrum/ og
allt foolked stood upp / og þeir lutu
hvør i sÿns tialldsdyrum.
11. En̄ Drottin̄ talade til Mose
* andlite til andlites / lÿka sem eirn
madur talar vid sin̄ vin / og han̄ snere
vid til herbwdaña / en̄ hañs þienare
Josua Nun son / sveinen̄ / veik ecke
fra tialldbwdeñe. * 4. Mos. 12 / 8.
12. Og Mose sagde til Drottens :
sia/ þu seiger til mÿn: fær þad foolk/
upp/ og þu lætur mig ecke vita / hvo
rn þu villt senda med mier / en̄ þo þu
hafer sagt : eg þecke þig med nafne/
& þu * hefur & so funded nad þ mÿn-
um augum. * 1. Mos. 6/ 3. Luc 1/ 30.
13. Og nu/ kiære/ ef * eg hefe fund
ed nad fyrer þÿnum augum / þa **
vÿsa mier þÿna vegu/ ad eg kuñe þeck
ia þig/ og fiña nad fyrer þÿnum aug
um / og sia (þo /) ad þetta foolk er
þitt foolk. * c. 34/ 9. ** Ps. 103/ 7.
14. Og han̄ sagde: mitt auglit skal
ganga (med /) og eg vil veita þier
hvÿld.
15. En̄ han̄ sagde til hañs : ef ad
þitt andlit ecke geingur/ þa lat oss ecke
uppfara hier fra.
16. Og hvar af skÿllde man̄ vita
hier/ ad eg hafe funded nad fyrer þÿn
um augum/ eg og þitt foolk mun þad
ecke skie / nær þu geingur med oss / og
so skulum vier adgreinast / eg og þitt
foolk / fra øllu þvi foolke / sem er a
Jardrÿkes kriñgluñe.
17. Þa sagde Drottin̄ til Mose:
eg vil og so giora þeñan̄ hlut/ sem þu
sagder/ Þvi þu hefur funded nad fyr-
er mÿnum augum / og eg * þecke þig
med nafne. * 2. Tim. 2/ 19.
18. En̄ han̄ sagde : kiære / * lat
mig sia þÿna dÿrd. * Joh. 1/ 14.
19. Og han̄ sagde: eg vil lata all-
an̄ min̄ gooda ganga fyrer þÿnu and-
lite / og eg vil kalla a Drottens nafn
fyrer þier/ og eg vil vera nadugur/ *
þeim sem eg verd nadugur / og eg vil
vera myskunsamur/ þeim eg verd mysk
unsamur. * Rom. 9/ 15.
20. Og han̄ sagde : þu kant ecke
sia mitt auglit/ * þvi mañeskian̄ kan̄
ecke

ecke sia mig/ og lifa. * c. 19/ 21.
Dom. 13/ 12.

21. Og Drottenn sagde: sia/ hier er rwm hia mier / og þu skallt standa uppa kleckenum.

22. Og þad skal skie / þegar mijn dyrd * fer yfer / þa vil eg læta þig standa i skorunne a kleckenum / og eg vil hallda minne hende yfer þier / þar til eg fer yfer. * c. 34/ 5/ 6.

23. Og nær eg burttek mijna hønd/ þa skalltu sia mig bak til/ enn mitt auglit kann ecke siaast.

XXXIV. Capitule.

Løgmaalsens Tøblur. Guds Sattmaale. Mose skijnande andlit.

Og Drottenn sagde til Mose: * høgg þier tvær stein-tøblur / sem þær fyrre / so vil eg skrifa þau ord a tøblurnar / sem voru a þeim fyrre tøblum / sem þu braust sundur.
* 5. Mos. 10/ 1.

2. Og vertu ærla buenn / og stijg ærla upp a Sinai fiall/ og stattu þar hia mier a fiallsens toppe.

3. Og þar skal * eingenn ganga upp med þier / og jafnvel eingenn siaast umm þad giørvallt fiall/ Hvørke sauder eda fienadur skal ganga a gras gagnvart þvi sama fialle. * c. 19 / 12.

4. Og hann hioo tvær stein-tøblur/ sem þær fyrre/ og Mose stood ærla upp umm morguninn / og gieck uppa Sinai fiall/ so sem Drottenn bijfalade hønum / og took þær tvær stein-tøblur i sijna hønd.

5. So kom Drottenn ofann i skyenu/ og stood þar hia hønum / og hann kallade a Drottens nafn.

6. Og Drottenn gieck framm fyrer hans andlit / og hroopade: * Drottenn / Drottenn / eirn Gud/ myskunsamur/ og naadugur/ þolennmoodur/ og miøg lyknsamur/ og trwfastur. * c. 20 / 5.
4. Mos. 14/ 18. Neh. 9/ 17. Ps. 86/ 5/ 15.
Ps. 103/ 8. Ps. 145/ 8. Joel 2/ 13. Jon. 4/ 2.

7. Sem audsijner * naad ut i þusund (lida/) sem ** fyrergiefur illsku/ og yfer trodslu / og synd / og sem vissulega ecke munt hallda (þann sakada) fyrer saklausann ad vera/ † sem vitiar fedranna vondsku a børnunum og barna børnunum/ a þeim i þridia og a þeim i fioorda (lid.)
* C. 20/ 5/ 6. 5. Mos. 5/ 9. C. 7/ 9.
Jer. 32/ 18. ** Mich. 7/ 18/ 19.
† 2. Mos. 20/ 5. Ezech. 18/ 20.

8. Og Mose flijtte sier/ og beigde sig til Jardar/ og tilbad.

9. Og sagde: Kiære / * hafe eg funded naad fyrer þijnum augum/ Drottenn/ þa gacktu Drottenn nu a medal vor / þvi þad er ** eitt hardhnackad foolk/ ad þu skuler vera naadugur yfer vorre vondsku og yfer vorre synd / og taka oss til arfleifdar. * 1. Mos. 18/ 3.
C. 19 / 19. ** 2. Mos. 33/ 3.
5. Mos. 9/ 13.

10. Og hann sagde: sia/ * eg vil giera eirn sattmaala fyrer øllu þijnu foolke/ eg vil giera undarlega hlute / sem ecke eru giorder i nockru lande / eda hia nockru foolke/ og allt þad foolk/ sem þu a medal ert / skal sia Drottens verk / þvi þad er undarlegt / þad sem eg skal giera vid þig. * Ps. 103/ 7.

11. Halltu þier þad / sem eg bijd þier i dag / Sia / eg vil útreka undann þier / þa Amorita / og Cananita / og Hetita/ og Pheresita/ og Hevita/ og Jebusita.

12. Tacktu þier vara fyrer/ ad þu * ei giører sattmaala vid landsens innbyggiara / þegar þu kiemur inn / ad þad ecke verde til eitnrar snøru a medal þijn.
* C. 23/ 32. etc.

13. Þvi þier skulud nidurbrioota * þeirra ølturu / og sundursla þeirra bylæte/ og upphøggva þeirra lunda.
* C. 23/ 24. 1. Mos. 35/ 2.

14. Þvi þu * skallt ecke tilbidia annann gud/ þvi Drottenn heiter vandlætare/ hann er ** eirn vandlaatur Gud.
* C. 20/ 5. C. 23/ 24. ** 5. Mos. 4/ 24.

15. Ad þu skuler ecke giora sattmaala vid landsens innbyggiara/ þvi þeir fyrst *

hoorast epter þeirra gudum / og offra til
þeirra guda / og menn tyne bioda þier /
ad þu eter af nockurs offre.
* 4. Mos. 25/ 1/ 2.

16. Og * taker af hans dætrum til
þina sona / og hans dætur hooruduft epter
þeirra gudum / og kiæme þÿnum sonum
til ad hoorast epter þeirra gudum.
* 4. Mos. 25/ 1. Dom. 3/6. 1. Kong. 11/2.

17. Þu skallt * ongva steypta gude
giora þier. * c. 20/23. 3. Mos. 19/4.

18. Þu skallt hallda * þess osÿrdu
(brauds) hatijd / þu skallt eta osÿrdt
(braud) i sio daga / sem eg hefe bÿfal-
ad þier / a (nÿa) korn manadarens tij-
ma / (sem stendur i) axe / * * Af þui
þu gieckst af Egyptalande i axens mann-
ade. * c. 12, 15. c. 13/ 6. c. 23/ 15.
** C. 13/ 4. 5. Mos. 16/ 1.

19. * Allt þad / sem fyrst opnar lijf /
þad er mitt / og allur þinn fienadur skal
gaumgiæfast / sem opnar (moodur lijf /)
hvort helldur þad er af nautum / eda
saudum. * c. 13/ 12. etc.

20. Enn þad frumborna af asnan-
um skalltu leysa med einu lambe / og ef
þu ecke villt leysa þad / þa skalltu briota
halsenn sundur a þui / Alla * frumbor-
na af þÿnum sonum skallt þu leysa / og
* * þar skal eingenn openberast toomhend-
tur fyrer mier. * c. 13/ 2. etc.
** 5. Mos. 16/ 16. etc.

21. * Sex daga skalltu erfida / og a
þeim siounda deige skalltu hvijlast med
plæging / og med kornskurd skalltu hvijlast.
* C. 20/ 8/ 9. etc.

22. * Og þu skallt hallda þier viku
hatijd / sem er med þeim fyrsta avexte
af hveite-kornskurdenum og innsöfnunar
hatijdena / nær ared er wte.
* 5. Mos. 16/ 10.

23. * Þrisvarsinnum a are skal allt
Karlkyn openberast fyrer þess Drottens
Jehova auglite / sem er Israels Gud.
* c. 23/ 17. 5. Mos. 16 / 16.

24. Þui eg skal wtreka heidingiana
fra þier / og giora þitt landamerke vÿdt /
og eingenn skal gyrnast þitt land / nær þu
uppgeingur ad openberast fyrer Drott-
ens Guds þÿns auglite / þrisvarsinnum
a are.

25. Þu skallt ecke offra mÿns offurs blood / med sÿrdu (braude /) og þar
skal * eckert vera epter til morguns af
paska hatijdarennar offre. * c. 12/ 10.

26. Það * fyrsta avext af þinnar
Jardar grooda skalltu bera til Drottens
þÿns Guds hwss / * * Þu skallt ecke
matgiora eitt kid i sinnar moodur miolk.
* 3. Mos. 26/ 2. etc. ** 5. Mos. 14/ 21.

27. Og Drotten sagde til Mose :
skrifa þier þesse ord / þui epter þessara
orda hlioodan / hefe eg giort eitt-sam-
band vid þig og vid Israel.

28. Og hann var þar hia Drottne *
fiorutiju daga / og fiorutiju nætur / hann
at ecke braud / og drack ecke vatn / og hann
skrifade * * a toblurnar sattmalans
ord / þau tiju ord. * c. 24/ 18. etc.
** 5. Mos. 4/ 13. etc.

29. Og þad skiede / þegar Mose gieck
ofann af Sinai fialle / þa hafde Mose
tvær vitnesburdarens toblur / i sinne hende /
þar hann gieck ofann af fiallenu / Og
Mose visse ecke ad hwden a hans and-
lite skein (þar) af / ad hann hafde talad
vid hann.

30. Og Aaron og öll Israels born
sau Mose / og sia / hans andlites hwd
skein / þa ottuduft þeir fyrer ad koma
nær til hans.

31. Þa hroopade Mose til þeirra / og
þeir sneru vid til hans / Aaron og aller
þeir yppurstu af söfnudenum / og Mose
talade til þeirra.

32. Sijdann geingu * öll Israels bo-
rn fram / so bÿfalade hann þeim allt þad /
sem Drotten hafde talad vid hann a Si-
nai fialle. * c. 35/ 1.

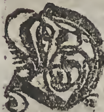
33. Og Mose fullendade sitt tal vid
þa / * og hafde lagt eina skijlu a sitt and-
lit. * 1. Cor. 3/ 7/ 13.

34. Og nær Mose gieck inn fyrer
Drotten til ad tala vid hann / þa took hann
skijluna af / þar til hann gieck wt (apt-
ur /) Og nær hann kom wt / talade hann
vid Israels born / hvad honum var bÿ-
falad.

35. Og Israels børn sæu a Mose
andlit / ad Mose andlits hwd skein/ So
lagde Mose aptur þa skylu a sitt and-
lit/ þar til hañ gieck iñ/ad tala vid hañ.

XXXV. Capitule.

Sabbats Nyjllden. Sialfviliugt upplipt Offur til Tialldbwdar-eñar. Bezaleels Vijsdoomur.

g Mose liet safna * all-
ra Israels barna sam-
kundu / og sagde til þeir-
ra: þetta er þad ord/ sem
Drottenn byfalade/ad þier
skylldud giera * c. 34/32.
2. Sex daga skulud þier erfida / eñ
a þeim siøunda deige/ skulud þier hallda
heilagt/ sem er * sabbats hogild fyrer
Drottne/ * * Hver sm fremur verk a
þeim deige/ skal deydast. * c. 20/8. etc.
** C. 31/ 14/ 15.
3. Þier skulud aungvañ elld giøra i
øllum ydar hybylum um sabbats dageñ.
4. Og Mose sagde til alls Israels
barna safnadar/ seigiande: þetta er þad
ord/ sem Drottenn byfalade / seigiande:
5. Taked af ydar uppliptu (offre)
til Drottens/ hver sem hefur * eitt vil-
iugt hiarta / skal fram bera þad Drott-
ens upplipt (offur:) gull og silfur og
kopar: * c. 25/ 2. 1. Kron. 29/ 5.
6. Og blatt silke / og skarlat / og
purpura / og hvijtt silke/ og geita-hær:
7. Og raudlitud hrwta-skiñ/ og greif-
inga-skiñ/ og sithim-trie:
8. Og oliu til lysingar / og jurter til
smyrningar-oleum/ og til kostulegs reyk-
elses:
9. Og onyx-steina / og steina ad in-
setta til lyf-kyrtelsens / og til briost-
spængareñar.
10. Og hver af ydur/ sm er vijsi hiart-
anu/ kome og giøre allt þad/ sem Drott
eñ hefur byfalad.
11. * Tialldbwdena med sijnu * *
tiallde/ og sijnu þake / og sijnum hring-
um / og sijnum fiølum / sijnum staung-
um / sijnum stoolpum og sijnum footum.
* C. 25/ 8. C. 31/ 7. etc. ** C. 39/ 33.
12. Ørkena med sijnum staungum /
nædar-stooleñ/ og þakiens fortialld.
13. Borded med sijnum staungum/og
øllum sijnum bwnade / og skodunar-bra-
uded.
14. Og lioosastikañ til ad lysa/ med
sijnum bwnade / og lampana þar til/ og
oleum til ad lysa.
15. Og * altared/ til ad giøra reyk-
else a/ med sijnum staungum / og smur-
ningar-oleum / og jurternar til reykelse-
sens/ og dyra þaked/ fyrer tialldbwdareñ-
ar dyrum. * c. 30 1.
16. * Altared til brenne-offursens
med sijne kopar-rist/ sijnum staungum/ og
øllum sijnum bwnade/ þvotta-kered med
sijnum fœte. * c. 27/ 1.
17. Dwkana til forgardsens / med
sijnum stoolpum / og sijnum footum / og
þaked fyrer forgards ported.
18. Naglana til tialldbwdareñar / og
naglana til forgardsens med þeirra snær-
um.
19. * Klæden / sem heyra til em-
bœttenu/ til ad þioona med i helgedoom-
enum ; Aarons prests heilag klæde / og
hans sona klæde til prests embættesens.
* C. 28/ 2.
20. So gieck su giørvalla Israels
barna samkunda wt fra Mose.
21. Og þeir komu hver madur / sem
hafde hiarta(þar til/)og hver sem haf-
de eitt viliugañ anda / þeir bæru Drott-
ens upplipt (offur) til samkundu tialld-
bwdar verksens / og til allrar þioonustu
þar til/ og til þeirra heilogu klæda.
22. So komu meñ og kvinnur / hver
sem hafde eitt viliugt hiarta/ þeir fram
bæru spennsle og (eyrna.) hringa / og
hringa og belltе / allra handa gull-bw-
nad/ 7 hver madur/ sem hrærde hræring
ar (offur) af gulle fyrer Drottne.
23. Og hver madur / hia hverium
blatt silke fanst/og skarlat / og purpure/
og hvijtt silke/ geita-hær / og raudlitud
hrwta skiñ/ og greifinga-skiñ/ þeir bæ-
ru (þau fram.)
24. Hver sem lipte liptingar(offre)
af

og silfre og kopar / þeir bæru Drottens liptingar (offur) fram/ Og hver / hia hverium sit him̃ trie fanst/ þeir bæru þad fram til allra handa þionustu verks.

25. Og hver kvinna / sem var vijs i hiarta / þær spunnu med þeirra hendum/ og frambæru þad þær hefdu spunned / blaatt silke/ og skarlat/ purpura/ og hvijtt silke.

26. Og allar kvinnur/ sem hefdu vil ia/ og vijsdoom / spunnu geita hareñ.

27. Enn hofdingiarner bæru onyx steina / og * steina ad innfesta / til lijf kyrtelsens og brioost spanngarennar.
* 1. Kron. 29/ 8.

28. Og jurternar / og oleum til lijs ingar / og til smurningar oleum / og til þess ylmande reykelses.

29. Hver madur og kvinna/ sem voru villug af þeirra hiarta til ad bera fram/ til alls verksens/ sem Drotten hafde bij falad/ ad giora/ fyrer Mose/(Ja) Is raels børn frambæru villugt (offur) fyrer Drottenn.

30. Og Mose sagde til Israels bar na : sıaed/ Drotten hefur kallad med nafne * Bezaleel Uri son / Hur son ar/af Juda ætt. * C. 31.2. 1. Kron. 2/ 20.

31. Og Guds Ande hefur uppfyllt hann med vijsdoome / med forstande / og med kunnattu / og med allrahanda verk nade.

32. Og ad hinna uppa konster/ ad erf ida i gulle/ og i silfre/ og i kopar.

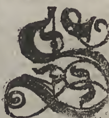
33. Og ad snidka steina / ad innsetia og ad timbra / ad erfida uppa allrahan da artugt verk.

34. Og hefur gefed i hans hiarta (forstand/) til ad kienna (ødrum/) hon um og * Aholiab Ahisamachs syne/ af Dans ætt. * C. 31/ 6.

35. Hann hefur uppfyllt þa med vijs doom i hiartanu / til ad giora allrahan da verk i trie smijde z meistara styckium/ og stanga med blaau silke og med skar late/ med purpura og med hvijtu silke/ og ad vefa/ ad giora allrahanda giørning/ og ad upphuxa artug (verk.)

XXXVI. Capitule.

Nockrer Partar af Tiallbudenne fullgiorast.

So giørde * Bezaleel og Aholiab / og aller vijser men/ sem Drotten hafde gief ed vijsdoom og forsta nd/ til ad skynia/ til ad gio ra allrahanda verk / til þionustunnar heilagleika / til alls þess / sem Drotten hafde bijfalad. * C. 31/ 2. C. 35/ 30/ 34.

2. Og Mose kallade a Bezaleel og a Aholiab/ og a hvern vijsann mann/ sem Drotten hafde gefed vijsdoom i sitt hiar ta / hvern þann / sem baud sig sialfur til ad koma fram / til verksens / ad giora þad.

3. Og þeir medtoku til sijn af Mo se/ alla þa upplipting/ sem Israels børn frambæru til heilagleikans þionustu verks til ad giora þad / þvi þeir bæru enn nu til hans eina villuga (gafu) hvern morgun.

4. Þa komu aller þeir vijsu / sem giørdu allt heilagleikans verk / hver madur fra sijnu verke / sem þeir giørdu.

5. Og sogdu til Mose / seigiande : foolked ber fram / meira enn þar giørest þørf til þionustunnar/ til verksens / sem Drotten hefur bijfalad ad giora.

6. So bijfalade Mose/ og þeir letu utkroopa i herbudunum / seigiande : ad hvorke mann nie kvinna / skylldu leggia meira til verksens / til heilagleikans lipt ingar / So var foolkenu bannad ad bera fram.

7. Þvi þeir hefdu noog til alls verk sens ad giora þad/ og til afgangs.

8. So giørdu aller vijser i hiarta a medal erfidesmannanna uppa sama verk/ tialldbudena/ * tiju dwka af hvijtu tvinn udu silke / og blaau silke/ og skarlate/ og purpura/ cherubim / mann giørde þa artu gleg[a]. * C. 26/ 1.

9. Enn dukur var atta og tuttugu alna langur/ og fiogra alna breidur var

einn dwkur/aller dwkarner voru med einu moote.

10. Og mann bakk fimm dwka til samans/þann eina til þess annars. Og bakk (aptur) fimm dwka til samans / þann eina til þess annars.

11. Og giørde * blaar nefslur i jadarenn a þeim fyrsta dwk/ ytst/ sem þeir skylldi samann bindast / so giørde mann i jadarenn a þeim sednasta dwk / þar sem þeir annad sinn skylldu bindast til samans. * C. 26/ 4.

12. Fimmtyger lickiur giørde mann a þann eina dwk/og fimmtyger lickiur giørde mann ytst a dwkenn/ sem skyllde samannbindast vid þann annann / lickiurnar sætu / su eina vid þa adra. Og mann giørde fimmtyger krooka af gulle / og krækte dwkana/ þann eina til þess annars med krookunum / so þad vard ein tialldbwd.

13. Og mann giørde * dwkenn af geyta-hære til tiallsens yfer tialldbwdenne / ellefu dwka giørde mann þa. * C. 26/ 7.

14. Einn dwkur var þrætyger alna langur/og einn dwkur fiogra alna breidur / þeir ellefu dwkar med eirnre mælingu.

15. Og þa fimm dwka feste mann til samans sier i lage/ og þa sex dwka sier i lage.

16. Og giørde fimmtyger nefslur i jadarenn a þeim ytsta dwk / sem þeir skylldu samann krækiast / og mann giørde fimmtyger nefslur i jadarenn a dwknum / sem hann skyllde festast vid þann annann.

17. Og giørde fimmtyger kopar krooka / ad festa tiallded til samans / ad verda eitt.

18. Og mann giørde eitt * þak yfer tiallded af raudlitudum hrwta-skinnum / og eitt þak af greifinga-skinnum þar yfer. * C. 26. 14.

19. Og mann giørde * fialer til tialldbwdarennar af sithim-trie / sem stoodu. * C. 26/ 15.

20. Hveria fiøl tiju alna langa / og hvørta fiøl halfrar annarar alnar breida.

21. Þar voru tveir blindingar a hvørre fiøl tælgader/ þeirre einu moot þeirre annare / so giørde mann a øllum fiølum til tialldbwdarennar

22. Og mann giørde fialernar til tialldbwdarennar / tuttugu fialer moote þvi sydra horne moot sudre

23. Og giørde fiørutyger silfur fætur under þær tuttugu fialer/tvo r fætur under þa einu fiøl / vegna hennar tveggia blindinga / og tvær fætur under þa adra fiøl vegna hennar tveggia blindinga.

24. Og a þa adra sijdu i tialldbwdenne moot þvi nyrdra horne/ giørde mann tuttugu fialer:

25. Og * fiørutyger silfur-fætur þar til/tvær fætur under þa einu fiøl/ og tvær fætur under þa adra fiøl. * C. 26/ 21.

26. Og til hlidanna a tialldbwdenne i moot vestre giørde mann sex fialer/

27. Og giørde tvær fialer til tialldbwdarennar horna a bædar sijdur.

28. So voru þær tvøfalldar nedann til/ ad þær kunne eins ad vera tvøfalldar ofann til þar a i hrijng / so giørde mann vid þær bædar i bædum hornum/

29. Og þær voru átta fialer/ og þeirra silfur fætur sextan fætur/tveir fætur/ (jæ) tveir fætur under hvørre fiøl.

30. So giørde mann * steingur af sithim-trie/fimm til þeirra fialanna/sem stoodu a þa eina sijdu a tialldbwdenne. * C. 26/ 26.

31. Og fimm steingur til fialanna a þa adra sijdu a tialldbwdenne / og fimm steingur a tialldbwdarennar fiølum a bædar sijdur i moot vestre.

32. Og mann giørde þa midstaungena til ad ganga midt i giegnum a fiølunum / fra þeim eina enda til þess annars enda.

33. Og umsloo fialernar med gulle/

eñ þeirra hrÿnga giørde mañ af gulle/ til ad smÿnga staungunum i / og um̃sloo steingurnar med gulle.

34. Mañ giørde og eitt * fortialld af blæu silke og skarlate / og purpura / og hvÿtu tviñudu silke/ mañ giørde þad kostulegt med cherubim (þar a.)

* C. 26/31.

35. Og mañ giørde fioora stoolpa þar til af sithim-trie / og um̃sloo þa med gulle / þeirra krookar voru af gulle / og mañ steipte fioorar fætur þar til af silfre.

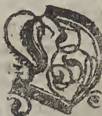
36. Og mañ giørde eitt * fortialld fyrer tiallds dyrunum af blæu silke/ og skarlate og purpura/ og hvÿtu tviñudu silke / vtsaumad verk:

* C. 26/36.

37. Og þess fim̃ stoolpa med þeirra krookum/ og um̃sloo þeirra knappa og þeirra rader med gulle / og þeirra fim̃ fætur voru af kopar.

XXXVII. Capitule.

Nockrer af Helgedoomsens Þortum fullgiørast.

g Bezaleel giørde * ørk ena af sithim-trie/ halfar þridiu alnar langa / og halfrar añarar alnar breida / og halfrar añarar alnar hæfa.

* C. 25/10.

2. Og um̃sloo hana med skÿra gulle/ iñañ og utañ / og giørde eiñ gull-krans um̃hverfes hana.

3. Og steipte heñe fioora gull-hrÿnga ofañ a heñar fiøgur horn / tvo hrÿnga a heñar einu sÿdu/ og tvo hrÿnga a heñar adra sÿdu.

4. Og giørde steingur af sithim-trie/ og um̃sloo þær med gulle.

5. Og stack steingunum i hrÿngana vid sÿdurnar a ørkeñe/ ad bera ørkena med.

6. Og giørde eirn * nædarstool af skÿru gulle/ halfrar þridiu alnar langañ/ og halfrar añarar alnar breidañ.

* C. 25/17.

7. Og giørde tvo cherubim af drifnu gulle/ hañ giørde þa a þeim tveimur endum a nædar-stoolnum:

8. Eirn cherub a þeim eina enda / og eirn cherub a þeim ødrum enda/ hañ giørde cherubim a nædar-stoolnum a hañs bædum endum.

9. Og * cherubim breiddu (þeirra) vænge ofañ yfer / og huldu yfer nædar-stooleñ med þeirra vængium / Og þeirra andlit voru / þess eina moote þess añars / og cherubims andlit voru moote nædar stoolnum. * C. 25/20.

10. Og hañ giørde * borded af sithim-trie/ tveggia alna langt/ og eirnrar alnar breidt / og halfrar añarar alnar hatt. * C. 25/23.

11. Og um̃sloo þad med skÿru gulle.

12. Og giørde þar til eirn krans af gulle um̃hverfes/ Hañ giørde og eiñ lista til þess þar um̃ krÿng eirnrar handar breidañ / og giørde eiñ gull-krans um̃hverfes þess lista.

13. Og steipte fioora gull hrÿnga þar til / og sette hrÿngana i þau fiøgur horn/ sem voru a þess fioorum footum.

14. Hrÿngarner voru moots vid listañ/ ad steingurnar kiñu vera þar i/ til ad bera borded med.

15. Og hañ giørde steingurnar af sithim-trie / og um̃sloo þær med gulle/ ad bera borded med.

16. Og giørde bunadena / sem skyllde til bordsens / føt þar til / og skeider þar til / og bikara þar til / skæler sem mañ skyllde offra (dryckiar-offre) i/ af klaaru gulle.

17. So giørde hañ lioosastiakañ * af klaaru gulle/ hañ giørde lioosastiakañ drifeñ/ hañs staung/ og hañs greiner/ hañs skæler/ hañs knappar og hañs bloomstur voru af þvi sama.

* C. 25/31. C. 35/14.

18. Og sex greiner / sem geingu vt af hañs sÿdum / þriar greiner a lioo-

sastiak-

saſtiakanum af hans einu ſijdu / og þriaar greiner a liooſaſtiakanum af hans añare ſijdu.

19. Þriaar mandel ſkaaler a eiñe grein / eiñ knapp / og eitt bloomſtur / og þriaar mandel-ſkaaler a eiñe (añare) grein/ eiñ knapp og eitt bloomſtur/ ſo-leides var þad uñ þær ſex greiner/ þær ſem wtgeingu af liooſaſtiakanum.

20. Eñ a liooſaſtiakanum voru fioorar mandels-ſkaaler/ hans knappar og hans bloomſtur.

21. Jaa eirn knappur under tveim-ur greinum þar wt af/ og eirn knapp-ur under tveimur greinum þar wt af/ og eiñ knappur under tveimur grein-um þar wt af / a þeim ſex greinum / ſem geingu þar af.

22. Þeirra knappar og þeirra grein er voru af þui ſama/ þ var allt drifed verk/ſierhvør hlute af hreinu gulle.

23. Og hañ giørde hans * ſiø lampa/ og hans liooſa-ſox / og hans ſkar-ker af hreinu gulle. * c. 25/ 37. 4. Moſ. 8/ 2.

24. Af einu centener hreina gulls giørde hañ hañ/ og alla hans bwnade.

25. Og hañ giørde * reykelſes al-tared/ af ſitthim-trie/ eiñar alnar lan-gt/ og eiñar alnar breidt/ ferkantad / og tveggia alna hꜳtt / horneñ þar a voru af þui ſama. * c. 30/ 1.

26. Og hañ * umſloo þad med hreinu gulle / med ſijnu þake / og hlid-arnar þar a uñ kring/ og horneñ þar a / og giørde eiñ gull-krans þar uñ kring. * c. 30/ 3.

27. Og hañ giørde þa tvo gull-hrijnga þar til under kranſenum þar a/ a baadar ſijdur þar a/ (jaa) a bꜳd-um ſijdum þar a/ ad ſtijnga ſtaungun-um i/ til ad bera þad med þeim.

28. Eñ ſteingurnar giørde hañ af ſitthim trie/ og umſloo þær med gulle.

29. Og giørde þad * heilaga ſmur-ningar-vieum / og reykelſed af hrein-um jurtum/ epter apotekarans konſt. * c. 30/ 25/ 35.

XXXVIII. Capitule.

Ein ſtoor Suma a Gulle/ Silfre og Kopar til Helgedoomſens Verks.

Og hañ giørde * breñe-offurſens altare af ſitth-im-trie / fim alna lan-gt/og fim alna breidt/ ferkantad/ og þriggia alna hꜳtt. * c. 20/ 24. C. 27/ 1. 2. Kron. 1/ 5.

2. Og giørde * horn þar a / a þeim fioorum hyrningum þar a/ horn eñ þar a voru af þui ſama/ og umſloo þad med kopar. * c. 27/ 2.

3. Og hañ giørde allt þad / ſem heyrde til altarenu / * potkana og ſkooflunar og muñlaugarnar/ ſteingur-nar og elld-kiereñ/ alla bwnade þar til giørde hañ af kopar. * c. 27/ 3.

4. Og hañ giørde eina * riſt til altareſens/ giørda ſem eitt net af kop-ar/under ſkøduñe þar a/nedañ fra allt til mids þar a. * c. 27/ 4.

5. Og ſteipte fioora hrijnga/ a þeim fioorum hornum a kopar-riſteñe / ad ſtijnga ſteingunum i.

6. Og hañ giørde ſteingur af ſitth-im-trie / og umſloo þær med kopar.

7. Og ſtack ſteingunum i hrijngana a ſijdunum vid altared/ til ad bera þad med þeim/ Hañ giørde * þad holt af fiølum. * c. 27/ 8.

8. Og hañ giørde * þvotta-kier-ed af kopar / og footeñ þar til af kop-ar / af (kveñaña) ſpeiglum/ſem hof-du ad þioona fyrer ſamkunduñar tiall-ds dyrum. * c. 30/ 18. etc.

9. Hañ giørde og eirn * forgard moote þui ſpꜳra horne moote ſudre / dwkarner til forgardſens voru af hrÿſ-tu tviñudu ſilke/ hundrad alna (langer.) * c. 27/ 9.

10. Þeirra ſtoolpar voru tuttugu/ og þeirra fætur tuttugu / af kopar / ſtoolpaña krookar og þeirra rader af ſilfre.

11. Og i moot þeirre nyrdre ſijdu hundrad

hundrad alna / þeirra stoolpar voru tuttugu / og þeirra fætur tuttugu af kopar / stoolpaña krookar og þeirra rader af silfre.

12. Eñ a þa vinstre sÿdu voru dwk arner fimtÿu alna / og þeirra stoolpar voru tÿu/ og þeirra fætur tÿu/ stoolpaña krookar og þeirra rader af silfre.

13 Eñ a þa eystre sÿdu moot austre fimtÿu alna.

14. Dwkarner a sÿduñe voru fimtan alna / þeirra stoolpar voru þrÿr/ og þeirra fætur þrÿr.

15. Og a þa adra sÿdu hier og þar vid forgardsens port voru tiolld fimtan alna / þeirra * stoolpar voru þrÿr / og þeirra fætur þrÿr. * c. 27/15.

16. Ad allt tiallded um kryng forgardeñ var af hvÿtu tviñudu silke.

17. Og fæturner til stoolpaña af kopar / (eñ) stoolpaña krookar og þeirra rader af silfre/ so ad þeirra høfud voru umsteigeñ med silfre / og þeirra rader med silfur/ þesser voru aller forgardsens stoolpar.

18. Og * fortiallded i portenu til forgardsens / var wtsaumad verk/med blau silke/ og skarlate/ og purpura/og hvÿtu tviñudu silke / og tuttugu alna langt / og fim alna hatt a breiddena þvert yfer forgardsens fortiallde.

* C. 27/16/

19. Og þeirra stoolpar voru fioorer/ og þeirra fætur fioorer/af kopar/ þeirra krookar af silfre/og þeirra høfud umsteigeñ/ z þeirra rader af silfre.

20. Og aller naglarner til tialldbwdareñar og til forgardsens / umhverfes / voru af kopar.

21. Þesser hluter voru nidur reiknader til tialldbwdareñar/ sem er vitnesburdarens tialldbwd/ sem voru nidur reiknoder epter Mose befalning / til Levitaña þioonustu/ fyrer Ithamars Aarons prests sonar hønd.

22. Og * Bezaleel Uri son / Hur sonar af Juda ætt/giørde alla hlute/ sem Drotteñ hafde bÿfalat Mose.

* C. 36/ 1.

23. Og * Aholiab Ahisamachs son af Dans ætt/ med honum / sem voru hager og konstrÿker/ og kuñu ad stanga med blau sylke/ og med skarlate og med purpura / og med hvÿtu silke.

* C. 31/ 6. C. 35/34. C. 36. 1/ 2.

24. Ad gulled/ sem var smÿdad til þess verks/ i þvi giørvøllu helgedoomsens verke/ z hræringar-offursens gull/ var nÿu og tuttugu centener / og siø hundrud og þriatÿu seklar/epter helgedoomsens sekle.

25. Eñ silfred / af þeim sem voru talder i søfnudenum / voru hundrad centener / og þusund og siø hundrud og fim/ og siøtÿger seklar/ epter helgedoomsens sekle.

26. Eiñ beka fyrer høfud/ þad er eitt halfur sekell/ epter * helgedoomsens sekle/ af øllum þeim / sem voru yfertalder / fra tuttugu ara gømlum og þar yfer / sex hundrad siñum þusunder/og þriar þusunder og fim hundrud og fimtÿu. * c. 30/ 13.

27. Og þar voru hundrad centener silfurs/ ad steipa fætur af til helgedoomsens / og fæturnar til fortialldsens / hundrad fætur af hunrad centener/ eitt centener til hvørs foots.

28. Eñ af þeim þusund og siø hundrud/ og fim og siøtÿger (seklum/) giørde mañ krooka til stoolpaña / og umsloo þeirra høfud/ og giørde rader þar a.

29. Eñ hræringeñar kopar var siøtÿu centener / og tvø þusund og fiøgur hundrud seklar.

30. Og þar af giørde mañ fæturnar til dyraña fyrer samkunduñar tiallde / og kopar-altared / og koparristena/ sem var þar a/ og alla altaresens bwnade.

31. Og fæturnar til forgardsens umhverfes / og fæturnar til portsens til forgardsens / og alla naglana til

tialldbwdarennar / og alla naglana til forgardsens umhverfes.

XXXIX. Capitule.

Presta Klæden pullgiørast.

B Ii af þvi blaa silke/ og skarlakenu / og purpuranum / giørdu þeir * þioonustukkar klæde til ad þioona i helgedoomenum med/ og þeir giørdu heilog klæde/ sem skylldu vera handa Aaron / so sem Drottenn hafde byfalad Mose. * c. 28/ 4. c. 31/ 16. C. 35/ 19.

2. Og mann giørde * lyf-kyrteleñ af gulle/ blaau silke/ z skarlake/og purpura/ og hvijtu tvinnudu silke.

* C. 28/ 6.

3. Og þeir beittu gulled i pløtur/ og klipptu þad i þræde / ad meinga a medal þess blaa silkes og a medal skarlatsens / og a medal purpurans / og a medal þess hvijta silkes / med artugu verke.

4. Þeir giørdu axlernar þar a/sem kynne samannteingiast/ þad var samann teingslad a baadum endum.

5. Og * lyf-kyrtelsens bellte/ sem var þar a/ þad var af þvi sama/epter þess verke af gulle / blaau silke / og skarlake / og purpura / og hvijtu tvinnudu silke/ so sem Drottenn hafde byfalad Mose. * c. 28/ 8.

6. Og þeir snickudu * onyx steina til ad innsetiast i gull/ wtgrafna af sig neka-grøfurum/ med Israels barna nøfnum. * c. 28/ 9.

7. Og mann sette þa a axlernar a lyf-kyrtlenum/ ad þeir steinar skyllde vera ein minning fyrer Israels børnum / so sem Drottenn hafde byfalad Mose.

8. Og mann giørde * brioost-spøngena artugiega epter lyf-kyrtelsens verke af gulle / blaau silke og skarlake / og purpura, og hvijtu tvinnudu silke:

* C. 28/ 15.

9. Nun var þerkonntud/ og þeir giørdu brioost-spøngena tvoþollda / einnar spannar langa / og einnar spannar breida/ og (spaungenn) var tvoþolld.

10. Og þeir hloodu * fioorum rodum steina þar i / hvorre rod fyrer sig / Eirn sardus / eirn topaser / og eirn smaragdus/var ein rød. * c. 28/ 17.

11. Og su ønnur rød/eirn carbunkulus/ eirn saphir/ og eirn demant.

12. Og su þridia rod/eirn lyncurer / achat/ og amethist.

13. Og su fioorda rod/ eirn turkous/ eirn onyx/ og eirn jaspis/ Þeir voru setter i greipingar aþ gulle / sem þeir uppfylldu.

14. Og þeir steinar voru epter Israels barna nøþnum/ þeir voru toolþ epter þeirra nøþnum / wtgraþner af signelagrøþurum/ hvør vid sitt naþn/epter þeim toolþ kynkvijslum.

15. Og þeir giørdu a * brioost-spøngene kediur vid endana / sem voru samann ridnar aþ hreinu gulle. * c. 28/22.

16. Og þeir giørdu tvo gull-sticke / ad setia (steinana) i / og tvo gull hryngga / og settu þa tvo hryngga i þa tvo jadra a brioost-spøngene.

17. Og þeir settu þær tvær gull-kedtur i þa tvo hryngga vid endana a brioost-spøngene.

18. Enn þa tvo enda aþ sømu tveimur kedium settu þeir upp til þeirra tvegg ia styckia/ ad setia þær i/ og festa þær a herdarnar a lyþ-kyrtlenum / þvert yþer þar a.

19. Og þeir giørdu tvo gull-hryngga z festu þa i þa (adra)tvo enda a brioost-spøngene / a jadrenum þar a / sem var a hlidenne a lyþ-kyrtlenum / innannverdt.

20. Og þeir giørdu * tvo gull-hryngga/og settu þa a þa tvo jadra a lyþ-kyrtlenum / nedann ad / þvert yþer þar a / giegnt þvi sem hann skyllde samteingiast/ fyrer oþann lyþ-kyrtelsens bellte.

* C. 28/ 26.

21. Og þeir upp bundu brioost-spøngena med sijnum hryngum / til þeirra hryngga

hrÿnga a lÿfs-kyrtlenum/ med eirne blaa re silke-snwru/ ad hun sat fyrer ofañ lÿfs kyrtelsens bellte / og ad brioost-spaungeñ skyllde ecke takast fra lÿfs-kyrtlenum / so sem Drotteñ bÿfalade Mose.

22. Og mañ * giørde eitn kyrtel til lÿfs-kyrtelsens / ofed verk / allt af blaau silke. * c. 28/ 31.

23. Og oped a kyrtlenum var midt a hønum/ sem eitt pansara op / med eirne bridding i krÿngum oped þar a / ad þad skyllde ecke rifna.

24. Og þeir giørdu granata-eple a kyrtelsens falld af blaau silke / og skarlate / og purpura / (hvÿtu) tvinnudu (silke.)

25. Og þeir giørdu biøllur af skÿru gulle / og settu biøllurnar a medal granata-eplañа / a kyrtelsens fallde/ allt um̃ krÿng i millum granata-eplañа.

26. So ad þar var ein bialla og eitt * granata-eple / ein bialla og eitt granata-eple a kyrtelsens fallde um̃ krÿng/ ad þioona (þar i) so sem Drotteñ hafde bÿfalad Mose. * c. 28/ 34.

27. Og þeir giørdu þa (þreingre) * kyrtla/ af hvÿtu silke/ ofna/ til Aarons og hañs sona. * c. 28/ 39/ 40.

28. Og eina (stoora) hwfu af hvÿtu silke/ og skart til þeirra (smaau) hwfna af hvÿtu silke / og þau (nedre) lÿn-klæde af hvÿtu tvinnudu silke.

29. Og bellted af hvÿtu tvinnudu silke/ og blaau silke og skarlate/og purpura/ wtsaumad verk / so sem Drotteñ hafde bÿfalad Mose.

30. Og þeir giørdu eina pløtu a þa heilogu koronu af hreinu gulle/og groofu skrift þar i / epter þvi sem innsigle grafast / * DROTTENS HEILAG LEIKE. * c. 28/ 36.

31. Og bundu eina blaa silke-snwru þar vid / ad festa hana a þa (stooru) hwfu ofañ til / sem Drotteñ hafde bÿfalad Mose.

32. Og mañ fullgiørde allt tialldbwd þreñar samkundu tialld verk/ Og Israels børn giørdu þad / epter øllu þvi / * sem Drotteñ hafde bÿfalad Mose / so giørdu þeir. * c. 28/ 37. c. 29/ 6.

33. Og þeir færdu tialldbwdena til Mose/ * tialdled / og allt þad/ sem þar heyrde til/ krooka þar til/ fiaaler þar til/ steingur þar til / og stoolpa þar til / og fætur þar til. * c. 35/ 11.

34. Og þaked af raudlitudum h: wta-skiñum / og þaked af greifinga-skiñum / og þakens fortiald.

35. Vitnesburdarens ørk med sÿnum staungum / og naadar-stooleñ.

36. * Borded/ allañ bwnad þar til/ og skodunar-brauded. * c. 35/ 13.

37. Þañ hreina lioosastiaka / hañs lampa/ þa tilreiddu lampa/ og allt þad/ sem þar heyrde til/ og oleum til lÿsingar.

38. Og gull-altared / og smurningar oleum / og þad kostulega reykelse / og fortialled til dyrañа fyrer tialldenu.

29. Kopar-altared/ og þa kopar-rist/ sem er þar til/ þess steingur/ og allt þad þar til heyrde / þvotta-kered og þess foot.

40. Tiølldeñ til forgardsens/ hañs stoolpa / og hañs fætur / og fortialled fyrer portenu til forgardsens/ hañs snwrur og hañs nagla/ og allt þad/ sem heyrde til tialldbwdareñar þioonustu/ til samkundunar tiallds.

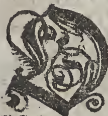
41. * Embættes klædeñ til ad þioona i helgedoomenum/ Aarons prests heilog klæde/ og hañs sona klæde/ ad giøra prests embætted i. * c. 31/ 10.

42. Epter øllu þvi/sem Drotteñ hafde bÿfalad Mose / so giørdu Israels børn allt verked.

43. Og Mose sa allt verked/og sa/ þeir høfdu giort þad / epter þvi sem Drotteñ hafde bÿfalad / so høfdu þeir giort / og Mose blessade þa.

XL. Capitule.

Tialldbwdeñ verdur uppreist og vÿgd.

g Drottenn talade til Mose/ og sagde:

2. A þeim fyrsta mānadarens deige / a þeim fyrsta (deige) i mānadenum/ skalltu uppreisa * tialldbwdena/ sem er samkundunnar tialld. * 2. Kron. 1/3.

3. Og þu skallt setia þa vitnesburdarens ørk / og heingia fortialldet fyrer * ørkena. * C. 26/33.

4. Þu skallt og innsetia borded/ og tilbwa þad skickanlega / og setia liosastiakann inn / og upptendra lampana a hønum.

5. Og þu skallt setia þad gyllene * altare til reykelsesens fyrer vitnesburdarens ørk / og heingia fortialldet fyrer tialldbwdarennar dyr. * C. 30/1.

6. Og þu skallt setia Brenneoffurs altared fyrer tialldbwdarennar dyr i samkundunnar tiallde.

7. Og þu skallt setia þvotta-kiered i millum samkundunnar tiallds / og i millum altaresens / og þu skallt lata vatn þar i.

8. Og þu skallt setia gardenn umm kring/ og heingia fortialldet fyrer portet a gardenum.

9. Og þu skallt taka * smurningar oleum/ og smyria tialldbwdena / og allt þad / sem þar er i/ og vigia hana / og allt þad/ sem þar heyrer til/ad þad verde heilagt. * C. 30/26.

10. Og þu skallt smyria Brenneoffurs altared med øllum synum bwnade / og vigia altared / ad altared verde þad heilagasta.

11. Þu skallt og smyria þvotta-kiered og þess foot og vigia þad.

12. Og þu skallt leida * Aaron og hans syne framm til samkundu tialldsens dyra/ og þvo þa med vatne/ * C.29/4.

13. Og þu skallt * føra Aaron i þau heilogu klæde/ og smyria hann/ og vigia hann/ ad hann verde minn prestur.

14. Þu skallt og leida hans syne framm / og føra þa i þa (þreingre) * kyrtla. * C. 28/39. C. 39/41.

15. Og smyria þa/ lijka sem þu smurder þeirra fodur/ ad þeir skule vera minner prestar/ Og þad skal skie / ad þeirra smurning skal verda þeim til eins eilijfs prestskapar hia þeirra epterkomurum.

16. Og Mose giorde epter øllu þvi/ sem Drottenn hafde bijfalad hønum / so giorde hann.

17. Og þad skiede i þeim fyrsta mānade/a þvi ødru are/a þeim fyrsta(deige) i mānadenum/ * vard tialldbwdenn uppreist. * 4. Mos. 7/1.

18. Og Mose liet uppreisa tialldbwdena / og sette fæturnar þar til / og liet setia stølernar þar til/ og sette steingurnar þar til/ og uppreiste stoolpana þar til.

19. Og hann wtbreidde tialldet yfer tialldbwdena/og lagde tialldsens þak þar ofann a / so sem Drottenn hafde bijfalad Mose.

20. So took hann * vitnesburdenn/og lagde hann i ørkena / og sette steingurnar i ørkena / og sette nadar-stoolenn a ørkena þar ofann a. * Ebr. 9/4.

21. Og liet bæra ørkena inn i tialldbwdena / og heingde þaksens fortialld / og giorde skylu fyrer vitnesburdarens ørk / so sem Drottenn hafde bijfalad Mose.

22. So sette hann * borded i samkundunnar tialld / vid tialldbwdarennar sijdu moote nordre / utann fyrer tialldbwdenne. * C. 26/35.

23. Og tilreidde * braud þar a/skickanlega fyrer Drottne / so sem Drottenn hafde bijfalad Mose. * C 25/30.

24. So sette hann * liosastiakann i samkundunnar tialld/ þvert yfer fra bordenu/ vid hlidena i tialldbwdenne moot sudre. * C. 25/31.

25. Og hann upptendrade * lampana fyrer Drottne/ so sem Drottenn hafde bijfalad Mose. * C. 25/37.

26. Hann sette og gull-altared i samkundunnar tialld fyrer fortiallldenu.

27. Og giorde * ylmande reykelse

þar

þar a / so sem Drottenn hafde bijfalad Mose. * C. 30/ 7/ 35.

28. Og hann heingde fortiallded fyrer tialldbwdarennar dyr.

29. Enn * brenne-offursens altared sette hann fyrer samkundunnar tiallds tialldbwdar dyr / og offrade þar a brenne-offrenu/ og mat-offrenu/ so sem Drottenn hafde bijfalad Mose. * C. 27/ 1.

30. Og hann sette * þvotta-kiered i millum samkundunnar tiallds / og i millum altaresens / og liet vatn i / ad þvo af. * C. 30/ 18.

31. * Ad Mose og Aaron og hanns Syner skylldu þar af þvo þeirra hendur og þeirra fætur. * C. 30/ 19.

32. Nær þeir ganga inn til samkundunnar tiallds / og nær þeir koma nær til altaresens/ skulu þeir þvo sig / so sem Drottenn hafde bijfalad Mose.

33. So reiste hann forgardenn upp umm kring tialldbwdena og altared/ og heingde fortiallded i forgardsens porte / Og Mose fullkomnade verked.

34. Þa * hulde eitt sky samkundunnar tialld / og ** Drottens dyrd fyllte tialldbwdena. * 4. Mos. 9/ 15. 1. Kong. 8/ 10/ 11. ** Ezech. 43/ 5.

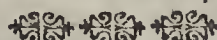
35. Og Mose kunne ecke ganga inn i samkundunnar tialld / þvi skyed var þar yper/ og Drottens dyrd fyllte tialldbwdena.

36. Og * nær skyed uppfoor fra tialldbwdenne/ þa reistu Israels born/ so opt sem þeir reistu. * C. 13/ 21. 4. Mos. 9/ 17. C. 14/ 14.

37. Enn nær skyed foor ecke upp / þa reistu þeir ecke / allt til þess dags / þad foor upp.

38. Þvi Drottens * sky (skyllde vera) yper tialldbwdenne umm dagenn/ og elldur skyllde vera þar i umm nottena/ fyrer alls Israels hwss augum/ so leinge sem þeir reistu.
* 4. Mos. 9/ 16. 5. Mos. 1/ 33.

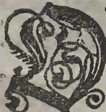
ENDER
a þeirre annare Mose Book.

Su Þridia Mose Book.

I. Capitule.

Logenn umm Brenne-Offred.

Og hann kallade a Mose / og Drottenn talade til hanns wr samkundu tialldbwdenne/ og sagde:

2. Tala til Israels barna/ og þu skallt seigia til þeirra: nær nockur af ydur vill offra einu offre fyrer Drottne / þa skulud þier offra ydar offre af kvikfienade/ af nautum og af saudum.

3. Sie hanns * brenne-offur af nautum / þa skal hann offra einu kallkyns / sem er utann lyte/ til samkundunnar tialldbwdar dyra skal hann þad færa / ad þad kunne ad takast af honum til þocknunar fyrer Drottne. * C. 6/ 9. 2. Mos. 29/ 10.

4. Og hann skal leggia sijna hønd a brenne-offursens høfud / so verdur þad þocknanlegt fyrer honum / til ad giora forlijkun fyrer hann.

5. Og hann skal slatra þeim unga uxa fyrer Drottne/ og * prestarner/ Aarons syner/ skulu bera blooded fram / og stockva bloodenu a altared umhverfes / sem stendur hia samkundunnar tialldbwdar dyrum. * C. 3/ 2.

6. Og mann skal flaa brenne-offred / og hoggva þad i sijn stycke.

7. Og Aarons prests syner skulu kæka elld a altared/ og leggia vid a elldenn.

8. Og prestarner Aarons syner skulu leggia stickenn / høfuded og feitena uppa videnn / sem er a elldenum / sem er a altarenu.

9. Enn hanns innyfle og hanns fætur / skal mann þvo i vatne / og presturenn skal uppkveikja þad alltsamann a altarenu /

(þad er)

(þad er/) eitt brefie-offur / * eitt elld-offur/ eiñ sætur ylmur fyrer Drottne.

* C. 2/ 2. 2. Mos. 29/ 25.

10. Eñ ef hañs offur er af kvikfienade / af saudum / edur af geitum / til eins breñe-offurs / þa skal hañ offra þvi / einum kallkyns/ utañ lyte.

11. Og skal sla hann fra honum vid altares hlidena/ moot nordre fyrer Drottne / og prestarner Aarons syner skulu støckva bloodenu þar af/ a altared uñ hverfes.

12. Og mañ skal høggva hañ i syñ stícke / og sitt høfud/ og siñ mør / og presturen skal leggia þad uppa videñ / sem er a elldenum / sem er a altarenu.

13. Eñ iñyfleñ og fæturnar skal mañ þvo i vatne/ og presturen skal offra þvi øllu samañ/ og upptendra þad a altarenu / þad er eitt breñe-offur / eitt elld-offur/ eirn sætur ylmur fyrer Drottne.

14. Eñ ef hañs offur er eitt breñe offur af fugle fyrer Drottne / þa skal hañ offra syñu offre af * turtil-dwfum/ edur af dwfu-ungum. * C. 5/ 7.

15. Og presturen skal bera þad til altaresens/ og * snara høfuded þar a/ og upptendra þad a altarenu/ og blooded þar af skal wtkreistast a veggeñ a altarenu. * C. 5/ 8.

16. Og hañ skal taka hañs sarp og hañs fidur i burt/ og kasta þvi burt hia altarenu/ i moot austre / sem øskurñar liggia.

17. Og hañ skal kliwfa hañ med syñum vængium/ eñ ecke skilia hañ ad/ Og presturen skal upptendra hañ a altarenu/ a vidnum/ sem er a elldenum/ þad er eitt breñe-offur / * eitt elld-offur/ eirn sætur ylmur fyrer Drottne.

* C. 2/ 15. C. 3/ 5/ 16. 2. Mos. 29/ 25.

II. Capitule.

Løgiñ um Mat-Offred.

Og nær ein persona vill offra mat-offre fyrer Drottne / þa skal hañs offur vera miøl/ og hañ skal læta oleum þar a / og leggia reykelse þar a.

2. Og so bera þad til Aarons sona/ prestaña/ Þa skal eirn taka syna hend fulla þar af/ af sama miøle/ og af oleo þar til / med øllu reykelse þar til / og presturen skal upptendra hañs miñing a altarenu / * þad er eitt elld-offur / eirn sætur ylmur fyrer Drottne.

* C. 1/ 9/ 13/ 17.

3. Eñ þad / sem geingur af mat-offrenu/ skal heyra Aaron og hañs sonum til/ Þad skal vera þad helgasta af Drottens elld-offre.

4. Eñ vilie hañ offra mat-offre af þvi / sem er bakad i ofne / þa skal þad vera osyrdar hveite køkur / blandadar med oleo / og osyrdar (þuñar) køkur / smurdar med oleo.

5. Eñ sie þitt mat-offur nockud af þvi/ sem er bakad i poñu/ þa skal þad vera af osyrdu miøle / blöndudu med oleo.

6. Høgg þad i stícke/ og læt oleum þar a / so er þad eitt mat-offur.

7. Eñ sie þitt mat-offur steikt a rist/ þa skal þad giørast af miøle med oleo.

8. Og þu skallt frambera þad mat-offur / sem skal giørast þar af / fyrer Drottni / og madur skal bera þad til prestsens / og hañ skal bera þad fram til altaresens.

9. Og presturen skal upplipta af sama mat-offre þess miñing / og upptendra þad a altarenu / * þad er eitt elld-offur / eirn sætur ylmur fyrer Drottne. * C. 1/ 9/ 13/ 17. C. 3/ 5/ 16.

10. Eñ þad/ sem geingur af mat-offrenu / skal heyra Aaron og hañs sonum til/ Þad skal vera þad helgasta af Drottens elld offre.

11. Allt þad mat-offur / sem þier villed

villed offra til Drottens / skal ecke
tilbuast med * surdeige Þvi af eingu
surdeige / og af eingu hunange/ skulu
þier uppkendra elld-offur fyrer Drott
ne. * c. 6/ 17.

12. Til þess fyrstu grooda offurs
skulu þier offra þeim fyrer Drott-
ne/ eñ þeir skulu ecke koma uppa nock-
urt altare til sætz ylms.

13. Og allt þitt * mat-offurs off
ur skalltu sallta med sallte/ og ecke laa
ta þyns Guds sattmaala sallt vanta
yfer þynu mat-offre / þu skallt offra
sallte i øllu þynu offre. * Marc. 9/49.
Col. 4/ 6.

14. Eñ vilier þu giøra þess * fyr
stu grooda mat-offur fyrer Drottne /
þa skallt þu offra þeim grænu øxum/
þurkudum vid elld / þad er maled hver-
te/ af þvi græna korne/ til þyns fyrsta
grooda mat-offurs.
* 5. Mos. 26/ 2. etc.

15. Og þu skallt læta oleum þar a/
og leggia reykelse þar uppa/ so er þad
eitt mat-offur / og presturenñ skal upp
tendra þess miñing / af þess malada
korne/ og af oleo þar til/ med øllu reyk
else þar til/ þad er eitt elld-offur fyrer
Drottne.

III. Capitule.

Løgiñ um̃ Þackar Offred.

LEñ ef hañs offur er * eitt
þackar offur/ offre hañ
af nautum/ hvort helld
ur kallkyns eda kveñ-
kyns/ þa skal hañ offra
þvi / sem er utañ lyte
fyrer Drottne. * c. 7/ 11.

2. Og hañ skal leggia syna hønd a
syns offurs høfud/ og slætra þvi hia
samkundu tialldbudareñar dyrum / *
og Aarons syner / prestarner / skulu
stockva ** bloodenu a altared um-
hverfes *c. 1/5 **2. Mos. 29/12/21.

3. Og hañ skal offra af sama þack
ar offre/ einu elld-offre fyrer Drottne/
sem er møreñ / sem skyler iñyblunum /
og allt þad feita / sem þar er yfer iñ-
yblunum.

4. Og þau tvø * nyru/og møreñ/
sem er a þeim / sem er ofañ yfer gørn-
unum / hañ skal afrysa þindena um̃
lifrena med nyrunum. * c. 4/ 9.

5. Og Aarons syner skulu breña
þad a altarenu / a breñe-offrenu / sem
er uppa vidnum / sem liggur a ellden-
um/ þad er eitt elld-offur / eitt sætur
ylmur fyrer Drottne.

6. Eñ sie hañs offur af kvikfie-
nade til eins þackar offurs fyrer Drott
ne/ þa skal hañ offra einum kallkyns/
edur eirne kveñkyns/ utañ lyte.

7. Ef hañ offrar einu lambe til
syns offurs/ þa skal hañ leida þad fyr
er Drotteñ.

8. Og leggia syna hønd / a syns
offurs høfud / og slætra þvi fyrer
samkundu tialldbudeñe / og Aarons
syner skulu stockva bloodenu þar af a
altared um̃hverfes.

9. Og hañ skal offra af þackar
offrenu eitt elld-offur fyrer Drottne/
* møreñ þar af / þa heilu roofu/ fra
hriggnum skal hañ afrysa hana / og
møreñ sem hilur iñybleñ/og allañ mør
sem er yfer iñyblunum. * c. 4/35.

10. Og þau tvø nyru / og møreñ/
sem er a þeim/ sem er yfer gørnunum/
og hañ skal afslyta þyndena um̃ lif-
rena med nyrunum.

11. Og presturenñ skal breña þad a
altarenu / til ad hallda elld-offur med
fyrer Drottne.

12. Eñ sie hañs offur ein geit/ þa
skal hañ leida hana fyrer Drotteñ.

13. Og hañ skal leggia syna hønd/
a heñar høfud / og slætra heñe fyrer
samkundu tialldbudeñe/og Aarons syn
er skulu stockva heñar bloode a altared
um̃hverfes.

14. Og hañ skal offra synu offre
þar af/einu elld-offre fyrer Drottne/
mørnum sem hilur iñybleñ / og øllum
mør/

mør/ sem er yfer iñyblunum.

15. Og * þeim tveimur nyrum/ og mørnum / sem er yfer þeim/ sem er yfer gørnunum / eñ hañ skal afrÿfa þyndena um lifrena med nyrunum.

* C. 4/ 9.

16. Og presturenñ skal upptendra þad a altarenu/til ad hallda eitt *, elld offur til eins sæts ylms. Allur moreñ heyrer Drottne til. * C. 1/ 17. C. 2/ 9.

17. Þad skal vera eitt eilÿft skick hia ydar epterkomurum i øllum ydar hybylum / þier skulud ecke eta * nockurn mør/ ei helldur nockurt blood.

* C. 7/ 23. 25. C. 17/ 10. 1. Mos. 9/ 4. 5. Mos. 12/ 16. P. G. 15/20/29. C. 21/25.

IV. Capitule.

Løgeñ um Synda Oppred.

Da Drottenñ talade til Mose / og sagde:

2. Tala þu til Israels barna / og seig : * nær ein persoona syndgar af vanvitsku i giegn nockru af øllum Drottenñs bodordum/ hvad ecke skylle skie / og giører i moote einu af þeim * c. 5/ 15.

3. Sem er: ef eirn prestur/ sem er smurdur/ syndgar/ ad hneixla foolked/ þa skal hañ fram leida fyrer sijna synd / sem hañ hefur syndgad / eirn ungañ uxa/ sem er utañ lyte/ fyrer Drottenñ til synda-offurs.

4. Og hañ skal leida þañ uxa til samkunduñar tialldbudar dyra / fyrer Drottenñ / og leggia sijna hønd a høfuded a uxanum/ og slatra uxanum fyrer Drottne.

5. Og presturenñ/ sem er smurdur/ skal taka af uxans bloode/ og bera þad til * samkunduñar tialldbudar.

* C. 6 30.

6. Og presturenñ skal drepa sijnum fijngre i blooded / og støckva af bloodenu * sïosinnum fyrer Drottne / fyrer helgedoomsens fortiallde. * C. 8/ 11. C. 14/ 7/ 16/ 27.

7. Og presturenñ skal taka af bloodenu a horneñ a reyk-altarenu / sem stendur fyrer Drottne / sem er i samkunduñar tialldbud / og øllu uxans bloode / skal hañ utausa hia breñe-offursens altares fæte/ sem stendur fyrer samkunduñar tialldbudar dyrum.

8. Og øllum synda-offursens uxans mør skal hañ upplipta þar af/ sem er mørnum er hilur iñybleñ / og øllum mørnum/ sem er yfer iñyblunum.

9. Og þeim * tveimur nyrum vor mørnum sem er a þeim / sem er fyrer ofañ garnernar / eñ hañ skal afrÿfa þyndena yfer lifreñe / med nyrunum:

* C. 3/ 10.

10. Eins sem mañ upplipter nockru af þackar-offursens uxa/ Og presturenñ skal upptendra þad a * breñe-offurs altarenu. * C. 3/ 5.

11. Bæde * hudena af uxanum / og allt hañs kiøt / med hañs høfde / og med hañs footum / og hañs iñyblum/ og hañs myke: * C. 8/ 17.

12. Og hañ skal utleida þañ allañ uxa * ut fyrer herbuderner/til eins hreins plats/ þar sem maiur er vanur ad kasta øskuñe a/og hañ skal breña hañ a vidnum i ellde/ þad skal breñast þar/ sem øskuñe er utsleiged.

* Ebr. 13/ 11.

13. Og ef * allur Israels søfnudur missæe sig / og verked være huled fyrer samkunduñar augum / ad þeir hefde giørt nockud i moote nockru / af Drottenñs bode / sem ecke skyllde skie / og være so ordner sakader:

* 4. Mos. 15 / 24.

14. Og syndeñ yrde sidan vitanleg / sem þeir hafa syndgad med / þa skal samkundañ offra einum ungum uxa til synda-offurs / og þeir skulu framleida hañ til samkunduñar tialldbudar.

15. Og þeir elldstu af søfnudenum skulu leggia þeirra hendur a uxans høfud fyrer Drottne/og mañ skal slatra

fra uxanum fyrer Drottne.

16. Og presturenn/ sem er smurdur/ skal bera af uxans bloode til samkundu tialldbwdarennar.

17. Og presturenn skal drepa sijnum fijngre i blooded / og slecka * siosinnum fyrer Drottne fyrer fortialldenu.
* C. 14/ 7.

18. Og hann skal læta af bloodenu a hornenn a altarenu / sem stendur fyrer Drottne / sem er i samkundunnar tialldbwd / og øllu bloodenu skal hann wtausa hia fætenum a brenne offursens altare/ * sem stendur fyrer samkundunnar tialldbwdar dyrum.
* 2. Mos. 40. 6.

19. Og øllum hans mør skal hann upplipta þar af / og upptendra a altarenu.

20. Og hann skal giøra vid uxann eins sem hann giørde vid synda-offur sens uxa / so skal hann giøra vid hann / og * presturenn skal giøra forlijkun fyrer þa / so verdur þad þeim forlaated.
* C. 5/ 13/ 16.

21. Og mann skal færa uxann wt fyrer herbwdernar/ og * brenna hann/ eins sem mann brende þann fyrra uxa / þad skal vera safnadarens synda-offur.
* C. 6/ 30.

22. Enn nær eirn foringe syndgar / og giører eitthvad a moote nockru af Drottens sijns Guds bode / sem ecke skyllde skie / af misgaaninge / og forsier sig:

23. Og hans synd verdur hønum til vitundar giefenn / med hvørre hann syndgade / þa skal hann framleida til sijns offurs eirn geit-hafur / eitt kall kyn utann lyte.

24. Og hann skal leggia sijna hønd a hafursens høfud/ og slaatra hønum a þvi plaatse / sem mann er vanur ad slaatra brenne-offre fyrer Drottne/ þad er synda-offred.

25. So skal þa presturenn taka af synda-offursens bloode a sijnum fijngre/ og strijka þvi a hornenn a brenne-offursens altare / og wtausa hinu ødru hans bloode hia fætenum a brenne offursens altare.

26. Enn allann hans mør skal hann upptendra a altarenu eins sem møren af * þackar offrenu/ Og so skal presturenn giøra forlijkun fyrer hann / fyrer hans synd/ ** þa verdur þad hønum forlaated. * C. 3/ 5. ** C. 5/ 13/ 16/ 18.

27. Enn ef ein persoona * syndgar af vanvitsku / af þvi almenna foolke / ad hann giører nockud moot Drottens bode / sem skyllde ecke skie / og missier sig: * C. 5/ 15.

28. Og hans synd/ sem hann syndgade / verdur hønum til vitundar giefenn / þa skal hann leida fram til sijns offurs eina unga geit utann lyte / ia eina kvennkyns fyrer sijna synd / sem hann syndgade.

29. Og hann skal leggia sijna hønd a synda-offursens høfud / og slaatra synda-offrenu a brenne-offurs stadnum.

30. Og presturenn skal taka af bloodenu þar af/ a sijnum fijngre/ og strijkka þvi a hornenn a brenne-offursens altare/ og wtausa øllu bloodenu þar af hia altaresens fæte.

31. Enn allann hennar mør/ skal hann reita þar af/ eins og * møren var reitt ur af þackar-offrenu/ og presturenn skal upptendra þad a altarenu/ ** til eins sæts ylms fyrer Drottne / Og so skal presturenn/ giøra forlijkun yfer hønum/ og þad skal hønum forlaatast.
* C. 3/ 14. ** C. 1/ 9/ 13/ 17.

32. Enn ef hann ber eitt lamb fram til sijns offurs/ til synda-offurs/ þa skal hann bera fram eitt kvennkyns utann lyte.

33. Og leggia sijna hønd a synda-offursens høfud / og slaatra þvi til synda-offurs a þeim stad sem mann skal slaatra brenne-offrenu.

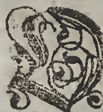
34. Og presturenn skal taka af synda-offursens bloode a sijnum fijngre / og strijka a hornenn a brenne-offursens

altare / og hañ skal wtausa øllu þess blođe hia altaresens fæte.

35. Eñ allañ þess mør skal hañ reifa þar af / eins og møreñ var afreitkur af þackar-offursens lambe/og presturen skal uppkendra þad a altarenu til elld-offurs fyrer Drottne/ Og so skal * presturen giøra forlijkun fyr er hañ / fyrer hañs synd/ sem hañ syndgade / og þad skal forlaatast hønum. * c. 5/ 13/ 16/ 18.

V. Capitule.

Logeñ um Skullđ-Offred.

g nær ein persoona synd gar / i þvi hañ heyrer nockurn bølva / og hañ er vitne þar til/ eda hefur þad sied edur vitad / og ecke giefur þad til vitundar/þa skal hañ bera siñ misgiørning.

2. Eda nær ein persoona kiemur vid nockurn * ohreinañ hlut / hvørt helldur þad er vid eitt ** hræ af einu ohreinu dyre/ edur vid eitt hræ af einu ohreinu(ødru) dyre/eda vid eitt hræ af ohreinum orme/ og visse þad ecke/hañ er ohreirn/ og hefur syndgad.

* 2. Cor. 6/17. ** 3. Mos. 11/24/35/39.

3. Eda nær hñ kiemur vid eina ohreina mañeskiu/ med hvøriu moote hañs ohreinleike er / sem hañ kañ verda ohreirn af/og visse þad ecke/og fær þad ad vita / hañ er ordeñ sakadur.

4. Eda nær ein persoona sver / ad þad hrijkur honum af muñe/ ad giøra * illa/ eda ad giøra vel/ allt þad/sem ein mañeskia kañ wt ad seigia med eide/ og hañ gæde þess ecke/ eñ merker þad sijdañ / hañ er ordeñ sekur i einu af þessu. * 1. Sam. 25/ 22.

5. Og þad skal skie / nær nockur missier sig i einu af þessu / og jatar sig/ad hañ hafe syndgad þar i:

6. Þa skal hañ frambera sitt synda offur fyrer Drotteñ fyrer sijna synd/sem hañ syndgade/ eitt kveñkyns / sem er eitt gymbrar-lamb ap fienu/ ellegar eina unga geyt til synda-offurs / So skal presturen giøra forlijkun fyrir hañ / fyrer hañs synd.

7. Eñ hafe hañ ecke til eirn sand / þa bere hañ fram fyrer sijna synd / sem hañ syndgade / tvær turtil-dufur / eda tvo dufu-unga fyrer Drotteñ / eina til synda-offurs / og eina til brefie-offurs.

8. Og hañ skal bera þær til prestsens/ og hañ skal offra þeirre fyrre sem er til synda-offurs/ og * snara høfuded þar a moote vid hælseñ þar a / og ecke skilia hañ ad. * c. 1/ 15.

9. Og stockva af synda-offursens blođe a altaresens sijdu / og þad sem er afgangs ap bloodenu / skal wtkreistast hia altaresens fæte / þad er synda-offur.

10. Eñ hiñ añañ skal hañ giøra til brefie-offurs/ sem þad * byriar/ Og so skal presturen giøra forlijkun fyrer hañ/ fyrer hañs synd / sem hañ syndgade / og hun skal forlaatast hønum. * c. 1/ 14.

11. Eñ hafe hañ ecke tvær turtil-dufur/ eda tvo dufu-unga/þa skal hañ bera sitt offur fyrer þad hañ syndgade / tiunda (parteñ) ap einum epha miøls/ til synda-offurs / Eñ hañ skal eckert oleum leggia þar a/ ei helldur leggia reyk else þar a/ þvi þad er eitt synda-offur.

12. Og hañ skal bera þad til prestsens / eñ presturen skal taka sijna hønd fulla þar af til hañs minningar / og * upptendra þad a altarenu yfer Drottens elld-offre/ þad er eitt synda-offur.

* c. 1/17.

13. Og so * skal presturen giøra forlijkun fyrer hañ / fyrer hañs synd / sem hañ syndgade moot einu ap þessu / og þad skal forlaatast hønum/ Og þad skal heyra prestenum til / ** sem mat-offred. * c. 4/ 26/ 31/ 35. ** c. 2/ 3.

14. Og Drotteñ talade til Mose/ og sagde:

15. Nær ein persoona forgrijpur sig illa / og * syndgar ap vanvitsku moot

Drottens heiløgum hlutum/ þa skal hañ bera sitt skulld-offur til Drottens / eirn hrwt/ utañ lÿte/ af hiordeñe/ sem er eins sekels silfurs verdur / epter helgedooms-sens sekle/ til skulld-offurs. * C. 4/ 13.

16. Þar til skal hañ * giefa aptur hvad hañ syndgade a/ af þvi vigda/ og leggia fimta (parteñ) þar af / þar til/ og skal giefa prestenum þad/ Og prestureñ skal ** giora forlÿkun fyrer hañ med skulld-offursens hrwte / so verdur þad forlated honum. * C. 6/ 4.
2. Mos. 22/ 14/ ** C. 6/ 7.

17. Og nær ein persoona syndgar/ og giører i moote nockru af øllum Drottens bodum/ sem ecke skyllde skie/ og visse þad ecke / hañ hefur syndgad / og skal bera siñ misgiørning.

18. Og skal frambera eirn hrwt utañ lÿte / af hiordeñe / sem kañ giøra-fullnustu fyrer eitt skulld-offur til prestsens/ Og prestureñ skal * giøra forlÿkun fyrer hañ/ fyrer hañs vanvisku/ sem hañ var vanvitugur af/ og hañ visse þad ecke/ so verdur þad honum forlated.
* C. 4/ 20/ 26/ 31/ 35.

19. Þad er skulld-offred / hañ var vÿst skylldugur fyrer Drottne.

VI. Capitule.

Løgeñ um Breñe-Makar og Synda Offur.

Og Drotteñ talade til Mose/ og sagde:

2. Nær * ein persoona syndgar/ og forsier sig illa i moote Drottne / ad hañ seiger sÿnum naunga ney/ fyrer þad/ sem hañ i hendur selde honum/ ellegar þad var feinged honum i trwnadar hønd / eda þad sem hañ sialfur hefur rændt / eda teked med ofrÿke fra sÿnum naunga. * 4. Mos. 5/ 6.

3. Ellegar hefur funded nockud/ sem tÿndt var / og seiger ney þar fyrer / og sver þar fyrer med einum følskum eyde/ i nockru af øllum þeim hlutum / hvar i ein mañeskia syndgar/ nær hñ giører þad.

4. Og nær þad skiedur / ad hañ so syndgar / og verdur sakadur / * þa skal hañ skila þvi sama aptur / sem hañ hefur rænt/ eda þeirre ofrÿkes toku sem hañ hefur teked / edur þvi afhendta sem honum var afhendt / eda þvi tÿnda / sem hañ hefur funded. * Ezech. 33/ 15.

5. Eda hvar fyrer hañ hefur giørt þañ falskañ eyd/ þvi skal hañ skila aptur i sier sialfu/ og leggia * þañ fimta (part) þar af þar til/ þeim sem þad tilheyrde / skal hañ greida þad a sÿnum skulld-offurs deige. * C. 5/ 16.

6. Eñ sitt skulld-offur skal hañ bera fyrer Drotteñ / eirn hrwt utañ lÿte af hiordeñe/ sem kañ virdast ad * vera noog til eins skulld-offurs til prestsens.
* C. 5/ 18.

7. Og * prestureñ skal giøra forlÿkun fyrer hañ fyrer Drottne / so verdur þad honum forlated / i hvørm sem hañ hefur giørt/ hvar fyrer hñ er ordeñ sekur.
* C. 4/ 21/ 26/ 31/ 35.

8. Og Drotteñ talade til Mose / og sagde:

9. Biood Aaron og hañs sonum/ og seig: þesse eru * breñe-offursens løg: þad er þad/ sm uppstÿgur yfer þad/ sem breñest a altarenu / þa heilu noott allt til morguns / og altaresens elldur skal vera upptendradur þar i. * C. 1/ 3.

10. Og prestureñ skal færa sig i siñ lÿnkyrtel/ og draga siñ lÿn (nidur) klæde a siñ lÿkama / og hañ skal upplipta øskuñe / nær elldureñ hefur fortært breñe-offrenu a altarenu / og leggia hana hia altarenu.

11. Og sÿdañ skal hañ færa sig wr sÿnum klædum/ og færa sig i ønur klæde/ og bera øskuna wt / * wt fyrer herbwdernar a eitt hreint plats. * C. 4/ 12.

12. Og elldureñ skal breña a altarenu þar i / hañ skal ecke wtslockvast / Og prestureñ skal tendra trie þar a hvørn morgun / og tilreida breñe-offred þar ofañ a / og upptendra þackar-offursens feite þar a.

13. Elldureñ skal alltÿd breña a altarenu/ og ecke wtslockvast.

14. Og

14. Og þesse eru * mat-offursens løg / sem Aarons syner skulu offra fyrer Drottne / fyrer altarenu. * c. 2/ 1. etc. 4. Mos. 15/ 4.

15. Eirn skal upplipta siñe hende full re þar af af mat-offursens miøle/ z af oleo þar til / og øllu reykelsenu / sem er a mat-offrenu/og upptendra þad a altarenu * til eins sæts ylms / til eirnrar miñingar fyrer Drottne. * c. 1/ 17. c. 2/9.

16. Eñ Aaron og hans syner skulu forteera þvi/ sem * geingur þar af/þad skal etast osyrdt / a einum helgum stad / i samkunduñar tialldbwdar forgarde sku-lu þeir eta þad. * c. 2/ 3/ 10/ 11.

17. Þad skal ecke bakast med * syr-deige/ eg hefe giefed þeim þad til þeirra Hlutskiptes af mijnum elld-offrum/ þad er þad helgasta/ sẽ synda-offred/ z sem skulld-offred. * c. 2/ 11.

18. Allt kallkyn a medal Aarons barna skal eta þad / þad skal vera eitt * eilijft skick til ydar epterkomara af Drottens elld-offrum / Hvor sa / sem snerter þau/ skal verda heilagur. * c. 9 10. 2. Mos. 27/ 28. C. 30/ 21.

19. Og Drottenn talade til Mose / og sagde:

20. Þetta skal vera þad offur / sem Aaron og hans syner skulu offra Drottne a þeim deige sem hañ skal smyriast: tijunde (parturenn) af einum epha miøls/ sem er eitt daglegt mat-offur/ helmingurenn þar af um morguneñ / og helmingurenn þar af um aptaneñ.

21. Þad skal tilreidast i eirne pöñu med oleo/ þu skallt bera þad steikt fram/ og þvilijku skalltu offra bokudu i mat-offurs styckium / Drottne til eins sæts ylms.

22. Og presturenn sem verdur smurdur i hans stad af hans sonum/skal giora þad / þad er eitt eilijft skick fyrer Drottne/ þad skal uppbreñast allt samañ.

23. Þvi allt eins presťs mat-offur skal olldunges uppbreñast / þad skal ei etast.

24. Og Drottenn talade til Mose / og sagde:

25. Tala til * Aarons og til hans sona/og seg: þetta eru * * synda offursens løg: a þeim stad / sem † breñe offred skal slatrast a / skal synda offred slatrast fyrer Drottne / þad er þad heilagasta. * c. 17/ 2. * * c. 4/ 2. etc. † C. 1/ 3.

26. Presturenn/ sem helgar þad/skal eta þad / þad skal etast a einum heilogum stad / i samkunduñar tialldbwdar forgarde.

27. Allt þad / sem hrærer vid kiøted þar af/ skal vera heilagt/ og þegar þar verdur støckt af bloodenu þar af a eitt klæde / þad sem verdur ypperstøckt þar af, skallt þu þvo a einum heilogum stad.

28. Og sa leirpottur/ sem þad er sod ed i/ skal sundurslaast / eñ sie þad soded i einum kopar potte / þa skal hañ fægiast og skolast med vatne.

29. Allt * kallkyn a medal prestaña skal eta þad/ * * þvi þad er þad heilagasta. * c. 7/ 6. * * c. 2/ 3/ 10.

30. Eñ allt þad synda-offur / af hvørs * bloode þar verdur bored til samkunduñar tialldbwdar/ til eirnrar forlijkunar i helgedoomenum/ þad skal ecke etast / þad skal breñast med elldе. * C. 16/ 27. etc.

VII. Capitule.

Og um Skullda og þackar Offureñ.

Og þetta er skullda offursens logmaal/ þad er þad heilagasta.

2. A þeim stad / sem * þeir skulu slatra breñe offrenu/ skulu þeir slatra skulld-offrenu / og eirn skal støckva bloodenu þar af / a altared umhverpes. * C. 1/ 3/ 5. C. 6/ 25.

3. Og øllum mørnum þar af / skal hañ offra þar af / roofuñe og mørnum/ þeim sem hylur iñyfleñ.

4. Og þeim * tveimur nyrum / og mørnum sem er yfer þeim / sem er ofañ yfer gørnunum / og hañ skal afrijfa þyndena yfer lifreñe med nyrunum. * C. 3/ 4/ 10/ 15. C. 4/ 9.

5. Og presturenn skal uppkveikia pad a altarenu / til eins ellds-offurs fyrer Drottne / pad er eitt skullds-offur.

6. Allt * karlkyn a medal prestanna skal eta pad / pad skal etast a einum hei logum stad / pad er pad heilagasta.

* C. 6/ 18/ 29.

7. Eins sem synda-offred er/ so skal og skullds-offred vera/ par er eitt logmal fyrer pau / pad skal heyra prestenum til / peim sem gioerer forlykun par med.

8. Og presturenn / sa sem offrar nock urs manns brenne-offre / sa prestur hann skal byhallda skinnenu af sama brenne-offre/ sem hann hefur offrad.

9. Og allt mat-offur/ sem er bakad i ofnenum / og allt sem er tilbwed i panni unne / eda a rist / pad skal heyra prestenum til / sa sem pad offrar / skal hafa pad.

10. Og allt mat-offur/ sem er bland ad med oleo/ eda purt / skal heyra ollum Aarons bornum til / peim eina / so vel sem peim odrum.

11. Og petta er * packar-offursens logmal / sem mann skal offra fyrer Drottne. * C. 3/ 1.

12. Wilie madur offra pui til lofgiord ar-offurs / pa skal madur offra fyrer lofgiordar offred osyrdum kokum/ blond udum med oleo / og osyrdum (punnum) kokum/ yfer-strroknum med oleo/ og mio le bokudu i pannu / sem er kokum blond udum med oleo.

13. Med kokum af syrdu braude skal madur offra sitt offur fyrer sijns packar offurs lofgiordar-offur.

14. Og madur skal offra par af einu af ollu offrenu til eirnrar upplyptingar fyrer Drottne / og pad skal heyra prestenum til/ peim sem stockver packar-offursens bloode.

15. Og * kioted af hanns packar-offurs / lofgiordar-offre / skal etast a hanns offurs deige/ mann skal ecke lata verda par af til morguns. * C. 19/ 6.

16 Og ef hans offur er eitt heit/ eda eitt frywilligt offur / pa skal pad etast a peim sama deige / sem hann framber sitt offur/ og a odrum deigenum pa skal pad etast/ sem leifest par af.

17. Enn hvad sem par leifest af offursens kiote til pess pridia Dags / skal brennast med ellde.

18. Og ef par po verdur eted af hans packar-offurs kiote / a peim pridia deige/ pa verdur hann ecke pocknanlegur/ sa sem offrade pui / pad skal ecke reiknast honum til gooda / pad skal vera ein vidurstygd/ og su persoona / sem etur par af / skal bera sina misgiorning.

19. Og pad kiot/ sem kiemur vid nock ud ohreint/ skal ecke etast / pad skal brennast med ellde / Enn kioted (annars/) ma hvor sa/ sem er hreinn/ eta kiot.

20. Og hvor helldst persoona/ sem etur kioted/ af packar-offursens offre / sem heyrer Drottne til / og pess ohreins leike er a pui/ pa skal su sama persoona uppraetast fra sijnu foolke.

21. Og nar ein persoona kiemur vid nockud ohreint / vid ohreina manneskiu / eda vid ohreint dyr/ eda vid alla ohreina vidurstygd / og etur af packar-offursens offurs kiote/ sem heyrer Drottne til/ pa skal su sama persoona uppraetast fra sijnu foolke.

22. Og Drottenn talade til Mose/ og sagde:

23. Tala til Israels barna/ og seig: pier skulud * ongvann mor eta af vxanum/ eda lambenu/ eda geitunum.

* C. 3/ 17. etc.

24. Enn pad feita af hrae / og pad feita af pui/ sem er rifed af dyrum / pad ma vera til allra handa nytseme / enn pier skulud vyst * ecke eta pad. * C. 22/ 8.

25. Pui hvor sem etur pad feita af fienadenum/ af hvorium madur skal offra einu ellds-offre fyrer Drottne/ su persoona/ sem etur par af/ skal uppraetast fra sijnu foolke.

26. Pier skulud eckert blood * eta i ollum ydar hybylum/ hvorke af fuglum/ eda dyrum. * C. 3/ 17. etc.

27. Hvor persoona/ sem etur nockurt blood/

blood / sú sama persoona skal uppræktast
pra sijnu foolke.
28. Og Drottenn talade til Mose /
og sagde:
29. Tala þu til Israels barna / og
seig: hvør sem vill giora sitt þackar-
offurs offur fyrer Drottne / hann skal
bera sitt offur fram fyrer Drottenn af
sijnu þackar-offre.
30. Hans hendur skulu frambera
Drottens elld-offur / hann skal fram
bera mørenn med brijngunne/ (jaa) brijng-
una / ad hræra þad til eirnrar hrær-
ingar fyrer Drottne.
31. Og presturenn skal uppkendra
mørenn a altarenu / og brijngann skal
heyra Aaron og hans sonum til.
32. Og þier skulud giefa prestenum
þann hægra boog til uppliptingar af
ydar þackar-offre.
33. Hvør hellst af Aarons sonum/
sem offrar bloodenu af þackar-offre-
nu / og þvi feita / hann skal hafa þann
hægra boog til hlutskiptes.
34. Þvi eg hefe teked hræringarenn
ar brijngu / og uppliptingarennar boog
fra Israels børnum/ af þeirra þack-
ar offre/ og hefe giefed prestenum Aa
ron og hans sonum þau/ til eirnrar
eilijfrar skickunar/af Israels børnum.
35. Þesse er Aarons smurning/ og
hans sona smurning / af Drottens
elld-offre/ a þeim deige sem mann fram
færde þa/til ad vera Drottens presta.
36. Sem Drottenn baud / ad skyllde
giefast þeim/ a þeim deige/ þegar hann
smurde þa af Israels børnum til eins
eilijfs rettar hia þeirra epterkomurum.
37. Og þetta er løgmaaled umm *
brenne-offred/ umm * * mat-offred / og
umm synda-offred/ og umm skulld-offred/
og ✝ umm fillingar-offred / og umm þack
ar-offred. * c. 1/ 3. c. 6/ 9.
* * C. 2/ 1. ✝ C. 8/ 33.
38. Sem Drottenn bijfalade Mose
a Sinai fialle / a þeim deige sem hann
bijfalade Israels børnum / ad offra
Drottne þeirra offrum i Sinai eyde-
mørk.

VIII. Capitule.

Prests Vijgslann.

Og Drottenn talade til
Mose / og sagde:
2. Tak Aaron og
hans syne med hønum/
og klædenn/og smurning
ar vleum / og eirn uxa
til synda-offursens / og þa tvo hrw
ka / og eina kørf med osyrdt (braud.)
3. Og læt safna allre samkundunne
til samkundunnar tialldbwdar dyra.
4. Og Mose giørde so sem Drott
enn bijfalade hønum / og søfnudurenn
samannsafnadest til samkundunnar
tialldbwdar dyra.
5. Og Mose sagde til samkundunn
ar: þetta er þad/ sem Drottenn hefur
bijfalad ad giøra.
6. Og Mose framfærde Aaron og
hans syne/ og þvode þa med vatne.
7. Og * færde hann i lijn-kyrtelenn/
og spente belltenu umm hann / og færde
hann i nidur-kyrtelenn / og feck hønum
lijf-kyrtelenn uppa / og spente lijf-kyrt
elsens (artuga bellte/ & umm gyrte hann
þar med. * 2 Mos. 28 41. c. 29/5. 29.
8. Og hengde briost-spaungena
a hann/og hann sette * i briost-spaung
ena þau urim og þau thummim.
* 2 Mos. 28/ 30.
9. Og sette þa (stooru presta) hwfu
a hans høfud/ og sette þa gull-pløtu
a hwfuna / ofann a hans enne / þad er
þa heiløgu koronu / * so sem Drott
enn hafde bijfalad Mose.
* 2. Mos 28/ 30. C. 29/ 6.
10 Og Mose took * smurningar
vleum/og smurde tialldbwdena/og alla
þa hlute / sem þar voru i / og vijgde
þa. * 2. Mos. 30/ 25/ 26.
11. Og støkte þar af a altared sio
sinnum/ og smurde altared / og øll verk
fære þar til/ og þvottakiered med sijn
um fæte / ad vijgia þau.

12. Og hañ * ſoos af ſmurningar oleo a Aarons høfud/ og ſmurde hañ/ ad vijgia hañ. * 2. Moſ. 29/ 7. Syrach. 45. 26.

13. Og Moſe leidde Aarons ſyne frem / og færde þa i lijn kyrtla / og ſpente bellte um̃ þa / og batt (ſmau) hwfurnar a þa/ ſo ſem Drottẽ hafde bijfalad Moſe.

14. Og hañ liet leida * eirn uxa fram til ſynda offurs / og Aaron og hañs ſyner løgdu þeirra hendur a uxans hofud til ſynda offurſens.

* 2. Moſ. 29/ 10.

15. So ſlatrade mañ honum / og Moſe took blooded/ og ſtrauk a altares hornen um̃hvirfes med ſijnum fijngre/ og hreinſade altared / og hañ wtſoos bloodenu hia altareſens fæte/ og vijgde þad/ ad giora forlijkun fyrer þad.

16. Og hañ took allt * þad feita/ ſem var yfer iñyblunum / og þindena yfer lifreñe/ og þau tvø nijru/ og þeirra mør/ og Moſe liet upptendra þad a altarenu. * C. 3/ 4. C. 7/ 4.

17. Eñ uxañ/ * og hañs hwd/ og hañs kiøt/ og hañs myke / brende hañ med ellde/ utañ fyrer herbwdunum/ ſo ſem Drottẽ hafde bijfalad Moſe.

* C. 4/ 11. C. 9/ 11. C. 16/ 27.

18. Og hañ leidde eirn hrwt fram til breñe offurs/ og Aaron og hañs ſyner løgdu þeirra hendur a hrwtſens høfud.

19. So ſlatrade mañ honum / og Moſe ſtøkte bloodenu yfer altared um̃hverfes:

20. Og hioo hrwtẽ i ſijn ſticke/ og Moſe liet upptendra høfuded/ og ſtickẽ/ og mørẽ.

21. Og þvode iñyblẽ og fæturnar med vatne/ og Moſe liet upptendra ſo þañ * allañ hrwt / a altarenu / Þad var eitt breñe offur til eins ſæts ylms/ þad var eitt elld offur fyrer Drottne/ ſo ſem Drottẽ hafde bijfalad Moſe.

* 2. Moſ. 29/ 18.

22. Og hañ leidde þañ * añañ hrwt fram / ſem var fillingar hrwturenn/ og Aaron og hañs ſyner løgdu þeirra hendur a hrwtſens høfud.

* 2. Moſ. 29/ 19.

23. So ſlatrade mañ honum / og Moſe took af hañs bloode/ og ſmurde a Aarons * þañ hægra eyrnaſnepel / og a hañs hægra þumalfijngur / og a hañs hægre þumal tæ.

* C. 14/ 14/ 17/ 25/ 28.

24. Og hañ leidde Aarons ſyne fram / og Moſe ſmurde af bloodenu a þeirra hægre eyrnaſnepla / og þeirra hægre þumal fijngur/ og þeirra hægre þumal tær/ og Moſe ſtøckte bloodenu a altared um̃hverfes.

25. So took hañ þad feita og roofuna/ og allt þad feita / ſem var yfer iñyblunum / og þyndena yfer lifreñe/ og þau tvø nijru / og þeirra mør / og þañ hægra boog.

26. Og af þeirre oſyrdu (brauds) kørf / ſem var fyrer Drottne / took hañ eina oſyrda køku / og eina køku af þvi braude/ (ſem var meingad med) oleo / og eina (þuña) køku / og liet leggia þad uppa þad feita / og uppa þañ hægra boog.

27. Og þad alltſamañ lagde hañ i Aarons hendur / og i hañs ſona hendur/ og hrærde þau til hræringar fyrer Drottne.

28. So took Moſe þau aptur af þeirra hondum/ og liet upptendra þau a altarenu/ ofañ a breñe offrenu / þvi þau eru * fyllingar offur til eins ſæts ylms / ** þad er elld offur fyrer Drottne. * C. 7/ 37. ** C. 5/ 12.

29. Og Moſe took bringuna / og liet hræra hana eina hræring fyrer Drottne af fyllingar offurs hrwtnum / Þad fieck Moſe til * ſijns hlutſkiptes / ſo ſem Drottẽ hafde bijfalad Moſe. * 2. Moſ. 29/ 26.

30. Og Moſe took af ſmurningar oleo/ og af bloodenu / ſem var a altarenu/ og ſtøckte a Aaron/ a hañs klæde/

og

og a hañs syne/ og a hañs sona klæde med hønum.

31. Og vijgde * Aaron hañs klæde/ og hañs syne/ og hañs sona klæde med hønum. Og Mose sagde til Aaron og hañs sona: matgiøred kiøted fyrer samkunduñar tialldbwdar dyrum / og þier skulud eta þad þar / og brauded sem er i fyllingar offurs korfuñe / so sem eg hefe byfalad og sagdt / ad ** Aaron og hañs syner skule eta þad.

* 2. Mos. 29/32. ** 3. Mos. 6/16.

32. Eñ hvad þar leifest af kiøtenu og af braudenu/ þad skulud þier breña med elldenum.

33. Og fra samkunduñar tialldbwdar dyrum / skulud þier ecke wtganga i siø daga/ iñ til þess dags/ ad ydar fyllingar offurs dagar eru fullkomnad er/ þvi mañ skal fylla ydar hond i siø daga.

34. So sem mañ hefur giort a þessum deige/ so byfalade Drotteñ ad giøra forlykun fyrer ydur.

35. Og fyrer samkunduñar tialldbwdar dyrum/ skulud þier vera dag og nott i siø daga/ og taka vara a Drottiñs varatekt/ ad þier skulud ecke deya/ Þvi so er þad mier byfalad.

36. Og Aaron og hañs syner * giordu allt þad sem Drotteñ hafde byfalad fyrer Mose. * 2. Mos. 12/28. C. 39/42. C. 40/16.

IX. Capitule.

Aarons fyrsta Offur forlærest af Elldenum.

Og þad skiede/ a þeim ått unda deige kallade Mose a * Aaron og hañs syne/ og a þa ellstu af Israel. * 2. Mos. 29/ 1.

2 Og sagde til Aaron: tak þier eirn kalf til synda-offurs / og eirn hrwt til breñe-offurs / bæda utañ lyte / og leid þa fyrer Drotteñ.

3. Og tala vid Israels born / og seig: taked eirn geit-hafur til synda offurs/og eirn kalf/ og eitt lamb/ ars gamallt/ utañ lyte/ til breñe-offurs.

4. Og eirn uxa og eirn hrwt til þackar-offurs/ad vier kuñum offra fyrer Drottne/ og eitt mat-offur/ blandad med oleo / Þvi Drotteñ er i dag sied ur fyrer ydur.

5. Og þeir sooktu þad/ sem Mose hafde byfalad/ til samkunduñar tialldbwdar / og allur søfnudureñ gieck fram/ og stood fyrer Drottne.

6. Þa sagde Mose: þetta er þad / sem Drotteñ hefur byfalad / ad þier skuled giøra / so mun Drotteñs dyrd openberast fyrer ydur.

7. Og Mose sagde til Aaron: gack fram til altaresens/ og giør þitt synda-offur / og þitt breñe-offur/ og giør eina forlykun fyrer þig og fyrer folked/ og giør sidañ folksens offur / og giør so eina forlykun fyrer þa/ so sem Drotteñ hefur byfalad.

8. Og Aaron gieck til altaresens/ og slatrade synda offursens kalfe / sem hañ hafde.

9. Og Aarons syner baru blooded til hañs/ og hañ drap synum fyngre i blooded / og strauk a altaresens horn / og wtjoos bloodenu vid altaresens foot.

10. Eñ þad * feita/ og nyruñ/og þindena af lifreñe til synda-offursens/ upptendrade hañ a altarenu / so sem Drotteñ byfalade Mose. * c. 4/8/9. 2. Mos. 29/ 13/ 22.

11. Og * kiøted og skiñed brende hañ med elldenum/ utañ fyrer herbwdunum. * c. 4 / 11/ 12.

12. Sydañ slatrade hañ breñe-offrenu / og Aarons syner baru blooded til hañs / og hañ stockte þvi a altared umhverfes.

13. Og þeir riettu hønum breñe-offred i sijnum styckium / og høfuded / og hañ upptendrade þad a altarenu.

14. Og hañ * þvode iñyfleñ og fæt

urnar / og uppkendrade þad ofañ a breñe-offrenu/ a altarenu. * c. 8/21.

15. Sydañ bar hañ foolksens offur fram / og took synda-offursens geit-hafur/sem foolked hafde/ og slatrade hønum/og giørde eitt synda-offur þar af / sem þeim firra.

16. Og hañ bar breñe offred fram/ og giørde þar vid / sem sidur var.

17. Og hañ bar * mat-offred fram/ og took sijna hønd fulla þar af / og uppkendrade þad a altarenu / fyrer ut añ morgunsens breñe-offur.

* C. 2/ 1. etc.

18. Sydañ slatrade hañ uxanum og hrwtnum til foolksens þackar-offurs/og Aarons syner rietku blooded til hañs / og hañ stockte þvi a altared umhverfes.

19. Eñ * þad feita af uxanum / og af hrwtnum/ roofuna/ og þad feita/ þad sem hylur iñyfleñ/ og nyruñ/ og þyndena yfer lifreñe/ * c. 3/ 3/10. C. 8/16.

20. Og þad feita løgdu þeir a bringurnar / og hañ uppkendrade þad feita a altarenu.

21. Eñ bringurnar og þañ hægra boog/ hrærde Aaron til hræringar fyrer Drottne / eins sem Mose hafde byfalad.

22. Og Aaron * upplyfte sijnum hondum til foolksens/ og blessade þa/ og gieck ofañ / þegar hañ hafde giørt synda-offred/ og þackar-offred.

* 4. Mos. 6/ 22/ 24. etc.

23. Og Mose og Aaron geingu til samkunduñar tialldbwdar / og þegar þeir geingu wt/ þa blessudu þeir foolked / og þar * openberadest Drottens dyrd fyrer øllu foolkenu.

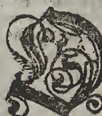
* 2. Mos. 16/ 10. 4. Mos. 12/ 5.

24. Og * elldureñ wtkom fra Drottens auglite/og forkærde a altarenu/breñe-offrenu og þvi feita/og allt foolked sa þad / og þeir glødду sig/og fiellu nidur a þeirra asioonur.

* 2. Kron. 7/ 1. etc.

X. Capitule.

Nadab og Abihu forbrænast af Elldenum.

Og Aarons syner Nadab og Abihu / tooku hvør sitt * reykelses kier / og løgdu elld þar i/ og løgdu reykelse þar a / og baaru so añarlegañ elld fyrer Drottneñ / hvørt hañ hafde ecke byfalad þeim. * c. 16/ 12/ 13.

2. Þa foor þar eitt elldur wt fra Drottens auglite/ og * forkærde þeim/ ad þeir deydu fyrer Drottne.

* C. 16/ 1. 4. Mos. 3/ 4. C. 26/ 61. 1. Kron. 23/ 2.

3. Þa sagde Mose til Aaron: þetta er þad/ sem Drotteñ hefur talad/ og sagt: eg skal helgast i þeim / sem nælægiast til mijn/ og eg skal vera dyrdlegur fyrer øllu foolke/ Og Aaron þagde.

4. Eñ Mose kallade a * Misael/ og a Elzaphan / Usiel Aarons fødur broodurs syne / og sagde til þeirra: ganged fram / berid ydar brædur af helgedoomenum burt/ wt fyrer herbwdernar. * 2. Mos. 6/22. 4. Mos. 3/30.

5. Og þeir geingu fram / og baaru þa i þeirra (lijn-)kyrtlum burt wt fyrer herbwdernar / so sem Mose hafde sagt.

6. Þa sagde Mose til Aaron / og til Eleazar og til Ithamar hañs sona: þier skulud ecke giøra ber ydar høfud / og ei rijfa ydar klæde sundur/ ad þier skuled ecke deyia / og (ecke) koma reide yfer allañ søfnudeñ / Latted ydar brædur af øllu Israels hwse græta yfer þessū bruna/ sē Drotteñ hefur uppkendrad.

7. Eñ þier skulud ecke ganga wt af samkundu tiallðbwdareñar dyrum/ ad þier ecke skuled deyia/þvi Drottens smurningar oleum er a ydur/ Og þeir giørdu epter Mose orde.

8. Eñ Drotteñ talade til Aaron/ og sagde:

9. Þu og þijner syner med þier * skulud ecke dricka vijn / edur nockurn sterkann dryck / nær þier ganged inn i samkundu tialldbwdena/uppa þad þier skuled ecke deyia/ Þad skal vera ** eitt eilijft skick fyrer ydar epterkomara. * Ezech. 44/ 21. 1. Tim. 3/ 3. Tit. 1/7. ** 3. Mos. 16/ 29.

10. Uppa þad * þier kunned giøra mismun i millum þess heilaga/ og þess vanheilaga / og i millum þess ohreina og þess hreina. * Ezech. 44. 23.

11. Og * ad kienna Israels børnum alla þa setninga / sem Drottenn hefur sagt til ydar fyrer Mose.
* Matth. 28/ 20.

12. Og Mose talade til Aaron/ og til Eleazar/ og til Ithamar hans sona/ þeir sem voru epter vordner : taked þad mat offur / þad sem er leift af Drottens elld-offrum / og eted þad osyrda hia altarenu / þvi þad er þad helgasta.

13. Enn þier skulud eta þad a einum heiløgum stad/ þvi þad er þinn riettur og þinna sona riettur/ af Drottens elld-offrum/ þvi * so er mier bijfalad.
* C. 2/3/ 10. C. 6/ 16. C. 9/ 21.

14. Enn * hræringar-brijnguna z uppliptingar boogenn skulud þier eta a einum hreinum stad/ þu * * og þijn er syner og þijnar dætur med þier/ þvi þier og þijnum børnum er sa riettur giefenn af Israels barna þackar-offrum. * C. 9/ 21. ** 4. Mos. 18/ 11.

15. Liptingar-boogenn z hræringar-brijnguna yfer mørsens elld-offre/ skulu þeir lata framm bera til ad lata hræra eina hræring fyrer Drottne/ z þad skal vera þier og þijnum børnum med þier/ eirn eilijfur riettur / so sem Drottenn hefur bijfalad.

16. Og Mose leitade kostgiæfelega epter synda-offursens hafre / og sia / hann var brendur / og hann vard reidur uppa Eleazar og uppa Ithamar / Aarons syne / þa sem voru epter vordner/ og sagde:

17. Þvi hafed þier ecke eted * synda-offred a þeim heilaga stad ? þvi þad er þad helgasta/ og hann hefur giefed ydur þad / ad þier skylldud bera saknadarens synd / ad giora forlijkun fyrer þa / fyrer Drottne. * C. 6/ 26.

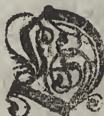
18. Sia / hans blood er ecke komed þangad inn i helgedoomenn / þier skylldud visst hafa eted hann i helgedoomenum / so sem eg hefe bijfalad.

19. Enn Aaron sagde til Mose : sia/ i dag hafa þeir offrad þeirra synda offre / og þeirra brennu-offre fyrer Drottne/ og þad hefur hendt mig lijka so/ og skyllda eg eta synda-offur i dag / munde þad þocknast fyrer Drottens augum ?

20. Þegar Mose þad heyrde / lijkdest þad honum gott.

XI. Capitule.

Greinarmunur a mille hreinna og Ohreinna Dijra.

Og Drottenn talade * til Mose/ og til Aaron/ og sagde til þeirra:
* 2. Mos. 7/ 8.

2. Taled til Israels barna/ og seiged : þesse * eru þaug dijr/ sem þier skulud eta/ a medal alls þienadar/ sem er a Jørdunne.
* 5. Mos. 14/ 4. P. G. 10/ 14/ 27.

3. Allt þad/ sem er tvijklaufad/ og sem skilur klaufernar / sem tiggur joortur a medal þienadarens/ þad skulud þier eta.

4. Enn þetta skulud þier ecke eta af þeim/ * sem tyggia joortur/og af þeim/ sem eru tvijklaufud / (so sem :) ulfalldann/ þvi hann tiggur joortur / og hann skilur ecke klaufer / hann er ydur ohreinn.
* 5. Mos. 14/ 7.

5. Og kaninuna / þvi hun tiggur joortur/enn skilur ecke klaufernar ad/ hun er ydur ohrein.

6. Og hierann / þvi hann tiggur joortur / enn hann skilur ecke klaufernar ad / hann

hañ er ydur ohreirn.

7. Og * svijned / þvi þad er tost-klaufad/ og adskilur klaufernar / eñ tiggur ecke jootur / þad er ydur ohreint.
* 2. Macc. 6/2.

8. Þier skulud ecke eta af þeirra kiøte / og ei helldur snerta vid þeirra hræ/ Þau eru ydur ohrein.

9. Þetta skulud þier eta af øllu þvi/ sem er i vatnenu: allt þad/ * sem hefur ugga og hreistur i vatnenu / i hafenu og i lækiunum / þa skulu þier eta.
* 5. Mos. 14/ 9.

10. Eñ allt þad sem hefur ecke ugga og hreistur i hafenu og i lækiunum / af øllu þvi / sem sig hrærer i vatnenu / og øllu þvi / sem lifer i vatnenu / þad skal vera ydur ein vidurstigd.

11. Ja þad skal vera ydur ein vidurstigd/ So ad þier skulud ecke eta af þeirra kiøte/ og þier skulud fordast þeirra hræ.

12. Þvi allt þad/ sem ecke hefur ugga og hreistur i vatnenu/ þad skal vera ydur ein vidurstigd.

13. Og þessa skulud þier fordast a medal fuglaña / þeir skulu ecke etast / þeir skulu vera ein vidurstigd: * ørneñ/ og haukureñ / og sicefar-ørneñ.
* 5. Mos. 14/12.

14. Og gioodureñ og skadeñ med siñe tegund.

15. Aller hrafnar med þeirra tegund.

16. Og strwts-ungeñ/og nætt-uglañ/ og gaukureñ/ og spor-haukureñ med siñe tegund.

17. Og fælkeñ / og mæfureñ / og horn-uglañ/

18. Og kiooeñ/og fiædar-mwseñ/og pellikaneñ/

19. Og storkureñ/og hægreñ med siñe tegund / og veide-hoppañ / og mwsar-brooodureñ.

20. Allt þad/sem hrærer sig a medal fuglaña/þad sem geingur a fioorum footum / þad skal vera ydur vidurstiggelegt.

21. Þo skulud þier eta þetta af fuglunum/ sem hræra sig / og ganga a fioorum footum/ sem hafa længa legge yfer footunum / ad hoppa a Jørduñe med þeim.

22. Af þeim meige þier eta þessa / (sm̃ er:) grashoppuna med siñe tegund/ og saleam med siñe tegund / og hargol med siñe tegund / og hagab med siñe tegund.

23. Eñ allt þad/ sem (añars) hefur fioorar fætur a medal fuglaña / þad skal vera ydur vidurstiggelegt.

24. Og med þeim kuñed þier saurga ydur. Hvør sem * snerter vid þeirra hræ/** skal vera ohreirn iñ til kvøllds.
* C. 5/2. ** Hagg. 2/14. 3. Mos. 14/46. C. 15/ 5. etc.

25. Og hvør sem ber nockud af þeirra hræ / skal þvo sijn klæde / og vera ohreirn til kvøllds.

26. Allt kvikfie/sem er tost-klaufad/ og sem þo ecke skilur klaufernar ad / og ecke tiggur jootur / þad skal vera ydur ohreint/Hvør sem snerter þad/ skal vera ohreirn.

27. Og allt þad sem geingur a sijnum hrom̃um/ a medal þeirra dijra / sem ganga a fioorum (footum) skal vera ydur ohreint/ Hvør sem snerter þeirra hræ/ skal vera ohreirn iñ til kvøllds.

28. Og hvør sem ber þeirra hræ / skal þvo sijn klæde / og vera ohreirn til kvøllds / Þau eru ydur ohrein.

29. Og þad skal vera ydur ohreint a medal þeirra skrijdande dijra/ sem skrijda a Jørduñe: hreise-kottureñ og mwseñ / og paddañ med siñe tegund.

30. Og pindsvijned / og uglañ / og molkormureñ/ og og snigelleñ/ og moldvarpañ:

31. Þesse eru ydur ohrein a medal alls þess/ sem skrijdur / Hvør sem snerter vid þeim þegar þau eru daud / skal vera ohreirn iñ til kvøllds:

32. Og allt þad/ sem nockud af þeim fellur a/ nær þau eru daud / þad verdur ohreint / (hvort helldur þad er) triekier/ eda klæde/ eda skiñ/ eda seckur/allt soddañ bwsgagn/ sem madur giører nockud med / skal leggiast i vatn / og er ohreint iñ til kvøllds / og er sijdañ hreint.

33. Ef eitthvort af þeim fellur i nockurt

nockurt keyrekier / þa verdur þad allt ohreint sem er i þvi / og þier skulud sundur slꜳ þad.

34. Kome soddann vatn a nockurn mat / sem madur etur / þa er hann ohreinn / og allur sa dryckur / sem madur dreckur af allrahanda soddann kiere / skal vera ohreinn.

35. Og allt þad / sem nockud af þeirra hræe fellr a / verdur ohreint / (Hvort helldur þad er) ofn eda katlar / þa skal mann briota þad i sundur / þeir eru ohreiner / og skulu vera ydur ohreiner.

36. Þo skulu uppspretter og brunnar / sem vatned safnast i / vera hreiner / Enn hvor sem snerter þeirra hræ / skal vera ohreinn.

37. Og ef nockurt af þeirra hræe fellur a eitthvort sæde / sem er sad / eda skal verda sad / þa er þad þo hreint.

38. Enn nær þar er læted vatn yfer sæded / og þar fellur (sijdann nockud) af þeirra hræe þar a / þa er þad ydur ohreint.

39. Og nær þar er dæed (nockurt /) af fienadenum / sem er gefed ydur ad eta / hvor sem snerter vid hræed þar af / skal vera ohreinn inn til kuollds.

40. Og hvor sem * etur af hræenu þar af / skal þvo sijn klæde / og vera ohreinn til kuollds / Og hvor sem ber hræed þar af / skal þvo sijn klæde / og vera ohreinn til kuollds. * c. 17/15.

41. Og allt þad skrijdande / sem skrijdur a Jordunne / skal vera vidurstiggelegt / skal ecke etast.

42. Allt þad / sem geingur a maganum / og allt þad / sem geingur a fioorum eda fleire footum / medal alls skrijdande / sem skrijdur a Jordunne / þau skulu þier ecke eta / þvi þau eru ein vidurstigd.

43. Giored ecke ydar saaler vidurstiggelegar a ollu skrijdande / sem skrijdur fram / og giored ydur ecke ohreina a þeim / ad þier verded ohreiner af þeim.

44. Þvi eg er Drottenn ydar Gud / og þier skulud helga ydur / og vera heilager / * þvi eg er heilagur / og þier skulud ecke giora ydar saaler ohreinar a nockru skrijdande dijre / þvi sem dregur sig fram a Jordunne. * c. 19/2. c. 20/7. 1. Pet. 1/16.

45. Þvi eg er Drottenn / sa sem utfærde * ydur af Egyptalande / ad eg skule vera ydar Gud / þar fyrer skulud þier verda heilager / þvi eg er heilagur. * 2. Mos. 20/2.

46. Þetta er logmaled um kuikfienad og fugla / og allrahanda lifande dijr / sem synda i vatnenu / og allrahanda lifande dijr / sem skrijda a Jordunne.

47. Ad giora adgreining i millum þess ohreina / og þess hreina / og i millum þess dijrs / sem er eted / og þess dijrs / sem skal ecke etast.

XII. Capitule.

Log fyrer eina Barnsængur Kuinnu.

OG Drottenn talade til Mose / og sagde:

2. Tala þu til Israels barna / og seg: nær ein kuinna verdur olett af sæde / og fæder eirn son / þa skal * hun vera ohrein sio daga / so leinge hun lijdur sinn vidskilnadar veikleika / skal hun vera ohrein. * Luc. 2/22.

3. Og a þeim * attunda deige / skal hans yferhudar holld umskierast. * 1. Mos. 17/10/11. etc.

4. Og hun skal vera heima i þria og þriatijger daga i hennar hreinsunar bloode / Hun skal ecke snerta vid nockud heilagt / og ecke koma til Helgedoomsens / fyrr enn hennar hreinsunar dagar eru fullkomnader.

5. Enn fæde hun eina stulku / þa skal hun vera ohrein tvær vikur / epter hennar vidskilnad / og hun skal vera heima i sex og sextijger daga i hennar hreinsunar bloode.

6. Og nær hennar hreinsunar dagar eru fullkomnader epter eirn son / eda epter eina doottur / skal hun framleida eitt ærs gamallt lamb / til brennefoffurs / og eirn dwfu unga / eda eina turtildwfu / til * syndaoffurs / til samkundu tialldbwdar-

esłar dyra til prestsens. * c. 5/ 7.

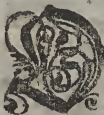
7. Og hañ skal offra þvi fyrer Drottne/ og giøra forlykun fyrer hana/ so verdur hun hrein af synum bloodgange / Þetta er logmæled um̃ hana / sem fæder eiñ svein eda stulku.

8. Eñ hafe hun ecke eitt lamb / þa take (hun) sier * tvær turtildwfur eda tvo dwfu unga / eina til brene-offurs / og eina til synda-offurs / So skal prestureñ giøra forlykun fyrer hana/ og hun er hrein. * Luc. 2/ 24.

3. Mos. 14/ 22. C. 15/ 14.

XIII. Capitule.

Lijkþrær Teikn a Mønum og Klædum.

Og Drotteñ talade til Mose/ og til Aaron / z sagde:

2. Nær þar er a nockrar mañeskiu hollds hwd ein boolga eda klæde/ eda hvijtur blettur/ og þad er a hañs hollds hwd / lijka sem þad villde verda * lijkþræ / þa skal hañ leidast til Aarons prestsens/ ellegar til eins af hañs sonum a medal prestaña.

* 5. Mos. 24/ 8.

3. Og nær prestureñ sier teikned a holldsins hwd/ad hæred i skurfuñe verdr hvijtt þar af/og þad er * diwpara til ad sia a þeim stad / eñ þeirre añare hwd a hañs hollde / þa er þad lijkþrær sijke / Þar fyrer skal prestureñ sia hañ / og dæma hañ ohreinañ. * c. 14/ 37.

4. Eñ sie þar hvijtur blettur a hañs hollds hwd / og er þo ecke diwpara til ad sia/ eñ su (øñur) hwd/ og hæred þar a er ecke orded hvijtt/ þa skal prestureñ lyka hañ siwka iñe i sio daga.

5. Og prestureñ skal sia hañ a þeim siounda deige/ og sia/ ef siwkdoomureñ helldst vid/ sem þad fyrr syndest/ og siwkdoomureñ hefur ecke vijdar wtgiefed sig a hwdeñe:

6. Þa skal prestureñ aptur lykia hañ iñe i sio daga. Og nær prestureñ sier hañ a þeim siounda deige añad siñ/ og sia/ teikned er burt horfed / og teikned hefur ecke vijdar wtgiefed sig a hwdeñe/ þa skal prestureñ dæma hañ hreinañ / þad var klæde/ og hañ skal * þvoo syn klæde/ so er hañ hreiñ. * Ebr. 10/ 22.

7. Eñ nær sa klæde wtgiefur sig vod um vijdara i hwdeñe / sijdañ hañ var siedur af prestenum / og dæmdur hreiñ / Og añad siñ siest af prestenum.

8. Og prestureñ sier þad/ z sier/ klæd eñ hefur wtgiefed sig vijdara i hwdeñe/ þa skal prestureñ dæma hañ ohreinañ / þad er lijkþræ.

9. Ef nockur lijkþrær teikn er a mañeskiuñe / þa skal hañ leidast til prestsens.

10. Og prestureñ skal sia þad / og sia / þad er ein hvijt boolga a hwdeñe / og hefur giørt hæred hvijtt / og þar er hraust holld i boolguñe.

11. Þa er þad ein gomul lijkþræ i hwdeñe a hañs hollde / og prestureñ skal dæma hañ ohreinañ / og ecke lykia hañ iñe/ þvi hañ er ohreiñn.

12. Eñ ef lijkþræeñ þijtur vodum wt i hwdeñe / og lijkþræeñ hilur þa giervalla hwd / fra hañs hofde og til hañs foota / allt þad prestureñ sier fyrer augunum:

13. Og prestureñ skal sia þad/og sia/ lijkþræeñ hefur huled allt hañs holld / þa skal hañ dæma þañ siwka hreinañ / hañ er allur orden hvijtur/hañ er hreiñ.

14. A hvørium deige / hraust holld siest a hønum / þa verdur hañ ohreiñ.

15. Og prestureñ skal sia þad hrausta holld / og dæma hañ ohreinañ / þad hrausta holld er ohreint/þad er lijkþræ.

16. Eda ef þad hrausta holld verdur umbreitt/ og breitt til hvijts / þa skal hañ koma til prestsens.

17. Og prestureñ skal sia hañ/og sia/ teikned er umbreitt til hvijts / þa skal prestureñ dæma teikned ad vera hreint / hañ er hreiñ.

18. Og verde (þar nockurt) kyle a einhvørium i hañs hollds hwd / og holled læknast.

19. Og þar verdur ein hvijt boolga a sama kijles stad/eda eitt hvijtur glimande blettur/ sem er raudleitur/ þa skal hann sijnast af prestenum.

20. Og presturenn skal sia þad / og sia/ þad er diwpara tilsijndar/ enn su (önnur) hwd/ og hared þar a er orded hvijtt/ þa skal presturenn dæma hann oreinann/ þad er teikn til lijkþraar/ þar er upprunnenn i kijlenu.

21. Enn siaie presturenn hann/og sia/ þar er ecke hvijtt haar a/og þad er ecke diwpara/enn su önnur hwd/ og er miog opeckianlegt / þa skal presturenn lijkia hann inne i sio daga

22. Enn wtgiefe þad sig oodum vijdara i hwdenne / þa skal hann dæma hann oreinann / þvi þad er siwkdoomur.

23. Enn vare þad (hvijta) vid i stad enn þar fyrer/ og wtgiefur sig ecke vijdara / þa er þad * øred af einu kijle / og presturenn skal dæma hann hreinann.
* v. 28.

24. Eda nær nockur brenner sig a elldz a sinne hwd/a holldenu/ og þad brenda plats/ sem er heillt orded / er glimande hvijtt/og raudleitt/ eda hvijtt :

25. Þa skal presturenn skoda hann/og sia/ sie þad hvijta haar orded glimande/ og stadurenn er diwpare til ad sia/ enn su önnur hwd / þa er þad lijkþraa / þar hefur wtþoted i þvi brenda / og presturenn skal dæma hann oreinann/þad er lijkþraar teikn.

26. Enn siaie presturenn hann / og sia / þad hvijta haar glimer ecke / og plattsed er ecke diwpara enn su önnur hwd/og er nockud opeckianlegt/þa skal presturenn lykia hann inne i sio daga

27. Og presturenn skal skoda hann a þeim siøunda deige/ ef þad hefur vijdara wtgiefed sig a hwdenne / þa skal presturenn dæma hann oreinann/ þad er lijkþraar teikn.

28. Enn verde þad glimande hvijtt i staden þar fyrer / og ecke vijdara wtgiefur sig a hwdenne og er nockud opeckianlegt/þa er þ boolga af þvi brunna / Og presturenn skal dæma hann hreinann/ þvi þad er eitt * ør af þvi brunna.
* v. 23

29. Verde þar eitt teikn a nockrum manne eda kvinnu a höfdenu eda i skegg enu:

30. Þa skal presturenn sia teikned / og sia/sie sa stadur diwpare enn hin(önnur) hwd til ad sia / og hared a sama stad er gullt og þunnt / þa skal presturenn dæma hann oreinann / þad er klade/ þad er lijkþraa a höfdenu eda i skeggenu.

31. Enn siaie presturenn þess klada teikn / og sia / þad er ecke diwpara tilsijndar/ enn hwdenn/ og þar er ecke svart haar a / þa skal presturenn lykia þann / sem hefur þess klada teikn inne i sio daga.

32. Og nær presturenn sier þann/ sem hefur teikned / a þeim siøunda deige / og sier / sa klade hefur ecke wtgiefed sig / og þar er ecke gullt haar a / og sa klade er ecke diwpare ad sia/ enn su (önnur) hwd:

33. Þa skal hann raka sig/ þo so ad hann rake ecke kladann / Og presturenn skal lykia aptur þann kladfellda inne i sio daga.

34. Og nær presturenn * sier þann klada a þeim siøunda deige / og sier / kladenn hefur ecke wtgiefed sig i hwdenne / og ad hann er ecke diwpare til ad sia enn su (önnur) hwd/ þa skal presturenn seigia hann hreinann/og hann skal þvo sijn klæde/ og verda hreinn. * v. 6.

35. Enn ef kladenn wtgiefur sig ood um a hwdenne / sijdann hann er dæmdur hreinn:

36. Þa skal presturenn sia hann/ og sia / hafe kladenn utgiefed sig a hwdenne / þa skal presturenn ecke leita epter gulu haare/ hann er oreinn.

37. Enn stande kladenn (kyrr) til ad lijta/ og þar er svart haar uppvaxed a þvi/ þa er kladenn grooenn/ hann er hreinn/og presturenn skal seigia hann hreinann.

38. Nær einn madur eda kvinna hef

ur (glimande) blette / ſem eru hvyter glimande a þeirra holldz hwd :

39. Þa ſkal preſtureñ ſiaa þad / og ſiaa/ſieu þar glimande blettir a þeirra holldz hwd / (nockud) ovpeckianleger / hvyter/ þad er eirn (glimande) blettur/ ſem ſpytur upp a hwdeñe/ ſa er hreiñ.

40. Nær hæred fellur af nockurs mañs høfde/ hañ er ſkølloottur / hañ er hreiñ.

41. Og ef hæred fellur hønum fra man af høfdenu/ hañ er half-ſkølloottur / hañ er hreiñ.

42. Eñ ſie þar a þeim ſkøllootta/ eda þm̄ half-ſkøllotta / eitt hvyitt teikn/ raudleitt/ þa er þad lykþraa/ ſem er uppruñeñ a þvi ſkøllotta þar a/ eda a þvi half-ſkøllotta þar a.

43. Og preſtureñ ſkal ſiaa hañ/ og ſiaa/ ſie þar eitt hvyitt boolga til teikns/ ſem er raudleit a þvi ſkøllotta þar a/ eda a þvi half-ſkøllotta þar a/ ſem lykþraa til ad lyta/ a holldz hwdeñe.

44. Þa er ſa madur lykþraar/ hañ er ohreirn/ preſtureñ ſkal viſſelega ſeigia hañ ohreinañ / hañs teikn er a hañs høfde.

45. Og ſa lykþraæ / ſem teikned er a/ hañs klæde ſkulu vera rifeñ og hañs høfud ſkal vera bert / og hañ ſkal ſkyla fyrer muñeñ/ og hroopa: ohreiñ/ ohreiñ.

46. Og alla daga / ſo leinge ſem þad teikn er a hønum / ſkal hañ vera ohreirn/ hañ er ohreirn/ hañ ſkal bwa alleina/ hañs bwſtadur ſkal vera utañ fyrer herbwdunum.

47. Sie þar lykþraar teikn a nockru klæde/ a ullar-klæde/ eda a lyn-klæde/

48. Eda a þrædenum/ eda a fyrer vafenu / a lynenu edur a ulleñe / eda a ſkiñenu/ eda a nockru giørdu af ſkiñe.

49. Og ef teikned er grænleitt/ ellegar raudleitt a klædenu eda a ſkiñenu/ eda a þrædenum / eda a fyrervafenu / eda a nockrum hlut/ giørdum af ſkiñe/ þad er lykþraar teikn/ og þad ſkal ſiaſt af preſtenum.

50. Og nær preſtureñ ſier teikned / þa ſkal hañ lykia þad iñe / ſem hefur teikned i ſiø daga.

51. Og nær hañ ſier teikned a þeim ſiøunda deige/ ad teikned hefur utgiefed ſig a klædenu / ellegar a þrædenum/ eda a fyrervafenu / eda a ſkiñenu / a øllu giørdu af ſkiñe til brwkunar / þa er þad eitt iñeted lykþraar teikn / þad er ohreint.

52. Og madur ſkal breña klæded eda þræden / eda fyrervafed a ulleñe / eda a lynenu / eda hvada verke þad er af ſkiñe/ a hvøriu teikned er/ þvi þad er ein iñetande lykþraa / þad ſkal breñaſt med elldenum.

53. Eñ ſiaæ preſtureñ þad/ og ſiaæ/ teikned hefr ecke utgiefed ſig a klædenu/ eda a þrædenu/ eda a fyrervafenu/ eda a allrahanda/ ſem giøreſt af ſkiñe :

54. Þa ſkal preſtureñ byfala/ ad þeir ſkule þvo þad / ſem teikned er a/ og lykia þad iñe aptur i ſiø daga.

55. Siaæ þa preſtureñ/ ſydañ ad teikned er þveiged/ og ſiaa / teikned er ecke umbreitt fyrer hañs augum / og teikned hefur ecke utgiefed ſig / þa er þad ohreint/ þu ſkallt breña þad med ellde/ þad er þad / ſem iñetur ſig a þa riettþverfu ſydu þar a / eda a þa utþverfu ſydu þar a.

56. Eñ nær preſtureñ ſier þad / og ſiaa / teikned er ovpeckianlegt / ſydañ ad þad er af þveiged/ þa ſkal hañ ryfa þad af klædenu / ellegar af ſkiñenu / eda af þrædenum / eda af fyrervafenu.

57. Eñ ſiaeſt þad eñ framar a klædenu/ eda a þrædenum / eda a fyrer vafenu/ eda a allrahanda/ ſem er giørt af ſkiñe/ þa giefur hun ſig ut aptur / þu ſkallt breña þad med ellde/ ſem teikned er a.

58. Eñ ſie þad klæde / ellegar ſa þrædur/ eda fyrervafed/ eda allrahanda/ ſem er giørt af ſkiñe/ ſem þu ſkallt þvo/ og teikned geingur þar wr/ þa ſkal þad

þad þvost ødru sinñe / og verda hreint.

59. Þetta er løgmaaled um lijkþraar teikn a ull-klæde / eda lijn-klædum / eda þræde / eda fyrervafe / eda allrahanda sem er giørt af skiñe / til ad seigia þad hreint / eda seigia þad ohreint.

XIV. Capitule.

Þess Lijkþraa Hreinsun.

Og Drottieñ talade til Mose / og sagde:

2. Þetta skal vera løgmaaled um þañ lijkþraa a sijnum hreinsunar deige / ad hañ skal * leidast til prestsens. * Matth. 8/ 4. Marc. 1/ 44. Luc. 5/ 14. C. 17/ 14.

3. Og presturenñ skal ganga wt / utañ fyrer herbwdernar / og presturenñ skal sia þad / og sia / þad lijkþraar teikn er læknad a þeim spitelska.

4. Og presturenñ skal bijfala / ad einhvør take fyrer þañ / sem hreinsar sig / tvo lifande hreina titlinga / og cedrus-trie / og rooslitada ull / og * ysop. * Ps. 51/ 9.

5. Og presturenñ skal bijfala / ad einhvør slatre þeim eina titlinge yfer einu leyr-kiere / yfer reñande vatne.

6. Og hañ skal taka þañ lifande titling / og cedrus-videñ / og rooslitudu ullena / og ysoped / og dijfa þeim / og þeim lifande titlinge / i þess slatrada titlings blood / yfer reñande vatne.

7. Og hañ skal * støckva yfer þañ / sem hreinsar sig af lijkþraañe / sio siñum / og hreinsa hañ / og sleppa þeim lifande titling lausum i mørkena. * C. 4/ 5/ 17. C. 8/ 11.

8. Eñ sa sem hreinsast / skal þvo sijn klæde / og * raka allt sitt haar af / og bada sig i vatni / og hreinsa sig / og sijdañ ma hañ ganga i herbwdernar / þo **. skal hañ bwa utañ fyrer sijnu tialldi i sio daga. * 4. Mos. 8/ 7. ** 4. Mos. 12/ 14.

9. Og þad skal skie / a þeim siøunda deige / skal hañ afraka allt sitt haar / sitt høfud / og sitt skiegg / og sijnar augnabrijr / og allt sitt haar skal hañ burt taka / og hañ skal þvo sijn klæde / og bada siñ lijkama i vatne / og hreinsa sig.

10. Og a þeim ættunda deige / skal hañ taka tvo lømb / utañ lijte / og eina ærs gamla æ utañ lijte / og þria * tijundu (parta) miøls til matoffurs / blandad med oleo / og eirn log oliu. * 4. Mos. 15/ 4.

11. So skal presturenñ / sem hreinsar / skicka þañ mañ þar hreinsast / og þessa hlute / fyrer Drottieñ / fyrer samkundu tialldbwdar dyrnar.

12. Og presturenñ skal taka þad eina lamb / og offra þui til eins skullda-offurs / og þañ log oliu / og lata hræra þad til eirnrar hræringar fyrer Drottne

13. Og hañ skal slatra lambenu a þeim stad / sem madur skal slatra synda-offrenu / og breñe-offrenu / a þeim heilaga stad / Þui lijka sem synda-offred heyrer prestenum til / (so heyrer) skullda-offred / þad er þad helgasta.

14. Og presturenñ skal taka af skullda-offursens bloode / og presturenñ skal striwka * a hañs hægra eyrna snepel / sem hreinsast / og a hñs hægra þumalfijngur / og a hañs hægre þumaltaa. * C. 8/ 23.

15. Og presturenñ skal taka af þeim log oliu / og lata i sijna vinstre hend.

16. Og presturenñ skal dijfa sijnum hægra fijngre i oleum / sem er i hañs vinstre hende / og * støckva af oleo med sijnum fijngre / sio sinnum fyrer Drottne. * C. 4/ 6.

17. Eñ af þui oleo / sem afgeingur i hañs hende / skal presturenñ striwka * a hañs hægra eyrna snepel / sem hreinsast / og a hañs hægra þumalfijngur / og a hans hægre þumaltaa / ofañ a skullda-offursens blood. * C. 8/ 23.

18. Eñ þad / sem er afgangs af oleo /

eo / sem er i prestsens hende / skal hañ laata a hañs høfud/ sm̃ hreinsast / og presturen̄ skal giøra forlijkun fyrer hañ/ fyrer Drottne.

19. Og presturen̄ skal giøra synda-offred / og giøra forlijkun fyrer hañ / sem hreinsast af sijnum ohreinleik / og sijdañ skal hañ slaatra bren̄e-offrenu.

20. Og presturen̄ skal offra bren̄e-offrenu og mat-offrenu a altarenu/ og presturen̄ skal giøra forlijkun fyrer hañ / og hañ skal verda hreirn.

21. Eñ sie hañ faatækur / og kun̄e ecke megna (so mikels /) þa skal hañ taka eitt lamb til eins skullda-offurs til hræringaren̄ar ad giøra forlijkun fyrer hañ/ og eirn tijunda (part) miøls/ blandadañ med oleo/ til mat-offurs/ og eirn log oliu.

22. Og * tvær turtil-dwfur / eda tvo dwfu-unga/ sem hañ hefur til/ og su eina skal vera eitt synda-offur/og su øñur eitt bren̄e-offur. * c. 12/ 8. C. 15/ 14.

23. Og hañ skal bera þau fram̃ a hen̄ar hreinsunar aattunda deige til prestsens / til samkundu tialldbwdar en̄ar dyra fyrer Drottneñ.

24. Og presturen̄ skal taka lambed til skullda-offurs / og þañ log oliu/og presturen̄ skal hræra þau til eirnrar hræringar fyrer Drottne.

25. Og slaatra lambenu til skullda-offurs/og presturen̄ skal taka af skullda-offursens bloode/ og smyria a * hañs hægra eyrna-snepel/sem hreinsast/ og a hañs hægra þumal-fijngur/ og a hñs hægre þumal-taa. * c. 8/ 23.

26. Og presturen̄ skal laata af oleo i (sijna) vinstre hønd.

27. Og presturen̄ skal støckva med sijnum hægra fijngre af oleo / sem er i hañs vinstre hende / siøsiñum fyrer Drottne.

28. Eñ presturen̄ skal striwka af oleo/ sem er i hañs hende/ a hañs hægra eyrnas-nepel/sem hreinsast/ og a hañs hægra þumal-fijngur / og a hañs hægre þumal-taa / yfer skullda-offursens bloods stad.

29. Eñ þad/ sem er epter af oleo/ sem er i prestsens hende/ þad skal hañ laata a hañs høfud/ sem hreinsast/ ad giøra forlijkun fyrer hañ / fyrer Drottne.

30. Og hañ skal offra þeirre einu af þeim turtil-twfum / eda af dwfuungunum / af þvi sem hañ hefur til.

31. Þeirre hñ hafde til/ þeirre einu til synda-offurs/ og þeirre einu til bren̄e-offurs/ med mat-offrenu/ Og presturen̄ skal giøra forlijkun fyrer þañ/ sem hreinsast fyrer Drottne.

32. Þetta er løgmaaled fyrer þañ/ sem lijkþraar teikn er a/ sem ecke megnar (mikels) til hañs hreinsunar.

33. Og Drotten̄ talade til Mose / og til Aaron/ og sagde:

34. Nær þier komed i Canaans land / hvørt eg vil giefa ydur til eigendooms / og eg sende lijkþraar teikn i huus/ i ydar eigendooms lande.

35. Þa skal sa koma / sem huused heyrer til/og * giefa prestenum til vitundar / og seigia: mier sijnest / ad þar sie sem (lijkþraar) teikn i huusenu. * C. 13/ 2.

36. So skal presturen̄ byfala / ad þeir skule faaga huused / fyrr eñ presturen̄ geingur iñ/ad sia teikned/ad þad skule ecke verda allt ohreint / sem er i huusenu / sijdañ skal presturen̄ ganga iñ/ ad sia huused.

37. Og hañ skal sia teikned/og siaa/ þar er teikned a veggnum i huusenu / svarter / grænleiter / eda raudleiter (bletter/) so ad þeir eru diwpare tilsijndar/eñ veggureñ (er:)

38. Þa skal presturen̄ ganga ut af huusenu fyrer dyrnar a huusenu / og lyckia huused til siø daga.

39. Og nær presturen̄ kiemur aptur a þeim siøunda deige / og sier/ og siaa/ teikned hefur utgiefed sig a veggiunum i huusenu:

40. Þa skal presturen̄ byfala / ad þeir

þeir briooti steinana ut sem teikned er a/ og kaste þeim burt/ ut fyrer staden/ a eirn ohreinan stad.

41. So skal man lata skafa huused innan til um kryng/ og þeir skulu kasta duptenu / sem þeir afskoofu/ ut fyrer staden a eirn ohreinan stad.

42. Og taka adra steina / og setia i staden fyrer þa steina/ og man skal taka annad lijm / og maka huused til.

43. Enn ef teikned kiemur aptur / og utbrijst i huusenu/ sijdan madur hef ur broked ur steinana/ og skafed huused / og makad þad til.

44. Þa skal presturenn ganga inn og sia/ og sia / teikned hefur wtgieped sig i huusenu / þa er þar þuitærande lijk-þrá i huusenu/ þad er ohreint.

45. Þar þyrer skal madur nidurbrioo ta huused/ steinana þar i / og trien þar i / og allt huussens lijm / og fœra þad burt/ wt fyrer staden a eitt ohreint plaats.

46. Og hvør sem geingur i þad hws/ alla þa doga/ sem han liet þad lykiast / * skal vera ohreirn inn til kvollds.
* C. 11/ 24. etc. C. 15/ 5. etc. C. 17/ 15.

47. Enn hvør sem liggur i huusenu/ skal þvo sijn klæde / og hvør sem etur i huusenu/ skal þvo sijn klæde.

48. Enn þar sem presturenn geingur þo inn/ og sier/ og sia / ad teikned hefur ecke wtgiefed sig i huusenu / sijdan ad huused var makad/ þa skal presturenn dæma þad huus hreint / þui teikned er læknad.

49. So skal hann taka til syndaoffurs fyrer huused/ tvo titlinga/ og cedrus-vid/ og rooslitada ull/ og ysop.

50. Og slatra þeim eina titling yfer einu leyr-kiere/ yfer rennande vatne.

51. Og taka cedrus viden/ og ysoped/ og þa rooslitudu ull/ og þann lifande titling/ z dijfa þeim i þess slatrada titlings blood/ og i rennande vatn/ og stockva a huused siøsinnum:

52. Og * hreinsa huused med titlings blode / og med þui rennande vatne / og med þeim lifande titling / og med cedrus-vidnum / og med ysopenu / og med þeirre rooslitudu ullu. * Ps. 51/ 9.

53. So skal hann lata þann lifande titling (fliwga) burt af stadnum (þrij) a morkena/ og giora forlijkun fyrer hwsed/ So er þad hreint.

54. Þetta er lögmaled uppa allra handa lijkþrær teikn/ og uppa (svartann) klæda.

55. Og uppa lijkþrá a klædum / og a huuse.

56. Og uppa boolgu og uppa klæda/ og uppa hvijtan blett.

57. Ad kienna (odrum) a hvada deigi nockud sie hreint / og a hvada deige o-hreint / Þetta er lögmaled um lijk-þrána.

XV. Capitule.

Hvørnenn Manns eda Kvinnu Persoon ur skulu hreinsa sig / nær þau hofdu nockurt Rensl.

Og Drottenn talade til Mose og til Aaron/ og sagde:

2. Taled til Jsraels barna/ og seiged til þeirra: hvør sem hellst þad er/ nær þar * flijtur ha-ns rensl af hans hollde/ hann er ohreinn.
*4. Mos. 5/ 2.

3. Og þesse skal vera hans ohrein-leike i hans rensle / nær hans hollđ wt-lætur sitt rensl / ellegar hann lætur dempa sitt hollđ fyrer sitt rensl / þad er hans ohreinleike.

4. Hvør su sæng/ sem hann liggur a/ er hefur rensl / skal vera ohrein / og allt ur sa hlutur sem hann situr a/ skal verda ohreinn.

5. Og hvør sem snerter hans sæng/ skal þvo sijn klæde / og bada sig i vatne/ og vera ohreirn inn til kvollds.

6. Og hvør sem setur sig a nockud af þui / sem sa hefur seted a / er hefur rensl / skal þvo sijn klæde / og bada sig med vatne/ og vera ohreirn inn til kvollds.

7. Og hvør sem kiemur vid hans hollđ/ sem hefur rensl / skal þvo sijn klæde/ og bada sig i vatne / og vera ohreirn inn

ił til kvollds.

8. Og nær sa sem hefur renst / spŷt er uppa nockurn / sem er hreirn / þa skal sa þvo sijn klæde / og bada sig i vatne / og vera ohreirn ił til kvollds.

9. Og hvor sa sødull / sem hań rijd ur a / er hefur renst / verdur ohreirn.

10. Og hvor sem kiemur vid nockud af þvi / sem hań hefur hapt under sier / verdur ohreirn ił til kvollds. Og hvor sem ber þa hlute / skal þvo sijn klæde / og bada sig i vatne / og vera ohreirn ił til kvollds.

11. Og hvor sa sem kiemur vid þań er hepur renst / og hepur ecke skolad sijn ar hendur i vatne / skal þvo sijn klæde / og bada sig i vatne / og vera ohreirn ił til kvollds.

12. Og þad leyr-kier / sem hań kiem ur vid / sem hefur renst / skal sundurslæst / eń allt trie-kier skal skolast med vatne.

13. Og nær sa / sem hefur renst / verd ur hreirn af sijnu renste / þa skal hań telia sier sio daga til sińar hreinsunar / og þvo sijn klæde / og bada sitt holld i reńan de vatne / og verda hreirn.

14. Og a þeim attunda deige * skal hań taka sier tvær turtil-dwfur / eda tvo dwfu-unga / og koma fyrer Drott eń / og fyrer samkundu tialldbwdareńar dyr / og fæ prestenum þær. * C. 5 / 7. C. 12 / 8. C. 14 / 22.

15. Og presturen skal offra þeim / eitnre til Synda-offurs / og eitnre til Breńe-offurs / og presturen skal giora forlijkun fyrer hań / fyrer Drottne / fyr er hańs renst.

16. Ef nockurs mańs sæde * geing ur fra honum i svefne / þa skal hań bada allt sitt holld i vatne / og vera o hreirn ił til kvollds. * C. 22 / 4.

17. Og allt þad klæde / og allt þad skiń / sem sæded i svefnenum er komed a / skal þvost i vatne / og vera ohreint ił til kvollds.

18. Og þar sem nockur / sem feller sæde i svefne / sefur hia eirne kvińu / þa skulu þau bada sig i vatne / og vera ohrein ił til kvollds.

19. Og nær ein kvińa hefur renst / ad heńar blood-renst er a heńar lijkama / þa skal hun vera fraskileń (fra ødrum) i sio daga / og * hvor sa / sem kiemur vid hana / verdur ohreirn ił til kvollds. * C. 18 / 19.

20. Og allt þad hun liggur a / so leinge hun er fraskileń (fra ødrum /) verdur ohreint / og allt þad hun situr a / verdur ohreint.

21. Og hvor sa / sem kiemur vid heń ar sæng / skal þvo sijn klæde / og bada sig i vatne / og vera ohreirn ił til kvollds.

22. Og hvor sa / sem kiemur vid nock urn hlut / sem hun hefur setet a / skal þvo sijn klæde / og bada sig i vatne / og vera ohreirn ił til kvollds.

23. Og þar sem nockur kiemur vid þa sømu sæng / eda vid nockurn hlut sem hun situr a / hań skal vera ohreirn ił til kvollds.

24. Og nær eirn madur liggur hia heńe / og heńar tijd kiemur yfer hań / þa verdur hań ohreirn i sio daga / og hvor su sæng / sem hań liggur a / skal verda ohrein.

25. Nær ein kvińa hefur heńar blo odrenst marga daga / fyrer utań heńar fraskilnadar tijma / eda nær þad reńur fram yfer heńar fraskilnadar (daga /) alla þa daga hun hefur heńar ohrein leika renst / eins sem a heńar fraskilnad ar døgum / skal hun vera ohrein.

26. Hvor su sæng / sem hun liggur a / alla þa daga hun hefur sitt renst / skal vera heńe / eins sem su sæng / nær hun (ańars) er fraskileń (fra ødrum /) og sierhvor sa hlutur / sem hun situr a / verdur ohreirn / eins sem sa ohreinleike / nær hun (ańars) er fraskileń (fra ødrum.)

27. Og hvor sa / sem hrærer þar vid / verdur ohreirn / og skal þvo sijn klæde / og bada sig i vatne / og vera ohreirn ił til kvollds.

28. Eń verde hun hrein af sijnu ren ste / þa skal hun telia sier sio daga / og sijdań verda hrein.

29. Og a þeim attunda deige skal
hun taka sier * tvær turtil-dwfur / eda
tvo dwfu-unga / og bera þær til prest-
sens/ til samkundunar tialldbwdar dyra.
* C. 12/ 8. C. 14/ 22.
30. Og presturenn skal offra þeirre
einu til synda-offurs / og hinne adrare til
brenne-offurs / og presturenn skal giora
forlykun fyrer hana fyrer Drottne/ fyr-
er hennar ohreinleika rensl.
31. So skulud þier skilia Israels bø-
rn fra þeirra ohreinleika / ad þeir ecke
deye i þeirra ohreinleika/ i þvi þeir saur
ga mijna tialldbwd/ sem er a medal ydar.
32. Þetta er løgmaled um þann / sem
hefur rensl/ og um þann/ sem saded geing
ur fra i svefne / ad hann verdur ohreirn
þar fyrer.
33. Og fyrer hana/ sem er veik/ nær
hun er fraskilenn / Og þann sem hefur
rensl / mann edur kvinnu / og fyrer eirn
mann/ sem liggur hia eirne ohreirnre
(kvinnu.)

XVI. Capitule.

Sa Arlege mikle Sabbat med Sælar
þyngun / og Frahallde fra Þrælkan.

Og Drottenn talade til
Mose/ epter þad þeir *
tveir Arons syner voru
dauder/ þegar þeir voru
geingner framm fyrer
Drottens auglit/ og vo-
ru dauder. * C. 10/ 2. etc.
2. Og Drottenn sagde til Mose: seig
þu til Aaron þyns broodurs / ad hann
gange * ecke alltyd inn til helgedoomsens/
inn fyrer forthallded/ fyrer nadar-stoolenn/
sem er a orkenne / ad hann ecke deye / Þvi
eg vil openberast i skyenu yfer nadar-
stoolnum. * 2. Mos. 30/ 10. Ebr. 9/ 7.
3. Þar med skal Aaron ganga inn i
Helgedoomenn / med eirn ungann uxa til
synda-offurs / og eirn hrwt til brenne-
offurs.
4. Hann skal færa sig i þann heilaga
lijn-kyrtel/ og hafa lijn(niduro)klæde yfer
synum lijkama/ og girda sig upp med ei-
nu lijn-bellte/ og med eirne lijn (presta)
hwfu skal hann hilia sig / þau eru þau
heilogu klæde/ Og hann skal * bada sinn
lijkama i vatne / og færa sig i þau.
* v. 24.
5. Og hann skal taka af Israels bar-
na samkundu / tvo geite hafra til synda-
offurs / og eirn hrwt til brenne-offurs.
6. Og Aaron skal leida uxann framm
til synda-offurs / sem hann hefur / og
giora forlykun fyrer sig og fyrer sitt
hws. * Ebr. 6/ 27.
7. Og hann skal taka þa tvo hafrana
og færa þa fyrer Drottenn/ fyrer samkund
unnar tialldbwdar dyr.
8. Og Aaron skal kasta hlutum yf-
er þa tvo hafra/ einum hlut fyrer Drott
enn / og einum hlut a þann (hafur) sem
skal lætast laus.
9. Og Aaron skal offra þeim haf-
ur / sem Drottens hlutur fiell a / og til-
reida hann til synda-offurs.
10. Enn sa hafur / sem hluturenn
fiell a/ ad hann skyllde lætast laus / skal
færast lifande fyrer Drottenn/ ad þar giør
est forlykun med / ad hann burt sticke
þann/ ad lætast laus i eydemerkena.
11. Og Aaron skal leida eirn uxa
framm til synda-offurs / sem hann hefur/
og giora forlykun fyrer sig / og fyrer sitt
hws / og hann skal slatra uxanum / sem
hann hefur / til synda-offurs.
12. So skal hann taka * eitt reykel-
sers-kier / fullt af glædum / af elldenum
a altarenu / fra Drottens auglite / og
synar hendur ** fullar af moldu reyk
else af jurtum/ og bera inn fyrer fortiallded. * C. 10/ 1. ** 2. Mos. 30/ 34/ 35.
13. Og hann skal kasta reykelsenu a
elldenn fyrer Drottens augsyn / so ad eirn
þyckur reykur af reykelsenu hilie nadar-
stoolenn / sem er a vitnesburdenum / ad
hann ecke deye.
14. Og hann skal taka * af uxans
bloode/ og stockva med synum fingre yf-
er nadar-stoolenn moot austre / ** fio-
sinnum skal hann stockva med synum fingr-
re af bloodenu fyrer nadar-stoolnum.
* Ebr. 9/ 13. C. 10/ 14. ** 3. Mos. 4/ 6/ 17.

15. Sio

15. Sijdan skal hann slatra synda-offursens hafre / sem folked hefur / og bera hans blood inn fyrer fortiallded / og giora med hans bloode / eins sem hann giorde med uxans bloode / og steckva þvi yfer nadar-stoolenn og fyrer nadar-stoolnum.

16. Og hann skal giora forlijkun fyrer helgedoomenn fyrer Jsraels barna ohreinleika / og fyrer þeirra yfertrodslur i ollum þeirra syndum / og so skal hann giora vid samkundu tialldbudena sem er hia þeim / midt a medal þeirra ohreinleika.

17. Og eingenn manneskia skal vera i samkundu tialldbudenne / nær hann kemur / ad giora forlijkun i helgedoomenum / þar til hann geingur ut / og hann skal giora forlijkun fyrer sig / og fyrer sitt hws / og fyrer Jsraels gioruallann sofnud.

18. Og hann skal ganga ut til altaresens / sem er fyrer Drottens augsijn / og giora forlijkun fyrer þad / og taka af uxans bloode og af hafursens bloode / og striuka þvi a altaresens horn umm hverfes.

19. Og steckva þar a af bloodenu med sijnum fijngre sio sinnum / og hreinsa þad / og helga þad af Jsraels barna ohreinendum.

20. Og nær hann hefur fullkomnad helgedoomsens forlijkun / og samkundu tialldbudarennar / og altaresens / þa skal hann leida þann lifande hafur framm.

21. Og Aaron skal leggia badar sijnar hendur a þess lifande hafurs hofud / og jata allar Jsraels sona yfertrodslur uppa hann / og alla þeirra misgiorninga i ollum þeirra syndum / og leggia þær uppa hafursens hofud / og senda (hann) burt i eydemorkena med einum manne / (þar til) hæfum.

22. Ad hafurenn bere alla þeirra misgiorninga a sier / i eina ville-eydemork / og hann skal lata hafurenn lausann i eydemorkena.

23. So skal Aaron ganga inn i samkundu tialldbudena / og færa sig af lijn-klædunum / sem hann færde sig i / þegar hann gieck inn i helgedoomenn / og hann skal leggia þau þar.

24. So skal hann bada sinn lijkama i vatne / i þeim heilaga stad / og færa sig i sijn klæde / og ganga ut / og giora sitt brenne-offur og folksens brenne-offur / og giora forlijkun fyrer sig og fyrer folked.

25. Og uppbrenna synda-offurs mørenn a altarenu.

26. Enn sa sem færde hafurenn i burt / ad hann lætest laus / skal þvo sijn klæde / og bada sitt holld i vatne / og sijdann ganga inn i herbudernar.

27. Og uxann til synda-offursens / og hafurenn til synda-offursens / * hvorra blood / er verdur bored inn i helgedoomenn til forlijkunar / skal mann færa ut fyrer herbudernar / og þeir skulu brenna þeirra hwder / og þeirra kiot / og þeirra myke / med ellde. * c. 6 / 30. Ebr. 13 / 11.

28. Og sa sem brenner þau / skal þvo sijn klæde / og bada sinn lijkama med vatne / og koma sijdann i herbudernar.

29. Og þad skal vera ydur * eitt eilijft skick: i þeim ** siounda manade / a þeim tijunda (deige) i manadenum / skulud þier þija ydar saler / og eckert verk giora / (hvorke) innbyggiarar eda sa framande / sem er framande a medal ydar. * c. 6 / 18. c. 10 / 9. c. 17 / 7.
** C. 23 / 32.

30. Þvi * a þeim deige skal madur giora forlijkun fyrer ydur / ad hreinsa ydur af ollum ydar syndum / þier skulud verda hreiner fyrer Drottens augsijn.
* C. 23 / 27. 4. Mos. 29 / 7.

31. Þad skal vera ydur * eitt mykell sabbat / og þier skulud þija ydar saler / til eilijfrar skickunar.
* C. 23 / 32.

32. Og presturenn / sem mann skal smyrja / og hvors hond mann skal fylla til prestsembættesens i sijns fodurs stad / skal giora forlijkun / og hann skal færa sig i þau lijn-klædenn / þau heilogu klæde.

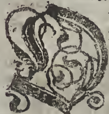
33. Og hann skal forlijka heilagleikans helgedoom / og samkundunnar tialldbwd / og altared skal hann forlijka / og yfer prestunum / og yfer allo safnadarens folke

folke

foolke skal hann giøra forlijkun.
34. Og þetta skal vera ydur til eirn
rar eilijfrar skickunar/ ad giøra forlijk-
un fyrer Israels børn af øllum þeirra
syndum * einu sinne a are / Og hann
giørde epter þvi / sem Drottenn hafde
bijfalad Mose. * Ebr. 9/ 7.

XVII. Capitule.

Løgmal um þann Stad/ a hvorium øll
Offur skylldu skie / og um þad ad
eta ecke Blood.

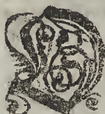
g Drottenn talade til
Mose / og sagde:
2. Tala til Aarons
z til hans sona/ z til all-
ra Israels barna/og þu
skallt seigia til þeirra:
þetta er þad / sem Drottenn hefur bod
ed og sagt.
3. Hvør sem hellst af Israels hw
se / er slatrar einum uxa eda lambe /
eda geyt i herbwdunum / eda sem slat
rar utann fyrer herbwdunum/
4. Og fører þad ecke framm fyrer
samkundu tialldbwdarennar dyr / ad
þar offrest offur fyrer Drottne / fyrer
Drottens tialldbwd / sa same mann
skal vera bloods sekur / hann uthellte
bloode / og sa same madur skal uppræt
ast fra sijnu foolke.
5. Fyrer þa skulld / ad Israels bø-
rn skulu færa þeirra offur / sem þeir
offra / ut a eina frij-mørk / og færa
þau fyrer Drottenn / til samkundu
tialldbwdarennar dyra / til prestsens /
Og þar skulu þeir offra Drottne þe-
im til þackar-offurs.
6. Og presturenn skal støckva blood
enu a Drottens altare þ samkundu
tialldbwdar dyrunum/ z upptendra þad
feita til eins sæts ylms fyrer Drottne.
7. Og þeir skulu ecke framar offra
* þeirra offre til diøflana / epter
hvørium þeir fremia hooraner/ þetta
** skal vera þeim ein eilijf skickun hia
þeirra epterkomurum.
*5. Mos. 32/17. ** 3. Mos. 6/18. C. 16/9.

8. Og þu skallt seigia til þeirra:
Hvør sem hellst af Israels huuse / eda
af framande / sem eru framande a
medal ydar / er offrar brenne-offre / eda
(ødru) offre:
9. Og fører þad ecke framm til *
samkundu tialldbwdar dyranna / ad giø
ra þad fyrer Drottne / sa same mad-
ur skal upprætast fra sijnu foolke.
* 5. Mos. 12/ 14.
10. Og hvør sem hellst af Israels
huuse / eda af framande / sa sem er
framande a medal þeirra / sem * etur
nockurt blood / þa vil eg setia mijna
augsyn i mooti þeirre persoonu / sem
etur blood / og uppræta hana fra sij-
nu foolke. * C. 3/ 17. etc.
11. Þvi holldsens sal hun er i blood
enu / og eg hefe giefed ydur þad uppa
altared / ad giøra forlijkun fyrer ydar
saaler/ þvi * blooded er þad/ sem skal
giøra forlijkun fyrer saalena.
* Ebr. 9/ 22.
12. Þar fyrer hefe eg sagt til Isra
els barna: eingenn persoona af ydur skal
eta blood/og sa framande/ sem umgein
gst a medal ydar / skal ecke eta blood.
13. Og hvør sem hellst af Israels
børnum/ z af framande/sem umgeingst
a medal þeirra/sem veider eitt (ville)-
dijr / eda eirn fugl / sem ma etast/ þa
skal hann uthella bloodenu þar af/ og
hilia þad med Jørdu.
14. Þvi hvørs * hollds saal er blo
oded þar af / þad (reiknast) fyrer saal
ena/ þar til/ og eg hefe sagt til Isra-
els barna : þier ** skulud ecke eta
nockurs hollds blood / þvi alls hollds
saal er blooded þar af / hvør sa / sem
etur þad / skal upprætast.
*1. Mos. 9/4. ** 3. Mos. 3/17. C. 7/26.
5. Mos. 12/ 23.
15. Og hvør * persoona / sem et-
ur eitt hræ / eda sundur rifed (a med-
al) innbyggiaranna eda framande / skal
þvo sijn klæde/ og bada sig i vatne/ og
vera ** ohreinn inn til kvøllds/ so verd
ur hann hreinn. * C. 11/ 40.
** C. 11/ 24. etc. C. 14/46. C. 15/5. etc.

16. Og þvoe han̄ sig ecke / og bade ecke sitt hollld / þa skal han̄ bera sin̄ misgiørning.

XVIII. Capitule.

Fyrerbodner Lider i Egtaskap.

g Drotten̄ talade til Mose/ og sagde:

2. Tala þu til Jsraels barna / og þu skallt seigia til þeirra : eg * er Drotten̄ ydar Gud.

* C. 11/ 44. C. 19/ 2/ 3/ 4/ 10/ 25/ 31.

3. Epter Ægyptalands athøfn / sem þier bigguð i / skulud þier ecke giøra / og epter Canaans lands athøfn/þangad sem eg vil in̄færa ydur/ skulud þier ecke giøra/ þier skulud ecke helldur hallda ydur epter þeirra skicke.

4. (En̄) þier skulud hallda ydur epter mijnum riette/ og mijnar skickaner skulud þier vardveita/ad þier gangid þar i / eg er Drotten̄ ydar Gud.

5. Þar fyrer skulud þier og hallda mijnar skickaner og mijn riettinde/ þvi hvør * man̄eskia / sem þau giører / skal lifa fyrer þau/ eg er Drotten̄.

* Neh. 9/ 29. Ezech. 20/ 11. Rom. 10/ 5. Gal. 3/ 12.

6. Þier skulud ølldunges eingen̄ hallda ydur til ydar nánustu ættingia/bligdan ad openbera/eg er Drotten̄.

7. Þu skallt * ecke openbera þijns fødurs blygdan / edur þin̄ar moodur blygdan / hun er þijn mooder / (þar fyrer)skalltu ecke openbera hen̄ar bligdan. * 5. Mos. 9/ 22. C. 19/ 33. Ezech. 22/ 10.

8. Þu skallt * ecke openbera þijns fødurs hustrur bligdan/þvi þad er þijns fødurs bligdan. * 1. Mos. 35. 22. 3. Mos. 20/ 11. 5. Mos. 22/30. C. 27/ 20. 1. Cor. 5/ 1.

9. Þin̄ar * systur bligdan/(hvørt helldur) þijns fødurs doottur / ellegar þin̄ar moodur doottur / hvørt hun er fødd heima/eda fødd an̄arstadar/þeirra bligdan skalltu ecke openbera.

* C. 20/ 17. 2. Sam. 13/ 14. Ezech. 22/ 11.

10. Þin̄ar sonar doottur/eda þin̄ar doottur doottur bligdan/ þeirra bligdan skalltu ecke openbera / Þvi þad er þijn bligdan.

11. Þin̄ar stiwp-moodur doottur bligdan / sem er þijnum fødur fødd / hun er þijn syster/ hen̄ar bligdan skalltu ecke openbera.

12. Þu skallt ecke openbera þin̄ar fødur systur bligdan/þvi ad hun er þijns fødurs (nánasta) ætt.

13. Þu skallt ecke openbera þin̄ar moodur systur bligdan/ þvi þad er þin̄ar moodur (nánasta) ætt.

14. Þu skallt * ecke openbera þijns fødur broodurs bligdan / þu skallt ecke hallda þig til han̄s hustrur/(þvi) hun er þijn mágkona. * C. 20/ 20.

15. Þu skallt * ecke openbera þin̄ar sonar konu bligdan / (þvi) þad er þijns sonar hustru / (þar fyrer) skalltu ecke openbera hen̄ar bligdan.

* 1. Mos. 38/ 16. Ezech. 22/ 11.

16. Þu skallt * ecke openbera þin̄ar broodurs hustrur bligdan / (þvi) hun er þijns broodurs bligdan.

* Marc. 6/ 18.

17. Þu skallt * ecke openbera eirnar kvin̄u / og hen̄ar doottur bligdan / þu skallt ecke taka hen̄ar sonar doottur/ og hen̄ar doottur doottur/ ad openbera hen̄ar bligdan / (þvi) þær eru hen̄ar (nánasta) ætt / þad er skammarlegt. * C. 20 / 14.

18. Og þu skallt ecke taka eina hustru til hen̄ar systur ad upperta/ ad openbera hen̄ar bligdan / um̄fram þessa/ medan̄ hun lifer

19. Þu skallt ecke hallda þig til * kvin̄u / (nær hun er)adskilen̄ (fra ødrum/) i hen̄ar ohreinleik / ad openbera hen̄ar bligdan. * C. 20/ 18.

20. Þu skallt og * ecke samblanda þig vid þijns náunga hustru/ ad abla afkvæmes / ad saurgast a hen̄e.

* C. 20/ 10. etc. 2. Sam. 11/ 4.

21. Þu skallt ecke giefa af þijnu sæde /

sæde / til ad * læta ganga yfer fyrer Molech / og þu skallt ecke vanhelga þyns Guds nafn / eg er Drottenn.

* C. 20/2. 5. Mos. 18/10. 2. Kong. 21/5. C. 23/10. Ps. 106/37. Jer. 7/31. C. 32/35.

22. Og þu * skallt ecke liggia hia kallkyne / sem madur liggur hia eirne kvinnu / Þad er ein vidurstygd.

* C. 20/ 13. etc.

23. Þu skallt * og ecke samblanda þig vid nockurn fienad / ad saurgast a hønum / og eingenn kvinna skal hafa ad giøra med (nockurn) fienad / ad hann hafe falled med henne/ þad er eitt (skammarlegt) sambland. * C. 20/ 15.

2. Mos. 22/ 19. 5. Mos. 27/ 21.

24. Þier skulud * ecke saurga ydur med nockru af øllu þessu/ þvi heidingiarner hafa saurgad sig med þessu øllusamann/hvøria eg utrek fyrer ydur.

* 2. Kong. 17/ 15.

25. Og landed hefur saurgad sig / og eg hefe vitiad þess misgiørnings a þvi / og landed hefur utskyrpt sijnum innbyggiurum.

26. Og þier skulud hallda mijnar skickaner og mijn riettinde/ og ecke giøra nockud af þessum vidurstyggelegum (hlutum / hvort helldur hann er) innbyggiare eda framande/ sa sem umgeingst hia ydur.

27. Þvi þetta lands-foolk/sem var fyrer ydur / giørde allar þessar vidurstigder / og landed hefur saurgad sig.

28. Ad * landed skule ecke utskyrpa ydur / ef þier saurged þad / lijka sem þad utskyrpte þvi foolke/ sem var fyrer ydur. * C. 20/ 22.

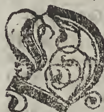
29. Þvi hvør sa/ sem giører (nockrar) af øllum þessum vidurstygdum / þær persoonur/ sem giøra þad / skulu uppræktast fra þeirra foolke.

30. So * hallded þad/ eg vil hafa hallded / ad þier ecke giøred (nockud) af þeim vidurstyggelegum hlutum / sem eru giørder fyrer ydur/og þier skulud ecke saurga ydur þar med / ** eg er Drottenn ydar Gud. * C. 19/ 37.

C. 20/ 8. ** C. 11/ 44. C. 20/ 7/ 24.

XIX. Capitule.

Utlegging þeirra tiju Guds Bodorda/ og annara Laga.

Og Drottenn talade til Mose/ og sagde:

2. Tala til þess giørvalla Israels barna safnadar/og þu skallt segia til þeirra: Þier skulud verda * heilager / þvi eg er heilagur / (sem er) Drottenn ydar Gud.

* C. 11 / 44/ 45. etc.

3. Þier skulud hvør * ottast sijna moodur og sinn fødur/ og ** hallda mijna sabbata/ eg + er Drottenn ydar Gud. * Syr. 3/ 5. etc.

** 2. Mos. 31/ 13. + 3. Mos. 11/ 44. C. 18/ 2/ 4/ 30.

4. Þier skulud ecke snua ydur til afgudanna/ og ecke giøra ydur * steipta gude/ eg er Drottenn ydar Gud.

* 2. Mos. 20/ 23. C. 34/ 17.

5. Og nær þier vilied slatra þackar offre fyrer Drottne / þa skulud * þier offra þvi ydur til lystesemé.

* C. 7/ 11/ 15. etc.

6. Þad * skal etast a þeim deige þier slatred þvi / og a ødrum deigenum/ enn hvad sem leifest til þess þridia dags/ skal brennast med elldenum.

* C. 7/ 16/ 17.

7. Enn ef (nockud) verdur þo eted (þar af) a þeim þridia deige / þa er þad ein vidurstygd/og verdur ecke þacknæmt.

8. Og hvør sem þad etur skal bera sinn misgiørning / þvi hann saurgade Drottens helgedoom / og su sama persoona skal uppræktast fra sijnu foolke.

9. Og nar * þier uppskiered ydar merkur kornskieru/ þa skalltu ecke skiera alltsamann upp af þijns akurs endum/ ecke helldur safna axlunum naumt i þijna kornskieru. * C. 23 / 22.

5. Mos. 24/ 20.

10. Þu skallt ecke helldur naumt

taka vijnþrwgurnar af þijnum vijngarde / og ecke epteran safna þeim berium/ sem eru nidurfalleñ i þijnum vijngarde / (N elldur) lata þau epter þeim fatæka / og þeim wtlenda / eg er Drotteñ ydar Gud.

11. Pier skulud * ecke stela/ og ecke liwga/ ei helldur falsklega høndla/ sa eine vid hiñ añañ. *2. Mos. 20/15/16. 1. Thess. 4/6.

12. Og ecke falsklega sveria vid mitt nafn/so þu *vanhelger þijns Guds nafn/eg er Drotteñ. *2. Mos. 20/7. etc.

13. Þu skallt * ecke giøra þijnum naunga ofrijke/ ei ræna(hñ/)laat ** ecke daglaunarans laun vera hia þier ut nootkena til morguns.

* 2. Mos. 23/7. **5. Mos. 24/14. Jer. 22/13. Syr. 34/ 23. Tob. 4/ 19. Jak. 5/ 4.

14. Þu skallt ecke bølva þeim daufa / og * ecke leggia ästeiting fyrer þañ blinda / helldur ottast fyrer þijnum Gude / eg er Drotteñ.

* 5. Mos. 27/18.

15. * Pier skulud ecke giøra oriett i doomenum / þu skallt ecke ælijta þess fatæka persoonu / og ei heidra þess volldugа persoonu/(helldur)dæma þiñ naunga riettferduglega.

* 5. Mos. 16/ 19. etc.

16. Þu skallt * ecke ganga(sem) eirn bakkalare a medal þijns foolks/þu skallt ecke standa ** epter þijns naunga bloode / eg er Drotteñ.

* Ps. 15/3. Ps. 50/20. ** Jer. 9/8. Jak. 5/6.

17. Þu skallt ecke hata þiñ broodur i þijnu hiarta/(Eñ)þu skallt * vissulega straffa þiñ naunga/ ad þu skuler ecke bera synd yfer hañ.

* Syr. 19/13. etc. Matth. 18/15. Luc. 17/3.

18. Þu skallt ecke hefna þijn (sialfur/) og ei helldur geima (reide) i moote þijns foolks børnum/ Og þu * skallt elska þiñ naunga sem þig sialfañ/ eg er Drotteñ. * Marc. 12/ 31. etc.

19. Pier skulud hallda mijnar skickaner / þu skallt ecke lata þiñ fienad samblanda sig vid añad kyn / þu skallt * ecke sa þiñ akur med blondudu(korne/) og ei bera klæde a þier / sem eru ofeñ af ullu og lijne. * 5. Mos. 22/9.

20. Og nær eirn madur liggur hia eirne kviñu / med sædes samblande / og hun var ein þioonustu stulka / sem var trwlofud einum mañe / þo ecke (keypt) laus / eda feinged frelse / þad ber ad straffast/ eñ þau skulu ecke deydast/ þvi hun var ecke frij giefeñ.

21. Eñ hañ skal bera sitt skullda-offur fyrer Drotteñ / til samkundu-tialldbwdareñar dyra / eirn hrwt til skullda-offurs.

22. Og presturen skal giøra forlijkun fyrer hañ / med skullda-offursens hrwte fyrer Drotteñs auglite / fyrer hñs synd/sem hñ syndgade/so skal hañ fa fyrergiefning a siñe synd/ sem hañ syndgade. *c. 4/26/31/35. c. 5/13/16.

23. Nær þier komed iñ i landed/ og planted allra handa trie / sem mañ etur af / þa skulud þier skiera forhwdena af þeim/ (sem er) avoxteñ af þeim / i þriu ar skulu þau halldast ydur oumskoreñ/ og ecke etast.

24. Og a þvi fioorda are skal allur þeirra avøxtur vera eirn loflegur heilagleike fyrer Drotine.

25. Eñ a þvi fimta are skulud þier eta af avextenum þar af / ad þier safned ydur groodanum þar af / eg er Drotteñ ydar Gud.

26. Pier skulud eckert eta * med bloode/ þier skulud ecke spa/ ei helldur brwka kukl. * c. 3/ 17. etc.

27. Pier skulud * ecke kringskiera ydar høfud-hær/ ei helldur skalltu fordiarfa þitt skijfda skiegg. * c. 21/5. etc.

28. Og þier skulud * ecke skiera teikn fyrer þess dauda skulld a ydar lijkama/ eda setia rista skrift a ydur/ eg er Drotteñ. * 5. Mos. 14/ 1.

29. Þu skallt ecke saurga þijna dootur/ ad þu later hana hoorast/ad landed skule ecke fremia hoordoom / og

landed skule verda fullt af vanvirdu.
30. Þier skulud hallda mijna * sabbata/ og ottast fyrer mijnum Helgedoom/ eg er Drottenn. * c. 23/ 2. etc.
31. Þier skulud * ecke snwa ydur til spa-kvenna / og ecke leita burt til spamanna/ ad saurga ydur a þeim/ eg er Drottenn ydar Gud. * c. 20/6/27. 1. Sam. 28/ 7.
32. Þu skallt uppstanda fyrer þeim grahærda / og heidra þann gamla / og þu skallt ottast fyrer þijnum Gude/eg er Drottenn.
33. Nær þar umgeingst * eirn framande hia þier i þijnu lande / þa skulud þier ecke giøra hønum ofrijke.
* 2. Mos. 22/ 21. etc.
34. Sa framande/ sem umgeingst a medal ydar/skal vera ydur sem eirn innbyggiare af ydur / og þu skallt elska hann sem þig sialfann / þvi þier hafed vered utlendingar i Egyptalande / eg er Drottenn ydar Gud.
35. Þier skulud ecke giøra oriett i doomenum / i alenn / i * vigt / og i mæler. * 5. Mos. 25/15. Ordsk. 11/ 1. C. 20/ 10.
36. * Riett vigt / riett (punda) lood/ riettur epha/ og riettur hin skal vera hia ydur / eg er Drottenn ydar Gud/** sem utfærde ydur af Egypta lande. * 5. Mos. 25/13. Ordsk. 16/ 11.
** 3. Mos. 11/ 45. C. 22/ 32.
37. Og þier skulud * hallda allar mijnar skickaner / og alla mijna dooma/ og giøra þa/eg er Drottenn. * c. 18/ 30. C. 20/ 8/ 22.

XX. Capitule.

Strafp fyrer adskilianlegar Synder.

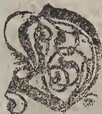
Og Drottenn talade til Mose / og sagde:
2. Og þu skallt seigia til Israels barna: Hvør sem hellst af Israels børnum / eda af þeim framande / sem umgeingst i Israel / er giefur * Molech af sijnu sæde/ skal vissulega deydast/ foolked i landenu skulu grijta hann i hel.
* C. 18/ 21. etc.
3. Og eg vil setia mitt * auglit i moote þeim sama manne / og lata ** uppræta hann fra sijnu foolke/ fyrer þad hann gaf Molech af sijnu sæde/ad saurga mitt Helgedoom / og vanhelga mitt heilaga nafn. * c. 17/ 10. ** Ezech. 14/ 8.
4. Og þar sem foolked i landenu sier ad sonu i gegnum fijngur vid þa somu manneskiu/ i þvi hann gaf Molech af sijnu sæde/ ad þeir sloou hann ecke i hel.
5. Þa vil eg þo setia mitt auglit i moote þeirre somu manneskiu / og hans ætt/ og lata uppræta hann / og þa alla/ sem fremia hoor epter hønum/ og drygia hoor epter Molech / fra þeirra foolke.
6. Nær ein persoona snyr sier * til spa-kvennanna eda til spasagnarmannanna ad drygia hoor epter þeim/ þa vil eg setia mitt auglit i moote þeirre somu persoonu / og uppræta hann fra sijnu foolke.
* C. 19/ 31. etc.
7. Þar fyrer * helged ydur/ og vered heilager/ Þvi eg er Drottenn ydar Gud.
* C. 11/ 44/ 45.
8. Og hallded mijnar * skickaner/og giored þær/ Eg er Drottenn / sem giører ydur heilaga. * c. 18/ 30. c. 19/ 37.
9. Þvi hvør sem hellst þar * bolvar sijnum fødur/ eda sinne moodur/skal vissulega deydast. Hann bolvade sijnum fødur/ eda sinne moodur/ hans blood vere yfer hønum. * 2. Mos. 21/ 17. etc.
10. Og hvør sem * drygger hoor med eins manns hustru/ hvør sem fremur hoor doom med sijns naunga hustru/ sa hoorkall skal vissulega deydast/ ja / og hoorkonan. * c. 18 / 20. 2. Mos. 20 / 14. 5. Mos. 22/ 22. Matth. 5/ 27. Joh. 8/ 5.
11. Ef nockur liggur hia sijns * fødurs hustru/ ad hann hafe openberad sijns fødurs blygdan / þa skulu þau bæde vissilega deydast/þeirra blood vere yfer þeim.
* C. 18/ 8. 1. Mos. 35/ 22. 5. Mos. 27/ 20. 2. Sam. 16/ 22.
12. Ef nockur liggur hia sijns * sonar hustru / þa skulu þau bæde vissilega

 deydast/

deydast/ þvi þau hafa giort eitt (skam-
arlegt) sambland / þeirra blood vere yfer
þeim. * 1. Mos. 38/18. 5. Mos. 27/23.
13. Ef nockur * liggur hia eirnre
karlmans persoonu/ so sem madur liggur
hia eirnre kvinnu / þeir hafa bæder giort
eina vidurstygd/ þeir skulu visselega deyd
ast/ þeirra blood vere yfer þeim.
* C. 18/ 22. Rom. 1/ 27. 1. Cor. 6/ 9.
14. Ef * nockur tekur eina kvinnu og
hennar moodur/ þad er ein hneixlan/ þeir
skulu brenna hann med ellde/ ja þau (bæde/)
ad þar sie eingenn vanvyrda a medal yd-
ar. * C. 18/ 17.
15. Og ef nockur hefur sitt samræde
med einum * fienade / hann skal visse-
lega deydast/ og fienadenn skulud þier dre
pa. * C. 18/ 23. etc.
16. Ef eitt kvennmadur helldur sig
til nockurs fienadar/ad hann hefur sam-
ræde med henne/ þa skalltu sla i hel kvinn
una og fienadenn / Þau skulu visselega
deydast / þeirra blood vere yfer þeim.
17. Og sa sem tekur sijna * systur/
sijns fødurs dootter / eda sinnar moodur
dootter / og sier hennar bligdan / og hun
sier hans bligdan (aptur/) þad er ein
(vidurstyggeleg) skømm/og þau skulu upp
rætast fra þeirra foolks barna augsyn /
hann openberade sinnar systur bligdan/ hann
skal bera sinn misgiørning. * C. 18. 9.
5. Mos. 27/ 22.
18. Og sa/ sem liggur hia eirnre kvi
nnu/sem er veik/og openberar hennar bligd
an/ og giører berann hennar brunn/ og hun
openberar sinn blood-brunn / þa skulu þau
bæde upprætast fra þeirra foolke.
19. Þu skallt ecke openbera þinnar *
moodur systur/og þinnar fødur systur bligd
an/ þvi hann hefur giort berann sinn næn-
asta ættingia. Þau skulu bera þeirra
misgiørning. * C. 18/ 13.
20. Og sa / sem liggur * hia sijns
fødur brooders hustru/ hann hefur open-
ad sijns fødur brooders bligdan/ þau sku
lu bera þeirra synd/ þau skulu deya barn
laus. * C. 18/ 14.
21. Ef * nockur tekur sijns brooders
hustru / þad er eitt slæmur giørningur /
hann openberade sijns brooders bligdan /
þau skulu vera barnlaus. * Marc. 6. 18.
22. So skulud þier nu * hallda all-
ar mijnar skickaner/ og oll mijn riettinde/
og giora þau/ uppa þad/ ad * * landed
skule ecke utskyrpa ydur / sem eg vil føra
ydur inn i/ til ad bwa þar i. * C. 19/37.
* * C. 18/ 25/ 28.
23. Og ecke ganga i þess foolks ski-
cke / hvert eg skal utreka fyrer ydur /
Þvi allt soddann hafa þeir giort / og eg
hafde eina vidurstygd til þeirra.
24. Enn eg seige ydur : þier skulud
setiast ad þeirra lande / og eg vil giefa
ydur þad til ad sitia þad / eitt * land /
sem flijtur med mioolk og hunange / eg
er Drottenn ydar Gud/sem hefe * * ad-
skiled ydur fra foolkenu. * 2. Mos. 3/8.
C. 13/ 5. * * 1. Kong. 8/ 53.
25. Og þier skulud giora mismun a
mille þess * hreina fienadar og þess o-
hreina / og i millum þeirra ohreinu fug-
la fra þeim hreinu / og ecke giora ydar
sæler ohreinar a fienadenum og a fugl-
unum / og a ollu þvi/ sem skrijdur a
Jordunne/ hvert ed eg hefe fraskiled fyr
er ydur / ad þad skule vera ohreint.
* C. 11/ 3. etc. 5. Mos. 14/ 4. etc.
26. Þar fyrer * skulud þier vera mi
er heilager/ þvi eg Drottenn er heilagur/
og eg hefe adskiled ydur fra foolkenu/ til
ad vera mijner. * C. 11 / 44 / 45. etc.
27. Og nær eirn madur eda kvinna
finst ad umgangast med * galldur/eda
spaadoom / þau skulu visselega deydast /
þeir skulu grijta þau i hel / þeirra blood
vere yfer þeim. * 2. Mos. 22/ 18. etc.

XXI. Capitule.

Hvernenn eirn Prestur i einu eda ødru skal skicka sier.

g Drottenn sagde til Mo-
se : tala þu til prestanna /
Aarons sona / og seig til
þeirra : (eirn prestur)skal
ecke saurga sig a einu *
lijke a medal sijns foolks.
* 4. Mos. 5/ 2. Ezech. 44/ 25.
2. Utann a sinne næstu ætt / sem hon-
um

um næst til heyrer / sem er yfer hans moodur/og yfer hans fodur/og yfer hans syne/og yfer hans dootter/og yfer hans broodur.

3. Og yfer hans systur / sem er ein joomfrw/ sem er hans næsta (ætt/) sem hefur ecke man/yfer henne mæ hann saurga sig.

4. Hann skal ecke saurga sig/ sem einn eghtamadur a medal hans foolks/ ad vanhelga sig.

5. Þeir skulu * og ecke klippa slett af a sijnu hofde / og ecke taka þeirra skyfda skiegg af/og ei skiera teikn a þeirra lijkama. * c. 19/27. 5.Mos.14/ 1. Ezech. 44/ 20.

6. Þeir skulu vera heilager fyrer þeirra Gude / og ecke vanhelga þeirra Guds nafn / þui þeir offra Drottens elld-offre / (ja) þeirra Guds braude / þar fyrer skulu þeir vera heilager.

7. Þeir skulu ecke taka (nockra) * hoorkonu/ ellegar þa/ sem er kreinkt/ og þa kuinnu/sem er rekenn fra sijnum manne/ skulu þeir ecke taka / þui hann er heilagur fyrer sijnum Gude. * Ezech.44/22.

8. Þar fyrer skalltu hallda hann heilagann/ þui hann offrar sijns Guds braude/ hann skal vera þier heilagur / þui * eg Drottenn er heilagur / sem ydur giore heilaga. * c. 19/ 2. c. 22/ 9/ 16.

9. Nær eins prests dootter tekur til ad fremia hoor / hun hefur skammad sinn fodur/ hun skal brennast med elldenum.

10. Sa sem er ypparste prestur a medal sinna brædra/ a hvers * hofud smurningar oleo er wthellt / og madur hefur uppfyllt hans hond/ad hann verdur færdur i klæden/ hann skal ecke giora bert sitt hofud/ og ei sundur rifa sijn klæde. * 2. Mos. 28/ 41.

11. Og hann skal ecke koma til nockurs dauds lijks/ og hann skal ecke saurga sig/ hvorke fyrer sinn fodur / eda fyrer sijna moodur. * 4.Mos.6/ 7. c. 9/ 6.

12. Og hann skal ecke wtganga af helgedoomenum / ad hann ecke vanhelge sijns Guds helgedoom / þui hans Guds smurningar olíu * krona er a honum/ eg er Drottenn. * 2. Mos. 28 / 36.

13. Og hann skal taka eina hustru i hennar * joomfrwr doome. * Ezech. 44/ 22.

14. Eina eckiu/ eda wiskwpada/eda kreinkta hooru / þær skal hann ecke taka/ helldur eina joomfrw af sijnu foolke s skal hann taka til hustrur.

15. Ad hann ecke vanhelge sitt sæde medal sijns foolks / þui eg er Drottenn / sem hann giorer heilagann.

16. Og Drottenn talade til Mose/ og sagde: tala þu til Aaron / og seig:

17. Nær þar er nockur * madur af þijnu sæde i þeirra ættum/ sem er vanse a / þa skal hann ecke ganga framm / ad offra sijns Guds braude. * 1.Tim.3/2. Tit. 1/ 6/7.

18. Þui * eingenn madur / sem breskeur er a/ skal ganga framm/(hvort hnn er) einn blindur madur/eda halltur/ eda sem hefur flatt (nef/) eda of-stoor. * C. 22/ 22.

29. Eda sa madur/ sem hefur lam a fætenum / eda lam a hondenne.

20. Eda keinghriggiadur / eda skackeigdur / eda hefur mein a sijnu auga/ eda er skurfottur / eda klædugur / eda kuidslitenn.

21. Og eingenn madur/sem hefur brest a sier af Aarons prests sæde/ skal ganga framm / ad offra Drottens elld-offre / þar er brestur a honum / hann skal ecke ganga framm / ad offra sijns Guds braude.

22. Þo skal hann eta sijns Guds braud af þui helgasta og af þui heilaga.

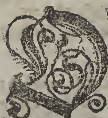
23. Enn hann skal ecke ganga til fortiallsens / og ei ganga framm til altaressens / þui þar er brestur a honum / ad hann skule ecke vanhelga minn helgedoom/ þui * eg er Drottenn/ sem giore þa heilaga. * c. 22/ 9 / 16/ 32.

24. Og Mose sagde(þetta) til Aaron og hans sona / og til allra Israels barna.

XXII. Capitule.

Logenn um Offursens Næstalag.

Og

g Drotteñ talade til Mo-
se/ og sagde :

2. Seig þu * til Aaron og til hañs sona / ad þeir hallde sig ꝼra Israels barna helgum hlutum / og ad þeir ecke vanhelge mitt heilaga naꝼn/ hvoria þeir helga mier/ eg er Drotteñ. * c. 6/ 25. 4. Mos. 6/ 23.

3. Seig til þeirra : hvør sa madur af øllu ydar sæde i ydar ættum/ sem geingur fram til þess heilaga / sem Israels børn helga Drottne/ og hañs ohreinleike er a honum/ þa skal su sama persoona uppræætast ꝼra miñe augsyn / Eg er Drotteñ.

4. Hvør sem hellst þar er aꝼ Aarons sæde/og hañ er lykþrær/eda heꝼur reinsl/ hañ skal ecke eta aꝼ þvi heilaga / fyrr eñ hañ hreinsar sig/ Og hvør sem snert er nockurn/sem er ohreiñ yꝼer einu lyke/ eda * hvør madur / sem sæded geingur fra i svefne. * c. 15/ 16.

5. Ellegar hvør þar kiemur vid nockud skrijdande (dyr /) sem hañ kyñe ad verda ohreinn af / ellegar vid eina mañeskiu / sem hañ kañ verda ohreinn aꝼ / epter øllum sijnum ohreinleika.

6. * Su persoona / sem kiemur vid þad/ skal vera ohrein tiñ til kvøllds / og ecke eta af þvi heilaga/ helldur bada siñ lijkama i vatne. * c. 11/ 24. etc.

7. Og nær sooleñ geingur nidur / þa skal hañ hreinsa sig/ og sijdañ mæ hañ eta aꝼ þeim heilogu hlutum / þvi þad er hañs matur.

8. Hañ skal ecke eta * hræ / eda sundur-rifed / ad saurga sig a þvi/ eg er Drotteñ. * 2. Mos. 22/ 31. etc.

9. Þar ꝼyrer skulu þeir hallda þad eg vil haꝼa hallded / ad þeir skule ecke hlada sig med synd/ og deya þar i/ nær þeir vanhelga þad/ * eg er Drotteñ / sem helgar þa. * c. 21/ 8.

10. Þar skal eingeñ ꝼramande eta af þvi heilaga / Prestsens heima ꝼoolk/ og einn daglaunare skal ecke eta þad heilaga.

11. Eñ haꝼe presturiñ keypt persoonu fyrer sijna wtgieꝼna peninga / hun mæ eta þar af / og sa sem fædest i hañs hwse/þeir mega eta af hañs braude.

12. Eñ kome ein prests dootter i eins framande mañs ꝼiærhalld/ þa skal hun ecke eta aꝼ þeirre heilogu upplifting.

13. Eñ verde ein prests dootter eckia eda utskwꝼud / og heꝼur ecke sæde/ og kiemur aptur til sijns fødurshwss/ lijka sem þegar hun var ein pijka / þa mæ hun eta af sijns fødurs braude / eñ eingeñ framande mæ eta þar af.

14. Eñ ete nockur aꝼ þvi heilaga ovitande / hañ skal leggia * þañ ꝼimta (part) þar aꝼ/ þar til/ og giefa prestenum þad (med) þvi heilaga.
* 4. Mos. 5. 7.

15. Ad þeir skule ecke vanhelga Israels barna heilaga hlute/ sem þeir upplipta fyrer Drottne/

16. Og (ecke) hlada sig med misgiørning (og) skulld/ nær þeir eta þeirra heilaga hlute/ þvi * eg er Drotteñ/sem helgar þa. * v. 9. c. 21/ 8/ 32.

17. Og Drotteñ talade til Mose/ og sagde:

18. Tala þu til Aaron og hañs sona / og til allra Israels barna / og seig til þeirra : hvør sem hellst aꝼ Israels hwse / eda aꝼ þeim ꝼramande i Israel / sem vill giøra sitt oꝼꝼur / hvørt helldur þad er þeirra * heit / eda þeirra ꝼrijvilie / sem þeir vilia oꝼꝼra Drottne til eins breñe-oꝼꝼurs. * Ps. 50/ 14.

19. Þad skulud þier giøra ydur til lystesemi/ (ad þier oꝼꝼred) einum kallkyns fyrer utañ lijte af ꝼienu / aꝼ saudunum/ eda af geitunum.

20. Þier skulud aungvu * oꝼꝼra aꝼ þvi/sem brestur er a/þvi þad verdur ecke þacknæmelegt fyrer ydur.
* 5. Mos. 15/ 21. C. 17/ 1. Mal. 1/ 8.

21. Og hvør sem vill oꝼꝼra einu þackar-oꝼꝼurs oꝼꝼre ꝼyrer Drottne / til eins fierdeiles heits / eda af frijvilia / aꝼ ꝼie eda aꝼ saudum / þa skal þad vera utañ lijte / ad þad skule verda þacknæmelegt/

þar

þar skulu eingen lyke vera a.

22. Pad sem er blindt/ eda (bein-) broted/ eda lest / eda sem hefur boolgu/ eda klada/ eda krefdu/ þvi skulud þier ecke offra Drottne/ og ei giefa elld-off ur af þeim a Drottens altare.

23. Bæde eirn uxe og saudur / sem hefur lim / of-stooran eda of-lyken / þvi mattu offra af friviliа/ en til eins heits/kan þad ecke verda þægelegt.

24. Þu skallt ecke helldur offra Drottne (nockru/ sem er) kramed/ eda molad/ eda sundur-rifed / eda afskored/og þier skulud ecke giøra þad i ydar lande.

25. Og þier skulud ecke offra af eins framande hende ydars Guds braud/ af nockru af þvi/ þvi þeirra vanse er a þeim/ þar eru lyke a þeim/ þeir skulu ecke þocknast ydur.

26. Og Drotten talade til Mose/ og sagde:

27. Nær eirn uxe eda lamb/eda geit fædast/þa skal þad vera i siø daga hia sinne moodur / Og fra þeim attunda deige og þar epter/ skal þad vera þægelegt / til ad offra einu elld-offre fyrer Drottne.

28. Hvørt helldur þad er uxe eda lamb / þa skal madur ecke slatra þvi a einum deige/ med syni afkvæme.

29. En nar þier offred Drottne einu lofgiørdar offre/þa offred þvi epter ydar vilia.

30. Pad skal etast a þeim sama deige / þier skulud ecke leifa þar af til morguns / eg er Drotten.

31. Þar fyrer skulud þier * hallda myn bod/og giøra þau/eg er Drotten.

* C. 18/ 30.

32. Ad þier ecke vanhelged mitt heilaga nafn/ og eg kunne vera heilagur a medal Israels barna/ þvi * eg er Drotten/ sem helgar ydur. * v. 9.

* C. 21/ 8. 23.

33. Hann sem wtfærer ydur af Egyptalande / ad vera ydar Gud / eg er Drotten.

XXIII. Capitule.

Setningur um þær hellstu Hatijder.

Og Drotten talade til Mose / og sagde:

2. Tala þu til Israels barna / og seig til þeirra: þessar eru Drottens hatijder / sem þier skulud kalla heilagar samkomur/þessar eru mynar hatijder.

3. * Sex daga skalltu erfida / en a þeim siøunda deige er sa stoore sabbat/er heiløg samkoma / þa skulu þier ecker erfide giøra/(Þvi) þad er Drottens sabbat/ i øllum ydar hybylum.

* 2. Mos. 20/ 8/ 9. etc.

4. Þessar eru Drottens samkomur/ þær heiløgu samkomur/ sem þier skulud kalla a þeirra (til settu) tyd.

5. J þeim fyrsta manade / a þeim * fiortanda (deige) i manadenum / millum þeirra ** tveggia aftna/ eru þad Drottens paskar. * 2. Mos. 12/18.

C. 23/ 15. 4. Mos. 9/ 2. C. 28/ 16.
5. Mos. 16 / 1. ** 2. Mos. 12/ 6.

6. Og a þeim fimtanda deige i þessum manade / er þad þess * osyrda brauds hatijd fyrer Drottne/þa skulud þier eta osyrt i siø daga.

* 2. Mos. 12/ 15.

7. Og a þeim fyrsta deige/skal þad vera ydur ein heiløg samkoma/þa skulud þier eckert þrældooms verk giøra.

8. Og þier skulud offra elld-offre fyrer Drottne i siø daga / a þeim siøunda deige skal vera ein heiløg samkoma/ þa skulud þier ecke giøra nockurt þrældooms verk.

9. Og Drotten talade til Mose / og sagde:

10. Tala þu til Israels barna/ og seig til þeirra : nær þier komed inn i þad land / sem eg vil giefa ydur / og uppskiered þess kornskurd / þa skulud þier frambera eirn omer af ydar kornskurdar fyrsta til prestsens.

11. Og hann skal hræra þann omer

fyrer Drottne / ydur til vilia / a ød-
rum deigenum epter ſabbatenñ ſkal
preſturenñ hræra þad.
12. Og þier ſkulud giøra offur a
þeim ſama deige/ nær þier hræred þañ
omer/ eitt lamb utañ lyte / ærs gam-
allt / til eins breñe-offurs fyrer Dr-
ottne.
13. Og * mat-offur þar til / tvo
tiundu (parta) miøls / blandad med
oleo/ til eins elld offurs fyrer Drottne/
til eins þægelegs ylms / og dryckiar-
offur þar til/ eirn (fioorda) part af
einum hin vijns. * c. 2/ 1. etc.
14. Þier ſkulud ecke eta braud / eda
ſteikt (ax/) eda grænt (ax/) til þeſſa
ſama dags / iñ til þeſſ þier bered ydar
Guds offur fram̄ / * Þetta ſkal vera
ydar epterkomurum ein eilijf ſkickun / i
øllum ydar hybijlum. * c. 6/ 18.
2. Moſ. 27/ 21. C. 30/ 21
15. Sijdañ ſkulud þier telia ydur *
fra ødrum deige epter ſabbatenñ / fra
þeim deige / þier bered hræringarenñar
omer fram̄ / ſiø heiler ſabbatar ſkulu
þeir vera. * 5. Moſ. 16/ 9. 10.
16. Fra þeim ødrum deige i þeirre
ſiøundu viku/ ſkulud þier telia fimtijg-
er daga / og offra nyju mat-offre fyrer
Drottne.
17. Af ydar hybijlum ſkulud þier
fram̄bera hræringar braudet/ þar ſku-
lu vera tvo af tveimur tiundu (pørt-
um) miøls/ fyrſta groodans (braud)
ſkal bakaſt med ſurdeige til Drottenñs.
18. Og þier ſkulud bera fram̄ med
braudenu ſiø lømb/ ærs gømul/ utañ
lyte/ og eirn ungur uxe/ og tveir hrut-
ar ſkal vera breñe-offur fyrer Drott-
ne/ og þeirra mat-offur/ og þeirra dryck
iar-offur/ þad er eitt vel þocknanlegs
ylms elld-offur fyrer Drottne.
19. So ſkulud þier tilreida eirn geit
hafur til ſynda-offurs / og tvø lømb /
ærs gømul til þackar-offurſins offurs.
20. Og preſturenñ ſkal læta hræra
þau med þeſſ fyrſta groodurs braude
til eirnrar hræringar fyrer Drottne /
med þeim tveimur lømbum / þau ſkulu
vera eiñ heilagleike fyrer Drottne til
preſtſens.
21. Og þier ſkulud kalla (ſamañ)
a þeim ſama deige/ þad ſkal vera ydur
ein heiløg ſamkoma/ þier ſkulud eckert
þrældooms verk giøra / Þad ſkal vera
ein eilijf ſkickun i øllum ydar hybijl-
um / hia ydar epterkomurum.
22. Og nær þier * uppſkiered ydar
lands kornſkurd / þa ſkalltu ecke ſkiera
alldeiles upp a þijnum akre / nær þu
uppſkier/ og ecke ſafna of miklu i þiñe
kornſkieru/ Þu ſkallt læta þad (vera)
handa þeim fatæka / og handa þeim
framande/ eg er Drottenñ ydar Gud.
* C. 19/ 9. etc.
23. Og Drottenñ talade til Moſe /
og ſagde:
24. Tala þu til Iſraels barna/ og
ſeig: i þeim ſiøunda manade / a þeim
fyrſta (deige) i manadenum / ſkulud
þier hallda eirn * ſabbat / eiñ (bæ-
ſoonu) hlioom til miñingar/ eina hei-
laga ſamkomu. * 4. Moſ. 29/ 1.
25. Þa ſkulud þier eckert þrældooms
verk giøra / og þier ſkulud offra elld-
offre fyrer Drottne.
26. Og Drottenñ talade til Moſe /
og ſagde:
27. Eñ a þeim * tiunda (deige) i
þeſſum ſiounda manade / er forlijkun-
ar dagurenñ / ſa ſkal vera ydur ein hei-
løg ſamkoma/ þa ſkulud þier þiaa ydar
ſaler/ og giøra elld-offur fyrer Drott
ne. * c. 16/ 30. etc.
28. Og þier ſkulud eckert verk giø-
ra a þeſſum ſama deige / þvi hañ er
forlijkunarenñar dagur/ til ad giøra for
lijkun fyrer ydur / fyrer Drottenñs yd-
ar Guds augſyn.
29. Þvi hvør perſoona / ſem ecke
þinæſt a þeſſum ſama deige / ſu ſkal
uppræetaſt fra ſijnu foolke.
30. Og hvør ſu perſoona/ ſem giør-
er nockurt erfide / a þeſſum ſama dei-
ge/ þa ſømu perſoonu vil eg eydelegg-
ia fra ſijnu foolke.

3. Þier skulud eckert verk giøra / (Þad skal vera) ein eilijf skickan hia ydar epterkomurum / i øllum ydar hy- bylum.

32. Þesse er ydar * stoore sabbat / ad þier skulud þia ydar saler / a þeim niunda deige i manadenum / um aptan eñ / fra þeim eina aptne / til þess añars skulud þier hallda ydar sabbat.
* C. 16 / 31.

33. Og Drottenn talade til Mose / og sagde:

34. Tala þu til Israels barna / og seig: a þeim fimtanda deige i þessum þm siøunda manade / er lauffskalaña * hatijd / i siø daga fyrer Drottne.
* 2. Mos. 23 / 16. 4 Mos. 29 / 12.

35. A þeim fyrsta deige skal vera ein heiløg samkoma / þier skulud eckert prældooms verk giøra.

36. Þier skulud offra elld-offre fyrer Drottne i siø daga / eñ a þeim attunda deige / skal þad vera ydur ein heiløg samkoma / og þier skulud offra Drottne elld offre / þad er forbods (dag ur /) þier skulud eckert prældooms verk giøra.

37. Þessar eru Drottens hatijder / sem þier skulud kalla heilagar samkom ur / ad offra fyrer Drottne elld-offre / breñe-offre og mat-offre / (og ødru) offre / og dryckiar-offrū / hvørs dags hønd lan a sijnum deige.

38. Fyrer utañ Drottens sabbat / og fyrer utañ ydar gafur / og fyrer ut añ øll ydar heit / og fyrer utañ allar ydar lostugar (gafur /) sem þier skulud giefa Drottne.

39. Þo a þeim fimtanda deige i þeim siøunda manade / nær þier safned Jardareñar grooda / skulu þier hallda hatijdlega Drottens hatijd siø daga. A þeim fyrsta deige er þad sabbat / og a þeim attunda deige er þad sabbat.

40. Og a þeim fyrsta deige skulu þier taka ydur avøxt af * føgrum triam / palma kvist / og bloom kvistu af þickvum triam / og vijder hia lækium / og vera glader / fyrer Drottens ydar Guds auglite siø daga.
* Neh. 8 / 14 / 15 / 16.

41. Og þier skulud hatijdlega hallda þa hatijd fyrer Drottne siø daga um ared: (þ skal vera) * ein eilijf skickan hia ydar epterkomurum / þier skulud hatijdlega hallda hana i þeim siøunda manade. * C. 6 / 18.
2. Mos. 27 / 21. C. 30 / 21. 4. Mos. 10 / 8.

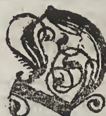
42. Siø daga skulu þier bwa i lauffskalunū / hvør iñbyggiare i Israel skal bwa i lauffskalunum.

43. Vppa þad / ad ydar epterkomarar skule vita / ad eg liet Israels børn bwa i tiølldum / þegar eg wtfærde þa af Egyptalande / * eg er Drottenn ydar Gud. * C. 11 / 44. C. 18 / 2 / 14 / 30.

44. Og Mose sagde Israels børnum (soddañ) Drottens (tilsettar) hatijder.

XXIV. Capitule.

Skickun um Oleum til Lampaña / og Skodunar Brauden / Um þañ sem bølvar / og um þañ sem slær nockud i Hel.

Og Drottenn talade til Mose / og sagde:

2. Biood Israels børnum / ad þau bere * til þijn hreint skiered oleum af oliu-trie / til lijsingareñar sem allstijd (kuñe) ad kastast ofañ i lampañ. * 2. Mos. 27 / 20.

3. Utañ fyrer vitnesburdarens fortiallde / i samkundu tialldbudeñe skal Aaron tilreida þad fra aptne til morguns / alltijd fyrer Drottens auglite / Þetta skal vera ein * eilijf skickan hia ydar epterkomurum. * C. 6 / 18.
C. 10 / 9

4. Eñ hañ skal tilreida lampana a þeim hreina lioosastiaka alltijd fyrer Drottens auglite.

5. Og þu skallt taka miøl / og baka þar af tooif køkur / ein kaka skal h fa tvo tijundu (parta /) so skalltu leggia þær i tvær rader.

6. Sex i hvøria rød a þvi fagra borde fyrer Drottens auglite.

7. Og þu skallt leggia hreint reykelse a hvøria rød / ad þad skule vera braud til eirnrar miñingar / eitt elld offur fyrer Drottne.

8. A hvørium sabbats deige skal hañ tilreida þad allttyd fyrer Drottens augsyn / af Israels børnum / til eins eilijfs sattmala.

9. Og þad skal heyra Aaron og hañs sonum til / og þeir skulu eta þad a þeim heilaga stad / þvi þad er hønum þad helgasta af Drottens elld offrum / til eirnrar eilijfrar skickanar.

10. Eñ þar gieck eirn Israelitiskrar kviñu son ut / og hañ var eins Egyptsks mañs sonur a medal Israels barna / og þeirrar Israelitisku son og eirn Israelitiskur madur þrættudu i herbudunum.

11. Og sa Israelitisku kviñu son lastade nafned / og bølvade / þa leiddu þeir hañ til Mose / og hañs moodur nafn var Selomith / Dibri doottir / af Dans ætt.

12. Og þeir settu hañ * i fangelsed / þar til þeir feinge eitt bert andsvar af Drottens muñe.
* 4 Mos. 15/34.

13. Og Drotteñ talade til Mose / og sagde:

14. Fær ut þañ / sem hefur bølvad / burt wt fyrer herbudernar / og læt alla þa / sem þad heyrdu / leggia þeirra hend ur a hañs høfud / og sa giørvalle søfn udur skal grijta hañ.

15. Og tala til Israels barna / og seig : hvør hellst þar bølvar sijnum Gude / hañ skal bera sijna synd.

16. Og hvør sem * lastar Drottens nafn / skal vissulega deydast / allur søfnudureñ skal vissulega grijta hañ / eins sem þañ framande / so iñbyggiarañ / nær hañ lastar (þad) nafn / þa skal hañ deydast. * 2. Mos. 20/7.

17. Ef nockur slær eina * mañeskiu i hel / þa skal hañ vissulega deydast.
* 2. Mos. 21/12. 4. Mos. 35/16.

18. Eñ hvør þar slær eirn fienad i hel / skal aptur giefa sal fyrer sal.

19. Og hvør þar lijter siñ naunga / þa * skal þar giørast vid hañ / sem hañ hefur giørt. * 2. Mos. 21/23/24. etc.

20. Brot fyrer brot / auga fyrer auga / tøñ fyrer tøñ / eins sem hañ hefur giørt lijte a eirnre mañeskiu / so skal þar giørast vid hañ.

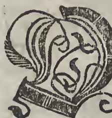
21. Hvør sem slær eirn fienad / skal giallda þad aptur / eñ hvør þar slær eina mañeskiu (i hel /) skal deydast.

22. Þad skal vera * eirn riettur a medal ydar / so vel fyrer þañ framanda / sem fyrer eirn iñbyggiara skal þad vera / * * þvi eg er Drotteñ ydar Gud.
* 2. Mos. 12/49. ** 3. Mos. 11/44.

23. Og þetta sagde Mose til Israels barna / og þeir * færdu þañ / sem hafde bølvad burt ut fyrer herbuderñar / og grijttu hañ i hel / Og Israels børn giørdu eins sem Drotteñ bijfalade Mose. * 4. Mos. 15/36.

XXV. Capitule.

Fagnadar eda Jubil Ared.

Og Drotteñ hafde talad til Mose a Sinai fialle / og sagdt:

2. Tala til Israels barna / og seig til þeirra : nær þier komed iñ i þad land / sem eg vil giefa ydur / þa skal Jørdeñ hallda sabbat fyrer Drottne.

3. * Sex ær skalltu sa þijna mørk / og sex ær skalltu skiera þiñ vijngard / og safna ævexte þar af.
* 2. Mos. 23/10.

4. Eñ a þvi siøunda ære skal landed hallda þañ stoora sabbat / þad er eirn sabbat fyrer Drottne / þu skallt ecke sa þijna mørk / og ei skiera þiñ vijngard.

5. Eñ hvad þar uppvex af sialfu / skalltu ecke þijnum kornskurde af sier sialfu / skalltu ecke uppskiera /

uppſkiera / og ecke ſafna þeim vijn‑
þrwgum upp / ſem voxa fyrer utañ
þitt erfide / þad ſkal vera landſens
hvijldar‑ar.

6. Og þad ſkal vera Jardarenar
ſabbat fyrer ydur ad eta/fyrer þig og
þiñ ſvein / og fyrer þijna þernu / og
fyrer þiñ daglaunara / og fyrer þitt
heima foolk/ þa framande hia þier.

7. Og fyrer þiñ fienad / og fyrer
þaug ville dijr / ſem eru i þijnu lande/
allur avoxtur þar af ſkal vera til ad
eta.

8. Og þu ſkallt telia þier ſio hvijl
dar‑ar / ſio ar ſiotiñum / og þeir ſio
hvijldar ars dagar ſkulu vera þier niju
og fiorutiju ar.

9. Og þu ſkallt lata fagnadarens
baſunu ganga um̃ kriñg i þeim ſiound
da manade a þeim * tijunda (deige) i
manadenum a forlijkunaña deige/ þier
ſkulud lata ganga um̃ kriñg baſunu
i ollu ydar lande. * c. 23/ 27.

10. Og þier ſkulud hallda þad fim̃
tugaſta ars ar heilagt / og kalla frel‑
ſe i landenu fyrer ollum þeim/ſem bwa
þar i / þad ſkal vera ydur eitt fognud
ur/ og þier * ſkulud koma aptur hvor til
ſijns eigendooms/og koma aptur hvor til
ſiñar ættar. * c. 27/ 24.

11. Þad fim̃tugaſta ars ar ſkal ve‑
ra ydur eitt fagnadar (ar/) þier ſkulud
ecke ſa/ og ei uppſkiera/ þad ſem uppvex
af ſier ſialfu / og ecke upplesa þad /
ſem uppvex fyrer utañ erfide þar i.

12. Þvi þad er fagnadar (ar/) þad
ſkal vera ydur eitt heilagleike/ þier ſkul‑
ud eta hvad mørken ber.

13. J þeſſu fagnadarens are ſkulu
þier aptur koma / hvor til ſijns eigen‑
dooms.

14. Og nær þu ſelur þijnum naunga/
nockud edur kauper (nockud) af þijns
naunga hende/þa ſkulud þier * ecke ne‑
ſeilaſt ſa eine vid añañ. * 1. Teſſ. 4/ 6.

15. Eins ſem aren telſaſt epter fagn
adar (ared /) ſkalltu kaupa af þijnum
naunga / epter arafia grooda tolu ſkal
hañ ſelia þier.

16. Epter þvi ſem aren eru mørg
til/ ſkalltu lata kauped þar a uppſtijga/
og epter þvi ſem aren eru fa til/ſkallt
þu lata kauped þar a miñka / þvi hañ
ſelur þier ſo marge (are) grooda.

17. So ſkulud þier ecke nockur meiſ‑
aſt ſiñ naunga/eñ þu ſkallt * ottaſt fyr
er þijnum Gude / þvi * * eg er Drottiñ
ydar Gud. * c. 19/14/32. * * c. 11/44.

18. Þar fyrer * ſkulud þier giora mijn
ar ſkickaner/ og hallda mijn riettinde/ og
giora þau / og * * þier ſkulud bwa o‑
hult i landenu. * c. 18/ 30. c. 19/ 37.
* * 1. Kong. 4/ 25.

19. Og landed ſkal giefa ſiñ avoxt/
ad þier ſkulud hafa noog ad eta/og bwa
ohult þar i.

20. Og ef þier villed ſeigia: hvad
ſkulum vier eta a þvi ſiounda are ſem /
vier ſkulum ecke ſa/ og ecke iñſafna vor‑
um grooda.

21. Og eg vil giefa * mine bleſſan
befalning yfer ydur a þvi ſietta are/ ad
þad ſkal bera grooda fyrer þau þriu ar.
* 5. Moſ. 28/ 8.

22. Ad þier kuñed ſa a þvi attunda
are/ og eta af þeim gamla grooda allt
til þeſs nijunda ars / þar til groodureñ
kiemur þar af / ſkulud þier eta þad
gamla.

23. Þar fyrer ſkulud þier ecke ſelia
landed olldunges af hende / þvi landed
heyrer mier til/þvi þier erud * framande
og gieſter fyrer mier. * 1. Kron. 29/15.
Ps. 39/ 13.

24. Og þier ſkulud i ollum ydar eig‑
endooms londum lata Jordena til lauſ‑
nar.

25. Nær þiñ brooder verdur ufarm‑
adur/ ad hañ ſelur af ſijnum eigendoom/
kome þa hañs nanaſte frænde til ha‑
ñs / ad leyſa þad / þa ma hañ * leyſa
hvad hañs brooder hefur ſelldt.
* Ruth. 4/ 2. etc.

26. Og nær nockur hefur ecke þañ /
er kuñe leyſa / eñ eignaſt ſialfur / og
fær hier um̃ ſo myked / hañ kuñe leyſa
þad fyrer.

27. Þa skal hann reikna þau aar sijd-
an hann sellde þad/ og giefa aptur/ hvad
sem yfer hleipur/ til mannsens/ hvoriumm
hann sellde þad/ og hann skal koma til sij-
ns eigenndooms aptur.

28. Enn kunne hann ecke eignast so myk-
ed sem hann kann betala honum aptur/ þa
skal þad/ sem hann hefur selldt / vera i
þess vallde/ sem keypte þad/ inn til fagn-
adar aarsens / og a fagnadar (aarenu)
skal þa ganga þar fra / og hann skal ko-
ma til sijns eigendooms aptur.

29. Og nær nockur selur eitt hwse inn-
ann stadarens mwra/ hann hefur eins heills
aars frest / sijdann kauped er giort / ad
leysa þad aptur / so lenngann tijma skal
lausnenn vera þar a.

30. Enn verde þad ecke leyst fyrr enn
þad allt aar er umm lided fyrer honum/ þa
skal hwsed/ sem er i einu þorpe/ þar sem
er mwr umm kring / verda (honum) til
eins friaals kaups/ sem þad keypte/ fyr-
er hans epterkomara/ hann skal ecke gan
ga þar fra a fagnadarens(aare.)

31. Enn sie þad hws i lands þorpun-
um/ þar sem ecke er mwr umm kring/ þa
skal þad reiknast lijka sem akurs land /
þad skal leysast/ og hann skal ganga þar
fra a fagnadar (aarenu.)

32. Og Levitanna stader/ og þaug
hws i stodunum/ sem þeirra eigendoom-
ur er i / meiga alltijd verda leyst fyrer
Levitana.

33. Og hvor sem leyser (nockud) af
Levitunum / hann skal ganga þar fra /
(hvort helldur þad er) selldt hws eda stad
ur / sem hann hefur seted a fagnadarens
(aare/) þvi hws i Levitanna stodum / eru
þeirra eigendoomur a medal Israels
barna.

34. Enn morkenn utann fyrer þeirra
stodum skal ecke seliast/ þvi þad er þeim
eirn eilijfur eigendoomur.

35. Og nær þinn * brooder wtarmast/
og verdur fataekur hia þier / þa skalltu
frelsa hann/ eirn framande og eirn giest-
ur skal og lifa med þier.

* 5. Mos. 15 / 7/ 8.

36. Þu skallt ecke taka okur edur
ofgialld af honum / helldur ottast fyrer
þijnum Gude/ ad þinn brooder(kunne) lifa
med þier.

37. Þu * skallt ecke faa honum þij-
na peninga uppa okur / ei helldur reikna
þinn kost ofdijrann. * 2. Mos. 22/ 25. etc.

38. * Eg er Drottenn ydar Gud/ sem
wtfærde ydur af Egyptalande / ad eg
villde giefa ydur Canaans land/ ad vera
ydar Gud. * c. 11 / 45.

39. Og ef þinn brooder verdur wtarm
adur hia þier / og hann * verdur selldur
til þijn / þa skalltu ecke laata hann þræl-
ka hia þier/ sem eirn þræll þrælkar.

* 2. Mos. 21/ 2, etc. 5. Mos. 15/ 12.

40 Enn hann skal vera hia þier sem
eirn(dag=)launare/ sem eirn giestur/ hann
skal þiona þier inn til fagnadar aarsens.

41 Þa skal hann wtganga fra þier /
hann og hans born med honum/ og skal
koma aptur til sinnar ættar / og koma til
sinna fedra eigenndooms aptur.

42. Þvi þeir eru mijner þienarar /
sem eg wtfærde af Egyptalande / þeir
skulu ecke seliast sem þrælar seliast.

43. Og þu skallt ecke * hardlega
drottna yfer honum / helldur ottast fyrer
þijnum Gude. * Eph. 6/ 9.

44. Og þinn þienara og þijna þer-
nu (ambattande/) sem þu munt hafa af
heidingiunum/ sem eru allt umm kring yd-
ur/ af þeim skulud þier kaupa þienara og
ambætt.

45. Og þar fyrer utann af giestanna
bornum/ þeim framande medal ydar/ af
þeim skulud þier kaupa/ og af þeirra ætt/
sem er hia ydur / sem þeir hafa alid i
ydar lande / og þeir skulu verda ydur til
eigendooms.

46. Og þeim skulud þier ad erfd hij
hallda fyrer ydar born epter ydur / til
eilijfs eigendooms til ad eiga / þa skulud
þier laata vera eilijfa þræla/ enn yfer yd-
ar brædrum Israels bornum/ skal sa eine
ecke hardlega stioorna yfer þeim odrum.

47. Nær eirn framande eda giestur
verdur rijkur hia þier/ og þinn brooder wt-
armast

armast hia honum / so ad hann selur sig
til þess framanda/ sem er giestur hia þi-
er/eda til þess framanda ættar rootar.
48. Pa skal hann / epter þad hann er
selldur/ hafa(rett til ad)leysast(aptur/)
Einn af hans brædrum ma leysa hann.
49. Annadhvert hans fodur brood-
er / eda hans fodur broodurs sonur ma
leysa hann / eda og nockur af hans nan-
ustu ætt/ af hans frændseme/ ma leysa
hann / eda kunne hann svo myked utvega
(med) sine hende/ þa skal hann leisa sig.
50. Og hann skal reikna vid þann/ sem
hann keipte/ fra þvi are/ sem hann selld-
est til hans/ inn til fagnadar arsens/ og
peningarner/ sem hann selldest fyrer/ sku-
lu reiknast epter ara-tolunne/ epter eins
(dags) launara tyma skal hann vera hia
honum.
51. Ef þar eru enn þa morg ar epter/
þa skal hann þar epter aptur gefa fyrer
syna lausn / af peningunum/ hann var
keyptur fyrer.
52. Enn ef þar eru fa ar epter inn
til fagnadar arsens/ þa skal hann reikna
vid hann / epter synum arum / hann skal
giefa aptur fyrer syna lausn.
53. Lyka sem eirn (dags) launare ar
fra are skal hann vera hia honum/ Hann
skal ecke hardlega drottna yfer honum
fyrer þynum augum.
54. Enn kunne hann ecke leysast med
þessu(moote/)þa skal hann ganga laus ut
a fagnadar arenu / hann og hans born
med honum.
55. Þvi Jsraels born eru myner þien
arar/(ja) þeir eru myner þienarar/sem
eg utførde af Egyptalande. Eg er
Drottenn ydar Gud.

XXVI. Capitule.

Blessan fyrer þa/ sem hallda Drott-
ens Bod. Bolvan fyrer þa/ sem ecke
villa hlyda Drottne.

NJer skulud ecke giora yd
ur afgude/ eda bylate /
þier skulud ecke helldur
uppreisa ydur eirn stool-
pa / ellegar setta mark-
stein i ydar land/ ad til-
bidia þar framme fyrer / þvi eg er Drott-
enn ydar Gud.
2. Halldeð * myna sabbata / og otte-
ist mitt helgedoom/ eg er Drottenn.
* 2. Mos. 20/ 8. C. 23/ 12.
3. Þar sem * þier gangeð i mynum skick-
unum / og halldeð myn bod / og gioreð
þau. * 5. Mos. 28/ 1.
4. Þa vil eg giefa ydur * regn a
synum tyma / og Jordenn skal giefa sinn
grooda / og trien a morkenne skulu bera
þeirra avoxt. * 5. Mos. 11/14. C. 28/12.
5. Og þreskiunar-tymenn skal vera fyr
er ydr til(vyn-)yrkiunar/ z(vyn-)yrkiann
skal vera til(korn-)sædesens/ z þier skul-
ud eta ydar braud / ad þier verdeð mett-
er / og * bwa ohult i ydar lande.
* C. 25/ 18.
6. Og eg vil giefa frid i landenu /
ad þier megeð liggia / og einginn skal
skielfa(ydr/)Eg vil burttaka þau vondu
dyr ur landenu / og sverdeð skal ecke gan
ga i giegnum ydar land.
7. Og þier skuluð reka ydar fiendur/
og þeir skulu falla fyrer ydur fyrer sverd
enu.
8. Og * fimm af ydur skulu reka hun
drad/ z hundrad af ydr skulu reka tyu þus
under/ þvi ydar * * fiendur skulu falla
fyrer ydur fyrer sverdenu.
* 5. Mos. 32/ 30. ** 1. Sam. 14/ 13.
2. Kron. 14. 9/ 12.
9. Og eg vil snwa(mier) til ydar/og
giera ydur avaxtarsama/ og fiolga yd-
ur/ og stadfesta mitt sattmaala vid ydur.
10. Og þier skuluð eta þad gamla /
sem skal endast wt/ og wtbera þad gam-
la/ nær þad nyia kiemur.
11. Eg vil setta mitt bwstad midt a
medal ydar/og myna sal skal ecke væma
vid ydur.
12. Og eg * vil ganga a medal ydar/ z
* vera ydur Gud/ z þier skuluð vera mitt
foolk. * 2. Cor. 6/ 16. * * Openb. 21. 7.
13 Eg * er Drottenn ydar Gud / sem
wtfærde ydur af Egyptalande / ad þier
skyllduð ecke vera þeirra þienarar/ og eg
hefe brotið ydar oks-trie / og lated ydur
ganga uppriett. * C. 11/ 44/ 45.
2. Mos. 20/ 2.

14. Eñ vilied * þier ecke hlÿda mier / og ecke giøra øll þesse bod.
* 5. Mos. 28/15. etc.

15. Og vilied forackta mÿñar skickaner / og ydar sæler væmer vid mÿñum rietlindum / ad giøra ecke øll mÿn bod / ad læta miñ sattmæla standa til baka.

16. Þa vil * eg og so giøra ydur þetta / z eg vil vitia ydar med skielfingu / boolgu og kølldu sÿke / ad ydar andlit skal fortærast / og lÿfed vanmegnast / og þier skulud sa ydar sæde forgiefens / og ydar fiendur skulu uppeta þad.
* 5. Mos. 28/21. Ezech. 14/21.

17. Og eg * vil setia mitt andlit mootte ydur / og ** þier skulud verda slegner af ydar fiondum / og þeir skulu drottna yfer ydur / sem ydur hata / og þier skulud flÿa / (þar /) sem eingeñ eltter ydur.
* C. 17/10. ** 5. Mos. 28/25.

18. Og vilie þier ecke eñ þa þar a ofañ hlÿda mier / þa vil eg eñ giøra þad siøsiñum meir / ad strafa ydur fyrer ydar synder.

19. Og eg vil briota ydar stirkle hroka / og giøra * ydar Himen sem jarn / og ydar Jørd sem kopar.
* 5. Mos. 11/17. C. 28/23.

20. Og ydar kraptur skal fortærast forgiefens / ad ydar Jørd skal ecke giefa siñ grooda / og trien i landenu ecke bera þeirra avoxt.

21. Og ef þier eñ þa ganged i giegn mier mootþrooañlega / og vilied ecke hlÿda mier / þa vil eg eñ giøra þad siøsiñum meir / ad slæ uppa ydur epter ydar syndū.

22. Og eg vil senda ville-dÿr a medal ydar / þau skulu ræna ydur / (ydar børnum /) og i hel rÿfa ydar fienad / og mÿnka ydur / og ydar veiger skulu verda i eyde.

23. Vilied þier ecke eñ þa þar med læta ydur aga af mier / helldur ganga i giegn mier mootþrooañlega /

24. Þa vil eg og ganga i giegn ydur mootvilliuglega / og slæ ydur eñ þa siøsiñum meir fyrer ydar synda skulld.

25. Og færa eitt hegnande * sverd yfer ydur / sem skal hefna (mÿns) sattmæla / Og ef þier safned ydur i ydar stade / þa vil eg samt senda ** drepsoott a medal ydar / og þier skulud giefast i ydar fiandmaña hond. * Es. 1/20.
** Ezech. 14/19.

26. Nær eg fordiarfa ydar brauds krapt / so ad tiu konur skulu baka ydar braud i einum ofne / og vega ydar braud wt med vigt / og þier skulud eta / og ecke mettast.

27. Vilied þier ecke eñ þa þar med hlÿda mier / helldur ganga i giegn mier mootþrooanlega.

28. Þa vil eg og ganga i giegn ydur i mÿñe reide mootvilliuglega / og strafa ydur og so siøsiñum meir fyrer ydar synder.

29. Ad þier skulud * eta ydar sona holld / og eta ydar dætra holld.
* 5. Mos. 28/53. Jer. 19/9. Harmagr. 2/20.

30. Og eg vil afmæ ydar hæder / og afhøggva ydar (trie-)gude / og kasta ydar kroppum ofañ a ydar afguda kroppa / og mÿn sal skal væma vid ydur.

31. Og eg vil giøra ydar stade ad audn / og læta nidurbriota ydar helgedooma / og eg vil ecke lukta ydar sæta lukt.

32. So vil eg giøra landed i * eyde / ad ydar fiendur / sem bwa i þvi / skulu undrast þess vegna. * Jer. 25/9.

33. Eñ ydur vil eg * burtdreifa a medal heidingiaña / og draga sverded wt epter ydur / ad ydar land skal vera i eide / og ydar stader skul vera ein audn.
* 5. Mos. 28/64.

34. Þa skal landed þorlista sig med sÿna sabbata / so leinge þad liggur i eyde / og þier erud i ydar fiandmaña lande / (jæ) þa skal landed hvÿlast / og þocknast sÿner sabbatar.

35. Alla þa stund þad liggur i eyde / skal þad hvÿlast / þar fyrer / ad þad hvÿlest ecke / þañ tÿd þier skyllduð hallda heilagt / þegar þier biuggud þar i.

36. Og þa / sem verda uñfram epter af ydur / vil eg giøra so * deighiartada i þeirra fiandmaña lande / ad eitt skieked laufblads hlioodskal reka þa / og þeir skulu flÿa / sem madur flÿr fyrer sverde / og falla þar / sem eingeñ eltter þa-

þa. * 5. Mos. 28/ 66/ 67. C. 32/ 30 Es. 30/ 17.

37. Og sa eine skal hlaupa a þann annann / lijka sem fyrer einu sverde / enn þo eingenn ellie (þa/) og þier skulud ecke þora ad reisa ydur upp fyrer ydar fiandmanna augsyn.

38. Og þier skulud eydeleggiast a medal heidingianna/ og ydar fiandmanna land skal forfæra ydur.

39. Enn hvørier þar verda enn þa umfram af ydur/ þeir skulu vanmegnast i þeirra misgiørningum / i ydar fiandmanna lande / og vanmegnast i þeirra fedra misgiørningum med þeim.

40. Þa * skulu þeir medkienna þeirra misgiørning / og þeirra fedra misgiørning epter þeirra yfertrodslu/ med hvørre þeir hafa høndlad þverudarsamlega i moote mier / og lijka med hvørre þeir hafa gemged i giegn mier mootþrooannlega. * 5. Mos. 4/ 30. C. 30/ 2.

41. (Þar fyrer) vil eg og so ganga med þeim mootviliuglega/ og læta þa koma i þeirra fiandmanna land / Þa skal vijst þeirra oumskorna hiarta audmijkia sig / og þa skal þeim þocknast þeirra misgiørnings (straff.)

42. Og eg vil * þeinkia a minn sattmæla vid Jakob/ so og a minn sattmaala vid Isaak / so og a minn sattmæla vid Abraham vil eg þeinkia/ og þeinkia a landed. * 2. Mos. 2/ 24. 4. Kong. 13/ 23.

43. Og landed skal yfergiefast af þeim/ og hafa þocknan i sijnum sabbatum/ þa stund þad er i eyde fyrer þeim/ Og þeim skal þocknast þeirra misgiørnings (straff/) vegna þess/ sem vegna þess/ þeir forsmaadu mijn rietlinde/ og þeirra sæla vamde vid mijnum skickunum.

44. Og enn þo þeir sieu i þeirra fiandmanna lande/ hefe eg samt ecke utskwfad þeim / og mig velger ecke (so) vid þeim / ad eydeleggia þa / ad minn sattmaale skule vera ute vid þa/ þvi eg er Drottenn þeirra Gud.

45. Og vil minnast a þa (vegna) þess sattmaala vid þa fyrre/ þegar eg utfærde þa af * Egyptalande / fyrer heidingianna augum/ ad eg vil vera þeirra Gud / eg Drottenn. * 2. Mos. 12/ 51. C. 13. 3.

46. Þessar eru þær skickaner / og þau rietlende og þau løg/ sem Drottenn giørde i millum sijn og Israels barnna/ a Sinai fialle/ fyrer Mose.

XXVII. Capitule.

Loginn umm Heit og Tijunder.

Og Drottenn talade til Mose/ og sagde:

2. Tala þu til Israels barna og seig til þeirra : nær nockur giører Drottne eitt sierlegt * heit / so mann virder persoonur fyrer Drottenn. * 4. Mos. 30/ 3. 5. Mos. 23/ 21.

3. Þa skal þijn virding vera fyrer eins kallmanns (persoonu/) fra þeim/ sem er tuttugu æra gamall / og inn til þess / sem er sextijger æra gamall / og þijn virding skal vera fimmtijger silfur seklar/ epter helgedoomsens sekle.

4. Og ef þad er ein kvennmanns (persoona/) þa skal þijn virding vera þriattijger seklar.

5. Og ef nockur er fra fimm ærum gamall / og inn til tuttugu æra gamall / þa skalltu virda eins kallmanns (persoonu) fyrer tuttugu sekla/ enn eina kvennmanns (persoonu) fyrer tiju sekla.

6. Og ef nockur er fra einum mannade gamall/ og inn til fimm æra gamall/ þa skal þijn virding vera fyrer eitt sveinbarn fimm silfur seklar / og fyrer eitt stulkubarn skal þijn virding vera þrijr silfur seklar.

7. Enn ef nockur er fra sextijger ærum / og þar yfer / þar sem þad er einn kallmanns (persoona/) þa skal þijn virding vera fimmtan seklar/ og fyrer eins kvennmanns (persoonu/) tiju seklar.

 8. Enn

8. Eñ sie hañ of-fatækur til (soddañ) þiñar virdingar/ þa skal mad ur fæara hañ fyrer presteñ/ og prestur- eñ skal virda hañ / epter þess formeg- an/ sem giørde þad heit / skal prestur- eñ virda hañ.

9. Og ef þad er eirn fienadur / af hvøriu þeir vilia offra einu offre fyr- er Drottne / þa er þad allt heilagt / sem madur giefur Drottne þar af.

10. Mañ skal ecke byta þvi/ og ei helldur skipta um̃ þad/ eitt gott fyrer eitt illt / eda eitt illt fyrer eitt gott / eñ skipte nockur þo um̃ eirn fienad fyr er eirn (añañ) fienad/ þa skal þad skie/ ad bæde þad/ og þad/ sem þad skiptest med / skal vera heilagt.

11. Eñ sie þad nockud ohreint dyr/ af hvøriu þeir skulu ecke offra offre fyrer Drottne / þa skal madur fæara þañ fienad fyrer presteñ.

12. Og presturen̄ skal virda hañ / hvørt hañ sie goodur eda vondur/ lyka sem þu virder (hañ/ þu) sem ert prest ur/ so skal hañ vera.

13. Eñ vilie nockur ... leysa hañ/ þa skal hañ giefa fimta (parteñ) um̃- fram þyna virding.

14. Ef nockur helgar sitt huus/ ad þad skule vera heilagt fyrer Drottne/ þa skal presturen̄ virda þad / hvørt þad er gott eda vondt / og eins sem presturen̄ virder þad/ so skal þad vera.

15. Eñ vilie hañ / sem þad hefur helgad / leysa sitt huus / þa skal hañ leggia þañ fimta (hlut) af pening- unum til / (sem þad var/) þu hefur virdt þad fyrer / So ma þad heyra hønum til.

16. Og ef nockur helgar Drottne (nockud) af syrium eigendooms akre / þa skalltu virda þañ epter þess sæds hæfkalage/ eirn homer byggs-sæds fyr er fimtyu silfur sekla.

17. Eñ helge hañ siñ akur fra fag- nadar ærenu/ þa skal hañ gyllda epter þiñe virding.

18. Eñ hafe hañ helgad siñ akur epter fagnadarens (ær/) þa skal prest ureñ reikna verded vid hañ epter þeir- ra æra hæfkalage / sem eptersta ndæ/ uñ til fagnadarens ærs/ og su virding vere so miklu miñe.

19. Vilie hañ / sem helgade akur- eñ/ og endelega leysa þañ/ þa skal hañ leggia þañ fimta (part) af þynum virdingar peningum þar til / og hañ skal standa hønum fryi fyrer.

20. Eñ vilie hañ ecke leysa akur- eñ/ helldur selur akureñ til eins añars mañs/ þa skal sa ecke meir leysast.

21. Eñ sa same akur skal vera Drottne eirn heilagleike/ nær hañ verd ur fryi a fagnadar (ærenu/) eins sem eirn akur / þar er (endelega) helgad- ur/ þess eigeñdoomur skal heyra prest- enum til.

22. Eñ ef nockur helgar Drottne eirn akur/ er hañ hefur keypt/ sem ecke (hefur vered) af hañs eigendooms ak- re (fyrrum.)

23. Þa skal presturen̄ reikna vid hañ / hvad dyrt þu kant virda hañ / uñ til fagnadar ærsens / so skal hañ a þeim sama deige giefa þa þyna vird- ing/ ad sa skule vera Drottne eirn hei- lagleike.

24. (Eñ) a * fagnadar ærenu skal akureñ koma aptur til hañs/ sem hañ keypte hañ af/ til hañs/ sem ætte hañ i landenu. * c. 25/ 10.

25. Og øll þyn virding skal skie / epter helgedoomsens sekle/ eirn * sekell skal vera tuttugu gera.
* 2. Mos. 30/ 13. etc.

26. Eñ þad * frumborna/ hvørt ed heyrer Drottne til / sem þad frum- borna a medal fienadarens / þad skal eingeñ helga Drottne/ sie þad naut eda saudur/ þad heyrer Drottne til.
* 2. Mos. 13/ 2. etc.

27. Eñ sie þad af þeim ohreina fienade / þa skal madur (þad) leysa epter þiñe virding / og leggia þañ * fimta (hlut) þar af þar til/ og ef þad

verdur ecke leyst / þa skal þad seliast
epter þiñe virding. * c. 22/ 14.
4. Mos. 5/ 7.

28. Madur skal eckert / sem nockur
(endelega) hefur helgad Drottne / af
øllu þvi hañ a / añadhvørt af mañ-
eskiu eda fienade/ ellegar af hañ eigen-
doms akre / selia eda leysa / (Þvi)
allt soddañ bañs (gots) er þad helg-
asta fyrer Drottne.

29. Eckert * bañfært/sem verdur
bañfært af mañeskiuñe skal leysast /
þad skal vissulega deydast.
* 1. Sam. 15/ 3/ 9. Dom. 11. 30/ 31/ 39.

30. Og * allar tiunder i landenu
af Jardareñar grooda/ og af avext-
enum a trianum heyra Drottne til /
þær eru eirn heilagleike fyrer Drott-
ne. * 4. Mos. 18/ 21.

31. Eñ vilie madur nyst leysa (nock
ud) af sijnum tiundum / þa skal hañ
leggia þañ fimta (part) þar af þar
til.

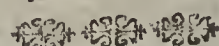
32. Og øll tiunden af nauke og
saud/ (ia) af øllu þvi / sem geingur
under staf / þad skal vera Drottne eirn
heilagleikans tiund.

33. Madur skal ecke spyria/ hvort
þad er gott eda vondt / og ecke vixla
þvi/ eñ vixle nyst nockur þvi/ þa skal
þad vera / ad bæde þad / og þad / sem
vixlast þar fyrer / skal vera heilagt /
(og) ecke leysast.

34. Þesse eru * bodorden / hvør
Drotten bijfalade Mose til Isra-
elis barna a Sinai fialle.
* C. 26/ 46.

ENDER

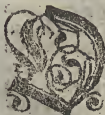
a þeirre þridiu Mose Book.

Su Fiorda Mose Book.

I. Capitule.

Israels Born teliast af Mose og
Aaron.

g Drotteñ talade til
Mose i * Sinai eyde-
mørk/ i samkundu tiallд
buudeñe / þañ fyrsta
(dag) i þeim ødrum
mánade / a þvi ødru
are/ epter ad þeir voru utgeingner af
Egyptalande / og sagde:
* 2. Mos. 19/ 1.

2. Taked * summu a þeim giør-
valla Israels barna søfnude / epter
þeirra ættum/ epter þeirra fedra huu-
se med nafna tølu / allt karlkyn yfer
høfud af þeim. * c. 26/ 2.
2. Mos. 30/ 12.

3. Fra * tuttugu ara gømlum og
þar yfer/ hver sem (kañ) utdraga i
strijd i Israel/ þier skulud telia þa ept
er þeirra her / þu og Aaron.
* C. 4/ 3.

4. Og med ydur skal vera nyst eirn
madur fyrer hvørre kynkvijsl/ ad hañ
(sie) høfud fyrer siña fedra huuse.

5. Og þesse eru mañaña nøfn/ sem
skulu standa hia ydur. Fyrer Ruben /
Elizur Schedeurs son

6. Fyrer Simeon / Schelumiel /
Zuri Sadais son.

7. Fyrer Juda/ * Nahesson/ Ami-
nadabs son. * 2. Mos. 6/ 23.
Ruth. 4/ 20.

8. Fyrer Isaschar / Netaneel Zu-
ars son.

9. Fyrer Sebulon / Eliab Helons
son.

10. Fyrer Josephs børnum/ fyrer
Ephraim * Elisama/ Amihuds son/
Fyrer Manasse Gamliel Pedazurs
son. * c. 2/ 18. 1. Kron. 7/ 26.

11. Fyrer BenJamin / * Abidan
Gideonis son. * c. 2/ 22. c. 7/ 60.

12. Fyrer Dan/ Ahieser Ami Sa-
dais son.

13. Fyrer Aser/ Pagiel Ocrans son.

14. Fyrer Gad/Eliasaph Deuels son.
15. Fyrer Naphtali / * Ahira Enans son. * c. 2/29.
16. Þesser skulu kallast af søfnudenum / þeirra fedra kynkvýsla høfudsmeñ / þeir skulu vera høfud fyrer Israels kynkvýsium.
17. Og Mose og Aaron tooku þessa meñ (til sýn) sem eru nefnder med nøfnum.
18. Og þeir lietu safna þeim giør øllum søfnude a þeim fyrsta (deige) i þeim ødrum mœnade / og þeir framvýsudu (þeirra) uppruna i þeirra ættum / epter þeirra fedra huuse i nafna tølu / fra tuttugu ára gømlum / og (þar) yfer / yfer høfud af þeim.
19. So sem Drottenn hafde befalad Mose / Og hañ talde þa i Sinai eydemørku.
20. Og Rubens/ Israels frumborens børn / voru i þeirra uppruna/ epter þeirra ættum / epter þeirra fedra huuse / i nafna tolu / yfer høfud af þeim / allt kallkyn fra tuttugu ára gømlum / og (þar) yfer / hvør sem (kuñe) utdraga i strýd/
21. Sem voru talder af þeim til Rubens kynkvýslar / (voru) sex og fiøretýu þusunder og fim̃ hundrud.
22. Ahrærande Simeons børn i þeirra uppruna / epter þeirra ættum/ epter þeirra fedra huuse / þeir tøldu þar af i nafna tølu yfer høfud af þeim / allt kallkyn fra tuttugu ára gømlum og (þar) yfer/ hvør sem (kuñe) utdraga i strýd/
23. Þeir tøldu af þeim til Simeons kynkvýslar/ (voru) nýu og fim̃týu þusunder og þriu hundrud.
24. Ahrærande Gads børn i þeirra uppruna / epter þeirra ættum / epter þeirra fedra huuse / i nafnaña tolu/ fra tuttugu ára gømlum og (þar) yfer / hvør sem (kuñe) utdraga i strýd/
25. Þeir tøldu af þeim til Gads kynkvýslar / (voru) fim̃ og fiørutýger þusunder og sex hundrud og fim̃týger.
26. Ahrærande Juda børn i þeirra uppruna/ epter þeirra ættum/ epter þeirra fedra huuse i nafnaña tølu/ fra tuttugu ára gømlum / og (þar) yfer/ hvør sem (kuñe) utdraga i strýd/
27. Þeir tøldu af þeim til Juda ættkvýslar/ (voru) fioorar og siøtýger þusunder og sex hundrud.
28. Ahrærande Isaschars børn / i þeirra uppruna/ epter þeirra ættum/ epter þeirra fedra huuse i nafnaña tølu / fra tuttugu ára gømlum / og (þar) yfer/ hvør sem (kuñe) utdraga i strýd/
29. Þeir tøldu af þeim til Isaschars ættkvýslar (voru) fioorar og fim̃týu þusunder / og fiogur hundrud.
30. Ahrærande Sebulons børn / i þeirra uppruna/epter þeirra ættum/ epter þeirra fedra huuse i nafnaña tølu/fra tuttugu ára gømlum og (þar) yfer/hvør sem (kuñe) utdraga i strýd/
31. Þeir tøldu af þeim til Sebulons kynkvýslar / (voru) siø og fim̃týger þusunder / og fiogur hundrud.
32. Josephs børn ahrærande / Ephraims børn/i þeirra uppruna/epter þeirra ættum / epter þeirra fedra huuse i nafnaña tølu/ fra tuttugu ára gomlum og (þar) yfer/hvør sem (kuñe) utdraga i strýd/
33. Þeir tøldu af þeim til Ephraims kynkvýslar / (voru) fiørutýger þusunder og fim̃ hundrud.
34. Ahrærande Manasse børn i þeirra uppruna / epter þeirra ættum/ epter þeirra fedra huuse i nafnaña tølu / fra tuttugu ára gømlum og (þar) yfer / hvør sem (kuñe) utdraga i strýd/
35. Þeir tøldu af þeim til Manasse kynkvýslar/ (voru) tvær og þriatýu þusunder / og tvø hundrud.
36. Ahrærande BenJamins børn i þeirra uppruna/epter þeirra ættum/ epter þeirra fedra huuse i nafnaña tølu/ fra tuttugu ára gomlum og (þar)

yfer/

yfer/ hvør sem (kuñe) utdraga i strijd/

37. Þeir töldu af þeim til Ben-Jamins ættkvijslar (voru) fim̃ og þriatyju þusunder og fiøgur hundrud.

38. Ahrærande Dans born i þeirra uppruna/ epter þeirra ættum/ epter þeirra fedra hwse i nafnaña tølu / fra tuttugu ara gømlum og (þar) yfer/ hvør sem (kuñe) utdraga i strijd/

39. Þeir toldu af þeim til Dans ættkvijslar/ (voru) tvær og sextiju þusunder og sio hundrud.

40. Ahrærande Asers børn i þeirra uppruna/ epter þeirra ættum/ epter þeirra fedra hwse i nafnaña tølu / fra tuttugu ara gømlum og (þar) yfer/ hvør sem (kuñe) utdraga i strijd/

41. Þeir toldu af þeim til Asers kynkvijslar / (voru) ein og fiorutiju þusunder og fim̃ hundrud.

42. Ahrærande Naphtali børn i þeirra uppruna/ epter þeirra ættum/ epter þeirra fedra hwse i nafnaña tølu/ fra tuttugu ara gømlū z(þar)yfer / hvør sem (kuñe) wtdraga i strijd.

43. Þeir toldu af þeim til Naphtali kynkvijslar/ (voru) þriatt og fim̃tiju þusunder og fiøgur hundrud.

44. Þesser (eru) þeir toldu / sem Mose og Aaron talde/ og hvør af þeim tolf Israels høfdingium / þeir voru eirn madur fyrer þeirra fedra hwsum.

45. Og þeir voru aller/ sem voru talder af Israels børnum/ epter þeirra fedra hwse/ fra tuttugu ara gømlum og (þar) yfer / hvør sem (kuñe) wtdraga i strijd i Israel.

46. Og aller talder voru * sex hundrud þusunder/ og þriatt þusunder / og fim̃ hundrud og fim̃tijger.
*2. Mos. 12/37. 4. Mos. 26/51 etc.

47. Eñ Levitarner epter þeirra fedra kynkvijsl voru ecke talder a medal þeirra.

48. Þvi Drottenñ hafde talad til Mose / og sagt:

49. Þo skalltu ecke telia * Levi kynkvijsl/ og ei taka summu a þeim a medal Israels barna. * c. 2/ 33.

50. Eñ þu skallt skicka Levitana til vitnesburdar tialldbwdarenar/ og til alls bwnadarens þar til/ og alls þess/ sem þar heyrer til/ Þeir skulu bera tialldbwdena/ og allan bwnadenñ þar til / og taka vara a þvi/ og setia sijnar herbuuder kringum tialldbwdena.

51. Og nær tialldbwdenñ skal ferdast/ skulu Levitarner taka hana ofanñ/ eñ nær tialldbwdenñ setst kyr / skulu Levitarner reysa hana upp / og kome nockur framande (þar) ad / þa skal hañ deydast.

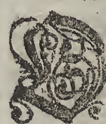
52. Og Israels born skulu * setia sijnar herbuuder/ hver i sijnum herbwda stad/ og hver hia sijnu merke hia sijnum her. * c. 2/ 2.

53. Eñ Levitarner skulu setia sijnar herbwder um̃hverfes vitnisburdarens tialldbwd / ad ecke skule reide koma yfer Israels barna søfnud / þar fyrer skulu Levitarner taka vel vara a vitnisburdarens tialldbwd.

54. Og Israels born * giordu epter ollu þvi/ sem Drottenñ hafde bijfalad Mose / so giordu þeir. * c. 2/ 34.
2. Mos. 12/ 28.

II. Capitule.

Hvernenñ Israels Born skule setia sijnar Herbwder.

Og * Drottenñ talade til Mose og til Aaron / og sagde: * c. 4/ 1.

2. Israels born skulu * setia sijnar herbuuder / hver hia sijnum merkium med teiknum epter þeirra fedra huuse / gagnvart i kringum samkundu tialldbuudena / skulu þeir reisa herbuudernar.
* C. 1/ 52. C. 2/ 34.

3. Og þesser eru þeir/ sem skulu setia sijnar herbuuder fyrer framañ moot austre. Juda herbuuda merke fyrer sijnum her / og Juda barna høfuds madur/ * Nahesson Amminadabs son/ * c. 1/ 7.

4. Og hañs her / og þeir toldu af þeim/ fiorar og siotiju þusunder/ og sex hundrud.

hundrud.

5. Og þeir sem skulu reisa sijnar her buuder hia honum / er Isaschars kynkvijsl / og Isaschars barna høfuds-madur Nethaneel Zuars son.

6. Og hans her / og þeir toldu þar af / fiorar og fimmtijger þusunder / og fiøgur hundrud.

7. Þar næst Sebulons kynkvijsl / og Sebulons barna høfuds-madur Eliab Helons son/

8. Og hans her / og þeir toldu þar af / siø og fimmtiju þusund og fiøgur hundrud.

9. Aller þeir toldu til Juda herbuuda hundrad þusunder og sex og attatiju þusunder og fiøgur hundrud / sem heyra til þeirra her / skulu ferdast fremst.

10. Rubens herbuuda merke (skulu vera) moot sudre med þeirra her/og Rubens barna høfuds-madur / * Elizur Schedeurs son. * C. 1/ 5.

11. Og hans her/ og þeir toldu þar af sex og fiorutiju þusunder / og fimm hundrud.

12. Og þeir sem skulu setia sijnar her buuder hia honum er Simeons kynkvijsl/og Simeons barna høfudsmadr Schelumiel Zuri Sadais son/

13. Og hans her / og þeir toldu af þeim niju og fimmtijger þusunder og þriu hundrud.

14. Og Gads kynkvijsl/og Gads barna høfudsmadur Eliasaph Reuels son/

15. Og hans her / og þeir toldu af þeim fimm og fiorutijger þusunder/ og sex hundrud og fimmtiju.

16. Aller þeir toldu til Rubens her buuda / (voru) hundrad þusunder / og ein og fimmtiju þusunder/ og fiøgur hundrud og fimmtijger / (sem heyrdu) til þeirra her / og þeir skulu ferdast i þeirre annare (fylkingu.)

17. Og (þar næst) skal samkundu tialldbuuden ferdast/ (ia) Levitanna herbuuder midt a medal herbuudanna / epter þvi sem þeir munu setia sijnar herbuuder til / so skulu þeir ferdast / hvor i sinn stad epter þeirra merkium.

18. Ephraims herbuuda merke med þeirra her/ (skulu vera) moot vestre/ og Ephraims barna høfudsmadur * Elisama Amihuds son / * C. 1/ 10.

19. Og hans her / og þeir toldu af þeim / fiorutijger þusunder z fimm hundrud.

20. Og hia honum skal Manasse kynkvijsl (setia sijnar herbuuder /) og Manasse barna høfudsmadur / Gamliel Pedazurs son/

21. Og hans her / og þeir toldu af þeim tvær og þriatiju þusunder og tvo hundrud.

22. Og (þar næst) BenJamins kynkvijsl / og BenJamins barna høfuds-madur / * Abidan Gideonis son/

* C. 1/ 11. C. 7/ 60/ 65.

23. Og hans her / og þeir toldu af þeim/ fimm og þriatiju þusunder og fiøgur hundrud.

24. Aller þeir toldu af Ephraims herbuudum / eru hundrad þusunder og atta þusunder og hundrad (þeir sem heyra) til þeirra her/og þeir skulu ferdast i þeirre þridiu (fylking).

25. Dans herbuuda merke skulu vera moot nordre fyrer þeirra her / og Dans barna høfudsmadur * Ahieser Ammi Sadais son/ * C. 1/ 12.

26. Og hans her / og þeir toldu af þeim / tvær og sextiju þusunder og siø hundrud.

27. Og þeir sem skulu setia sijnar her buuder hia honum/ eru Asers kynkvijsl/ Asers barna høfudsmadur/ Pagiel Ochrans son/

28. Og hans her / og þeir toldu af þeim / ein og fiorutiju þusunder og fimm hundrud.

29. Og Naphtalis kynkvijsl / og Naphtalis barna høfudsmadur Ahira Enans son/

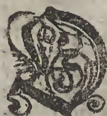
30. Og hans her / og þeir toldu af þeim/ þriar og fimmtiju þusunder/og fiøgur hundrud.

31. Aller þeir toldu til Dans herbuuda/

huuda/ hundrad þusunder og fio og fim-
tyu þusunder/ og sex hundrud/ þeir skulu
ferdast seinast epter þeirra merkium.
32. Þesser voru * talder af Israels
bornum/ epter þeirra fedra huuse/ aller
talder i herbuudunum / epter þeirra her/
sex hundrud þusunder / og þriar þusund-
er/ og fim hundrud og fimtiger.
* C. 1/ 46.
33. Enn Levitarner voru ecke talder a
medal Israels barna / so sem Drottenn
hafde byfalad Mose.
34. Og Israels born * giordu ept-
er ollu / er Drottenn hafde byfalad Mo-
se / so settu þeir sijnar herbuuder epter
þeirra merkium / og soo drogu þeir ut /
hvor epter sijnum ættum / epter þeirra
fedra huuse. * C. 1/ 54.
2. Mos. 12/ 28. 3. Mos. 24/ 23.

III. Capitule.

Levitanna Tala og Embætte. Þeirra Frumbornu Tala og Lausn.

Og þessar eru * Aarons
og Mose ætter / a þeim
dege Drottenn talade vid
Mose a Sinai fialle.
* 2. Mos. 6/ 23.
2. Og þesse eru Aa-
rons sona nofn : sa frumborne Nadab/
og (sydan) Abihu / Eleasar og It-
hamar.
3. Þesse eru Aarons * sona nofn /
sem voru smurder prestar / hvorra hend-
ur hann hafde fyllt til prests embættes.
* 3. Mos. 8/ 6/ 13.
4. Enn * Nadab og Abihu deydu
fyrer Drottens augsyn/ þegar þeir offr-
udu annarlegum elde fyrer Drottens aug-
syn i Sinai eydemork / og þeir hofdu
ongva syne / enn Eleasar og Ithamar
voru i prests embættenu med Aaron þeir-
ra fodur. * C. 26/ 61. 3. Mos. 10/ 1/ 2.
C. 16/ 1. 1. Kron. 24/ 2.
5. Og Drottenn talade til Mose / og
sagde :
6. Lat Levi kynkvijsl koma framm/ og
þu skalt skicka hana til prestsens Aaron
ad þeir þione honum.
7. Og take vara a hans þionustu /
og alls safnadarens varatekt/ fyrer sam-
kundu tialldbuudenne / ad þeir geime ad
þionustunne i tialldbuudenne/
8. Og geime alla buunade til sam-
kundu tialldbuudarennar/ og þad sem Is-
raels born (annars) skylldu taka vara af/
til ad þiona i tialldbuudarennar þion-
ustu.
9. Og þu skallt gefa Aaron og han-
ns sonum Levitana / þesser eru honum
aldeiles giefner af Israels bornum.
10. Enn Aaron og hans syne/ skalltu
skicka til / ad þeir take vara a þeirra
prests embætte/ Gange * nockur fram-
ande ad / þa skal hann deydast. * v. 38.
C. 1/ 51. C. 18/ 7.
11. Og Drottenn talade til Mose / og
sagde :
12. Og eg/ sia / eg hefe teked * Le-
vitana af Israels bornum/ fyrer hvorn
frumborenn/ sem opnar (moodur) lijf/ af
Israels bornum/ (so) ad Levitarner sku-
lu heyra mier til. * C. 8/ 16.
13. Þvi allt * frumborid vard mitt
a þeim dege eg (i hel) sloo allt frum-
bored i Egyptalande / þa helgade eg mi-
er allt frumbored i Israel/ (bæde) af man-
nskium og fienade/ þeir skulu heyra mi-
er til/ eg er Drottenn. * 2. Mos. 13/ 2. etc.
14. Og Drottenn talade til Mose i
Sinai eydemorku / og sagde :
15. Tel þu Levi born epter þeirra
fedra huuse / epter þeirra ættum allt kall-
kyn/ fra manadar gomlum/ og (þar) yf-
er skalltu telia þa.
16. So talde Mose þa epter Drott-
ens orde/ eins sem honum var byfalad.
17. Og þesse voru * Levi born med þeir-
ra nofnum : Gerson og Kaath / og
Merari. * 2. Mos. 6/ 16. etc.
18. Og þesse eru * Gersons barna
nofn fyrer þeirra ætter : Libni og Simei.
* C. 26/ 57. 2. Mos. 6/ 17.
19. Og * Kaaths born fyrer þeirra
ætter/ (voru) Amram/ og Jezehar/ He-
bron og Usiel. * C. 26/ 57. etc.
20. Og * Merari born fyrer þeirra
ætter

ætter (voru) Maheli og Musi. Þessar eru Levi ætter epter þeirra Fedra huuse.
* 2. Mos. 6/19.

21. Til Gerson (heyra) Libni ætt og Simei ætt / þessar eru þær Gersonita ætter.

22. Þeir toldu ap þeim i (mañ-)tale / allt kallkyn fra mánadar gømlum og (þar) yper / sem þeir toldu ap þeim (voru) sio þusund og fim̃ hundrud.

23. Þær Gersonita ætter skulu setia sijnar herbuuder bak vid tialldbuudena i vestur.

24. Og þeirra Gersonita fodurs huuss hofudsmadur var Eliasaph Laels son.

25. Og Gersons syner skulu taka vara a samkundu tialldbuudareñar tiallde / sem a tialldbuudeñe / a þakenu þar til / og þakenu fyrer samkundu tialldbuudareñar dyrum.

26. Og a dwkunum til gardsens / og þakenu fyrer gardsens dyrum / sem (geingur) um̃ tialldbuudena / og um̃ altared um̃hverpes / og a stogunum þar til / (sem) til altrar þionustuñar þar i.

27. Og til Kaath heyrer Amramitaña ætt / og Jezeharitaña ætt / og Hebronitaña ætt / og Usielitaña ætt / þessar eru þær Kaathitaña ætter.

28. Ad telu allt kallkyn fra mánadar gømlum og (þar) yper / ætta þusunder og sex hundrud / sem take kostgiæpelega vara a helgedoomenum.

29. Kaaths sona ætter skulu setia sijnar herbuuder hia tialldbuudareñar sijdu moot sudre.

30. Og þeirra Kaathitaña ætta fodurs huuss hepudsmadur / (skal) vera * Elizaphan Usiels son. *2. Mos. 6/22. 3. Mos. 10/4.

31. Og þeir skulu taka vara a ørkeñe og bordenu / og lioosastiakanum / og ølturunum / og helgedoomsens verkfærum / sem þeir skulu giora þionustu med / og þakenu / og allre þionustuñe þar til.

32. En sa ypparste yper Levitaña høpdingium (skal vera) Eleazar Aarons prests sonur / (þetta) er þeirra tilskickad / embætte / sem skulu kostgiæpelega taka vara a helgedoomenum.

33. Til Merari (heyra) Mahelitaña ætt og Musi ætt / þessar eru þeirra Meraritta ætter.

34. Og þeir toldu ap þeim i tolu allt kallkyn fra mánadar gømlum og (þar) yper / sex þusunder og tvo hundrud.

35. Og Merari ætta fodurs hwss høpudsmadur / skal vera Zuriel Abihails son / þeir skulu setia sijnar herbwder hia tialldbwdareñar sijdu moot nordre.

36. Og Merari barna embætte (skal vera) ad taka vara a tialldbwdareñar pielum og stongum þar til / og stoolpum þar til / og pootum þar til / og a øllum bwnade þar til / og a allre þionustuñe þar til.

37. Og a stoolpunum til gardsens um̃hverpes / og a þeirra footum / og a þeirra neglum / og a þeirra streingium.

38. En þeir / sem skulu setia sijnar herbwder fyrer framañ tialldbwdena fyrer samkundu tialldbwdeñe moot austre / skulu vera Mose og Aaron og hañs syner / sem take vara kostgiæpelega a helgedoomenum / epter Israels barna varatekt / og gange * nockur framande ad / þa skal hañ deydast. * c. 1/51. c. 18/7.

39. Aller þeir toldu ap Levitunum / sem Mose z Aaron toldu epter Drottens orde / epter þeirra ættum / allt kallkyn fra mánadar gomlum og (þar) yper / (voru) tvær og tuttugu þusunder.

40. Og Drottenn sagde til Mose: tel þu allt frumbored kallkyn a medal Israels barna / fra mánadar gomlum og (þar) yper / og tak tolu a þeirra nøpnum.

41. So skalltu taka mier Levitana / eg er Drottenn / pyrer alla prumborna a medal Israels barna / og Levitaña pienad fyrer allt prumbored a medal Israels barna pienadar.

42. Og Mose talde / so sem Drottenn baud honum / alla frumborna medal Israels barna.

43. Og þar var allt frumbored kall-
kyn

kyn i nafnaña tølu/fra mánadar gøm lum og(þar) yfer/epter þvi sem þeir voru talder/ tvær og tuttugu þusunder/ þryr og siøtyu og tvø hundrud.

44. Og Drotteñ talade til Mose/ og sagde:

45. Tak Levitana fyrer alla frum borna a medal Israels barna / og Levitaña kvikfienad/fyrer þeirra kvik fienad/ ad Levitarner skule heyra mier til/ eg er Drotteñ.

46. Eñ(þu skallt taka)lausn fyrer þa tvø hundrud þria og siøtyu / sem eru fleire eñ Levitarner af Israels barna frumbornum.

47. Og þu skallt taka visselega fim sekla fyrer hvørt høfud / epter Helgedoomsens sekle skalltu taka (þa/) * eiñ sekell er tuttugu gera.

* 2. Mos. 30/ 13. etc.

48. Og þu skallt afhenda Aaron og hañs sonum þa lausnar peninga fyrer þa/sem voru yfer a medal þeirra.

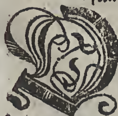
49. So took Mose lausnar peninga af þeim/ sem voru yfer Levitaña lausner.

50. Af Israels barna frumbornum took hañ peninga/ fim og sextyger/og þriu hundrud og þusund epter Helgedoomsens sekle.

51. Og Mose gaf Aaron og hañs sonu þa lausnar-peninga/epter Drottens orde / so sem Drotteñ hafde byfal ad Mose.

IV. Capitule.

Levitarner fra þrijtugum til Fimtugs setiast af Mose til Embættesens og Birdaña i samkundu tiallbudeñe.

G Drotteñ talade til Mose og til Aaron/og sagde:

2. Tak summuna af Kaaths børnum fra Levi børnum / epter þeirra ættum / epter þeirra fedra hwse.

3. Fra þriatyu ára gømlum / og (þar) yfer/ og til fimtyu ára gamallra / hvør sem kañ vt draga i stryd/ til ad giøra verked i samkundu tiallbudeñe.

4. Þetta (skal vera) Kaaths barna embætte i samkundu tiallbudeñe/ (sem er) þad helgasta.

5. Nær herbudunum er svipt/ þa skal Aaron og hañs syner koma / og ofañtaka þakksens fortialld / og sveipa vitnesburdarens ørk þar i.

6. Og leggia þaked af greifingia skiñunum þar yfer/og breida eitt heillt blaatt klæde (þar) ofañ a / og setia heñar * steingur (þar til.)

* 1. Kong. 8/ 8.

7. Og þeir skulu breida eitt blaatt klæde yfer skodunar borded / og leggia þar a føteñ og skeidetnar / og skaalernar/ og lok-bikarana / og þad dagliga brauded þar a.

8. Og þeir skulu breida yfer þau eitt roosrautt klæde/og þekia þad (sama) med einu þake af greifingia-skiñum / og setia þess steingur (þar til)

9. So skulu þeir taka eitt blaatt klæde/ og sveipa lysingareñar * lioosa stiaka / og hañs lampa/ og hañs sox/ og hañs skar-hreinsara/ og hañs oliu-ker / med hvørium þeir skulu þiena þar fyrer. * 2. Mos. 25/ 31. etc.

10. Og þeir skulu leggia þ z øll verkfæreñ þar til a eitt þak af greifinga skiñum / og leggia þad a eina staung.

11. Og þeir skulu breida eitt blaatt klæde yfer þad gull-altare / og hylia þad med einu þake af greifinga-skiñe/ og setia þess steingur (þar til.)

12. Og þeir skulu taka øll þioonustunar verkfære / med hvørium þeir þioona i Helgedoomenum / og leggia þau i blaatt klæde / og þekia þau med einne ábreidu af greifinga skiñum/og leggia (þau) a eina støng.

13. Þeir skulu og klaara øskuna af altarenu / og breida eitt skarlats klæde þar yfer.

14. Og leggia þar a allañ bunadeñ þar til / med hvørium þeir hallda

þioonustu þar yfer/(elld-) pønurnar/
(mat)-krookana ⁊ skøfurnar/og muñ-
laugarnar / (jaa) allañ altaresens bu-
nad/⁊ breida eitt þak þar yfer af greif
ingia skiñum / og setia þess steingur
(þar til.)
15. Og Aaron og hañs syner/sku-
lu þar wtrietta / ad þeir þekie helge-
doomeñ / og allañ helgedoomsens bw-
nad/ nær sem herbwdernar ferdast/Og
þar epter skulu Kaaths børn koma/ad
* bera (hañ/) og ecke snerta helge-
doomeñ / og deya. Þessar eru Kaaths
barna byrder i samkundu tialldbwd-
eñe. * c. 7/ 9. 1. Kron. 15/ 15.
16. Og Eleasar Aarons prests
sonar embætte er/(ad skicka) oleum til
lysingareñar/og jurter til reykelsesens/
og þad daglega mat-offur og smur-
ningar oleum/og hañ skal haga þeirre
giørvøllu tialldbwd/ og øllu þvi/ sem
þar er i helgedoomenum/og i hañs bw
nade.
17. Og Drottẽñ talade til Mose
og til Aaron / og sagde:
18. Uppræted ecke þeirra Kaathi-
ta ætta kynslood / a medal Levitaña:
19. Og giøred þad vid þa/ad þeir
meige lifa og ecke deya / þa þeir koma
nærre þvi helgasta / Aaron og hañs
syner skulu koma / og setia þa/ hvørn
mañ til siñar þioonustu / og til siñar
byrdar.
20. Eñ þeir skulu ecke ganga iñ /
* ad sia (til/) nær þeir (adrer fliootlega) hylia helgedoomeñ/ og deya.
* 1. Sam. 6/ 19.
21. Og Drottẽñ talade til Mose /
og sagde:
22. Tak summuna af Gersons børn
um / (jaa) og so af þeim epter þeirra
fedra hwse/ epter þeirra ættum.
23. Fra þriatiju aara gømlum og
(þar) yfer/ iñ til fimtiju aara gamall-
ra/ skalltu telia þa / hvørn þañ/ sem
(kañ) ganga til ad wtrietta embættet/
til ad þioona kostgiæfelega i samkun-
du tialldbwdeñe.
24. Þetta (skal vera) þeirra Ger-
sonita ætta embætte / ad þioona og
ad bera.
25. Og þeir skulu bera dwkana til
tialldbwdareñar / og samkundu tialld-
bwdena / þaked þar til / og þaked af
greifingia skiñum/ sem er þar ofañ yf
er / og þaked fyrer samkundu tialld-
bwdareñar dyrum.
26. Og gardsens fortialld/ og þak
ed fyrer ports dyrunum til gardsens /
sem er yfer tialldbwdeñe / og yfer al-
tarenu umhverfes / og þeirra støg/ og
allañ þeirra embættes bwnad / og allt
þad/sem skal giørast þar med/ og þeir
skulu giøra þad.
27. Øll Gersons barna þioonusta/
skal vera epter Aarons og hañs sona
orde til allra þeirra byrda/og til allrar
þeirra þioonustu / og þier skulud ski-
cka þeim/ad þeir take vara a øllu þvi/
þeir bera.
28. Þetta (skal vera) þeirra Ger-
sonita barna ættar þioonusta i sam-
kunduñar tialldbwd/ og þeirra giætne
(skal vera) under * Ithamar Aarons
prests sonar hende. * v. 33. c. 7/ 8.
29. Merari børn/ epter þeirra ætt-
um / epter þeirra fedra hwse / skalltu
telia þa.
30. Fra þriatiju aara gomlum /
og (þar) yfer/ og til fimtiju aara gam
alla skalltu telia þa/ hvørn þañ / sem
(kañ) draga i strijd/ ad þiena kostgiæfe
lega i samkundu tialldbwdeñe.
31. Og þesse er þeirra byrda vara-
tekt til allrar þeirra þioonustu i sam
kundu tialldbwdeñe: tialldbwdareñar
fialer / og heñar steingur / og heñar
stoolpar/ og heñar fætur.
32. Og stoolparner til gardsens um-
hverfes / og þeirra fætur / og þeirra
naglar/ og þeirra støg/ med øllum þeir
ra bwnade/ og øllu þeirra embætte/ og
þier skulud telia med nøfnum þeirra
byrdar varatektar verkfære.
33. Þetta (skal vera) Merari bar-

na ætta þionustu / i allre þeirra þio-
nustu i samkundunnar tialldbwd fyrer
* Ithamar Aarons presis sonar hønd.
* v. 28.

34. Og Mose og Aaron og høfuds
mennerner fyrer safnadenum/ skulu tel-
ia þau Kaathita børn / epter þeirra
ættum / og epter þeirra fedra hwse.

35. Fra þriatyu ara gømlum og
(þar) yfer/ og inn til fimtyu ara gam
allra/ hvørn þann / sem (kann) draga i
strijded til þionustunnar i samkundu
tialldbwdenne.

36. Og þeir voru samann reiknad-
er/ af þeim / epter þeirra ættum/ tv-
ær þusunder / siø hundrud og fimtyu.

37. Þesser voru talder af þeim
Kaathita ættum/ so hvør þiente i sam
kundunnar tialldbwd / hvøria Mose og
Aaron tøldu epter Drottens orde fyr
er Mose/

38. Og þeir tøldu af Gersons bør
num epter þeirra ættum/ og epter þeir
ra fedra hwse.

39. Fra þriatyu ara gømlum og
(þar) yfer/ og inn til fimtyu ara gam
alla / hvør sa / sem (kunne) draga til
strijds / ad þiena i samkundunnar tiallд
bwd.

40. Og þeir tøldu af þeim epter
þeirra ættum/ epter þeirra fedra hw-
se/ voru tvær þusunder og sex hundrud
og þriatyu.

41. Þesser voru talder af Gersons
barna ættum / so hvør þiente i sam-
kundunnar tialldbwd / hvøria Mose
og Aaron tøldu epter Drottens orde.

42. Og þeir tøldu af Merari bar
na ættum / epter þeirra ættum/ epter
þeirra fedra hwse/

43. Fra þriatyu ara gømlum/ og
(þar) yfer/ og inn til fimtyu ara gam
alla / hvør sa / sem (kunne) ganga til
embættes / ad þiena i samkundunnar
tialldbwd/

44. Og þeir tøldu af þeim epter
þeirra ættum / voru þriar þusunder
og tvø hundrud.

45. Þesser eru talder af Merari bar
na ættum/ hvøria Mose og Aaron tøl
du / epter Drottens orde fyrer Mose.

46. Aller þeir talder sem Mose
og Aaron tøldu / og Israels høfuds-
menn Levitarner / epter þeirra ættum /
og epter þeirra fedra hwse/

47. Fra þriatyu ara gømlum og
(þar) yfer/ og inn til fimtyu ara gam
alla / hvør sa / sem (kunne) ganga ad
þiena i þionustunnar embætte/ og byrd
arennar embætte i samkundunnar tiallд
bwd/

48. Og þeir sem voru talder af
þeim/ voru ætta þusunder og fimm hun
drud og attatyu.

49. Hann talde þa epter Drottens
orde fyrer Mose / hvørn mann til syns
embættes og til sinnar byrdar / ja þa /
sem voru talder af hønum sem Drott-
enn hafde byfalad Mose.

V. Capitule.

Herbwdernar hreinsast. Vandlæting
ar Løgmaal fyrer eina burthlaupna
Hustru.

Og Drottenn talade til
Mose / og sagde:

2. Byfala Israels
børnum / ad þau skule
skicka * wt af herbwd-
unum alla lijkþraa og
alla sem hafa renst / og alla þa ohrei-
nu yfer lijke. * 3. Mos. 13/ 46.

3. Bæde mann og kvinnu/ skulud þier
wt skicka / ja wt fyrer herbwdernar /
skulud þier wt skicka þa / ad þeir ecke
saurge þeirra herbwder / sem * eg by
i amedal þeirra. * c. 12/14. c. 35/34.

4. Og Israels børn giørdu so/ og
skickudu þa burt wt fyrer herbwder-
nar / so sem Drottenn hafde sagt til
Mose / so giørdu Israels børn.

5. Og Drottenn talade til Mose /
og sagde:

6. Tala þu til Israels barna: nær
madur edur kvinna giører (nockud) af
øllum þeim syndum/ sem ein manneskia

(fremia kan/) ad forsma sig hardlega i mooke Drotkne/ pa er su sama saal sek.

7. Og peir skulu * medkiena peirra synd/ sem peir hafa giort/ og aptur luka sijna sok med sine hofud (summu/) og pan fimta part par af skal han leggia par til/ og lwka peim/ sem han er sekur vid. * Ps. 32/ 5. Ordsk. 28/ 13.

8. En hafe sa madur ecke (nockurn) lausnar-man/ ad han kune giefa honum aptur/ pad han honum skylld ugur var/ pa skal su skulld/ sem aptur greidest Drotkne/ heyra prestenum til/ undanteknum peim forlijkunar hrwt/ med hvorium han giorer forlijkun fyrer han.

9. Og allt heit offur/ af ollu pvi/ sem Israels born helga/ sem pau skulu offra prestenum/ skal heyra honum til.

10. Og ef nockur madur helgar nockra hlute/ pa skulu peir heyra hon um til/ Ef nockur giefur prestenum (nockud/) pad skal heyra honum til.

11. Og Drotten talade til Mose/ og sagde:

12. Tala pu til Israels barna/ og seig til peirra: ef nockurs mans hustru hleipur burt/ og forsier sig hardlega i giegn honum/

13. Og nockur madur liggur hia hene med sædes samblande/ og pad verdur (po) huled fyrer henar mans augum/ og verdur duled/ ad hun sie orden ohrein/ og par er ecke vitne i mooke hene/ og hun er ecke gripen (par i:)

14. Og par kiemur eirn vandlætingar ande yfer han/ ad han er vandlætur fyrer sijna hustru/ ad hun er saurgud/ ellegar par kiemur ein vandlætingar ande yfer han/ og han verdur vandlætur fyrer sijna hustru/ en po hun sie ecke saurgud.

15. Pa skal maduren leida sijna hustru til prestsens/ og frambera hen ar offur fyrer hana/ eirn tijunda (part) af einum epha bygg-miols/ han skal eckert oleum lata par a/ ei helldur legg ia reykelse par a/ pvi pad er eitt vandlætingar offur/ eitt miningar-offur/ sem miner a misgiorningen.

16. Pa skal presturen fæira hana fram/ og setia hana fyrer Drottens augsyn.

17. Og presturen skal taka * heilagt vatn i eitt leyr-kier/ og af dupt enu/ sem er a tialldbwdarenar goolfe/ presturen skal taka pad/ og kasta i vat ned. * c. 19/ 9.

18. Og presturen skal setia kvinuna fyrer Drottens augsyn/ og giora bert kvinunar hofud/ og leggia miningar-offred/ sem er eitt vandlætingar offur a henar hendur/ og presturen skal hafa pad beiska bolvada vatn i sine hende.

19. Og presturen skal særa hana/ og seigia til kvinunar: hafe eingen madur leiged hia pier/ og siert pu ecke hlaupen fra pijnum mane/ ad saurgast/ pa vertu frij/ fyrer pessu beiska bolvada vatne.

20. En siert pu hlaupen fra pijnum mane/ og pu siert ohrein/ og hafe nockur madur haft sitt samræde med pier/ utan pin madur.

21. Pa skal presturen særa kvinuna med bolvanarenar eyde/ og presturen skal seigia til kvinunar: Drotten skal setia pig til * eirnrar bolvanar/ og til eins eyds a niedal pijns fools/ ad Drotten late pijnar lendar upp visna (burt) og pin kvid uppboolgna. * Jer. 42/ v. 18. C. 44/ 12.

22. So gange nu petta bolvada vatn i pitt lijf/ ad pin kvidur uppboolgne/ og pijnar lendar uppvisne/ Og kvinan skal seigia: * amen/ amen. * 5. Mos. 27/ 15.

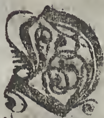
23. So skal presturen skrifa pessar bolvaner i bookena/ og afmaa med pvi beyska vatne.

24. Og giefa kvinune pad beyska bolvada vatn ad drecka. Og pad vatn/ sem

ſem giører bølvun til beiſkleika ſkal ko-
ma i hana.
25. Og ſydañ ſkal preſtureñ taka
Þad vandlætingar offur af kviñuñar
hende/ og hræra mat-offred fyrer Drott
eñs augſyn / og offra Þvi a altarenu.
26. Og preſtureñ ſkal taka eina hand-
fylle af mat-offrenu med heñar miñ-
ingar offre / og upptendra a altarenu/
og Þar epter giefa kviñuñe vatned ad
drecka.
27. Nær hañ hefur giefed heñe vat
ned ad drecka / ſkal Þad ſkie/ ef hun er
ſaurgud / og hefur illa forſied ſig i
giegn ſijnum mañe/ Þa ſkulu Þau vø-
tn / ſem giøra bølvun til beyſkleika /
ganga i hana / ad heñar kvidur ſkal
uppbolgna / og heñar lendar uppviſ-
na / og ſu kviña ſkal vera ein bølvan a
medal ſijns foolks.
28. Og ſie ſu kviña ecke ſaurgud /
helldur hrein / Þa ſkal hun vera ſijkn-
ſaka/ og (viſſelega) ødlaſt ſæde.
29. Þetta er vandlætingareñar løg
maal / nær ſem ein kviña hleipur fra
ſijnum mañe/ og verdur ſaurgud.
30. Eda ef nockur vandlætur an-
de / kiemur yfer eirn mañ / ad hañ er
vandlætur fyrer ſijna huſtru / ad hañ
ſetur kviñuna fyrer Drottens aug-
ſyn/ og preſtureñ giører vid hana/ allt
epter Þeſſum løgum.
31. So ſkal madureñ vera ſaklaus
fyrer miſgiørningnum/ eñ kviñañ hun
ſkal bera ſiñ miſgiørning.

VI. Capitule.

Nazareaña Løg og Riettur.
Aarons Bleſſan.

Og Drotteñ talade til Mo-
ſe/ og ſagde:
2. Tala Þu til Iſra-
els barna/ og ſeg til Þeir
ra: nær madur edur kviña
giører viſſelega eitt ſier-
deilleslegt fraſkilnadar heit / ad hallda
ſig fraſkileñ fyrer Drotteñ.
3. Sa ſkal hallda ſier fra vijne og *
ſterkum dryck / hañ ſkal ecke drecka vijn-
edik/ eda edik af ſterkum dryck / og aung
vañ vokva drecka af þrúgum/ hañ ſkal
hvorke eta ferſkar eda Þurrar þrúgur.
* 3. Moſ. 10/ 9.
4. Allt ſo leinge hañs fraſkilnadar
heit (varer /) ſkal hañ ecke eta nockud
ſem mun giøraſt af vijn-trienu / hvorke
(rúſynu)ſteineñ/ ellegar borkeñ.
5. Alla Þa daga / ſem hañs fraſkil-
nadar heit varer / ſkal Þar ecke koma *
rak-knijfur yfer hañs høfud/ uñ til Þeſſ
tijdeñ er úte/ ſem hañ ſkal hallda ſig fra
ødrum fyrer Drotteñ/ ſkal hañ vera hei
lagur / og lata ſitt allt haar vaxa a ſij-
nu høfde. * Dom. 13/ 15.
6. Alla Þa tijd/ ſem hañ helldur ſig
fra (ødrum) fyrer Drotteñ / ſkal hañ
ecke ganga til nockurs dauds lijks.
7. Hañ ſkal * ecke ſaurga ſig fyrer
ſiñ fødur/ eda fyrer ſijna moodur / fyrer
ſiñ broodur / eda fyrer ſijna ſyſtur / nær
Þau deya/ Þvi hañs Guds fraſkilnadur
er a hañs høfde. * 3. Moſ. 21/ 11.
8. Alla Þa tijd/ ſem hañ er fraſkil-
eñ/ ſkal hañ vera Drottne heilagur.
9. Og ef nockur deyr Þo hraparlega
hia honum oforvarandes / og hañ ſaur-
gar ſitt høfud i hañs fraſkilnade / Þa
ſkal hañ raka ſitt høfud a ſijnum hrein-
ſunar deige / a Þeim ſiounda deige ſkal
hañ raka Þad.
10. Og a Þeim attunda deige ſkal
hañ bera * tvær turtil-dúfur / eda tvo
dúfu unga til preſtſens/ til ſamkundu tiñ-
ar tiallbúdar dyra. * 3. Moſ. 5/ 7.
C. 12/ 8. C. 14/ 22.
11. Og preſtureñ ſkal tilreida eina til
eins ſynda-offurs/ og eina til eins breñe-
offurs / og giøra forlijkun fyrer hañ /
vegna Þeſſ hañ hefur ſyndgad yfer lijke.
12. Og hañ ſkal helga ſitt høfud a
Þeim ſama deige/ og hañ ſkal hallda ſig
(ſijdañ) fraſkileñ fyrer Drotteñ/ a ſijnum
fraſkilnadar døgum / og leida eitt ars-
gamallt lamb fram til ſkullda-offurs/
og Þeir fyrre dagar ſkulu vera forgiefe-
ns/ Þvi ad hañs fraſkilnadur vard ſaur-
gadur.

13. Og þetta er þess þraſkilda løg-mæl / a þeim deige þañs þraſkilnadar tijd er wte/ ſkal hañ giefa ſig fyrer ſam kundu tialldbwdareñar dyr.

14. Og hañ ſkal bera ſitt oþþur fra-añ þyrer Drottñ / eitt ars-gamallt (hrwt-) lamb utañ lyte / til eins breñe-oþþurs/ og eitt ars-gamallt (gimbrar.) lamb utañ lyte / til eins ſynda-oþþurs/ og eirn hrwt utañ lyte til þackar-oþþurs.

15. Og eina korþ med oſyrdar kokur af miøle / blondudu med oleo/ og oſyrd-ar (þuñar) kokur / (yþer) ſtroknar med oleo / og þeirra mat-oþþur / og þeirra dryckiar-oþþur.

16. Og preſtureñ ſkal bera þad frañ þyrer Drottens augſyn / og giora hañs ſynda-oþþur / og hañs breñe-oþþur.

17. Og hrwteñ ſkal hañ giora til þackar-oþþur oþþurs fyrer Drottne / og korfena med þvi oſyrda (braude/) og preſtureñ ſkal giora hañs mat-oþþur/ og hañs dryckiar-oþþur.

18. Og * hañ ſem var fraſkileñ / ſkal raka ſitt þraſkilnadar høfud fyrer ſamkundu tialldbwdareñar dyrum/og hañ ſkal taka ſitt fraſkilnadar høfud-hær / og kaſta a eldeñ/ ſem er under þackletes oþþursens oþþre. * P. Giørn. 18/ 18. C. 21/ 24.

19. Og preſtureñ ſkal taka þañ ſode na boog af hrwtnum / og eina oſyrda koku af korfeñe/ og eina oſyrda (þuña) koku/ og leggia a hañs hendur/ ſem var þraſkileñ / ſijdañ hañ var rakadur epter ſitt fraſkilnad.

20. Og preſtureñ ſkal hræra þau/ til eirnrar hræringar þyrer Drottne / þad er preſtenum heilagt/ med hræringar bryng uñe og med lyptingar boognum / Og þar epter meiga þeir fraſkildu dreckа vijn.

21. Þetta er løgmæled uñ þañ þraſkilda / ſem hiet Drottne ſijnu oþþre þyrer ſitt fraſkilnad / þyrer utañ þad / ſem hañ añars megnar / epter hañs heite / ſem hañ hefur lofad / ſo ſkal hañ giora þrañ yfer ſitt þraſkilnadar løgmæl.

22. Og Drotteñ talade til Moſe / og ſagde:

23. Tala þu til * Aaron/ og til hañs ſona / og ſeig : ſo ſkulud þier bleſſa Iſraels børn og ſeigia til þeirra:
* 3. Moſ. 6/ 25.

24. Drotteñ * bleſſe þig og varde veite þig. * Pſ. 134/ 3.

25. Drotteñ * læte ſijna añoonu lijſa yþer þig / og ſie þier nædugur.
* Pſ. 67/ 2.

26. Drotteñ upphefie ſitt auglite yþer þig/ og giefe þier frid.

27. Og þeir ſkulu leggia mitt nafn yfer Iſraels børn/ og eg / eg vil bleſſa þa.

VII. Capitule.

Høfdingiaña Oþþur og Gaþur.

Og þad ſkiede a þeim deige/ þegar Moſe uppreiſte tialldbwdena / og ſmurde hana/ og helgade hana / og * allañ bwnadeñ þar til/ og altared/og øll verkfære þar til/ og ſmurde þau / og helgade þau. * 2. Moſ. 40/ 18.

2. Þa oþþrudu Iſraels høfdingiar ſem voru høfud i þeirra fedra hwſe : þeir ſem voru kynkoſſlaña høfdingiar / þeir ſem ſtoodu þyrer þeim toldu.

3. Og þeir færdu þeirra oþþur frañ fyrer Drottens augſyn / ſex þakta vagna og toolf uxa / (ſæ) eirn vagn þyrer þa tvo høfdingia/og eirn uxa fyrer hvorn eirn/og þeir færdu þa rieтт þyrer tialldbwdena.

4. Og Drotteñ talade til Moſe / og ſagde:

5. Tak (þeſſa) aþ þeim / ad þeir kuñe vera til ad giora þioonuſtuna i ſamkunduñar tialldbwd / og giefþ Levitunum þa/ hvortum epter ſijns embættes hag.

6. Þa took Moſe vagnana og uxana og gaf Levitunum þa.

7. Hañ gaþ Gerſons børnum tvo vagna / og fioora uxa / epter þeirra embættes añſigkomulage.

8. Og hañ gaf Merari børnum fioo ra vagna og ætta uxa epter þeirra embætte/under * Ithamars Aarons preſts ſonar

sonar hende. * C. 4/ 28/ 33.
9. Enn hann gaf Kaaths bornum ecke/ þui þau hǫfdu eitt heilagt embætte a sier/ sem þeir skyldu bera a oxl/ unum.
10. Og hǫfdingiarner offrudu til * altares vijgslunnar þann dag/ sem þad var smurt/ og hǫfdingiarner offrudu þetta sitt offur fyrer altarenu. * 2. Kron. 7/ 9.
11. Og Drottenn sagde til Mose: lat hvornhǫfdingia/ hvorn dag/ (sin) hvorn hǫfdingia hvorn dag offra sijnu offre til altares vijgslunnar.
12. Og þar var sa/ sem offrade sijnu offre a þeim fyrsta deige/ * Nahesson Aminadabs son fyrer Juda kyn/ kuysl. * 4. Mose 1/ 7. C. 2/ 3.
13. Og hans offur var eitt sylfur/ fat/ þad vog þriatijgu z hundrad (sekla/) ein silfur skal a siotiju sekla/ epter helge doomsens sekle/ þau (voru) bæde full af miole/ blondudu med oleo til eins mat/ offurs.
14. Ein skeid a tiju gyllene/ full af reykelse.
15. Einn ungur uxe/ einn hrwtur/ eitt lamb ars gamallt til eins brenne/offurs.
16. Einn geit/hafur til synda/offurs.
17. Og tveir uxar til þackar/offur offurs/ fimm hrwtar/ fimm hafrar/ fimm lomb ars gomul/ þetta var Nahessons Amminadabs sonar offur.
18. A þeim odrum deige offrade Netaneel Zuars son/ Jsaschars hǫfdinge.
19. Hann offrade sijnu offre/ einu silfur fate a þriatiju og hundrad (sekla/) eirnre silfur skal a siotiju sekla/ epter helgedoomsens sekle/ þau bæde full af miole/ blondudu med oleo til eins mat/offurs.
20. Eirne skeid a tiju gyllene/ fullre af reykelse.
21. Einum ungum uxa/ einum hrwt/ einu lambe ars gomlu til eins brenne/ offurs.
22. Einum geit/hafur til eins synda offurs.
23. Og tveimur uxum til eins þacke/ ar/offur offurs/ fimm hrwtum/ fimm hafrum/ fimm lombum/ ars gomlum/ þetta er Netaneels Zuars sonar offur.
24. A þeim þridia deige (offrade) einn hǫfdinge fyrer Sebulons bornum/ Eliab/ Helons son.
25. Hans offur var eitt silfur fat/ þad vog þriatiju og hundrad (sekla/) ein silfur skal a siotiju sekla epter helge doomsens sekle/ þau bæde full af miole/ blondudu med oleo til eins mat/offurs.
26. Ein skeid a tiju gyllene full af reykelse.
27. Einn ungur uxe/ einn hrwtur/ eitt lamb ars gamallt til eins brenne/ offurs.
28. Einn geit/hafur til eins synda/ offurs.
29. Og tveir uxar til þackar/off urs/ fimm hrwtar/ fimm hafrar/ fimm lomb/ ars gomul/ þetta er Eliabs Helons sonar offur.
30. A þeim fioorda deige (offrade) einn hǫfudsmadur fyrer Rubens bornum/ Elizur Sedeurs son.
31. Hans offur var eitt silfur fat/ þad vog þriatiju og hundrad (sekla/) ein silfur skal a siotiju sekla epter helge doomsens sekle/ þau bæde full af miole/ blondudu med oleo til eins mat/offurs.
32. Ein skeid uppa tiju gyllene/ full af reykelse.
33. Einn ungur uxe/ einn hrwtur/ eitt ars gamallt lamb til eins brenne/offurs.
34. Einn geit/hafur til eins synda/ offurs.
35. Og tveir uxar til eins þackar/off urs/ fimm hrwtar/ fimm hafrar/ fimm lo mb/ ars gomul/ þetta er Elizurs Sedeurs sonar offur.
36. A þeim fimta deige (offrade) einn hǫfdinge fyrer Simeons bornum/ Selumiel/ Zuri Sadais son.
37. Hans offur var eitt silfur fat/ þad vog hundrad og þriatiju (sekla/) ein silfur skal uppa siotiju sekla/ epter helgedoomsens sekle/ þau bæde full af miole/ blondudu med oleo til eins mat/ offurs.

oppurs.

38. Ein skeid uppa tiu gyllene / full af reykelse.

39. Eirn ungur uxe / eirn hrwtur / eitt ars-gamallt lamb til eins brefit-oppurs.

40. Eirn geit-hafur til eins synda-oppurs.

41. Og tveir uxar til eins packar-oppurs/ fim̃ hrwtar / fimm hafrar / fimm lamb/ ars-gomul / þetta er Selumiels Zuri Sadais sonar oppur.

42. A þeim siotta deige (opprade) eirn hofdinge fyrer Gads bornum/ Eliasaph ✱ Deuels son. ✱ c. 1/ 14.

43. Nafis oppur var eitt silfur-fat / þad vog hundrad og þriatiu (sekla /) ein silfur-skaal uppa siotiu sekla epter Helgedoomsens sekle / þau bæde full af miole / blondudu med oleo til eins mat-oppurs.

44. Ein skeid uppa tiu gyllene/ full af reykelse.

45. Eirn ungur uxe / eirn hrwtur / og eitt ars-gamallt lamb/ til eins brefit-oppurs.

46. Eirn geit-hafur til eins synda-oppurs.

47. Og tveir uxar til eins packar-oppurs/ fim̃ hrwtar / fim̃ hafrar/ fim̃ lamb/ ars-gomul/ þetta er Eliasaphs Deuels sonar oppur.

48. A þeim siounda deige (offrade) eirn hofdinge fyrer Ephraims bornum / Elisama Amihuds son.

49. Nafis offur var eitt silfur fat / þad vog hundrad og þriatiu (sekla /) ein silfur-skaal uppa siotiu sekla / epter Helgedoomsens sekle / þau bæde full af miole / blondudu med oleo til eins mat-offurs.

50. Ein skeid uppa tiu gyllene / full af reykelse.

51. Eirn ungur uxe / eirn hrwtur / eitt ars-gamallt lamb / til eins brefit-offurs.

52. Eirn geit-hafur/ til eins synda-oppurs.

53. Og tveir uxar til eins packar-offurs/ fim̃ hrwtar / fim̃ hafrar / fim̃ lamb / ars-gomul / þetta er Elisama Amihuds sonar offur.

54. A þeim attunda deige (offrade) eirn hofdinge fyrer Manasse bornum/ Gamliel Pedazurs son.

55. Nafis offur var eitt silfur-fat / þad vog hundrad og þriatiu (sekla/) ein silfur-skaal uppa siotiu sekla epter Helgedoomsens sekle / þau bæde full af miole blondudu med oleo til eins mat-offurs.

56. Ein skeid uppa tiu gyllene full af reykelse.

57. Eirn ungur uxe/ eirn hrwtur og eitt ars-gamallt lamb til eins brefit-offurs.

58. Eirn geit-hafur til eins synda-oppurs.

59. Og tveir uxar til eins packar-oppurs/ fim̃ hrwtar / fim̃ hafrar / fim̃ lomb / ars-gomul/ þetta er Gamliels Pedazurs sonar oppur.

60. A þeim niunda deige (opprade) eirn hofdinge fyrer BenJamins bornum / Abidan Gideonis son.

61. Nafis oppur var eitt silfur-fat / þad vog hundrad ꝛ þriatiu (sekla/) ein silfur-skaal uppa siotiu sekla epter Helgedoomsens sekle/ þau bæde full af miole/ blondudu med oleo til eins mat-oppurs.

62. Ein skeid uppa tiu gyllene/ full af reykelse.

63. Eirn ungur uxe / eirn hrwtur / eitt lamb-ars gamallt til brefit-oppurs.

64. Eirn geit-hafur til synda-oppurs.

65. Og tveir uxar til packar-oppurs/ fim̃ hrwtar/ fim̃ hafrar / fim̃ lomb/ ars-gomul / þetta er Abidans Gideonis sonar oppur.

66. A þeim tiunda deige (opprade) eirn hofdinge fyrer Dans bornum / AhiEser Ammi Saddais son.

67. Nafis oppur var eitt silfur-fat/ þad vog hundrad og þriatiu (sekla/) ein silfur-skaal uppa siotiu sekla / epter Helgedooms

gedoomsens sekle / þau bæde full af miø le / blonduðu med oleo til eins mat-offurs.

68. Ein skeid uppa tiju gyllene / full af reykelse.

69. Eirn ungur uxe / eirn hrwtur / eitt ars-gamallt lamb til eins brenne-offurs.

70. Eirn geit-hafur til eins synda-offurs.

71. Og tveir uxar til þackar-offur offurs / fimm hrwtar / fimm hafrar / fimm lomb / ars-gomul / Þetta er AhiEsers Ammi Saddais sonar offur.

72. A ellefta deige (offrade) eirn hofdinge fyrer Assurs bornum / Pagiel Ochrans son.

73. Hanns offur var eitt silfur-fat / þad vo hundrad og þriatiju (sekla/) ein silfur-skal uppa siotiju sekla / epter helge doomsens sekle / þau bæde full af miøle / blonduðu med oleo til eins mat-offurs.

74. Ein skeid uppa tiju gyllene / full af reykelse.

75. Eirn ungur uxe / eirn hrwtur / eitt ars-gamallt lamb til eins brenne-offurs.

76. Eirn geit-hafur til eins synda-offurs.

77. Og tveir uxar til eins þackar-offur offurs / fimm hrwtar / fimm hafrar / fimm lomb / ars-gomul / Þetta er Pagiels Ochrans sonar offur.

78. A tolfta deige (offrade) eirn hofdinge fyrer Naphthalis bornum / Ahira Enans son.

79. Hanns offur var eitt silfur-fat / þad vo hundrad og þriatiju (sekla/) ein silfur-skal uppa siotiju sekla / epter helge doomsens sekle / þau bæde full af miøle / blonduðu med oleo til eins mat-offurs.

80. Ein skeid uppa tiju gyllene / full af reykelse.

81. Eirn ungur uxe / eirn hrwtur / eitt ars-gamallt lamb til eins brenne-offurs.

82. Eirn geit-hafur til eins synda-offurs.

83. Og tveir uxar til eins þackar-offur offurs / fimm hrwtar / fimm hafrar / fimm lomb / ars-gomul / Þetta er Ahira Enans sonar offur.

84. Þesse er altaresens vijgsla a þeim deige þad var smurt af Israels hofdingium / tolf silfur-fat / tolf silfur-skaler / tolf gull-skeider.

85. So ad hvort fat var uppa þriatiju og hundrad (sekla) silfurs / og hvor skal uppa siotiju / Allt silfrid af kierunum (hlioop sig) tvo þusund og fiogur hundrud (sekla) epter helge doomsens sekle.

86. Tolf gull-skeider / fullar af reykelse / hvor skeid uppa tiju sekla / epter helgedoomsens (sekle/) Allt gullid af skeidunum / (hlioop sig) tuttugu og hundrad (sekla.)

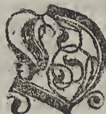
87. Aller uxarner til brenne-offursens voru tolf uxar / (item) tolf hrwtar / tolf lomb ars-gomul / og þeirra mat-offur / og tolf geit-hafrar til synda-offurs.

88. Og aller uxar til þackar-offur offursens voru fioorer og tuttugu uxar / (item) sextiju hrwtar / sextiju hafrar / sextiju lomb ars-gomul / Þesse er altaresens vijgsla / sijdann ad þad var smurt.

89. Og nær Mose gieck inn i samkundunnar tialldbwd / ad hann skyllde tala * til hanns / þa heyrde hann raustena tala til sijn af nadar-stoolnum / sem var a vitnesburdar orkenne / fra * * i millum þeirra tveggia cherubim / og hann talade til hanns. * 2. Mos. 25/21/22. * * 1. Sam. 4/4. Ps. 80/2.

VIII. Capitule.

Levitanna Vijgsla.

Og Drottenn talade til Mose / og sagde:

2. Tala til Aaron / og seig til hanns: nær þu setur lampana upp / þa skulu þeir sio lampar lysa / til samans fyrer liosastiakanum.

3. Og Aaron giorde so / hann sette

lampana þar til / (ad skijna) til samans fyrer liioosastiakanum / so sem * Drottenñ hafde befalad Mose.

* 2. Mos. 27/ 20.

4. Og liioosastiakenñ var so giördur af drifnu gulle/ bæde stiakenñ þar til/ og bloomstrenñ þar a voru drifenñ. Epter þeirre lijkingu / sem Drottenñ hafde sijndt Mose / so giörde hañ liioosa stiakañ.

5. Og Drottenñ kalade til Mose / og sagde:

6. Tak * Levitana ut fra Israels börnum/ og þu skallt hreinsa þa.

* Mal. 3/ 3.

7. Og so skallt þu giöra vid þa / ad hreinsa þa / Stöck þu synda=vatn enu a þa / og þeir skulu læta * raka þeirra allt holld/ og af þvo þeirra klæde/ og hreinsa sig. * 3. Mos. 14/ 8.

8. So skulu þeir taka eirn ungañ uxa/ og hañs mat=offur / miöl blandad med oleo/ og þu skallt taka/ eirn añañ ungañ uxa til eins synda=offurs.

9. Og þu skallt leida Levitana riett fyrer samkunduñar tialldbwd/ og læta safna af Israels barna almuga.

10. Og leida Levitana fyrer Drottenñs augsyn / og Israels börn skulu leggia þeirra hendur a Levitana.

11. Og * Aaron skal læta hræra Levitana af Israels börnum til hræringar=(offurs) fyrer Drottne/ og þeir skulu þioona Drottenñs embætte.

* v. 21.

12. So skulu Levitarner leggia þeirra hendur a uxaña höfud / og giöra þañ eina til eins synda=offurs/og hiñ añañ til eins breñe=offurs fyrer Drottne / og giöra forlijkun fyrer Levitana.

13. Og þu skallt setia Levitana fyrer Aaron/ og fyrer hañs syne/og læta hræra þa til hræringar=(offurs) fyrer Drottne.

14. Og þu skallt adskilia Levitana fra Israels börnum/og Levitarner * skulu vera miñer. * c. 3/ 45.

15. Og þar epter skulu Levitarner koma iñ til ad þioona i samkunduñar tialldbwd/ So skalltu hreinsa þa / og læta hræra þa til eirnrar hræringar.

16. Þvi þeir * eru mier alldeiles giefner af Israels börnum / eg hefe teked mier þa til/ fyrer allt þad / sem opnar (moodur)lijf/(sem er) fyrer alla frumborna af Israels börnū. * c. 3/12.

17. Þvi * aller frumborner a medal Israels barna heyra mier til/ (bæde) af mañeskiuñi og fienadenum / A þeim deige eg i hel sloo / alla frumborna i Egyptalande/ þa helgade eg mier þa. * 2. Mos. 13/ 2. etc.

18. Og took Levitana fyrer alla frumborna a medal Israels barna.

19. Og eg gaf Aaron og hañs sonum Levitana * til eirnrar gæfu af Israels börnum/ til ad þioona Israels barna þioonustu i samkunduñar tialldbwd / og til ad giöra forlijkun fyrer Israels börn/uppa þad/ad þar skule ecke vera plaaga a medal Israels barna / nær Israels börn (villde) naalægia sig til helgedoomsens. * c. 3/ 9.

20. Og Mose og Aaron og allur Israels barna söfnudur giörde vid Levitana epter öllu þvi sem Drottenñ hafde bijfalad Mose um Levitana / so giördu Israels börn vid þa.

21. Og Levitarner hreinsudu sig / og þvodu þeirra klæde / og * Aaron hrærde þa til eirnrar hræringar fyrer Drottne / og Aaron giörde forlijkun fyrer þa / ad þeir yrde hreiner.

* v. 11.

22. Og þar epter komu Levitarner iñ ad þioona þeirra þioonustu i samkunduñar tialldbwd/fyrer Aarons augsyn / og fyrer hañs sona augsyn / So sem Drottenñ hafde bijfalad Mose um Levitana / so giördu þeir vid þa.

23. Og Drottenñ talade til Mose / og sagde:

24. Þetta er þad / sem heyrer Levitunum til (ad giöra:) * fra fim̄ og tuttugu ara gömlum/ og (þar) yfer/ (skal hver af þeim) koma til ad vitka

sig

sig kostgiæfelega i samkunduñar tialld bwdar þioonustu. * c. 4/3.

25. Eñ fra fimtiju ára gømlum skal hañ snua aptur fra að æfa þioonustuna / og ecke þioona framar meir.

26. Eñ þioone (añars) með sijnum brædrum i samkunduñar tialldbwð/ að taka kostgiæfelega vara / eñ þioonustuna skal hañ ecke þioona/ So skallt þu giøra við Levitana i þeirra varatektum.

IX. Capitule.

Pæskarner halldast. Jsraels Børn reysa og liggia kyrr epter Skyenu.

Og Drottcñ talade til Mose i Sinai eydemørku / a þvi ødru áre epter það þeir voru wtfarner af Egyptalande / i þeim fyrsta mánade/og sagde:

2. Og * Jsraels børn skulu hallda pæska a sijnum tilsettum (tijma)
* 3. Mos. 23. 5. etc.

3. A þeim fioortanda deige i þessum mánade/ milluñ þeirra tveggia aptna skulu þier hallda þa a sijnu tilskickadañ (tijma) epter øllum þeirra skickunum/ og epter øllum þeirra riettendum/ skulu þier hallda þa.

4. Og Mose talade til Jsraels barna / um það að hallda pæskana.

5. Og þeir hiellðu pæskana i þeim fyrsta (mánade) a þañ fioortanda dag i mánadenum / * millum þeirra tveggia aptna / i Sinai eydemørku / epter øllu þvi / sem Drottcñ hafde bijfalad Mose / so giørdu Jsraels børn. * 2. Mos. 12/ 6.

6. Og það skiede / (að þar voru nockrer) meñ / sem voru ohreiner yfer eirnrar Mañeskiu lijke / og þeir kuñu ecke að hallda pæskana / a þañ sama dag / og þeir geingu fram fyrer Mose og fyrer Aaron þañ sama dag.

7. Og þeir sømu meñ søgdu til hañs: vier erum ohreiner yfer eirnrar mañeskiu lijke/ Hvi skulum vier (þar fyrer) vera miña hæktar/ að vier meigum ei bera (vora) gáfu iñ fyrer Drott eñ a sijnum tilsettum (tijma) a medal Jsraels barna?

8. Og Mose sagde til þeirra: vered (kirrer) og eg vil heyra hvað Drott eñ bijdur ydur.

9. Og Drottcñ talade til Mose / og sagde:

10. Tala þu til Jsraels barna/ og seig: hvør sem hellst þar er ohreirn yfer einu lijke / edur a længre reysu / hia ydur / ellegar hia ydrum eptekomendum / hañ skal (lijka vel) hallda Drottne pæska.

11. (Eñ þo/) i þeim * ødruñ mánade a þañ fioortanda dag i millum þeirra tveggia aptna skulu þeir hallda þa / þeir skulu eta þa með osyrðu (braude) og ** beiskum (hlutum)
* 2. Kron. 30/ 15. ** 2. Mos 12/ 8.

12. Þeir skulu ecke láta leifast þar af / til morguns / og ecke * brioota nockurt bein a þvi / þeir skulu hallda það i allañ máta / sem meñ plaga að hallda pæska. * 3. Mos. 12/ 46.

13. Eñ sie þar nockur sem er hreirn/ og ecke a (siñe) reisu/ og yfergiefur að hallda pæskana/ þa skal su sama sál uppræktast fra sijnu foolke / þvi hañ hefur ecke offrað Drottcñs offre a siñe tilsettre (tijd/) sa same madur skal bera sijna synd.

14. Og nær þar umgeingst (nockur) framande hia ydur / og helldur Drottne pæska / þa skal hañ hallda (það so) sem pæskaña skickan/og sem þeirra riettur er / Þar skal vera ein skickun fyrer ydur og þ þañ framande/ og þ landsens iñbiggiara.

15. Og a þeim deige sem tialldbwð eñ var uppreist / þa * hulde eitt sky vitnesburdar tialldbwdareñar tialld / og þar var yfer tialldbwdeñe fra aptne til morguns/ eins sem eirn elldur.
* 2. Mos. 40 34. etc.

16. So skiede það alltijd/ að * sky-

ed hulde hana / og a nooktune syndest pad sem elldur. * 2. Mos. 40. 38.
17. Og epter þvi sem skyed foor upp fra tialldbwdeñe/ þar epter drogu Israels born afram / og a hvorium stad skyed stadnæmdest / þar settu Israels born synar herbwder.
18. Israels born ferduðust epter Drottens orde/og epter Drottens orde settu þeir synar herbwder: so leinge * skyed stadnæmdest yfer tialldbwdeñe / lau þeir kyrrer. * 1. Cor. 10/ 1.
19. Og nær skyed stadnæmdest leinge yfer tialldbwdeñe marga daga / þa tooku Israels born vara a Drottens varakekt/ og ferduðust ecke.
20. Og þad var / nær skyed var (nockra) daga/ hvorn epter añan yfer tialldbwdeñe / þa settu þeir synar herbwder epter Drottens orde/ og reysstu afram epter Drottens orde.
21. Og þad var / nær skyed stadnæmdest (þar /) fra aptne til morgins/ og skyed foor upp um morguneñ/ þa droogu þeir afram / ellegar nær skyed foor upp a dageñ / eda a noottuñe/ þa droogu þeir og afram.
22. Ellegar nær skyed stadnæmdest tvo daga/ ellegar eirn mænud / ellegar leingur yfer tialldbwdeñe / so þad var þar yfer/ þa * voru og Israels born (kyrr) og fooru ecke afram / og nær þad foor upp/ fooru þeir afram.
* 2. Mos. 40/ 36/ 37.
23. Þeir lau kyrrer epter Drottens muñe / og epter Drottens muñe fooru þeir afram / þeir tooku vara a Drottens varakekt / epter Drottens orde fyrer Mosen.

X. Capitule.

Tveggia Silfur-Trometa Brukun. Israels Barna Reisa fra þvi Fialle Sinai.

Og Drotteñ talade til Mose og sagde:
2. Giør þier tvær trometur af silfre/drif nar skalltu giøra þær/ og þær skulu vera þier til ad kalla søfnudeñ(til samans m̃ z/) og þegar hereñ skal taka sig upp.
3. Og þeir skulu blaasa i þær / og allur søfnudureñ skal safnast til þyn fyrer samkundu tialldbwdareñar dyr.
4. Og nær þeir blaasa i þa einu / þa skulu høfdingiarner safnast til þyn/ (sem eru) þeir yppurstu yfer Israels þusundum.
5. (Eñ) nær sem þier blaased akaft (i trometurnar) þa skulu þær herbwdernar svipkast/ sem liggia moot austre.
6. Og nær þier blaased añad siñ / akaft i (trometurnar/)þa skulu þær herbwdernar svipkast sem liggia moot sudre/ (Þvi) nær þeir skulu reisa/ þa skulud þier blaasa akaft (i trometurnar.)
7. Eñ nær søfnudureñ skal safnast skulud þier ad eins (hægt) blaasa eñ ecke trometa.
8. Og prestarner/ Aarons syner skulu blaasa i trometurnar / og þær * skulu vera ydur til eilyfrar skickunar hia ydar epterkomurum.
* 2. Mos. 27/ 21.
9. Og nær þier draged * i strijd i ydar lande moot fiandmañenum/sem færer strijd moot ydur / þa skulud þier blaasa i trometurnar / ad ydar meige minst verda fyrer Drottne ydar Gude/ og þier frelsest fra ydar fiandmøñum.
* C. 31/ 6.
10. Og a ydar * glede deige / og a ydar (tilskickudum) hætijdum / og a ydar nyum mænudum/ þa skulud þier blaasa i trometurnar yfer ydar breñeoffrũ/og yfer ydar þackar offra foornum/ad þær meige verda ydur til eirnnar miñingar fyrer ydar Guds augsyn/ eg er Drotteñ ydar Gud.
* 2. Rong. 11/ 14. 2. Kron. 7. 6.
11. Og þad skiede a þvi ødru are/ i þeim ødrum mænade/ a þañ tuttug asta (dag) i mænadenum foor skyed upp fra vitnesburdarens tialldbwd.

12. Og

12. Og Israels børn tooku sig upp/ ad ferdast fra Sinai eydemørku/og sky ed var(kyrt)i þeirre eydemørk Paran.

13. So tooku þeir sig i fyrsta sinne upp epter Drottēs orde fyrer Mo- sen.

14. Þad merke fyrer * Juda barna herbwdum droo fyrst fram med þeirra her/og yfer hans her var Nahesson Aminadabs son. * c. 1/ 7.

15. Og yfer Isaschars barna kyn- kvijslar her var Netaneel Zuars son.

16. Og yfer Sebulons barna kyn- kvijslar her Eliab Helons son.

17. Og tialldbwdenn v.r ofantekenn/ og Gersons børn og Meraris børn droou æfram/ sem * bæru tialldbwd- ena. * c. 4/ 24/ 29/ 31.

18. Þar næst droo þad merke fram fyrer Rubens herbwdum * med þeirra her/ og yfer hans her var Elizur Se- deurs son. * c. 2/ 10.

19. Og yfer Simeons barna kyn- kvijslar her / Selumiel / Zuri Sadais son.

20. Og yfer Gads barna kynkvijsl- ar her / Eliasaph Deuels son.

21. Þa droou * Kaathitarner fr- am / sem bæru helgedoomenn / og (þeir adrer) reistu tialldbwdena upp / til þess þeir komu. * c. 4/ 15.

22. Þar næst droo þad merke fram fyrer * Ephraims barna herbwdum / med þeirra her / og yfer hans her var Elisama Amihuds son. * c. 2/ 18.

23. Og yfer Manasse barna kyn- kvijslar her/Gamliel Pedazurs son.

24. Og yfer BenJamins barna kynkvijslar her / * Abidan / Gideonis son. * c. 1/ 11. c. 7/ 60/ 65.

25. Þar næst droo þad merke fyr- er Dans barna herbwdum / sem end- ade allar herbwdernar / epter þeirra her/og yfer hans her (var) AhiEser Ammi Sadais son.

26. Og yfer Assers barna kyn- kvijslar her/ Pagiel Ochrans son.

27. Og yfer Naphthali barna kyn- kvijslar her/ Ahira Enans son.

28. So droou Israels børn fram̄ med þeirra her/ og þeir reistu æfram̄.

29. Og Mose hafde sagt til Hobab Reuelssonar þess Midianita /(sem var) Mose mægur : vier holldum til þess stad ar /sem Drottēn sagde (af/) eg vil giefa ydur þan / kom med oss / so viliū vier giora þier til gooda/ af þvi Drottēn hef ur lofad Israel goodu.

30. Og hann sagde til hans : eg vil ecke fara (med ydur/) helldur fara til mijns lands og til minna ættingia.

31. Og hann sagde : kiære / yfergief oss ecke / þvi med þvi þu so veitst / ad vier setium vorar herbwder i eydemørk- enne/ skalltu vera vor augu.

32. Og þad skal skie/ þar sem þu reis- er med oss/ og þad sama gooda skier oss/ sem Drottēn mun audsyna oss / þa vil- ium vier giora þier gott.

33. So droou þeir fra Drottēns fia- lle þriggia daga reisu / og Drottēns satt mæls ørk foor * fyrer þeim (sömu) þriggia daga reisu/ ad vijsa þeim/ hvar þeir skylldu hvijla. * 5. Mos. 31 / 8.

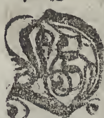
34. Og Drottēns sky var yfer þeim a dagenn / nær þeir hielldu fra herbwd- unum.

35. Og þad skiede / nær ørkenn foor æfram̄ þa sagde Mose : Drottēn / * statt þu upp/ z læt þijna fiandmenn tvist rast / og þa sem þig hata/flyia fra þinne augsyn. * 2. Kron. 6/ 41. Ps. 68/ 2. Ps. 132/ 8.

36. Og þa þeir hvijlldust/ þa sagde hann : kom aftur/ Drottēn/ til Israels tiu þusund sinum þusunda.

XI. Capitule.

Vegna Opolenmæde kiemur Elldur fra Drottne. Gyrndar Graferna.

Og þad skiede / þa foolked vard opolenmoodt/ liet þad illa fyrer Drottēns eyre um / og þegar Drottēn þad heyrde / vard hann hastarlega reidur / og * Drottēns elldur upptendradest medal þeir ra/

ra/ og forlærde þvi ýrsta i Herbwdunum.
*3. Mos. 10/2.
2. Þa hroopade foolked til Mose/og Mose bad til Drottens / So slocknade elldurenn.
3. Og mann kalladi þess sama stad ar nafn Tabeera / þvi Drottens elldur brann a medal þeirra.
4. Og þad alment foolk/ sem var a medal þeirra/fieck stoora gyrnd/þvi Israels born sneruſt fra/og grietu z so/og sogdu: hvor * vill giefa oss kiot ad eta?
* 2. Mos. 16/3. Ps. 106/14. 1. Cor. 10/6.
5. Vier þeinkium a þann fisk / sem vier aatum fyrer ecktert i Egyptalande / graskiereñ og peponana / og laukana/ og raudlaukana/ og hvytu laukana.
6. Enn nu burt þornar vort lyf / þvi vort auga (sier) eckert utann þetta man.
7. Og þad * man var sem coriand ers fræ / og til ad siaa lyka sem bedellion er til ad lyta. * 2. Mos. 16/ 14. etc.
8. Foolked þeir hlupu (hyngad og þangad) og sofnudu / og moludu þad i mylnunum / eda steittu þad i morterum / og sudu þad i pottunum / og giordu þar af (oskú) kokur/og þess smeckur var sem oliu vokva smeckur.
9. Og nær doggenn fiell yfer Herbwd ernar a nootturne/þa fiell man þar a.
10. Og þegar Mose heyrde foolked græta a medal þeirra ætta / hvorn i syns tiallds dyrum / þa * vard Drottens reide miog hastarleg / og þad misþocknadest Mose. * 2. Mos. 32/ 10.
11. Og Mose sagde til Drottens : þvi gierder þu (so) illa i giegn þynum þienara ? og þvi finn eg ecke naad fyrer þynum augum / ad þu leggur alls þessa foolks byrde uppa mig ?
12. Hefe eg gieted allt þetta foolk / eda hefe fædt þad? ad þu seiger til myn: ber þad i þynum fadme / lyka sem eirn foostur fader ber eitt siwgande(barn/)* inn i þad land / sem þu hefur svared þeirra fedrum. * 5. Mos. 1/31.
13. Hvar fra skal eg (taka) kiot/ ad giefa ollu þessu foolke ? þvi þeir græta fyrer mier/ og seigia: gief oss kiot / ad vier kunnum eta.
14. Eg kann ecke fyrer mig alleina ad bera allt þetta foolk/ þvi þad er mier offþwngt.
15. Og villter þu so giora vid mig / þa slaa mig vissulega (helldur) i hel/ ef eg hefe fundid naad fyrer þynum augum / og ad eg skule ecke siaa uppa a mijna olucku.
16. Og Drottenn sagde til Mose : samannsafna mier siotyu monnum af * þeim elldstu a medal Israels / sem þu veitst ad þar sieu elldster a medal foolksens og þeirra forstodu menn / og tak þa burt fyrer samkundu tialldbwdena / og þar skulu þeir standa med þier.
* 2. Mos. 18. 18/ 21.
17. So vil eg koma ofann og tala þar vid þig / og taka af * þeim Anda sem er yfer þier / og leggia yfer þa/ ad þeir skule ** bera a fier foolksens byrde med þier / ad þu skuler ecke fyrer þig einann bera hana. * 1. Cor. 12/ 4.
** 2. Mos. 25/ 26.
18. Og þu skallt seigia til foolksens : * helged ydur til morguns/ ad þier skulud eta kiot / þvi þier hafed græted fyrer Drottens eyrum / og sagt : hvor kann giefa oss kiot ad eta ? þvi þad gieck oss vel i Egyptalande/þar fyrer vill Drottenn giefa ydur kiot/ad þier skulud eta.
* 2. Mos. 19/10.
19. Þier skulud ecke eta einn dag / og ei tvo daga/og ei fimm daga/og ei tyu daga/ og ei tuttugu daga.
20. Helldur eins mænadar daga (um kryng) inn til þess ad þad geingur wt af ydar nosum / og ydur væmer þar vid / af þvi ad þier hafed burt kastad Drottne / sem er a medal ydar / og hafed græted fyrer hans augsyn / og sagt : * hvar til erum vier wtgeingner af Egyptalande ? * c. 21/ 5.
21. Og Mose sagde : sex hundrud þusund menn til foots er þetta foolk/ sem eg er a medal/ og þu seiger : eg vil giefa þeim kiot / og þeir skulu eta eirn mænud i kryng.
22. Mun * þar eiga ad slatrast sauder

saudet og þienadur fyrer þa / ad þad kuñe verda noog fyrer þa? munu aller piskar i hafenu eiga ad safnast til þeirra/ ad þad kuñe verda noog handa þeim?
23. Og Drotteñ sagde til Mose: mun (þa) * Drottens hond vera stett? nu skalltu sia/ hvort mitt ord skal skie þig/ eda ei. * Es. 50/ 2. c. 59/ 1.
24. Og Mose gieck wt / og talade Drottens ord til foolksens / og safnade siotigu moñum af þeim ellðstu fyrer foolkenu/ og sette þa allt um kriing tialldbwdena.
25. Þa kom Drotteñ nidur i skyenu og talade til hañs/ og hañ took af þeim Anda/ sem var yfer honum /og lagde yfer þa siotiger ellðstu meñ/ og þad skiede/ þegar Andeñ hvijlldest yfer þeim/ þa spaadu þeir/ og giordu þad ecke meir.
26. Eñ þar voru tveir meñ orduer i herbwdunum epter / þess eina nafn var Eldad/ og þess añars nafn Medad / og Andeñ hvijllde yfer þeim/ þvi þeir voru a medal þeirra skripudu / og voru (þo) ecke wtgeingner til tialldbwdareñar / og þeir spaadu i herbwdunum.
27. Þa hlioop sveineñ/ og gaf Mose til vitundar / og * sagde : Eldad og Medad spaa i herbwdunum.
* Marc. 9/ 38.
28. Þa svarade * Josua Nuns son/ Mose þienare / af hañs wtvoldum/ og sagde : miñ herra Mose ** forbiood þeim þad. * c. 13/9/17. 2. Mos. 24/13.
** Marc. 9/39. Luc. 9/50.
29. Eñ Mose sagde til hañs : ertu vandlätare fyrer mig? Gud giæfe / allt Drottens foolk være spaameñ/ ad Drotteñ villde giefa siñ Anda yfer þa.
30. Og Mose hafde sig til herbwdañna/ (sia) hañ og þeir elldstu af Israel.
31. Þa gieck eitt vedur wt fra Drottne/ og færde * vaktelur fra hafenu/og dreifde þeim yfer herbwdernar/ hier um eina dagferd / og þar um eina dagferd (langt) allt um kriing herbwdernar/ og i bile tveggia alna hätt yfer Jordena.
* 2. Mos. 16/ 13. etc.
32. Þa stood foolked upp þañ sama allañ dag/ og þa alla noott/ og þañ añañ allañ dag / og safnade vaktelum / Hvor ed minst safnade / hieck tiju homer / og þeir breiddu þær vodum wt allt i kriingum herbwdernar.
33. Þegar * kioted var eñ nu i millum tannaña a þeim / adur eñ þad vard tugged / þa vard Drottens reide hastarleg yfer foolkenu/ og Drotteñ sloo a medal foolksens eitt harla stoort slag.
* Ps. 78/30/ 31.
34. Og mañ kallade þess sama stadar napn/ gyrndar grafer / af þvi þeir groofu þar foolked / þa sem voru giruger.
35. (Eñ) foolked droo(wt)fra gyrndar grefunum/ * (til) Hazeroth/og voru i Hazeroth. * c. 33/ 17.

XII. Capitule.

Maria verdur Lijkþraa.

Og Maria og Aaron toludu i giegn Mose / fyrer hañs kvinnu * saker/þeirrar af Morlande / sem hañ hafde teked / af þvi hañ hafde teked eina Morlendska kvinnu. * 2. Mos. 2/ 21.
2. Og þau sogdu: talar þa Drotteñ alleinasta vid Mose? mun hañ ecke og so tala vid oss? og Drotteñ heyrde þad.
3. Eñ Mose var eirn miøg hoogvær madur/ fram yfer allar mañeskiur a Jardrijke.
4. Og Drotteñ sagde strax til Mose og til Aaron / og til Mariu: ganged ut þid þriu til samkunduñar tialldbwdar/ og þau þriu geingu ut.
5. Þa kom * Drotteñ ofañ i einum skyſtoolpa / og stood i tialldbwdareñar dyrum / og kallade Aaron og Mariu/og þau geingu bæde ut. * c. 14/ 10.
6. Og hañ sagde : heyred nu myn ord: sie þar nockur ydar spaamadur / þa vil eg Drotteñ/ openbera mig fyrer honum i sioon / i einum draume vil eg tala vid hañ.
7. (Eñ) so er ecke miñ þienare Mose/

se / Hañ er * truuþastur i mÿnu giorvollu huuse. * Ebr. 3/ 2.

8. Eg vil tala muñlega vid hañ / og sÿnelega / og ecke i myrkvu (orde/) og hañ skal sia Drottens lÿking / Og hvi ottudust þid ecke ad tala i giegn mÿnum þienara/ i giegn Mose?

9. Og Drottens reide vard hastarleg yfer þeim / og hañ foor burt.

10. Og skyed foor burt fra tialldbwdenñe/ z sia/ * Maria vard lÿkþrá ő snioręñ/ og Aaron leit til Mariam / og sia/ Hun var lÿkþrá. * 5. Mos. 24/ 9.

11. Og Aaron sagde til Mose: æ miñ Herra / kiære legg ecke þessa synd a ockur/ þvi vid hofum giort dárlega/ og þvi vid hofum syndgad.

12. Ad hun verde nu ecke sem sa daude / er / nær hañ utkiemur af siñar moodur lÿfe/ þa er hañs halpt holld fortært.

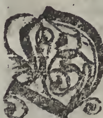
13. Þa hroopade Mose til Drottens/ og sagde: o Gud/ heilbrygda þu nu hana.

14. Og Drotteñ sagde til Mose: ef heñar fader hefde vissulega hrækt (hana hæduglega) i heñar andlit / skyllde hun (þa) ecke skamast sÿn * siø daga? lát hana vera utelukta / fra herbuudunum siø daga / og þar epter má hun medtakast. * 3. Mos. 14/ 8.

15. Og (so) var Maria utelukt fra herbuudunum siø daga / og foolked ferdadest ecke (leingra fram/) fyrr eñ Maria var medtekeñ (aptur.)

XIII. Capitule.

Þar sendast nockrer til ad nioosna um̃ þad Land Canaan.

Og foolked foor þar epter fra * Hazeroth / og þeir settu sÿnar herbwder i þeirre ** eydemorku Paran. * C. 33/ 18. ** C. 10/ 12.

2. Og Drotteñ talade til Mose / og sagde:

3. Send * meñ fyrer þier / ad þeir nioosne um̃ land Canaan/ hvort eg gief Israels bornum / þier skulud senda eirn mañ fyrer hvorra siña fedra kynkvijsl / sá hvorn ypparsta a medal þeirra. * C. 38/ 8. 5. Mos. 1. 22. C. 9/ 23.

4. So sende Mose þa * af Parans eydemorku / epter Drottens orde / aller þeir meñ voru hofud fyrer Israels bornum. * v. 27.

5. Og þesse eru þeirra nofn: fyrer Rubens kynkvijsl/ Samua Zaccurs son.

6. Fyrer Simeons ættkvijsl/ Saphat Horis son.

7. Fyrer Juda ættkvijsl / Caleb * Jephunnes son. * Jos. 14/ 7.

8. Fyrer Isaschars ættkvijsl / Igeal Josephs son.

9. Fyrer Ephraims ættkvijsl / Osea * Nuns son. 1. Kron. 8 / 27.

10. Fyrer BenJamins ættkvijsl/ Palti Raphus son.

11. Fyrer Sebulons ættkvijsl / Gadiel Sodis son.

12. Fyrer Josephs ættkvijsl/ af Manasse kynkvijsl/ Gaddi Susis son.

13. Fyrer Dans ættkvijsl / Ammiel Gemalis son.

14. Fyrer Assurs ættkvijsl / Sethur Michaels son.

15. Fyrer Napthali ættkvijsl / Nahebi Vaphsis son.

16. Fyrer Gads ættkvijsl / Geuel Machis son.

17. Þesse eru nofn a þeim moñũ/ sem̃ Mose sende til ad nioosna um̃ landed/ eñ Mose kallade Osea Nuns son * Josua. * C. 11/ 28.

18. Og Mose sende þa til ad nioosna Canaans land / og sagde til þeirra: ferdest burt upp til sudurs / og þier skulud ganga upp * a fialled. * C. 14/ 40.

19. Og sia landed/ hvorneñ þad er/ og þad foolk/ sem þar bÿr i / hvort þad er sterkt eda veikt / hvort þad er lÿted eda miked.

20. Og hvad þad er fyrer eitt land / sem þad bÿr i/ hvort þad er gott eda illt/ og hvad þeir eru fyrer stade sem þad bÿr i /

i/ hvort (þad byr) i herbuudum edur i
fasta stødum.
21. Og hvad þad er fyrer eitt land/
hvort þad er feitt eda magurt/og hvo
rt þar eru trie i edur ei/ vered hughra-
uster/og taked af landsens avexte/og
þad var a þeirre tijd/ sem (vijn)þr ug
urnar eru fyrst vaxnar.
22. Og þeir geingu upp/ og mioosn
udu um̃ landed fra þeirre Zins eyde-
mørk iñ til Rehob / er mañ fer til
Hamat.
23. So geingu þeir upp til sud-
urs/ og komu til Hebron/ og þar voru
Ahiman / Sesai og Talmai / þeir *
Anaks børn/ Eñ Hebron var bygd sio
árum fyrr eñ Zoan i Egyptalande.
* 5 Mos. 1/ 28.
24. Og þr komu iñ til þss * Escols
lækiar/ og skaaru þar af eirn vijn kvist
og eirn vijn-klasa / og þeir baaru hañ
fyrer tvo meñ a eirne støng/og af gran
ata eplunum og af fijkiunum.
* 5. Mos. 1/24.
25. Þañ sama stad kallade mañ
Escols læk/ fyrer þess klasa saker/sẽ
Israels børn skaaru þar af.
26. Og þeir sneru til baka/ þegar
þeir høfdu mioosnad um̃ landed/ þegar
fiørutiju dagar voru ute.
27. Og þeir geingu / og komu til
Mose og til Aaron/og til alls safnad-
ar af Israels børnũ/ i þeirre Parans
eydemørku giegnt Cades/og søgdu þe-
im og øllum safnadenum svar aptur/
og þeir lietu þa sia landsens avøxt.
28. Og kuñgiørdu þeim/ z søgdu:
vier komum i landed / er þu sender oss
til/og þad flytur vißt * med miolk og
hunange / og þesse er avøxtureñ þar
af. * 2. Mos. 3/ 8/ 17.
29. Þar fyrer utañ ad þar byr
sterkt foolk i landenu/ og þar eru har-
la stoorer faster stader / og vier saaum
þar og so Anaks børn.
30. Amalek byr sudur i landenu /
og Hethiteñ/og Jebusiteñ/og Amorit
eñ bua a fiallenu / og Cananiteñ byr
vt med hafenu / og hia Jordanar vijd-
lende.
31. Eñ Caleb * stødvade foolked
þ Mose/ og sagde: latum oss vissulega
fara upp og iñtaka þad/ þvi vier kuñ
um vel iñtaka þad (med magt.)
* C. 14/ 6.
32. Eñ þeir meñ/ sem høfdu far-
ed upp med honum / søgdu : vier kuñ
um ecke fara upp i moot þessu foolke /
þvi þad er sterkara eñ vier.
33. Og þeir løstudu landed / i um̃
hvort þeir høfdu mioosnad fyrer Isra
els børnum og søgdu : þad land / sem
vier geingum i giegnum ad mioosna /
þad er eitt land/ sem etur sijna iñbygg
iara/og allt þad foolk/ sem vier saaum
þar iñe / er hatt foolk.
34. Og vier saaum þar risa *
Anaks børn af risunum / og vier
syndunst i vorum augum eins sem gras
hoppur / og vier vorum og lijka so fyr
er þeirra augum. * 5. Mos. 9/ 2.

XIV. Capitule.

Þad møglande Foolk verdur sleiged.

Og * allur almugeñ hro-
opade (hatt /) og þeir
gaafu ut þeirra raust /
og foolked griet þa sø-
mu noott i giegnum.
* C. 21/ 5.
5. Mos. 1/ 27. Ps. 106/ 25.
2. Og øll Israels børn mogludu *
i moot Mose og i moot Aaron/og all-
ur safnadureñ sagde til þeirra : Gud
gæfe/vier hefdum daaed i Egyptalan-
de / eda vier eñ nu (mættum) deya i
þessare eydemørku. * c 16/ 3/ 42.
3. Og hvar til * færer Drotteñ
oss i þad land/ til ad falla fyrer sver-
de/ vorar hustrur og vorer smaau skulu
verda til raans ? er þad ecke oss gott /
ad vier førum til Egyptalands aptur?
* 2. Mos 16/ 3.
4. Og sa eine sagde til hins annars:
latum (oss) taka (oss) eirn høfuds-
mañ/ og fara til Egyptalands aptur.
5. Eñ Mose og Aaron fiellu nid-
ur

ur a þeirra andlit fyrer þeim øllum
almugans søfnude af Israels børnũ.
6. Og Josua Nuns son/ og * Ca
leb Jephunne son/ (sem voru) af þeim/
þar høfdu nioosnad um̃ landed / rifu
þeirra klæde. * c. 13/ 31. Syr. 46/ 12.
1. Macc. 2/ 56.
7 Og søgdu til alls Israels barna saf
nadar / seigiande: Þad land / sem vier
geingum i giegnum / ad nioosna um̃
þad/ er eitt harla miøg gott land.
8. Þar sem Drottenn hefur þock
nan a oss / þa fører hann oss (vel inn)
i þad land/ og giefur oss þad / eitt *
land/ sem flytur med miolk z hunange.
* 2. Mos. 3/ 8/ 17.
9. Alleinasta vered ecke (so) þver
brotner i moote Drottne/ z * ottest ecke
fyrer foolkenu i þvi lande/ þvi vier vil
tum eta þa / Þeirra fulltyng er viked
fra þeim/ en̄ Drottenn er med oss/ ott
est þa ecke. * 5. Mos. 20/ 3.
10. Þa sagde sa giørvallur safn
adur/ ad * mann skyllde grysta þa/ Þa
vard Drottens dyrd sien i samkundun̄
ar tiallbuud fyrer øllum Israels bør
num. * 2 Mos 17 4
11. Og Drottenn sagde til Mose:
hvad leinge skal þetta foolk upp erta
mig? og hvad leinge vilia þeir ecke tr
wa a mig fyrer øll þau teikn / sem eg
hefe giort medal þeirra?
12. Eg vil slaa þa med pestilentiu/
og eydeleggia þa/ og giøra þig til eins
stærra og megtugra foolks/ en̄ þetta er.
13. Þa sagde Mose til Drottens:
so * heyra Egyptarner þ/ ad þu hef
ur uppfært þetta foolk med þynum
krapte fra þeim. * 2 Mos. 32/ 11/
12. etc.
14 Og þeir munu seigia til þessa
lands innbyggiara/ sem hafa heyrt/ ad
þu Drottenn ert a medal þessa foolks/
ad þu Drottenn hefur giefed þig open
berlega til sioonar/ og þitt * sky stend
ur yfer þeim/ og þu geingur fyrer þe
im a dagen̄ i einum sky stoolpa / og a
noottunne i einum ellds stoolpa.
* 2. Mos. 13/ 21. etc.
15 Og þu slær þetta foolk i hel
eins sem eirn mann / þa munu heiding
iarner tala/ sem heyrdu (soddann) ryk
te um̃ þig/ og seigia:
16 Af þvi Drottenn * ecke kunne fæ
ra þad foolk i þad land/ sem hann haf
de svared þeim / þar fyrer hefur hann
slatrad þeim i eydemørkenne
* 5. Mos. 9/ 28. Ezech. 20/ 14.
17 So lát nu Drottens krapt ver
da stooran / so sem þu hefur talad og
sagdt:
18. * Drottenn er þolinmoodur og
miøg myskunsamlegur/ sem fyrergiefur
misgiørning og yferkrodslu/ og sem
ecke mun hallda eirn alltijd fyrer sak
lausann / en̄ hann vitiar fedranna mis
giørnings yfer børnunum/ yfer þeim
i þridia/ og yfer þeim i fioorda (lid.)
* 2. Mos. 34/ 6. etc.
19. So vertu nu * þessa foolks
misgiørning nædugur epter þinne stoo
ru myskunseme / og so sem þu hefur
fyrergiefed þessu foolke fra Egypta
lande og til þess nu. * 2. Mos. 32/ 12.
20. Og Drottenn sagde: eg hefe til
giefed (þad) epter þynu orde.
21. En̄ (so sannarlega sem) eg life/
þa skal * øll verollden̄ uppfyllast med
Drottens dyrd. * Es. 6/ 3.
22. Þvi aller þeir menn / sem hafa
sied myna dyrd og myn teikn / sem eg
giørde i Egyptalande / og i eydemørk
enne/ og hafa nu freistad myn tytt (og
opt/) og ecke heyrt a myna raust/
23. Þeir * skulu ecke siaa þad land/
sem eg hefe svared þeirra fedrum / ja
eingenn af þeim/ sem mig hafa lastad /
skulu siaa þad. * c. 26/ 65.
5. Mos. 1/ 35. Ps. 95/ 11.
24. En̄ minn * þienare Caleb / af
þvi Ad þar er eirn annar Ande mz hon
um/ og hann hefur fullkomlega epterfylgt
mier/ hann vil eg færa i þad land/ þan
gad sem hann kom fra/ og hans afkvæ
me skal erfa þad. * Jos. 14/ 6.
25. En̄ Amalekiten og Cananiten
byr i dalnum. Snwed vid a morgun /

og ferdest i eydemørkena a þañ veg til
þess rauda hafs.

26. Og Drottenñ talade til Mose
og Aaron/ og sagde:

27. Hvad * leinge (skal eg sia) til
þssa vonda safnadar/ sm̄ møglar i moo
te mier ? eg hefe heyrt Israels barna
møgl / er þeir møgla i moote mier.

* Ps. 106/ 25.

28. Seig til þeirra: (so sañarlega
sem) eg life seiger Drottenñ / ef eg ecke
vil giøra so i moote ydur / so sem þier
hafed sagt fyrer mı̄num eyrum.

29. Ydar * lykamer skulu falla i
þessare eydemørk/ og aller ydar talder i
allre ydar tølu/ fra tuttugu ara gøm-
lum og (þar) yfer/ sem hafa møglad i
moot mier. * Ps. 106/ 26.

30. Þier skulud ecke koma i þad la-
nd/ er eg hefe upplipt mı̄ne hende (yf-
er/) ad lata ydur bwa þar i / utañ *
Caleb Jephunne son/ og Josua Nuns
son. * C. 26/ 65. C. 32/ 12.

31. Og ydar * sma (børn /) um̄
hvør þier søgdud/ þau skulu verda til
herfangs / þau vil eg føra (þar) iñ/
ad þau skule riettelega þeckia landed/
sem þier hafed foracktad.

* 5. Mos. 1/ 39.

32. Eñ ydar * lykamer/ (ja) þier
skulud falla i þessare eydemørku.

* v. 29.

33. Og ydar børn skulu vera hyrd-
arar i eydemørkeñe i fiørutyger ar/ og
bera * ydar hooraner / þar til ydar ly
kamer verda forkærder i eydemørkeñe.

* Ps. 95/ 10/ 11. Ezech. 4/ 6.

34. Epter þeirra daga tølu/ a hv-
ørium þier hafed nioosnad um̄ land-
ed/ (sem voru) fiørutyu dagar/ eitt ar
fyrer hvørn dag/ (eg seige) eitt ar fyr
er hvørn dag / þier skulud bera ydar
misgiørninga fiørutyu ar/ og merkia/
(hvad þad er/) ad burtskwfa mier.

35. Eg * Drottenñ hefe sagt
(þetta/) þad vil eg og giøra i giegn
øllum þessum vonda safnade / sem hef
ur uppsett sig i moote mier/ þeir skulu
verda ad eingu i þessare eydemørk og
deyia þar. * Ezech. 5/ 17.

36. Og þeir meñ / sem Mose haf-
de sendt til ad nioosna um̄ landed / og
voru komner aptur/ og komu øllum al-
menganum / til ad møgla a moote hon
um / til ad føra vondar (frietter) um̄
landed/

37. Og þeir meñ deydu/ sem * løst
udu landed i þeirre plaagu fyrer Drott
eñs augsyn. * C. 13/ 33.

38. Eñ * Josua Nuns son / og
Caleb Jephunne son voru lifande af
þeim sømu moñū/ þm̄ sm̄ fooru burt
ad nioosna um̄ landed. * Syr. 46/ 14.

39. Og Mose talade þesse ord til
allra Israels barna / so griet foolked
sarañ.

40. Og um̄ morguneñ stoodu þeir
arla upp / og * geingu uppa fialled /
og søgdu: sia/ (hier erum) vier/ og vil
ium ferdast upp til þess stadar / sem
Drottenñ hefur talad (um̄/) þvi vier
høfum syndgast. * C. 13/ 18.

41. Eñ Mose sagde : hvar fyrer
yfer trodes þier Drottenñs ord? og þad
skal ecke luckast ydur.

42. Fared ecke upp / þvi Drottenñ
er ecke a medal ydar / ad þier skulud
ecke vera slegner fyrer ydar fiand-
moñum.

43. Þvi Amalekitarner og Cana-
nitarner eru þar fyrer ydur / og þier
skulud falla fyrer sverdenu/ þvi af þvi
þier hafed snwed ydur fra Drottne /
þa mun Drottenñ ecke vera med ydur.

44. Eñ * þeir dyrfdust til ad fa-
ra upp a þad hæfa af fiallenu / eñ
Drottenñs sattmals ørk z Mose/ komu
ecke af herbwdunum. * 5. Mos. 1/ 43.

45. Þa komu þeir Amalekitar og
Cananitar ofañ/ sem lau a þvi sama
fialle/ og sloou þa / og sundurmørdu
þa/ allt til * Horma. * C. 21/ 3.

XV. Capitule.

Eirn Sabbats Yfertrodslu Madur
straffast.

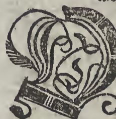
Og

Og Drottiñ talade til
Moſe/ og ſagde:
2. * Tala þu til Iſ
raels barna / og ſeig til
þeirra: nær þier komed
til þeſſ lands/ ſem þier
ſkulud bwa i/ hvørt eg vil giefa ydur/
* C. 35/ 10.
3. Og viljed giøra Drottne eitt elld
offur/ breñe-offur / eda ſlatrunar-off-
ur / ad giøra eitt ſierlegt * heit / eda
eitt frijviliugt (offur/) eda a ydar til-
ſettum (tijmum /) ad giøra fyrer
Drottne eirn ſætañ ylm af nautum
eda af ſaudum. * 3. Moſ. 7/ 16.
4. Hvør ſem þa vill offra Drott-
ne ſijnu offre/ ſkal offra * til mat-off-
urs/ einum tijunda parte miøls / blønd
udum med einum fioorda (parte) af ein-
um hin oliu. * 3. Moſ. 6/ 14. etc.
5. Og eirn fioorda (part) af ein-
um hin vijns/ til eins dryckiar-offurs /
ſkallt þu tilreida/ med breñe-offre/ eda
til ſlatrunar-offurs til þeſſ eina
lambs.
6. Eda til hrwtſens / ſkalltu til-
reida mat-offur af tveimur tijundu
(pørtum) miøls/ bløndudum med oleo/
eirn þridia (part) af einum hin.
7. Og vijn til dryckiar-offurs/ eirn
þridia (part) af einum hin/ þvi ſkall
tu offra til eins ſæts ylms fyrer
Drottne.
8. Og nær þu villt tilreida eiñ
uxa til eins breñe-offurs / edur ſlat-
urs offurs/ til eins ſierdeileslegs heits/
eda þackar-offurs fyrer Drottne.
9. Þa ſkal mañ offra med einum
uxa mat-offre / þria tijundu (parta)
miøls / blandada med oleo / einum
halfum hin.
10. Og þu ſkallt offra vijne til dryck
iar offurs/ einum halfum hin / þad er
eitt elld-offur til eins ſæts ylms
fyrer Drottne.
11. So ſkal þad ſkie um̃ þañ uxañ/
eda um þañ hrwteñ/ eda um̃ eitt lamb
af ſaudunum / eda af geitunum.
12. Epter þeirre tølu / ſem þier
ſkulud tilreida / ſo ſkulud þier tilreida
(þad) fyrer hvørn epter þeirra tølu.
13. Hvør iñbyggiare ſkal ſvo giøra/
nær hañ offrar * einu elld-offre til
eins ſæts ylms fyrer Drottne.
* 3. Moſ. 1/ 17.
14. Og ef nockur framande um̃-
geingſt hia ydur/ edur ſa/ ſem er a med
al ydar / hia ydar epterkomurum / og
vill giøra eitt elld-offur til eins ſæts
ylms fyrer Drottne / lijka ſem þier
ſkulud giøra / ſo ſkal hañ giøra.
15. Þu * ſøfnudur/ þar ſkal vera
ein ſkickun fyrer ydur og fyrer þañ
framanda/ ſem um̃geingſt hia ydur/ ein
eilijf ſkickan hia ydar epterkomurum /
eins ſem þier / ſo ſkal ſa framande ve-
ra fyrer Drottiñs augſyn.
* 2. Moſ. 12/ 49.
16. Ein løg og eirn riettur ſkal ve-
ra fyrer ydur og fyrer þañ framande/
ſem um̃geingſt hia ydur.
17. Og Drottiñ talade til Moſe /
og ſagde:
18. Tala þu til Iſraels barna / og
ſeig til þeirra: nær þier komed i þad
land/ ſem eg vil føra ydur wt i /
19. Þa ſkal þad ſkie / nær þier eted
af braudenu i landenu/ ſkulud þier upp-
lipta eirnre upplipting fyrer Drottne/
20. Sem er eirnre køku af þvi fyr
ſta af ydar deige/ ſkulud þier upplipta
til upplipt ingar / lijka ſem upplipting
uñe af hloduñe.
21. So ſkulu þier upplipta heñe/ af
þvi fyrſta af ydar deyge ſkulud þier
giefa Drottne eina upplipting hia yd-
ar epterkomurum.
22. Og nær * þier fared villt / og
ecke giøred øll þeſſe bod / ſem Drott-
eñ hefur talad til Moſe.
* 3. Moſ. 4/ 2/ 13.
23. (Ja) allt þad / ſem Drottiñ
hefur boded ydur fyrer Moſe/ fra þeim
deige/ ſem Drottiñ gaf bijfalning/ og
ſijdañ fyrer ydar epterkomara.
24. Þa ſkal þad ſkie / ef nockurt
verdur

verdur giørt * af søfnudenum ovit-
anlegt af yfersioon / þa skal sa giør-
valle søfnudur taka eirn ungann uxa
til brenne-offurs til eins saks ylms
fyrer Drottne med sÿnu mat-offre og
sÿnu dryckiar-offre / sem þad byriar /
og eirn geit-hafur til synda-offurs.
* 3. Mos. 4/13.
25. So skal presturenn giøra forlÿk-
un fyrer allann Israels barna søfnud/
so verdur þad þeim fyrergiefed/ þvi þad
er ein yfersioon/og þeir skulu bera þeir-
ra offur framm til eins elld-offurs fyrer
Drottenn / og þeirra synda-offur fyrer
Drottenn fyrer þeirra yfersioon.
26. So verdur þad øllum safnad-
enum af Israels børnum fyrergiefed/
og þeim framande/sem umgeingst med-
al ydar/ af þvi (þad er skied) þad allt
foolk af yfersioon.
27. Enn nær ein persoona syndgast
af yfersioon / þa skal hun frambera
eina ærs-gamla geit til eins synda-
offurs.
28. Og presturenn skal giøra for-
lÿkun fyrer þa persoonu sem mis-
sier sig i þvi hun syndgade af yfersioon
fyrer Drottne/ ad giøra forlÿkun fyr-
er hana / so verdur þad henne fyrer-
giefed.
29. Fyrer þann / sem byr a medal
Israels barna/ og fyrer þann framan-
da / sem umgeingst medal ydar / skal
vera eitt løgmaal/ fyrer þann/ sem giør
er (nockud) af yfersioon.
30. Enn su persoona / sem giører
nockud af þrioodsku/(hvort hun er)af
innbyggiurum / eda af framande/ hun
hefur foraktad Drottenn / og su sama
persoona skal upprætast fra sÿnu
foolke.
31. Þvi hann forakta de Drottens
ord / og yfergaf hanns bod / su sama
persoona skal ølldunges upprætast/ ha-
nns misgiørningur skal vera a hønum.
32. Og Israels børn voru i eyde-
mørkenne/og þau fundu eirn mann/ sem
safnade triam samann* a einum sabb-
ats deige. * 2. Mos. 16/ 27. c. 20/ 8.
33. Og þeir sem fundu hann safna
trianum/ leiddu hann til Mose og til Aa
ron/ og til alls safnadarens.
34. Og þeir * settu hann i fangelse/
þvi þad var ecke klaarlega utþryckt/ hv-
ad þar skyllde giørast vid hann.
* 3. Mos. 24/12.
35. Enn Drottenn sagde til Mose: sa
same madur skal vissulega deydast / sa
allur almuge skal grÿta hann i hel utann
fyrer herbudunum.
36. Þa færde allur safnadurenn hann
burt utann fyrer herbudernar / og þeir
grÿttu hann med steinum / og hann deyde/
so sem Drottenn hafde byfalad Mose.
37. Og Drottenn talade til Mose / og
sagde:
38. Tala þu til Israels barna / og
seig til þeirra/ ad þeir skule * giøra sier
bremingar a løfum af þeirra klædum /
hia þeirra eptterkomurum / og setia blaa-
ar snwrur yfer sømu bremingar a løf-
inu. * 5. Mos. 6/ 8. c. 22/ 12.
Matth 23/ 5.
39. Og sømu bremingar skulu þie-
na ydur (þar til) ad þier skulud lÿta a
þær / og minnast a øll Drottens bod / og
giøra þau / og ecke skicka ydur epter yd-
ar (eigenn) hiarta / og epter ydar augum/
epter hvørium þier drygeð hoor.
40. Ad þier skuled minnast og giøra
øll mÿn bod / og vera heilager fyrer yd-
ar Gude.
41. Eg * er Drottenn ydar Gud/ sem
hefe utfært ydur af Egyptalande/ **
ad vera ydur eirn Gud/ eg er Drottenn yd-
ar Gud. * 2. Mos. 20/ 2.
** 1. Mos. 17/ 7.

XVI. Capitule.

Korah og hanns Selskapar Magllan a
moote Mose.

g * Corah Jezears
son/ Kaaths Levi sonar
son / took bade Datan
og Abiram/ Eliabs sy-
ne/ og On Pelets son /
Rubens børn. * c. 26/ 9.
Syr. 45/ 34. Jud. v. 11.

 2. Og

2. Og þeir * settu sig upp i moot Mose/ og (nockrer) men af Israels bør-num/ tvø hundrud og fimmtiju/ þeir ypp-ursstu i safnadenum / ** raad-herrar / nafnkunnuger men. * c. 12 / 1.
** 2. Mos. 18/ 21/ 22.

3. Og søfnudust * i moot Mose og moot Aaron/ z søgdu til þeirra: þier gioered þar ofmykid af/ þvi sa gioervalle søfnud-er allur samann heilagur/ og Drottenn er i bland þeirra / Og þvi upphæcked þier ydur yfer Drottens søfnud. * c. 20/ 2.

4. Þegar Mose þad heyrde/ þa * fiell hann a sitt andlit. * c. 14/ 5.

5. Og sagde til Korah og alls han-ns selskapar/ seigiande: a morgun / þa skal Drottenn giefa til vitundar / hvør hans er/ og sa/ sem heilagur er/ og læta (hann) koma til sijn/ og * hvørn hann wt velur/ maa koma nær til. * c. 17/ 5.

6. Gioered þetta / taked ydar reykel-ses kier/ Korah og allur hans selskapur/

7. Og legged elld þar i/ z legged reyk-else þar a fyrer Drottens auglite a mor-gun / Og þad skal skie / hvør madur er Drottenn mun wtvelia/ sa er heilagur/ * Þier gioered þar ofmykid af/ Levi børn.
* v. 3.

8. Og Mose sagde til Korah : kiære/ heyred þo Levi børn.

9. Er þad ydur oflijted / ad Israels Gud * hefur adskiled ydur fra Israels safnade/ ad hann vill læta ydur koma til sijn/ til ad þioona Drottens tialldbwdar þioonustu/ og til ad standa fyrer søfnud-enum / ad þioona fyrer þeim?
* C. 3/ 6. etc.

10. Og hann hefur læted þig koma fram / og alla þijna brædur / Levi børn med þier/ og þier leited og so Presta doom sens.

11. Þar fyrer ertu og allur þinn sel-skapur/ þeir sem eru komner samann i mo-ot Drottne / Og Aaron / hvad er hann / ad þier viled mogla i moote hønum?

12. Og Mose sende/ ad kalla a Da-tan og a Abiram/ Eliabs syne/ og þeir søgdu: vier komum ecke upp.

13. Er þad litid / ad þu hefur fært oss af einu lande/ sem flijtur med miolk og hunange / ad læta oss deya i eyde-morku/ þvi þu villt og so endelega hafa herradoomenn yfer oss?

14. Ja þu hefur ecke fært oss inn * i eitt land/ sem flijtur med miolk og hun ange / eda giefed oss akra og vijngarda til eigendooms? villtu og rijfa augun wt a þessum mønnum? vier komum ecke upp.
* 2. Mos. 3/ 8/ 17. C. 13/ 5. C. 33/ 3.

15. Þa * vard Mose afar reidur / og sagde til Drottens : snu þier ecke til þeirra mat-offurs / eg * * hefe ecke teked eirn asna fra þeim/ og eg he-fe aungvum gioert illt a medal þeirra.
* 2. Mos. 32/ 19. ** 1. Sam. 12/ 3.

16. Og Mose sagde til Korah : þu og þinn allur selskapur vered fyrer Drott-ens augsyn / (ja) þu / og þeir / og Aa-ron a morgun.

17. Og taked þa hvør sitt reykelses kier / og legged reykelse i þau / og hvør fære sitt reykelses kier fram fyrer Drott-enn / tvø hundrud og fimmtiju reykelses kier/ og þu og Aaron / hvør sitt reykel-ses kier.

18. Og þeir tooku hvør sitt reykelses kier og løgdu elld i þau / og løgdu reyk-else a þau / og þeir stoodu fyrer sam-kundu tialldbwdar dyrunum/ og Mose og Aaron.

19. Og Korah safnade þeim gioer-valla almwga i moote þeim / fyrer sam-kundunnar tialldbwdar dyr. Enn * Drott-ens dijrd vard sien fyrer þeim gioervoll-um safnade. * c. 12/ 5. c. 14/ 10.

20. Og Drottenn talade til Mose og til Aaron/ og sagde:

21. * Skilied ydur fra þessum safn-ade / ad eg kunne hastarlega eydeleggia hann. * v. 45.

22. Enn þeir fiellu nidur a þeirra a-sioner/ og søgdu: (æ/) Gud/ sem ert alls hollds andanna Gud/ * þar ed einn madur vilde syndga/ skylldir þu (þa) æda uppa allann almwgann? * 2. Sam. 24/ 17.

23. Og Drottenn talade til Mose / og sagde:

24. Tala

24. Tala þu til safnadarens / og seig: fared upp fra Korah/ Dathans og Abirams hybyle/ (allt) um kring.

25. Og Mose stood upp/ og gieck til Datan og Abiram/ og þeir elldstu af Is rael fylgdu epter honum.

26. Og hann talade til safnadarens/ og sagde: vijked nu fra þessora ogudlegu manna tialldum / og snerted eckert af þvi/ sem þeim heyrer til / ad þier skuled ecke fyrerfarast i ollum þeirra syndum.

27. Og þeir geingu upp fra Korah/ Datans og Abirams hybyle / allt um kring/ enn Datan og Abiram geingu wt/ og stoodu i þeirra tiallbwda dyrum / og þeirra hustrur/ og þeirra syner / og þeirra born.

28. Og Mose sagde: þar a skulu þier þeckia / * ad Drottenn hefur sende mig / ad eg skule giora alla þessa giorninga/ ad þeir eru ecke af mijnu hiarta.
* Joh. 5/36.

29. Ef þesser deyia/ * sem allar mann eskiur deyia/ eda verda heimsookter/ sem allar manneskiur heimsækiast / þa hefur Drottenn ecke sendt mig. * c. 27/ 3.

30. Enn ef Drottenn giorer nockud nytt / ad Jordenn upplætur sinn munn/og svelger þa/ z allt þ þeir hafa/so ad þeir fara lifande nidur i helvijte / þa skulu þier þeckia/ ad þesser menn hafa uppegnt Drottenn.

31. Og þad skiede/ þegar hann hafde wttalad oll þesse ord/þa * rifnade Jordenn / sem var under þeim. * c. 26/ 10. C. 27/3. 5. Mos. 11/ 6. Ps. 106/ 17.

32. Og Jordenn uppliet sinn munn / og uppsvelgde þa /og þeirra huus/ og hvoria manneskiu / sem var hia Korah / og allt gotsed.

33. Og þeir/ og allt þad þeir hofdu/ * fooru lifande nidur i helvijte/og Jordenn lukte yfer þeim / og þeir fyrerfoorust midt af sofnudenum. * Ps. 63/10.

34. Og allur Israel/sem var allt um kring þa flyde fyrer þeirra raust / Þvi þeir sogdu : ad Jordenn ecke svelge oss.

35. Og þar foor * eirn elldur wt fra Drottne/ og foortærde þeim tveim hund rudum og fimmtygu monnum / sem offrudu reykelsenu. * 3. Mos. 10/ 1/ 2.

36. Og Drottenn talade til Mose/ og sagde:

37. Seig til Eleasar Aarons sonar prestsens / ad hann take reykelses kierenn upp af brunanum / og tvistra (þu) elldenum burt wt / þvi þau eru heilog.

38. Þesse eru þeirra reykelses kier / sem syndgudu i gegn þeirra salum/ og mann skal sla þau i breidar plotur / ad þeckia altared med/ þvi þeir offrudu þeim fyrer Drottne/ og þau eru heilog/og þau skulu vera Israels bornum til eins teikns.

39. So took Eleasar prestur þau rep kelses kier af kopar/ sem þeir brunnu hoss du offrad med/ og beittu þau wt til eins þaks yfer altared/

40. Israels bornum til eirnrar minningar / a þad / ad eingenn * framande madur/sem er ecke af Aarons afkvæme/ skylde hafa sig til ad offra reykelse fyrer Drottne/ ad hann skule ecke verda sem Korah / og sem hans selskapur / epter þvi sem Drottenn hafde sagt honum fyrer Mosen. * c. 1/ 51. c. 3/ 10.

41. Enn a odrum deigenum moglade allur sofnudurenn af Israels bornum * moot Mose og moot Aaron / og sogdu: þier hafed slaged Drottens foolk i hel.
* C. 14/ 2. C. 20/ 2.

42. Og þad skiede / þegar almugenn safnadest i moot Mose / og i moot Aaron/sneru þeir sier til samkundunnar tialld bwdar/ og sia/ þa hulde skyed hana/og * Drottens dyrd vard sien. * c. 12/ 5. 2. Mos. 16/ 10.

43. Og Mose og Aaron komu til samkundunnar tialldbwdar.

44. Og Drottenn talade til Mose/og sagde:

45. * Flyed (snart) burt fra þessum safnade/eg vil hastarlega eydeleggia þa/ og þeir ** fiellu nidur a þeirra asioonu. * v. 21. ** v. 4/ 22.

46. Og Mose sagde til Aarons: tak reykelses kiered/ og legg elld þar i af altarenu/

tarenu / og legg reykelse þar a / og gack
snarlega burt til safnadarens/og * gior
eina forlykun fyrer þa / þvi ein (hastar
leg) reide er wtgeingen fra Drottne /
(sia/) plagan er byriud. *3.Mos.1/4.
47. Og Aaron * took/ so sem Mose
hafde byfalad honum / og hliop mids a
medal safnadarens/ og sia/ plagan var
byriud medal foolksens/ so gaf hann reyk
else/ og giorde eina forlykun fyrer foolk
ed. * Spek. 18/ 21. Ps. 106/ 23.
48. Og stood i millum þeirra daudu
og þeirra lifendu/og plagan vard stillt.
49. Enn þeir/ sem doou i plagunne/
voru fiortan þusunder og sio hundrud /
fyrer utann þa/sem doou fyrer Korah at
hafnar saker.
50. Og Aaron kom til Mose aptur
fyrer samkundunnar tialldbwdar dyr / og
plagan var stillt.

XVII. Capitule.

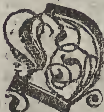
Aarons Stafur bloomgast og ber
vaxenn Mandel.

g Drottenn talade til Mo-
se/ og sagde:
2. Tala þu til Israe-
els barna/og tak af þeim
vissulega eirn staf fyrer
(þeirra) fedra hws / af
ollum þeirra hofdingium/ fyrer þeirra
fedra hwse/ toolf stafe / þu skallt skrifa
hvors mans nafn a hans staf.
3. Enn þu skallt skrifa Aarons nafn
a Levi staf/þvi (þar skal vera) eirn staf
ur fyrer hvorn hofdingia yfer ydar fed-
ra hwse.
4. Og þu skallt leggia þa i samkund
unnar tialldbwd fyrer vitnesburdenum/ þar
sem eg vil tala vid ydur.
5. Og þad skal skie / * hvorn mann
eg wtvel/ hans stafur skal bloomgast/ad
eg (kunne) stilla Israels barna knurran-
er fra mier / sem þeir mogla i moote yd-
ur. * c. 16/5 / 7.
6. Og Mose talade til Israels bar-
na / og aller þeirra hofdingiar feingu
honum vissulega fyrer hvorn hofdingia eirn
staf / epter þeirra fedra hwse / þad er
toolf stafe / og Aarons stafur var med
al þeirra stafa.
7. Og Mose lagde stafena fyrer
Drottne i vitnesburdarens tialldbwd.
8. Og þad skiede a odrum deigenum/
ad Mose kom til vitnesburdarens tialld-
bwdar / og sia Aarons stafur fyrer Levi
hws/ * var bloomgadur/hafde spreingt
sig wt/ og hafde bloomstur/ og bar (vax-
enn) mandel. * Ebr. 9/4.
9. Og Mose bar alla stafena wt fra
Drottens augsyn til allra Israels barna/
og þeir sau og tooku hvor sinn staf.
10. Og Drottenn sagde til Mose: ber
Aarons staf (inn) aptur fyrer vitnes-
burdenn/ ad hann skule vera geimdur til ei-
ns teikns * i gegn þeim þverwdarsomu
bornum / og þu skallt giora eirn enda a
þeirra mogle fyrer mier / ad þeir skule
ecke deyia. * c. 20/ 10.
11. Og Mose * giorde so sem Drott-
enn byfalade honum/ so giorde hann.
* 2. Mos. 40/ 16.
12. Og Israels born sogdu til Mo-
se/ segiande: sia/ vier fortynunst/ vier
fyrerfarunst / (sia) vier fyrerfarunst
aller.
13. Hvor sem geingur vissulega nær
til Drottens tialldbwdar/ hann mun deya/
Skulum vier þa med ollu eydeleggiast?

XVIII. Capitule.

Prestanna og Levitanna Embætte og
Upphellde.

g * Drottenn sagde til
Aaron: þu og þyner syn
er / og þyns fodurs hws
med þier/ skulud bera hel
gedomsens misgiorning/
Og þu og þyner syner
med þier/ skulud bera ydar prests embætt
es misgiorning. * v. 8. 20.
2. Og fær framm med þier og so þy-
na brædur/ * Levi kynkvysl / þyns fod-
urs ættkvysl/ ad þeir skule halldast til
þyn og þioona þier/ enn þu og þyner syn
er med þier / skulud þioona fyrer vitnes-
burdarens tialldbwd. * c. 3/ 6. etc.

3. Og þeir skulu taka kostgiæfelega vara a þier/ og a þeirre giørvallre tialldbwd/ þo skulu þeir ecke koma til Helgedoomsens bwnadar/ eda til altaresens/ ad bæde þeir og þier skuled ecke deyia.

4. Enn þeir skulu halldast til þijn/ og kostgiæfelega taka vara a i samkundunnar tialldbwd/ i allre tialldbwdarennar þioonustu/ og eingenn framande skal hallda sier til ydar.

5. So taked vara a Helgedoomsens varatekt/ og altaresens varatekt/ ad ecke skule framar meir koma * ein (hastarleg) reide yfer Israels børn.

* C. 16/ 46.

6. Og eg/ sia/ eg hefe teked ydar brædur/ Levitana/ midt af Israels børnum/ sem eru * giefner til ydar/ til eirnrar gaafu fyrer Drottenn/ til ad þioona kostgiæfelega i samkundunnar tialldbwd. * C. 3/ 12/ 45.

7. Enn þu og þijner syner med þier skulud taka vara a ydar presta embætte/ i øllu þvi sem heyrer til altarenu og innann fyrer fortialldenu/ og þier skulud þioona (þar/) eg vil giefa (ydur) ydar prestadæme til embættes fyrer eina gaafu/ og hallde * nockur framande sig (þar) til/ þa skal hann deydast. * C. 1/ 51. c. 3/ 10/ 38.

8. Og Drottenn talade til Aaron: og eg/ sia eg hefe giefed þier mijna * uppliftingar (offurs) varatekt/ af øllu þvi/ sem Israels børn helga/ þad hefe eg giefed þier til smurningarennar/ og þijnum børnum til eirnrar eilijfrar skickunar. * 3. Mos. 6/ 14/ 15/ 25.

9. Þad skalltu hafa af þvi helgasta af elldenum/ allar þeirra gaafur/ med * øllum þeirra mat-offrum/ og med øllum þeirra synda-offrum/ og med øllum þeirra skulld-offrum/ sem þeir skulu giefa mier/ þad (skal vera) þier og þijnum sonum þad helgasta.

* 3. Mos. 6/ 16/ 26.

10. Þu skallt eta þad * i þeim heilaga (stad/) allt kallkyn skal eta þar af/ þad skal vera þier eirn heilagleike.

* 3. Mos. 6/ 16.

11. Og þad heyrer þier til/ þad er þeirra giafa upplyfting/ med øllum Israels barna hræringar- (offrum/) þier hefe eg giefed þau/ og * þijnum sonum/ og þijnum dætrum med þier/ til eirnrar eilijfrar skickunar/ Hvør sem er hreinn ** i þijnu hwse/ skal eta þad. * 3. Mos. 10/ 14.

** 3. Mos. 22/ 11.

12. Allt þad besta af (nyiu) oleo/ og allt þad besta af (nyiu) vijne og korne/ (iaa) þeirra fyrstu (grooda/) sem þeir skulu giefa Drottne/ þa hefe eg giefed þier.

13. Þa fyrstu ávexte af øllu þvi/ sem er i þeirra lande/ er þeir skulu bera fram fyrer Drottenn/ skulu heyra þier til/ Hvør sem er hreinn i þijnu hwse/ skal eta þad.

14. Allt þad/ * sem (endelega) er helgad i Israel/ skal heyra þier til.

* 3. Mos. 27/ 28.

15. Allt þad/ sem * fyrst opnar (moodur) lijf af øllu hollde/ sem þeir skulu offra fyrer Drottenn/ af manneskiunne eda af fienu/ þad skal vera þitt/ þo so ad þu vissulega leyser mannesk iunnar frumborna/ og leyser þad fraumborna af ohreinum dijrum.

* 2. Mos. 13/ 12/ 13. C. 34/ 19.

16. Og þad sem skal leysast þar af/ þu skallt leysa (þeim) þad/ nær þad er eins maanadar gamallt/ epter þinne virding fyrer peninga/ fyrer fimm sekla/ epter Helgedoomsens sekle/ hvør ad * er tuttugu gera. * 2. Mos. 13/ 12/ 13. C. 20/ 13. etc.

17. Enn þa frumbornu af nautum/ eda þa frumbornu af saudum/ eda þa frumbornu af geitum/ skalltu ecke leysa/ þeir eru heilager/ Þeirra bloode skalltu støckva yfer altared/ og upptendra þeirra mør * til eins elld-offurs/ til eirnrar sætrar ylmingar fyrer Drottne. * 3. Mos. 1/ 9. c. 2/ 9.

18. Og þeirra kiøt skal heyra þier til/ lijka sem hræringar brijngann/ og

sem sa hægre boogur skal þad heyra
þier til.

19. Allar heilagleikaña upplipt-
ingar/ sem Israels børn skulu upplip-
ta fyrer Drotteñ/ hefe eg giefed þier
og þynum sonum og þynum dætrum
med þier / til eirnrar eilyfrar skickan-
ar / þad skal vera þier og þynu sæde
med þier eirn sallt-sattmaale fyrer
Drotteñs auglite æfeñlega.

20. Og * Drotteñ sagde til Aa-
ron: þu skallt ecke erfa i þeirra lande /
og ecke hafa hlutdeilld a medal þeirra/
** Eg er þyn hlutdeilld /og þiñ arf-
ur a medal Israels barna.

* 4. Mos. 18/ 1/ 8. ** 5. Mos. 10/ 9.
C. 12/ 12. C. 14/ 27. Jos. 13/ 14/ 33.
C. 18/ 7. Ezech. 44/ 28.

21. Eñ (vidvykiande) Levi børn-
um/ siaa/ þa hefe eg giefed þeim * alla
tyund i Israel til eins arfs fyrer þtra
þioonustu/ sem þeir þioona kostgiæfe-
lega i samkunduñar tialldbwd.

*3. Mos. 27/ 30.

22. Og Israels børn skulu ecke me-
ir koma nær til samkunduñar tialld-
bwdar / ad bera synd til ad deyia.

23. Eñ Leviteñ hañ skal þioona i
samkunduñar tialldbwdar þioonustu /
og þeir skulu bera þeirra misgiørning
til eirnrar eilyfrar skickanar hia ydar
epterkomurum / og þeir skulu eckert
arfa- (goots) erfa a medal Israels
barna.

24. Þvi Israels barna tyunder /
sem þeir skulu upplipta fyrer Drotteñ
til eirnrar uppliptingar / hefe eg giefe-
ed Levitunum til arfs/ þar fyrer hefe
eg sagt til þeirra / ad þeir skule eckert
arfa- (goots) erfa a medal Israels
barna.

25. Og Drotteñ talade til Mose /
og sagde:

26. Og þu skallt tala til Levit-
añа/ og seigia til þeirra: nær * þier
taked þa tyund af Israels børnum/
sem eg hefe giefed ydur af þeim til
ydar arfs / þa skulud þier upplipta
Drotteñs upplipting þar af/ þeim ty-
unda (parte) af tyundunum.

* Nehem. 10/ 38.

27. Og þad ydar uppliptingar (off-
ur) skal reiknast ydur lyka sem korned
af hløduñe/lyka sem fyllingeñ af (vyn)
pressuñe.

28. So skulud þier og so upplipta
Drotteñs upplipting af øllum ydar
tyundum / sem þier skulud taka af Is-
raels børnum / ad þier giefed Aaron
preste Drotteñs upplipt (offur) þar
af.

29. Þier skulud upplipta allre
Drotteñs upplipting af øllum ydar
gaafum / (jaa) af øllu þvi besta þar
af/af þvi(sem verdur)heilagt þar af.

30. Og þu skallt seigia til þeirra:
nær þier uppliptid þvi besta þar af /
þa skal þad reiknast Levitunum til /
lyka sem ein iñtekt af hløduñe/og lyka
sem ein iñtekt af (vyn-) pressuñe.

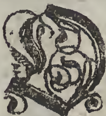
31. Og þier meiged eta þad a øllum
stødum/ þier og ydar hws/ þvi þad er
* ydar laun fyrer ydar þioonustu i
samkunduñar tialldbwd.

* Matth. 10/ 10. 1. Cor. 9/ 11.

32. So hladed þier ydur ecke med
syndum/ þar med/ nær þier uppliptid
þvi besta þar af / og þier skulud ecke
vanhelga þad / sem Israels børn hel-
ga / ad (þier skuled) ecke deyia.

XIX. Capitule.

Afreiþingar Vatned af þeirre raudu
Kyrgu.

Og Drotteñ talade til
Mose og til Aaron/ og
sagde:

2. Þesse skal vera
løgmaalsens skickan/ sem
Drotteñ hefur boded og
sagt: seig til Israels barna / ad þau
leide * eina rauda kyrgu til þyn / ut-
añ lyte/ sem hefur eingeñ lyte / og sem
ecke er komed ok a. * Ebr. 9/ 13.

3. Og þier skulud faa Eleasar prest
enum hana / og hañ skal færa hana
burt ut fyrer herbwdernar / og laata
heñe

heñe slatra fyrer sier.
4. Og Eleasar prestur skal taka
af heñar bloode a siñ fingur/ og stock-
va burt giegnt samkunduñar tialldbwd
ar fremra hluta/ af heñar bloode *
siøsiñum. * 3. Mos. 4/ 6/ 17.
C. 8/ 11.
5. Og lata kyrguna uppbreña i
siñe nærveru/ heñar hwd/ og heñar ki-
øt/ og heñar blood skal hañ breña a
heñar myke.
6. Og presturen skal taka cedrus-
trie og ysop / og * roosrauda (ull/)
og kasta þui midt a þa brendu kyrgu.
* Ps. 51/ 9. etc.
7. Og presturen skal þvo sijn klæ-
de/ og bada siñ lijkama i vatne/ og gan
ga so iñ i herbwdernar / og presturen
* skal vera ohreiñ iñ til kvollds.
* 3. Mos. 11/ 24. etc. C. 14/ 46.
8. Og sa/ sem hana uppbrende /
skal þvo sijn klæde i vatne/ og bada siñ
lijkama i vatne og vera ohreirn iñ til
kvollds.
9. Og eiñ madur/ sem er hreiñ/ skal
safna øskuñe af kyrguñe og lata ha-
na wt fyrer herbwdernar / a eiñ hreiñ-
añ stad/ ad hun verde geimd / fyrer søf-
nudeñ af Israels børnum / * til fra-
skilnadar vatns / þad er eitt synda-
(vatn.) * 1. Pet. 1/ 2.
10. Og sa / sem hefur safnad øsk-
uñe af kyrguñe / skal þvo sijn klæde /
og vera ohreirn iñ til kvollds / Og
þetta * skal vera fyrer Israels born/
og fyrer þañ framanda/ sem umgeingst
a medal ydar/ til eirnrar eilijfrar stick-
anar. * 2. Mos. 27/ 21. C. 30/ 21.
11. Hvør sem snerter eirn daudañ/
hvada hellst mañeskiuñar lijk/ hañ skal
og vera ohreirn i siø daga.
12. Hañ skal hier med leysa sig af
syndeñe a þeim þridia deige/ so verd-
ur hañ hreirn a þeim siøunda deige /
Og leyse hañ sig ecke af syndeñe a þe-
im þridia deige/ og a þeim siøunda dei-
ge / þa verdur hañ ecke hreirn.
13. Þar sem nockur kiemur vid eiñ
daudañ/ vid þad Mañeskiuñar lijk/ og
vill ecke leysa sig af syndeñe/ hañ saur
gar Drottens tialldbwd / og su sama
persoona skal burtrækast af Israel /
af þui ad fraskilnadarens vatne er
ecke støckt a hañ/ hañ er ohreirn/ hañs
ohreinleike er eñ nu a honum.
14. Þetta eru løgeñ / nær eiñ mañ-
eskia deyr i tialldbwd/ hvør sa/ sem geiñ
gur iñ i tialldbwdena/ og allt þad/ sem
er i tialldbwdeñe / skal vera ohreint i
siø daga.
15. Og hvørt oped kier/ sem ecke er
eiñ parfur klædes yfer/ þad er ohreint.
16. Og hvør / sem snerter nockurn
a mørkeñe/ sem er slegeñ med sverde/
eda eiñ daudañ / eda eiñar mañeskiu
bein/ eda eina grøf / skal vera ohreiñ i
siø daga.
17. So skulu þeir taka fyrer þañ
ohreina af þeirre brendu synda-offurs
øsku / og lata reñande vatn þar a i
eitt kier.
18. Og eirn hreiñ madur/ skal taka
ysop/ og dyfa i vatned / og støckva yf
er tialldbwdena/ og yfer øll kierañ / og
yfer persoonurnar / sem voru þar / og
yfer þañ/ sem hefur hrært vid einu bei
ne/ ellegar vid einum i helslegnum/ ell-
egar vid einum daudum/ ellegar vid ei-
ne grøf.
19. Þa skal sa hreine støckva a
þañ ohreina a þeim þridia deige og a
þeim siøunda deige / og leysa hañ af
syndeñe a þeim siøunda deige / og hañ
skal þvo sijn klæde / og bada sig i vat-
ne/ so verdur hañ hreiñ um kvølldit.
20. Og hvør sem verdur ohreiñ/ og
vill ecke lata sig afleysa / þa skal su
sama persoona burt rækast fra søfn-
udenum/ þui hañ hefur saurgad Drott-
eñs helgedoom / fraskilnadarens vatne
er ecke støkt a hañ / hañ er ohreirn.
21. Og þad skal vera þeim til eirn-
rar eilijfrar stickanar / Og hañ sem
støckver fraskilnadarens vatne / skal
af þvo sijn klæde / og hañ sem hrærer
vid fraskilnadarens vatn/ hañ skal ve-

ra ohreiñ iñ til kvollds.

22. Og allt þad sa ohreine hrærer vid/ skal vera ohreint/ og hver persoona/ sem snerter (hañ/) skal vera ohreín iñ til kvollds.

XX. Capitule.

Gud giefur Israels Bornum Vatn af Hellu-Biargenu. Aaron deyr.

Og Israels born/ jaa/ sa allur søfnudur komu i þa eydemørk Zin/ i þeim fyrsta maanade / og foolked laa i Kades / og Maria doo þar/ og var þar grafeñ.

2. Og søfnudureñ hafde * ecke vatn / þa søfnudust þeir ** i moot Mose og moot Aaron.

* 2. Mos. 17/ 1. ** 4. Mos. 14/ 2. C. 16/ 3.

3. Og foolked * kyfade vid Mose og sagde/ seigiande: og Gud giæfe vier hefdum farest/ þar vorer brædur foorust fyrer Drottens augsyn.

* 2. Mos. 17/ 2.

4. Og hvar til færdud þier Drottens søfnud i þessa eydemørk / ad vier skylldum hier deya / vier og vor fienadur?

5. Og * hvar til færdud þier oss upp af Ægyptalande / ad føra oss til þessa vonda stadar/ sem ecke er eiñ stadur til saads/ og fykna/ og vijn-triana/ og granata eplaña/ og hier er ecke vatn ad drecka? * 2. Mos. 17/ 3.

6. Og Mose og Aaron gieck fra safnadenum til samkunduñar tiallbudar dyra / og fiellu nidur a þeirra andlit/ og Guds dyrd openberadest fyrer þeim.

7. Og Drotteñ talade til Mose/ og sagde:

8. Tak stafeñ/ og safna almugan um/ þu og Aaron þiñ brooder/ og þid skulud tala til klettsens fyrer þeirra augum / so skal hañ * giefa vatn af sier/ so skalltu wtleida þeim vatn af klettynum / og giefa safnadenum ad drecka/ og þeirra fienade. * c. 21/ 16.

Ps. 105/ 41. Spek. 11/ 4. 1. Cor. 10/ 4.

9. Þa took Mose stafeñ fra Drottens augsyn / so sem hañ hafde byfalad honum.

10. Og Mose og Aaron søfnudu almuganum til klettsens / og sogdu til þeirra: heyred nu * þier mootþroo anleger/ munum vid kuña fa ydur vatn af þessum klett? * c. 17/ 10.

11. Og Mose upplypte siñe hende / og sloo * kletteñ med synum staf tvisvar siñum/ þa floode þar myked vatn/ so ad almugeñ drack / og þeirra kvikfie. * 2. Mos. 17/ 6. etc.

12. Og Drotteñ sagde til Mose og til Aaron: af þvi * þid trwdud ecke a mig/ ad helga mig fyrer Israels bærna augum / þar fyrer skulud þid ecke iñ føra þeñañ søfnud i þad land/ sem eg hefe giefed þeim. * c. 27/ 14.

5. Mos. 1/ 37. C. 3/ 26. C. 4/ 21. C. 31/ 2. C. 34/ 4.

13. Þad er * kyfs-vatned/ þar sem Israels børn kyfudu vid Drotteñ / og hañ vard helgadur a medal þeirra.

* 2. Mos. 17/ 2/ 7. 5. Mos. 32/ 51. Ps. 81/ 8. Ps. 106/ 32.

14. Og Mose sende bod af Kades til * Edoms konungs / so seiger ** þiñ brooder Israel: þu veitst alla þa mædu/ sem oss er til fallen.

* Dom. 11/ 17. ** 1. Mos. 25/ 25/ 26.

15. Ad vorer fedur fooru ofañ i Ægyptaland / og ad vier bigguum langa tijd i Ægyptalande / og ad Ægyptsker høndludu illa vid oss/ og vid vora fedur.

16. Og vier hroopudum til Drottens/ og hañ heyrde vora raust/ og sende * eirn eingel/ og wtførde oss af Ægyptalande/ og sia / vier vorum i Kades stad / hia þynu ytsta landamerke.

* 2. Mos. 14/ 19.

17. Kiære/ lat * oss ferdast i giegnum þitt land/ vier vilium hvorke ganga yfer a akre/ eda i vijngarde / og ei drecka vatned af bruñunum/ vier viljum fara uñ land-vegeñ / vier vilium hvorke beigia til hægre eda til vinstre (sijdu) þar til ad vier komum i giegnum

þitt

þitt landamerke. * c. 21/ 22.
18. Og Edom sagde til hans: þu
skallt ecke ferdast i giegnum mitt (la-
nd/) ad eg ecke skule fara i moot þier
med sverdinu.
19. Og Israels børn søgdu til ha-
ns: vier vilium reisa um þann al-
menna veg / og þar sem vier dreckum
af þijnu vatne/ eg og mitt fienadur þa
vil eg giefa verd þar fyrer/eg vil eckert
(giøra) utan fara i giegnum einasta
til foots.
20. En hun sagde: þu skallt * ecke
fara i giegnum / og Edomitarner dro-
ogu ut i moote þeim med einu myklu
foolke / og eirnre volldugre hende.
* 5. Mos. 2. 10.
21. So meinade Edom / ad leifa
Israel ad ferdast i giegnum sitt landa-
merke/ og Israel veik fra honum
22. Og þeir tooku sig upp af * Ka
des/ z Israels børn/(ja/) allur safn-
adurenn komu til þess fialls Hor.
* c. 33 37.
23. Og Drottenn talade til Mose/og
til Aaron a þvi fialle Hor hia Edomi
tana landamerke/ og sagde:
24. Aaron skal safnast til sijns
foolks/ þvi hann skal ecke koma inn i þad
land/ sem eg hefe giefed Israels børn-
um/ af þvi / ad þid vorud mijnum mu-
nne ohlijdnger/ hia kijfs-vatnenu.
25. Tak * Aaron og Eleasar ha-
ns son/og leid þa uppa þad fiall Hor.
* C. 27/13. C 33 38. 5. Mos. 10/6. C. 32/50.
26. Og fær Aaron af sijnum klæd-
um / og fær Eleasar hans son i þau/
og Aaron skal safnast og deya þar.
27. Þa giorde Mose so sem Drott
enn hafde byfalad/ og þeir geingu uppa
þad fiall Hor fyrer þess alls almuga
augum.
28. Og Mose færde Aaron af sijn-
um klædum / og færde Eleasar hans
son i þau / so * doo Aaron þar uppa
fiallenu / enn Mose og Eleasar geingu
ofann af fiallenu. * 5. Mos. 10/ 6.
C. 32/ 50.
29. Og þar allur søfnudurenn sa
ad Aaron var daudur / þa grieku þeir
Aaron i þriatiju daga / þad giørvallt
Israels hws.

XXI. Capitule.

Glovande Hoggormar bijta Foolked
til Bana.

Nu Þegar * Aarad þeirra
Cananita konungur/ sem
bioo i sudre / heyrde ad
Israel kom inn um nidosn
arana veg / þa stridde
hann i moot Israel / og
færde fanngna burt af honum.
* C. 33/40.
2. Þa hiet Israel Drottne einu heite/
og sagde: nær þu ølldungis giefur þetta
foolk i mijna hønd / þa vil eg bannfæra
þeirra stade.
3. Og Drottenn heyrde a Israels rau-
ust / og gaf (honum) Cananitana / og
hann * bannfærde þa og þeirra stade / og
kallade þess stadar nafn Horma.
* Dom. 1/ 17.
4. So droogu þeir fra þvi fialle Hor
a vegenn til þess rauda hafs / ad ferdast
um kring Edoms land. * c. 20/ 21.
5. Og foolkenu * leiddest a vegene
um / og foolked talade ** i moot Gude
og i moot Mose: hvar fyrer uppfærdud
þier oss af Egyptalande/ ad deya i eyde-
mørku? þvi hier er hvørke braud edur
vatn/ og vora sal velger vid þeim lietta
mat. * c. 11/1. ** c. 11/20. c. 14/ 2.
6. Þa sende Drottenn glovande *
hoggorma medal foolksens/ og þeir bitu
foolked / so ad þar deyde myked foolk af
Israel. * Spek. 16/ 5. 1. Cor. 10/9.
7. Þa kom foolked til Mose/ og þe-
ir søgdu: * vier hofum syndgad/ þvi vier
hofum talad i giegn Drottne/og i giegn
þier/ bid til Drottens / ad hann vilie taka
hoggormana fra oss/ og Mose bad fyrer
foolkenu. * c. 14/ 40. 1. Sam. 7/ 6.
8. Þa sagde Drottenn til Mose: giør
þier * eirn brennande (hoggorm) z reistu
hann uppa eirn staka / og þad skal ske /
ad hvør sem er bitenn/ og sier hann / hann
skal lifa. * Joh. 3/ 14. etc.

9. Þa

9. Pa giørde Mose eirn eyr-hoggorm og sette hann uppa eirn stiaka/og pad skiede/ nær eirn hoggormur beit nockurn/ pa leit hann til pess eyrhoggorms / og hiellst vid lijfed.

10. Og Israels born ferdudust og settu sijnar herbuder * i Oboth.

* C. 33/ 43.

11. Og peir fooru fra Oboth/og settu sijnar herbuder * i Jje Abarim i eydemørkenne/ sem er giegnt Moab/ fra sool arennar uppgaungu. * C. 33/ 44.

12. Peir fooru par fra/og settu sijnar herbuder hia peim læk Sared.

13. Peir fooru par fra/og settu sijnar herbuder par hinumegenn Arnon / sem er i eydemørkenne/sem geingur wt fra peirra Amorita landamerke / pvi * Arnon er Moabs landamerke i millum Moab og peirra Amorita.

* Dom. 11/ 13/ 18/

14. Par pyrer skal par seigiast i Drottens strijds book: Vaeb i Supha/ og Arnons læker.

15. Og lækianna (vatns) hlaup / sem nær til Ars heimkinnes / og falla inn a Moabs landamerke.

16. Og par fra til Beer / pad er sa brunnur/ sem Drottenn talade um til Mose: safna foolkenu/ og eg vil giefa peim vatn.

17. Pa saung Israel petta saung: stijg upp brunnur/ svared yfer honum.

18. Hofdingiarner groofu pann brunn/ peir gøfugu a medal foolksens hafa wthoggved hann / pyrer * læremeistarann med peirra stafum/Og fra eydemørkenne til Matthana. * 5. Mos. 33/ 21.

19. Og fra Matthana til Nahaliel / og fra Nahaliel til Bamoth.

20. Og fra Bamoth til pess dals / sem er i Moabs mørku giegnt toppenum a hædenne/og hann breider sig moot eydemørkenne.

21. Og Israel sende bod burt * til Sihon Amoritanna konungs / og liet seigia:

* 5 Mos. 2/ 26. C. 29/ 7. Dom. 11/ 19. Ps. 135/ 11. Amos. 2/ 9.

22. Eg * villde reisa i giegnum pitt land / vier villum ecke beigia burt a akrana/ eda i vijngardana/ vier villum ecke drecka vatned af brunnunum / vier villum fara um land veg / inn til pess vier komum i giegnum pitt landamerke.

* C. 20/ 17.

23. Og Sihon villde ecke leifa Israel / ad fara i giegnum sitt landamerke / Enn Sihon safnade ollu sijnu foolke/og droo wt a moote Israel i eydemørkena / og pegar hann kom til * Jaaz / strijdde hann i moot Israel. * 5. Mos. 2/ 32.

24. Enn Israel sloo hann med hoffsins sverde/ og inntook hans land / fra Arnon allt til Jabok/og allt til Amons barna/ pvi Amons barna landamerke var sterkt.

25. So took Israel alla pessa stadei/ og Israel bioo i ollum Amoritanna stadum/ i Hesbon/ og ollum hennar tilheyrande (porpum.)

26. Pvi Hesbon sa stadur heyrde Sihon Amoritanna konunge til/ og hann hafde pyrst strijdt i moote Moabitanna konunge/ og teked allt hans land fra honum inn til Arnon.

27. Par pyrer seigia peir/ sem tala malshætte: komed til Hesbon / Sihons stadur skal byggiast og efflast.

28. Pvi par er farenn elldur af Hesbon/ eirn loge af Sihons stad/ sa hefur fortært Moabs Ar/sem/ peim herrum af Arnons hædum.

29. Vei pier Moab / pu * Camos foolk ert fortapad/ hann hefur teked hans syne a flootta/og hans dætur liet hann fara fangnar burt til Sihon Amoritanna konungs. * Dom. 11/ 24. etc.

30. Og peirra ok er orded til einskes/ fra Hesbon allt til * Dibon / og vier hofum eydelagt(pa)allt til Nopha/(sem nær) inn til Medba. * Es. 16/ 2.

31. So bioo Israel i peirra Amoritta lande.

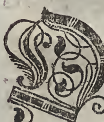
32. Og Mose sende wt / ad niosna * um Jaeser/ og peir unnu hennar tilheyrande (porp /) og hann burtdreif Amoritana/sem voru par. * C. 32/ 3.

33. Og peir snieru vid og droou upp

a veigen til Basan / þa * droo og kon-
ungurenn af Basan wt i moote þeim/ hann
og allt hanns foolk til stryds (i) Edrei.
* 5. Mos. 3/ 1. C. 29/ 7.
34. Og Drottenn sagde til Mose: otl-
ast ecke fyrer honum/ þvi eg hefe giefed
hann i þijna hond/ og allt hanns foolk/og
hanns land/ og þu skallt giora vid hann /
eins sem þu giorder vid Sihon Amor-
ika konung/sem bioo i Hesbon.
35. Og þeir sloou hann og hanns syne/
og allt hans foolk/so ad honum vard einge-
enn epter sem af komst / og þeir innthooku
hanns land.

XXII. Capitule.

Balak sender Bod til Bileam/ hvors Asna talar.

Og Israels born ferdudust
afram/og settu sig nidur hier
hvoder a * Moabita hei-
de hinumeigenn Jordanar
giegnt Jericho. * C. 33/ 48.
2. Og þa Balak Zi-
pors son sa allt þad/ sem Israel hafde
giort Amoritunum.
3. Og ad Moabitarner hræddust har
la miog fyrer foolkenu / ad þad var so
myked / og ad Moabitarner hræddust fyr
er Israels bornum.
4. Þa sagde Moab til þeirra Midi
anita eldunga: nu mun þesse flockur
uppsleikia allt þad hier er allt um kring
oss/ eins sem uxenn uppsleiker gras a mør
kenne / enn Balak Zipors son var Moa-
bitanna konungur a þeim sama tijma.
5. Og hann sende * bod til ** Bile-
ams Beors sonar til Pethor/ sem er hia
vatnsfallenu / i hanns foolks barna lan-
de/ ad kalla hann/ og liet honum seigia:
sia / þar er eitt foolk wtgeinged af E-
gyptalande/ sia/ þad hylur Jardarennar
ofan / og þad liggur i moote mier.
* Jos. 24/ 9. ** 4. Mos. 23/ 7.
6. Og nu / kiære kom / bolvadu fyrer
mig þessu foolke/ þvi þad er mier ofmegt
ugt / kann skie / eg kunne ad sla þad / og
burtreka þad af landenu / þvi eg veit/ad
hvorn þu blessar / hann er blessadur /
og hvorium þu bolvar / skal vera bol-
vadur.
7. Og þeir elldstu af Moabitunum
geingu burt med þeim elldstu af Midia-
nitunum/og (spasmanns) laun var i þeir-
ra hende / og þeir komu til Bileam / og
sogdu Balaks ord til hanns.
8. Og hann sagde til þeirra: vered
hier i noott / so vil eg seigia ydur svar
aptur / epter þvi sem Drottenn seger til
mijn / So voru Moabitanna hofdingiar
hia Bileam.
9. Og Gud kom til Bileam/ og sagde:
hvorier eru þeir menn/ sem eru hia þier?
10. Og Bileam sagde til Guds:
Balak Zipors son/ Moabitanna konung-
ur sende (bod) til mijn.
11. Sia / þar er eitt foolk fared af
Egyptalande/og hylur Jardarennar ofan/
kom nu / bolva fyrer mig þvi / þad kann
skie/ eg kunne sigrast a moote þvi og burt
reka þad.
12. Og Gud sagde til Bileam: þu
skallt ecke ganga med þeim þu skallt ecke
bolva foolkenu / þvi þad er blessad.
13. Þa stood Bileam upp um morgu
nenn / og sagde til Balaks hofdingia:
ganged til ydar lands/ þvi Drottenn veig
rar sier vid ad læta mig fara med ydur.
14. So giordu Moabitanna hofding
iar sig buna/ og komu til Balak/og sog
du: Bileam veigrade sier / ad fara med
oss.
15. Þa sende Balak enn fleire og veg
legre hofdingia/ enn þa (adra.)
16. Og þeir komu til Bileam/og sog
du til hanns: so seiger Balak Zipors son:
kiære / neita ecke ad ferdast til mijn.
17. Þvi eg vil vissulega heidra þig
miog / og allt þad þu seiger til mijn/ vil
eg giora / kiære kom / bolva fyrer mig
þessu foolke.
18. Og Bileam svarade og sagde
til Balaks þienara: * þoott vilde Ba-
lak giefa mier sitt hws fullt af silfre og
gulle / so kynne eg (þo) ecke yfer troda
Drottens mijns Guds ord / til ad giora
litid eda myked. * C. 24/ 13.

19. So vered þo nu hier og so a þess-
are nootiu/ ad eg kuñe vita/ hvad Drott
eñ vill framar tala vid mig.

20. Þa kom Gud til Bileam um̃ no-
ottena/ og sagde til hañs: eru þeir meñ
komner hingad til ad kalla þig ?
(sia) tak þig upp/ * far med þeim / og
hvada ord eg seige til þijn / þad skalltu
giora. * v. 35.

21. Þa stood Bileam upp um̃ morg-
uneñ/ og södlade sijna ösnu/og foor med
þeim Moabita höfdingium.

22. Eñ Gud vard afar reidur/af þvi
hañ foor burt/ og Drotteñs eingell stood
i veigenum / ad mootstanda hönum/ Eñ
hañ reid a siñe ösnu /og hañs tveir svein
ar voru med hönum.

23. Og Asnañ sa Drotteñs eingel
standa a veigenum/og * hañs sverd sem
var wtdreiged i hañs hende / og asnañ
veik af veigenum / og gieck a mörkena /
Eñ Bileam sloo ösnuna/ ad keira hana
a veigeñ. * 1. Mos. 3/ 24.

24. Þa stood Drotteñs eingell a þeim
þreingra stig/wt med vijngördunum/ hvo
ar ed var gyrding a bädar sijdur.

25. Og þegar asnañ sa Drotteñs
eingel/þa þreingde hun sier upp vid gard
eñ/ og kreiste Bileams foot vid gardeñ /
og hañ sloo hana eñ meir.

26. Þa gieck Drotteñs eingell leing
ra fram/ og stood a einum þreingra stad/
þar sem öngvañ veg var ad vijkia til
hægre eda vinstre (sijdu.)

27. Og þegar asnañ sa Drotteñs
eingel / þa fiell hun a knie under Bile-
am / þa vard Bileam afar reidur / og
sloo ösnuna med stafnum.

20. Þa upplauk Drotteñ * ösnuñar
muñe / og hun sagde til Bileam : hvad
hefe eg giort þier/ad þu hefur nu sleig-
ed mig þrisvar siñum ? * 2. Pet. 2/16.
Jud. v. 11.

29. Og Bileam sagde til ösnuñar :
af þvi þu hefur gabbad mig / Æ hefde
eg eitt sverd i miñe hende / þa villde eg
nu sla þig i hel.

30. Og asnañ sagde til Bileam : er
eg ecke þijn asna / sem þu hefur riced /
sijdañ þu varst (miñ herra) iñ til þessa
dags ? hefe eg nockurn tijma vered von
ad giora þier so ? og hañ sagde ney.

31. Þa upplauk Drotteñ Bileams
augum/ ad hañ sa Drotteñs eingel stan
da i veigenum / og hañs brugded sverd i
hañs hende / Og hañ hneigde og beigde
sig a sitt andlit.

32. Og Drotteñs eingell sagde til
hañs : hvi hefur þu sleiged þijna ösnu
þrisvar siñum ? sia/ eg er wtgeingeñ/ad
mootstanda (þier/) þvi vegureñ er mier
i moote.

33. Og asnañ sa mig / og veik nu
þrisvar siñum fyrer mier/ añars þar sem
hun hefde ecke viked fyrer mier/ þa vill-
de eg og so hafa sleiged þig nu i hel / og
lated hana lifa.

34. Þa sagde Bileam til Drotteñs
eingels : eg hefe syndgad / þvi eg visse
ecke/ ad þu stoodst i moote mier a veigen-
um/ og þar sem þad nu illa lijkar þier /
vil eg snwa mier til baka aftur.

35. Og Drotteñs eingell sagde til
Bileam : far þu med moñunum/ eñ all-
einasta þad ord/ sem eg tala til þijn/ þad
skalltu tala/ So foor Bileam med Ba-
laks höfdingium.

36. Þegar Balak heyrde / ad Bile-
am kom/ þa reiste hañ wt i moote hön-
um/ til eins af Moabitaña stödum / sem
er hia landamerke Arnon/sem er hia þvi
ysta landamerke.

37. Og Balak sagde til Bileam : sen
de eg vijst ecke (bod) til þijn / ad lata
kalla a þig ? hvi komstu ecke til mijn/mei
nar þu/ ad eg kuñe ecke heidra þig?

38. Og Bileam sagde til Balak :
sia/ eg er nu komeñ til þijn/ mun eg þo
kuña ad tala nockud ? orded/ sem Gud
leggur i miñ muñ/ þad skal eg tala.

39. So foor Bileam med Balak /
og þeir komu til þess stadar Husoth.

40. Og Balak offrade nautum og
saudum / og sende (bod) epter Bileam/
og epter þeim höfdingium/ sem voru hia
hönum.

41. Og

41. Og þad skiede um̃ morgunenñ/ þa
took Balak Bileam/og farde hañ uppa
* Baals hæd / ad hañ sæe þar af þad
ysta af fookenu. c. * 35/ 3.

XXIII. Capitule.

Bileam i moot Balaks Vilia
blessar Israels Born.

Og Bileam sagde til Ba-
lak: * bygdu mier hier
sio ølturu/ og fa mier
hingad sio uxa/og sio
hruta. * v. 29.
2. Og Balak giør-
de so sem Bileam sagde / og Balak og
Bileam offrudu einum uxa og einum
hrwt a (hvert) altare.
3. Og Bileam sagde til Balak: *
stattu hia þijnu breñe-offre / og eg vil
ganga burt/ef/ ma skie/Drottenñ (ku-
ñe) mæta mier/ og hvada ord hañ vys-
ar mier / skal eg giefa þier til vitund-
ar/og hañ gieck fliootlega þadañ upp.
* v. 15.
4. Og Gud mætte Bileam/og hañ
sagde til hañs : eg hefe tilreidt sio øl-
turu / og offrad einum uxa og einum
hrwt a (hvort) altare.
5. Þa lagde Drottenñ ord i Bile-
ams muñ / og sagde : gack til Balak
aptur/ og so skalltu tala.
6. Og hañ kom til hañs aptur/og
sia / hañ stood hia sijnu breñe-offre /
hañ og aller Moabitaña høfdingiar.
7. Þa took hañ til sijns mæls/ og
sagde : af Syria hefur Balak Moa-
bitaña konungur læted sækia mig/ fra
fiøllunum i moot austre / Kom/ bølva
fyrer mig Jakob / og kom / smæanadu
Israel.
8. Hvørnenñ skal eg bølva þeim /
sem Gud ecke bølvar : hvørnenñ skal
eg smæna þa / sem Drottenñ ecke smæ-
nar?
9. Þvi eg skal sia hañ af klett-
aña toppe/ og af hædunum skal eg sko-
da hañ : sia/ eitt foolk/ sem skal bwa
ser i lage/ og ecke reiknast i bland heid-
ingiaña.
10. Hvør kañ telia * Jakobs du-
pt/ og toluna a þeim fioorda (parte)
af Israel : mijn sal deye þeirra riett-
ferdugu dauda / og * * mijn endalok
verde sem hañs. * 1. Mos. 28 / 14.
c. 36/3. ** ps. 37/37.
11. Þa sagde Balak til Bileam :
Hvad giører þu moote mier : eg liet
sækia þig til ad bølva mijnum fiand-
moñum/ og sia/ þu ølldunges blessar
(þa.)
12. Og hañ svarade og sagde : *
skal eg ecke hallda fram ad tala þad /
sem Drottenñ leggur i miñ muñ :
* c. 22 / 38.
13. Og Balak sagde til hañs : kom
þo med mier a eirn aññan stad/ af hvør-
jum þu kant sia þad / (eñ) þo halañ
þar af skalltu sia / so þu ecke giefer
sied þad allt/ og bølva fyrer mig þvi /
þar af.
14. Og hañ farde hañ a Sophims
mørk / a hædarenar topp / og bygde
sio ølturu / og offrade einum uxa og
einum hrwt a (hvørju) altare.
15. Og hañ sagde til Balak: stattu
hier hia þijnu breñe-offre / og eg vil
hlaupa þangad.
16. Og Drottenñ mætte Bileam/
og lagde orded i hañs muñ / og sagde :
gack til Balak aptur / og so skalltu
tala.
17. Og hañ kom til hañs/ og sia /
hañ stood hia sijnu breñe-offre / og
Moabitaña høfdingiar med honum /
og Balak sagde til hañs : hvad sagde
Drottenñ ?
18. Og hañ took til sijns Mæls /
og sagde : statt upp Balak / og heyr /
giættu ad mier/ Zipors son.
19. Gud er ecke ein mañeskia / ad *
hañ ljwge/ ei helldur einnrar mañeskiu
barn / ad hañ skule angra (neckud/)
hafe hañ sagt þad/ og skyllde ey giøra
þad : og hafe hañ talad / og skyllde ey
hallda þad : * Tit. 1/ 2.
20. Sia / eg hefe leked mier fyrer

ad blessa / og hañ blessade / og eg kañ ecke afvenda þvi.

21. Hañ ꜳleit ecke illsku i Jakob / og sꜳ ecke mædu i Israel / Drottenn hans Gud er hia hønum / og Konungsens (trometu-) hliood a medal hans.

22. Gud/ sem ꝡtfærde þa af Egypta lande / hans styrkur er sem eins einhirnings.

23. Þvi þar er eckert fiølkinge i Jakob / og eingeñ spꜳdoomur i Israel / J tijma skal madur tala um Jakob og um Israel / hvad Gud hefur ꝡtriett.

24. Sia / eitt foolk skal uppreisa sig / * sem eiñ (stoor) leon / og upphæcka sig sem eirn (ungur) leon/ Þad skal ecke leggia sig/ fyrr eñ þad etur her fanged / og dreckur þeirra slegnu blood. * c. 24/ 9. 1. Mos. 49/ 9.

25. Þa sagde Balak til Bileam: Þu skallt hvørke alldeiles bølva þvi / ei helldur alldeiles blessa þad.

26. Og Bileam svarade / og sagde til Balak: * hefe eg ei sagt til þijn / seigiande: ad allt þad / sem Drottenn seiger/ þad skule eg giøra. * c. 22/38.

27. Og Balak sagde til Bileam: kom þo / eg vil færa þig til eins añars stadar/ mꜳ skie/ þad þocknest Gude/ ad þu þar af bølver fyrer mig þvi.

28. Og Balak færde Bileam a * Peors kopp / sem er giegnt eydemørkeñe. * c. 25/ 3.

29. Og Bileam sagde til Balak: bigg mier hier siø ølturu / og fꜳ mier hier siø uxa og siø hrꝡta

30. Og Balak giørde so sem Bileam sagde/ og offrade einum uxa og einum hrꝡt a (hvørt) altare.

XXIV. Capitule.

Bileam spꜳer um Stiørnuna af Jakob.

egar Bileam sꜳ / ad þad þocknadest Drottne/ ad hañ blessade Israel / þa gieck hañ ecke burt/ sem þeim ødrum siñum ad leita spꜳdooma/ helldur snere sijnu andlite moot eydemørkeñe.

2. Og Bileam upplijfte sijnum augum/ og sꜳ Israel / sem lꜳ epter sijnum kynkvijslum/ og Guds Ande var yfer hønum.

3. Og hañ * took til sijns mꜳls / og sagde: þetta seiger Bileam Beors son/ og þad seiger sa madur sem augad var luckt ꜳ. * c. 23/ 7/ 18.

4. Þad seiger sꜳ/ sem heyrer Guds rædur/ sa sem sier þess Almꜳttugasta sijn/ sa þar fiell / og augun urdu opnud ꜳ.

5. Hvad frijd eru þijn tiølld/ Jakob / sꜳ þijn hybijle / Israel.

6. Lijka sem daler eru þau ꝡtbreidd / sem urtagardar hia einu vatnsfalle/ sem sandel-trien/ er Drottenn plantar/ sem cedrus-trien hia vatnenu.

7. Þar skal fliooта vatn af hans skioolu / og hans sæde (skal verda) i myklu vatne/ z hans konungur skal verda hærre eñ Agag / og hans rijke skal upphæckast.

8. * Gud er sa/ sem ꝡtfærde hañ af Egyptalande / hañ hefur styrkleika sem eirn einhyrningur / Hañ skal uppsvelgia heidingiana/ sijna ofsooknara/ og fordiarfa þeirra bein/ og skioota (þa) med sijnum pijlum. * C. 23/ 22.

9. Hañ * hefur beigt sig/ lagt sig sem eirn (ungur) leon/og sem eirn (stoor) leon / hvør þorer uppvekia hañ? blessadur ** vere hvør af þeim/ sem þig blessar / og bølvadur vere hvør af þeim / sem þier bølvar. * c. 23 / 24. ** 1. Mos. 12/ 3.

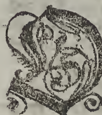
10. * Þa vard Balak reidur uppa Bileam / og sloo sijnum høndum til samans/ og Balak sagde til Bileam: eg liet kalla þig/ ad bølva mijnum fiandmoñum / og sia / þu hefur nu vijsst þrisvar siñum blessad þa * c. 22/27.

11. Og far nu burt til þijns stadar / Eg þeinkte/ad eg villde vissulega hafa heidrad þig / eñ sia / Drottenn hefur hindrad þig fra þeim heidre.

12. Og Bileam sagde til Balak:
talade eg ei og so til þiña sendeboda /
sem þu sender til mȳn/ og sagde:
13. * Þoott villde Balak giefa mi
er sitt hws / fullt af silfre og gulle /
þa kyñe eg ecke yfertroda Drottens
ord / ad giøra illt edur gott af mȳnu
hiarta/ (eñ) hvad sem Drottéñ vill
seigia/ þad skal eg seigia. * c. 22/18.
14. Og nu sia/ eg fer til mȳns fool
ks/ (eñ) kom/ * eg vil rꝍda þier/hv-
ad þetta foolk skal giora vid þitt foolk
i þeirre sȳdarstu tȳd. * c. 31/ 16.
15. Og hañ * took til sȳns mꝍls/
og sagde: þad seiger Bileam Beors
son / þad seiger sa madur/ sem augad
var luckt a. * c. 23/ 7/ 18.
16. Þad seiger sa/ sem heyrer Gu-
ds rꝍdur / og sa/ sem veit þess hꝍsta
vȳsdoom / sa sem sier þess Almꝍtug-
asta sȳn / sa þar fiell og auguñ urdu
opnud a.
17. Eg skal sia hañ / eñ ecke nu /
eg skal skoda hañ/eñ ecke nꝍr hia/Þar
er ein stiarna komeñ fram af Jakob /
og ein spȳra uppkomeñ af Jsrael / og
hun skal sundur mola Moabs hyrning
ar / og eydeleggia øll Seths børn.
18. Og Edom * skal seleñ verda /
og Seirs eigendoomur skal koma til
hañs ovina / Eñ Jsrael skal bȳhallda
sigrenum. * 2. Sam. 8/14.
19. Af * Jakob skal stioornareñ
koma/ og eydeleggia þad / sem epter er
af stødunum. * Mich. 5/ 2.
20. Og þar hñ sa Amalekitana/
took hañ til sȳns mꝍls / og sagde:
Amalek er heidingiaña upphaf / eñ
* hñs ender (skal verda) til fordiørf-
unar. * 2. Mos. 17/ 14.
21. Og þa hañ sa * Kenitana/ þa
took hañ til sȳns mꝍls / og sagde:
rambygdt er þitt heimele/og sett þitt
hreidur a klettenum. * Dom. 1/ 16.
1. Sam. 15/ 6.
22. Eñ Kain skal verda til ad upp-
eta/ iñ til þess Assur fꝍrer þig fang-
eñ burt.
23. Og hañ took til sȳns mꝍls/ og
sagde: æ / hvør mun lifa / nꝍr Gud
mun setia hañ?
24. Og skip af Chitims hofn sku-
lu (koma) og fordiarfa Assur/og nidur
lꝍgia Eber/ og hñ skal og so alldung
es eydeleggiast.
25. Og Bileam giørde sig reidubw-
eñ/og foor burt/og kom til sȳns stadar
aptur / og Balak foor og so siñ veg.

XXV. Capitule.

Jsraels Barna Afgudadȳrkaner og
Hooraner straffast hardlega.

Og Jsrael bioo * i Sit-
tim/ og foolked took til
ad drygia hoor med Mo
abitaña dꝍtrum.
* C. 31/ 49.
2. Og þꝍr budu *
foolkenu til þeirra guda offruna / og
foolked at og tilbad fyrer þeirra gud-
um. * c. 33/ 16.
3. Og Jsrael sloo sier til * Baal
Peor/ þa vard Drottens reide hastar-
leg uppa Jsrael. * 5. Mos. 4/ 3.
Jos. 22/ 17. Os. 9/ 10.
4. Og Drottéñ sagde til Mose:
tak alla þa yppurstu fyrer foolkenu /
og lꝍt * uppheingia þa fyrer Drott-
ne i moot sooluñe / uppa þad Drott-
eñs hostug reide meige snwast fra Js-
rael. * 2. Sam. 21/ 6/ 9.
5. Og Mose sagde til Jsraels do-
omara: hvør slꝍe sitt foolk i hel/ sem
hefur giefed sig til Baal Peor.
6. Og sia / eirn madur af Jsraels
børnum kom/og leidde eina Midiani-
tiska (kviñu) fram til siña brꝍdra fyr
er Mose augum / og fyrer alls Jsra-
els barna safnadar augum / og þeir
grietu fyrer samkunduñar tialldbwdar
dyrum.
7. Þegar * Pinehas Eleasars
son Aarons prests son / þad sa / þa
stood hñ upp fra safnadenum/ og took
eitt spioot i sȳna hønd * Ps. 106/30.
8. Og gieck epter þeim Jsraelitiska

manne i hoorn hwsed / og i giegnum stack þau bæde / þann Israelitiska mann / og kinnina a hennar lijf / * Þa stilltest plagann a Israels bornum.

* 2. Sam. 24/ 25.

9. Og þar * urdu slegner i hel i þeirre plagu fioorar og tuttugu þusunder. * 1. Cor. 10/ 8.

10 Og Drottenn talade til Mose / og sagde:

11. Pinehas Eleasars son / Aarons prests son hefur snwed minne reide fra Israels bornum fyrer hanns vandlæting vegna minnar vandlætingar a medal þeirra / og eg hefe ecke fortært Israels bornum i minne vandlæting.

12. Þar fyrer seig: sia/eg * gief honum minn sattmaala / (sia) frid.

* Syr. 45/31.

13. Og hann og hanns sæde epter hann / skal hafa eirn eilijfann prestadæmes sattmaala / þar fyrer/ad hann var vandlætingarsamur fyrer sinn Gud / og giørde forlijkun fyrer Israels born.

14. Enn þess slegna Israelita manns nafn / sem var sleigenn med þeirre Midianitisku (kvinnu/) var Simri / Salu son / eirn høfdinge fyrer Simeonitanna fødurs hwse.

15. Og þeirrar slegnu Midianitisku (kvinnu) nafn var Casbi/ * Zurs dootter, einn høfuds madr a medal heidingianna af eirnre sierlegre ætt a medal Midianitanna. * C. 31/ 8.

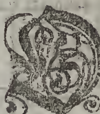
16. Og Drottenn talade til Mose/ og sagde:

17. * Þvijnga Midianitana / og þier skulud slaa þa. * C. 31/ 2.

18. Þvi þeir þvijngudu ydur med þeirra svikum/med hvørium þeir sviku ydur i Peors høndlun/ og i Casbi athøfn/(sem var)ein Midianitka høfdingia dootter / þeirra syster / sem var sleigenn a plagunnar deige/ fyrer Peors høndlunar skulld.

XXVI. Capitule.

Israels Børn teliast a ny/ under Mose og Eleasar.

Og þad skiede epter plagunna/ ad Drottenn talade til Mose og til Eleasar / Aarons prests sonar/ og sagde:

2. Tak summuna af ølluu Israels barna safnade / fra tuttugu aara gømlum og yfer/ epter þeirra fedra hwse / a hvørium sem (kann) draga wt i strijd i Israel.

3. Og Mose og Eleasar prestur tøludu vid þa a Moabitanna mørku / hia Jordan giegnt Jericho / og søgdu:

4. Fra tuttugu aara gømlum og yfer / lijka sem Drottenn hafde bijfalad Mose/ og Israels bornum / sem voru wt farenn af Egyptalande.

5. Ruben / Israels * frumborenn / Rubens born/ til Hanoch/ Hanochita ætt/ til Pallu / Palluitanna ætt.

* 2. Mos. 6/ 14. etc.

6. Til Hezron/ Hezronitanna ætt / til Charmi / Charmitanna ætt.

7. Þessar eru Rubenitanna ætter / og þeir tøldu af þeim voru þriaar og fiørutijger þusunder og siø hundrud og þriatijger.

8. Enn Pallu børn var Eliab.

9. Og Eliabs born voru Nemuel / og Datan og Abiram / Þad er * sa Datan og Abiram / sem mann kallade fra søfnudenum / þeir sem kijfudu i giegn Mose / og i giegn Aaron i Korah flocke/ þegar þeir kijfudu i moot Drotlne. * C. 16/ 12. etc.

10. Og * Jørdenn upplauk sijnum munne/ og uppsvelgde þa og Korah / þegar sa flockur doo / þegar elldurenn uppsvelgde fimmtijger og tvø hundrud menn/ og urdu til eins teikns.

* C. 16/ 31/32 5. Mos. 11/ 6. Ps. 106/ 17.

11. Enn Korah born deydu ecke.

12. * Simeons born i þeirra ættum voru: til Nemuel / Nemuelitanna ætt/ Til Jamin/ Jaminitanna ætt/ Til Jachin/

Jachin / Jachinitaña ætt.
* 1. Mos. 46/10.
13. Til Serah / Serahitaña ætt / Til Saul / Saulitaña ætt.
14. Þessar eru * Simeonitaña ætt er / tvær og tuttugu þusunder og tvö hundrud. * C. 1/ 23.
15. Gads børn i þeirra ættum voru / Til Ziphon / Ziphonitaña ætt / Til Naggi / Naggitaña ætt / Til Suni / Sunitaña ætt.
16. Til Osni / Osnitaña ætt / Til Eri / Eritaña ætt.
17. Til Arod / Aroditaña ætt / Til Areli / Arelitaña ætt.
18. Þessar eru Gads barna ætter / epter þeirra tølu / fiørutyu þusunder og fim̃ hundrud.
19. Juda børn voru Er og Onan / og Er og Onan deydu i Canaans lande.
20. Og Juda børn i þeirra ættum voru / Til Sela / Selanitaña ætt / Til Perez / Perezitaña ætt / Til Serah / Serahitaña ætt.
21. Eñ * Perez børn voru / Til Nezron / Nezronitaña ætt / Til Namule / Namulitaña ætt.
*. Ruth. 4/18. 1. Kron. 2/5.
22. Þessar eru Juda ætter epter þeirra tølu / sex og siøtyu þusunder og fim̃ hundrud.
23. Isaschars børn i þeirra ættum (voru:) Til Thola / Tholaitaña ætt / Til Phuna / Phunaitaña ætt.
24. Til Jasub / Jasubitaña ætt / Til Simron / Simronitaña ætt.
25. Þessar eru Isaschars ætter epter þeirra tølu / fiorar og sextyu þusunder og þriu hundrud.
26. Sebulons børn i þeirra ættum voru / Til Sared / Sareditaña ætt / Til Elon / Elonitaña ætt / Til Jaheleel / Jaheleelitaña ætt.
27. Þessar eru Sebulonitaña ætter epter þeirra tølu / sextyu þusunder og fim̃ hundrud.
28. Josephs børn i þeirra ættum voru Manasse og Ephraim.
29. Eñ Manasse børn voru / Til Machir / Machiritaña ætt / og Machir ablade Gilead / Til Gilead / Gileaditaña ætt.
30. Þesse eru Gileads børn / Til Hieser / Hieseritaña ætt / Til * Helek / Helekitaña ætt. * Jos. 17/2.
31. Og til Asriel / Asrielitaña ætt / og til Sechem / Sechemitaña ætt.
32. Og til Smida / Smidaitaña ætt / og til * Hepher / Hepheritaña ætt.
* C. 27/1. C. 36/2.
33. Eñ Zelaphad Hephers son atte øngva syne / helldur * dætur / Og Zelaphads dættra nøfn var Mahela / og Noa / Hogla / Milca og Thirza.
* C. 27/1.
34. Þessar eru Manasse ætter / og þeirra talder voru tvær og fim̃tyu þusunder og siø hundrud.
35. Þesse eru Ephraims børn / i þeirra ættum / Til Suthelah / Suthelahitaña ætt / Til Becher / Becheritaña ætt / Til Thahan / Thahanitaña ætt.
36. Og þesse eru Suthela børn / Til Eran / Eranitaña ætt.
37. Þessar eru Ephraims barna ætter / epter þeirra tølu / tvær og þriatyu þusunder og fim̃ hundrud / Þesse eru Josephs børn i þeirra ættum.
38. BenJamins børn i þeirra ættum voru / Til Bela / Belaitaña ætt / Til Asbel / Asbelitaña ætt / Til Ahiram / Ahiramitaña ætt.
39. Til Sephupham / Sephuphamitaña ætt / Til Hupham / Huphamitaña ætt.
40. Og Bela børn voru Ard og Naaman / Til Ard / Arditaña ætt / Til Naaman / Naamitaña ætt.
41. Þesse eru BenJamins børn i þeirra ættum / og þeirra taller voru fim̃ og fiørutyu þusunder og sex hundrud.
42. Þesse voru Dans børn i þeirra ættum / Til Suham / Suhamitaña ætt / Þessar voru Dans ætter i þeirra ættum.

43. Allar

43. Allar Suhamitana ætter epter þeirra toldum / voru fioorar og sextiju þusunder og fiogur hundrud.

44. Asers born i þeirra ættum voru/ Til Jemna / Jemnaitana ætt / Til Isui / Isuitana ætt / Til Bria / Britana ætt.

45. Til Bria barna / Til Heber / Hebritana ætt/ Til Malchiel/ Malchielitana ætt.

46. Og Asers dootter nafn var Sarah.

47. Þessar eru Asers barna ætter epter þeirra toldum / þriar og fimtiju þusunder og fiogur hundrud.

48. Naphthali born i þeirra ættum voru/ Til Jazeel/ Jazeelitana ætt / Til * Suni/ Sunitana ætt. * 1. Kron. 8/13.

49. Til Jezer/ Jezeritana ætt / Til Sillem/ Sillemitana ætt.

50. Þessar eru Naphthali ætter /epter þeirra ættum / og þeirra talder voru fimm og fiorutiju þusunder og fiogur hundrud.

51. Þesser eru talder af Israels born um/sex hundrad þusunder og eitt þusund/ sio hundrud og þriatiger.

52. Og Drottenn talade til Mose/ og sagde:

53. Þu skalltt wtdeila landenu a med al þessara til arfs/epter nafnana tolu.

54. Þu * skallt giefa morgum myk ed til þeirra arfs/ og fæum lijted til þeir ra arfs/ hvorium skal giefast hans arf ur / epter þeirra toldu hatte af honum.
* C. 33/ 54. 1. Mos. 47 / 12.

55 Þo skal landed skiptast * med hlutfalle/Þeir skulu erfa epter þeirra fed ra ættkoslar nofnum. * c/33/54/ etc/

56 Hvers arfur skal skiptast * epter hlutfallsens hættalage/ epter þvi sem hann hefur marga eda fæa til
* Jos. 14/ 2.

57 Og þesser eru talder * af Levi sunum epter þeirra ættum/ Til Gerson/ Gersonitana ætt/ Til Kaath / Kaathitana ætt / Til Merari/ Meraritana ætt
* 2. Mos. 6/ 16. 4. Mos. 3/16/17.

58 Þessar eru Levitana ætter / þeirra Libnita ætt / þeirra Hebronita ætt / þeirra Mahalita ætt/ þeirra Musita ætt/ þeirra Korahita ætt / og Kaath ad le Amram

59 Og Amrams * hustruar nafn / var Jochebed/ Levi dootter/ hvoria hun fædde Levi i Ægyptalande/ og hun fædde Amram / Aaron og Mose / og Mariam þeirra systur * 2 Mos 2 1 etc

60 Enn Aaron ætte born / Nadab og Abihu/Eleasar og Ithamar.

61 Og * Nadab og Abihu deydu/ þa þeir offrudu annarlegum ellde fyrer Drottens-auglite. * 3 Mos 10/ 1/ 2 etc/

62 Og þeir toldu af þeim/voru þriar og tuttugu þusunder/ allt karlkyn fra eins mænadar gomlum og yfer/ þvi þeir voru ecke talder a medal Israels barna / þvi þeim var ecke giefenn arfur a medal Israels barna.

63 Þesser voru talder af Mose og Eleasar preste / sem toldu Israels born a Moabitana mork / hia Jordan giegnt Jericho

64 Og a medal þeirra var eingenn af þeim toldu af Mose og Aaron preste/ sem toldu Israels born i Sinai eydemorku

65 Þvi Drottenn hafde * sagdt til þeirra : þeir skulu vissulega deyia i eydemorkunne / og þar var eingenn epter af þeim / utann Caleb Jephunne son/ og Josua Nuns son * c 14/ 23 etc

XXVII. Capitule.

Logmaal um Arfa-Skots. Josua skickast af Mose til Folksens Leidtoga.

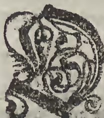
g þar komu fram Zelaphads * dætur/ Hephers sonar/ Gileads sonar/ Machir sonar/ Manasse sonar/ a medal Manasse / Josephs sonar ætta / og þesse voru hans dætra nofn : Mahela/og Noah/ og Hogla/ og Milca og Tirza.
* C. 26/ 33. C. 36/ 2. Jos. 17/ 3.

2. Og þær stoodu fyrer Mose og fyrer Eleasar preste/ og fyrer hofdingiunum/

um/ og ollum almwganum / fyrer sam-
kunduñar tiallbwdar dyrum / og sogdu:
3. Vor fader er daudur i eydemork-
eñe / og hañ var ecke med a medal þess
sapnadar / sem giordu uppreisn * moot
Drottne i Korah flocke / þvi hañ **
deyde i siñe synd/ og hañ atte ongva so-
nu. : * c. 16/ 2. ** c. 16/ 29.
4. Þvi skal (þa) vors fodurs nafn
wteliklast af hañs ætt/ af þvi hañ atte
ecke eirn son ? gief oss eigendoom a med-
al vors fodurs brædra.
5. Og Mose * færde þeirra maal fyr
er Drottiñ. * 3. Mos. 24. 12/
6. Og Drottiñ sagde til Mose/seig
iande:
7. Zelaphads dætur hafa talad rieet/
þu skallt vyst giefa þeim arfa-goots med
al þeirra fodurs brædra / og þu skallt
snwa þeirra fodurs arfe til þeirra.
8. Og þu skallt tala til Israels barn-
na / og seigia : nær nockur madur deyr /
og æ ecke eirn son / þa skulud þier snwa
hañs arfe til hañs dootttur.
9. Og eige hañ ecke dootttur / þa skul
ud þier giefa hañs brædrum hañs arf.
10. Og eige hañ ecke brædur/ þa skul
ud þier giefa hañs fodur-brædrum hañs
arf.
11. Eñ eige hañ ecke fodur brædur /
þa skulud þier giefa hañs næsta frænda
af hañs ætt hañs arf/og hañ skal erfa
hañ / og þetta skal vera Israels bornum
* eirn tilskickadur riettur/ epter þvi sem
Drottiñ hefur bysalad Mose.
* C. 10/ 8. C. 19/ 10.
12. Og Drottiñ sagde til Mose : *
gack uppa þetta fiall Abarim / og siaa
landed/ sem eg hefe giefed Israels born
um. * 5. Mos. 32/ 48/ 49.
13. Og þu skallt siaa þad/og þu skallt
og so safnast til þyns foolks/lyka so sem
Aaron þiñ brooder * er safnadur.
* C. 20/ 28.
14. Af þvi þid vorud * myñum ord
um ohlydduger i þeirre eydemork Zin /
þañ tyd safnadureñ kyfade / þegar þid
skylldud helga mig fyrer vatned fyrer
þeim / Þad er. kyfs-vatned i Kades i
þeirre eydemork Zin. * c. 20/ 12. etc.
15. Og Mose talade til Drottens/
og sagde:
16. Willde Drottiñ / sem er * alls
holldz andaña Gud/ setia eirn mañ yfer
safnadeñ. * c. 16/ 22.
17. Sem * kyñe ganga wt fyrer þe-
im/ og sem kyñe ganga iñ fyrer þeim/og
sem kyñe færa þa wt/ og sem kyñe færa
þa iñ/ad Drottens sofnudur skyllde ecke
vera lyka sem sauderner / er hafa ecke
hyrder. * 5. Mos. 31/ 2. c. 34 / 9.
18. Og Drottiñ sagde til Mose : *
tak þier Josua Nuns son / eirn mañ i
hverium er eirn Ande/ og legg þyna hon
nd a hañ. * 5. Mos. 3/ 21.
19. Og * set hañ fyrer Eleasar
prest/ og fyrer þañ giorvallañ sofnud /
og gief honum byfalning fyrer þeirra
augum. * N. G. 6 / 6.
20. Og legg af þiñe vegsemd a hañ/
ad sa giorvallur Israels barna sofnud-
ur heyre (honum.)
21. Og hañ skal standa fyrer Elea-
sar preste/og bidia raads hañs vegna fyr
er * Urims skickan fyrer Drottne/ Ept
er hañs muñe skulu þeir ganga wt / og
epter hañs muñe skulu þeir ganga iñ /
hañ og oll Israels born med honum/ og
sa giorvallur safnadur.
* 2. Mos. 28/30. etc.
22. Og Mose * giorde so sem Drott
eñ hafde bysalad honum / og took Jo-
sua / og sette hañ fyrer Eleasar prest /
og fyrer þañ giorvallañ safnad.
* 2. Mos. 40/ 15.
23. Og * lagde syñar hendur a
hañ/og gaf honum byfalning/epter þvi
sem Drottiñ hafde talad fyrer Mose.
* C. 8/ 10. N. G. 8/ 17/ 18.

XXVIII. Capitule.

Log um þad ad adskilianleg offur
Itrekast.

Og Drottiñ talade til Mo-
se/ og sagde:
2. * Biood Israels
bornum/ og þu skallt seig-
ia til þeirra: mitt offur/
mitt braud til mina elld-
offrana/

offrana/ ** (ja) wiss skalast ylm/skul
ud þier hallda/ ad offra mier þvi a sijn
um tijma. * 2. Mos. 27/ 20.
* 3. Mos. 3/ 3.

3. Og seig til þeirra : þetta er þad
elld-offur / sem þier skulud offra fyrer
Drottne / * lombum ars-gomlum utan
lyte/ hvorn dag tveimur til eins daglegs
brenne-offurs. * 2. Mos. 29/ 38/ 39.
Esr. 3/ 3.

4. Eitt lamb skalltu tilreida um mor
guned/ og þad annad lamb skalltu tilreida
i millum þeirra tveggia aptna.

5. Þar til tiunda partenn (af) einum
epha miøls til eins mat-offurs / bland-
ads med oleo / steyttu/ einum fioorda
(part) af einum hin.

6. Þad er eitt daglegt brenne-offur/
sem þier offrudud a Sinai fialle til eins
sæts ylms/ eitt elld-offur fyrer Drottne.

7. Og dryckiar-offur þar til / eirn
fioorda (part) af einum hin til þess eina
lambs / Uthell dryckiar-offursens ste-
rkum dryck i helgedoomenum fyrer
Drottne.

8. Og þad annad lamb skalltu reida til
i millum þeirra tveggia aptna/ eins sem
mat-offred um morguned/ og sem dryck-
iar-offred þar til skalltu tilreida þad/ þad
er eitt elld-offur til eins sæts ylms fyrer
Drottne.

9. Enn um sabbats dagenn tvo lomb
ars-gomul utan lyte / og tvo tiundu
(parta) miøls til eins mat-offurs bland-
ad med oleo/ og dryckiar-offur þar til.

10. Sem er hvørs sabbats brenne-off
ur a sijnum sabbat/ fyrer utan þad dag-
lega brenne-offur og dryckiar-offur þar
til.

11. Enn þa fyrstu daga i ydar manud
um skulud þier offra Drottne einu brenne
offre / tveimur ungum uxum / og einum
hrwt / sio lombum ars-gomlum utan
lyte.

12. Og * þremur tiundu (portum)
miøls til mat-offursens/ blandad med oleo/
til hvørs uxa/ z tveimur tiundu (portum)
miøls til mat-offurs/ blandad med oleo
til hvørs hrwts. * v. 20/ 28.

13. Og vissulega einn tiunda (parte)
miøls til mat-offurs blandad med oleo
til hvørs lambs / Þad er eitt velluktan-
de brenne-offur / eitt elld-offur fyrer
Drottne.

14. Og dryckiar-offred þar til skal
vera eitt halfur hin (vijns) til uxans /
og eirn þridie (partur) af einum hin til
hrwtsens/ og eirn fioorde (partur) af ein
um hin vijns til lambsens / Þetta er
brenne-offred a hvørium manade fyrer
manadena um ared.

15. Þar til med skal tilreidast * eirn
geit-hafur til synda-offurs fyrer Drott
enn / yfer þvi daglega brenne-offre med
sijnu dryckiar-offre. * c. 29 / 5 / 11.
16/ 22/ 28/ 31/ 38.

16. Enn a þeim fyrsta manade a
þann fioortanda dag i manadenum / eru
þad * paskar fyrer Drottne.
* 3. Mos. 23/ 5. ecc.

17. * Og a þeim fimtanda deige i
þeim sama manade er hatijd / madur skal
eta osyrdt (braud) i sio daga.
* 3. Mos. 23/ 6.

18. A þeim fyrsta deige skal vera *
ein heilog samkoma/ Þa skulud þier ecke
ert erfides verk giøra. * v. 25/ 26.

19. Og þier skulud offra einu elld-
offre/ ja einu brenne-offre fyrer Drott-
enn / tveimur ungum uxum og einum hr-
wt/ og sio lombum/ ars-gomlum / olyta
skulud þier hafa.

20. Med þeirra mat-offre / miøle
blondudu med oleo/ þremur tiundu (port
um) skulud þier tilreida til uxans/ og tvei
mur tiundu (portum) til hrwtsens.

21. Og vissi eirn tiunda (part) skallt
tu tilreida til hvørs lambs af þeim sio
lombum.

22. Þar til eirn hafur til synda-off
urs/ til ad giøra forlijkun fyrer ydur.

23 Fyrer utan brenne-offred um mor
guned/ sem er til þess daglega brenne-off
urs/ þier skulud giøra þad.

24 Epter þessum mata skulud þier
giøra hvørn dag i sio daga / þar skal til-
reidast braud til eins elld-offurs / ja

sæts ilms þ Drottne/ fyrer utañ þ dag-
lega breñe-offur z dryckiar-offur þar til.

25 Og a þeim siounda deige skal ve-
ra hia ydur ein heilog samkoma/ þa skul-
ud þier eckert erfides verk giøra.

26. Og a þess * fyrsta avaxtar-
deige / nær þier offred þad nya mat-offr-
re fyrer Drottne i ydar vikum / skal vera
hia ydur ein heilog samkoma / Þa skul-
ud þier eckert erfides verk giøra.
* C. 23/ 15/ 16/ 20.

27. Og þier skulud offra * breñe-
offre til eins sæts ilms fyrer Drottne /
tveimur ungum uxum / einum hrut / siø
lombum ars-gomlum. * C. 29/ 2/ 8.

28. Med þeirra mat-offre / miøle
blønduðu med oleo/ þremur tiundu (pør-
tum) til hvørs uxa / tveimur tiundu
(pørtum) til hvørs hruts.

29. Jta einum tiunda parte til hvørs
lambs af þeim siø lømbum.

30. Einum geit-hafur til ad giøra
forlikun fyrer ydur.

31. Þetta skulud þier giøra fyrer ut-
añ þad daglega breñe-offur med sinu
mat-offre/ þau skulu vera ydur utañ ly-
te / og þeirra dryckiar-offur.

XXIX. Capitule.

Offur a adskilianlegum Hatijdum.

OG * i þeim siounda mán-
ade/ a þeim fyrsta (deige)
fyrer mánadeñ skal vera
hia ydur ein heilog sam-
koma / þa skulud þier
eckert erfides verk giøra/
Þad skal vera ydur (Basunuñar)
hlioods dagur. * 3. Mos. 23/ 24.

2. Og * þier skulud giøra breñe-
offur til eins sæts ilms fyrer Drott-
eñ / eirn ungañ uxa / eirn hrut / siø
lomb/ ars-gomul utañ lyte.
* C. 28/ 11/ 19/ 27.

3. Þar til þeirra mat-offur / miøl
blandad med oleo/ þria tiundu (par-
ta) til uxans/ tvo tiundu (parta) til
hrutsens.

4. Og eirn tiunda part til hvørs
lambs af þeim siø lømbum.

5. Og * eirn geit-hafur til synda-
offurs til ad giøra forlikun fyrer yd-
ur. * C. 28/ 15/ 22.

6. Fyrer utañ þess mánadar breñe
offur og mat offur þar til/ og þad dag-
lega breñe-offur/ og sitt mat-offur/ og
þeirra * dryckiar-offur epter þeirra
sidvenju til eins sæts ilms/ eitt elld-offur
fyrer Drottni. * C. 28/ 14.

7. Og a * þeim tiunda (deige) i
þeim siounda mánade skal vera ydur
ein heilog samkoma/ og þier skulud þia
ydar sáler / þa skulud þier eckert verk
giøra. * 3. Mos. 16/ 29/ 30. etc.

8. Eñ þier skulud offra * breñe-
offre fyrer Drottni einum sætum ilm.
Einum ungum uxa / einum hrut/ siø
lombum / ars-gomlum / þau skulud
þier hafa utañ lyte. * v. 2.

9. Med þeirra mat-offre / miøle
blønduðu med oleo / þremur tiundu
(pørtum) til uxans / tveimur tiundu
(pørtum) til hvørs hruts.

10. Jta einum tiunda parte til
hvørs lambs/ af þeim siø lømbum.

11. Þar til einum * geit-hafur til
synda-offurs / fyrer utañ forlikunar-
eñar synda-offur/ og þad daglega breñe
offur / med sinu mat-offre / og þeirra
dryckiar-offre. * 3. Mos. 16. 11.

12. Og a þeim * fimtanda deige i
þeim siounda mánade skal vera ydur
ein heilog samkoma / þier skulud eckert
þrældooms verk giøra/ og þier skulud
hallda hátijd fyrer Drottneñ i siø daga.
* 2. Mos. 23/ 34. Joh. 7/ 2.

13. Og þier skulud offra breñe-off-
re / einu elld-offre / einne sætre ilman
fyrer Drottneñ / þrettan ungum ux-
um / * tveimur hrutum / fiortan
lombum ars-gomlum/ þau skulu vera
utañ lyte. * v. 17/ 20/ 23.

14. Og þeirra mat-offre / miøle
blønduðu med oleo / þremur tiundu
(pørtum) til hvørs uxa af þeim þrett-
an uxum / og tveimur tiundu (pørt-
um) til hvørs hruts/ af þeim tveim-
ur hrutum.

15. Og tijste einuna tiunda (parte) til hvers lambs af þeim fioortan lømbum.

16. Þar til einum geit-hafur til eins synda-offurs/ fyrer utañ þad daglega breñe-offur / sitt mat-offur / og sitt dryckiar-offur.

17. Og a ødrum deige tolf ungum uxum / tveimur hrwtum / fioortan lømbum/ ars-gømlum / utañ lyte.

18. Og þeirra mat-offre/ z þeirra dryckiar-offre til uxaña / til hrwtaña og til lambaña / i þeirra tølu / epter veniu.

19. Þar til einum geit-hafur til synda-offurs/ fyrer utañ þad daglega breñe-offur/ og sitt mat-offur/og þeirra dryckiar-offur.

20. Og a þeim þridia deige ellefu uxum / tveimur hrwtum / fioortan lømbum/ ars-gømlum/utañ lyte.

21. Og þeirra mat-offre/og þeirra dryckiar-offre til uxaña/ til hrwtaña/ og til lambaña / i þeirra tølu epter veniu.

22. Þar til einum hafur til synda-offurs/ fyrer utañ þad daglega breñe-offur/ og sitt mat-offur/ og sitt dryckiar-offur.

23. Og a þeim fioorda deige tiju uxum/tveimur hrwtum/fioortan lømbum/ ars-gømlum/ utañ lyte.

24. Þeirra mat-offre og þeirra dryckiar-offre / til uxaña / til hrwtaña / og til lambaña / i þeirra tølu epter veniu.

25. Þar til einum geit hafur til synda-offurs/ fyrer utañ þad daglega breñe-offur / sitt mat-offur og sitt dryckiar-offur.

26. Og a þeim fimta deige niju uxum/ tveimur hrwtum/ fioortan lømbum / ars gømlum/ utañ lyte.

27. Og þeirra mat-offre/og þeirra dryckiar-offre til uxaña / til hrwtaña og til lambaña/ i þeirra tølu epter veniu.

28. Þar til eiñ hrwtur til synda-offurs / fyrer utañ þad daglega breñe offur / og sitt mat-offur og sitt dryckiar-offur.

29. Og a þeim siøtta deige atta uxum/ tveimur hrwtum / fioortan lømbum/ ars-gømlum / utañ lyte.

30. Og þeirra mat-offre/og þeirra dryckiar-offre til uxaña/ til hrwtaña/ og til lambaña i þeirra tølu epter veniu.

31. Þar til einum hafur til synda-offurs/ fyrer utañ þad daglega breñe-offur/ sitt mat-offur/ og sitt dryckiar offur.

32. Og a þeim siøunda deige siø uxum/ tveimur hrwtū/ fioortan lømbū / ars-gømlum / utañ lyte.

33. Og þeirra mat-offre/og þeirra dryckiar offre til uxaña/ til hrwtaña og til lambaña i þeirra tølu / epter þeirra veniu.

34. Þar til einum hafur til synda offurs / fyrer utañ þad daglega breñe offur / sitt mat offur og sitt dryckiar offur.

35. A þeim attunda deige skal vera ydur * forbod/ þa skulu þier eckert þræl dooms verk viña. * 3. Mos. 23/ 36.

36. Og þier skulud offra breñe offre/ einu elld offre / einum sætum ylm fyrer Drottne / einum uxa / einum hrwt/ siø lømbum / ars gømlum / utañ lyte.

37 Þeirra mat offre og þeirra dryckiar offre til uxans til hrwtsens og til lambaña / i þeirra tølu epter veniu.

38. Þar til einum hafur til synda offurs / fyrer utañ þad daglega breñe offur / og sitt mat-offur og dryckiar-offur.

39. Soddañ skulud þier giøra Drottne a ydar tilsettum tijmum / fyrer utañ þad/ sem þier hafed lofad/ og af ydar frijvilia giefed. til ydar breñe-offurs / og ydar mat-offurs/ og

til ydar dryckiar offurs / og til ydar packlætes offurs.

XXX. Capitule.

Loggenn um Heitenn sem skulu halldast og ecke halldast.

Og Mose sagde til Israels barna epter ollu þessu / sem Drottenn hafde bijfalad Mose.

2. Og Mose talade til hofudsmañanna fyrer Israels barna kynkvijslum/ og sagde: Þetta er þad ord / sem Drottenn hefur bijfalad.

3. Nær eirn madur * heiter Drottne sinu heite/ eda sver eirn eyd/ so hañ fastlega skulldbindur sig uppa sijna sal/ hañ skal ecke raska sijnu orde/ hañ skal giora epter ollu þvi / sem er wtgeinged af hañs Muñe.

*3. Mos. 27/2. 5. Mos. 23/21. Pred. 5/3/4.

4. Og nær ein kvinna heiter Drottne heite / og skulldbindur sig fastlega i sijns fodurs hwse i sijnum ungdoome.

5. Og heñar fader heyrer heñar heit og heñar heitstreinging / sem hun hefur skulldbunded sig med uppa sijna sal/ og heñar fader þeiger þar vid/ þa skulu oll heñar heit halldast/ og oll su heitstreinging / sem hun hefur skulldbunded sig med / uppa sijna sal / skal halldast.

6. Eñ giore heñar fader þad ad aungvu / a þeim deige / sem hañ heyrer oll heñar heit/ og heñar heitstreingingar / sem hun hafde skulldbunded sig med uppa sijna sal / Þa skal þad ecke halldast / og Drottenn skal vera heñe nadugur / af þvi heñar fader hefur giort þad ad eingu.

7. Eñ ef hun er aldeiles i mañs fiarhallde / og hun hefur lofad uppa sig/ eda heñe hrijtur af heñar vorum/ med hvorju hun skulldbindur sig uppa sijna sal.

8. Og heñar madur heyrer þad / og þeiger vid þvi / a þeim deige hañ heyrer þad/ þa skulu heñar heit halldast/ og heñar heitstreinging / sem hun hefur skulldbunded sig med uppa sijna sal/ skulu halldast.

9. Eñ giore heñar madur þad ad aungvu/ a þeim deige/ hañ heyrer þad/ og raskar heñar heite / sem er a heñe / og þvi sem heñe er wtslopped af vorum/ med hvorju hun hefur skulldbunded sig uppa sijna sal/ Þa skal Drottenn vera heñe nadugur.

10. Eñ ef ein eckia / eda ein wtskvfud (heiter) nockru / þa skal allt þad/ sem hun skulldbindur sig med uppa sijna sal / halldast yfer heñe.

11. Eñ lofade hun þvi i sijns mañs hwse/ eda skulldbatt sig med eirnre heitstreinging uppa sijna sal / fyrer eirn eyd.

12. Og heñar madur heyrde þad / og þagde þar vid / og giorde þad ecke ad eingu / þa skulu allar heñar lofaner halldast/ og oll su heitstreinging/ sem hun skulldbindur sig med uppa sijna sal/ skal halldast.

13. Eñ raske heñar hwsshoonde þvi aldeiles a þeim deige hañ heyrer þad/ þa skal allt þad/ sem er wtgeinged af heñar vorum / vidvijkiande heñar lofan / og heñar salar heitstreinging / ecke halldast / heñar madur hefur raskad þvi/ og Drottenn skal vera heñe nadugur.

14. Allar lofaner og hvern heitstreingingar eyd/ til ad þija eina sal med / þad mæ heñar madur stadfesta/ og þvi mæ heñar madur raska.

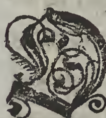
15. Og ef heñar Madur þeiger olldunges þar vid þañ eina dag epter þañ añañ/ þa stadfester hañ oll heñar heit og allar heñar heitstreingingar / sem hun hefur a sier/ þær stadfester hañ/ af þvi hañ þagde þar vid þañ dag hañ þad heyrde.

16. Eñ raske hañ þeim olldunges sijdañ ad hañ hefur þad heyrt / þa skal hañ bera heñar yfertrodslur.

17. Þessar eru þær skickaner / sem Drottenn byfalade Mose i millum mañs og hans kuiñu / i millum fodursens og hans dooktur / þa stund hun er ung i syns fodurs hwse.

XXXI. Capitule.

Israels Børn fa Sigur yfer Midianitunum og ødlast stoort Herfang.

g Drottenn talade til Mose / og sagde:

2. Hefn þu vissulega * Israels barna a Midianitunum / ** sidan skalltu safnast til þyns foolks. * C. 25/ 17. ** C. 27/ 13.

3. Þa talade Mose til foolksens / og sagde: vopned af foolkenu a medal ydar til strijds / ad þeir drage a moote Midianitunum / ad hefna Drottens a Midianitunum.

4. Eina þusund af hvørre kynkvijsl / (jæ) af øllum Israels ættkvijslum skulud þier skicka til strijds.

5. Og þeir tooku af Israels þusundum / eitt þusund fyrer hvøria kynkvijsl / toolf þusunder vopnada til strijds.

6. Og Mose sende þa / þusund fyrer hvøria kynkvijsl til strijdsens / þa og * Pinehas Eleasars prests son til strijds / og þa heiløgu bunade og hlioodsens ** basunur i hans hende. * C. 25/ 7. ** C. 10/ 9.

7. Og þeir strijddu i moot Midianitunum so sem Drottenn hafde byfalad Mose / og * i hel sloou allt kallkyn. * 1. Mos. 34/ 25.

8. Þar ad auk sloou þeir Midianitana konunga i hel yfer þrra i helslegnum / (sem voru) * Evi og Rekem / og Sur / og Hur / og Reba / fim Midianitana konunga / Og þeir sloou ** Bileam Beors son i hel med sverde. * Jos. 13/ 21. ** 4. Mos. 22. 5.

9. Og Israels børn tooku Midianitana hustrur og þeirra børn fangen / og allan þeirra kuikfienad / og allt þeirra fæ / og øllu þeirra gootse rændu þeir.

10. Og alla þeirra stader / sem þeir bygdu i / og øll þeirra slot uppbrendu þeir med ellde.

11. Og þeir tooku allt Herfanged / og allt þad þar var ad taka af mañeskiunum og af fienadenum.

12. Og færdu til Mose og til Eleasar prests / og til Israels barna samkundu / fangana / og þad sem var tekid og rændt / til herbudaña a Moabitaña mørkum / sem er hia Jordan giegnt Jericho.

13. Og Mose og Eleasar prestur / og aller høfdingiarner fyrer safnadenum geingu wt i moote þeim burt wt fyrer herbuderna.

14. Og Mose vard reidur uppa høfudsmiñena yfer søma her / uppa þa / sem voru yfer þusund og yfer hundrud / þa sem komu af þeim strijds her.

15. Og Mose sagde til þeirra: hafed þier læted hvøria kuiñu lifa?

16. Sia / þessar voru (ordsøk) fyrer Israels børnum fyrer * Bileams raad / ad koma þeim til ad syndga i moot Drottne fyrer Peors høndlunar skulld / hvar fyrer plaagañ var i Drottens samkundu. * C. 25/ 1.

17. So slaaed nu allt kallkyn i hel a medal barnaña / og slaaed allar kuiñurnar i hel / sem hafa kiendt mañ / ad liggia hia kallkyne.

18. En øll børnenn af kueñ kynenu / sem ecke hafa kiendt mañs sambland læted lifa fyrer ydur.

19. Og setied herbuder ydar utañ fyrer herbudunum / * i siø daga / aller þier sem hafed sleiged nøckra persoonu i hel / og aller sem ** hafa snert nøckurn / sem er sleigeñ / skulu hreinsast a þeim þridia deige og a þeim siøunda deige / þier og ydar fangar. * 3. Mos. 15/ 13. ** 4. Mos. 19/ 11/ 18.

20. Og allt klæde og allur bunadur af skiñe / og allra handa verk af

geita

geitarskinne / og allra handa trie-kier
skulud þier hreinsa.
21. Og Eleasar prestur sagde til
strijds foolksens / þeirra sem voru dreg
ner i strijded: þesse er lagana skickan /
sem Drottenn hefur bijfalad Mose.
22. Gulled alleinasta og silfred /
koparenn / iarned / tined og blijed /
23. Alla þa hlute / sem kuña ad þo-
la elldenn / skulud þier draga i giegnum
elldenn / ad þad hreinsest / þo skal þad
verda hreint fyrer fraskilnadar vatn-
ed / Enn allt þad / sem ecke kann þola
elldenn / skulud þier draga i giegnum
vatned.
24. Og þier skulud þvo ydar klæde
a þann siøunda dag / og vera hreiner /
og þar epter skulud þier koma i her-
budernar.
25. Og Drottenn talade til Mose /
og sagde:
26. Tak summuna a fanganna her
fange / af manneskiunum og af fienade /
þu og Eleasar prestur / og þeir ypp-
urstu fedur fyrer søfnudenum.
27. Og þier skulud * skipta þui
(gotse /) sem er teked / i millum strijds-
manñana / þeirra sem voru utfarner i
strijded / og i millum alls safnadarens.
* Jos. 22 / 8. 1. Sam. 30 / 24.
28. Og þu skallt lipta einum parte
fyrer Drottne fra strijds mønnunum /
sem voru farner i strijded / eirne saalu
af fimm hundrudum / af manneskiunum /
og af nautunum / og af øsnunum / og
af saudunum.
29. Og af þeirra haalf parte skul-
ud þier taka þad / og þu skallt afhen-
da Eleasar preste Drottens upp-
lipting.
30. Og þu skallt taka af Israels
barna haalfum parte / eirn part af hvør
ium fimtijger / af manneskiunum / af
nautunum / af øsnunum og af saud-
unum / af øllum fienadenum / og af-
henda Levitunum þa / sem taka kost-
giæfelega vara a Drottens tiallд-
bud.
31. Og Mose og Eleasar prestur
* giørdu so sem Drottenn hafde bijfal-
ad Mose. * 1. Mos. 6 / 22.
2. Mos. 7 / 10.
32. Og (gotsed /) sem var teked /
þad sem var yfer af herfanganu / sem
strijds fooked hafde rænt / var saud-
er sex hundrud þusund / og siøtiju þu-
sund og fimm þusund.
33. Og uxar tvær og siøtijger þu-
sunder.
34. Og asnar eirn og sextiju þu-
sunder.
35. Og þær manneskiunnar persoon-
ur af kvennfoolkenu / sem ecke høfdu
kennt karlkyns samband / allar per-
soonur / voru tvær og þriatiju þu-
sunder.
36. Og haalfur parturenn / sem var þeir-
ra hlute (er) þar voru utgeingner til
strijdsens / voru i tølunne / sauder þriu
hundrud þusund og þriatiju þusund og
siø þusund og fimm hundrud.
37. Og sa hlute til Drottens af saud
unum / var sex hundrud fimm og siøtijger.
38. Og uxarner sex og þriatiju þus-
under / og sa hlute af þeim til Drottens /
tveir og siøtiju.
39. Og asnar þriatiju þusund og
fimm hundrud / Og sa hlute af þeim til
Drottens / eirn og sextijger.
40. Og manneskiunnar persoonur / sex
tan þusunder / Og sa hlute af þeim til
Drottens / tvær og þriatiju persoonur.
41. Og Mose afhendte Eleasar
preste Drottens upplyptingar hluta / so
sem Drottenn hafde bijfalad Mose.
42. Og af Israels barna haalfum
parte / sem Mose skipte unde suundur fra
strijdsmønnunum.
43. Jtem safnadarens haalf-partur var
af saudunum þriu hundrud þusund og
þriatiju þusund / siø þusund og fimm hun-
drud.
44. Og uxar sex og þriatiju þus-
under.
45. Og asnar þriatiju þusunder og
fimm hundrud.

46. Og manneskiana persoonur sextan þusunder.

47. Og Mose took af Israels barna helminge/ þan eina part af fimtigu/ (bæde) af manneskiunum og af fienadenum/ og afhendte Levitunum þa/ sem tooku kostgiæfelega vara á Drottens tialldbwd/ so sem Drotten hafde bifalad Mose.

48. Og þar geingu fram til Mose/ þeir sem voru setter yfer þusunder i herenum/ hofdingiar yfer þeim þusundum/ og hofdingiar yfer þeim hundrudum.

49. Og sogdu til Mose: þijner þienarar hafa teked summu a stridsfoolkenu/ sem var under vorum hondum/ og þar vantade ecke eirn mann þar af.

50. Þar fyrer opprum vier Drottens offre/ hvor sa/ sem hefur funded/ gull kier/ (hosu)band/ og (arm)spøng/ hrijnga/ eyrna-hrijnga/ og (linda)belltie/ til ad giora forlijkun yfer vorum sálum fyrer Drottne.

51. Og Mose og Eleasar prestur medtooku af þeim sama gull/ jæ allra handa giort smijde.

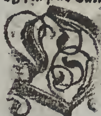
52. Og allt uppliftingarennar gull/ sem þeir uppliftu fyrer Drotten/ voru sextan þusund sio hundrud og fimtigu seklar/ af hofdingiunum yfer þeim þusundum og hofdingiunum yfer þeim hundrudum.

53. Stridsmennerner hofdu rændt þvi/ hvor fyrer sig.

54. Og Mose og Eleasar prestur medtooku gulled af hofdingiunum yfer þeim þusundum/ og þeim hundrudum/ og færdu þad inn i samkundunnar tialldbwd/ Israelsbornum til eirnrar minningar fyrer Drottne.

XXXII. Capitule.

Nockrer af Israels Bornum Oska og fa þad Land/a þessa Sijdu Jordanar.

g Rubens born og Gads born hofdu aldelles mykid og sterki kvikfie/ og þeir sau þad land Jaeser/ og þad land Gilead/ og sia/ sa stadur var eirn (hagkvæmur) stadur til kvikfiar.

2. Og Gads born og Rubens born komu/ og sogdu til Mose og til Eleasar prests/ og til hofdingianna fyrer søfnudenum/ seigiande:

3. Atharoth/ og Dibon/ og Jaeser/ og Nimra/ og Hesbon/ og Eleale/ og Sebam/ og Nebo/ og Beon.

4. Þad land/ sem Drotten hefur slegid fyrer Israels søfnude/ þad er eitt land fyrer kvikfie/ og þijner þienarar hafa kvikfie.

5. Og þeir sogdu (framveiges:) hofum vier funded nad fyrer þier/ þa lat giefast þijnum þienurum þetta land til eigendooms/ ad þu skuler ecke fæta oss yfer Jordan.

6. Þa sagde Mose til Gads barna/ og til Rubens barna: skulu ydar brædur draga i striided/ og þier skulud vera hier?

7. Og þvi * umsnwed þier Israels barna hiortum/ fra ad fara yfer um til þess lands/ sem Drotten hefur giefed þeim? * 5. Mos. 1/ 28.

8. So giordu ydar fedur/ þa eg * sende þa af Kades Barnea/ til ad sia landed. * c. 1/ 4. 5. Mos. 9/ 23.

9. Og þa þeir voru * komner upp til Escols lækiar/ og sau landed/ þa ** umsneru þeir Israels barna hiortum/ ad þeir villdu ecke koma i landed/ sem Drotten hafde giefed þeim.
* C. 13/ 24. ** C. 13/ 28. etc.

10. Og Drottens reide vard hastarleg a þeim sama deige/ og hann soor/ og sagde:

11. Þesser * menn/ sem eru uppgeingner af Egyptalande/ fra tuttugu ara gomlum og yfer/skulu ecke sia þad land/ sem eg hefe svared ** Abraham/ Isaac og Jakob/ þvi þeir hafa ecke fullkomlega fylgt mier. * c. 26/ 65.
** 1. Mos. 50/ 24. 2. Mos. 33/ 1.

12. Vndanteknum * Caleb/ Jephune þess Kenita syne/ og Josua Nuns syne/ þvi þeir hafa fullkomlega fylgt Drottne. * 14/ 30.

13. J þann mata vard Drottens reide grimm yfer Israel/ og hann liet þa rafa

hyngad og þangad i eydemørkenne fiøru-
tyu aar/ þar til øll þeirra ætt aldeiles fyr-
erfoorst / sem giørde illa fyrer Drottens
augum.

14. Og sia þier erud uppgeingner i
ydar fedra stad / eitn flockur syndugs
foolks/ ad giora enn nu Drottens hastar-
lega reide stærre i giegn Israel.

15. Þvi þar sem þier snwed ydur til
baka fra hønum / þa mun hann enn nu
leingur læta hann ganga i eydemørkenne /
og þar med fordiarfed þier allt þetta
foolk.

16 Þa geingu þeir fram til hans /
og sogdu : vier villium alleinasta byggia
fiaar-hws hier fyrer vorn fienad / og
stade fyrer vor børn.

17 Enn vier villium vopna oss fremst
fyrer Israels børnum / þar til ad vier
færum þau til þeirra stada / Vor børn
skulu vera i þeim føstu stødum fyrer land
sens innbyggiara saker.

18 Vier villium ecke fara heim apt-
ur/ fyrr enn Israels børn inntaka hver sinn
arf.

19 Þvi vier villium ecke erfa med þe-
im/ þar fyrer handann Jordan/ og framm
betur / enn vor arfur skal falla oss til *
hierna meigenn moot austre.

* 5. Mos. 3/ 12.

20 Og Mose sagde til þeirra : þar
ed þier villied giora þenann giørning / ad
þier villied * vopna ydur til strijds fyrer
Drottne. * Jos 1/ 13 c 4/ 12.

21 Og þier villied sierhver vopnadur
medal ydar fara yfer Jordan fyrer
Drottne / þar til hann burt rekur sijna
fiandmenn fra sijnu auglite :

22 Og landed verdur fyrer Drottne
underlagt/ og þar epter snwa vid aftur/
þa skulud þier vera saklauser fyrer Drott-
ne og fyrer Israel / og so skulud þier ha-
fa þetta land til eigendooms fyrer
Drottne.

23. Enn vilie þier ecke so giora/ sia/
þa hafed þier syndgad a moote Drott-
ne/og vited ad ydar synd skal finna ydur.

24. (So) bygged ydar stade fyrer yd-
ar børn og hws / fyrer ydar fienad/ og
giøred so sem þier hafed sagt.

25. Og sierhver af Gads børnum
sogdu til Mose/ seigiande : þijner þien-
arar skulu giora so sem minn herra hef-
ur bijfalad.

26. Vor børn / vorar husfruur / vor
bw/ og allt vort fie/skal vera þar i þeim
Gilead stødum.

27. Enn þijner þienarar villia aller
fara yfer um / eitn vopnadur her / til
strijds fyrer Drottne / sem minn herra
seiger.

28. Þa baud Mose þeirra vegna
Eleasar preste / og Josua Nuns syne /
og þeim yppurstu fedrum fyrer Israels
barna ættkvijslum.

29. Og Mose sagde til þeirra : *
nær Gads børn og Rubens børn fara
med ydur yfer um Jordan/ aller vopnad-
er til strijds fyrer Drottne / og landed er
ydur underlagt/þa giefed þeim þad land
Gilead til eigendooms. * Jos. 4/ 12.

30. Enn fare þeir ecke vopnader med
ydur / þa skulu þeir taka arf med ydur i
Canaans lande.

31. Gads børn og Rubens børn svør-
udu / og sogdu : hvad Drottenn talar til
þinna þienara/ so villium vier giora.

32. Vier villium fara vopnader fyr-
er Drottne yfer i þad land Canaan /
og settast ad voru arfa-gotse hierna meig
enn Jordanar.

33. So * gaf Mose þeim (þad er)
Gads børnum og Rubens børnum / og
helmingenum af Manasse / Josephs
sonar ættkvijsl / Sihon þess Amoriska
konungs rijke / og Ogs konungsens af
Basans rijke / landed med sijnum stød-
um a takmørkunum/ (ia) stadena i land
enu umhverfes. * 5. Mos. 3/ 12.

C. 29/ 8. Jos. 13/ 8. C. 22/ 4/ 7.

34. So byggdu Gads børn Dibon /
og Atharoth/ og Aroer.

35. Og Athroth/ Sophan/og Jaeser / og Jagbea.

36. Og Bethnimra / og Betaran /
fasta stade og fiaarhws.

37. Og

37. Og Rubens born bygdu Hesbon og Eleale / og Kiriataim.

38. Og Nebo/ og BaalMeon / sem þeir sneru nafnenu um a/ og Sibma/og þeir gafu stodunum nofn/ hvorium sitt nafn/ sem þeir bygdu.

39. Og * Machirs born/ Manasse sonar geingu inn i Gilead/ og inntoku hana/og þeir wtræku Emoritana/sem þar voru i. * 1. Mos. 50/ 23.

40. Þa gaf * Mose Machir Manasse syne/ Gilead / og hann bioo þar i. * ps. 60/ 9.

41. Enn * Jair Manasse son/ gieck burt / og took þeirra lands þorp inn / og kallade þa Havoth Jair. * Dom. 10/4.

42. Og Nobah gieck burt / og tock Kenat inn/ og hennar tillæga (stade/)og kallade hana Nobah / epter sinu nafne.

XXXIII. Capitule.

Upptekning a Israels Barna Reisu fra Egyptalande til Jordanar.

Þessar eru Israels barna reisur / sem voru wtfarner af Egyptalande / epter þeirra her / fyrer Mose og Aaron.

2. Og Mose skrifade þeirra wtfør / hvornenn þeir reistu epter Drottens befalningu / Og þessar eru þar reisur/ sem þeir ferdudust.

3. Og þeir reistu fra * Raemses i þeim fyrsta mánade a þann fimtanda dag i þeim fyrsta mánade / A ødrum paska deige wtgeingu Israels born med upplyftre hende / fyrer allra Egyptskra augum. * 2. Mos. 12/37.

4. Og þa grofu Egyptarner alla frumburde / sem Drottenn hafde slegid a medal þeirra/Og Drottenn hafde (enn) giefid doom * yfer þeirra gudum. * Ex. 19/1.

5. Og Israels born reistu fra * Raemses/og settu sinar herbuder i Succot. * 2. Mos. 12/37.

6. Og reistu fra * Succot/ og settu sinar herbuder i Etham / sem er yðst i eydemorkenne. * 2. Mos. 13/ 20.

7. Og reistu af Etham/og sneru vid til Pihachirot / sem er gegnt Baal Zephon/ og settu sinar herbuder gagnvart Migdol.

8. Og reistu fra * Pihachirot/ og geingu midt i gegnum hafed burt i eydemorkena / og reistu þriggia daga reisu i Ethams eydemorku/og settu sinar herbuder ** i Mara. * 2. Mos. 14/ 22. ** 2. Mos. 15/ 23.

9. Og reistu af Mara / og komu til * Elim/ Og i Elim voru tolf vatns uppsprettur/ og siotiu palmavidar triæ/ Og settu sinar herbuder þar. * 2. Mos. 15/ 27.

10. Og þeir reistu fra Elim/og settu sinar herbuder hia þui rauda hafe.

11. Og reistu fra þui rauda hafe / og settu sinar herbuder i þeirre * eyde mork Zin. * 2. Mos. 16/ 1.

12. Og reistu fra þeirre eydemork Zin/ og settu sinar herbuder i Dophka.

13. Og reistu fra Dophka / og settu sinar herbuder i Alus.

14. Og reistu fra Alus / og settu sinar herbuder * i Raphidim / og þar hafde folked ecke vatn ad drecka. * 2. Mos. 17/ 1.

15. Og þeir reistu fra Raphidim/ og settu sinar herbuder i * Sinai eydemork. * 2. Mos. 19/ 1.

16. Og reistu af Sinai eydemork / og settu sinar herbuder i * gyrndargrofum. * c. 11/ 34/ 35.

17. Og reistu fra gyrndarennar grofum/og settu sinar herbuder i * Hazerot. * C. 11/35.

18. Og reistu fra * Hazerot/ og settu sinar herbuder i Ritma. * c. 13/ 1.

19. Og reistu fra Ritma / og settu sinar herbuder i Rimon Parez.

20. Og reistu fra Rimon Parez/ og settu sinar herbuder i Libna.

21. Og reistu fra Libna/ og settu sinar herbuder i Rissa.

22. Og reistu fra Rissa/ og settu sinar herbuder i Kehelata.

23. Og reistu fra Kehelata / og settu sinar herbuder a Saphers fialle.

24. Og

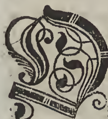
24. Og reiſtu fra Saphers fialle /
og ſettu ſijnar herbuder i Narada.
25. Og reiſtu fra Narada / og ſettu
ſijnar herbuder i Makeelot.
26. Og reiſtu fra Makeelot/og ſettu
ſijnar herbuder i Tahath.
27. Og reiſtu fra Tahath / og ſettu
ſijnar herbuder i Tharah.
28. Og reiſtu fra Tharah / og ſettu
ſijnar herbuder i Mitka.
29. Og reiſtu fra Mitka / og ſettu
ſijnar herbuder i Haſmona.
30. Og reiſtu fra Haſmona/ og ſettu
ſijnar herbuder i Moſerot.
31. Og reiſtu fra Moſerot/ og ſettu
ſijnar herbuder i BenJaakan.
32. Og reiſtu fra BenJaakan / og
ſettu ſijnar herbuder i Horhagidgad.
33. Og reiſtu fra Horhagidgad/ og
ſettu ſijnar herbuder i Jothbata.
34. Og reiſtu fra Jothbata / og
ſettu ſijnar herbuder i Abrona.
35. Og reiſtu fra Abrona/og ſettu
ſijnar herbuder i Ezeongaber.
36. Og reiſtu fra Ezeongaber/ og
ſettu ſijnar herbuder i þeirre eydemør-
ku * Zin/ þad er Kades. * c. 20/ 1.
37. Og reiſtu fra Kades / og ſettu
ſijnar herbuder hia þui fialle Hor/
hia Edoms lands ydſta.
38. Þar * gieck preſturenn Aaron
uppa þad fiall Hor / epter Drottens
byfalning/ og deyde þar / a þui fertug
aſta are / epter ad Iſraels børn wt-
geingu af Egyptalande/ i þeim fimta
maanade a þann fyrſta (dag) i maanad
enum. * c. 20/ 25. etc.
39. Og Aaron var hundrad og
þriggia og tuttugu ara gamall / þa
hann deyde a þui fialle Hor.
40. Og * Aarad Cananitanna kon-
ungur heyrde þad / og hann bioo ſunnan
verdt i þui lande Canaan/ ad Iſraels
børn komu. * c. 21/ 1.
41. Og þeir reiſtu fra þui fialle
Hor / og ſettu ſijnar herbuder i Zal-
mona.
42. Og reiſtu fra Zalmona / og
ſettu ſijnar herbuder i Phunon.
43. Og reiſtu fra Phunon / og
ſettu ſijnar herbuder * i Oboth.
* C. 21/10.
44. Og reiſtu fra Oboth / og ſettu
ſijnar herbuder * i Jje Abarim / i
Moabitanna landamerke. * c. 21 / 11.
45. Og reiſtu fra Jjim / og ſettu
ſijnar herbuder i Dibon Gad.
46. Og reiſtu fra Dibon Gad/ og
ſettu ſijnar herbuder i Almon Dib-
lataim.
47. Og reiſtu fra Almon Diblata-
im / og ſettu ſijnar herbuder a Aba-
rims fialle giegnt Nebo.
48. Og reiſtu fra Abarims fialle/
og ſettu ſijnar herbuder a Moabitanna
mørk vid Jordan giegnt Jericho.
49. Enn þeir ſettu ſijnar herbuder
hia Jordan fra Bet Jeſimot til Abel
* Sittim/ a Moabitanna mørk.
* C. 25/1.
50. Og Drottenn talade til Moſe
a Moabitanna mørk hia Jordan gieg-
nt Jericho / og ſagde:
51. Tala þu til Iſraels barna/ og
ſeig til þeirra: nær * þier erud geing-
ner yfer umm Jordan/ inn i Canaans
land. * 2. Moſ. 23/ 31.
5. Moſ. 7/ 2. Joſ. 11/ 12.
52. Þa ſkulud þier burt reka alla
innbyggiara i landenu fyrer ydur / og
eydeleggia øll þeirra (maalud) bijlæte /
og eydeleggia øll þeirra ſteypt bijlæte/
og nidur brioota allar þeirra hæder.
53. Og þier ſkulud inntaka landed/
og bwa þar i / þui eg hefe giefed ydur
landed/ til ad eiga þad.
54. Og þier ſkulud ſkipta landenu
* fyrer hlute / a medal ydar ætta/ ſa
ſem hefur marga / hans arf ſkalltu
auka/ og ſa ſem hefur faa/ hans arf
ſkallt þu mijnka / ſem hlutурenn fellur
ydur þar hvørium til/ ſo ſkal hann bij-
halla þui / Epter ydar fedra ætt-
kvijſlum/ ſkulud þier erfa. * c. 26/ 55.
Joſ. 14/ 2.
55. Og ef þier ecke burt reked land-

sens inbyggiara fra ydar auglite / pa skal sa / sem þier læted verda epter af þeim / verda * til þyrna i ydar augum / og til gadda i ydar sydum / og þeir skulu þiaa ydur i þvi lande / sem þier bwed i. * Dom. 2/ 3.

56. So skal þad skie / ad so sem eg þeinkte ad giøra vid þa / skal eg giøra vid ydur.

XXXIV. Capitule.

Canaans Lands Takmørk og Landamerke.

g Drottenn talade til Mose / og sagde:

2. * Biood þu Israels børnum / og seig til þeirra : med þvi þier komed i Canaans land / pa skal þad land / sem ydur skal falla til arfs / (vera) Canaans land * * med sijnum landamerkium.

* 2. Mos. 27/ 20. * * 2. Mos. 23/ 31.

3. Og þad sidra horn skal vera ydur fra þeirre * eydemørk Zin / hia Edoms sijdu / og ydar landamerke skal vera i sudur fra endanum a þvi sallta hafe / sem liggur austur epter.

* Jos. 15/ 1.

4. Og landamerked fra sudre skal ganga fyrer ydur umm kring / þangad upp moot Akrabbim / og ganga i giegnum til Zin / og hafa sijnar wtgaungur fra sudre til Kades Barnea / og breida sig wt til Naser Adar / og ganga yfer til Azmon.

5. Og landamerked skal naa umm kring fra Azmon til Egypti lækiar / og wtgangurenn þar a skal vera til hafsens.

6. Og eitt landamerke ad vestann / og þad skal vera ydur þad stoora haf / og þetta landamerke skal vera ydar landamerke vestur epter.

7. Og þetta skal vera ydur eitt landamerke i nordur / þier skulud mæla til ydar fra þvi stoora hafe / til þess fialls Nor.

8. Fra þvi fialle Nor skulud þier mæla / þar til mann kiemur til * Namat / ad landamerked skal endast vid Zedad. * C. 13/ 22.

9. Og (sijdann) skal landamerked ganga wt til Siphron / og þad skal endast hia Nasar Enan / þetta skal vera ydar landamerke nordur epter.

10. Og þier skulud mæla ydar landamerke austur epter / fra Chasar Enan til Sepham.

11. Og landamerked skal ganga nidur fra Sepham til Ribla fra austre til Ain / og (þar epter) skal landamerked ganga nidur / og beigia sig til sijdunnar a * Cinnerets hafe austur epter.

* 5. Mos. 3/ 17.

12. Og landamerked skal ganga nidur til Jordan / ad þad skule endast vid þad sallta haf / þetta skal vera ydur þad land med sijnum landamerkium umm hverfes.

13. Og Mose baud Israels børnum / og sagde : þetta er þad land / sem þier skulud erfa epter hlutfalle / hvørt Drottenn baud umm ad giefa þeim niju ættkvijslum og þeirre halfre ættkvijsl.

14. Þvi þær * Rubenita barna ættkvijsler epter þeirra fødurs hwse / og þær Gaddita barna ættkvijsler epter þeirra fødurs hwse hafa feinged / og Manasse half ættkvijsl hafa feingid þeirra arf. * C. 32/ 33.

15. Þær tvær ættkvijsler og su half ættkvijsl hafa feinged þeirra arf * þessu meigenn Jordanar giegnt Jericho fyrer framann moot austre.

* C. 32/ 32.

16. Og Drottenn talade til Mose / og sagde:

17. Þesse eru nøfnenn a þeim mønnum sem skulu skipta til ydar landenu / * Eleasar prestur og * * Josua Nuns son. * Jos. 14/ 1. C. 21/ 1.

* * 5. Mos. 1/ 38.

18. Og vissulega eirn høfdingia af hvørre ættkvijsl skulud þier taka til

ad

ad wtdeila landenu.

19. Og þesse eru nøfneñ a þeim sømu møñum: af Juda ættkvijsl Caleb Jehunne son.

20. Og af Simeons barna ættkvijsl/ Semuel Amiuds son.

21. Af BenJamins ættkvijsl/ Elidab Chislons son.

22. Af Dans barna ættkvijsl/ eirn høfdinge Bukki Jogli son.

23. Af Josephs børnum / af Manasse barna ættkvijsl / eirn høfdinge Haniel Ephons son.

24. Og af Ephraims barna ættkvijsl / eirn høfdinge Kemuel Siphthans son.

25. Og af Sebulons barna ættkvijsl eirn hofdinge Elizaphan Parnaes son.

26. Og af Jsascars barna ættkvijsl / eirn høfdinge Paltiel Asans son.

27. Og af Asers barna ættkvijsl / eirn høfdinge Ahiud Selomi son.

28. Og af Napthali barna ættkvijsl/ eirn høfdinge Pedael Ammiuds son.

29. Þesser eru þeir/ sem Drottenn baud ad skipta arfe i millum Jsraels barna i Canaans lande.

XXXV. Capitule.

Løg um̃ Levitaña Stade / um̃ Frij Stade fyrer Mañdræpara / sem Oforvarandes sloou nockra i Hel.

Og Drottenn talade til Mose a þeim Moabita mørkum / hia Jordan giegnt Jericho/ z sagde:

2. * Biood þu Jsraels børnum/ ad þau giefe ** Levitunum af þeirra arfagotse stade ad bwa i. Þar til skulu þier giefa til Levitaña forstade til stadaña/ allt um̃ kring þa. * c. 28/2. c. 34/2. ** Jos. 21/ 2.

3. Ad þeir kuñe hafa stadena til ad bwa i/ og þeirra forstader kuñe ad vera fyrer þeirra fienad / og fyrer þeirra naut/ og fyrer allar þeirra bestiur.

4. Og stadaña forstader/ sem þier skulud giefa Levitunum / (skulu vera) fra stadar mwrnum / og þar utañ fyrer / þusund ælner allt um̃ kring.

5. So skulu þier mæla utañ fyrer stadnum / fra þvi horne austur epter tvo þusund ælner / og fra þvi horne sudur epter tvo þusund ælner / og fra þvi horne vestur epter tvo þusund ælner / og fra þvi horne nordur epter tvo þusund ælner / og stadureñ skal vera þar midt i/ Þetta skal vera þeim stadaña forstader.

6. Og (af) stødunum/ sem þier skulud giefa Levitunum/ (skulu vera) * sex frij-stader / sem þier skulud giefa / ad mañdræpareñ kuñe flija þangad/ z þ utañ þa skulud þier giefa tvo z fiørutiju stade. * v. 13. 2. Mos. 21/ 13. 5. Mos. 4/ 41. C. 19/ 2/ 9. Jos. 20/ 2.

7. Aller * staderner/ sem þier skulud giefa Levitunum / (skulu vera) ætta og fiørutijger stader/ þa og þeirra forstade (skulud þier giefa þeim.) * Jos. 21/ 41.

8. Og ahrærande þa stade/ sem þier skulud giefa af Jsraels barna eigendoome / þa skulud þier taka * myked fra þeim / sem hefur myked / og lijted fra þeim/ sem hefur lijted/ Hvør epter sijns arfs haallfalage / sem þeir erfa / skal giefa Levitunum af sijnum stødum. * c. 26/ 56.

9. Og Drottenn talade til Mose / og sagde:

10. * Tala til Jsraels barna / og seig til þeirra: nær þier komed yfer Jordan i Canaans land. * c. 15/ 2.

11. Þa skulud þier wtvelia ydur stade / þier skulud hafa frij-stade / ad eirn mañdræpare kuñe flija þangad / sem slær (nockra) persoonu (i hel) oforvarandes.

12. Og þier skulud hafa þessa frijstade fyrer eirn (blood-) hefnara / og mañdræpareñ skal ecke deya / þangad til

til hañ hefur staded fyrer safnadenum fyrer doome.

13. Og þeir stader / sem þier skulud giefa / skulu vera ydur * sex frÿ-stader. * v. 6.

14. Þa þrꜳ stade skulud þier giefa þessu meigeñ Jordanar / og þa þrꜳ stade skulud þier giefa i Canaans lande / þeir skulu vera frÿ-stader.

15. Fyrer Jsraels børn / og fyrer þañ framanda og fyrer iñbyggiarana a medal þeirra / skulu þesser stader vera til (frÿ) athvarfs / ad hvør sa kuñe flÿa þangad / sem slær eina persoonu oforvarandes.

16. Og ef nockur slær hañ * med jꜳrn verkfære / og hañ deyr / hañ er eirn mañdrꜳpare / sa mañdrꜳpare skal vissulega deydast. * 2. Mos. 21/ 12. 3. Mos. 24/ 17.

17. Og slꜳe hañ hañ med einum hand-steine / sem nockur kañ deya af / og hañ deyr / þa er hañ eirn mañdrꜳpare / sa mañdrꜳpare skal vissulega deydast.

18. Eda slꜳe hañ hañ med trie-verkfære i hendeñe / sem nockur kañ deya af / og hañ deyr / þa er hañ eirn mañdrꜳpare / sa mañdrꜳpare skal vissulega deydast.

19. (Blood) hefnareñ skal lꜳta deyda mañdrꜳparañ / nær hañ kañ hitta hañ / þa mꜳ hañ lꜳta deyda hañ.

20. Og * hrynde hañ hønum af hatre / eda kastar (nockru) a hañ med svikum / ad hañ deyr. * 5. Mos. 19/ 11.

21. Eda slꜳe hañ af fiandskap med siñe hende / ad hañ deyr / þa skal sa / er sloo / vissulega deydast / hañ er eirn mañdrꜳpare / blood-hefnareñ skal lꜳta deyda mañdrꜳparañ / nær hañ hitter hañ.

22. Eñ ef hañ * oforvarandes hrynder hønum ꜳn fiandskapar / eda kastar nockru verkfære a hañ ꜳn svika. * 5. Mos. 19/ 5.

23. Edur (þad skier) med nockrum steine / þar madur kañ deya af / og sꜳ þad ecke / og liet þad falla a hañ / ad hañ deyr / og hañ var ecke hañs fiandmadur / og ei leitade hañs olucku.

24. Þa skulu þeir i samkunduñe dæma i millum þess sem sloo / og i millum blood-hefnarans epter þessum riette.

25. Og þeir i samkunduñe skulu frÿa mañdrꜳparañ af blood-hefnarans hende / og þeir i samkunduñe skulu lꜳta hañ koma aptur til sÿns frÿ-stadar / sem hañ flꜳde til / Og hañ skal vera þar iñe / þar til ad sa ædste prestur deyr / sem * mañ hefur smurt med þvi heilaga oleo. * 3. Mos. 21/ 10.

26. Eñ ef mañdrꜳpareñ geingur fyrer vÿst utañ fyrer sÿn athvarfs stadar takmørk / sem hañ flꜳde til.

27. Og blood-hefnareñ fiñur hañ fyrer utañ hañs athvarfs stadar takmørk / og blood-hefnareñ slær mañdrꜳparañ i hel / þa skal hañ ecke vera sekur i (hañs) bloode.

28. Þvi hañ skyllde hafa vered i sÿnum athvarfs stad þar til sa ædste prestur deyde / eñ epter þess ædsta prestz dauda skal mañdrꜳpareñ koma til sÿns eigendooms lands aptur.

29. Og þad * skal vera ydur til dooms skickanar hia ydar epterkomurum i øllum ydar heimkyñum. * 2. Mos. 27/ 21. C. 30/ 21.

30. Hvør sem slær nockra persoonu epter vitna hlioodan / (fleire eñ eins /) þañ mañdrꜳpara skal mañ slꜳ i hel / og eitt vitne skal ecke svara i giegn nockre persoonu til dauda.

31. Og þier skulud ecke taka forlÿkun fyrer eins mañdrꜳpara lÿf / sem er verdur ad deya / þvi hañ skal vissulega deydast.

32. Og þier skulud øngva forlÿkun taka (fyrer þañ / sem flÿr) til þess ad flÿa til sÿns frÿ-stadar / ad hañ skule koma aptur ad bꜳa i landenu / fyrr eñ prestureñ deyr.

33. Og þier skulud ecke saurga landed / sem þier bꜳed i / þvi þad blood mun

saurga

saurga landed/ og fyrer landed kan ecke
skie forlijkun fyrer þad blood sem þar
wthellest a/ utan * fyrer hans blood/
sem wthellte þvi. * 1. Mos. 9/ 6.
34. Og þu skallt ecke saurga land
ed / þar þier bwed i / i hvøriu eg bij
midt i/ þvi eg er Drottenn / * sem bij
midt a medal Israels barna.

* 2. Mos. 29/ 45.

XXXVI. Capitule.

Israels Barna Arpskipte skulu ecke koma fra eirne Kynkvijsl til aňarar.

g þar geingu fram þeir
yppurstu fedur af Gi-
leads barna ætt/ Mach-
irs sonar / Manasse
son/ af Josephs barna
ætt / og þeir føludu til
Mose/ og til høfuds maňana Israels
barna yppurstu fedra / og søgdu:
2. Drottenn hefur bodid mijnum her
ra um ad giefa Israels børnum landed
til arfs * fyrer hlutfall/ og ** mijn-
um herra er bijfalad af Drottne / ad
giefa vorum brædrum Zelaphads arf
til hans dætra. * c. 26/ 55/ 56.

** C. 27/ 6/ 7. Jos. 17/ 3.

3. Og (þar sem) þær urdu nock-
rum af þeirra sonum / sem heyra til
(ødrum) Israels sona ættkvijslum til
hustrua / þa munde þeirra arfur tak-
ast fra vorra fedra arfe/ og leggiast til
þeirra ættkvijslar arfs/ sem þar koma
til/ og mijnkast fra vorum arfs hluta.
4. Og nær * fagnadar (aared) kie-
mur fyrer Israels børn / þa leggst
þeirra arfur til þeirrar ættkvijslar
arfs sem þær munu koma til / og þar
med mun þeirra arfur takast fra vorra
fedra ættkvijslar arfe.

* 3. Mos. 25/ 10/ 13.

5. Og Mose baud Israels børnum
epter Drottens bijfalning / og sagde:
þad er riett/ sem Josephs barna ætt-
kvijsl hefur sagt.
6. Þetta er þad ord/ sem Drottenn
bijdur um Zelaphads dætur/ z seiger:
þær meiga gyfta sig / hvørium þeim
gott synest / þo * ad þær skule gyfta
sig þeirra fedra kynþættar ætt.

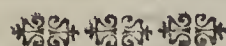
* Tob. 7/ 15.

7. Ad Israels barna arfur skule
ecke ganga wr fra eirne kynslood til
eirnrar aňarar/ af þvi sierhvør a med
al Israels barna skal vidhænga vid
siňa fedra kynkvijsla arf.
8. Og hvør dootter / sem hefur
erfda-hlut af Israels barna ættkvijsl-
um/ skal gyfta sig einum af sijns fød-
urs kynkvijslar ætt/ uppa þad Israels
børn kuňe erfa hvør siňa fedra arf.
9. Og ad eirn arfur ecke skule gan-
ga wr fra eirne ættkvijsl til aňarar
ættkvijslar/ helldur ad hvør kuňe ad
vera vid siň arf a medal Israels barna
kynkvijsla.
10. Sem Drottenn hafde bijfalad
Mose/ so giørdu Zelaphads dætur.
11. Mahela/ Thirza/ og Hagla/ og
Milca og Noha / Zelaphads dætur
gyftu sig þeirra fødur broodurs son-
um.
12. (Jaa þeim) af Manasse bar-
na/ Josephs sonar ættum gyftu þær
sig / og þeirra arfur varade i þeirra
fødurs ættar kynkvijsl.
13. Þesse eru þau bod/ og þau riett
inde/ sem Drottenn bijfalade fyrer Mo-
sen til Israels barna * a Moabi-
taňa mørkum hia Jordan
giegnt Jericho.

* C. 33/50.

ENDER

a þeirre fioordu Mose Book.

Su Fimta Mose Book.

I. Capitule.

Mose talar um̃ Guds Velgiørninga/ og Jsraels Barna Misgiørninga.

Þesse eru þau ord / sem Mose hefur talad til alls Jsraels þessu meigenn Jordanar i eydemørkenne / a mørkenne i moot Suph/ i millum Paran og i millum Tophel/ og Laban/ og Hazerot og Disahab.

2. Ellefu daga (reisu) fra * Horeb / a Seirs fialls veige / burt til Kades Barnea. * 2. Mos. 3/ 1.

3. Og þad skiede a þvi fertugasta are i þeim ellefta mænude a þeim fyrsta (deige) i mænadenum / þa talade Mose til Jsraels barna epter øllu þvi / sem Drottenn hafde boded hønum til þeirra.

4. Epter þad hann hafde slaged * Sihon Emorita konung/ sem bioo i Hesbon / og Og konungenn af Basan / sem bioo i Astharon i Edrei.
* 4. Mos. 21/ 24/ 33/ 35.

5. Þessu meigenn Jordanar i Moabitana lande hoof Mose ad wtlegia þesse løg/ og sagde:

6. Drottenn vor Gud talade vid oss a Horeb / og sagde: þier hafed noogu leinge vered a þessu fialle.

7. Snwed ydur vid/ og fared burt/ og komed til Emoritana fialls / og til allra næbwa þar hia i mørkenne a fiallenu / og a slietlendenu / og i sudur / og giegnt siofar sydunne i Canaans lande / og til Libanon / til þess stoora vatnsfalls / þad er * þad vatnsfall Phrat.
*1. Mos. 15/ 18.

8. Sia / * eg hefe giefed landed fyrer ydur / fared (þangad burt /) og taked þad land inn / sem Drottenn hefur svared ydar fedrum/ Abraham/ Jsaak og Jakob / ad giefa þeim og þeirra afkvæme epter þa. * 1. Mos. 12/ 7. etc.

9. Þa * talade eg til ydar a þeim sama tijma og sagde: eg kann ecke alleina ad hallda ydur vid.
* 2. Mos. 18/ 18.

10. Drottenn ydar Gud hefur fiolgad ydur/ og sia / þier erud i dag so marger * sem stiørnurnar a Himnenum.
* C. 10/ 22. 1. Mos. 15/ 5.

11. Drottenn ydar fedra Gud giøre ydur enn nu so sem þier erud / þusundfallt fleire / og blesse ydur / sem hann hefur sagt ydur.

12. Hvornenn kann eg alleinn bera ydar mædu / og ydar þwnga / og ydar kijf ?

13. Faaed mier vysa og forstanduga og forsookta menn af ydar ættkvijslum / og eg vil setia þa til høfuds manna yfer ydur.

14. Þa svørudu þier mier / og søgdud; þad er eitt goodur hlutur sem þu seiger / ad þu vilier giøra.

15. So * took eg ydar ættkvijsla høfdingia/ vysa og forsookta menn / og sette þa til høfuds manna yfer ydur/ yfer þusund / og yfer hundrud / og yfer fimtijger / og yfer tiju / og fovita af ydar kynkvijslum. * 2. Mos. 18/ 25.
4. Mos. 11/ 16/

16. Og eg baud ydar doomurum a þeim sama tijma/ og sagde: heyred (mælenn/) i millum ydar brædra/ og * dæmed riett i millum manns og hanns broodurs / og i millum þess framanda hia hønum.
* C. 16/ 18/ 19. etc.

17. Þier skulud * einkis persoonu mælija i doomenum / (enn) þier skulud heyra þann minsta so vel sem þann mesta / þier skulud ecke ottast fyrer nockurs persoonu / þvi ** Doomurenn heyrer Gude til / Enn nær eitt mæl verdur ydur ofþwngt / þa læted þad koma fyrer mig / ad eg kunne heyra þad. * 1. 16/ 19.
Ordsk. 24/ 23. ** 2. Kron. 19/ 6.

18. Þa baud eg ydur a þeim sama tijma øll þau ord / sem þier skylldud giøra.

19. So foorum vier wt fra Horeb /

og

og reistum alla eydemørkena i gíegnum / þa (somu) stooru og hrædilegu / sem þier saud a veigenum til þess Emoritiska þialls/ so sem Drottenñ vor Gud byþalade oss / og vier komum til * Kades Barnea. * 4. Mos. 20/ 1/ 14.

20. Þar sagde eg til ydar : þier erud komner til þessa Emoritiska þialls/ hvoret Drottenñ vor Gud vill gieþa oss.

21. Sia / Drottenñ þinn Gud heþur gieþed þier þad land fyrer þier / þar upp/ eignastu þad / so sem Drottenñ þiña fedra Gud heþur sagt þier / ottast ecke og hrædst ecke.

22. Þa komu þier aller til mÿn / og søgdud : * lætum oss senda meñ þyrer oss/ sem kuñe nioosna um̄ landed/ og seigia oss tÿdende aptur/ til hvors vegar/ vier skulum fara þangad upp / og þa stade / sem vier skulum koma til.

* 4. Mos. 13/ 3.

23 Og þad ord þocknadest mier / so took eg toolf meñ aþ ydur/ eiñ mañ þyrer kynkvÿsl.

24 Og þeir sneru sier / og þooru upp a þialled/og komu til * Escols dals/ og þeir nioosnudu um̄ þad. * 4 Mos 13/24

25 Og tooku med sier aþ landsens avegste/ og færdu nidur til vor / og færdu oss svar aptur / og søgdu : þad er eitt gott land / sem Drottenñ vor Gud heþur gieþed oss.

26. Eñ þier * villdud ecke þara upp/ og þier vorud Drottens ydar Guds muñe ohlÿduger. * 4 Mos 14/ 1

27 Og møgludud i ydar talldbwdum/ og søgdud : aþ þvi Drottenñ er oss reidur/ heþur hañ fært oss aþ Egyptalande/ ad giefa oss i Emoritaña hond / ad leggia oss i eyde.

28 Hvort skulum vier þara ? vorer brædur haþa * eþad vort hiarta / og sagt : þad foolk er stærra og hærra eñ vier / staderner eru stoorer og * * ramþygder i moot Himnenum / þar til med hoþum vier sied Anakims born þar.

* 1. Mos. 11/ 4. ** 5. Mos. 9/ 1.

29 Þa sagda eg til ydar : lated ydur ecke skielþa / og ottest ei fyrer þeim.

30. Drottenñ ydar Gud/ hañ sem fer fyrer ydur þangad / hañ mun * strÿda þyrer ydur epter ollu þvi/ sem hañ giørde vid ydur i Egyptalande / þyrer ydar augum̄. * 2. Mos. 14/14/25. Jos. 10/14.

31. Og i eydemørkeñe/ sem þu heþur sied / hvarneñ Drottenñ þiñ Gud heþur bored þig / lÿka sem eirn madur ber siñ son/ a øllum þeim veige/ sem þier geingud/ þar til þier erud komner allt til þessa stadar.

32. Eñ þyrer þessa hlutar saker trwdud þier ecke a Drottenñ ydar Gud.

33. Sem * gieck þyrer ydur a veigenum / ad vÿsa ydur staden̄ / hvar þier skylldud setia ydar herbwder / fyrer elldeñ a nootteñe / ad vÿsa ydur a hvøriumveige þier skylldud ganga / og þyrer eitt skÿ a dageñ. * 2. Mos. 13/ 21.

4. Mos. 10/ 33.

34. Eñ þa Drottenñ heyrde ydar ords kvein/ vard hañ reidur/og soor/og sagde :

35. Þar * skal eingeñ af þessum moñum / aþ þessare rangsnwñe kynslood sia þad gooda land/ sem eg soor ad gieþa ydar fedrum. * 4. Mos. 14/23. etc.

36. Utañ * Caleb Jephunne son / hañ skal sia þad/og eg vil gieþa honum þad land / sem hañ heþur stÿged a / og hañs børnum/ þvi hañ heþur fullkomlega epterþylgt Drottne.

* 4. Mos. 14/ 30.

37. Og Drottenñ vard * reidur vid mig þyrer ydar skulld/og sagde : þu skallt ecke helldur koma þar iñ.

* 4. Mos. 20/ 12. etc.

38. Josua Nun son/ * sa sem stendur fyrer þier / hañ skal koma þar iñ / styrk hañ / þvi hañ skal skiþta þvi til arþs a medal Israel. * 4. Mos. 11/28.

39. Og ydar born / * um̄ hvor þier søgdud : þau munu verda eitt herfang / og ydar syner / sem ecke a þessum deige skyniudu gott eda illt ; þeir skulu koma þangad (iñ/) og eg vil gieþa þeim þad/ og þeir skulu erþa þad. * 4. Mos. 14/31.

40. Eñ þier/ snwed ydur / og fared til eydemerkur a veigeñ til þess rauda

hafe.

41. Þa svorudu þier og sogdud til myn : * vier hofum syndgad i moote Drottne vier viliu fara þangad upp/ og stryda / epter ollu þvi / sem Drotten vor Gud byfalade oss. Þar þier nu voputudud ydur/ hvor med synum styrdes vopnum/ og vorud reidubuner til ad fara uppa fialled. * 4. Mos. 14/ 40.

42. Þa sagde Drotten til myn : seig þeim/ þier skulud ecke fara upp/ og þier skulud ecke stryda / þvi eg er ecke a medal ydar / ad þier skuled ecke verda slegner fyrer ydar fiandmonnum.

43. Þegar eg sagde ydur þad / þa villdud þier ecke hlyda mier/ og þier vorud Drottens munne mootþroaanleger / og dyrfdud ydur / og foorud upp a fialled.

44. Þa * fooru Emoritarner wt / sem bioggu a þvi sama fialle/ i moot ydur/ og elltu ydur/ so sem byflugur giora/ og sloou ydur i Seir / allt til Horma.
* 4. Mos. 14/ 45.

45. Þegar þier komud aptur / og grietud fyrer Drottne/ þa villde Drotten ecke heyra a ydar raust / og ecke hneigia eyrun til ydar.

46. So voru þier i Kades eirn laang an tyma/ epter þeim tyma/ sem þier vorud þar.)

II. Capitule.

Israels Born fa Sigur yfer þeim Emoritum.

Na snerum vier oss/ og * foorum til eydemerkurenn ar a veigenn til þess rau da hafs/ so sem Drotten * * sagde til myn / og vier foorum i kryng um Seir fiall eirn laangan tyma.
* 4. Mos. 21. 4. * * 5. Mos. 1/ 40.

2. Og Drotten talade til myn / og sagde :

3. Þier hafed noog fared i kryngum þetta fiall/ snwed ydur i moot nordre.

4. Og biood foolkenu/ og seig : þier skulud fara i gegnum ydar brædra Esau barna landamerke / þeir sem bwa i Seir/ og þeir skulu ottast fyrer ydur/ enn þier skulud goda ydur vel vara.

5. Þier skulud ecke stryda i moot þeim/ þvi eg vil ecke giefa ydur af þeirra lande eina þverfootar bredd / þvi eg hefe gefed Esau * Seirs fiall til eigendooms. * 1. Mos. 36/ 8/ 43.

6. Þier skulud kaupa mat af þeim fyrer peninga/ og eta/ og þier skulud og so kaupa vatn af þeim fyrer peninga / og drecka.

7. Þvi Drotten þinn Gud hefur blessad þig i ollu þynu handa verke / hann þecker þynar reisur / i gegnum þessa stooru eydemork nu fiorutyger ar/ Drotten þinn Gud (hefur vered) med þier/ þig vantade eckert.

8. Þegar vier vorum farner fra vorum brædrum/ Esau bornum / sem bioggu a Seir/ a veigenn ad morkenne fra Elat og fra Ezeongaber / þa snerum vier oss / og geingum þangad ad veigenum til Moabitanna eydemerkur.

9. Þa sagde Drotten til myn : þu skallt ecke þreingia Moab / og eingann eigenn stryda a moote honum / þvi eg vil eckert giefa þier af þeirra lande til eigendooms / þvi eg hefe gefed Loths bornum Ar til eigendooms.

10. Þeir Edomitar bioggu fordum þar i / þad var eitt stoort og myked og hatt foolk/ lyka so sem þeir * Anakim.
* 5. 1/ 28.

11. Þeir hielldust og fyrer risa / lyka so sem Anakim/ og Moabitarner kolludu þa Emim.

12. Og * Horitarner bioggu fordum i Seir / og Esau born wtrœku og eydelogdu þa fyrer sier/ og urdu þar bwande i þeirra stad / lyka so sem Israel giorde vid þad land/ sem þeir fiea/ hvort Drotten gaf þeim. * 1. Mos. 14/ 6. c. 36/ 20.

13. So giored ydur nu reidubwna/ og fared yfer * Sareds læk/ Og vier foorum yfer Sareds læk. * 4. Mos. 21/ 12.

14. Enn tymenn/ sem vier foorum af Kades Barnea/ allt til þess vier komum yfer þann læk Sared/ voru atta og þria

tyu

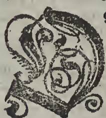
tku ma / þar ell ad su kynslood af stryds-
mønnunum var eydelögd wt af Herbwdun-
um/ so sem * Drottenn hafde svared þm.
* 4. Mos. 14/ 25. C. 29/ 33. C. 26/ 65.
15. Þar med var * og Drottens hö
nd i moote þeim / ad eydeleggia þa af
Herbwdunum / til þess þar vard ender a
þeim. * 2. Mos. 9/ 3. 1. Sam. 12/ 15.
16. Og þad skiede/ þegar aller stryds
mennerner hofdu enda/ so ad þr voru daud
er af foolkenu.
17. Þa talade Drottenn til myn / og
sagde:
18. Þu skallt i dag fara i giegnum
Moabitana landamerke hia Ar.
19. Og koma hartnær framm fyrer
Ammons born þu skallt ecke þreingia þm/
ei helldur stryda i moote þeim / þvi eg vil
eckert gefa þier af Ammons barna lan-
de ad eignast/ þvi eg hefe giefed * Loths
bornum þ til eigendooms. * 1. Mos. 19/ 38
20. Þad er og hallded fyrer eitt risa-
land/ þar biuggu fordum risar i/ og Am-
onitarner kolludu þa Samsummim.
21. Þad var eitt stoort og margfalldt
og hatt foolk/ sem Anakim/ og þa lagde
Drottenn i eyde fyrer þeim/ og þeir yfer-
unnu þa og biuggu i þeirra stad.
22. Lyka sem hann giörde vid Esau
born / þau sem bwa a Seir fialle/ hann
lagde Horitana i eyde fyrer þeim/ og þeir
yferunnu þa/ og biuggu i þeirra stad/ allt
til þessa dags.
23. Og þeir Avoim biuggu i Hazer-
im allt til Aza/ (enn) Caphtorim/ þeir sem
voru wt komner af Caphtor / eydelögdu
þa/ og biuggu i þeirra stad.
24. Taked ydur upp / Fared wt / og
gangid yfer þann læk Arnon: siaa/ eg hefe
gefed þann Emoritiska kong Sihon af
Hesbon i þynar hendur/ og hans land/
tak til/ tak þad inn til eigendooms/ og stryd
endelega i moote honum.
25. Eg vil byria a þessum dege/ ad
gefa þier / ad foolked under himnenum
skal ottast og hrædast fyrer þier/ ad nær
þeir heyra umm þitt rijke / þa skulu þeir
skialfa / og vera kvijdande fyrer þynu
Auglite.
26. Þa * sende eg bod af eydemørk-
enne Kedemot/ til Sihon kongsens i Hes
bon / med fridsamlegum ordum / og liet
(honum) seigia: * 4. Mos. 21. 21. etc.
27. Eg vil * ferdast i giegnum þitt
land / eg vil ganga alleinasta a veigen-
um/ eg vil ecke vykia til þeirrar hægre/ eda
vinstre hlidu. * 4. Mos. 21. 22.
28. Mat skallt þu selia mier fyrer pen
inga/ ad eta/ og vatn/ skalltu gefa mier
fyrer peninga / ad drecka/ eg vil ad eins
fara a fæte þar i giegnum.
29. * Lyka sem Esau born giordu
vid mig/ þau sem bwa i Seir/ og Moa-
bitarner/ sem bwa i Ar/ allt til þess ad eg
kann koma yfer Jordan / til þess lands /
sem Drottenn vor Gud giefur oss.
* 4. Mos. 20. 19/ 20.
30. Enn * Sihon konungurenn i Hes
bon/ villde ecke lofa oss fara þar i giegn
um/ þvi Drottenn Gud forherdte hans an
da / og giorde stijft hans hiarta / uppa
þad/ ad hann villde gefa hann i þynar hen
dur/ (sem mann sier/) a þessum dege.
* C. 29. 7. 4. Mos. 21. 23.
31. Og Drottenn sagde til myn: siaa/
eg hefe byriad ad gefa þier * Sihon og
hans land/ takktu til/ inntaktu/ til ad sitia
hans land. * 4. Mos. 21. 21. etc.
32. Og Sihon droo wt i moote oss /
hann og allt hans foolk/ ad stryda i Jaaz.
33. Enn Drottenn vor Gud gaf hann
under oss / ad vier sloogum hann og hans
born / og allt hans foolk.
34. Þa inntookum vier alla hans sta-
de/ a þeim sama tyma/ og * eydelögdum
hvörn stad/ menn og kvinnur og born/ vier
lietum aungvann lifa epter. * C. 3. 6/ 7.
35. Utann fienaden sem vier ræntum
handa oss/ og herfanged af stødunum /
sem vier höfdum inntekid.
36. Fra Aroer/ sem liggur hia back
anum hia Arnons læk/ og fra þeim stad/
sem er hia læknum og allt til Gilead /
þar var ecke einn stadur / sem kunne veria
sig fyrer oss / Drottenn vor Gud gaf þa
alla under oss.

37. Utann

37. Utañ alleina/ ad þu mætter ecke koma til Ammons barna lands/ (ei helldur) til nockurs af þvi / sem er hiaa þeim læk Jabok / ey helldur til þeirra stada a fiallenu/eda til nockurs/sem Drottenn vor Gud hafde (fyrer-)boded (oss.)

III. Capitule.

Israels Børn faa Sigur yfer Og/ Konungenum af Basan.

Og vier snerum oss/og foorum uppa veigenn til Basan/so droo * Og/konungurenn af Basan/vt a moote oss / hann og allt hans foolk til striids i Edrei.

* 4. Mos. 21. 33. etc.

2. Og Drottenn sagde til myn: ottast ecktert fyrer hønum / þvi eg hefe gefed hann og allt hans foolk og hans land i þyna hønd/og þu skallt giøra vid hann eins sem þu giørder vid * Sihon Emoritana konung/sem bioo i Hesbon.

* 4. Mos. 21. 34.

3. So gaf Drottenn vor Gud og so konungenn Og af Basan i vora hønd/og allt hans foolk/ og vier slooum hann/allt til þess ad þar var hønum eingenn epter.

4. Þa inntookum vier alla hans stade a þeim sama tyma/ þar var ecke einn stadur / sem vier ecke tookum fra þeim/ sextyu stade/ þa giørvalla eign Argob/ i Ogs ryke i Basan.

5. Aller þesser stader voru rambigder/med haafum mwrum/tvøfolldum portum og støngum/ fyrer utann harla mørg þorp / sem ecke høfdu mwr.

6. Og vier * eydeløgdum þa / lyka sem vier giørdum vid Sihon/ konungenn af Hesbon / vier eydeløgdum alla stadena/ menn / kvinnur og børn. * c. 2. 34/ 35.

7. Enn * allann fienadenn og herfang ed sem var i stødunum/ þvi ræntum vier handa oss. * l. 20. 14.

8. So tookum vier a þeim sama tyma landed / fra þeirra tveggia Emoritana konunga hende/sem voru hinumeigenn Jordanar / fra þeim læk Arnon/allt til þess fialls Hermon.

9. Þeir Sidoniar kølludu Hermon Sirion/enn Emoritenn kallade þad Senir.

10. Alla stadena a slettunne/ og alla Gilead/og alla Bason / allt til Salcha og Edrei/ stadena i Ogs ryke i Basan.

11. Þvi konungurenn Og af Basan/ var alleinasta orden epter af þeim fyrre risum/sia/ hans sæng/(nefnelega hans) jarn-sæng/er su ecke i Rabbat hia Ammons børnum ? nyu alna løng/og fiogra alna breid/epter eins manns hnefa alenn?

12. Og vier tookum þad land inn a þeim sama tyma: fra Aroer/sem liggur hia Arnons læk/og helftena af Gileads fialle med synum stødum/ * gaf eg Rubenitunum og Gadditunum.

* 4. Mos. 32. 33. etc.

13. Og þad sem yfer var af Gilead/ og alla Bason/ Ogs ryke / gaf eg Manassis hálfre ættkvysl/jaa/ þa giørvalla eign Argob/med allre Basan/þad er kall ad risa-land.

14. * Jair Manasses son/ took þa giørvalla eign Argob/allt til Gessuri og Maacati landamerkia / og kallade þau epter synu nafne/ Ha Basan Jairs þorp / allt til þessa dags.

* 4. Mos. 32. 41.

15. Enn eg gaf Machir Gilead.

16. Og eg gaf Rubenitunum og Gadditunum/ fra Gilead /og allt til Arnons lækiar / midt i lækenn / sem landamerked er/og allt til Jaboks lækiar/sem er Ammons barna landamerke.

17. Og merkena/og Jordan/og landamerked fra * Cinereth / og allt til hafsens hia merkenne/ sem er þad sallta haf fyrer nedann (vatns-) spretttuna af hædenne i moot austre. * 4. Mos. 34. 11. Jos. 12. 3.

18. Og eg baud ydur a sama tyma / og sagde: Drottenn ydar Gud hefur gefed ydur þetta land / ad eignast þad/ Þier skulud fara * vopnader þangad fyrer ydar brædrum Israels børnum/ so marger sem sterker erud. * 4. Mos. 32. 17.

19. Ad fraateknum ydar hustrwm og ydar børnum / og ydar fienade / þvi eg veit / ad þier hafed miked fienad / þau meiga

meiga vera i ydar stødum / sem eg heþe giefed ydur.

20. Allt til þess ad Drottenn skickar ydar brædrum hvyld/so sem ydur/ ad þeir og so kune eignast pad land/sem Drottenn ydar Gud giefur þeim / hinumeigenn Jordanar/ so skulu þier þa snwa til baka/ hvor til sijns eigendooms/sem eg heþe giefed ydur.

21. Og eg * byþalade Josua a þeim sama tijma / og sagde : þijn augu haþa sied allt pad/sem Drottenn ydar Gud heþur giort vid þessa tvo konunga/So mun ꝫ Drottenn giora vid oll rijkenn sem þu fer þangad yþerum til. *4. Mos. 27. 18/21.

22. Otteſt ecke fyrer þeim / þviad Drottenn ydar Gud hann er sa/sem stryder fyrer ydur.

23. Og eg bad Drottenn umm nad a þeim sama tijma/ og sagde:

24. Drottenn/Drottenn/þu heþur byrjad ad audsijna þijnum þienara þijna magt / og þijna þa sterku hond / þvi * hvor er einn Gud i Himnenum og a Jordunne/sem kann giora epter þijnum verkum/ og epter þijnum kroptum? * Ps. 86. 8. ps. 89. 7.

25. Kiære/ lat mig fara yþerum/ og sia pad gooda land / sem er hinumeigenn Jordanar/petta pad gooda fiall/og pad Libanon.

26. Enn Drottenn var * reidur uppa mig fyrer ydar saker/og villde ecke bænheyra mig / enn Drottenn sagde til mijn: lat þier nægia / seig mier eckert framar par aþ. * 4. Mos. 27. 12. etc.

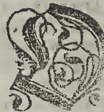
27. Gack epst uppa hædena/og upplijt þijnum augum i moot vestre / og i moot nordre / og i moot sudre/ og i moot austre/og sia (pad) med þijnum augum/ þvi þu skallt ecke ganga yþer þessa Jordan.

28. Og biood * Josua/og styrk hann/ og gior hann hugdiarþann / þvi hann skal reisa fyrer þessu foolke/og hann skal skipta landenu i millum þeirra til eigendooms/ hvort þu skallt sia. * c. 31. 7. etc.

29. Og so vorum vier i þeim dal gieg nt * Peors hwse. * 4. Mos. 25. 3. etc.

IV. Capitule.

Mose aminner Jsrael til ad halld a Drottens Bod/ Riett og Skickaner.

Og nu Jsrael / heyr a pau bod og pau riettende/sem eg kiende ydur ad giora / uppa pad þier meiged lifa / og koma / og eignast landed/sem Drottenn ydar fedra Gud giefur ydur.

2. Pier skulud * eckert leggia til þess ords/sem eg byd ydur/og eckert taka par fra / ad þier meiged vardveita Drottens ydar Guds bod / sem eg byþala ydur.
* C. 12. 32. Ordsk. 30. 6.

3. Ydar augu haþa sied/hvad Drottenn heþur giort fyrer * Baal Peors (saker/)Þvi hvor sa madur/sem geingur epter Baal Peor / pann heþur Drottenn þinn Gud eydelagt aþ þier. *4. Mos. 25. 3/4

4. Enn þier/ sem erud stadþastlega hia Drottine ydar Gude/ þier liþed aller a þessum dege.

5. Sia/eg heþe kiennt ydur skickaner og dooma/epter þvi sem Drottenn minn Gud byþalade mier/ad þier skylldud giora lijka so * i landenu/þangad sem þier skulud koma/ad eignast pad. * v. 14.

6. So halldid pad nu og giored pad/ þvi pad skal vera ydar vijsdoomur/og ydar forstand hia þioodunum / sem skulu heyra allar þessar skickaner / og seigia : þetta mikla foolk / er alleinasta eitt vijst og forstandugt foolk.

7. Þvi * hvar er soddann ein stoor þiood/sem guderner nalgast/ so sem ** Drottenn vor Gud / so opt vier kollum a hann? * 2. Sam. 7. 23. ** Ps. 147. 19.

8. Og hvijlijk er so stoor ein þiood / sem heþur so riettferdugar skickaner og dooma/sem * allt þetta logmal er/ sem eg set fyrer ydur i dag? * Ps. 119. 98/99.

9. Alleinasta tak þier vara/og vardveit þijna sal vel/ ad þu ecke forgleymer þeim hlutum / sem þijn augu haþa sied/ ad þeir ecke vijkie fra þijnu hiarta alla

þijna lijfdaga/ og þu skallt kunngiora þa fyrer þijnum bornum og fyrer þijnum barna bornum.

10. Jta a þeim dege/ sem þu * stoodst fyrer Drottens þijns Guds augsyn hia Horeb/ þa Drottenn sagde til mijn: safna til mijn foolkenu/ og eg vil lata þa heyra mijn ord/ sem þeir skulu læra/ ad ottast mig alla þa daga/ sem þeir lifa a Jordunne / og * * kienna þeirra bornum.

* C. 6. 7. C. 11. 19. 2. Mos. 19. 16/17.
* * 5. Mos. 6. 7. C. 11. 19.

11. Og þier stigud fram / og stoodud nedanverdt hia fiallenu / og fialled * brann med ellde / allt til þess midt upp i Himenenn / þar var * * mirkur / sky og þoka. * 2. Mos. 19. 18. * * 2. M. 20. 21.

12. Og Drottenn talade til ydar midt af elldenum / þier heyrdud (hans) ords raust / enn þier saaud einga lijking / utann raustena.

13. Og þa kunngiorde hann ydur sinn sattmaala/ hvorn hann baud ydur ad giora/ (sem voru) þau tiju ord / og hann * skrifade þau a tvær steintabljur.

* 2. Mos. 31. 18. C. 34. 28. 5. Mos. 9. 10.

14. Og Drottenn baud mier a þeim sama tijma / ad kienna ydur skickaner og riettende / ad * þier skylldud giora þar epter / i þvi lande / til hvors þier fared yferum/ til ad eignast þad. * v. 5.

15. So vardveited ydar saaler nu næsta vel/ af þvi þier saaud aungva lijking a þeim dege / þegar Drottenn talade vid ydur a Horeb (fialle) midt af elldenum.

16. Ad þier skilldud ecke fordiarfast/ og giora ydur nockurt * utskored bijlæte/ sem er ein lijking epter nockru bijlæte / eins manns eda kvinnu myndan.

* 2. Mos. 20. 4. etc.

17. Nockurs * dijrs myndan/ sem er a Jordunne/ nockurs fidrads fugls myndan/ sem (kann) fliwga under Himnenum.

* Rom. 1. 23.

18. Nockurs orms myndan a Jordunne/ nockurs fiska myndan/ sem er i vatnenu under Jordunne.

19. Og ad þu ecke skillder upp lijta þijnum augum i moot Himnenum / og sia * soolena og tungled / og stiornurnar/ þann giorvallann Himensens her/ og leidast til ad tilbidia þau/ og þioona þeim/ hvorium Drottenn þeirra Gud hefur med deillt ollum þioodum / under þeim giorvalla Himne. * c. 17. 3.

20. Enn ydur took Drottenn (til sijn/) og utfærde ydur af þeim jarn-ofnenum af Egyptalande / ad vera * hanns arfs foolk / sem a þessum dege.

* 2. Mos. 19. 5. Ps. 33. 5/ 4.

21. Og Drottenn vard reidur * uppa mig fyrer ydar hondlunar saker / og soor / ad eg skillde ecke ganga yfer um Jordan / ei helldur koma inn i þad gooda land/ sem Drottenn þinn Gud giefur þier til arfs. * 4: Mos. 20. 12. etc.

22 Þvi eg dey * i þessu lande / eg geing ecke yfer Jordan/ enn þier munud ganga þangad yfer um/ og eignast þetta gooda land. * c. 34. 4/5.

23. Taked ydur vara/ ad þier ecke forgleymed Drottens ydar Guds sattmaala / sem hann hefur giort vid ydur/ og giored ydur utskored bijlæte/ epter nockurs lijking/ sem Drottenn þinn Gud hefur bijfalad þier.

24. Þvi Drottenn þinn * Gud/ hann er einn forterande elldur/ einn vandlætur Gud. * c. 9. 3. Ebr. 12. 29.

25. Nær þu aflar barna og barna barna / og þier leinge bwed i landenu/ og fordiarfed (ydur/) og giored * bijlæte/ edur nockurs lijking/ ad giora illa fyrer Drottens ydar Guds augum/ ad uppegna hann. * 2. Mos. 20/4.

26. Þa * kalla eg i dag Himenenn og Jordena til vitnesburdar yfer ydur/ ad * * þier skulud vissilega snart eydeleggiast af landenu / þangad sem þier fared yferum Jordan / til ad eignast þad / þier skulud ecke leinge vera þar i / þvi þier skulud verda aldeiles eidelagder. * c. 30. 19. c. 31. 28.
C. 32. 1. * * C. 8. 18. C. 11. 17.

27. Og Drottenn mun burt tvistra ydur a medal þioodanna/ so ad þier skulud verda einn lijtell hoopur aptur a

medal

medal heidingiaña/ þangad sem Drott
eñ mun reka ydur.

28. Og þar * munu þier þioona
gudum/ ** giørdum med mañeskiaña
hondum/ trie og steine/ sem hvørke ku-
ña siaa/ edur heyra/ edur eta/ edur luk-
ta. * c. 28. 36/ 64. ** Ps. 115. 4.

29. Og þu munt þadañ fra leita
Drottens þijns Guds/ og þu skallt *
fiña (hañ/) ef þu leitar epter hønum
i þijnu giørvøllu hiarta/ og i þiñe giør
vallre saal. * Spek. 1. 2. Os. 3. 5.

30. Nær þu fær angist/ og aller
þesser hluter koma a þig a þeim sein-
ustu døgum/ þa * muntu umvenda
þier til Drottens þijns Guds/ og hey-
ra a hañs raust. * 3. Mos. 26. 44.

31. Þvi Drotteñ þiñ Gud er eirn
myskunsamur Gud/ hañ * mun ecke
yfergiefa þig eda fordiarfa þig/ hañ
mun ecke helldur gleyma þeim satt-
maala vid þijna fedur/ sem hañ soor
þeim. * Jos. 1. 5. Ebr. 13. 5.

32. Þvi spurdu þig nu um̃ þa um̃-
lidnu daga/ sem fyrer þig hafa vered/
fra þeim dege/ þegar Gud skapade
mañeskiuna a Jørduñe/ og fra þeim
eina Himensens enda/ og allt til (þess
añars) Himensens enda/ ef þar er ski-
ed nockud/ sem þesser stooru hluter/ eda
ef þar er heyrt nockud/ sem þetta.

33. Hvart nockur þiood hefur hey-
rt * Guds raust talande midt af elld-
enum/ so sem þu hefur heyrt/ og nu
lifde (samt?) * 2. Mos. 19. 9.

34. Eda ef Gud hafe leitast vid/
ad koma/ ad taka sier eitt folk/ midt
af foolkenu/ fyrer * reinslur/ fyrer
teikn/ og fyrer undarlega giørninga/
og fyrer strijd/ og fyrer eina volldugа
hønd/ og fyrer wtrietkañ arm/ og fyr-
er stoorar ognaner/ epter øllu þvi sem
Drotteñ ydar Gud hefur giørt vid yd-
ur i Ægyptalande fyrer þijnum augũ?
* C. 7. 19.

35. Þetta hefur þu sied/ ad þu skul
er vita * ad Drotteñ hañ er Gud/ ia
eñ eingeñ fyrer utañ hñ. * c. 32. 39. etc

36. Hañ hefur læted þig heyra sij
na raust af Himnenum/ ad kieña þier/
og hañ hefur læted þig siaa siñ * þañ
stoora elld a Jørduñe/ og þu hefur
heyrt hañs ord midt af elldenum.
* 2. Mos. 19. 18.

37. Og af þvi/ ad hañ elskade þij-
na fedur/ þa wtvalde hañ hvers af-
kvæme epter hañ/ og hañ wtfærde þig
af Ægyptalande med sijnu auglite/ *
fyrer siñ stoora krapt. * 2. Mos. 13.
16. C. 14. 16.

38. Ad hañ villde burtreka fyrer
þier stoort foolk/ og sterkara/ eñ þu
ert/ til ad iñfæra þig/ ad giefa þier
þeirra land til arfs/ sem a þessũ dege.

39. So skalltu vita i dag/ og taka
þier til hiarta/ ad Drotteñ hañ er
Gud/ upp yfer i Himnenum/ og under
a Jørduñe/ eingeñ añar.

40. Og þu skallt vardveita hañs
skickaner og hañs bod/ sem eg bijfala
þier i dag/ Ad þad skule ganga þier
vel/ og þijnum børnum epter þig/ og ad
þu * meiger leinge lifa i þvi lande/
sem Drotteñ þiñ Gud giefur þier alla
daga. * c. 5. 33. c. 6. 2.

41. So skylde Mose þriu * stade
fraa/ hinumegeñ Jordanar/ a moote
soolareñar uppgaungu.
* 4. Mos. 35. 6. etc.

42. Ad eirn mañdrapare/ sem slær
siñ naunga i hel oforvarandes/ skillde
flyia þangad/ ef hañ var ecke hañs fia
ndmadur til forna/ þa matte hañ flyia
til eins af þessum sømu stodum/ og
hallda (sijnu) lijfe.

43. (Sem var) Bezer i eydemørk-
eñe a þeirre slettu mørk fyrer Rube-
nitunum/ ꝛ Ramot i Gilead fyrer Gad
ditunum/ og Golon i Basan fyrer
Manassitunum.

44. Og þesse eru løgeñ/ sem Mose
sette fyrer Israels børn.

45. Ja þetta eru vitnesburderner
og skickanernar/ og riettureñ/ sem Mo-
se sagde til Israels barna/ þegar þeir
voru

voru wtfarner af Ægyptalande.

46. Hinumeigeñ Jordanar/i þeim dal giegnt Peors hwse / i * Sihons þess Emorita konungs lande/sem bioo i Hesbon/ hvorn Mose og Israels børn sloou/þegar þeir voru wtfarner af Ægyptalande. * c. 1. 4.

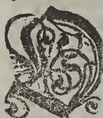
47. Og eignudust hañs land / og konungsens * Ogs land af Basan / þeirra tveggia Emoritaña konunga/ sem voru hinumeigeñ Jordanar i moote soolareñar uppgaungu.
* 4. Mos. 21. 33. etc.

48. Fra Aroer/ sem liggur hia Arnons lækiar bøckum / og allt til Sihons fialls/ þad er Hermon.

49. Og alla þa mørk hinumeigeñ Jordanar i moot austre/og allt til hafsens i eidemørkeñe / fyrer nedañ hædareñar (vatns-)sprettu.

V. Capitule.

Þau Tiju Guds Bodord Itrekast.

g Mose kallade a allañ Israel/og sagde til þeirra: heyr Israel/ þær skickaner/ og þau riettende / sem eg tala fyrer ydar eyrum i dag / og læred þau/og vardveited þau/ad giøra þar epter.

2. Drotteñ vor Gud * giorde eirn sattmæla vid oss i Horeb.
* 2. Mos. 19. 5. 5. Mos. 29. 1.

3. Drotteñ hafde ecke giort þeña sattmæla vid vora fedur / helldur vid oss/ ja vid oss sialfa/sem hier erum aller lifande a þessum dege.

4. Drotteñ talade vid ydur * auglite fra auglite a fiallenu midt i elldenum. * 2. Mos. 19. 10. c. 20. 1/18.

5. Eg stood i millum Drotteñs og ydar a þeim sama tyma / ad giefa ydur Drotteñs ord til vitundar / þvi * þier ottudust fyrer elldenum/og geingud ecke uppa fialled / og hañ sagde:
* 2. Mos. 19. 16.

6. Eg * er Drotteñ þiñ Gud/sem wtfærde þig af Ægyptalande / af þræla hwsenu. * 2. Mos 20. 2. etc.

7. Þu skallt ecke hafa adra Gude fyrer miñe augsyn. * c. 6. 12.
2. Mos. 20. 3. 3. Mos. 26. 1.

8. Þu skallt * eckert bilæte giora þier epter nockre lyking/sem er i Himnenum hier upp yfer/eda sem er a Jørd uñe hier nidre / edur og sem er i vatnenu under Jørduñe. * c. 4. 16.
2. Mos. 20. 4.

9. Þu skallt * ecke tilbidia þau/eige helldur þioona þeim/þvi eg er Drotteñ þiñ Gud/ eirn vandlætur Gud / sem ** vitia fedraña vondsku yfer børnunum / og yfer þeim i þridia og yfer þeim i fioorda(lid/) søkum þeirra sem mig hata. * Matth. 4. 10.
** 2. Mos. 34. 7. etc.

10. Og sem giøre * myskunsemd i moot þusund/vid þa/ sem elska mig og hallda myn bod. * c. 7. 9.

11. Þu * skallt ecke taka Drotteñs þyns Guds nafn fanfeingelega / þvi Drotteñ vill ecke læta (hañ) vera saklausañ/sem tekur hañs nafn fanfeingelega. * 2. Mos. 20/ 7. etc.

12. Halld * sabbatsdageñ/ad helga hañ / so sem Drotteñ þiñ Gud hefur boded þier. * 2. Mos. 20/ 8/ 9. etc.

13. Sex daga skalltu erfida / og giora allt þitt verk.

14. Eñ sa siøunde dagur er þad sabbat fyrer Drotteñ þiñ Gud: þa skalltu eckert erfide giøra/ þu edur þiñ son/ edur þyn dotter / edur þiñ sveiñ/ edur þyn (þioonustu-) stulka/ eda þiñ uxe/ eda þiñ asne/eda nockur þiñ fienadur/ edur þiñ framande / sem er iñañ þiña porta / uppa þad þiñ sveirn og þyn stwlka/meige hvijlast eins sem þu.

15. Og þu skallt miñast/ ad þu varst eirn þræll i Ægyptalande/og Drotteñ þiñ Gud wtfærde þig þar fra * med eirne volldugre hende og med einum wtriettum arme / þar fyrer hefur Drotteñ þiñ Gud boded þier ad hallda sabbatsdageñ. * c. 4. 34.

16. Heidra

16. Heidra * þiñ fødur og þijna moodur/ so sem Drottenñ þiñ Gud hefur boded þier / uppa þad þijner dagar skule leingiast / og ad þad meige ganga þier vel i landenu / sem Drottenñ þiñ Gud giefur þier. *2. Mos. 20. 12. etc.

17. Þu skallt ecke i hel slaa.
Matth. 5. 21.

18. Og þu skallt ecke drya hoor.
Matth. 5. 27.

19. Og þu skallt ecke stela.
Eph. 4. 28.

20. Og þu * skallt ecke bera falskañ vitnisburd a moote þijnum naunga.
* Rom. 13. 9.

21. Og * ecke girnast þijns naunga hustru/ Og ei girnast þijns naunga hws / hañs akur/ eda hañs þienara / eda hañs stwlku/ hañs uxa/ edur hañs asna/ edur nockud / sem heyrer þijnum naunga til. * 2. Mos. 20. 17.
Rom. 7. 7. C. 13. 9.

22. Þesse ord talade Drottenñ til ydar giørvalls safnadar a fiallenu/ midt af elldenum/ skijenu og myrkrenu/ med stoorre raust / og lagde eckert til / og hañ skrifade þau a tvær * stein-tøblur/ og fieck mier þær. * 2. Mos. 31. 18.

23. Og þad skiede/ þa þier høfdud heyrt raustena midt af myrkrenu / og fiallenu/ sem brañ med ellde/ þa geing ud þier til mijn / aller hellstu a medal ydar kynkvijsla / og ydar elldstu.

24. Og søgdud: sia/ Drottenñ vor Gud hefur laated oss sia sijna dijrd / og sijna magt/ og vier høfum heyrt hañs raust midt af elldenum / vier saaum a þeim dege/ ad Gud (villde) tala vid mañeskiuna/ og hun hielldest vid lijfed.

25. Og hvar fyrer skulum vier nu * deya/ ad þesse stoore elldur skule fortæra oss ? heyrum vier framar hier epter Drottenñs vors Guds raust/ þa deyum vier. * 2. Mos. 20. 19.

26. Þvi hvad er nockur * mañeskia/ ad hun kuñe heyra þess lifanda Guds raust/ sem talar midt af elldenum/ sem vier/ og lifa ? * Es. 40. 6.

27. Gack þu fram / og heyr allt þad / sem Drottenñ vor Gud vill seigia/ og seig þu oss * allt þad/ sem Drottenñ vor Gud vill seigia til þijn/ og vier vilium heyra og giøra (þad.)
* 2. Mos. 19. 8. C. 24. 3/ 7.

28. Þegar Drottenñ heyrde ydar ords raust / þegar þier tøludud vid mig / þa sagde Drottenñ til mijn : eg hefe heyrt þessa foolks ords raust/ sem þeir hafa talad til þijn / þad er * allt gott/ sem þeir hafa talad. * C. 18. 17.

29. Æ hefde þeir soddañ eitt hiarta/ til ad ottast mig/ og til ad vardveita øll mijn bod alla daga/ ad þad mætte ganga þeim vel / og þeirra børnum æfeñlega !

30. Gack / seig til þeirra: ganged heim i ydar tiølld.

31. Og þu/ statt hier hiaa mier/ ad eg kuñe tala vid þig allt bodorded / og skickanernar og riettinden̄ / hvør þu skallt kieña þeim / ad þeir skule giøra (þar epter) i landenu/ sem eg gief þeim ad sitia.

32. So hallded þad/ til ad giøra epter/ so sem Drottenñ ydar Gud hefur boded ydur / þier skulud ecke * vijkia til hægre / eda vinstre sijdu.
* C. 28. 14. Jos. 1. 7.

33. * A øllum þeim veige/ sem Drottenñ ydar Gud hefur boded ydur/ skulud þier ganga / ad ** þier meiged lifa/ og þad kuñe ganga ydur vel / og þier kiñud leinge lifa i þvi lande / sem þier skulud eignast. * 1. Mos. 18. 19.
** 5. Mos. 6. 2.

VI. Capitule.

Þeirrar Fyrre Toblu Utskijring um Elskuna til Guds.

Og þetta er þad bod/ þær skickaner og þau riettinde / sem Drottenñ ydar Gud hefur boded / ad keña ydur/ * ad giøra i landenu/ þangad sem þier fared / ad sitia þad. * Jak. 1. 22.

2. Ad þu skallt ottast Drottenn þinn
Gud/ ad hallda * allar hans skickan-
er og hans bod / sem eg byd þier / og
þinn son/ og þinn sonar son/ alla þyna
lyfdaga/ og ad þu mætter leinge lifa.
* C. 4. 40. C. 5. 33.

3. Og þu Israel skallt heyra og
geima (þetta/) ad giøra (þar epter/) ad
þad meige ganga þier vel/ og þier meig
ed verda miøg margfallder/ sem Drott-
enn þinna fedra Gud hefur sagt þier/
(i) einu lande / sem flytur med miolk
og hunange.

4. Heyr * Israel : Drottenn vor
Gud / Drottenn ** er eirn.
* Matth. 22. 37. Marc. 12. 29. ** 5.
Mos. 4. 35. 1. Cor. 8. 4/6.

5. Og þu * skallt elska Drottenn
þinn Gud af þynu giørvøllu hiarta /
og af þinne giørvallre sæl/ og af øllum
þynum mætte. * Marc. 12/ 30.

6. Og þesse ord / sem eg byd þier i
dag / skulu vera a þynu hiarta.

7. Og þu skallt ytreka þau fyrer
þynum børnum/ og tala um þau/ nær
þu situr i þynu hwse/ og nær þu geing
ur a veigenum / og nær þu leggur þig/
eda nær þu uppstendur.

8. Og þu skallt binda þau til *
eins teikns/ a þyna hønd/ og þau sku-
lu vera þier til spænngar i millum þinna
augna. * C. 11. 18.

9. Og þu * skallt skrifa þau a
dyra trien a þynu hwse/ z a þyn port.
* C. 11. 20.

10. Og þad skal skie / nær Drottenn
þinn Gud færer þig i þad land/ sem hann
hefur svared þynum fedrum / Abra-
ham/ Isaak og Jakob / ad giefa þier
stade / stoora og fryda / sem þu hefur
ecke biggt.

11. Og hws full af øllu goodu /
sem þu hefur ecke uppfyllt / og wt-
høggna brunna / sem þu hefur ecke wt-
høggved / vyngarda og oliufiøll / sem
þu hefur ecke plantad / ad þu meiger
eta og verda mettur.

12. (So) tak þier vara / * ad þu
ecke forgleimer Drottne/ sem wtfærde
þig af Egyptalande / ** af þræla
hwsenu. * C. 4/9. C. 8/14. ** C. 5/6.

13. Þu * skallt ottast Drottenn
þinn Gud/ og þioona hønum/ og sver-
ia vid hans nafn. * C. 10/ 20.
1. Sam. 7. 3. Matth. 4. 10. Luc. 4. 8.

14. Þier skulud ecke ganga epter
ødrum gudum/ af þeim foolksens gud-
um/ sem eru allt um kryng ydur.

15. Þvi Drottenn þinn Gud er eirn
* vandlætur Gud a medal þyn/ Ad
Drottens þyns Guds reide skule ecke
verda grøm yfer þier/ og hann skule læ-
ta eideleggia þig af Jardrijke.
* 2. Mos. 20. 5. C. 34. 14.

16. Þier * skulud ecke freista Dro
ttens ydvars Guds / sem ** þier
freistudud hann i Massa. * Matth. 4/
7. Luc. 4. 12. ** 2. Mos. 17. 2/ 7.
4. Mos. 21. 5. 5. Mos. 33. 8.

17. (Enn) þier skulud kostgiæfelega
hallda Drottens ydar Guds bod / og
hans vitnesburd / og hans skickaner /
sem hann hefur boded þier.

18. Ad þu giører þad / sem er riett
og gott fyrer Drottens augum / uppa
þad ad þad skule ganga þier vel/ og þu
skuler innkoma / og inntaka þad gooda
land/ hvørt Drottenn hefur svared þyn
um fedrum.

19. Ad hann skule burtreka * alla
þyna fiandmenn fyrer þier / so sem
Drottenn hefur sagt. * 2. Mos. 23 /
27/ 28.

20. Nær þinn sonur spyr þig hier
epter/ og seiger: hvad er þad fyrer vit
nesburde / og þær skickaner / og þau
riettinde/ sem Drottenn vor Gud hefur
boded ydur ?

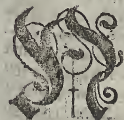
21. Þa skalltu seigia til þyns son-
ar: vier vorum * Pharaonis þrælar i
Egyptalande/ og Drottenn * * wtfærde
oss af Egyptalande med eirne volldug
re hende. * 2. Mos. 1/ 11/ 14.
** 2. Mos. 12. 37. C. 14. 8.

22. Og Drottenn giørde tákn og
stoora undarlega giørninga og olucku
i Egyptalande/ a Pharao / og a øllu
hans

hañs hwse / fyrer vorum augum.
23 Og hañ færde oss þar fra / uppa það að hañ villde iñfæra oss / að giefa oss það land / * sem hañ hafde svared vorum fedrum. * v. 18. c. 1. 8.
24 Og Drotteñ hefur boded oss að giøra allar þessar skickaner / a ðott ast Drotteñ vorn Gud / að það meige ganga oss vel alla daga / að hallda oss vid lijfed / sem a þessum dege.
25 Og það skal verda oss riettlæte / nær vier tøkum vara a / að hallda allt þetta bod fyrer Drotteñs vors Guds auglite / so sem hañ hefur boded oss.

VII. Capitule.

Israels Born mattu ecke giøra Sattmala edur Mægder vid Canaans Iñbyggiara.

Nær Drotteñ þiñ Gud fær iñfært þig i landed / þangad sem þu skallt koma / að sitia það / og * burtreked margt foolk fyrer þier / þa ** Hethita / og Girgasita / og Emorita / og Cananita / og Pheresita / og Hevita / og Jebusita / sio þiooder / sem eru margfalldare og sterkare eñ þu. * C. 31. 3. ** 1. Mos. 15. 20/21. 2. Mos. 23. 23.
2 Og Drotteñ þiñ Gud hefur giefed þa fyrer þier / og þu hefur sleiged þa / þa skalltu aldeiles eideleggia þa / þu skallt * ecke giøra sattmaala vid þa / og ei audsyna þeim nad. * 2. Mos. 23. 32. etc.
3 Þu skallt * ecke giøra mægd vid þa / þu skallt ecke giefa hañs syne þijna dootture / og hañs dootur skalltu ecke taka til þijns sonar. * 2. Mos. 34/16. Dom. 3. 6.
4 Þvi hañ mun koma þijnum syne til að vijkia fra mier / og að þeir skule þioona ødrum gudum / So verdur Drotteñs reide grøm yfer ydur / og hañ mun snart eideleggia ydur.
5 Eñ so skulud þier giøra vid þa: þier skulud nidurbriota * þeirra ølturu / og slaa þeirra stoolpa sundur / og afhøggva þeirra lunda / og uppbreña þeirra (wtskoreñ) bijlæte / med elldenum. * c. 12/ 2.
6 Þvi þu ert * eitt heilagt foolk fyrer Drottne þijnum Gude / Drotteñ þiñ Gud hefur wtvaled þig / að vera honum til eigendooms foolks / fram yfer allar þiooder / sem eru a Jardarkringluñe. * c. 4/ 2. 1 Pet. 2/ 9 2. Mos. 19/ 9. C. 26/ 18.
7 Drotteñ hefur ecke haft lijst til ydar / og wtvaled ydur / af þvi þier værud margfalldare eñ allar þiooder / þvi þier erud sw minsta a medal allra þiooda.
8 Eñ af þvi Drotteñ hefur elskad ydur / og af þvi hañ villde hallda þañ eid / sem hañ hefur svared ydrum fedrum / hefur hañ wtfært ydur med eirnre volldugre hende / og hefur frelst þig af þrælaña hwse / af Pharaonis hende / konungsens af Egyptalande.
9 So skalltu vita / að Drotteñ þiñ Gud / hañ er sa Gud / eirn * trwfastur Gud / sem helldur sattmalañ og ** myskunsemena vid þa / sem hañ elska / og vid þa / sem hallda hañs bod / i þusund lidu. * c. 32/ 5. 1 Cor. 10/ 18 ** 2. Mos. 34/ 7. etc.
10 Og bijtalar þeim / sem hañ hata / openberlega / að læta þa farast / hañ mun ecke forsooma sig vid þa / sem hata hañ / hañ vissulega mun bijtala honum openberlega.
11 So * hallt það bod / og þær skickaner / og þau riettende / sem eg byd þier i dag / að giøra þar epter. * C. 5. 32. C. 6. 17.
12 Og það skal skie þar fyrer / að nær þier hafed heyrt þesse riettinde / og hallded þau / og giørt þar epter / þa mun Drotteñ þiñ Gud hallda vid þig þañ sattmala / og * þa myskunsemie / sem hañ hefur svared þijnum fedrum. * 2. Mos. 23. 22.
13 Og mun elska þig / og blessa þig / og

og margfallda þig/ og hañ mun blessa
þŷns lijfs ávøxt / og þŷns lands á-
vøxt / þitt korn/ og þitt (nýja) vijn/
og þitt (nýja) oleum / þŷns fienadar
afkvæme / og þŷnar sauda-hiarder / i
þvi lande/ sem hañ hefur svared þŷn-
um fedrum/ ad giefa þier.
14 Þu skallt vera blessadur fram
yfer allar þiooder / Þar skal eckert *
ofriooffamt hañ edur hun vera a med-
al þŷn/edur a medal þŷns fienadar.
* 2. Mos. 23. 26.
15. Og Drotteñ mun burttaka *
alla siwkdooma fra þier/ og allar þær
Egyptsku vondu plaagur/sem þu þeck
er / þær mun hañ ecke leggia a þig /
helldur leggia þær a alla þa/ sem ha-
ta þig. * 2 Mos. 15. 26. c. 23. 25.
16 Og þu skallt eideleggia allar
þær þiooder / sem Drotteñ þiñ Gud
giefur þier/ Þitt auga skal ecke þirma
þeim/ og þu skallt * ecke þioona þeir
ra gudum / þvi þad (skal verda) þier
til eirnrar snøru. * c. 11. 16
2. Mos. 23. 24. 5. Mos. 12. 30.
17 Nær þu seger i þŷnu hiarta:
þessar þiooder eru fleire eñ eg / hvern-
eñ kañ eg wtreka þær?
18 (Þa) ottast eckert fyrer þeim.
Minstu kostgiæfelega a/ hvad Drott-
eñ þiñ Gud giørde vid Pharao og vid
alla Egyptska.
19 Þær stooru reynslur sem þŷn
augu sau/ z þau tæakn z þa undarlega
giørninga/og þa megtugu høndog þañ
wtriettta arm/ fyrer hvørn Drotteñ
þiñ Gud wtfærde þig/ So mun Dro-
tteñ þiñ Gud giøra i moote øllum
þioodum / sem þu ottast fyrer.
20. Og Drotteñ þiñ Gud mun eñ
wtsenda * geit-hame a þa/þar til ad
þeir verda eidelagder/ sem lifande eru/
og sem hafa faled sig fyrer þier.
* 2. Mos. 23/ 28.
21 Þu skallt ecke ottast fyrer þeim/
þvi Drotteñ þiñ Gud er med þier/ sa
stoore og hrædelege Gud.
22 * Drotteñ þiñ Gud mun eide-
leggia þetta foolk fyrer þier smaam-
saman / Þu giefur ecke fliootlega lagt
þa i eide/ad dyreñ a mørkeñe skulu ecke
verda (of-)mørg i moote þier.
* Mos. 23/ 29.
23 Og Drotteñ þiñ Gud mun gie-
fa þa fyrer þier / og skielfa þa med
eirnre stoorre skielfingu / þar til þeir
eideleggiast.
24 Og hañ mun giefa þeirra * kon
unga i þŷna hønd/og þu skallt eidelegg
ia þeirra nafn under Himnenum/ Þar
skal eingeñ kuña standa i moote þier /
allt þar til þu hefur eidelagt þa.
* Jos. 10/ 23. C. 11/ 12. C. 12/ 7.
25 Þu skallt uppbreña * þeirra
guda (wtskoreñ) bŷlæte med ellde / þu
skallt ecke girnast silfur eda gull / sem
þar er a þeim / eda taka (nockud) til
þŷn (þar af/) ad þu ecke ænetiest þar
med/ þvi þad er Drotteñs þŷns Guds
vidurstigd. * c. 12/3. 1. Kron. 15/ 12
26 Og þu skallt ecke lata koma
vidurstigdena i þitt * hws/ad þu sku
ler verda ein bañfæring / sem þad er /
Þu skallt hafa eirn stooran vidbiood
þar a/og stoora vidurstigd þar til/þvi
þad er ein bañfæring. * Jos. 7 / 11.

VIII. Capitule.

Israels Børn mattu ecke gleyma Guds Velgiørningum.

Þier skulud * hallda allt
þad bodord / sem eg byd
þier i dag/ til ad giøra/
ad þier kuñed lifa og
margfalldast/og koma/
og sitia þad land / sem
Drotteñ hefur svared ydar fedrum.
* 3. Mos. 18. 30.
2 Og þu skallt miñast alls þess veg-
ar / sem Drotteñ þiñ Gud hefur leidt
þig / nu * fiorutigu ar i eidemørkeñe /
til þess ad audmykia þig / og ** reyna
þig/ ad-vita/hvad þar være i þŷnu hiar
ta / ef þu villder hallda hañs bodord /
eda ei. * c. 29/5. ** c. 13/3
3 Og hañ audmykte þig / og liet
þig

þig hængra / og * gaf þier Man ad eta/hvört þu ecke þeckter/ z ei þyner fedur þecktu/ad hañ liete þig vita / ad ** mañeskiañ lifer ecke vid brauded alleina/ eñ mañeskiañ lifer vid allt þad / sem geingur wt af Drottens muñe.

* 2. Mos. 16. 14/ 15/ 35. 4. Mos. 11. 7.
** Matth. 4. 4. Luc. 4. 4. Spek. 16. 26.

4 Þiñ * klædnadur þirnteft ecke a þier/og þiñ footur vard ecke boolgeñ/nu i fiörutyu ær. * c. 29/ 5

5 So kantu(vissulega)þeinkia i þynu hiarta/ ad lyka sem einn madur kuñe aga siñ son / hefur Drotteñ þiñ Gud agad þig.

6 So halltu Drottens þyns Guds bod/ad ganga a hañs vegum/ og ad ottaft hañ.

7 Þvi Drotteñ þiñ Gud færer þig i eitt gott land/ eitt land/ sem vatns-lækter / bruñar og diwpar (vatns-sprettur eru i/) sem wtflioota i dolunum og hiꝏ fiollunum.

8 Eitt land med hveite/ og bygge / og vijn-triꝏm/ og fijku-triꝏm/og granata eplum / Eitt land/ þar oliu-trie og huñang er i.

9 Eitt land/ hvar þu skallt ecke eta braud i armood/ hvar þig skal ecke vanta nockud / Eitt land/ hvers steinar eru jærn/ og af hvers fiollum þu kant wthoggva kopar.

10 Og þu * skallt eta og verda mettur / og lofa Drotteñ þiñ Gud fyrer þad gooda land/ sem hañ hefur giefed þier.

* C. 6. 11/ 12.

11 Vakta þig / ad þu ecke * forgleymer Drottne þynum Gude / ad ecke halder hañs bod/og hañs riettende / og hañs skickaner/ sem eg byd þier i dag.

* C 4. 9.

12 Ad þu ecke skuler eta og verda mettur/og biggia fryd hws/og bwa(þar i.)

13 Og þiñ fienadur og þyner sauder skule margfalldast / og sylfur og gull margfalldest þier / og allt þad/ sem þu hefur / margfalldest (þier.)

14 Og þitt hiarta skule upphefiast / og þu * skuler gleyma Drottne þynum Gude/ hañ sem wtfærde þig af Egyptalande/ af þrælaña hwse.

* C. 6. 12.

15 Hañ / sem leidde þig i giegnum þa stooru og hrædelegu eidemörk/ (hvar ed voru) * gloandc hoggormar / og scorpionar/ og þurrer (stader)an vatns/ Hañ sem liet ** vatn wtfliota til þyn af einum hördum klett. * 4. Mos. 21/ 6

** 2. Mos. 17. 6. etc.

16 Hañ/ sem fædde þig * med Man i eidemörkeñe / hvört þyner fedur þecktu ecke / ad audmyuka þig / og ad reina þig/ og giora vel vid þig a þynum sydasta (tyma.) * v. 3/ etc.

17 Og þu (mætter añars) seigia i þynu hiarta : myn magt og miñar handar styrkur hefur orkad mier þessa megtuga giornings.

18 Eñ þu skallt þeinkia a Drotteñ þiñ Gud/ þvi hañ er sa/ sem giefur þier krapt/ til ad giora megtug verk/ad * hallda siñ sattmꝏla/ sem hañ soor þynum fedrum / sem a þessum dege.

* C. 4. 31.

19 Og þad skal skie / ef þu vissulega gleymer Drottne þynum Gude / og geingur * epter ödrum gudum/og þioonar þeim/og tilbidur þa/Þa vitna eg yfer ydur i dag / ad þier skulud alldunges eydeleggiast. * c. 11/ 28.

20 Lyka sem heidingiarner / hveria Drotteñ eydeleggur fyrer ydar augum / so skulu þier eydeleggiast / af þvi þier heyrdud ecke a Drottens ydars Guds raust.

IX. Capitule.

Gud vill Eydeleggia Canaans Iñbiggiara fyrer þeirra Ogudlegleika Saker.

Heyr * Israel/þu geingur i dag yfer Jordan/ad koma/til ad iñtaka þiooder/ stærre og sterkare eñ þu / ** stoora stade og rambigda til Himens.

* C. 5. 1. ** C. 1. 28.

2 Eitt stoort * z hatt foolk/ Anakims born / sem þu hefur þeckt / og þu

 hefur

hefur heyrt (talad um :) hver kann standa i moote Anaks bornum ?
* 4. Mos. 13/ 33/ 34.
3 So skalltu vita i dag/ ad Drottenn
þinn Gud hann geingur framme fyrer þier/
eirn * forterande elldur/ hann/ hann mun
eideleggia þa / og hann mun kasta þeim
nidur fyrer þier / og þu skallt burt reka
þa/ og eideleggia þa fliott/ sem Drott-
enn talade til þyn. * c. 4/ 24
4 Nær Drottenn þinn Gud hefur wt-
reked þa fra þier / þa skalltu ecke segia
* i þynu hiarta / segiande : fyrer mitt
riettlæte hefur Drottenn fært mig hyng-
ad ad sitia þetta land/ og ** fyrer þess-
ara heidingia ogudlegleika wtrekur
Drottenn þa fyrer þier. * c. 7/ 17
** 1. Mos. 15/ 16.
5 Ecke fyrer þitt riettlæte/ eda fyrer
þyns hiarta fromdvendne / kiemur þu / ad
inntaka þeirra land / Helldur fyrer þessara
heidingia ogudlegleika burtrekur Drott-
enn þinn Gud þa fyrer þier / og til þess ad
stadfesta þad ord / sem Drottenn * soor
þynum fedrum / Abraham / Isaak og
Jakob. * 1 Mos. 12/ 7. etc.
6 So skalltu vita / ad Drottenn þinn
Gud ecke fyrer þyns riettlætes saker gief-
ur þier þad gooda land/ ad sitia þad/ þvi
þu ert eitt hardsvyrad foolk.
7 Minstu / gleym ecke / ad þu *
moodgader Drottenn þinn Gud/ i eydemørk-
enne/ fra þeim dege/ sem þu wtfoorst af
Egyptalande/ allt til þess/ þier erud kom-
ner til þessa stadar / hafe þier vered
Drottne ohlydduger. * 2 Mos. 14/ 11.
C. 15/ 24.
8 Og þier moodgudud Drottenn i *
Horeb/ og Drottenn vard sar reidur uppa
ydur / ad eideleggia ydur.
* 2. Mos. 32/ 1. etc.
9 Þegar eg var uppgeingenn a fiall-
ed/ ad medtaka þær stein-toblur/ sattmaal-
ans toblur / sem Drottenn giørde vid yd-
ur/ og eg var a fiallenu * fiorutyju da-
ga/ og fiorutyju nætur / og æt ecke bra-
ud og ei drack vatn. * 2 Mos. 24/ 18. etc
10 Og Drottenn gaf mier þær * tvær
stein-toblur/ skrifadar med Guds fyng-
re / og a þeim (var skrifad) epter øllum
þeim ordum/ sem Drottenn talade vid ydur
a fiallenu/ midt af elldenum/ a samkom-
unnar dege. * c. 4 / 13. etc.
11 Og þad skiede / þegar þeir fioru-
tyju dagar og fiorutyju nætur voru wte /
þa gaf Drottenn mier þær tvær stein-tob-
lur/ (sem voru) sattmaalans toblur.
12 Og Drottenn sagde til myn : tak
* þig upp / gack fliootlega ofann hier
fra / þvi þad foolk / sem þu wtfærder
af Egyptalande/ hefur fordiarfad þad/
þeir eru fliootlega vikner af þeim veige/
sem eg baud þeim / þeir hafa giort sier
eitt steipt bylæte. * 2 Mos. 32/ 7
13 Og Drottenn sagde til myn / seig-
iande : eg hefe sied þetta foolk / og sia/
þad er * eitt hardsvyrad foolk.
* 2. Mos. 32/ 9.
14 Laat mig vera / og eg vil eide-
leggia þa/ og afmaa þeirra nafn under
Himnenum / og eg vil giøra þig ad einu
sterkara & margfalldara foolke enn þetta.
15 Og * eg snere mier/ og gieck of-
ann af fiallenu/ og fialled brann med ellde/
og hafde þær tvær sattmaalans toblur i
bædum mynum hendum.
* 2. Mos. 32/ 15. etc.
16 Og eg sa/ og sia / þa hafdud
þier syndgad i moote Drottne ydar Gude/
þier hafdud giørt ydur eirn steiptann kaa-
lf / þier vorud fliootlega vikner af þeim
veige / sem Drottenn hafde boded ydur.
17 Þa took eg bædar toblurnar / og
* kastade þeim af bædum mynum hend-
um/ & sloo þær sundur fyrer ydar augum.
* 2. Mos. 32/ 19.
18 Og fiell nidur fyrer Drottne/ sem
fyrrum/ fiorutyju daga og fiorutyju næt-
ur/ eg æt ei braud/ og ei drack vatn/ fyr-
er allra ydar synda saker/ sem þier synd-
gudud / ad giøra þad vonda fyrer Drott-
enns augum / ad uppegna hann.
19 Þvi eg ottadest fyrer þeirre reide
og þeirre bræde/ med hverre Drottenn var
moodgadur yfer ydur / ad eideleggia yd-
ur/ enn Drottenn heyrde mig og so þad sinn.
20 Enn Drottenn var særlega reidur
uppa * Aaron/ ad eideleggia hann/ enn eg
bad

bad og fyrer Aaron a þeim sama tijma.
* 2. Mos. 32/ 21.
21 Enn ydar synd / þann kalf / sem
þier høfdud giørt / took eg / og upp-
brende hann med ellde / og malde hann /
ad hann vard mulenn i smatt / (ad hann
vard) ad dupte / og eg kastade hanns dup
te i lækenn / sem rennur nidur af fiallenu.
22 So giørdu * þier Drottenn og
reidann i Tabeera og i Massa / og hia
Gyrndar grøfunum. * 2. Mos. 17/ 7.
4. Mos. 11/ 4.
23 Og þa Drottenn sende ydur af
Kades Barnea / og sagde: ganged þan
gad upp / og inntaked landed / sem eg
hefe gefed ydur / þa voru þier Drott-
enns Guds ydar munne ballstyruger / og
trwdud ecke a hann / og hlijddud ei helld-
ur a hanns raust.
24 Þier hafed * vered ballstyruger
moot Drottne / so leinge sem eg hefe
þeckt ydur. * v. 7.
25 Þa fiell * eg nidur fyrer Drott-
ne / fiørutiju daga og fiørutiju næt
ur / a hverium eg laa þar / þvi Drottenn
sagde / ad hann villde eideleggia ydur.
* 2. Mos. 32/ 11. etc.
26 Og eg bad til Drottens / og sag
de: Drottenn / Drottenn / fordiarfa ecke
þitt foolk og þinn arf / sem þu endur-
leyster med þijnum stoora krapte / sem
þu wtfærder af Egyptalande med eirn
re volldugre hende.
27 * Minnstu a þijna þienara / a
Abraham / a Isaak og a Jakob / lijt
ecke a þessa foolks hardwd / og til þess
ogudlega athæfes / og þess syndar:
* 2. Mos. 32/ 13.
28 Ad þad land ecke skule * seigia /
af hvøriu þu wtfærder oss: af þvi
Drottenn kunne ecke færa þa inn i þad
land / sem hann hafde sagt þeim / og af
hanns hatre til þeirra / færde hann þa
wt / ad slaa þa i hel i eydemørkenne.
* 2. Mos. 14/ 16.
29 Og þeir eru þitt foolk / og *
þinn arfur / hvørn þu wtfærder med þi
nne stooru magt / og med þijnum wt-
riettum arme. * 2. Mos. 19/ 5.

X. Capitule.

Israels Børn amminnast til ad elska Gud.

þeim sama tijma sagde
Drottenn til mijn: * wtt
skier þier tvær stein-
tøblur / sem þær fyrre /
og stijg upp til mijn a
fialled / og gior þier
** eina ørk af trie. * 2. Mos. 34/ 1.
** 2. Mos. 25/ 10.
2 * So vil eg skrifa þau ord a
tøblurnar / sem voru a þeim fyrre tøb
lum / sem þu ** sloost sundur / og þu
skallt leggia þær i ørkena. * c. 9/ 10.
** 2. Mos. 32/ 19.
3 So giørde eg eina ørk af Sithim
trie / og * wtskar tvær stein-tøblur /
sem þær fyrre / og gieck uppa fialled /
og þær tvær tøblur voru i minne hende.
* 2. Mos. 34/ 4.
4 Þa skrifade hann a tøblurnar /
epter þeirre fyrre skrift / þau tiju ord /
sem Drottenn talade til ydar a fiall-
enu / midt af elldenum / * a samkom-
unnar dege / og Drottenn gaf mier þær.
* C. 9/ 10.
5 So snere eg mier / og gieck ofann
af fiallenu / og lagde tøblurnar i þa
ørk / sem eg hafde giørt / og þær voru
þar / epter þvi sem Drottenn baud mier.
6 Og Israels børn fooru fraa
Beroth / sem voru * Jaakans børn i
Moseth / þar deyde Aaron / og var graf
enn þar / og hanns ** son Eleasar vard
prestur i hanns stad. * 4. Mos. 33/ 32.
** 4. Mos. 20/ 28. etc.
7 So fooru þeir þar fra til Gud-
goda / og fraa Gudgoda til * Jatbad /
eins lands / hvar vatns-læker eru.
* 4. Mos. 33/ 33.
8 A þeim tijma liet Drottenn fraa-
skilia Levi kynkvijsl / til ad bera Drott
enns sattmaals ørk / ad standa * fyrer
Drottens augsyn / til ad þioona hon-
um / og ad blessa i hanns nafne / allt til
þessa dags. * c. 18/ 5/ 7.
9 Þar fyrer skyllde * Levi aung-
vann

vañ hluta eda arf hafa med sijnum
brædrum / Drottenñ hañ er hañs arf-
ur/ sem Drottenñ þiñ Gud sagde høn-
um. * 4. Mos. 18/ 20. etc.
10 Og eg stood a fiallenu sem þa
firre daga/ * fiørutiju daga og fiøru-
tiju nætur / og Drottenñ heyrde mig og
eirneñ þ siñ/ (ja) Drottenñ villde ecke
fordiarfa þa. * 2. Mos. 32/11/14. etc.
11 Og Drottenñ sagde til mijn: sta-
tt upp/ gack burt/ad fara fyrer foolk-
enu / ad þeir meige koma iñ / ad sitia
landed / hvørt eg soor þeirra fedrum/
ad giefa þeim.
12 Og nu Jsrael/ hvad * heimter
Drottenñ þiñ Gud af þier ? utañ ad
þu skuler ottast Drottenñ þiñ Gud/ad
ganga a øllum hañs vegum / og ad el-
ska hañ / og * * ad þioona Drottne
þijnum Gude af þijnu giørrøllu hiar-
ta/og af þiñe giørvallre saalu:
* Mich. 6/ 8. ** 5. Mos. 6/ 5.
13 Ad hallda Drottenñs bod/og ha-
ñs skickaner/ sem eg byd þier i dag/ ad
þad skule ganga þier vel.
14 Sia/ Himnarner og Himnañа
Himnar / Jørdeñ/ og allt þad/sem er
þar i/heyra Drottne þijnum Gude til
15 Þo * hefur Drottenñ alleinasta
halloed sier til þiña fedra/ad elska þa/
og hefur wtvaled þeirra afkvæme ept-
er þa/ja ydur af øllu foolke/ * * sem
a þessum dege. * c. 7/ 6. * * c. 4/38.
16 Þar fyrer * skulu þier umskie-
ra ydar hiartans forhwd/ og vera ecke
leingur * * hardhnackader.
* C. 30/ 6. etc. ** 2. Mos. 31/ 9.
17 Þvi Drottenñ ydar Gud er eirn
Gud yfer gudunum / og eirn Drottenñ
yfer drottnunum / sa stoore Gud/ sa
megtuge og hrædelege / sem * virder
ecke persoonur / og tekur ei gaafur.
* P. G. 10/ 34. etc.
18 Sem skickar fødurlausum børn
um og eckium riett/ og sem elskar fram
ande/ad hañ giefur þeim braud og klæde
19 Þar fyrer skulu þier og * elska
hañ framande / þvi þier hafed vered
framande i Egyptalande.
* 2. Mos. 22/ 21. etc.
20 Þu skallt ottast * Drottenñ þiñ
Gud/þu skallt þioona hønum/þu ska-
llt hallda fastlega vid hañ / og sveria
vid hañs nafn. * c. 6. 13. etc.
21 Hañ er þiñ lofstyr / og hañ er
þiñ Gud/sem hefur giort þessa stooru
og hrædelegu hlute vid þig / sem þijn
augu hafa sied.
22 Þijner fedur fooru ofañ i E-
gyptaland/ hier um * siøtiju persoon-
ur/ eñ nu hefur Drottenñ þiñ Gud sett
þig sem stiørnur a Himmenum i marg
fiølda. * 1. Mos. 46/ 27. etc.

XI. Capitule.

Hvar fyrer Jsraels Børn skylldu el-
ska Gud / og hallda hañs Bod.

So skalltu elska Drottenñ
þiñ Gud / og taka vara
* a hañs varatekt / og
hañs skickunum/og hañs
riettindum/og hañs bod
um/alla daga. * c. 8. 6
2 Og þier skulud vita i dag/ ad eg
tala ecke vid ydar børn/ sem ecke skyn-
ia/ og sem ecke hafa sied Drottens yd-
ars Guds aga / hañs mikelegleika/ ha-
ñs volldugu hønd / og hañs wtriett-
añ arm.
3 Og hañs tækn og hañs giør-
ninga/sem hañ giørde a medal Egypt
skra/a Pharao/koonungenum i Egypta
lande/og a øllu hañs lande.
4 Og hvad hañ giørde * a Egypt
skra magt/ a þeirra hestum og a þeir-
ra vognum / þegar hañ færde vatned i
þvi rauda hafe yfer þa / þar þeir ell-
tu ydur / og Drottenñ eydelagde þa/ til
þss a þeñañ dag. * 2. Mos. 14. 25/ 27.
5 Og hvad hañ hefur giørdt a yd
ur i eydemørkeñe/ þangad til þier erud
komner allt til þessa stadar.
6 Og hvad hañ giørde * vid Da
tan og Abiram Eliabs syne/ sem var
Rubens son / ad Jørdeñ uppliet siñ
muñ / og uppsvelgde þa / og þeirra

hws / og þeirra fiølld / og allt þad
gots / ſem þeir høfdu ødlaſt / midt á
medal þeſſ giørvalla Iſraels.
* 4. Moſ. 16/ 31. etc.
7 Þvi * ydar augu hafa ſied alla
Drottens ſtoora giørninga / ſem hann
hefur giørt. * c. 7/ 19. c. 29. 2.
8 Þar fyrer * ſkulud þier hallda
allt þad bodord/ ſem eg býd ydur i dag/
ad þier meiged verda ſterker og koma
inn og ſitia landed/ til hvørs þier fared
ad ſitia þad. * c. 7. 11.
9 Og ad þier meiged * leinge lifa
i landenu / hvørt Drottenn ſoor ydar
fedrum / ad giefa þeim og þeirra af-
kvæme / eitt ** land/ ſem flýtur med
miolk og hunange. * c. 4. 40.
** c. 8/ 7. 2. Moſ. 3/ 17.
10 Þvi þad land/ til hvørs þu kie
mur / ad ſitia þad/ þad er ecke ſem Æ-
gyptaland / hvar fra þier erud wtfar-
ner/ þar ſem þu ſáder þýnu ſæde/ og
matter ſialfur ganga og vøkva þad
ſem eirn jurtagard.
11 Enn þad land/ til hvørs þier nu
anged til ad ſitia þad/ þad er eitt la-
nd med fiøllum og dølum / af Himen-
ſens regne ſkalltu drecka vatn.
12 Eitt land / ſem Drottenn þinn
Gud giefur giætur ad / ia Drottens
þýns Guds augu / (ſia) ſtadfaſtlega
þar a/ fra árſens upphafe og til ár-
ſens enda.
13 Og þad ſkal ſkie / ef * þier al-
varlega heyred til minna bodorda / ſem
eg býd ydur i dag/ ad þier elſked Drott
enn ydar Gud / og þiooned hønum af
ydar giørvøllu hiarta/og af ydar giør
vallre ſál: * c. 28. 1/2. 3. Moſ. 26. 3.
14 Þa vil eg giefa ydar lande *regn
a ſýnum týma/ árla og ſýd/ad þu ſaf
ner þýnu korne/ og þýnu nýu výne / og
þýnu oleo. *3. Moſ. 26. 4. Joel 2. 23.
15 Og eg vil giefa þýnum kvikfie-
nade gras a mørkenne / og þu ſkallt eta
og verda mettur.
16 Taked ydur vara/ad ydar hiør
tu verde ecke villt / ad þier vyked fra
og þiooned framande gudum/og tilbid-
ied þa.
17 Og ad Drottens * reide verde
þa grøm yfer ydur/ og lyke Himenenn
aptur/ad þar kome eckert regn/ & Jørd
ena/ ad hun giefe ecke ſinn grooda/og þi
er (þa) **ſnarlega eideleggeſt af þvi
gooda lande/ſem Drottenn hefur giefed
ydur. * 3. Moſ. 26. 19. ** 5. Moſ.
4/ 26. C. 28/ 20.
18 So * legged þeſſe mýn ord a yd
ar hiarta/og a ydar ſál/og binded þau
til eins teikns a ydar hendur / ad þau
kunne vera til ſpánga millum ydar aug
na. * c. 6. 6. Ordsk. 6. 21.
19 Og kienned * ydar børnum þau/
til ad tala þar umm/nær þu ſitur i þý-
nu hwſe/ og nær þu geingur a veigen-
úm / og nær þu leggur þig nidur / og
nær þu ſtendur upp. * c. 6. 7.
20 Og ſkrifa þau a (þýna) dyra-
ſtafe/ i þýnu hwſe / a þýn port.
21 Ad þier og ydar børn meiged lei-
nge lifa i þvi lande / ſem Drottenn ſoor
ydar fedrum / ad giefa þeim / ſo leinge
ſem dagarner af Himnenum vara á
Jørdunne.
22 Þvi ef þier koſtgæfelega hallded
øll þeſſe bodord/ſem eg býd ydur / til ad
giøra þar epter / ad elſka Drottenn ydar
Gud / ad ganga á øllum hans vegum /
og ad áhánga hønum.
23 Þa mun Drottenn burt reka allar
þeſſar þiooder fyrer ydur/ ad þier ſo ſkul
ud leggia under ydur / * ſtærra og ſterk
ara foolk enn þier erud. * c. 7/ 1.
24 Ja * hver ſa ſtadur ſem þier ſet
ied ydar foot á/ hann ſkal heyra ydur til/
frá eydemørkenne og Libanon/ fra vatns
fallenu/ þvi vatnsfalle Phrat / og allt
til þeſſ ydſta hafs / ſkulu ydar landa-
merke vera. * Joſ. 1/ 3/ 4. c. 14/ 9.
25 Þar ſkal engenn (madur kunna)
ſtanda ydur a moote / Drottenn ydar Gud
mun láta ydar otta / og ydar ſkielfing
koma yfer hvørt land / hvørt ſem þier
reiſed / ſem hann hefur ſagt ydur.
26 Sia/* eg legg ydur i dag fyrer
bleſſan

blessan og bølvan. * C. 30. 1/ 15/ 19.

27 * Blessan/ nær þier hlyded Drottens ydar Guds bode / sem eg byd ydur i dag. * C. 28/ 2. etc.

28 Eñ * bølvan/ ef þier ecke hlyded Drottens ydar Guds bode / og vykeð af þeim veige/ sem eg byd ydur i dag/ ad ganga * * epter framande gudum/ sem þier ecke þecked. * C. 27/15 * * C. 8/19

29 Og þa skal skie/ nær Drotteñ þiñ Gud færer þig i þad land / til hvørs þu kiemur / til ad eignast þad / þa skalltu gefa blessanena a þvi fialle * Grizim/ og bølvanena a þvi fialle Ebal.
* C. 27. 12/ 13.

30. Eru þau ecke hinumeigeñ Jordanar / bak til vid veigeñ i moot soolareñ ar nidurgaungu / i Cananitans lande / sem byr a mørkeñe / þvert yfer fra Gilgal hia * More slettum?
* 1. Mos. 12/ 6.

31 Þvi þier ganged yfer Jordan/ ad koma iñ / til ad sitia landed / sem Drotteñ ydar Gud giefur ydur/ og þier skulud sitia þad/ og bwa i þvi.

32 So taked vara a / ad þier giøred epter øllum þeim skickunum / og þeim riettendum/ sem eg legg ydur fyrer i dag.

XII. Capitule.

Hvørneñ Gud villde dyrkast af Jsrael.

Þessar eru þær skickaner og þau riettinde/ sem þier skulud hallda/ ad þier giøred þar epter/ i þvi lande/ sem Drotteñ þiña fedra Gud hefur giefed þier til ad sitia þad alla daga/ sem þier lifed a Jørduñe.

2 Þier skulud aldeiles eydeleggia * alla þa stade/ hvar heidingiarner/ hvøria þier skulud iñtaka/ hafa þioonad þeirra gudum / a þeim hau fiøllum / og a hædunum / og under øllum grænum triam. * C. 7. 5.

3 Og þier skulud * slaa þeirra ølturu nidur / og brioota þeirra stoolpa sundur / og * * uppbreña þeirra lunda med ellde / og sundurmola þeirra guda / (wtskoreñ) bylæte / og eydeleggia þeirra nafn af þeim sama stad.
* 4. Mos. 33/ 52. * * 5. Mos. 7/ 25.

4 Þier skulud ecke giøra vid Drotteñ ydar Gud so.

5 Eñ a * þeim stad/ sem Drotteñ ydar Gud wtvelur af øllum ydar kynkvyslum/ til ad setia sitt nafn þar/ ad hañ vilie bwa þar / skulu þier spyriast epter / og koma þangad. * 2. Mos. 20. 24. C. 29/42. 1. Kong. 8/29. C. 9/3. 2. Kong. 21/ 4. 2. Kron. 7/ 12.

6 Og þangad skulud þier færa ydar breñe-offur / og ydar (øñur) offur/ og ydar tiunder / og ydar handa upplipting ar (offur/) og ydar heit/ og ydar frivilliug (offur/) og þa frumbornu af ydar fienade og ydar saudum.

7 Og þar skulud þier eta fyrer Drottne ydar Gude/ og vera glader i øllu þvi/ sem þier med ydar høndum og ydar heima foolk bered þangad / med hvøriu Drotteñ þiñ Gud hefur blessad þig.

8 Þier skulud ecke giøra nockud soddañ / sem vier giørum hier i dag / sierhvør allt sem honum þyker riett.

9 Þvi þier erud ecke eñ nu komner til hvyldarenar/ ei helldur til þess arfs/ sem Drotteñ þiñ Gud giefur þier.

10 Eñ þier skulud ganga yfer Jordan/ og bwa i landenu/ sem Drotteñ ydar Gud giefur ydur til arfs / hañ mun gefa ydur roosemd / fyrer øllum ydar fiandmønum allt um kring/ og þier skulud bwa ugalaust.

11 Og þar skal vera * sa stadur/ sem Drotteñ ydar Gud mun wtvelia / til ad laata sitt nafn bwa þar / þangad skulud þier fæthe allt þad/ sem eg byd ydur/ ydar breñe-offur / og ydar (øñur) offur/ * * ydar tiunder / og ydar handa upplipting ar (offur/) og øll ydar wtvaleñ heit/ hvørium þier munud lofa til Drottens. * v. 5. etc. * * C. 14. 22.

12 Og þier skulud vera glader fyrer Drottne ydar Gude / þier og ydar syner/ og ydar dætur/ og ydar þienarar/ og ydar þioonustu foolk og * Leviteñ / sem er

iñañ

jnan ydar porta / þvi hañ hefur aungva
hlutdeild eda: arf med ydur.

* 4. Mos. 18/ 24. etc.

13 Tak þier vara/ad þu ecke offrer
þÿnu breñe-offre a nockrum af þeim
stødum/ sem þu sier:

14 Helldur a þeim stad/ sem Drottieñ
wtvelur / medal eitnrar af þÿnum ætt-
kvijslum / þar skalltu offra þÿnu breñe-
offre/ og þar skalltu giora allt þad/sem
eg byd þier.

15 Þo mætt þu slætra og eta kiøt /
epter allre þiñar sælar lifting/epter Dro
ttens þÿns Guds blessan/ sem hñ hefur
gefed þier iñañ allra þiña porta / bæde
sa øhreine og sa hreine ma eta þad /
sem eitt rædÿr / og sem eirn hiort.

16 Þo so / ad þier * eted ecke blood-
ed/ a Jordena skulud þier steipa þvi/sem
vatne. * 3. Mos. 3. 17.

17 Þu mætt ecke eta iñañ þiña por-
ta af tÿundene af þÿnu korne/og af þÿ-
nu nÿju vÿne / og af þÿnu nÿju vleo / et
helldur af þvi frumborna af þÿnum þie
nade/eda þÿnum saudum / eda af nock
ru þÿnu heite/ sem þu hefur heited / eda
af þÿnu sialfvilliugu (offre/) eda af
þiñar handar upplifsingar (offre.)

18 Eñ þu skallt eta þad * fyrer
Drottne þÿnum Gude./ a þeim stad/
sem Drottieñ þiñ Gud wtvelur/ þu og
þiñ sonur/og þÿn dootter/og þiñ þien
are/og þÿn þioonustu-stwlka/ og Levit
eñ/ sem er iñañ þiña porta/og þu ska-
llt vera gladur fyrer Drottne þÿnum
Gude / af øllu þvi þÿnar hendur bera
fram. * c. 14. 23.

19 Tak þier vara/ad þu * ecke yf-
ergiefer Levitañ alla þÿna daga i þÿ-
nu lande. * c. 14. 27.

20 Nær Drottieñ þiñ Gud giører
þÿn * landamerke vÿdare/ so sem hañ
hefur sagt þier / og þu seiger : eg vil
eta kiot / þvi þÿn saal hefur lifting til
ad eta kiot / so mættu eta kiøt / sem
þÿn saal alleiles girnest. * c. 19. 8.
1. Mos. 28/ 14.

21 Eñ sie stadureñ langt fra þier/
sem Drottieñ þiñ Gud hefur wtvaled/
til ad setia sitt nafn þar/ þa skalltu
slætra af þÿnum fienade/ eda af þÿn-
um saudum/ sem Drottieñ hefur gief-
ed þier/ eins sem eg hefe boded þier/ og
eta þad iñañ þiña porta / epter allre
þiñar sælar girnd.

22 Þo lÿka sem * madur etur eitt
rædÿr eda eirn hiort/ so mætt þu eta
þad / sa øhreine og sa hreine ma eta
þad eins. * v. 15.

23 Alleinast a halld þier stødugleg/
ad þu ecke eter blooded/ þvi blooded þad
er sæleñ / þar fyrer skallt þu ecke eta
sælena med kiøtenu.

24 Þu skallt ecke eta þad/ þu ska-
llt wthella þvi a Jordena/sem vatne.

25 Þu skallt ecke eta þad / ad þad
meige ganga þier vel/og þÿnum børn-
um epter þig/nær þu hefur giort þad/
sem riett er fyrer Drottens augum.

26 Samt nær þu villt helga nockud/
sem þier tilheyrer/ eda giora þÿn
heit/þa skalltu taka þad / og koma til
þess stadar/sem Drottieñ mun wtvelia.

27 Og offra þÿnum breñe-offrum /
kiøtenu og bloodenu a Drottens þÿns
Guds altare / og blooded af þÿnu offre
skal wthellast a Drottens þÿns Guds
altare / og þu skallt eta kioted.

28 Sia til/ og heyr øll þesse ord/
sem eg byd þier / ad þad meige ganga
þier vel/ og þÿnum børnum epter þig
æfenlega/nær þu hefur giort þad/sem
gott og riett er fyrer Drottens þÿns
Guds augum.

29 Nær Drottieñ þiñ Gud hefur eide
lagt heidingiana fyrer þier / þangad
sem þu fer/ ad iñtaka þa / og þu ætt
þa/ og bÿr i þeirra lande:

30 Þa * vara þig/ad þu ecke fall-
er i snøru epter þeim/ med þvi ad þeir
eru eidelagder fyrer þier / og þu ecke
skeiter um þeirra gude/ og seiger: eins
sem þessar þiooder þioonudu þeirra
gudum/ so vil eg og so giora.
* C. 18/ 9. Jos. 23/ 7.

31 Þu skallt ecke so fara ad fyrer

Drottne þijnum Gude / þui þeir giør-du vid þeirra gude allt þad/ sem er vid urstiggelegt fyrer Drottne / sem hañ hatar. Þui þeir hafa eirneñ brendt þeirra syne og þeirra dætur i ellde fyrer þeirra gudum.

32 Þier skulud hallda allt þad ord/ sem eg byd ydur/ ad giøra (þar epter/) þu * skallt ecke leggia þar til / og ei taka þar fra. * c. 4. 2. etc.

XIII. Capitule.

Eins Falsspamañs / Eins Villu-mañs / og Afgudadyrkunar Stadar Straff.

f nockur spamadur eda sa / sem dreymer eirn draum / rijs upp a med-al ydar / og giefur þier eitt teikn eda nockud und-arlegt:

2 Og þad teikn eda undarlegur hlu-tur kiemur/ sem hñ sagde til þijn/ seig-iande: * lætum oss epterfylgia ødrum gudum/ sem þu þeckter ecke/ og þioona þeim. * v. 6/ 13.

3 Þa skalltu ecke hlyda þess sama spamañs ordum/ ellegar draumamañ-enum/ sem dreymde þad/ þui Drotteñ ydar Gud * freistar ydar/ ad hañ vill reina / hvort þier elsked Drotteñ ydar Gud i ydar giørvøllu hiarta/ og i yd-ar giørvallre sælu. * c. 8. 2.

4 Þier skulud epterfylgia Drottne ydar Gude/ og ottast hañ/ og hallda ha-ñs bod/ og heyra a hañs raust/ og þioona hønum/ og ahanga hønum.

5 Eñ sa same * spamadur/ eda sa sem dreymde þañ draum / skal deydast / af þui hañ hefur talad/ ad snwa (ydur) fra Drottne ydar Gude / hañ sem wt-færde ydur af Egyptalande/ og wtleyste þig af þrælaña hwse / ad svykia þig af þeim veige/ sem Drotteñ þiñ Gud hefur byfalad þier/ ad ganga a/ Og þu skallt adskilia þad vonda fra þier. *c. 18. 20.

6 Nær þiñ brooder / þiñar moodur son / eda þiñ son / eda þyn dootter / eda þyn hustru a þijnum arme/ eda þiñ vin-ur / er þu elskar sem þyna sal / rædur þier i leyne/ og seiger: lat oss ganga og þioona ødrum gudum / sem þu eda þijn-er fedur ecke þecktu.

7 Af þioodaña gudum/ sem eru allt um kring ydur/ hvort helldur þeir eru nærre þier eda langt fra þier/ fra þeim eina Jardar enda / og til þess aññars Jardarenda.

8 Þa samþick ecke med hønum / og hlyd hønum ecke / og þitt * auga skal ecke þyrma hønum/ og þu skallt ecke aum-kast / og ei skyla hønum. * c. 19. 13.

9 Eñ * þu skallt sla hañ endelega i hel / þyn hønd skal vera hin fyrsta a hønum til ad deyda hañ / og sydañ þess almeña fooIks hønd. * c. 17. 5/ 7. C. 18/ 20.

10 Og þu skallt grysta hañ med stein-um/ og hañ skal deya/ þui hañ leitadest epter / ad svykia þig fra Drottne þijn-um Gude/ sem wtfærde þig af Egypta-lande / af þræla hwsenu.

11 Uppa þad ad giørvallur Jsrael * meige þad heyra / og ottast / og ecke framar take sier fyrer ad giøra soddañ vonda breitne a medal ydar. * C. 17/ 13. C. 19/ 20.

12 Ef þu heyrer i nockrum af þijn-um stødum/ sem Drotteñ þiñ Gud gief-ur þier ad bwa þar i / ad mañ seiger:

13 Þar eru nockur Belials børn wt-geingeñ fra þier / og villtu þeirra stadar iñbyggiara/ og søgdu: * lætum oss gan-ga burt og þioona ødrum gudum / sem þier ecke vissud til. * c. 2. 6.

14 Þa skalltu ransaka / og grenslast/ og spyria kostgiæfelega (þar uñ/) og ef þad finst i sañleika / ad þad ord er vyst / ad þesse vidurstygd er skien a med-al ydar.

15 Þa skalltu endelega sla borgar-ana i þeim sama stad med hvøssu sver-de/ (ja) fordiarfa hañ / med øllu þui/ sem er i hønum / og hañs fienad med hvøssu sverde.

16 Og þu skallt safna øllu herfan-ge þar af / midt a hañs gøtu/ og brena upp

upp med ellde / bæde staden̄ og allt herfanged þar af / allssaman̄ fyrer Drottne þÿnum Gude / ad þad verde ein hrwga æfen̄lega / hañ skal ecke byggiast framar.

17 Og lát eckert af þvi banfærda áhanga þiñe hende / ad Drotten̄ meige snwast frá siñar grymdar-bræde / og giefa þier nád / og myskuna sig yfer þig / og auka þig / eins sem hañ hefur svared þÿnum fedrum.

18 Þvi þu hefur heyrt Drottens þÿns Guds raust / ad hallda øll hañs bod / sem eg byfala þier i dag / ad þu giorer þad / sem riett er fyrer Drottens þÿns Guds augum.

XIV. Capitule.

Sorg epter eirn daudañ / Hvad þar máte etast / Umsorgun fyrer Levitunū.

Þier erud Drottens ydars Guds børn / þier * skulud ecke sara ydur / eda raka ydur i millum ydar augna vegna þess dauda.
* 3. Mos. 21 / 5. etc.

2 Þvi þu ert Drottne þÿnum Gude * eitt heilagt foolk / og Drotten̄ hefur * * wtvaled þig / ad vera hønum eitt eigendooms foolk / fram̄ yfer allar þiooder / sm̄ eru a Jardar-krÿngluñe. * C. 7. 6. etc.
** C. 4 / 20.

3 Þu skallt eckert viðurstiggelegt eta.

4 Þesse eru * þau dÿr / sem þier skulud eta / uxe / lamb af saudunum / og kid af geitunum. * 3. Mos. 11. 2. etc.

5 Hiørtur og rádÿr / og ville-uxe / og stein-hafur / og skoogar-geit / og wr-uxe / z steingeit.

6 Og allur fienadur / sem hefur klaufer / og sem adskilur tveggia klaufa klofning / sem tiggur joortur / á medal fienadarens / þad skulud þier eta.

7 Eñ þier skulud ecke eta þetta af þvi / sem tiggur joortur / og af þeim / sem hafa adskildar klaufer : ulfalldañ / og hierañ / og caninuna / þvi þau tiggia jortur / og skilia þo ecke klaufena ad / þau skulu vera ydur ohrein.

8 Eñ svÿned / þo ad þad adskilie klaufena / þa af þvi / þad tiggur ecke joortur / skal þad vera ydur ohreint / Þier skulud ecke eta af þeirra kiøte / og ecke snerta þeirra hræ.

9 Þetta * skulud þier eta af øllu þvi / sem er i vatnenu / allt þad / sem hefur ugga og hreistur skulud þier eta.
* 3. Mos. 11 / 9.

10 Eñ allt þad / sem ecke hefur ugga og hreistur / skulud þier ecke eta / þad er ydur ohreint.

11 Þier meiged eta allañ hreinañ fugl.

12 Eñ þetta er þad / sem þier skulud ecke eta af þeim : ørnen̄ / og haukuren̄ / og strand-ørnen̄.

13 Og krákañ / og skaden̄ / og glentañ epter siñe tegund.

14 Og allra handa hrafnar epter þeirra tegund.

15 Og strwts-ungen̄ / og nátt-uglañ / og gaukuren̄ / og spor-haukuren̄ med siñe tegund.

16 Fálken̄ / og horn-uglañ / og kiooen̄.

17 Og blædar-mwsen̄ / og pelicanen̄.

18 Og máfuren̄ / og storkuren̄ / og hegren̄ med siñe tegund / og veidehoppañ / og mwsarbrooderēn.

19 Og allur fugl / sem skrÿdur / sá skal vera ohreinn fyrer ydur / þeir skulu ecke etast.

20 Eñ þier skulud eta allrahanda hreinañ fugl.

21 Þier skulud * eckert hræ eta / eñ þu skallt giefa þeim framanda þad / sem er iñañ þiña porta / og hañ má eta þad / edur selia þeim framanda þad / þvi þu ert Drottne þÿnum Gude eitt heilagt foolk / þu skallt * * ecke siooda kided i siñar moodur miolk. * 2. Mos. 22. 31. etc.
** 2. Mos. 23 / 19. etc.

22 Þu skallt rÿflega * tíunda alls þÿns sæds grooda / sem kiemur af mørk-eñe hvert ár. * 3. Mos. 27. 30.

23 Og * eta þad fyrer Drottne þÿnum Gude á þeim stad / sem hañ wtvelur / ad hañs nafn skule bwa þar / tíunder af þÿnu korne / af þÿnu (nÿa) vÿne / og af

þynu (nyja) oleo / og þa frumbornu af
þynum fienade/og þynum saudum/ad þu
meiget læra ad ottast Drottenn þinn Gud
alla daga. * c. 12. 17/ 18.

24 Enn nær vegurenn er þier oflang-
ut/ ad þu kant ecke bera soddann (þang-
ad/) þvi sa stadur er oflangt fra þier /
sem Drottenn þinn Gud hefur wtvaled/ ad
setia sitt nafn þar/nær Drottenn þinn Gud
hefur blessad þig.

25 So sel þad fyrer peninga / og
tak peningana i þyna hond / og gack
til þess stadar/ sem Drottenn þinn Gud
hefur wtvaled.

26 Og kaup aptur fyrer sømu pen
inga/allt hvad þyn saal hefur lyst til/
af fienade/ og af saudum / af vyne/og
* af sterkum dryck / eda af øllu þvi /
sem þyn saal girnest / og et þar fyrer
Drottens þyns Guds augsyn/ og vert
gladur þu og þitt hws. *3. Mos. 10. 9

27 Enn Leviten/ sem er innann þinna
porta/ hann skalltu ecke yfergiefa/ þvi
hann hefur * aungva hlutdeild eda arf
med þier. * 4. Mos. 18. 24. etc.

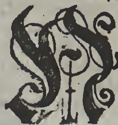
28 Seinast hvørt þridia ar skallt
þu fraskilia alla tyund af þinne inntekt
a sama are/og hana skalltu leggia inn-
ann þinna porta.

29 So skal Leviten koma/ þvi hann
hefur aungva hlutdeild eda arf med þi
er/ og sa framande / og sa fodurlau-
se/ og eckiann/ sem er innann þinna porta/
z þau skulu eta og mettast/uppa þ ad
Drottenn þinn Gud skule * blessa þig i
øllum þinna handa verkum/sem þu mu
nt giøra. * c. 28. 1. etc.

Ordsk. 11. 24/ 25.

XV. Capitule.

Þess Siøunda Ars Uppgiøf. Umm
Eirn Broodur sem verdur selldur.
Umm þann Frumborna.

ær siø ar eru wte/
skalltu hallda * upp-
giøf. * 2. Mos. 23. 11.
3. Mos. 25/ 10.

2 Og þesse er upp
giafarennar hattur /
ad hvør sa / sem hefur lanad nockud
wt/ af sinne hende / skal uppgiefa þad/
hvør sem hefur lanad synum naunga/
skal ecke þreingia synum naunga/ eda
synum broodur/ þvi mann hefur kallad
þad uppgiøf fyrer Drottne.

3 Þeim framande mattu þreing-
ia/enn þad sem þu att hia þynum brood
ur / skal þyn hond lata sleppa.

4 Alleinast a/ad þar skule ecke vera
eirn þurfamadur a medal ydar / þvi
Drottenn mun miøg blessa þig i þvi
lande/sem Drottenn þinn Gud giefur þi
er til arfs/ ad eiga þad.

5 Þar sem * þu þo vissulega hlyder
Drottins þyns Guds raust/ ad hallda
og giøra øll þesse bod/ sem eg byd þier
i dag/þvi Drottenn þinn Gud hefur * *
blessad þig / sem hann hefur talad til
þyn. * c. 28. 1/ 2. ** c. 14. 29.

6 Og þu munt * lana mørgu fool
ke/ enn þu munt ecke taka til lans / og
stioorna yfer mørgu foolke/enn þeir mu
nu ecke stioorna yfer þier. * c. 28. 12.

7 Ef þar verdur eirn fatækur a
medal ydar / af einum af þynum bræd-
rum/ i nockrum af þynum stodum i þy
nu lande/sem Drottenn þinn Gud giefur
þier / þa skalltu ecke forherda þitt
hiarta / og ecke lykia þyna hond fyrer
þynum fatæka broodur.

8 Enn * þu skallt vissulega lata
þyna hond upp fyrer hønum/ z vissu-
lega lana hønum / epter þvi sem hann
hefur þørf / þad hann vantar.
* Luc. 6/ 34. etc.

9 Tak þier vara / ad þar ecke sie
Belials høndlan i þynu hiarta/ ad þu
skuler seigia: þad siounda ar / upp-
giafarennar ar er nærre / og þu skuler
lyta illa uppa þinn fatæka brodur / og
ecke giefa hønum/þa mun hann hroopa
yfer þier til Drottens / og þad mun
verda þier til syndar.

10 Þu skallt fyrer vyst giefa høn-
um/ og lata þitt hiarta ecke ydra/ ad
þu giefer hønum / þvi Drottenn þinn
Gud mun þar i moot blessa þig i øll-

um

um þijnum verkum / og i øllu þvi/sem þu tekur þier fyrer.

11 Af þvi þar mun * ecke vanta fatæka i landenu / þvi bijd eg þier og seige/ad þu skuler vijst upplata þijna hønd fyrer þijnum broodur / og fyrer þeim/sem þreingest hia þier/og fyrer þijnum fatæka i þijnu lande.

* Matth. 26/ 11. Joh. 12/ 8.

12 Ef * þiñ brooder/eirn Ebræsk ur/eda ein Ebræsk seliast til þijn / þa skal sa þioona þier i sex aar/ og a þvi siøunda are skalltu lata hañ frij fra þier. * 2. Mos. 21. 2. etc.

13 Og nær þu lætur hañ frij fra þier / þa skalltu ecke lata hañ toom- hendtañ.

14 Þu skallt hønum rijkuglega gie- fa/af þijnum saudum/og af þiñe hlø- du/ og af þiñe (vijn-) pressu/med hvør re Drotteñ þiñ Gud blessar þig/ skall- tu giefa hønum.

15 Og þu skallt miñast / ad þu varst eiñ þræll i Ægyptalande / og ad Drotteñ þiñ Gud frelsade þig / þar fyrer bijd eg þier þetta ord i dag.

16 Og þad skal skie/ ef hañ seiger til þijn: eg vil ecke ganga wt fra þier/ þvi hañ hefur þig og þitt hws kiært/ þvi hønum lijdur vel hia þier.

17 Þa skallt * þu taka aleñ / og stijnga i hañs eyra / og i dyrnar / og hañ skal verda þier eirn æfeñlegur þien are/og þañeñ skallt þu z giøra vid þij na þioonustu stwlku. * 2. Mos. 21. 6.

18 Og lat þad ecke vera þier (of-) þwngt/ nær þu lætur hañ frij fra þi- er/þvi þad er eins daglaunara tvøfø- lld laun / hañ hefur þioonad þier sex aar / og Drotteñ þiñ Gud mun blessa þig i øllu þvi þu skallt giøra.

19 Allt þad * frumborna/sem mun fædast af þijnum fienade/og af þijnum saudum/ sem er eitt kallkyn/ skallt þu helga fyrer Drotteñ þiñ Gud/þu ska- llt ecke erfida med þijns fienadar frum- bornum/ og ecke klippa þiña sauda frumborna. * 2. Mos. 13. 2. etc.

20 Eñ þu skallt eta þad * arlega fyrer Drottne þijnum Gude / a þeim stad/ sem Drotteñ mun wtvelia/þu og þitt hws. * 3. Mos. 12. 11.

21 Eñ sieu þar * lijte a/(so ad þad er) lamad eda blindt / hvad sem hellst illt lijte þad er/þa skallt þu ecke offra þvi fyrer Drotteñ þiñ Gud.

* 3. Mos. 22. 20/ 21. etc.

22 Jñañ þiña porta * skalltu eta þad / hvort helldur þu ert ohreirn eda hreirn / eins sem eitt raadyr/ og eins sem eirn hiort. * c. 12. 15/ 22.

23 Þo skalltu ecke eta * bloo- d þar af/ þu skallt wthella þvi a Jordena sem vatne. * c. 12. 23. 3. Mos. 17. 10.

XVI. Capitule.

Þriar Arlegar Hatijder.

Þu skalltu vara a þeim (fyrsta) axins manade / ad þu þa hallder * paaska fyrer Drottne þijnum Gude / þvi a þeim (fyrsta) axins manade wtfærde Drotteñ þiñ Gud þig af Ægyptalande/ um nootte ena. * 3. Mos. 23. 5. etc.

2 Og þu skallt slatra paaskñ fyrer Drottne þijnum Gude/saudum og nauta de a þeim stad / sem Drotteñ mun wt- velia/ad lata sitt nafn bwa þar.

3 Þu skallt ecke eta * syrt þar med / sio daga skalltu eta osyrt þar med/þviñg unar braud / þvi med flijter foorstu wt af Ægyptalande / ad þu skuler miñast a þañ dag/sem þu wtfoorst af Ægyptalan de/ alla þijna lijfdaga. * 2. Mos. 12. 19.

4 Og þar skal eckert syrt siast af þier iñañ allra þiña landamerkia i sio daga/ og þar skal eckert af kiøtenu/ sem slatrast um aftaneñ a þeim fyrsta dege / verda afgangs til þess ad morgne.

5 Þu kant ecke slatra * paaskum iñ añ nockurs af þijnum portum/sem Drotteñ þiñ Gud giefur þier. * 2. Kron. 35. 1/ 2.

6 Eñ a þeim stad/ sem Drotteñ þiñ Gud mun wtvelia/ad setia sitt nafn/þar skallt þu * slatra paaskum / um afton- eñ

eñ i moote þvi sooleñ geingur nidur / a
þeim ǽkvedna tyma/sem þu foorst wt af
Egyptalande. * 2. Mos. 12. 16.
3. Mos. 23/ 5.
7 Og þu skallt kocka og eta þad a
þeim stad / sem Drottenn þiñ Gud mun
wtvelia/og þar epter snwa þier uñ mor
guneñ/ & ganga heim til þiña heimkyña.
8 Sex * daga skalltu eta osyrt/ eñ a
þeim siøunda dege er forbod wegna Drott
eñs þyns Guds / þa skalltu eckert erfide
giøra. * 2. Mos. 12. 15. C. 13. 8.
9 Þu skallt * telia þier siø vikur /
frǽ þvi ad madur byriar med sigdenum
i kornenu / skallt þu byria ad telia siø
vikur. * 3. Mos. 23. 15 / 16.
10 Og þu skallt hallda viknaña hǽ
tyd fyrer Drottne þynum Gude / þiñar
handar * sialfviliugañ gǽfu (skatt/) sem
þu skallt giefa/epter þvi sem Drottenn þiñ
Gud mun blessa þig. * C. 26. 2.
11 Og vert gladur fyrer Drottne þyn
um Gude/þu og þiñ son/og þyn dootter/
og þiñ þienare/og þyn þioonustu stǽlka/
og Leviteñ/ sem er iñañ þiña porta / og
sǽ framande/og sǽ fødurlause/ og eck
iañ/sem er hiǽ þier/ * a þeim stad/sem
Drottenn þiñ Gud mun wtvelia/til ad lǽ
ta sitt nafn bwa þar. * v. 16.
12 Og þu skallt miñast / ad þu hefur
vered eirn þrǽll i Egyptalande / ad þu
hallder og giører þessar skickaner.
13 Þu skallt hallda tialldbwdareñar
hǽtyd siø daga / nǽr þu hefur safnad
af þiñe hlødu og af þiñe (vyns) þressu.
14 Og þu * skallt vera gladur a
þiñe hǽtyd / þu og þiñ sonur/ og þyn
dootter/ og þiñ þienare/og þyn þioonustu
stǽlka/ og Leviteñ/ og sǽ framande/ og
sa fødurlause/og eckiañ/sem er iñañ þiña
porta. * C. 12. 12/ 18.
15 Siø daga skalltu hallda hǽtyd
fyrer Drottne þynum Gude/ a þeim stad/
sem Drottenn mun wtvelia/ Nǽr Drottenn
þiñ Gud mun * blessa þig i allre þiñe
iñtekt og i øllum þiña handa verkum /
þar fyrer skalltu alleinasta vera full
gladur. * C. 14. 39. C. 15. 10.
16 Þrisvar siñum uñ * ǽred skal
allt þitt kallkyn siǽst fyrer Drottens þy
ns Guds augsyn/ a þeim stad/ sem hañ
mun wtvelia/ a þeirre osyrda brauds (hǽ
tyd/) og a viknaña hǽtyd / og a lauf
skǽlaña hǽtyd/og þar skal eingeñ siǽst
** toomhendtur fyrer Drottens augsyn.
* 2. Mos. 23/ 17. etc. ** 2. Mos. 23/ 15.
C. 34/ 20.
17 Hvør epter siñar handar gǽfu /
epter þeirre blessan / sem Drottenn þiñ
Gud hefur giefed þier.
18 Þu skallt setia þier dóomara * og
fogeta i øllum þynum portum/sem Drott
eñ þiñ Gud giefur þier/fyrer þynar ǽtt
kuysler/ og þeir skulu dǽma foolked med
riettferdugum doom. * 2. Kron. 19. 5.
19 Þu skallt * ecke beigia riettenn /
þu skallt og ecke ǽlyta nockurs persoo
nu / ** ecke helldur taka gǽfu / þvi
gǽfañ forblindar þeirra vysu augu /
og umsnyr þeirra riettferdugu ordum.
* 2. Mos. 23 / 6. ** 5. Mos. 1/ 17.
2. Mos. 23/8. 3. Mos. 19/15. Ordsk. 15/27.
20 Riettenum/riettenum * skalltu
epterfylgia / ad þu meiger lifa/og eig
ia þad land sem Drottenn þiñ Gud gief
ur þier. * Ps. 34. 15.
21 Þu skallt ecke planta þier eirn
lund af nockurs (slags) trie/hia Dro
ttens þyns Guds altare/ sem þu mu
nt giøra þier.
22 Þu skallt og ecke uppreisa þier
stoolpa / hvørn Drottenn þiñ Gud
hatar.

XVII. Capitule.

Hvørneñ eirn Konungur skule wt
veliast / og hvad hañs Embǽtte skule
vera.

Nu skallt ecke offra Dro
ttne þynum Gude uxa
edur lambe/ sem er * lyt
te ǽ / edur nockur illur
lutur/ þvi þad er Dro
ttne þynum Gude eirn
vidurstygd. * 3. Mos. 22. 20. etc.
2 Nǽr þar * finst a medal þyn /
iñañ fyrer nockru af þynum portum/
sem

sem Drottenñ þiñ Gud giefur þier / mañ edur kviña / sem giører illa fyrer Drottens þijns Guds augum/ad yfertroda hañs sattmaala. * c. 13. 6.

3 Og geingur burt / og þioonar framande gudum/og tilbidur þa/añad hvørt * sool eda tungl/edur nockud af þeim himneska her/sem eg ecke hefe boded. * c. 4. 19. Jer. 8. 2.

4 Og þad verdur sagt til þijn / og þu heyrer þad/þa skalltu vel spyriast fyrer um̄ þad/ og sia/ sie þad satt/ sie þad ord vijst/ad þesse vidurstigd er skied i Jsrael.

5 Þa skalltu wtfæra þañ sama mañ eda þa kviñu / sem giørde þessa vondu athøfn / til þiña porta / þañ mañ edur kviñu / (seige eg/) og þu * skallt grijta þau i hel / og þau skulu deya. * c. 13. 9/ 10.

6 Epter tveggia vitna edur þriggia vitna hlioodan / skal ſa deydast / sem er skylldur ad deya/eñ þar skal einger deydast epter eins vitnes hlioodan.

7 Þeirra hønd / sem hafa vitnad/ skal vera * fyrst a honum/ad sla hañ i hel/og sijdañ alls foolksens hønd/ so skallt þu ** burttaka þad vonda fra þier. * c. 13. 9. ** c. 19 19.

8 Ef nockur søk er þier ofvønd ad dæma um̄/ i millum bloods og bloods/ i millum sakar og sakar / og i millum skada og skada/ i hvada þrætusømum søkum sem eru iñañ þiña porta / þa skalltu giøra þig reidubweñ/og ganga upp til þess stadar/ sem Drottenñ þiñ Gud mun wtvelia.

9 Og koma * til prestaña/ Levitaña og til þess doomara/ sem mun vera a þeim sømu døgum/og spyria þig fyrer/ so skulu þeir seigia þier doomeñ upp * 2. Kron. 19. 8/ 11.

10 Og þu skallt giøra epter þess ords hlioodan / sem þeir munu seigia þier fyrer / af þeim sama stad / sem Drottenñ mun wtvelia/og þu skallt taka vara a / ad þu giører epter øllu þvi/ sem þeir munu kieña þier.

11 Epter løgmaalsens hlioodan/sem þeir skulu kieña þier / og epter þeim doome/sem þeir skulu seigia þier/skalltu giøra / * þu skallt ecke vijkia fra þvi orde/ sem þeir munu seigia þier / til hægre eda vinstre sijdu. * c. 5. 32. Jos. 1/ 7. Ps. 119. 51/ 102.

12 Og ef nockur mañ breiter þriootskulega/ ad hañ ecke vill hlijda prestenum/ sem * stendur ad þioona þar fyrer Drottne þijnum Gude / eda doomarinum / þa skal sa same madur deya / og þu skallt burttaka þad vonda af Jsrael. * c. 10. 8.

13 Ad * þad almeña foolk kuñe þad heyra/og ottast/og ecke meir þriooskast. * c. 13. 11.

14 Nær þu kiemur i þad land/ sem Drottenñ þiñ Gud giefur þier/og situr þad/og byr þar i/ og * seiger: eg vil setia eirn konung yfer mig / eins sem allar þiooder / þar eru allt um̄ kring mig. * 1. Sam. 8. 5/ 6. etc.

15 Þa skalltu vijst setia þañ til konungs yfer þig/sem Drottenñ þiñ Gud mun wtvelia / Þu skallt setia eirn af þijnum brædrum til konungs yfer þig/ þu kant ecke setia eirn framande mañ yfer þig/ sem ecke er þiñ brooder.

16 Alleinasta ad hañ skal ecke hallda marga hesta/ og ecke koma foolkenu til ad fara til Ægyptalands aptur/ til ad sækia marga hesta/med þvi ad Drottenñ hefur sagt ydur / ad þier skylldud ecke hier epter framar fara til baka a þeñañ veg.

17 Hañ skal * ecke helldur taka margar hustrur/ ad hañs hiarta skule ecke snwa sier / Hañ skal ecke helldur safna sier ofmiklu silfre og gulle. * 1. Kong. 11. 1.

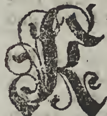
18 Og þad skal skie/ nær hañ situr a sijnum rijkes stoole/ þa skal hañ lata skrifa sier þessa løgmaals wtskrift i eina book af þeim/ sem er fyrer prestunum/ Levitunum.

19 Og hun skal vera hia honum /

og hañ skal lesa i hene alla sijna lijf-
daga/ uppa þad hañ kunne læra/ ad ott-
ast Drottē siñ Gud/ ad hallda øll ord
eñ/ af þessu løgmale/ og þessar skick-
aner/ ad giøra epter þeim.
20 Ad hañs hiarta skule ecke upp-
hefiast yfer sijna brædur / * ei helldur
vijkia fra bodordunum / til hægre edur
vinstre sijdu/ ad hañ meige leingiā (sij-
na) daga i sijnu kongs rijke / hañ og
hañs børn i Jsrael. * v. 11.

XVIII. Capitule.

Um Levitaña Rickt/ Afgudadijrkun/ og þañ mikla Spamañ.

Kieñemeñerner/ * Levitar-
ner/ ja sw gioruall Levi
kynkuijsl skal ecke hafa
hlutdeild edur arf med
Jsrael / þeir skulu eta
Drottēs elld-offur og
hñs arf. * c. 10. 9. c. 12. 12. c. 14. 27. 29
2 Þar fyrer skal hañ ecke hafa arf
a medal siña brædra/ Drottē hañ er ha-
ñs arfur/ epter þui s hñ hefur sagt hm̄.
3 Eñ þetta skal vera prestaña riett-
ur af foolkenu / af þeim / sem offra off
re / añadhuørt uxa edur lambe / ad mañ
skal gefa prestenum boogeñ / og vang-
ana og vømbena.
4 Þad fyrsta af þijnu korne / þijnu
(nija) vijne / og þijnu (nija) oleo/ og þa
fyrstu ull af þijnum saudum / skallt þu
gefa hønum.
5 Þui Drottē þiñ Gud hefur wt-
valed hañ af øllum þijnum ættkuijslum/
til ad standa og þioona i Drottēs naf-
ne / hañ og hañs syne alla daga.
6 Og nær eirn Levite kiemur fra
nockru af þijnum portum af øllum Jsra
el/ þar sem hañ ferdast / og kiemur ept-
er siñar sælar gyrnd til þess stadar/ hvø-
rn Drottē mun wtvelia.
7 Þa skal hañ giøra þioonustu i Dro
ttēs sijns Guds nafne / eins sem aller
hañs brædur/ Levitarner/ sem standa þar
fyrer Drottēs augsijn.
8 Þeir skulu eta jafna hlutdeild/ fyr
er utañ þad sem hañ hefur af siña for-
elldra selldū (gootse.)
9 Nær þu kiemur til þess lands/ hvø-
rt Drottē þiñ Gud gefur þier / þa *
skalltu ecke læra / ad giøra epter þessa
foolks vidurstygdum. * c. 12. 30. etc.
10 Þar skal ecke fiñast hia þier / sa
sem lætur siñ * son eda sijna doottur
ganga i gegnum elldeñ / edur ** eirn
spamadur/ † eirn dagveltare / edur sem
hyggur ad fugla kvake / eda galdra mad-
ur. * 3. Mos. 18. 21. etc. ** 3. Mos.
20/ 27. 1. Sam. 28/ 7. † 3. Mos. 19/ 26.
11 Edur særinga-meñ / edur sañ-
sagnar meñ / edur tækna wtleggiarar /
eda * sem leita friettar hia þeim daudu.
* 1. Sam. 28/ 11.
12 Þui hvør/ sem soddañ giører/ * er
ein vidurstygd fyrer Drottne/ og fyrer sood
añ vidurstygdar saker burtrekur Drottē
þiñ Gud þa fyrer þier. * c. 12/ 31.
13 Þu skallt vera fullkomeñ fyrer
Drottne þijnum Gude.
14 Þui þessar þiooder/ sem þu skallt
wtreka/ þær hlijda dagveltarum/ og spa-
sagnarmøñum/ eñ þu (vakta þig / þui)
ecke so/ hefur Drottē þiñ Gud gefed
þier.
15 Eirn * spamañ af þier/ af þijn
um brædrum/ eins sem mig/ mun Drott-
eñ þiñ Gud uppvekia þier/ hønum skul
ud þier heyra. * Joh. 6/ 14. P. G. 3/ 22.
c. 7/ 37.
16 Epter øllum þeim hlutum/ þu *
badst af Drottne þijnum Gude i Horeb/
a samkomuñar dege/ og sagder : eg kañ
ecke leingur heyra Drottēs mijns Gu-
ds raust / og ecke framar sia þañ stoora
elld / ad eg skule ecke deya.
* 2. Mos. 20/ 19.
17 Þa sagde Drottē til mijn : þeir
hafa * vel talad. * c. 5. 28.
18 Eg vil uppvekia þeim eirn * spa
mañ af þeirra brædrum / eins sem þu
ert/ og eg vil leggia mijn ord i hañs muñ/
og hañ skal seigia þeim allt þad/ sem eg
vil bijfala hønum. * Joh. 1/ 45.
19 Og sie þar nockur / sem ecke vill
heyra a mijn ord / sem hañ mun tala i
mijnu

mÿnu vegne / þa skal eg / eg wtkrefia
þad af honum.
20 Eñ sa spæmadur / sem breyter
drambsamlega / i þvi hañ talar eitt
ord i mÿnu nafne / sem eg hefe ecke be-
falad honum ad tala / eda sæ / sem tal
ar i framande guda nafne / sæ spæ-
madur skal deya.
21 Og ef þu seiger i þÿnu hiarta:
hvørneñ kuñum vier þeckia þad ord /
sem Drotteñ ecke hefur talad ?
22 Nær spæmadureñ talar i Drott
eñs nafne/og þar verdur eckert af/ og
þad skier ecke/þad er þad ord sem Dro
tteñ ecke talade / (eñ) sa spæmadur
hefur þad talad af drambseme / þu
skallt ecke ottast fyrer honum.

XIX. Capitule.

Undervijsan uñ þa þriæ Frij-Stade a
hina Sijdu Jordanar/ Uñ Straff
fyrer Fals-Vitne /

Nær Drotteñ þiñ Gud
hef: upprætt heiding
iana/hvørra land Dr
otteñ þiñ Gud giefur
þier/ ad þu iñtaker
þa/ og bÿr i þeirra
stødum og þeirra hwsum:
2 Þa skalltu fræskilia þier þriæ
* stade i þÿnu lande / hvørt Drotteñ
þiñ Gud giefur þier/ ad eignast þad.
* 2. Mos. 21/ 13. etc.
3 Þu skallt giøra þier veg(til þeir
ra/) og þu skallt deila i þriæ stade þÿ
ns lands landamerke/sem Drotteñ þiñ
Gud giefur þier til arfs / og þad skal
skie / ad hvør mañdræpare kuñe flÿa
þangad.
4 Og þesse skal vera þess mañdræ-
para søk / sem mæ flÿa þangad / og
halldast vid lÿfed: hañ sem * slær siñ
nauunga oforvarande / og hañ hafde
ecke hatur til hañs ædur. * c. 4. 42.
2. Mos. 21/ 13.
5 Og hañ/sem geingur med sÿnum
nauunga wt i skogeñ/ ad høggva trie/
og hañ riettir sÿna hond wt med ex-
ena/ ad høggva tried/ og iarned fellur
af skaptenu/ og hitter a hañs nauun-
ga/ ad hañ deyr/ hañ skal flÿa til eins
af þessum stødum/ ad hañ meige halld-
ast vid lÿfed.
6 Ad * blood-hefnareñ skule ecke
ellta mañdræparañ/ medañ hñs hiar-
ta er upptendrad / og grÿpa hañ/ nær
vegureñ er langt fræ/og slæ hañ i hel/
þo hañ være ecke skylldugur ad deya /
þvi hñ hafde ecke hatur til hñs firre.
* 4. Mos. 35/ 12.
7 Þar fyrer bÿd eg þier seigiande:
þu skallt * fræskilia þier þriæ stade.
* 2. Mos. 21/ 13. etc.
8 Og þar sem Drotteñ þiñ Gud
giører þitt landamerke vijdara/so sem
hañ hefur * svared þÿnum fedrum /
og giefur þier allt þad land / sem hañ
sagde / ad hañ villde giefa þÿnum fed-
rum. * c. 12. 20. etc.
9 Ef þu helldur * øll þesse bod /
ad giøra þar epter / so sem eg bÿfala
þier i dag/ad elska Drotteñ þiñ Gud/
og ad ganga a hañs veige alla daga /
Þa skalltu eñ * * leggia þriæ stade
til þessara þriggia. * c. 15. 5.
* * C. 4/ 41. Jos. 20/ 8.
10 Ad þar skule ecke wthellast sak
laust blood i þÿnu lande / sem Drotteñ
þiñ Gud giefur þier til arfs / ad þu
skuler verda bloods sekur.
11 Eñ * hafe nockur hatur til sÿ-
ns nauunga/ og situr uñ hañ/og yfer-
fellur hañ/ og * * slær hañ i hel/ ad
hañ deyr / og flÿr til eins af þessum
stødum. * 4. Mos. 35. 20. etc.
* * 1. Mos. 9/ 6.
12 Þa skulu þeir elldstu af hañs
stad senda þangad/ og læta hañ sækia
þar fra/ og afhenda hañ i blood-hegn-
arans hond / og hañ skal deya.
13 Þitt auga skal ecke þyrma hon-
um / og þu skallt burttaka þad saklau-
sa blood af Jsrael/ ad þad meige gan-
ga þier vel.
14 Þu skallt * ecke færa þÿns næ-
unga landamerke/sem þeir firre settu

 til

til marks i þijnum arfe / sem þu fær til arfs i þvi lande/ sem Drottenn þinn Gud giefur þier/ ad eiga þad.

* C. 27/17.

15 Þar skal * ecke eitt vitne (alleina) ganga fram i moote nockrum / fyrer nockurn misgiørning eda fyrer nockra synd / hvada hellst synd nockur hefur drygt / epter * * tveggia vitnesburda hlioodan / eda epter þriggia vitnesburda hlioodan/ skal ein søk stad festast. *4.Mos.35.30. **Joh 8.17

16 Ef nockurt fals-vitne geingur fram i moote nockrum/ ad seigia uppa hann fall.

17 Þa skulu þeir tveir menn / sem hafa þrætu / standa fyrer Drottens augsyn / * fyrer prestanna og doomarann a augsyn / sem munu vera a þeim somu døgum. * c. 17/9.

18 Og doomararner skulu kostgiæfelega rannsaka(þar um/)z sia/ sie þ vitne eitt falskt vitne / (sem) hefur sagt lijge uppa sinn broodur.

19 Þa *skulud þier giøra vid hann/ so sem hann hafde hugad / ad giøra i moot sijnum broodur/ ad þu skilier þad vonda fra þier. * Ordsk. 19/ 5. etc.

20 Ad þeir * adrer meige heyra þad/ og ottast/og ecke meir fara fram þar epter / til ad giøra þa vondu athøfn a medal ydar. *c.13/11. c.17/13.

21 Og þitt auga skal ecke þyrma (hønum/) *Lijf fyrer lijf/ auga fyrer auga/ tønn fyrer tønn/hønd fyrer hønd/ footur fyrer foot. *2. Mos.21/23.etc.

XX. Capitule.
Strijds Reglur.

Nær þu dregur wt til strijds i moote þijnum fiandmønnum / og sier hesta og vagna/ (ia) foolk fleira enn þu/þa skalltu ecke ottast fyrer þeim/ þvi Drottenn þinn Gud er med þier/sa sem uppfærde þig af Egypta lande.

2 Og þad skal skie/þegar þier komed nær til strijdsens / þa skal presturenn ganga fram/ og tala til foolksens/

3 Og seigia til þeirra: heyr Israel/ þier ganged fram i dag til strijds/ i moote ydar fiandmønnum/ ydar hiørtu skulu ecke mistreysta/ ottest eckert / og skielfest ecke/og kvijded eckert fyrer þm.

4 Þvi Drottenn ydar Gud er sa / sem geingur med ydur / ad strijda med ydur/ i moote ydar fiandmønnum/ til ad frelsa ydur.

5 Enn høfudsmennerner skulu tala til foolksens / og seigia : hvør er sa madur/sem hefur byggt eitt nytt hws/ og ecke * vijgt þad? sa gange burt / og snwe vid til sijns hwss/ ad hann skule ecke deya i strijdenu / og einn annar madur skule vijgia þad. *Ps. 30/1.

6 Og hvør sa madur / sem hefur plantad einn vijngard / og ecke * giørt hann almennelegann / sa gange burt / og snwe vid til sijns hwss / ad hann ecke skule deya i strijdenu/ og einn annar madur skule giøra hann almennelegann.

* C. 28/30.

7 Og hvør sa madur / sem hefur trwlofast eirne hustru/og * hefur ecke teked hana / sa gange burt / og snwe vid til sijns hwss / ad hann ecke skule deya i strijdenu / og einn annar skule taka hana. * c. 24/ 5.

8 Og fogetarner skulu enn framar tala til foolksens / og seigia: * hvør madur sem er hræddur og deyg-hiartadur/ sa gange i burt/ og snwe vid til sijns hwss/ad hann skule ecke giøra sinna brædra hiørtu hrædd/ sem hanns hiarta er. * Dom. 7/ 3. etc.

9 Og þad skal skie/nær fogetarner hafa fullkomnad ad tala til foolksens/ þa skulu þeir tilskicka þa yppurstu fyrer herenn fremst fyrer foolkenu.

10 Nær þu fer fram til eins stadar/ ad strijda i moote hønum/ þa skalltu * biooda hønum frid.

* 4 Mos. 21. 21/ 22.

11 Og þad skal skie/ ef hann svarar

þier

þier fridſamlega / og lükur upp fyrer
þier/ þa ſkal allt þad foolk/ ſem finſt
i hønum / vera þier ſkattſkylldugt og
þioona þier.
12 Eñ vilie hañ ecke giøra frid vid
þig / helldur ſtrijder i moote þier / þa
ſkalltu ſetiaſt um̃ hañ.
13 Og Drottenn þiñ Gud mun gie
fa hañ i þijna hønd / og þu ſkallt ſlaa
* allt kallkyn þar i med bitru ſverde.
* 4. Moſ. 31/ 7.
14 Alleina kviñunum/ og børnun-
um / og kvikfienadenum og øllu þvi /
ſem þar er i ſtadnum / (jaa) øllu her-
fange þar af/ſkalltu * bijhallda þier
til bytes/ og þu ſkallt eta þiña fiand-
maña herfang/ſem Drottenn þiñ Gud
hefur giefed þier. * 4. Moſ. 31/ 27.
15 So ſkalltu giøra vid alla ſtad-
ena/ ſem eru harla langt fra þier/ ſem
ecke eru af þeſſum heidingiaña ſtødum.
16 Alleinaſta af þeſſa foolks ſtød
um/ſem Drottenn þiñ Gud giefur þi-
er til arfs / ſkallt þu * eckert laata li-
fa/ (ſemdregur) anda. * Joſ. 10/ 40.
C. 11. 11/ 14.
17 Þvi þu ſkallt ølldunges eidelegg
ia þa/ ſem eru þeir Nethitar/ og þeir
Emoritar / þeir Cananitar og þeir
Pheresitar / þeir Hevitar og þeir Je-
buſitar/ ſo ſem Drottenn þiñ Gud hef
ur boded þier.
18 Uppa þad þeir ſkule ecke kieña
ydur ad giøra epter øllum þeirra vid-
urſtigdum / ſem þeir hafa giørt fyrer
þeirra gudum/ og þier ſkylldud ſyndga
i moote Drottne ydar Gude.
19 Nær þu hlijtur ad liggia leinge
fyrer einum ſtad/ad ſtrijda i moote høn
um/til ad iñtaka hañ/þa ſkalltu ecke
fordiarfa hañs trie/ ad upphøggva
þau med øxe / þvi þu ſkallt eta þar
af / og ecke upphøggva þau / þvi eitt
trie a mørkeñe er mañeſkiuñe (til)fæ-
du/ ad þau ſkule verda þier ad einu
hervyrke.
20 Eñ þad trie alleina / ſem þu
kant vita / ad þad er ecke trie til fæd-
ſlu/ þad ſkalltu fordiarfa og upphøgg
va/ad þu kuñer byggia hervyrke i moo
te ſtadnum / ſem ſtrijder i giegn þier /
þar til þu fær valld yfer hønum.

XXI. Capitule.

Løgeñ um̃ eirn ſem ƺundeñ er i Hel-
ſlegeñ / Eina fangada Kviñu/ Þeſſ
Frumborna Rieft / Eirn Ohlijdugañ
Son/ og þañ/ ſem heingeſt a Trienu.

Nær þar verdur fundeñ
eirn i hel ſlegeñ i land
enu/ſem Drottenn þiñ
Gud giefur þier / ad
eiga þad / ſem liggur
a mørkeñe/ (og)mad-
ur veit ecke hvør hañ hefur ſleiged.
2 Þa ſkulu þijner ellſtu og þijner
doomarar wtganga/ og mæla til þeir-
ra ſtada / ſem eru allt um̃ krijng þañ
ſlegna.
3 Og þad ſkal ſkie/ad þeir ellſtu af
þijnum ſtad/ſem eru næſt vid þañ ſleg
na/ ſkulu taka eina kvijgu / ſem madur
hefur ecke erfidad med / ſem ecke hefur
dreiged ok.
4 Og þeir elldſtu af þeim ſama
ſtad/ ſkulu leida kvijguna nidur til eins
hrioostugs dals / ſem ecke erfidaſt eda
ſaæſt i / og þar i dalnum ſkulu þeir
høggva hælſeñ af kvijguñe.
5 So ſkulu preſtarner / Levi ſyner
ganga til/ þvi Drottenn þiñ Gud hef-
ur wtvaled þa til ad þioona ſier/og til
ad bleſſa i Drottens nafne / og allt
mælefne og allur ſkade ſkal * vera ept-
er þeirra orde. * C. 17. 8/ 9.
6 Og aller þeir ellſtu af þeim ſa-
ma ſtad / þeir ſem eru næſt vid þañ i
hel ſlegna/ ſkulu þvo þeirra hendur yf
er kvijguñe / ſem hælſeñ er af høggveñ
i dalnum.
7 Og þeir ſkulu ſvara og ſeigia :
vorar hendur hafa ecke wthellt þeſſu
bloode/ og vor augu ecke ſied þad.
8 Vertu þijnu foolke Iſrael naad-
ugur/ ſem þu Drottenn hefur leyſt / og

legg ecke (þetta) saklausa blood a þitt foolk Israel / So verdur blooded forlykt fyrer þa.

9 Og þu skallt burttaka þad saklausa blood fra þier/ þvi þu skallt giora þad / sem riett er fyrer Drottens augum.

10 Nær þu utdregur i strijd i moote þijnum fiandmønnum/ og Drotten þinn Gud giefur þa i þijna hønd/ ad þu fær er þa fangna burt.

11 Og sier eina frijda kvinnu a medal fanganna/ og fær vilia til hennar/ ad taka þier (hana) til hustrur.

12 Þa skalltu færa hana inn i þitt hws / og hun skal laata raka sitt høfud/ og laata sijnar neglur vaxa/

13 Og leggia sitt fangelsis klæde af sier/ og hun skal vera i þijnu hwse/ og graata sinn fødur og sijna moodur eirn maanadar tijma / og sijdann maattu ganga til hennar/ og verda hennar madur/ og hun skal verda þijn hustru.

14 Enn þad skal skie / ef þu hefur ecke vilia til hennar / þa skalltu laata hana fara/ hvort hana gyrner/ og vijst ecke selia hana fyrer peninga/ edur leigia hana wt / þvi þu hefur leiged med henne.

15 Ef eirn madur hefur tvær hustrur/ eina * sem hann elskar/ og eina adra/ sem hann hatar/ og þær hafa fædt hønum børn/ (baadar/) su hann hefur kiæra / og su hann hatar/ og sa frumborne sonur er hennar/ sem hann hatar.
* 1. Mos. 29/30. etc.

16 Og sa tijme kiemur/ ad hann skal laata sijn børn erfa þad hann hefur/ þa kann hann ecke giora hennar son/ sem hann hefur kiæra/ til þess frumborna/ fyrer hennar frumborna sonar augsyn / sem hann hatar.

17 Enn hann skal þeckia hennar son/ sem hann hatar/ fyrer þann frumborna/ ad giefa hønum tvøfalldt af øllu þvi þar finst hia hønum/ þvi hann er hans * fyrste kraptur/ hønum heyrer frumburdar riettureñ til. * 1. Mos. 49/3.

18 Ef nockur madur a eirn einþyckann og ohlijdenn son/ þann sem ecke hlyder sijns fødurs raust / og sinnar moodur raust/ og þau refsa hønum/ og hann vill ecke hlyda þeim.

19 Þa skal hans fader og hans mooder taka hann / og utleida hann til þeirra elldstu i hans stad/ og til portsens i hans stad.

20 Og seigia til þeirra elldstu i hans stad: þesse ockar sonur er einþyckur og ohlijdenn / hann vill ecke hlyda ockar raust/ eirn svallare ɀ ofdryckiu madur.

21 So skal almugenn i hans stad/ * grijta hann med steinum/ og hann skal deya / og þu skallt ** burttaka þad vonda fra þier / ad allur Israel meige heyra þad/ og ottast. * c. 3/ 10.
** C. 19/19.

22 Og nær nockur madur hefur giort eina synd/ ad hann er skylldur ad deya og aflijfast / og þu heinger hann a einu træ.

23 Þa skal hans lijkame ecke vera * um noottena a trienu / enn þu skallt vijst grafa hann a þeim sama deige/ þvi hann ** er eirn Guds bølvan/ sem verdur heingdur/ Og þu skallt ecke saurga þad land/ sem Drottenn þinn Gud giefur þier til arfs. * Jos. 10/ 27.
** Gal. 3/ 13.

XXII. Capitule.

Adskilianleg Verallдleg Løg.

Þu skallt ecke sia þijns broodurs * uxa edur hans kvikþie fara villt/ og snwa þier þar fra / þu skallt vijst leida þau aptur til þijns broodurs.
* 2. Mos. 23/ 4.

2 Enn sie þinn brooder ecke nælægt hia þier/ og þu þecker hann ecke/ þa skallt þu taka þad inn i þitt hws / og þad skal vera hia þier / þar til þinn brooder spyr þar epter / og þu skallt faa hønum þad aptur.

3 Og so skalltu giora vid hans asna/ og so skalltu giora vid hans klæde/ og so skalltu

skalltu giora vid allt þad/ sem þiñ brooder hefur misst / þad sem er burtu fra honum/og þu finnur þad/ þu matt ecke draga þig i hlie

4 Þu skallt ecke sia þÿns broodurs * asna/ eda hañs uxa/ fallna a veige/ og ecke draga þig i hlie fra þeim / þu skallt oÿst hialpa þeim upp med honum.

* 2. Mos. 23/ 5.

5 Þar skal eingeñ kallmañs bwnadur / koma a eina kvinnu / og eirn madur skal ecke fæera sig i kveña klæde/ þvi hver sem giorer þad / er ein vidurstygd fyrer Drottne þÿnum Gude.

6 Nær þu finnur eitt fugla hreidur fyrer þier a veigenum/ añadhvort i nockru trie/ eda a Jorduñe / og þar eru ungar/ edur egg / og moodereñ /sem liggur a ungunum / edur a eggiunum / þa skalltu ecke taka moodurena med ungunum.

7 Eñ þu skallt oÿst * lata moodurena fara / og taka ungana til þÿn / ad þad meige ganga þier vel / og þu meiger leinge lifa. * 3. Mos. 22. 28.

8 Nær þu * bigger eitt nÿtt hws/þa skalltu giora eitt verk þar um a þÿnu þake/ad þu legger ecke bloodskulld a þitt hws / ef nockur dettur þar af.

* C. 20/ 5.

9 Þu skallt * ecke sa þiñ vÿngard/ med tveñslags (sæde/) ad þÿns sædes fylling / sem þu munt sa / og vÿngardsens iñtekt/ skule ecke vanhelgast.

* 3. Mos. 19. 19.

10 Þu skallt ecke plægia med einum uxa og med einum asna til samans.

11 Þu skallt ecke fæera þig i klæde / (giord) af ullu og lÿne til samans.

12 Þu skallt giora þier * snwrur a þau fiogur lof af þiñe kapu / sem þu skÿler þier med. * 4. Mos. 15/ 38. etc.

13 Nær eirn madur tekur eina hustru/ og geingur iñ til heñar / og fær hatur til heñar/

14 Og leggur heñe saka athafner til / og wtber eitt vondt rikte um hana / og seiger: þessa kvinnu took eg / og hiellt mig til heñar / og faññ ecke joomfrwrdoom hia heñe:

15 Þa skal stwlkuñar fader og heñar mooder taka og wtbera stwlkuñar joomfrwrlegt teikn fyrer þa elldstu i stadnum til portsens.

16 Og stwlkuñar fader skal seigia til þeirra elldstu: eg gaf þessum mañe mÿna doottur til hustrur / og hañ hefur feinged hatur til heñar:

17 Og sia / hañ leggur heñe saka athafner til/og seiger: eg hefe ecke funded þiñar doottur joomfrwr doom/Og þÿsse eru miñar doottur joomfrwrleg teikn / So skulu þau wtbreida þad klæde fyrer þa elldstu af stadnum.

18 Og þeir elldstu af þeim stad/skulu taka þañ mañ/ og refsa honum.

19 Og straffa hañ uppa hundrad * silfur peninga/ og giefa stwlkuñar fødur / þvi hañ hefur wtbored vont rikte um eina joomfrw i Israel/ So skal hañ hafa hana til hustrur/hañ ma ecke for lata hana alla sÿna daga. * v. 29.

20 Eñ sie þad satt / sem seigest/ ad stwlkañ ecke fañst joomfrw.

21 Þa skulu þeir leida stwlkuna wt til dyraña / af heñar fødurs hwse / og foolked af heñar stad skal grÿta hana med steinum / og hun skal deya/ af þvi hun giorde eirn daruskap i Israel / ad drygia hoor i heñar fødurs hwse / Og þu skallt burttaka þad vonda fra þier.

22 Ef eirn madur finst / ad hañ liggur med * eiñre kvinnu / sem er gypt mañe / þa skulu þau og so bæde deya / madureñ/ sem la med kvinnuñe/ og kvinnañ / og þu skallt ** burttaka þad vonda af Israel. * 3. Mos. 20 / 10.

** 5. Mos. 21/ 21.

23 Ef ein mey/ ein joomfrw/er trwlofud einum mañe / og eirn madur finnur hana i stadnum / og leggst med heñe.

24 Þa skulu þeir wtfæra þau bæde til stadar portsens / og grÿta þau med steinum/ og þau skulu deya/ stwlkañ fyrer þeirrar sakar skulld/ad hun ecke hroopade i stadnum/ og madureñ/fyrer þeirrar sakar skulld / ad hañ kreinkte sÿns næunga hustru/ Og þu skallt burttaka þad vonda fra þier.

25 Ef þiñe nockur madur eina trw⸗
lopada stwlku a morkeñe / og madureñ
grÿpur hana / og liggur med heñe / þa
skal madureñ / sem lꝏ med heñe / fyrer
sig alleina deya.

26 Eñ vid stwlkuna skallt þu eckert
giora / stwlkañ giorde ecke synd/ sem er
dauda verd/ Þvi lÿka sem nockur madur
villde uppsetia sig i moote sÿnum nꝏun⸗
ga/ og slꝏ hañ olldunges i hel/ so er og
þetta athæpe.

27 Þvi hañ þañ hana a morkeñe /
su trwlopada stwlka hroopade / og þar
var eingeñ / sem frelsade hana.

28 Nær nockur þiñur eina stwlku /
eina joomprw / sem ecke er trwlopud/ og
tekur hana/ og liggur med heñe/ og þau
fundust (þar med :)

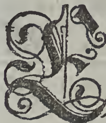
29 Þa *skal sa madur/ sem lꝏ hiꝏ
heñe/ giepa stwlkuñar fødur þimtÿu silp
ur⸗peninga / og hapa hana til hustrur /
ap þvi hañ kreinkte hana/ Hañ mꝏ ecke
forlꝏta hana alla sÿna daga.

*2. Mos. 22/ 16.

30 Eingeñ madur * skal taka sÿns
fodurs hustru / og ecke uppletta sÿns
fødurs løpum. * 3. Mos. 18/ 8. etc.

XXIII. Capitule.

Hvør/ og hvad þar mꝏtte ecke koma
iñ i Drottens Søpnud.

ingeñ biladur eda gielldt⸗
ur skal koma iñ i Drott⸗
eñs søpnud.

2 Eckert hooru⸗ba⸗
rn skal koma iñ i Drott⸗
eñs søpnud/ ecke allt i tÿ⸗
unda lid/ hañ skal ecke koma i Drottens
søpnud.

3 Ammonitar og * Moabitar skulu
ecke koma i Drottens søpnud / allt i þañ
tÿunda lid/ þeir skulu ecke koma i Drott⸗
eñs søpnud æpeñlega. * Nehem. 13. 1.

4 Ap þvi þeir villdu ecke mæta ydur
med braud og med vatn a veigenum/ þeg
ar þier foorud wt ap Ægyptalande / og
ap þvi þeir leigdu * Bileam Beors son/
ap Pethor i Mesopotamia / i moote þi⸗
er/ til ad bølva þier. * 4. Mos. 22. 5. etc.
Jos. 24/ 9.

5 Eñ Drotteñ þiñ Gud villde ecke
heyra Bileam/ og Drotteñ þiñ Gud snæ
re þier bølvaneñe uñ til blessunar / þvi
Drotteñ þiñ Gud hapde þig kiærañ.

6 Þu skallt ecke gyrnast þeirra lucku
eda þeirra goda alla þÿna daga æp⸗
eñlega.

7 Þu skallt ecke hapa vidurstigd til
eins Edomita / þvi hañ * er þiñ brood⸗
er/ Þu skallt ecke hapa vidurstigd til eins
Ægyptara/ þvi þu hepur vered ætlendur
i hañs lande. * 1. Mos. 25. 25/ 26.

8 Þau born / sem þeir ala i þañ
þridia lid/ skulu koma i Drotteñs søpnud.

9 Nær þu geingur wt ap herbødun⸗
um i moote þÿnum þiandmoñum/ þa tak
þier vara fyrer allre vondre athøpn.

10 Nær þar er nockur a medal yd⸗
ar/ sem ecke er hreirn/ vegna þess / sem
hañ kuñe henda uñ nooltena / hañ skal
ganga burt wt fyrer herbødernar / hañ
skal (ecke) koma iñ i herbødernar.

11 Og þad skal skie/ moote aptne skal
hañ þvo sig i vatne/ og nær sooleñ geing
ur nidur/ skal hañ ganga i herbødernar.

12 Þu skallt hapa eirn stad utañ fyr
er herbødunum/ og þu skallt ganga þang
ad wt/ (ad giora þÿn þarþinde.)

13 Og þu skallt hapa eirn spada fyr
er utañ þÿn vopn/ og þad skal skie/ nær
þu villt setia þig þar wte/ þa skalltu gra⸗
pa þar med / og snwa þier vid/ og hylia
þad / sem er geinged fra þier.

14 Þvi Drotteñ þiñ Gud * geingur
midt a medal þiña herbøda / ap þvi ad
frÿa þig / og giepa þÿna þiandmeñ fyrer
þier / og þÿnar herbøder skulu vera hei⸗
lagar / ad hañ skule ecke siꝏ nockud slæ⸗
mt hiꝏ þier og snwa sier fra þier.

* 3. Mos. 16/ 12.

15 Þu skallt ecke aphenda eirn þien⸗
ara sÿnum herra / sem þlwde fra sÿnum
herra til þÿn.

16 Hañ skal vera hiꝏ þier a þeim
stad/ sem hañ wtvelur sier til goods i ei⸗
nu ap þÿnum portum/ þu skallt * ecke gio
ra

ra honum oprýke. * 2. Mos. 22/ 21.

17 Þar skal eingen skiækia vera af Israels dætrum/ og eingen (skamadur) skal vera af Israels sonum.

18 Þu skallt ecke inn bera skiækiu laun edur hunda verd i Drottens þyns Guds hws / fyrer nockurt heit / þui þau eru Drottne þynum Gude og so bæde ein vidurstygd.

19 Þu skallt * ecke taka okur af þynum brooður / peninga okur / mat okur / hvad sem helst okur þar okrast kann.

* 2. Mos. 22/ 25. etc.

20 Af einum framande mætt þu taka okur / enn af þynum brooður mattu ecke taka okur/ ad Drotten þinn Gud skule blessa þig/ i ollu þui sem þu tekur þier fyrer i þui lande/ hvar til þu kiemur/ ad eiga þad.

21 Nær þu lofar Drottne þynum Gude * einu heite / þa skalltu ecke dvelia ad hallda þad/ þui Drotten þinn ** Gud vill vissulega þad wtkrefia af þier/ og þad skal verda þier til syndar.

*3. Mos. 27/2. 4. Mos. 30/3. ** Ps. 50/14.

22 Enn heiter þu aungvu/ þa ert þu utann syndar.

23 Þad sem er wtgeinged af þynum vorum / þad skalltu hallda/ og giora so/ sem þu hefur lofad Drottne þynum Gude sialfviliuglega med þynum munne/ sem þu hefur talad.

24 Nær þu geingur umm þyns nawnga vyngard/ þa mattu eta (vynu) þrwgur/ sem þig lister/ þar til þu ert mettur/ enn þu skallt eckert leggia i þitt Ker.

25 Nær þu geingur * umm þyns nawnga korn / þa mattu plocka ox af med þinne hende / enn þu skallt ecke upplifta sygd yfer þyns nawunga korne.

* Matth. 12/ 1.

XXIV. Capitule.

Logmal/ sem helst vidvijkur Hwss Standenu.

f nockur tekur eina Kvinnu/ og verdur hennar madur / og þad skier/ ef hun ecke þocknast honum/ þui hann fann nockra skomm hia henne/ þa * skal hann skrifa henne eitt skilnadar bref / og fa henne i (syna) hond/ og lata hana fara af synu hwse. * Matth. 5/ 31.

2 Nær hun er wtgeingenn af hanns hwse / og geingur burt / og verdur eins annars manns (hustru.)

3 Og sa same annar madur fær (og) hatur til hennar / (og) skrifar henne eitt skilnadar bref / og fær henne i (syna) hond/ og lætur hana ganga af synu hwse/ edur ef sa annar madur deyr/ sem took sier hana til hustrur.

4 Þa kann ecke * hennar fyrre madur/ sem liet hana fara/ aptur taka hana til ad vera syna hustru / sydann hun er saurgud / þui hun er ein vidurstygd fyrer Drottne/ og þu skallt ecke giora þad land syndugt / sem Drotten þinn Gud giefur þier til arfs. * Jerem. 3/ 1.

5 Nær nockur hefur teked sier eina unga hustru/ hann * skal ecke fara i striid/ og mann skal ongvann þwnga leggia a hann / hann skal vera fri i synu hwse eitt aar/ og gledia syna hustru/ sem hann hefur teked. * c. 20/ 7.

6 Madur skal ecke taka (bæde) mylnusteinana/ ellegar (hann efra) mylnusteinenn til pants/ þui hann tekur (so) sæl ena til pants:

7 Ef nockur finst/ sem * stelur eirne persoonu fra synum brædrum af Israels bornum / og leiger hana wt/ eda selur hana/ þa skal sa same þioofur deya/ og þu skallt burttaka þad vonda fra þier.

* 2. Mos. 21/16. 1. Tim. 1/10.

8 Tak þier vara fyrer lykþrærs plagu/ ad þu taker kostgiæfelega vara/ ad giora epter ollu þui / sem * prestarner/ Levitarner munu kienna ydur / epter þui sem eg hefe boded þeim/ skulud þier hallda fram ad giora. * 3. Mos. 13/ 8.

C. 14/ 2. 2. Sam. 3/ 29.

9. Minstu hvad * Drotten þinn Gud

giorde:

giørde vid Maria a veigenum/ þegar þier foorud wt af Ægyptalande.

* 4. Mos. 12/ 10.

10 Þar sem þu fær þynum naunga nockud til læns / þa skalltu ecke ganga inn i hans hws/ad taka pant af honum:

11 Þu skallt standa wte fyrer/ og sa madur/ sem þu hefur lænad (nockud) skal bera panted wt til þyn wt fyrer.

12 Enn sie hann eirn fatækur madur/ þa skalltu ecke leggia þig med hns pant:

13 Enn þu * skallt fyrer vyst fa honum panted aptur/ nær sooled geingur nidur / ad hann kune sofa i synum klædum / og blessa þig / og þad skal vera þier eitt riettlæte fyrer Drottne þynum Gude.

* 2. Mos. 22/ 26.

14 Þu skallt * ecke opþryngia einum vesslum (dag-)launara/ eda einum fatæk um/ (sie) hann af þynum brædrum/ eda af þeim wtlendu/ sem eru i þynu lande/ innan þinna porta. * 3. Mos. 19/13. etc.

15 Enn þu skallt giefa honum syn laun hvorn dag/ og sooled skal ecke ganga nidur yfer þeim / þvi hann er vesæll/ og þar med vidhelldur hann synu lyfe/ad hann skule ecke hroopa yfer þier til Drottens / og þad skule verda þier til syndar.

16 Forelldrarner * skulu ecke deydast fyrer børnenn / og børnenn skulu ecke deydast fyrer forelldrana/ þau skulu deyd ast hvør fyrer syna synd. * 2. Kong. 14/ 6. 2. Kron. 25/ 4. Jerem. 31/ 30. Ezech. 18. 19/ 20

17 Þu skallt * ecke beigia riettenn fyrer þeim framanda/ þeim fødurlausa/og ei taka eirnrar eckiu klæde til pants.

* 2. Mos. 22/ 21. etc.

18 Og þu * skallt minnast / ad þu varst eirn þræll i Ægyptalande/og Drotten þinn Gud leyste þig þar fra/ þvi byd eg þier/ ad giora þetta verk.

* C. 5/ 15. C. 16/ 12.

19 Nær þu hefur uppskored þyna haustyrkiu a þynum akre / og * gleymt einu bindene a akrenum / þa skalltu ecke snwa vid ad taka þad / þad skal heyra þeim framanda / þeim fødurlausa/ og eckiune til / ad Drottenn þinn Gud skule blessa þig i ollum þinna handa verkum.

* 3. Mos. 19/ 9. etc.

20 Nær þu hefur hrist þitt oliu trie/ þa skalltu ecke lyta til baka til grein anna / þad skal heyra þeim framanda / þeim fødurlausa og eckiune til.

21 Nær þu hefur plockad þinn vyngard/ þa skalltu ecke plocka hann aptur/ þad skal heyra þeim framanda / þeim fødurlausa og eckiune til.

22 Og þu skallt * minnast / ad þu varst eirn þræll i Ægyptalande/ þar fyrer byd eg þier/ad giora þetta verk.

* v. 18. etc.

XXV. Capitule.

Løgmæl sem vidviek þeirre Judaisku Stioorn.

Na þar er þræta i millum manna/ og þeir koma fram fyrer doom/ þa skulu þeir dæma þa / og þeir skulu dæma * þann riettferduga ad vera riettferdugann / og læta þann ogudlega vera ogudlegann. * Ordsk. 17/ 15.

2 Og þad skal skie / ef sa ogudlege hefur forþienad hogg / þa skal doomarenn læta hnn falla nidur/og læta hann slæ fyrer sier epter þvi sem hans misgiøringur er mykell til.

3 Mann skal slæ hann * fiørutyu (slog/) mann skal ecke slæ fleire/ad mann skule ecke/ ef hann verdur sleigenn þar yfer/slæ hann ofmyked/og þinn brooder skule foracktast fyrer þynum augum.

* 2. Cor. 12/ 24.

4 Þu skallt ecke * binda muninn a einum uxa/ nær hann þresker.

* 1. Cor. 9/ 9. 1. Tim. 5/ 18. Jak. 5/ 1.

5 Nær brædur bwa til samans / og eirn deyr af þeim / og hann æ aungvann son / þa * skal þess dauda hustru ecke verda eins framanda wti fra mannsins/ Heldur ar manns brooder skal ganga inn til hennar/ og taka hana sier til hustrur / og egta hana (i syns broodurs stad.)

* Ruth. 4/ 5. Matth. 22/ 24. Marc. 12/ 19. Luc. 20/ 28.

6 Og þad skal skie / sa frumborne / sem hun mun fæda/ skal koma upp epter hans

hañs dauda broodurs nafne/og hñs na.
fn skal ecke verda afmad af Israel.
7 Eñ ef madureñ vill * ecke taka
sÿns broodurs hustru / þa skal hañs
broodurs hustru ganga upp til port-
sens til þeirra elldstu/og seigia: mÿns
mañs brooder veigrar sier ad uppvekia
sÿnum broodur eitt nafn i Israel/ vill
ecke egta mig (i sÿns broodurs stad.)
* Ruth. 4/ 4. etc.
8 So skulu þeir elldstu af hañs
stad kalla hañ / og tala til hañs/Nær
hañ (þa) stendur og seiger: eg vil ecke
taka hana.
9 Þa skal hañs broodurs hustru
ganga til hañs fyrer þeirra elldstu aug
um / og draga hañs skoo af hañs fæ-
te / og hrækia i hañs andlit / og skal
svara og seigia: so skal þad skie þañ
mañ/ sem ecke vill uppbyggia sÿns bro
odurs hws.
10 Og hañs nafn skal kallast i Is
rael: þad hañs hws / sem skooreñ er
afdreigeñ.
11 Nær meñ þrætta til samans /
eirn vid þañ añañ/og þess eina hustru
kiemur þar til/ ad frÿa siñ mañ af ha
ñs hende/sem slær hañ/ og hun riettir
sÿna hønd wt/ z tekr um̃ hñs bligdan.
12 Þa skalltu afhøggva heñar hø-
nd/ þitt auga skal ecke þyrma (heñe.)
13 Þu skallt * ecke hafa tveñslags
vigter i þÿnum seck / eina stærre og
eina miñe. * 3. Mos. 19/ 36.
Ezech. 45/ 10.
14 Þu skallt ecke hafa tvo mæle-
aska i þÿnu hwse / eirn stooran og
eirn lÿteñ.
15 Þu * skallt hafa eina fullkom-
na og rietta vigt/ þu skallt hafa eirn
fullkomeñ og riettañ mæle-ask / uppa
þad þeir skule leingia þÿna daga i þÿ-
nu lande/ sem Drottiñ þiñ Gud gief-
ur þier. * 3. Mos. 19/ 35. etc.
16 Þvi hvor/ sem giører þad/er *
ein vidurstigd fyrer Drottne þÿnum
Gude/hver sem giører oriett.
* Ordsk. 11/ 1.

17 Minstu/ hvad * Amalek giørde
þier a veigenum/þegar þier foorud wt
af Ægyptalande. * 2. Mos. 17/8. etc.
18 Hvorneñ hañ kom i moote þier
a veigenum / og * sloo þÿna øpturstu/
alla þa þreyttu / (sem geingu) epter
þier/þegar þu varst þreittur og mædd
ur/og hañ ecke ottadest Gud.
* Jos. 10/ 19.
19 Og þad skal skie / nær Drottiñ
þiñ Gud hefur giefed þier hvÿld þ ølluñ
þÿnum fiandmøñum allt um̃ kryng i
landenu/ sem Drottiñ þiñ Gud giefur
þier til arfs/ ad eiga þad/ * þa skall
tu afmaa Amaleks miñing under Him
nenum / þu skallt ecke gleyma þvi.
* 1. Sam. 15. 2/ 3. 1. Kron. 5/ 43.

XXVI. Capitule.

Log um̃ þañ fyrsta Grooda z Tijunder

g þad skal skie / nær þu
kiemur iñ i þad land /
sem Drottiñ þiñ Gud
giefur þier til arfs / og
þu æit þ og byr þar i.
2 Þa * skalltu taka
af allra handa fyrsta avexte i lande-
nu / sem þu skallt framfæra af þiñe
Jørd / sem Drottiñ þiñ Gud giefur
þier/ og leggia þad i eina korf/og gan-
ga til þess stadar / sem Drottiñ þiñ
Gud mun wtvelia / ad nidursetia sitt
nafn þar. * 2. Mos. 23/19. C. 34/ 26.
3. Mos. 2/ 14. C. 23/10. 5. Mos. 16/ 10.
3 Og þu skallt koma til prestsens/
sem verdur a þeim døgum / og seigia
til hañs: eg auglÿse i dag fyrer Dro-
ttne þÿnum Gude/ad eg er komeñ i þad
land/sem Drottiñ soor vorum fedrum/
ad giefa oss.
4 Og presturiñ skal taka korfena
af þiñe hende/ og setia hana nidur fyr
er Drottiñs þÿns Guds altares fram-
hluta.
5 Þa skallt þu svara og seigia fyr
er Drottne þÿnum Gude: miñ fader
var eirn aumur Syrlendskur/ z hñ &
foor ofañ til Ægyptalands/ z var þar

eirn wtlendingur med einu fáu foolke/
og hn vard þar ad eirnre stoorre/sterk
re og margfalldre þiood. *1. Mos. 46. 5
6 Eñ Egyptsker * fooru illa med
oss/og þvinguðu oss/z løgdu eirn hard
añ þrældoom a oss/ *2. Mos. 1. 13/14.
7 Þa *hroopudum vier til Drott-
ens vorra fedra Guds/og Drotteñ hey
rde vora raust/og sa vora eymd/og vo
ra mædu/ z vora neyd. *2. Mos. 2. 23/24
8 Og Drotteñ * wtfærde oss af
Egyptalande med eirne volldugre hen-
de/ og wtriettum arme / og med stoorre
skielfingu/og fyrer tækn/og fyrer und
arleg verk. * 2. Mos. 12/ 51. c. 13/3.
9 Og færde oss hyngad til þessa
stadar/ og hefur giefed oss þetta land/
* eitt land / sem flytur med mioolk og
hunange. *2. Mos. 3/8. c. 13/5. c. 33/3
10 Og nu/sia/ eg hefe bored hyng-
ad þad fyrsta af landsens aavexte/sem
þu Drottenñ hefur giefed mier/Og þu
skallt láta þad vera fyrer Drottenñs
þyns Guds augsyn / og tillbidia fyrer
Drottenñs þyns Guds auglite.
11 Og*giøra þig gladañ yfer øllu
þvi gooda/ sem Drotteñ þiñ Gud hef
ur giefed þier og þynu hwse/þu og Le-
vitenñ/og sa framande/sm er hia þier.
* C. 16. 11/ 14.
12 Nær þu hefur * fullendad ad
tiunda alla tiund af þiñe iñtekt / a
þvi þridia aare / (sem er) tiundareñar
aar/ þa skalltu giefa Levitanum/ þeim
framanda / þeim fødurlausa / og eck-
iuñe/ ad þau ete iñañ þiña porta / og
verde mett. * c. 14/ 28.
13 Og þu skallt seigia fyrer Drott
eñs þyns Guds augsyn: eg hefe bored
wt af hwsenu þad/ sem er helgad/ og
giefed og so Levitanum/og þeim fram
anda/ þeim fødurlausa og eckiuñe/ept
er øllum þynum bodum/sem * þu hef-
ur boded mier / eg hefe eckert yfertrod-
ed / eda gleymt af þynum bodum.
* C. 14/ 27. etc.
14 Eg hefe eckert eted þar af i mi
ñe sorg/og eckert teked þar af i (myn-
um) ohreinleika / eg hefe eckert giefed
til eins dauds þar af / Eg hefe vered
Drottenñs myns Guds raust hlydug-
ur / eg hefe giørt epter øllu þvi / sem
þu hefur boded mier.
15 Siaa * ofañ af þynu heilaglei-
kans heimile/af Himnenum/ og blessa
þitt foolk Israel/og þad land/sem þu
hefur giefed oss / eins sem þu hefur
svared vorum fedrum / eitt land / sem
flytur med mioolk og hunange.
* Es. 63/15.
16 Drotteñ þiñ Gud bydur þier a
þessum dege / * ad giøra þessar skick-
aner og riettinde/og þu skallt vardvei-
ta og giøra þaug / i þynu giørvøllu
hiarta/z i þiñe giørvallre saal. *C. 6/5.
17 Þu hefur giørt sattmaala i dag
vid Drottenñ / ad hañ skule vera þiñn
Gud / og ad þu vilier ganga a hañs
veige / og hallda hañs * skickaner og
hañs bod/ og hañs riettende/og ad hly
da hañs raust. * c. 5/ 31.
18 Og Drotteñ hefur tilsagt þier
i dag / ad * þu skuler vera hañs sier-
deiles foolk/so sem hañ hefur sagt þi-
er/ og ad þu skuler hallda øll hñs bod.
* C. 7/ 6. etc.
19 Og hañ mun upphefia þig yf-
er allar þiooder / sem hañ hefur giørt
til lofs/ og til nafns/ og til dyrdar/og
ad þu skuler vera Drottne þynum Gu
de eitt heilagt foolk/so sem hañ hefur
sagt.

XXVII. Capitule.

Steinar hinumeigeñ Jordanar i Cana
ans lande uppreisest/ Eirn Maate
ad bølva.

g Mose og þeir ellstu af
Israel budu foolkenu /
og søgdu: halld øll þesse
bod / sem eg byd ydur i
dag.
2 Og þad skal skie/a
þeim deige/nær þier skulud ganga*yf-
er Jordan/ til þess lands/ sem Drott
eñ þiñ Gud giefur þier / þa skalltu
uppreisa þier stoora steina/og yfersti-

wka þa med kalke. * Jos. 3/17.
3 Og skrifa a þa øll þsse løgmals
ord / nær þu kiemur yfer um / ad þu
skuler koma i landed/ sem Drottenn þinn
Gud giefur þier/ eitt land/ sem flytur
med miolk og hunange/ sem Drottenn
þinna fedra Gud hefur sagt þier.
4 Og þad skal skie/ nær þier gang-
ed yfer Jordan / þa skulud þier upp-
reisa þessa steina / sem eg befala ydur
i dag / a Ebals fialle/ og yferstriwka
þa med kalke.
5 Og * þu skallt byggia þar Dro
ttne þynum Gude eitt altare/ eitt alta-
re af steinum / þu skallt ecke upplypta
iarne yfer þa. * 2. Mos. 20/25. etc.
6 Þu skallt byggia sama Drott-
enns þyns Guds altare af heilum stein-
um / og offra Drottne þynum Gude
brennoffrum þar a.
7 Þu skallt og offra þackar-off-
rum/ og eta þar/ og * giøra þig glad-
ann fyrer Drottenns þyns Guds aug-
lite. * c. 12. 12/ 18.
8 Og þu skallt skrifa øll ordenn af
þessu løgmale / vel skyrlega a sonnu
steina.
9 Og Mose/ og prestarner/ Levit-
arner/ toludu til alls Israel og søgdu:
giæt og heyr Israel/ þu ert i dag ord-
enn * Drottenns þyns Guds foolk.
* C. 26. 18/ 19.
10 Ad þu skuler hlyda Drottenns
þyns Guds raust/ og giøra epter hanns
bodum og hanns skickunum / sem eg byd
þier i dag.
11 Og Mose baud foolkenu a þeim
sama dege/ og sagde:
12 Þesser skulu standa/ ad * blessa
foolked a Grisim fialle/ nær þier kom-
ed yfer Jordan / Simeon/ og Levi / og
Juda/ og Isaschar/ og Joseph/ og Ben
Jamin. * c. 11/ 29.
13 Og þesser skulu standa til bøl-
vanarennar a Ebals fialle / Ruben /
Gad/ og Asser / og Sebulon/ Dan og
Naphthali.
14 Og Levitarner skulu svara og
seigia til hvors manns af Israel med
hærre raust:
15 Bølvadur vere sa madur / sem
giører eirn wtskorenn (afgud/) eda eitt
steypt (bylæte /) sem er ein vidurstygd
fyrer Drottne / eins hagleiks manns
handaverk/ og setur þad i hilming/ og
allt foolked skal svara/ og seigia: amen.
16 Bølvadur * vere sa / sem for-
agtar sinn fødur eda syna modur / og
allt foolked skal seigia: amen.
* 2. Mos. 21/ 17. etc.
17 Bølvadur vere sa/ * sem færer
syns naunga landamerke/ og allt foolk
ed skal seigia: amen. * c. 19/ 14.
Ords. 22/ 28.
18 Bølvadur vere sa/ sem kiemur *
einum blindum til ad fara villt a veig-
enum/ og allt foolked skal seigia: amen.
* 3. Mos. 19/ 14.
19 Bølvadur vere sa / sem beiger
rietteñ * fyrer þeim framanda/ fødur-
lausa og eckiunne / og allt foolked skal
seigia: amen. * 2. Mos. 22/ 21. etc.
20 Bølvadur vere sa/ sem * liggur
hia syns fødurs hustru/ nær hann hef-
ur upplipt syns fødurs løfum/ og allt
foolked skal seigia: amen. * c. 22/ 20.
3. Mos. 18/ 8. C. 20/ 11.
21 Bølvadur vere sa/ sem * liggur
med nockru dyre / og allt foolked skal
seigia: amen. * 3. Mos. 18/ 23. etc.
22 Bølvadur vere sa/ sem * liggur
med sinne systur / sem er hanns fødurs
dootter / edur hanns moodur dootter/ og
allt foolked skal seigia: amen.
* 3. Mos. 18/ 9.
23 Bølvadur vere sa / sem liggur
med sinnar hustrwr moodur / og allt
foolked skal seigia : amen.
24 Bølvadur vere sa/ sem * slær
sinn naunga i leyne/ og allt foolked skal
seigia: amen. * 4. Mos. 35/ 20.
25 Bølvadur vere sa / sem tekur
giafur / ad sla eina persoonu / sem er
saklaust blood/ og allt foolked skal seig-
ia: amen.
26 Bølvadur * vere sa/ sem ecke
helldur (øll) ordenn i þessu løgmale/ ad

giøra þar epter / og allt foolked skal
seigia: amen. * Ps. 119/21. Jer. 1/3.
Gal. 3/ 10.

XXVIII. Capitule.

Mose lijser Blessan yþer þeim Hlijdugu/ Eñ Bølvan yþer þeim Ohlydugu.

Og þad skal skie / eþ * þu
ert vissulega Drottens þys
ns Guds raustu hlydug-
ur/ ad hallda og giøra øll
hañs bod/ sem eg byd þi-
er i dag/ þa mun Drottenn
þiñ Gud giøra þig ** hæañ yþer øllu
foolke a Jørduñe. * 3. Mos. 26/ 3.
** 5. Mos. 26/ 16.

2 Og allar þessar blessaner skulu ko-
ma yþer þig/ og hitta þig/ aþ þvi þu heþ
ur vered Drottens þyns Guds raust
hlydugur.

3 Blessadur * skalltu vera i stadn-
um/ og blessadur skalltu vera a akrenum.
* C. 30/ 9.

4 Blessadur skal þyns lijþs ævoxt-
ur vera/ og þyns lands ævoxtur/ og þyns
þienadar ævoxtur / þiña nauta aþkvæ-
me / og þiña sauda hiarda.

5 Blessud skal þyn korþ vera/ og þitt
aþgongur.

6 Blessadur skalltu vera / nær þu
geingur iñ/ og blessadur skalltu vera/ nær
þu geingur wt.

7 Drottenn mun * gieþa þyna þiand
meñ slegna fyrer þier / sem setia sig upp
i moote þier / um eirn veg munu þeir ko-
ma i moote þier / og um sio veige skulu
þeir þlyia fyrer þier. * 3. Mos. 26/ 7.

8 Drottenn mun bioda blessanene/ ad
vera hia þier i þynum matar hwsum /
og i øllu þvi/ sem þu tekur þier fyrer/ og
hañ mun blessa þig / i þvi lande / sem
Drottenn þiñ Gud gieþur þier.

9 Drottenn mun uppreisa þig/ sier *
til eins heilags foolks/ so sem hañ heþur
svared þier/ nær þu helldur Drottens þy
ns Guds bod/ og geingur a hañs vegum.
* 2. Mos. 19/ 5.

10 Og allar þiooder a Jørduñe sku-
lu siaa/ ad þu ert neþndur epter Drottens
naþne/ og þeir skulu ottast fyrer þier.

11 Og Drottenn mun gieþa þier yþer-
gnæþanlega gott i þyns lijþs ævexte /
og i þyns þienadar ævexte/ og i þyns
lands ævexte/ a þvi lande/ sem Drottenn
soor þynum fedrum / ad gieþa þier.

12 Drottenn mun uppliwka þier syne
um goodu þiæxsioodum / Himnenum/ ad
gieþa þynu lande regn a synum tyma /
og ad blessa øll þiña handa verk / Og
þu munt læna morgu foolke / og þu ska-
llt ecke taka til læns.

13 Og Drottenn mun giøra þig ad
hoþdenu / og ecke ad halanum/ þu skallt
alleinasta vera yþer/ og ecke vera under/
eþ þu ert Drottens þyns Guds bodum
hlydugur / hvor eg byd þier i dag / ad
hallda og giøra.

14 Eþ þu ecke vykur fra nockrum
aþ þessum ordum/ sem eg byd ydur i dag/
til hægre/ eda vinstre sydu/ ad ganga *
epter framande gudum/ ad þioona þeim.
* C. 5/ 22. Jos. 1/ 7.

15 Og þad skal skie / eþ * þu ecke
hlyder Drottens þyns Guds raust / ad
hallda og ad giøra øll hañs bod og ha-
ñs skickaner / sem eg byd þier i dag/ þa
skulu allar þessar bølvaner koma yþer
þig/ og hitta þig. * L. 30/ 17.
3. Mos. 26/ 14. H. Er. 2/ 17. Dan. 9/ 11.
Mal. 3/ 2. Baruch. 2. 28/ 29.

16 Bølvadur skalltu vera i stadnum/
og bølvadur skalltu vera a akrenum.

17 Bølvud skal þyn korþ vera/ og þitt
aþgangur.

18 Bølvadur skal þyns lijþs-ævoxt-
ur vera/ og þiñar Jardar ævoxtur/ þy-
ns sædes aþkvæme og þiña sauda hiarda.

19 Bølvadur skalltu vera nær þu
geingur iñ / og bølvadur skalltu vera nær
þu geingur wt.

20 Og Drottenn mun wtsenda a med
al þyn bølvan/ ræadleysé og skom/ i øllu
* þvi þu tekur þier fyrer hendur ad gi-
ra / þar til þu verdur eidelagdur/ og þar
til þu verdur þliootlega fordiarþadur/ fyr-
er þiña vondu giørninga saker/ med hvor
ium þu yþergaþst mig. * Dom. 2/ 15.

21 Drottenn mun læta * drepsott

hallda st

halldast vid þig/ þar til hañ eideleggur
þig af landenu/ hvar til þu fer ad eiga
þad. * 3. Mos. 26/16. Ezech. 14/21.
22 Drottiñ mun slaa þig med somd-
sott / og med kølldu sÿke / og med hita/
og bruna/ og * þurk og visnan/og gulu
sott / og þær skulu sækia a þig / þar til
þu eideleggst. * 1. Kong. 17/ 7.
23 Og þiñ * Himen / sem er yfer
þijnu høfde / skal verda sem kopar / og
Jordeñ/ sem er under þier / sem jarn.
* C. 11/ 17. 3. Mos. 26/ 19.
24 Drottiñ mun giora þijns lands
regn ad dufte og ösku / af Himnenum
mun hañ nidurstÿga yfer þig/ þar til þu
verdur eidelagdur.
25 Drottiñ mun láta * þig verda
sleigeñ fyrer þiña fiandmaña augsÿn /
uñ eirn veg muntu draga wt i moote hon
um / og uñ sio vegi skalltu flÿa fyrer
honum/ og þu skallt burtdreifast til all-
ra rÿkia a Jordunne. * 3. Mos. 26/17.
26 Og þiñ lÿkame skal verda öllum
fuglum under Himnenum / og dÿrum a
Jordunne/ til fædslu/ og þar skal eingeñ
vera / sem burt rekur þa.
27 Drottiñ mun slaa þig med * Æ-
gyptiskum kaunum/ og med blood-sÿke/og
med vose og med klada/ ad þu skallt ecke
kuña ad læknast. * 2. Mos. 9/ 9.
28 Drottiñ * mun slaa þig med gal-
eñskap/ og med blindleik/ og med hiart-
ans hrædslu. * Rom. 1/ 28.
29 Og þu skallt þreifa uñ middag-
eñ/ sem sa blinde þreifar i myrkrenu/ og
þu skallt ongva luckui hafa a þijnum vei
ge/og þu skallt lÿda ofrÿke og oriett alla
daga / og eingeñ skal frelsa þig.
30 Þu skallt trwlofast eirne hustru/
og eirn añar madur skal sofa hia heñe /
Þu skallt byggia eitt hws / eñ þu skallt
ecke bwa þar i/ Þu skallt * planta eirn
vijngard/ eñ þu skallt ecke giora hañ al-
meñelegañ. * Es. 65/ 22.
31 Þiñ uxe skal slatrast fyrer þijn-
um augum / og þu skallt eckert eta þar
af/ Þiñ asne skal takast fyrer þiñe aug-
syn med ofrÿke / og ecke koma aptur til
þijn/ Þijner sauder skulu gefast þijnum
fiandmoñum/ og eingeñ skal frelsa þig.
32 Þijner syner og þijnar dætur sku-
lu gefast til eins framande foolks/ og
þijn augu skulu sia (þar a/) og vone-
megnast yfer þeim hvern dag / og þad
skal ecke vera i þiñar handar magt.
33 Þijns lands avøxt / og allt þitt
erfide / skal eitt foolk eta / sem þu ecke
þeckter / og þu skallt ad eins lÿda oriett/
og verda underþrÿcktur alla daga.
34 Og þu skallt verda galeñ / fyrer
þiña augna sioon/ sem þu munt sia.
35 Drottiñ mun slaa þig med einum
vondum kaunum a knen og a leggena /
ad þu skuler ecke kuña ad læknast/ fra
þiñe ÿl/og allt til þijns høfud-hvirfels.
36 Drottiñ mun reka þig/og þiñ ko-
ng / sem þu munt setta yfer þig/ burt til
eins foolks / sem hvorke þu/edur þijner
fedur þecktu / og * þar muntu þiona
framande gudum / stocke og steine.
* C. 4/ 28.
37 Og þar skalltu verda * ad eirnre
underþurdu/ til eins ordskvidar og til spo-
tts a medal allra þioda / hvert Drottiñ
mun reka þig. * 1. Kong. 9/7. Jer. 24/9.
38 Þu skallt færa * myked sæde wt
a mørkena/ eñ litlu safna iñ aptur/ þvi
grashoppañ skal uppeta þad.
* Mich. 6/ 15. Hagg. 1/ 6. C. 2/ 17.
39 Þu skallt planta og yrkia vijn-
garda/ eñ ecke drecka vijned/ z ecke saf-
na/ þvi ormureñ skal forlæra þvi.
40 Þu skallt hafa oliu-trie iñañ all-
ra þiña landamerkia/eñ ecke smyria þig
med oleo / þvi þitt * oliu-trie skal upp-
rickiast. * Joel 1/ 10.
41 Þu skallt afla sona og dætra / eñ
ecke hallda þeim/ þvi þau skulu burt fær-
ast i fængelsid.
42 Øllum þijnum triam og þijns la
nds avøxtum skal grashoppañ bÿhallda.
43 Utlendingureñ / sem er hia þier/
skal uppstÿga miøg hatt yfer þig/ eñ þu
skallt niðurstÿga miøg under.
44 Hañ skal * lana þier/og þu ska-
llt ecke lana honum/ hañ skal verda ad
høfde/og þu skallt verda ad hala. * v. 12

45 So skulu allar þessar bølvaner koma yffer þig/og eltia þig/ og hitta þig/allt til þess ad þu verdur eidelagdur/ aff þvi/ad þu hlyddder ecke Drottens þyns Guds rauſt / ad hallda hañs bod og hañs ſkickaner/ſem hañ heffur boded þier.

46 Þar fyrer ſkulu þær vera til teikns og til undarlegra hluta a þier / og a þynu affkvæme æffenlega.

47 Aff þvi/ad þu ecke þioonader Drottne þynum Gude i hiartans glede og goodſemd / aff þvi þu haffder alla hlute margffalldlega.

48 Og þu ſkallt þioona þynum fiand moñũ/ ſem Drotteñ mun ǽtſenda i mooте þier / med hungre og med þorſta / og med klædleyſe / og med allra handa armood / og hañ ſkal leggia eitt jarn-ok a þiñ hals/ þar til hañ leggur þig i eyde.

49 Drotteñ mun færa * eitt foolk yffer þig langt ad / fra Jardareñar enda/ ſem orneñ flygur/ eitt foolk/ ** hvørs tungumaal þu ecke ſkilur. * Jer. 5/ 15. C. 6/ 22. ** Eſ. 33/ 19.

50 Eitt * bligdunarlauſt foolk/ ſem ecke mun virda þeirra gømlu perſoonu / og ei þyrma þeim ungu. * Dan. 8/ 23.

51 Og þad ſkal forſæra þyns fienadar avexte/ og þyns lands avexte/þar til þu verdur eidelagdur / hvørt ed ſkal ecke leyffa handa þier korn/(nytt) vyn/ edur (nytt) oleum / þins fienadar affkvæme/ edur þyna ſauda-hiørd / þar til þad fordiarffar þig.

52 Og ſkal giøra þier angiſt iñañ allra þiña porta/þar til þyner hæffu og rambigdu mwrar falla/ſem þu treyſter þig uppa/i øllu þynu lande/og þad ſkal giøra þier angiſt iñañ allra þiña porta/i þynu giørvøllu lande / ſem Drotteñ þiñ Gud heffur gieffed þier.

53 Og þu ſkallt * eta þiñ lyffs avoxt/ kioted aff þynum ſonum / og þynum dætrum / ſem Drotteñ þiñ Gud heffur gieffed þier / i umſatrenu og þreingingufie/ hvar med þyner fiandmeñ ſkulu þreingia þier. * 2. Kong. 6. 28/ 29. 4. Gr. 2/ 20. C. 4/ 10.

54 Sa madur/ſem var ſælkiere hia þier/og miog kræſtur/ ſkal ecke uña ſynum broodur/ og ſiñe huſtru a ſynum arme / eda ſynum ſonum / ſem eru epter / þeſſ ſem hañ mun leiffa.

55 Ad gieffa nockrum aff þeim / aff hañs ſona kiøte/ſem þad kyñu ad eta/ aff þvi hañ heffur eckert (meira) leifft i þvi umſatre og þreingingu / hvar med þiñ fiandmadur ſkal þreingia þier iñañ allra þiña porta.

56 Su (kvina/) ſem þier heffur vered ſo ſællyff og kræſt hia ydur/ad hun heffur ecke reynt / ad ſetia ſiñ yleeg a Jørdena fyrer vellyſt og fyrer ſællyffe / hun ſkal ecke uña ſynum mañe a heñar arme/eda ſynum ſyne/eda ſiñe doottur.

57 Og ecke jaffnvel þeirrar barns fylgiu/ſem er utgeingeñ i millum heñar foota/og eige heñar barna/ſem hun mun fæda/ þvi hun mun eta þau/ vegna allra handa þurfftar i hilmingu/ i umſatriñ og i þreingingufie/ hvar med þiñ fiandmadur mun þreingia þier iñañ þinna porta.

58 Eff þu ecke helldur ad giøra øll ordeñ i þeſſu løgmaale/ ſem eru ſkriffud i þeſſare book/ ad ottaſt þetta dyrdlega og hrædelega naffn/ Drotteñ þiñ Gud.

59 Þa mun Drotteñ furdañlega haga ſier i moote þier/med plagum a þier/og plagum a þynu affkvæme / med ſtoorum og langvarande plagum/ og vondum og langvarande ſiukdoomum.

60 Og hañ mun ſnua øllum þeim * Egyptſku ſiukdoomum til þyn/ſem þu ottaſt fyrer / og þeir ſkulu halldaſt vid þig. * 2. Moſ. 9/ 9.

61 Ja allañ ſiukdoom/og allar plagur / ſem ecke eru ſkriffadar i þeſſare løgbook/ þær mun Drotteñ lata koma a þig/ þar til ad þu eideleggſt.

62 Og þier ſkulud verda med faufoolke epter / i þeſs ſtad / ad þier vorud ſem ſtiørnur a Himnenum i margffiølldа/ aff þvi þu ecke hlydder Drottens þyns Guds rauſt.

63 Og þad mun ſkie / ad eins ſem Drotteñ gladde ſig ffirrum yffer ydur/ ad giøra vel vid ydur / og fiølga ydur / ſo

so mun og Drottenn * gledia sig yfer yd-
ur/ ad fordiarfa ydur og afmæ ydur/ og
þier skulud uppræta st af landenu/ þang-
ad sem þu fer ad eignast þad.
* Ordsk. 1/ 26.

64 Og Drottenn mun burtdreifa þier
a medal allra þiooda/fra þeim eina Jard
arennar enda til þess añars/ og þar mun-
tu þioona framande gudum / sem hvorke
þu nie þÿner fedur þektu/ stocke og steine.

65 Og þu skallt aungva roo hafa a
medal þess sama foolks / og þiñ ylvegur
skal aungva hvijld hafa/og Drottenn mun
giefa þier þar eitt skialfande hiarta/ og
vanskign augu/og eina vanmættuga sæl.

66 Og þitt lijf skal hanga þar i mo-
ote fyrer þier/ og þu skallt ottast noott og
dag / og ecke vera ohultur um þitt lijf.

67 Ad morgne muntu seigia : Gud
giæfe þar være kvølld/og ad aptne mun-
tu seigia : Gud giæfe þar være morg-
un / fyrer þÿns hiarta skielfingu / sem
þu skallt skielfast med/og fyrer þa sioon/
sem þu skallt siaa fyrer þÿnum augum.

68 Og Drottenn mun fora þig inn i
Ægyptaland aptur a skipum/ a þañ veg/
sem eg sagde þier af : * þu skallt ecke
framar siaa hañ/ ꝛ þar skulud þier seliast
til ydar fiandmaña til þræla/og til þioon
ustu kvenna/ og þar skal eingenn vera/ sem
vilie kaupa. * c. 17/ 16.

XXIX. Capitule.

Mose Endurnijar Sattmalañ vid Israels Børn.

Desse eru þau * sattmaal-
ans ord/sem Drottenn bij-
falade Mose / ad giøra
vid Israels børn i Mo-
abs lande / fyrer utañ
þañ sattmaala/ sem hañ
giørde vid þau i Horeb. *c. 5. 2/ 3.

2 Og Mose kallade a allañ Israel/ꝛ
sagde til þeirra : þier * hafed sied allt
þad s Drottenn giørde fyrer ydar augū i
Ægyptalande/ vid Pharao og vid alla ha-
ns þienara/ og vid hañs giørvallt land.
* 2. Mos. 19/ 4.

3 Þær stooru reinslur/ sem þÿn augu
hafa sied / (þad var) * þau tækn og
þeir stooru undarlegu hluter. * c. 7/19.

4 Og Drottenn hefur ecke giefed yd-
ur * hiarta til ad skynia / edur augu til
ad siaa med / eda eyru til ad heyra med /
allt til þessa daga. * Es. 6 / 10.

5 Og * fiorutijgu ar hefe eg læted
ydur ganga i eydemørkenne/ydar klæde urd-
du ecke forn a ydur / og þÿner skoor voru
ecke slitner a þÿnum fæte. * c. 8. 2/ 4.

6 Þier hafed ecke eted braud / og ei
drucked vijn / eda sterkañ dryck / ad þier
skylldud vita/ad eg er Drottenn ydar Gud.

7 Og þa þier komud til þessa stad-
ar/ þa droo * Sihon kongurenn af Hes-
bon/ og ** Og konungurenn af Basan
ut i moote oss til strijds/og vier sloon þa.
* 4. Mos. 21/21. etc. * * 4. Mos. 21/33. etc.

8 Og tookum * þeirra land inn / og
gaafum Rubenitunum/og Gadditunum /
og þeirre halfu Manasse kynkvijsl þad
til arfs. * 4. Mos. 32/ 33. etc.

9 So halldeð þessa sattmaala ord/og
giøred þar epter/ad þier kunned skynia allt
þad / sem þier skulud giøra.

10 Þier standed i dag allersamann fyr-
er Drottens ydar Guds augsijn/ ydar for-
ingiar fyrer ydar kynkvijslum / ydar ell-
stu/ ꝛ ydar fogetar/hvør madur i Israel.

11 Ydar smæu / ydar hustrur/ og þiñ
framande / sem er i þÿnum herbudum /
bæde þiñ vid-høggvare/ og sæ/ sem sæker
þitt vatn.

12 Ad þu skuler ganga i Drottens þij-
ns Guds sattmaala / og i hañs eide/ sem
Drottenn þiñ Gud giører vid þig i dag.

13 Ad hañ meige * upprejsa þig i
dag sier til eins foolks / og hañ skule
vera þiñ Gud/ so s hañ hefr þier tilsagt/
og sem hañ hefur svared þÿnum fedrum
Abraham/ Isaak og Jakob . * c. 28/9.
1. Mos. 17/ 7.

14 Þvi eg giøre ecke þennañ * satt-
maala/ og þennañ eid alleinasta vid ydur.
* C. 5/3.

15 Helldur vid þañ/ sem hier er / og
stendur i dag med oss fyrer Drottens vo-
rs Guds augsyn / og vid þañ / sem hier
i dag ecke er med oss.

16 Þvi þier vited / ad vier biuggum i Ægyptalande / og ad vier foorum midt i giegnum heidenddoomeñ / sem þier foorud i giegnum.

17 Og þier saud þeirra vidurstygder / og þeirra skarns afgude / stock og stein / sylfur og gull / sem voru hia þeim.

18 Ad þar skule ecke vera a medal ydar madur eda kviña / eda ætt / eda kynkvÿsl / sem snwe sÿnu hiarta i dag fra Drottne vorum Gude / til ad ganga burt og þioona þessa foolks gudum / og hañ ecke skule verda * ein root i bland ydar / sem ber gall og malurt.

* P. G. 9. 8/ 23. Ebr. 12/ 15.

19 Og þad mun skie / nær hañ heyrer þesse bølvanareñar ord / þa blessar hañ sig i sÿnu hiarta / og seiger: þad * mun ganga mier vel / þo eg gange sem mÿnu hiarta þyker / (ad) mañ sæe tillagt hiñ druckna med hinum þyrsta.

* Jer. 44/ 17.

20 Þa vill Drotteñ ecke fyrergiefa hønum þad / þvi Drotteñs stoora reide og hañs vandlæting mun þa upptendrast yfer þeim sama mañe / so * øll su bølvan / sem er skrifud i þessare book / skule falla yfer hañ. * c. 28/15.

21 Og Drotteñ mun afmæ hañs nafn / under Himnenum. Og Drotteñ mun skilia hañ burt til ills / fra øllum Jsraels kynkvÿslum / epter øllum þess sattmæla bølvunum / sem skrifadar standa i þessare løg-book.

22 Þa mun su øñur ætt seigia / (jæ) ydar børn / sem munu uppkoma epter ydur / og sæ wtlende / sem mun koma længs vegar ad / og siæ þær plagur / sem koma yfer þetta land / og þa siwkdooma þar i / med hvørium Drotteñ giører þa siwka þar i.

23 Ad allt landed þar er brendt med breñesteine og sallte / ad þad kañ ecke verda sæd / ei helldur giefa grooda / og eingeñ iurt kañ uppvaxa þar i / eins sem * Sodoma og Gomorra / * * Adma og Zeboim eru kollkastadar / hvørium Drotteñ kollkastade i siñe reide og i siñe bræde. * 1. Mos. 19/ 24. etc.

** Os. 11/ 8.

24 Þa mun allt foolk seigia: * hvar fyrer hefur Drotteñ so giørt i mootte þessu lande? hvad er þetta (fyrer so) stoora eina hastarlega reide?

* 1. Kong. 9/ 8. etc.

25 Þa mun mañ seigia: af þvi / ad þeir hafa yfergiefed Drotteñs þeirra fedra Guds sattmæla / sem hañ giørde vid þa / þegar hañ wtfærde þa af Ægyptalande.

26 Og þeir geingu burt / og þioonudu ødrum gudum / og tilbædu þæ / (soddañ) gudum / sem þeir þecktu ad øngvu / og (af hvørium) ecke eirn hafde giefed þeim (nockud.)

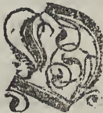
27 Þar fyrer hefur Drotteñs reide kveikt sier uppa þetta land / ad hañ hefur læted alla þa bølvan koma yfer þad / sem skrifud er i þessare book.

28 Og Drotteñ hefur upprætt þa af þeirra lande / i reide og i grymd / og stoorre bræde / og burtkastad þeim til eins framande lands / sem a þessu deige.

29 Þeir leyndu hluter eru fyrer Drottne vorum Gude / eñ þeir openberudu * fyrer oss og fyrer vorum børnum æfenlega / ad giora øll þesse løgmæls ord. * Ps. 147. 19/ 20.

XXX. Capitule.

Drotteñ Myskunar sig yfer þa / sem snwa sier til hañs.

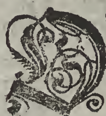
g þad skal skie / nær aller þesser hluter munu koma yfer þig / blessaneñ og bølvaneñ / sem eg hefe þier fyrer lagt / og þu tekur þier (þau) til hiarta / a medal allra heidingiaña / þangad sem Drotteñ þiñ Gud hefur burtreked þig.

2 Og * snÿr þier til Drotteñs þÿns Guds / og þu hlÿder hañs raust / epter øllu þvi / sem eg bÿd þier i dag / þu og þÿn børn / i þÿnu giørvøllu hiarta / og i þiñe giørvallre sæl. * c. 4/30 3. Mos. 26/ 40.

3 Þa mun Drotteñ þiñ Gud * um̃
snwa þijnu fangelse/og ** myskuna
sig yfer þig/ og snwa vid og + samañ
safna þier fra øllum þeim þiodū/hvø
rt hellst burt Drotteñ þiñ Gud hafde
wtdreift þier. * Jer. 29/ 14.
** Ps. 106/45. + Jer. 32/ 37.
4 Þo nockur af þier yrde burtrekt-
ur * til Himensens enda / þa munde
(samt) Drotteñ þiñ Gud safna þier
þadañ fra/ og taka þig þar fra.
* Neh. 1/ 9.
5 Og Drotteñ þiñ Gud mun færa
þig i þad land/ sem þijner fedur ættu/
og þu skallt eignast þad/ og hañ mun
giøra vel vid þig / og fiølga þig meir
eñ þijna fedur.
6 Og Drotteñ þiñ Gud * mun
um̃skiera þitt hiarta og þijns afkvæ-
mes hiarta / ad elska Drotteñ þinn
Gud / i þijnu giørvøllu hiarta / og i
þiñe giørvallre sælu / ad þu meiger
lifa. * c. 10/ 16. Jer. 4/4. c. 32/39.
Ezech. 11/ 19. C. 36/26. Rom. 2/29. Phil.
3/ 3. Col. 2/ 11.
7 Og Drotteñ þiñ Gud mun legg
ia allar þessar bølvaner a þijna fiand-
meñ/ og a þa/ sem þig hata/sem þig
hafa ofsookt.
8 Eñ þu munt um̃vendast og hlij-
da Drotteñs raustu / ad þu giører øll
hañs bod/ sem eg bijd þier i dag.
9 Og Drotteñ þiñ Gud * mun gie
fa þier luckku i øllum þiña handa verk
um/ i þijns lijfs ævexte / og i þijns
fienadar ævexte / og i þiñar Jardar
ævexte / til gooda / þvi Drotteñ mun
snwa sier ad gledia sig yfer þier / til
gooda / eins sem hañ gladde sig yfer
þijnum fedrum. * c. 28. 3/ 11.
10 Ef þu hlijder a Drotteñs þijns
Guds raust / ad hallda hañs bod og
hañs skickaner/sem eru skrifadar i þess
are løg-book/ og snijr þier um̃ til Dro-
ttens þijns Guds i þijnu giørvøllu
hiarta/og i þiñe giørvallre sæl.
11 Þvi * þetta bod/sem eg bijd þi-
er i dag / þad er ecke huled fyrer þier/
þad er ei helldur (of-) langt i burtu.
* Es. 45/ 19. C. 48/ 16.
12 Þad er ecke * i Himnenum/ ad
þu meiger seigia: hvør vill fara fyrer
oss upp i Himeneñ/ og sækia oss þad/
og læta oss heyra þad/ ad vier kyñum
giøra þad? * Rom. 10/ 6.
13 Þad er ei helldur hinumeigeñ
hafsens / ad þu þurfer seigia : hvør
vill fara fyrer oss burt yfer um̃ hafed/
og sækia oss þad / og læta oss heyra
þad/ad vier meigum giøra þad ?
14 Þvi þad ord er ølldunges næ-
lægt hia þier/ i þijnum muñe/og i þij
nu hiarta/ ad þu skuler giøra þad.
15 Sia/ eg * hefe lagt þier fyrer
i dag/ lijfed og þad gooda / og Daudañ
og þad vonda. * c. 11/26. c. 28. 2/15.
16 Þvi eg bijd þier i dag / ad elska
Drotteñ þiñ Gud / ad ganga a hañs
veige/og ad vardveita hañs bod/ og ha
ñs skickaner/ og hañs riettende/ad þu
skuler lifa og margfalldast/ og Drott-
eñ þiñ Gud skule blessa þig i þvi lan-
de/ til hvørs þu fer/ad eignast þad.
17 Eñ frasnwe sier þitt hiarta/og
* þu hlijder ecke / eñ lætur þig villa /
ad þu tilbidier framande gude & þioon
er þeim. * c. 28/15. etc.
18 Þa auglijse eg ydur i dag / ad
þier skulud aldeiles tortijnast/þier sku
lud ecke leinge lifa i landenu til hvør s
þu fer yfer um̃ Jordan/ad fara þang-
ad til ad eignast þad.
19 Eg tek i dag * Himeneñ og Jørd
ena til vitnes yfer ydur / eg hefe lagt
ydur lijfed og daudañ fyrer/ blessanena
og bølvanena / ad þu meiger wtvelia
lijfed/ og þu meiger lifa/þu og þitt af
kvæmi. * c. 4/ 26. c. 32/ 1.
20 Ad elska Drotteñ þiñ Gud/ ad
hlijda hañs raust/ og ad æhanga hon
um / þvi hañ er * þitt lijf / og þiñ
langur alldur/ad þu meiger vera i land
enu/sem Drotteñ soor þijnum fedrum/
Abraham/ Isaak og Jakob / ad giefa
þeim. * c. 4/ 40. c. 5/ 33.

XXXI. Capitule.

Mose fyrer Alldurdooms Skulld kvedur Israels Børn / og nefner Josuam til sijns Epterkomara.

Og Mose gieck/ og kalade þsse ord til alls Israels:
2 Og sagde til þeirra : eg er i dag * hundrad og tuttugu ara gam all / eg kan ecke leingur ganga wt og in/og ** Drottenn sagde til mijn : þu skallt ecke ganga yfer um þessa Jordan. * c. 34/ 7.
** 4. Mos. 20/ 12. etc.
3 Drottenn þin Gud hann mun ganga yfer um fyrer þier/ hann mun sundurdreifa þessu foolke fyrer þier/ ad þu skuler eiga þau/ * Josua hann skal ganga yfer um fyrer þier/ so sem Drottenn hefur sagt. * c. 3/28. 4. Mos. 27/18
4 Og Drottenn mun giøra vid þa/ sem hann * giørde vid Sihon / og vid Og / þeirra Emorita konunga / og vid þeirra land/ hveria hann eidelagde.
* 4. Mos. 21. 21/ 25/ 33/ 35.
5 Nær Drottenn giefur þa fyrer ydur / þa skulud þier giøra vid þa * epter øllu þessu bode/ sem eg hefe byfal ad ydur. * c. 7/ 2.
6 Vered * hughraustter og med einum styrkvum huga/ ottest ecke og skielfest eckert fyrer þeim/ þvi Drottenn þin Gud hann mun ganga med þier / hann mun ecke ** sleppa þier adgiætslulausum/og ecke yfergiefa þig. * c. 7. 2/ 21.
** Ebr. 13/ 5.
7 Og Mose kallade a Josua / og sagde til hans/ i almenre Israels augsyn: * vertu hughraustur og med styrkvum huga / þvi þu skallt inganga med þessu foolke/ i þad land/ sem Drottenn soor þeirra fedrum/ ad giefa þeim/ og þu skallt skipta þvi til arfs i millum þeirra. * c. 3/28. c. 7/18. Jos. 1/6.
C. 8/ 1. Ebr. 13/ 5.
8 Og Drottenn / hann sem geingur fyrer þier/ hann mun vera med þier/ hann mun ecke sleppa þier adgiætslulausum/ og ecke yfergiefa þig/ ottastu ecke/ og hrædstu ecke.
9 Og Mose skrifade þesse løg/ og fieck prestunum Levi sonum þau/ * sem baru Drottens sattmæls ørk/ og øllum þeim ellstu af Israel.
* 4. Mos. 4/ 15.
10 Og Mose baud þeim/ og sagde: * nær sio ar eru wte/ a uppgiafar ars tijma (sens tilsettre tijd/) a tialldbwdarennar hatijd. * c. 15/ 1.
11 Nær allur Israel kiemur ad sinast fyrer Drottens þijns Guds augsyn / a þeim stad / sem hann mun wtvelia/ þa skalltu wthroopa þesse løg fyrer øllum Israel/ fyrer þeirra eyrum.
12 Lat safna foolkenu/ mønnunum og kvinnunum og børnunum/ og þijnum framande/ sem er innan þinna porta/ ad þeir meige heyra / og þeir meige læra/ og ottast Drottenn ydar Gud/ og hallda og giøra øll þau ord i þessu løgmale.
13 Og ad þeirra børn/ sem þad ecke vita / meige heyra og læra ad ottast Drottenn ydar Gud / a øllum þeim døgum/ sem þier lifed i þvi lande/ til hvørs þier fared yfer Jordan/ ad eignast þad.
14 Og Drottenn sagde til Mose : sia / * þijn tijd er hart nærre ad deyia/ kalla Josua/ og standed i samkundunnar tialldbwd/ad eg giefe hønum byfalning/ Og Mose gieck og Josua/og þeir stoodu i samkundunnar tialldbwd.
* Es. 38/ 1. 2. Pet. 1/ 14.
15 Og Drottenn vard siedur i tialldbwdenne/ i einum skystoolpa/ og skystoolpenn stood yfer tialldbwdarennar dyrum.
16 Og Drottenn sagde til Mose : sia/ þu liggur med þijnum fedrum/ og þetta foolk mun uppstanda/ og drygia hoor epter þess framanda lands gudum / þangad sem þad geingur inn i/ og yfergiefa mig / og lata minn sattmala fara/ sem eg hefe giørt vid þad.
17 Og mijn reide skal þa geysa a þad/ a þeim sama deige/ og eg skal yfergiefa þa/ og byrgia mitt andlit fyrer

er þeim/ so ad þeir skulu verda fortærd
er/ ꝛ mykel olucka og angist kiemur yf
er þad / þa mun þad seigia a þann sa=
ma dag: eru ecke þesser vondu (hluter)
kommer yfer mig / af þvi ad minn Gud
er ecke med mier?
18 Og eg *skal aldeiles byrgia mitt
andlit/ a þeim sama deige/ vegna alls
þess vonda / sem þad hefur giort/ þvi
þad hefur snwed sier til framande gu=
da. * c. 32/ 20.
19 So skrifed ydur nu þennan sau=
ng/ og kiennid Jsraels bornum hann/ legg
hann i þeirra munn / uppa þad ad þesse
saungur meige vera mier til eins vitn
es fyrer Jsraels bornum.
20 Þvi eg vil færa þad inn i land=
ed / * sem eg soor þess fedrum / hvørt
ed flytur med miolk og hunange / og
þad mun eta og mettast / og ala sig/ og
snwa sier til framande guda / og þeir
munu þioona þeim / og upperta mig /
og þad mun giøra minn sattmala til
einkis. *1. Mos. 50/ 24. 2. Mos. 33/ 1.
21 Og þad skal skie/ nær myked illt
og angister koma a þad/ þa skal þesse
saungur svara i giegn þvi til eins vitn
esburdar / þvi þad skal ecke gleymast
af þess afkvæmes munne / þvi eg veit
þess þanka/ sem þad allareidu umgei=
ngst med / adur enn eg fære þad i land=
ed/ sem eg hefe svared.
22 So skrifade Mose þennan sau=
ng a þeim sama deige/ og kiende Jsra=
els bornum hann.
23 Og baud *Josua Nuns syne/ og
sagde: vert hraustur og fullhuga/ þvi
þu skallt færa Jsraels born i þad la=
nd / sem eg hefe svared þeim/ og eg/ eg
vil vera med þier. * Jos. 1/ 6.
24 Og þad skiede/ þa Mose hafde
aldeiles skrifad þesse løgmals ord i
eina book/ til þess hann hafde endad þau.
25 Þa baud Mose Levitunum / *
sem bæru Drottens sattmals ørk/ og
sagde: * v. 9. Jos 3/ 6.
26 Taked þessa løg=book/ og legged
hana vid Drottens ydar Guds satt=
mals arkar sidu/ og hun skal vera þar
til eins vitnesburdar a moote þier.
27 Þvi eg þecke þijna ohlijdne og
þijna þverwd / Sia / medann eg enn life
hia ydr i dag/ erud þier ohlijduger i mo
te Drottne / og hvad miklu meir epter
minn dauda?
28 So safned til mijn øllum þeim
ellstu af ydar kynkvijslum / og ydar fo=
getum / ad eg meige tala þesse ord fyrer
ydar eyrum/ ad taka Himenenn og Jord
ena til vitnesburdar i moote þeim.
29 Þvi eg veit/ ad epter minn dauda
munud þier vijst fordiarfa þad / ꝛ vijk=
ia af þeim veige/ sem eg hefe boded yd=
ur/ so mun oluckann koma a ydur/ a þe=
im seinustu døgum/ nær þier hafed giø
rt þad vonda fyrer Drottens augum/
ad upperta hann med ydar handa verke.
30 So talade Mose þessa saungs
ord fyrer alls Jsraels safnadar eyr=
um/ þar til hann hafde endad þau.

XXXII. Capitule.

Mosis Saungur.

Heyred til * þier Himn=
ar / og eg vil tala / og
Jorden skal heyra mijns
munns tal. * c. 31/ 28.
Es. 1/ 2. Mich. 1/ 2.
2 Minn lærdoomur
skal driwpa sem regn/ mitt tal skal re=
nna sem døggenn/ sem steiperegn a gras/
og sem dropar a jurter.
3 Þvi eg vil akalla Drottens nafn/
giefed vorum Gude stoora (vegsemd.)
4 Hann er hellubiarged / hanns verk
er fullkomed/ þvi aller hanns veiger eru
riettar / Gud * er sannleikur / og ecke
oriettvijse / hann er riettferdugur og
froomur. * c. 7/ 9.
5 Þad hefr * fordiarfad sig/ (þad
voru) ecke hanns born / (hvørt ed
var) þeirra lyte/ þad er ein fraasnwenn
og illgiorn kynkvijsl. * Matth. 12/ 39.
Es. 1. 2/ 3/ 4.
6 Skulud þier endurgiallda Dro=
ttne þetta/ þu dærlega og gallda foo=

Ik? er hañ ecke * þiñ fader/ (ja) hañ
sem hefur keypt þig? hañ/ hañ giørde
þig og tilreidde þig. * Mal. 1/ 6.
7 Minstu a þa gømlu daga / merk
areñ fyrer ætt epter ætt / spyr þiñ
fødur/og hañ mun kuñgiøra þier þad/
og þÿna ellstu/og þeir skulu seigia þi-
er þad.
8 Þegar sa Allrahædste wtdeilde
arfe a medal foolksens/ þegar hañ ad-
skilde mañeskiuñar børn/ þa sette hañ
foolksens landamerke/ept' Israels bar
na tølu.
9 Þvi Drottens hlutskipte er hañs
foolk/ Jakob er hñs arfs mælesnwra.
10 Hañ mætte fiña hañ i eidemer
kureñar lande/ og a einum toomum
eide (stad/) þar sem þad veinade/ hañ
mætte flytia hañ um̃ / * undervÿsa
hønum/bevara hañ sem siñ auga-stein.
* 2. Mos. 10/ 1. &c.
11 Sem ein * ørn mun uppsetia
sitt hreidur / mun sveima yfer sÿnum
ungum / so mætte hañ wtbreida sÿna
vænge/ taka hañ/ ** bera hañ a sÿn-
um vængium. * 2. Mos. 19/ 4.
** 5. Mos. 1/ 31.
12 Drotteñ alleina mætte leida hñ/
og þar var eingeñ framande gud med
hønum.
13 Hañ liet hañ fara hætt upp a
Jørduñe/ og hañ at merkureñar groo
da / og hañ liet hañ siwga huñang af
einu biarge / og oleum af þeim harda
steine.
14 Smiør af kwm / og mioolk af
saudum/ med þvi feita af lømbunum/
og hrwta af Basan / og hafra / med
þvi allra besta hveite / og þu mætter
drecka sterkt (vÿn-)þrwgna blood.
15 Eñ þegar sa riette * vard feit
ur/ þa sloo hañ vid bakenu/ þu giørd-
est feitur / og vardst þyckur / vardst
holldugur: og hañ yfergaf Gud / sem
giørde hañ/ og lÿtels vyrdte sitt hiælp
rædes biarg. * c. 31/ 20.
16 Þeir hafa uppvaked hañ til
vandlætingar vid framande / uppert
hañ med vidurstigdum.
17 Þeir offrudu til (land-) diøfl-
añа/ (sem) ecke (eru) Gud/ Til guda/
sem þeir * ecke þecktu/ til þeirra nÿu/
sem voru komner skamt fra / sem ydar
fedur ecke ottudust fyrer. * Ps. 106/ 37
1. Cor. 10/ 20.
18 Þvi biarge/ sem ablade þÿn/ villd
er þu gleyma / og gleyma Gude / sem
fædde þig.
19 Og þegar Drotteñ þad sa/ wt
skwfade hañ þeim/ (ja) af bræde/ sÿn
um sonum og sÿnum dætrum.
20 Og hañ sagde: eg * vil byrgia
mitt andlit fyrer þeim: eg vil sia hvør
neñ þad skal ganga þeim med þad sÿd-
sta/ þvi þeir eru mootsnwed kyn/ børn/
sem ** ecke er trw i. * c. 31/ 18.
** Es. 1. 2/ 4.
21 Þeir hafa giørt mig vandlætañ
med þvi/ * sem ecke er Gud/ þeir upp-
ertu mig med þeirra hiegoomlegleikum/
** og eg vil giøra þeim vandlæte med
þvi / sem ecke er eitt foolk / med einu
dærlegu foolke vil eg ÿfa þa.
* Jer. 2/ 11. C. 5/ 7. ** Rom. 10/ 19.
22 Þvi * eitn elldur er upp tend-
radur i miñe reide / og hañ skal breña
til þess nedsta helvÿtes/ og hañ skal for
tæra landenu og groodanum þar af /
og setia elld a fiallaña grundvelle.
* Jer. 15/ 14. C. 17/ 4.
23 Eg vil safna ogiæfum yfer þa/
skioota mÿnum pÿlum i þa.
24 Þeir skulu vanmegnast af hwng
re/ og fortærast af hita- (sÿke/) z bræd
um dauda/ Eg vil wtsenda dÿrs teñur
a þa/ med høggorma eitre/ (sem eta)
dupt.
25 Sverded skal wte fordiarfa þa/
og iñe hrædsla/ bæde þienara og stwlk-
ur/ þad siwgande (barn) med þeim græ
hærda mañe.
26 Eg sagde: eg villde wtreka þa
af øllum attkvæmum / eg villde taka *
þeirra miñing burt a medal mañesk-
iaña. * Job. 18/ 17.
27 Þar sem eg ecke sæe þad i veg-
na þeirra fiandmaña reide/ so ad þeir-
ra

ra fiandmenn skylldu ecke hroka sier / og
ad þeir skylldu ecke seigia : vor magt er
hä / og Drottenn hefur ecke giort þetta
allt samann.
28 Þvi þeir eru eitt foolk / sem hafa
ecke rääd / og þar er ecke forstand i þeim.
29 * O ad þeir være vijser / ad (þeir
kynne) skynia þetta / og ** underst anda
hvad þeim hier epter mune uppa falla.
* Jer. 9/ 12. ** Luc. 19/ 42.
30 Hvorneñ skyllde * eirn ellta þus-
und / og tveir slä tiju þusund a flootta ?
ef ecke þeirra Biarg hefde selldt þa ? og
Drottenn yfergiefed þa ?
* 3. Mos. 26. 8/ 35. etc.
31 Þvi þeirra biarg er ecke sem vort Bia-
rg / og vorer oviner eru sialfer doomarar.
32 Þvi þeirra vijntrie eru af * So-
domæ vijnvide / og af Gommorræ vijnstock
um / ** þeirra þrugur eru galls þrug-
ur / þær hafa beisk ber. * Ezech. 16/ 49.
** 5. Mos. 29/ 18.
33 Þeirra vijn er drekaña eytur / og
grimt aspidis gall.
34 Er þad ecke hulid hiä mier ? (jä)
innsiglad i mijnum fiarsiood ?
35 * Hefningeñ heyrer mier til / og
endurgiallded / a siñe tijd skal þeirra foot-
ur skrida / þvi þeirra olucku dagur er
hartnær / og hañs tilkomu hradar.
* Rom. 12/ 19. etc.
36 Þvi Drottenn mun dæma sitt foolk /
og þad mun angra hañ * yfer sijnum
þioonum / þvi hañ mun sia (þar æ /) ad
(þeirra) magt er i burtu / og ad ** sa
vardveitte og epterlätne er eckert.
* 2. Mos. 7/ 6. ** 2. Kong. 14/ 10.
C. 21/ 21. 2. Kong. 14/ 26.
37 Og hañ mun seigia : hvar eru
þeirra guder ? þeirra biarg / sem þeir rei-
ddu sig uppa ?
38 Sem skylldu eta þad feita af þeir
ra offrum / sem skylldu drecka vijn af þeir-
ra dryckiar-offrum / * läted þa standa upp
og hiälpa ydur / (ad þad kuñe) verda
verndan yfer ydur. * Dom. 10/ 14.
1. Sam. 12/ 21.
39 Sied nu / ad * eg / eg er hañ /
og þar eru ecke adrer guder med mier / Eg /
eg ** skal slä i hel / og giefa lijf / her-
fe særd / og eg skal lækna / og þar kañ
eingeñ frelsa af miñe hende.
* C. 4/ 34. Es. 45/ 5. ** 1. Sam. 2/ 6. Job.
5/ 18. Spek. 16/ 13. Os. 6, 1/ 2.
40 Þvi * eg vil upplifta miñe hen-
de til Himensens / og seigia : eg life eilijf
lega. * 1. Mos. 44/ 22. Dan. 12/ 7.
Openb. 10. 5/ 6.
41 Nær eg hvesse mijns sverds elld-
ing / og mijn hønd grijpur til rietlætes /
þa vil eg hefna mijn aptur a mijnum fia
ndmoñum / og bijtala þeim / sem mig hata.
42 Eg skal giora mijnar pijlur druck
nar af bloode / og mitt sverd skal eta
kiøt / (jä) af þeirra slegnu og fangadra
bloode / af fiandmañsens beru hofde.
43 Lofed * þier heidingiar hañs foo
lk / þvi hañ mun hefna ** siña þien-
ara bloods / og hefna sijn a sijnum fiand
moñum / og vera myskunsamur yfer sijns
foolks lande. * Rom. 15/ 10.
** Openb. 19/ 2.
44 Og Mose kom / og talade øll ord
eñ af þessum saung fyrer foolksens eyr-
um / hañ og Osea Nuns son.
45 Og Mose utalade øll þesse ord
til alls Israels.
46 Og sagde til þeirra : legged øll
þau ord a ydar hiarta / sem eg vitna fyr-
er ydur i dag / ad * þier skulud bioda
ydar børnum þau / ad vardveita / ad giora
allt þad (hier) seigest i þessu løgmäle.
* 1. Mos. 18/ 19.
47 Þvi þad er ecke eitt forgiefens
ord til ydar / þvi þad er * ydar lijf / og
fyrer sama ord skulud þier leingia (yd-
ar) daga / i þvi lande / hvar til þier far
ed / yfer um Jordan / til ad eignast þad.
* Joh. 6/ 63. 2. Mos. 20/ 12.
48 Og Drottenn talade til Mose a
þeim sama deige / og sagde :
49 Gack uppa þetta * Abarims fi-
all / a Nebo fiall / sem er i Moabs lan-
de / sem er giegnt Jericho / og sia þad
land Canaan / hvert eg gief Israels bør n
um til eigendooms. * 4. Mos. 27/ 12.
C. 33/ 48.
50 Og þu skallt deyia a fiallenu /
nær þu ert þangad uppkomeñ / og safn-
ast til þijns foolks / eins sem * Aaron

þin broodur deyde a þvi pialle Hor / og er sapnader til syns foolks
* 4. Mos. 20. 25/28. etc.
51 Aþ þvi ad þier forgripud ydur i moote mier a medal Israels barna / hia * kyþs vatnenu i Kades/ i þeirre eidemørk Zin/ aþ þvi þier helgudud mig ecke a med al Israels barna. * 4. Mos. 20/13. etc.
52 Þvi þu skallt * sia landed/ þvert yþ' fra og ecke koma þangad i þad land / sem eg gieþ Israels børnum. * c. 34/4.

XXXIII. Capitule.

Mose blessar Israels Børn / strax ædur enn hann deyr.

Og þesse er sæ blessan / med hvørre Mose Guds madur blessade * Israels børn/ (strax) ædur enn hann deyde.
* 1. Mos. 49/ 1.
2 Og sagde : Drottenn er komenn aþ Sinai/ og er uppgeingenn aþ Seir/ fyrer þeim / hann openberade sig dyrdlegann aþ Parans pialle / og kom * med margar þusunder heilagra/ til hans hægre hand" var eitt glooande løgmaal til þeirra.
* Jud. Pist. v. 14.
3 Ja hann * elskar þioodernar/ aller hans heilager * * eru i þinne hende / og þeir munu setia sig þlockum samann hia þynum fæte/ sierhvør mun læra aþ þyn um ordum. * Ordsk. 8/31. * * Spek. 3/1.
4 Mose baud oss * eitt løgmaal / Jakobs sapnadar arþe. * Ps. 103/ 7. Ps. 147/ 19.
5 Og hann var einn konungur i froom leika / i þvi ad foolksens yppurstu hielldeest til samans / Israels ættkvysler til samans.
6 Ruben mun liþa og ecke deyia/ og hans menn munu vera ein tala foolks.
7 Og þetta heyrer til Juda / og hann sagde : heyr/ Drottenn / Juda raust/ og þu munt insþæra hann til syns foolks/ lat hans hendur vera hønum noog/ og þu munt hiælpa (hønum) fra synum piandmonnum.
8 Og hann sagde til Levi : þyner thummim og þyner urim/ heyra þynum froomma manne til / hvørs þu freistader i * Massa / vid hvørn þu villder kyþa hia þrætu'vatnenu. * 2. Mos. 17/ 7. 4. Mos. 20/ 13.
9 (Þu ert þo) sa/ sem seiger til syns føðurs og til sinnar moodur : eg sæ hann ecke/ og þeckte ecke syna brædur/ og visse ecke syna syne/ Þvi þeir hielldu þitt ord/ og munu vardveita þinn sattmaala.
10 Þeir munu kienna Jakob þyn riett inde/ og Israel þyn løg/ Þeir munu setia reykelse fyrer þyn vit/ og heillt (brenneoffur) a þitt altare.
11 Drottenn/ blessa hans krapt / og lat hans handaverk þocknast þier/ Slæ þeirra lendar / sem setia sig upp i moote hønum/ og þeirra/ sem hann hata/ ad þeir ecke uppreise sig.
12 Hann sagde til BenJamin : Drottens elskulege mun bwa ugglaust hia hønum/ hann mun skyla yþer hønum þann allann dag/ og hann bioo i millum hans herda.
13 Og hann sagde til Joseph : * hans land er blessad aþ Drottne/ vegna þess edla ævaxtar aþ Himnenum / aþ døggenne / og aþ diwpenu / sem liggur (þar) under. * 1. Mos. 49/ 25.
14 Og aþ soolarennar edla ævexte/ og aþ tunglanna wtgaungu edla ævexte.
15 Og aþ þeim hæu þiollum i austur / og aþ þeim sþvarande hædanna edla ævexte.
16 Og aþ Jardarennar edla ævexte og hennar fyllingu / og hans næd / sem * bioo i runnenum/ hun mun koma a Josephs høþud/ og a Nazarei høþud, hvørþ el/ a medal hans brædra. * 2. Mos. 3/ 2. etc.
17 Hans vegsemd er sem hans frum borens uxa / og * hans horn sem eins einhyrnings horn / med þeim mun hann stanga þioodernar æsamt/ allt til Jardarennar enda / Og þessar eru tiju þusunder aþ Ephraim / og þessar þusunder aþ Manasse. * 4. Mos. 23/ 22.
18 Og hann sagde til Sebulon : gled þig Sebulon i þinne wtþør / og þu Isaschar i þynum tialldbwdum.
19 Þeir munu kalla þioodernar uppa

fialled / þar munu þeir offra * riettlæte
sins offrū/ þui þeir munu siwga hafsens
yfergnootanlegleika / og nidursockta gle
sioodu i sandeñ. * Ps. 51/ 21.
20 Og hañ sagde til Gad: blessadur
vere sa/ sem wtbreider Gad / hañ liggur
sem eitt leon/ og mun ræna armleggeñ /
sa (og) hvirfeleñ.
21 Og hañ sa sig uñ i fyrstuñe / ad
þar var læremeistarans partur / sem er
varðveittur/ og kom med foolksens hofd
ingium/hañ skickade Drottens riettlæte/
og hañs riettinde medal Israels.
22 Og hñ sagde til Dan: Dan eirn
lioons-hvolpr mun wtstockva af Basan.
23 Og til Naphthali sagde hañ:
Naphthali mun hafa noog / hvad hañ
gyrnest/ og vera fullur af Drottens bless
an/ vestred og sudred mattu eiga.
24 Og hañ sagde til Asser: Asser
mun blessast af sonunum/ hañ mun vera
sÿnum brædrum þocknanlegur / og þeim
sem drepur sÿnum fæte i oleum:
25 Þÿner skoor munu vera iarn og
kopar / og eins sem þÿner dagar (nu)
eru/ (so skal) þiñ alldurdooms (styrkur
vera.)
26 Þar er eingeñ sem Gud / (o þu)
froome! Sa sem fer a Himnenum / til
þinar hialpar / og med siñe dÿrd a sky-
unum.
27 Sa eilÿfe Gud er bwstadureñ /
og under þeim eilÿfu ormum / Og hañ
mun wtdrÿfa ovinunum fyrer þier /
og seigia: vertu eidelagdur.
28 Og Israel * skal alleina bwa
uggalaust/ Jakobs augu (skulu vera) til
eins lands / sem er korn og (nÿtt) vÿn /
þar til skal hañs Himen driwpa med
dogg. * Jer. 23/ 6. c. 33/ 16.
29 Sæll ertu / Israel / hvor er sem
þu? o foolk/ þu ert frelst i Drottne/ sem
er þinar hialpar skiolldur/ z sn er þinar
vegsemdar sverd / og * þÿner ovinmeñ
skulu underleggiast þier/og þu skallt stÿ-
ga upp a þeirra hæder. * Ps. 66/ 3.

XXXIV. Capitule.

Mose deyr.

g Mose gieck upp af Mo
abs mork/ a Nebo fiall/
a hadarefiar topp/ sem er
giegnt Jericho/Og Drott-
eñ * liet hañ sia allt
Gileads land iñ til Dan.
* C. 3/ 27.
2 Og allt Naphthali/ z Ephraims
land/ og Manasse/ og allt Juda land /
allt til þess ÿdsta hafs:
3 Og sudred/ og sliettlended/ þañ dal
giegnt Jericho/ * palma-stadeñ/ allt til
Zoar. * Dom. 1/ 16.
4 Og Drotteñ sagde til hañs: þetta
er þad land/ sem eg hefe svared * Abra-
ham / Isaak og Jakob / og sagt: þÿnu
afkvæme vil eg gefa þad/eg hefe lated
þig sia þad med þÿnum augum/ Eñ þu
skallt ecke ganga þangad yfer uñ.
* 1. Mos. 12. 7. etc.
5. Og Mose Drottens þienare deyde
þar i Moabs lande/epter Drottens orde.
6 Og eirn * groof hañ i dalnum i
Moabitaña lande / þvert i moot Peors
hwse / Og eingeñ hefur vitad af hañs
grof/allt til þessa dags. * Jud. Pist. v. 9
7 Og Mose var * hundrad og tutt-
ugu ara gamall/ þegar hañ deyde/ hañs
augu voru ecke diñ / og hañs kraptur
var ecke rienadur. * c. 31/ 2.
8 Og Israels born grietu Mose a
Moabitaña mork/ þriatÿu dago/og har
ms og grætsens dagar yfer Mose urdu
fullkomnader.
9 Og Josua Nunsson vard fylldtur
med vÿsdooms Anda/ þvi Mose hafde
lagt sÿnar hendur a hañ / Og Israels
born hlÿddu honum / og giordu / sem
Drotteñ hafde befalad Mose.
10 Og þar uppstood ecke eirn spa-
madur sÿdañ i Israel / sem Mose / hver
ed Drotteñ þeckte * auglite til auglites.
* 2. Mos. 33/ 11.
11 Epter oll þau tækn og undarleg
verk / sem Drotteñ sende hañ til ad giø-
ra i Egyptalande/a Pharao/og a ollum
hañs þienurum/og a ollu hañs lande:
12 Og til allrar þeirrar volldugrar
handar /

handar / og allrar þeirrar stooru hræd-
slu/ sem Mose giørde fyrer alls
Israels augum.

ENDER
a þeirre fimtu Mose Book.

Josuæ Book.

I. Capitule.

Josua styrkest i siñe Kallan.

Og þad skiede epter Mose
Drottenñs þienara dau-
da / þa sagde Drottenñ
til Josua Nunssonar
Mose þienara/seigiande:
2 Mose miñ þienare
* er daudur/ so statt þu nu upp/far yf-
er um̃ þessa Jordan/þu/og þetta giør
vallt foolk/ til þess lands / sem eg gief
þeim/ (þad er) Israels børnum.
* 5. Mos. 34/ 5.
3 Allt * þad plaats/sem ydar foot
ur mun stijga a/ þad hefe eg giefed yd-
ur/ so sem eg sagde til Mose.
* 5. Mos. 11/ 24.
4 Fra * eydemørkeñe til þessa Li-
banon / og allt til þess stoora vatns
falls/ þess vatnsfalls Phrat / sem er
þad giørvalla Nethitaña land/ og allt
til þess stoora hafs i moot vestre/skulu
vera ydar landamerke. *5. Mos.11/24.etc
5 Eingeñ skal standa i moote þier/
alla þijna lijfdaga/eins sem eg var med
Mose / vil eg vera med þier / eg vil *
ecke sleppa þier / og ei yfergiefa þig.
* 5. Mos. 31/ 18.
6 Vertu * hugdiarfur og sterkur/
þvi þu skallt skipta landenu til arfs a
medal þessa foolks/ hvørt eg soor þeir
ra fedrum / ad giefa þeim.
* 5. Mos. 31/ 7. etc. Ebr. 13/ 5.
7 Vertu * ad eins hugdiarfur og
myked sterkur/ ad hallda og giøra ept-
er øllu þessu løgmaale/ sem Mose miñ
þienare baud þier / vijk ecke þar fra
til hægre / eda vinstre sijdu / ** ad þu
kuñer fa forstand a øllũ þeim veige/
sem þu skallt ganga a. * v. 9.
** 1. Kong. 2/ 3. etc.
8 Þesse løgbook skal ecke koma fra
þijnum muñe / eñ þu skallt * grunda
þar i dag og noott / uppa þad / ad þu
kuñer hallda og giøra epter øllu þvi
sem skrifad er i heñe/ þvi þa skal þad
ganga þier vel a þijnum veige / og þa
skalltu fa forstand. * Ps. 1. 2/ 3.
9 Hefe eg ecke befalad þier: * vert
hugdiarfur og sterkur / ottast ecke / og
vertu ecke hræddur? þvi Drottenñ þiñ
Gud er med þier/ a øllum þijnum vei-
ge / sem þu skallt ganga a. * v. 7.
10 Þa baud Josua foolksens foget
um/ og sagde:
11 Ganged midt i giegnum herbwd
ernar / og biooded foolkenu / og seiged:
tilbwed ydur med neste/ þvi þier skulud
ganga yfer þessa Jordan iñañ þrigg-
ia daga / ad koma til ad eignast landed/
sem Drottenñ ydar Gud giefur ydur ad
eignast þad.
12 Og Josua sagde til þeirra Ru-
benita og Gaddita/ og til helmingsens
af Manasse kynkvijsl/ seigiande:
13 Miñest a þad ord/ sem * Mose
Drottenñs þienare baud ydur/ z sagde:
Drottenñ ydar Gud veiter ydur hvijld /
og giefur ydur þetta land.
* 4. Mos. 32/ 20. etc.
14 Laated ydar hustrur / ydar børn
og ydar kwsmala vera i landenu / sem
Mose hefur giefed ydur hier þessumeig
eñ Jordanar / eñ þier skulud fara yfer
um̃/fim̃ (meñ fylkter/)fyrer ydar bræd
rum / aller duganleger til stryds / og
hiaalped þeim.
15 So leinge allt til/ ad Drottenñ gef-
ur ydar brædrum hvijld / sem ydur / ad
þeir kuñe og so eignast landed/ sem Dro-
ttenñ ydar Gud mun giefa þeim/ So skul
ud þier þa snwa ydur vid aptur til ydar
erfda-lands / og eignast þad/ sem Mose
Drottenñs

Drotteñs þienare gaf ydur hier þessu
megeñ Jordanar moot austre.
16 Og þeir svørudu Josua / og søg-
du: vier vilium giøra allt þad / sem þu
hefur boded oss / og vier vilium ganga
burt/ hvørt helst þu sender oss.
17 Allt eins sem vier vorum Mose
hlÿduger/so vilium vier og vera þier hlÿd
uger/ vere ad eins Drottiñ þiñ Gud med
þier eins sem hañ var med Mose.
18 Hvør sa / sem er þinum munne
mootsnwen/og ecke hlÿder þÿnū ordum i
øllu þvi/ þu bÿdur hønum/ hñ skal deyia/
veitu ad eins hugdiarfur og sterkur.

II. Capitule.

Nioosnarar dyliast hiæ Rahab.

Og Josua Nunsson hafde sendt
leynelega tvo meñ nioosnara af
Sittim / og sagde: * ganged
þangad/ skoded landed/ og Jeri-
cho/ Og þeir geingu burt/ og ** komu
iñ i eirnrar kvinnu / eirnrar skiækiu hws/
og heñar nafn var Rahab/og læu þar.
* C. 7/2. ** Ebr. 11/31. etc.
2 Þa var þad sagt til kongsens af
Jericho/ seigiande: siæ/ i nott eru kom-
ner meñ hÿngad af Israels børnum / til
ad nioosna um̃ landed.
3 Þa sende kongureñ af Jericho til
Rahab / seigiande: læt þa meñ koma
wt/ þæ sem komu til þÿn / sem komu til
þÿns hwss/ þvi þeir eru komner ad nioos-
na um̃ allt landed.
4 Eñ kvinnañ hafde teked þa tvo
meñ/ og faled þa / og sagde: iæ/ meñ-
erner komu til mÿn/ eñ eg visse ecke hvad-
añ þeir voru.
5 Og þad skiede / þegar þeir villdu
læsa portunum/ þegar þad var myrkt/ þa
geingu meñerner wt / eg veit ecke/ hvørt
þeir meñ geingu / * fared sem skiootast
epter þeim / þa munud þier næ þeim.
* 2. Mos. 15/ 9.
6 Eñ hun hafde læted þæ stÿga
uppa þaked/ og faled þa under hør-hæl-
me / sem hun hafde wtbreidt a þakenu.
7 Og Meñerner elltu þa a veigeñ til
Jordanar/ allt til feriustadañ/ ⁊ þegar
þeir voru wtfarner / þeir sem elltu þæ /
luktu meñ porteñ aftur.
8 Og fyrr eñ þeir høfdu lagt sig/ þa
gieck hun upp til þeirra a þaked.
9 Og sagde til mañañ: eg veit / ad
Drotteñ hefur giefed ydur landed / og
ad ydar otte er falleñ a oss / og ad aller
landsens iñbyggiarar eru kvÿdasamer
fyrer ydur.
10 Þvi vier høfum heyrt / ad Drott-
eñ * þurkade vatned f. ydur i þvi rauda
hafe/ þegar þier foorud wt af Ægyptia-
lande/ og hvad þier giørdud þeim tveim-
ur Emorita kongum/ sem eru þar hinu-
meigeñ Jordanar/ Sihon og Og/ hvør-
ia ** þier sloogud i hel. * 2. Mos. 14/21.
** 4. Mos. 21. 24/ 34. etc.
11 Og vier høfum heyrt þad/og vo-
rt hiarta er efasamt / og þar er eingeñ
hugur meir i nockrum / fyrer ydar aug-
syn/ Þvi Drotteñ ydar Gud/ hañ er eirn
Gud i Himnenum þar uppe/ og a Jørd-
uñe hier nidre.
12. So sverked mier nu vid Drotteñ /
ad med þvi eg giørde myskunseme vid yd
ur / ad þier og vilied giøra myskunseme
vid mÿns fødurs hws/ og giefa mier eitt
vÿst teikn.
13 Ad þier vilied læta miñ fødur /
og mÿna moodur / og mÿna brædur / og
mÿnar systur lifa/ og allt þad þau hafa/
og frelsa vorar sæler fra daudanum.
14 Og meñerner søgdu til heñar: vid
vilium setia ockar lÿf fyrer ydvart / ef
þier ecke seiged þessa vora atferd/ og þad
skal skie / nær Drotteñ giefur oss landed/
þa vilium vier giøra myskunsemd ⁊ trw-
feste vid þig.
15 So hleipte hun þeim nidur med
eirnre feste i giegnum vindaugad / þvi
heñar hws var a stadarens mwr/ og hun
bioo a mwrnum.
16 Og hun sagde til þeirra: ganged
uppa fialled/ ad þeir skule ecke mæta yd-
ur / sem leita epter ydur / og feled ydur
þar i þriæ daga/ þar til þeir koma aftur/
sem leita ydar/ og sÿdañ kuñed þier gan-
ga a ydar veg.
17 Og meñerner søgdu til heñar: vid

villium vera fry fyrer þessum eide/sem þu
komst ockur til ad sveria.

18 Sia/nær vier komū i landed/þa
skalltu binda þyssa raudu þrædar-snwru i
vindaugad/i giegnum hvort þu heþur
hleipt oss nidur/og þu skallt saþna til
þyn i hwsed/þynum fødur og þiñe mood
ur/og þynum brædrum/og þyns føburs
giervøllu hwse.

19 Og þad skal skie/hvor sa/sem
geingur aþ þyns hwss dyrum wt/hañs
blood skal vera a hañs høþde/og vid vil
ium vera saklauser/Eñ eþ þar verdur
løgd ein hond a nockurn aþ þeim/sem
eru med þier i hwsenu/hañs blood skal
vera a voru høþde.

20 Eñ eþ þu auglyss þessa ockar ær-
þeid/þa villium vid vera fryer fra þyn-
um eide/sem þu komst ockur til ad sveria.

21 Og hun sagde: þad skal so vera
epter yckar ordum/og hun liet þa fara/
og þeir geingu/og hun batt þa raudu snw
ru i vindaugad.

22 So geingu þeir burt/og komu a
þiallid/og voru þar i þriu daga/þar til
þeir komu aptur/þeir/sem leitudu epter
þeim/Þvi þeir leitar-meñ høþdu leitad
a øllum veigenum/og fundu þa ecke.

23 So sneru þeir tveir meñ aptur/og
geingu oþañ aþ þiallenu/og fooru yþer
um og komu til Josua Nunssonar/og kyn
tu honū alla hlute sem þa haþde skied:

24 Og søgdu til Josua: Drotteñ heþ
ur gieþed allt landed i vora hend/og aller
landsens iñbyggiarar eru hrædder fyr' oss.

III. Capitule.

Israels børn geingu þurrum Footum i giegnum Jordanar Vatnsþall.

Og Josua stood ærla um morg-
uneñ upp/og þeir fooru aþ *
Sittim/og komu til Jordanar/
hañ og øll Israels børn/og vo-
ru þar um nootteña/ædur eñ þeir fooru
yþer um. * 4. Mos. 25/1.

2 Og þad skiede þremur døgum þar
epter/þa geingu fogetarner midt i giegn
um herbwdernar:

3 Og budu foolkenu/og søgdu: nær
þier siaed Drottens ydars Guds satt-
mæls ørk/og prestana Levitana/sem
bera hana/so skulud þier fara wt fra yd-
ar stad/og ganga epter heñe.

4 Þo so/ad þar sie tveggia þusund
ælna rwm i millum ydar og i millum heñ
ar/þier skulud ecke ganga nær heñe/
uppa þad ad þier skulud vita a hvorium
veige þier skulud ganga/þvi þier haþed
ecke fyrre ferdast þar yfer a þeim veige.

5 Og Josua sagde til foolksens: *
helged ydur/þvíad Drotteñ mun giora
undarlega giørninga a morgun a medal
ydar. * c. 7/13.

6 Og Josua sagde til prestaña/seig
iande: bered sattmælans ørk/og genged
yþer um fyrer foolkenu/Og þeir bæru
sattmælans ørk/z geingu fyrer foolkenu.

7 Og Drotteñ sagde til Josua: i
dag vil eg byria/ad * giora þig stoor-
añ fyrer alls Israels augum/ad þeir
skule vita/ad ** eins sem eg var med
Mose/(so) vil eg vera med þier.
* C. 4. 14. ** C. 1. 5/17.

8 Biood þu prestunum/sem bera satt
mælans ørk/og seig: nær þier komed til
þess handasta aþ Jordanar vatne/þa
skulud þier standa i Jordan.

9 Og Josua sagde til Israels børn-
na: * komed nælægt hyngad/og heyred
Drottens ydar Guds ord. * 2. Mos. 32/26.

10 Og Josua sagde: þar aþ skulud
þier vita/ad sa liþande Gud er a medal
ydar/og mun vissulega wtreka fyrer ydur
þa Cananita og Hethita/og Hevita/
og Pheresita/og Gergasita/og Amori-
ta/og Jebusita.

11 Sia/alltar Jardareñar stioorn-
ara sattmæls ørk/sem geingur yþer um
fyrer ydur i Jordan.

12 So * taked nu ydur tooly meñ aþ
Israels kynkvyslum/ja eirn mañ aþ
hvorre kynkvysl. * c. 4/2.

13 Og þad skal skie/nær prestarner/
sem bera Drottens ørk/(sem er) alltar
Jardareñar stioornare/setia þeirra fæt
ur i Jordanar vatn/so mun Jordanar
vatn skiliast ad/þad vatn sem kiemur nid
ur ad oþañ/mun standa i einu saþne.

14.

14 Og þad skiede / * þegar foolked
foor af þeirra tialldbuodum / ad ganga
yfer Jordan / og prestarner / sem bæru
sattmaals ørkena fyrer foolkenu:
* p. G. 7/ 45.

15 Og þegar þeir/sem bæru ørkena/
komu til Jordanar/ og prestarner/ sem bæru
ørkena/ dræpu (þeirra) footum fremst i
vatned/ enn Jordan var full til allra sinna
backa/ allann kornskurdenn i giegnum/

16. Þa * stood þad vatn/sem kom
ofann ad/ þad stood i einu safne/
miøg langt fra þvi þorpe Adam / sem
liggur upp til Zarthans sijdu / enn þad
(vatn) sem hliop ofann til hafsens i
eydemørkena giegnt þvi sallta hafe /
þad minkade / þad hliop framm / so
gieck foolked yfer umm giegnt Jericho.
*2. Mos. 14/21. 2. Kong. 2. 8/14. Ps. 114/3.

17 Og prestarner/sem bæru Drott
ens sattmaals ørk/ stoodu a þvi þurra
midt i Jordan tilbuoner/og allur Isra-
el gieck yfer umm a þvi þurra / þar til
þad giørvallt foolk kom aldeiles yfer
Jordan.

IV. Capitule.

Tolf Steinar uppreisast.

Og þad skiede/þegar allt foolk
ed var ølldunges geinged i gie
gnum Jordan/þa sagde Dro
ttenn til Josua / seigiande:

2 Taked ydur tolf menn af foolk-
enu/ jafn eirn mann af hvørre kynkvijsl.

3. Og biooded þeim/ og seiged: tak-
ed ydur upp hiedann midt wr Jordan /
tolf steina / af þeim stad / sem prest-
arna/ sem eru tilbuoner/ (þeirra) fætur
standa a/ og bered þa yfer umm med yd-
ur/ og legged þa i þann stad / sem þier
skulud vera þessa noott i giegnum.

4 Þa kallade Josua a þa tolf
menn/ sem hann hafde tilsett af Israels
børnum/ jafn eirn mann af hvørre kynkvijsl.

5 Og Josua sagde til þeirra: gang
ed yfer umm fyrer Drottens ydars Gu-
ds ørk midt i Jordan / og taked hvør
af ydur eirn stein/ uppa sijna øxl/ept-
er Israels barna kynkvijsla tolu.

6 Ad þad skule vera eitt teikn a
medal ydar / nær * ydar børn spyria
hier epter/og seigia: hvad (þijda) ydur
þesser steinar? * 2. Mos. 13. 8/ 14.

7 Og þier skulud seigia til þeirra:
ad Jordanar vatn skyldest ad fyrer
Drottens sattmaals ørk / þann tijd /
hun gieck i giegnum Jordan / þa ad-
skyldest Jordanar vatn. Og þesser stein
ar skulu vera Israels børnum til minn-
ingar æfenlega.

8 Þa giørdu Israels børn sem Jo-
sua baud / og bæru tolf steina upp
midt wr Jordan / sem Drottenn hafde
sagt til Josua / epter Israels barna
kynkvijsla tolu/og bæru þa med sier yf
er til þess stadar / sem þeir voru umm
noottena/ og løgdu þa þar.

9 Og Josua uppreiste tolf steina
(aptur) midt i Jordan/ þar sem prest-
anna fætur stoodu/ sem bæru sattmal-
ans ørk/ og þeir eru þar inn til þessa dags.

10 Og prestarner / sem bæru ørk-
ena/stoodu midt i Jordan/þar til hvø
rt ord var fullkomnad sem Drottenn
hafde boded Josua ad seigia til foolk-
sens/ epter øllu þvi / sem Mose hafde
bijfalad Josua / og foolked flijtte sier
og gieck yfer umm.

11 Og þad skiede/ þegar þad giør-
valla foolk var aldeiles yfer umm geing-
ed/ þa kom Drottens ørk yfer umm/ og
prestarner fyrer foolkenu.

12 Og * Rubens børn / og Gads
børn / og helmingurenn af Manasse
kynkvijsl/gieck yfer umm/ fimm (menn fylk-
ter) fyrer Israels børnum/ sem Mose
hafde sagt til þeirra. *4. Mos. 32. 21/29.

13 Nier umm fiørutiju þusunder /
vopnadar til strijds/ geingu fyrer Dro-
ne til strijds a Jericho mørk.

14 A þeim * deige giørde Drottenn
Josua stoorann fyrer alls Israels aug-
um / og þeir ottudust hann / sem þeir
ottudust Mose/ alla hans lijfdaga.
* C. 3/ 7.

15 Og Drottenn sagde til Josua /
seigiande:

16 Biood prestunum/ sem bera vit-
nesburdarens ørk/ ad þeir uppstijge wr
Jordan.

17 So baud Josua prestunum / og
sagde : stijged upp wr Jordan.

18 Og þad skiede / þegar prestar-
ner / sem bæru Drottens sattmæls
ørk / komu upp yferum Jordan / þa
stigu prestarner a þad þurra med þeir-
ra foota ylium/ og Jordanar vøtn ko-
mu aptur i þeirra stad / og flutu sem
fyrr yfer alla sijna backa.

19 Og foolked gieck upp wr Jor-
dan/a þm tijunda(deige) i þeim fyrsta
mænade/og settu sijnar herbwder i Gil
gal vid endan/austan fyrer Jericho.

20 Og þa toolf steina/ sm þr tooku
wr Jordan/sette Josua upp i Gilgal.

21 Og sagde til Israels barna/seig
iande: nær ydar børn spyria þeirra fed
ur hier epter/og seigia: hvad skulu þess
er steinar?

22 Þa skulud þier kungiøra ydar
børnum þad/ og seigia: Israel*gieck
a þurru i giegnum þessa Jordan.
* C. 3/ 17.

23 Þvi Drotten ydar Gud þurkade
Jordanar vatn fyrer ydur/þar til þier
komud yfer um/eins sem Drotten ydar
Gud giørde * i þvi rauda hafe/hvørt
han þurkade fyrer oss/þar til vier kom
um i giegnum. *2. Mos. 14. 21/22 etc.

24 Ad allar þiooder a Jordenne sku
le * þeckia Drottens hønd/ad hun sie
sterk/ ad þier skuled ottast Drotten yd
ar Gud alla daga. * Es. 59/ 1.

V. Capitule.

Israels Børn umskierast og hallda
Pæska.

Og þad skiede/þegar all' Emo
ritana konungar/sem biuggu
hinumeigen Jordanar til vest
urs/og aller Cananitana kon
ungar/ sem voru hia hafenu/ heyrdu/
ad Drotten * hafde þurkad Jordan-
ar vatn fyrer Israels børnum / þar
til þau komu yfer um/ þa **smellt-
est þeirra hiarta/ og þar var ecke fram
ar hugur i þeim fyrer Israels børnum.
* C. 3/ 16. ** C. 2. 11/ 24.

2 A þeim sama tijma sagde Dro-
tten til Josua : giør þier stein- * kny-
fa/ og umskier Israels børn/ aptur an
ad sin. * 2. Mos. 4/ 25.

3 Þa giørde Josua sier stein-kny-
fa / og umskar Israels børn hia for-
hwdarennar hæd.

4 Og þesse er orsøken/ hvar fyrer
Josua umskar allt foolked af kallkyne/
sem voru wtfarner af Ægyptalande /
allt strijds-foolked var daudt i eydemør
kenne a veigenum/sijdan þeir geingu wt
af Ægyptalande.

5 Þvi allt foolked/ sem wtfoor/var
umskored/En allt foolked/sem var fæ-
dt i eydemørkenne/a veigenum/þegar þe
ir fooru af Ægyptalande / høfdu þeir
ecke umskored.

6 Þvi Israels børn geingu fiøru-
tiju ær i eydemørkenne/ þar til ad * allt
þad foolk/ strijds-foolked/ sem kom af
Ægyptalande/ var burtdæed / sem ecke
hlijdde Drottens raust / sem Drotten
soor þeim/ ad han skyllde ecke læta þa
siæ þad land/sem Drotten hafde svar-
ed þeirra fedrum/ad giefa oss/ ** eitt
land / sem flijtur med mioolk og hun-
ange. * 4. Mos. 14/ 23. ** 2. Mos. 3/ 8.

7 Og han liet þeirra børn koma
upp i þeirra stad/þau umskar Josua/
þvi þau høfdu forhwd/ med þvi þeir
høfdu ecke umskored þau a veigenum.

8 Og þad skiede/þa allt foolked var
ølldunges umskored / þa voru þeir a
þeirra stad i herbwdunum/þar til þeir
urdu heilbrigder.

9 Og Drotten sagde til Josua : J
dag hefe eg teked Ægyptalands skom
fra ydur/og han kallade þess sama stad
ar nafn Gilgal allt til a þennan dag.

10 Og Israels børn høfdu(þeirra)
herbwder i Gilgal / og hielldu pæska
þan fioortanda dag i mænadenum/um
aptanin a Jericho mørk.

11 Og þeir ætu af landsens groo-
da

da añañ pæska-dag/ sem var osyrt(bra
ud)z steikt(ox/)eins a þm̃ sama deige.
12 So liet madur af fra þeim ødrum
deige/þegar þeir ætu af landsens groo
da/ ad Israels børn høfdu ecke fram-
ar man/ eñ þeir ætu af Canaans
lands grooda a þvi sama are.
13 Og þad bar til / þegar Josua
var hia Jericho / ad hañ upplipte sÿn
um augum/og sa/og sia/ * eirn mad-
ur stood gagnvart hønum / og hafde
sitt dreged sverd i siñe hende / Og Jo-
sua gieck til hañs/ og sagde til hañs:
heyrer þu oss til / edur vorum fiand-
moñum? * 4. Mos. 22/ 23.
14 Og hañ sagde : ney / þvi eg er
eirn Høfdinge yfer Drottens her /nu
kom eg / Þa fiell Josua a sitt andlit
til Jardar / og beigde sig / og sagde til
hañs : hvad seiger miñ Herra til sÿns
þienara?
15 Og Høfdingeñ yfer Drottens
her sagde til Josua: *leys þiñ skoo af
þÿnum fæte / þvi sa stadur / sem þu
stendur a / sa er heilagur/ Og Josua
giørde so. * 2. Mos. 3/ 5.

VI. Capitule.

Sa Stadur Jericho yfervinst og Eydeleggst.

Og Jericho hafde lokad aptur
og var tillukt fyrer Israels
børnum/ þar kuñe eingeñ kom
ast wt/ei helldur iñ.
2 Og Drottenn sagde til Josua:
sia/ *eg hefe giefed Jericho og heñar
konung i þÿna hønd/ (sem eru)strÿds-
foolk * c. 8/ 1.
3 Og þier skulud ganga i krÿngum
stadeñ / aller strÿdsmeñerner / so þeir
um̃krÿnge stadeñ einu siñe/so skalltu giø
ra sex daga.
4 Og siø prestar skulu bera þær siø
*fagnadarens basunur fyrer ørkeñe/
og a þeim siøunda deige skulud þier gan
ga krÿngum stadeñ siø siñum/ og prest-
arner skulu blasa i basunurnar.
*3. Mos. 25/ 9.
5 Og þad skal skie / nær mañ blæs
oodum i fagnadarens horn / nær þier
heyred basunuñar hliood/ þa skal allt
foolked æpa med einu stooru oope / so
skal stadarens mwr falla a siñ stad/ og
foolked skal stÿga upp/hvør fyrer sig.
6 So kallade Josua Nunsson a
prestana / og sagde til þeirra : bered
sattmaalans ørk / og læted siø presta
bera siø fagnadar basunur/fyrer Dro
ttens ørk.
7 Og hañ sagde til foolksens: fared
afram̃/ og ganged krÿngum stadeñ/ og
hvør sem er vopnadur/ gange fram̃e
fyrer Drottens ørk.
8 Og þad skiede/ þegar Josua haf
de þetta sagt til foolksens / þa geingu
siø prestar fram̃ / sem baru þær siø
fagnadar basunur fyrer Drottens aug
lite/ og bliesu i basunurnar/og Drott
eñs sattmaals ørk fylgde a epter þeim.
9 Og hvør sm̃ var vopnadur/gieck
fyrer prestunum/sem bliesu i basunur-
nar / og sa (almeñe) hoopur fylgde
ørkeñe/ gieck og blies i basunurnar.
10 Og Josua baud foolkenu / og
sagde : þier skulud ecke giøra heroop /
og ei lata ydar raust heyra/ edur lata
eitt ord wtganga af ydar muñe / in til
þess dags eg seige til ydar: giøred eitt
heroop / þa skulud þier giøra eitt
heroop.
11 So gieck Drottens ørk einusiñe
allt um̃ krÿng stadeñ / og þeir komu i
herbwdrenar/ og voru um̃ nootkena i
herbwdunum.
12 Og Josua * stood snem̃a upp
um̃ morguneñ/z prestarner baru Dro
ttens ørk. * c. 3/ 1. c. 7/ 16.
13 Og þeir siø prestar / sem baru
þær siø fagnadar basunur fyrer Dro-
ttens ørk / geingu oodum / og bliesu i
basunurnar / og hvør vopnadur gieck
fyrer þeim/og sa almeñe(hoopur)gieck
ørk fram̃ epter Drottens ørk/og blie-
su i basunurnar.
14 Og þeir geingu i krÿngum stadeñ

a þeim ødrum dege einusiñe / og komu
i herbwdernar aptur / so giørdu þeir i
sex daga.
15 Og pad skiede a þeim siøunda dei-
ge/ stoodu þeir sneṁa upp i døgunena/og
geingu i kryngum staden siø siñum/ epter
þeim sama maata / alleinasta so ad þeir
komu þañ sama dag siø siñum kryngum
staden.
16 Og pad skiede/ pad siøunda siñ /
pa bliesu prestarner i bæsunurnar/ og Jo
sua sagde til foolksens: giøred eitt oop /
þui Drotten hefur giefed ydur staden.
17 Og stadurenñ/hañ og allt pad/sem
er i hønum/skal eideleggiast fyrer Drott
en / alleinasta sw skiækia Rahab skal *
vera vid lijfed / hun og aller þeir / sem
eru i hwsenu med heñe / þui hun falde
sendebodana/ sem vier wisendum.
* C. 2/14. Ebr. 11/31. etc.
18 Og alleinasta vared ydur * fyrer
þui bañfærda/ad þier ecke bañfæred yd-
ur / ef þier taked af þui bañfærda / og
komed Israels herbwdum i bañ/og koll-
kasted þeim. * 3. Mos. 27/ 28.
19 Eñ allt sylfur og gull/og kopar-
verk og jarn/ pad skal vera heilagt fyr-
er Drottne / pad skal koma i Drottens
fiærsiood.
20 Og foolked giørde eitt oop / og
þeir bliesu i bæsunurnar / og pad skiede/
þegar foolked heyrde bæsunuñar hliood/
pa giørde foolked eitt stoort oop/ og *
mwrenñ fiell a siñ stad/og foolked stie upp
i staden/ hvør fyrer sig / og þeir iñtooku
staden. * Ebr. 11/30.
21 Og þeir * eideløgdu allt pad i
stadnum var / bæde mañ og kuiñu / bæde
ungañ og gamlañ/ og uxa og saud / og
asna/ med hvøssu sverde. * 1. Sam. 15/3
22 Eñ Josua sagde til þeirra twegg-
ia maña / sem høfdu nioosn um landed:
ganged i þeirrar kuiñu / þeirrar skiækiu
hws/ og leided kuiñuna padañ fra wt /
og allt pad sem hun hefur / * sem þier
soorud heñe. * C. 2/12. etc.
23 Pa geingu þeir meñ nioosnararn-
er/ iñ/og leiddu * Rahab wt/ og heñar
fødur/og heñar moodur/og heñar bræd-
ur/ og allt pad hun hafde / og alla heñ-
ar ætt wtleiddu þeir/z lietu pau vera ut-
añ fyrer Israels herbwdum. * v. 17. etc.
24 Eñ staden brendu þeir med ellde/
og allt pad sem var i hønum/ fyrer utañ
sylfred og gulled/ og koparenñ og jarned/
pad løgdu þeir iñ til eins fiærsioodar i
Drottens hws.
25 Eñ Josua liet * Rahab pa skiæ-
kiu / og heñar fødur hws / og allt pad
sem heñe heyrde til / vera vid lijfed / og
hun bioo midt a medal Israel allt til
þessa dags/þui hun falde sendebodana /
sem Josua hafde wtsendt til ad nioosna
um Jericho. * Dom. 1/ 25.
26 Og a þeim sama tijma soor Jo-
sua/ og sagde: bølvadur verde sa madur
fyrer Drottens augsyn/ sem uppstendur /
og bygger þeñañ stad Jericho/ Nær hañ
* leggur hañs grundvøll / koste pad
(hañ) hañs frumboren/ og nær hañ set-
ur hañs port / pa koste pad (hañ) hañs
yngsta son. * 1. Kong. 16/ 34.
27 So var Drotten med Josua / og
hañs rikte var i þui øllu lande.

VII. Capitule.

Achans Þioofnadur og Strafz.

EN Israels børn forgripu sig illa
a þui bañfærda/ þui * Achan
Charmi son/Sabdi sonar/Se-
rah sonar af Juda ætt / (took)
** af þui bañfærda / pa vard Drott-
ens reide uppkendrud i moot Israels børn
um. * C. 22/ 20. 1. Kron. 2/ 7.
** 5. Mos. 13/ 17.
2 Og Josua wtsende meñ fra Je-
richo moot Ai / sem liggur hia Beth-
Aven / austañ fyrer BethEl / og sagde
til þeirra/ segiande: * ganged upp/ og
nioosned um landed/Og þeir meñ geingu
upp/ og nioosnudu um Ai. * C. 2/ 1.
3 Og komu aptur til Josua/og sogdu
til hañs: lat ecke pad giørvalla foolk
fara upp/(Helldur) hier um tvo þusund
mañs / edur hier um þriu þusund mañs /
suña ad fara upp og slaa Ai/ ad þu skul-
er ecke lata pad giørvalla foolk mæda
sig þangad/ þui þeir eru fær.

4 So poor aþ foolkenu upp hier um̃
þriær þusunder maña/ hvøtier flyđu fyr
er þeim moñum aþ Ai.
5 Og þeir meñ af Ai * slooꝺu hier
um̃ sex og þriatyu meñ af þeim / og
elltu þa fra portenu iñ til Sebarim /
og slooꝺu þa / þar sem vegureñ lꝛ of-
añ ept'/ þa vard foolksens hiarta ef-
ad/og vard sem vatn. * 5. Mos. 38/25.
6 Og Josua * reif syn klæde / og
fiell a syna æsioonu til Jardar / fyrer
Drottens ørk/ allt til kvollds/ hañ og
þeir ellstu af Jsrael/og køstuđu dupte
yfer þeirra høfud. * 1. Mos. 37/ 34.
4. Mos. 14/6.
7 Og Josua sagde: æ! Drotteñ /
Drotteñ/ þvi lietstu þetta foolk koma
so yf' Jordan/til ad giefa oss i Emori-
taña hønd/ ad læta fordiarfa oss? og o
ad vier hefdum læted oss nægia/og ver-
ed a hina syđu Jordanar.
8 Æ (miñ) Drotteñ ! hvad skal eg
seigia / af þvi ad Jsrael snyr bakenu
vid synum fiandmoñum?
9 Nær * Cananitarner og aller
landsens iñbyggiarar þad heyra / þa
um̃spena þeir oss/ og afmæ vort nafn
af Jørduñe / og hvad villtu giora vid
þitt stoora nafn ? * 2. Mos. 32/ 12.
4. Mos. 14/13.
10 Þa sagde Drotteñ til Josua :
statt upp/ þvi liggr þu a þynu andlite?
11 Jsrael syndgade / og þeir hafa
eñ yfertroded miñ sattmæla/ hvørn eg
baud þeim / þar ad auk tooku þeir af
þvi bañfærda/ og stælu þar ad auk/og
lugu og so/ og løgdu þad og so a med-
al þeirra farangurs.
12 Og Jsraels børn skulu ecke ku-
ña ad uppstanda i moot þeirra fiand-
moñum / þeir mættu snwa bakenu til
þeirra fiandmaña/ þvi þeir voru i ba-
ñe / Eg skal ecke meir vera med ydur /
ef þier ecke afmaæed þad bañ fra ydur.
13 Statt upp/ helga foolked/og se-
ig: * giøred ydur heilaga til morguns/
þvi so seiger Drotteñ Jsraels Gud:
þar er bañ a medal þyn Jsrael/ þu ka-
nt ecke ad standa i moote þynum fiand-
moñum / þar til þier burttaked þad
bañ fra ydur. * C. 3/ 5.
14 Og þier skulud koma ærla fram̃/
epter ydar ættum / og þad skal skie
hvøria ætt Drotteñ hitter a/hun skal
koma fram̃ / epter kynkvyslunum / og
sw kynkvysl / sem Drotteñ hitter a /
hun skal koma fram̃ / epter hwsunum/
og þad hws/sm̃ Drotteñ hitter a/þad
skal koma fram̃ epter hwsbændunum.
15 Og þad skal skie/ sa sem verdur
fundeñ * i bañe/ hañ skal breñast med
ellde / og allt þad hañ hefur / af þvi
hañ yfertrad Drottens sattmæla/og
af þvi hañ giørde eitt dæruskap i Js-
rael. * 5. Mos. 13/ 17.
16 Og * Josua stood sneñma upp
um̃ morguneñ / og leidde Jsrael fram̃
epter synum ættum̃/ og Juda ætt fanst.
* C. 3/ 1. C. 6/12. C. 8/10.
17 Og hañ leidde Juda kynkvysl
fram̃ / og * Sarchi kynkvysl fanst.
* 4. Mos. 26/ 20.
18 Og hañ leidde Sarchi kynkvysl
fram̃/mañ fyrer mañ/og Sabdi fanst.
Og hañ leidde hañs hws fram̃ mañ
fyrer mañ / og Achan Charmi son /
Sabdi sonar / Serah sonar af Juda
kynkvysl fanst.
19 Og Josua sagde til Achan: miñ
son / gief þo Drottne Jsraels Gude
dyrd/ og gief honum lof / og gief mier
nu til vitundar/ hvad þu hefur giørt/
dyl þad ecke fyrer mier.
20 Og Achan svarade Josua / og
sagde: sañlega/ eg / eg syndgade fyrer
Drottne Jsraels Gude / og þetta og
þetta giørde eg.
21 Þvi eg sæ eina kostulega Baby-
loniska kæpu a medal herfængsens /
og tvø hundrud sekla silfurs / og eina
gull-tungu / sem vo fim̃tyu sekla / og
fieck gyrnd til þeirra/ og took þau/ og
sia/ þau eru faleñ i Jørdu/ i miñe tialld
bwd/ og sylfred þar under.
22 Þa sende Josua sendemeñ þang
ad/ og þeir hlupu til tialldbwdareñar/

og siæ / þad var faled i hañs tialldbwd/
og sylfred þar under.
23 Og þeir tooku þau wr tialldbwd-
eñe / og færdu þau til Josua og til allra
Israels barna / og løgdu þau fyrer Dro-
ttens augsyn.
24 So took Josua/ og allur Israel
med honum/ Achan Serah son/ og sylf
red og kapuna/ og gull-tunguna/ og ha-
ñs syne og hañs dætur/ og hañs uxa og
hañs asna / og hañs saude / og hañs
tialldbwd / og allt þad hañ hafde / og
færde þau upp i Achors dal.
25 Og Josua sagde : þvi hefur þu
sturlad oss/ Drotteñ mun sturla þig a þess
um deige / Og allur Israel grytte hañ
med steinum/ og brende þau med ellde/ og
kastade steinum a þau.
26 Og þeir upphlodu eina stoora
stein-hrwgu yfer honum / allt til þessa
dags / Og Drotteñ snere sier fra siñar
grymdar bræde / þar fyrer kallade mann
þess sama stadar nafn Achors dal / allt
til þessa dags.

VIII. Capitule.

Josua viñur/ og eideleggur þañ Stad Ai/ og bygger eitt Altare a Ebal Fialle.

Og Drotteñ sagde til Josua : *
Ottast ecke/ og hrædstu ecke/ tak
med þier allt strijds foolked/ og
gior þig reidubweñ / far upp i
moot Ai. Siaa/ eg hefe gefed konung-
eñ af Ai og hañs foolk / og hañs stad /
og hañs land i þijna hønd.
* 5. Mos. 31/ 7. etc.
2 Og þu skallt giora vid Ai og heñ-
ar konung / so sem þu giørder * vid Je-
richo og heñar konung / Utañ af heñar
herfange / og heñar fienade skulud þier
taka ydur til bijtis / Set þier eitt launsæt
ur bak vid stadeñ. * c. 6/ 21.
3 Þa giørde Josua sig reidubweñ og
allt strijds foolked / ad fara upp til Ai/
z Josua wtvalde þriatiju þusunder volld
ugra strijds maña / og sende þa burt um
nootkena.
4 Og baud þeim/ og sagde : siaed til/
þier skulud vera i launsætre vid stadeñ bak
til/ halldid ydur ecke langt fra stadnum/
og vered aller til reidu.
5 Eñ eg / og allt þad foolk/ sem er
med mier / vier vilium fara nær til stad-
arens / og þad skal skie / nær þeir falla
wt i moote oss/ sem fyrrum/ þa vilium vier
flyja fyrer þeim.
6 Ad þeir gange wt epter oss / þar
til vier fæum lockad þa fra stadnum /
þvi þeir munu þeinkia : þeir flyja fyrer
oss * eins sem fyrr/ Og vier vilium flyja
fyrer þeim. * c. 7/ 5.
7 Þa skulud þier rijsa upp af laun-
sætrenu/ og iñtaka stadeñ / og Drotteñ
ydar Gud mun gefa hañ i ydar hendur.
8 Og þad skal skie / nær þier hafed
teked stadeñ iñ / þa skulud þier setia elld
i stadeñ / þier skulud giora epter Drott-
eñs orde/ Siaa/ eg hefe bijfalad ydur þad.
9 So sende Josua þa/ og þeir geingu
til launsætursens/ z stadnæmdust i millum
BethEl og Ai/ vestañ fyrer Ai/ Eñ Jo
sua var þa somu noott hia foolkenu.
10 Og Josua * stood ærla upp um
morguniñ / og skickade foolkenu / og foor
upp/ hañ og þeir ellstu af Israel / fyrer
foolkenu/ moot Ai. * c. 6. 12/ 15. c. 7/ 16.
11 Og allt strijds foolked / sem var hiaa
honum/ dreou upp og nalægdust / og ko-
mu i moots vid stadeñ/ og stoou herbwd-
um/ nordur fra Ai/ so (ad þar var alleina
asta) dalureñ i millum hañs og Ai.
12 Og hañ hafde teked hier um fim
þusund meñ/ og sett þa i launsætur i mill
um BethEl og Ai / til vesturs giegnt
stadnum.
13 Og þeir skickudu foolkenu af þeim
giørvøllum herbwdum / sem var nordur
fra stadnum / ad endeñ þar af nade til
vesturs moot stadnum / so gieck Josua
somu noott midt i daleñ.
14 Og þad skiede / þegar konungur-
eñ af Ai þad sa / þa flijttu þeir sier/ og
giørdu sig ærla reidubwna / og meñerner
af stadnum gafu sig wt i moot Israel
til strijds / hañ og hañs giørvallt foolk/
a þeim tilsetta tijma a mørkena/ eñ hañ
visse ecke / ad þar var eitt launsætur um
hañ

Hañ bak vid ſtadeñ.
15 Eñ Joſua og allur Jſrael (lie-
ku ſem þeir være) ſlegner af þeim / og
flÿdu a veigeñ i moot eidemørkeñe.
16 Þa var allt foolked ſamañkall
ad/ſem var i ſtadnum/til ad ellta þa/
og þeir elltu Joſua / og gæfu ſig wt
af ſtadnum.
17 So ad þar var ecke eirn madur
epter i Ai og BethEl/ ſem ei wtfære
ad ellta Jſrael/ og þeir yfergæfu ſtad
eñ opeñ / og elltu Jſrael.
18 Þa ſagde Drottiñ til Joſua :
uppliptu þiñe lenſu ſem þu hefur i
þiñe hende moot Ai / þvi eg vil giefa
hana i þÿna hønd/og þegar Joſua upp
lipte lenſuñe / ſem hañ hafde i ſinne
hende i moot ſtadnum.
19 Þa uppreiſte launſæted ſig
fliootlega wr ſÿnum ſtad / og hlupu/
þegar hañ wtrietti ſÿna hønd/og ko-
mu i ſtadeñ/ og iñtooku hañ/og flÿttu
ſier / og brendu ſtadeñ med ellde.
20 Og þeir meñ af Ai ſneru vid
epter þeim/ litu (til baka/) og ſiaa/reik
ureñ af ſtadnum gieck upp giegnt Him
neñu / og þeir kuñu ei neinſtadar flÿa/
hÿngad eda þangad/ Og þad foolk ſem
flÿde til eidemerkur/ſnere ſier vid moo-
te þeim / ſem elltu (þa.)
21 Þegar Joſua og allur Jſrael
ſau/ad launſætred hafde uñed ſtadeñ/
og reikureñ gieck upp af ſtadnum / þa
ſneru þr aptur/ z ſloou meñena af Ai.
22 Þa hiner komu wt af ſtadnum
moote þeim/ og þeir voru midt a mill-
um Jſrael/ (ſo) hiner voru a hina ſÿ-
du/ og þeſſer a þeſſa ſÿdu / og * þeir
ſloou þa/ þar til ** eingeñ var epter
af þm frelſadur/eda ſem undañ komſt.
* 5. Moſ. 7/ 2. ** 2. Moſ. 14/ 28.
23 Og þeir gripu kongeñ af Ai lif
ande / og leiddu hañ til Joſua.
24 Og þad ſkiede/þegar Jſrael haf
de aldeiles ſleged alla Ais iñbyggia-
ra i hel/ a mørkeñe i eidemørkeñe/ hvø
rt þeir elltu þa / og þeir voru fallner
aller fyrer hvøſſu ſverde / þar til þeir
voru ſorkÿnder / þa ſnere allur Jſrael
vid til Ai / og ſloou hana med hvøſſu
ſverde.
25 Og aller þeir/ſem fiellu a þeim
ſama deige/ bæde meñ og kviñur/voru
tolf þuſunder / allt foolk af Ai.
26 Og Joſua took ecke * ſÿna hønd
(til ſÿn/) hvar med hañ hiellt lenſuñe
upp/ firr eñ hñ hafde i hel ſleged alla
Ais iñbyggiara. *2. Moſ.17.11/12. etc
27 Alleinaſta fienadeñ og her-
fanged af ſama ſtad took Jſrael ſier
til bÿtis/epter Drottiñs orde/ſem hañ
baud Joſua.
28 Og Joſua brende Ai/ og giørde
eitt æverande eide-plaats þar af iñ til
þeſſa dags.
29 So liet hañ heingia konungeñ
af Ai uppa eitt trie allt til kvølld-tÿ-
ma/ Og þegar ſooleñ gieck nidur/ baud
Joſua/ad þeir ſkylldu ofañtaka*hañs
lÿkama af trienu/ og þeir koſtudu hon
um fyrer ſtadarens ports dyr/ og løg-
du eina ſtoora grioot hrúgu yfer hañ/
allt til þeſſa dags. * 5. Moſ.21/23.
30 Þa bygde Joſua Drottne Jſra-
els Gude eitt altare/ * a Ebal fialle.
* 5. Moſ. 27/ 4.
31 Sem * Moſe Drottiñs þien-
are baud Jſraels bornum / ſem þar er
ſkrifad i Moſe lagbook / eitt altare af
heilum ſteinum/ſem ecke voru hoggner
med iarne/ z þeir offrudu þar a breñe-
offre/ fyrer Drottne/ og offrudu þack-
ar-offrum. * 2. Moſ. 20/ 25. etc.
32 Og hañ ſkrifade þar a ſteinana
eina wtſkrift af Moſe løgmaale / ſem
hañ ſkrifade fyrer Jſraels bornum.
33 Og allur Jſrael og hañs ellſtu/
og høfudsmeñ og doomarar ſtoodu a
bædar ſÿdur hia ørkeñe/ yfer fra preſt
unum af Levitunum/ſem bæru Drott
iñs ſattmaals ørk/ſo vel ſa framande/
ſem ſa iñfædde/ helfteñ þar af giegnt
*Griſim fialle/og ſu helft þar af gie-
gnt Ebal fialle/ ſo ſem Moſe Drott-
iñs þienare hafde boded / ad bleſſa Jſ-
raels foolk fyrſta ſiñ. *5.Moſ.11/29.
C. 27/12.

34 Og sijdan liet hann wthroopa
øll løgmaalsins ord/ blessanena og bølv-
anena/ epter øllu þvi / sem er skrifad i
løgbookenne.

35 Þar var ecke eitt ord af øllu
þvi/ sem Mose hafde boded/ ad Josua
liete þad ei wthroopa fyrer øllum Js-
raels safnade / og kvinnunum og børn-
unum/ og þeim framanda/ sem gieck a
medal þeirra.

IX. Capitule.

Gibeonitanna brøgdott Raad.

Og þad skiede/ þegar aller kong-
arner þetta heyrdu/ sem voru
hierna meigenn Jordanar a
fiallenu/ og a sliettlendenu/ og
i øllum høfnum vid þad stoora haf /
gagnvart Libanon / (sem var) sa He-
thite/ og sa Emorite/ sa Cananite/ sa
Pheresite / sa Hevite/ og sa Jebusite.

2 * Søfnudu þeir sier til samans/
ad strijda i moote Josua og i moote Js
rael samþickelega. * Ps. 48/ 5.

3 Og þegar borgararner af Gibeon
heyrdu hvad Josua hafde giørt vid Je
richo og Ai.

4 Þa upphugsudu þeir eitt brøgd-
ott raad/ þeir geingu þangad/ og hielldu
sig fyrer (sende-)boda / og tooku gamla
secke a þeirra asna / og gamlar og rif-
nar og bættar vijn-fløskur.

5 Og gamla og bætta skoo a þeirra
fætur / og gømul klæde a sig / og allt
þad braud/ sem þeir tooku med sier til
nestis/ var hart og molad.

6 Og þeir geingu til Josua i her-
bwdernar hia Gilgal/ og søgdu til ha-
nns og til Jsraels manna: vier erum kom
ner af einu lande / langt ad / so giøred
nu sattmaala vid oss.

7 Þa søgdu Jsraels menn til Hevi-
tans: maa skie / þu bwer midt a medal
vor / og hvørnenn kunnum vier giøra *
sattmaala vid þig ? * 5. Mos. 7/ 2.

8 Og þeir søgdu til Josua : vier
erum þijner þienarar/ Og Josua sag-
de til þeirra : hvører erud þier / og
hvadann komud þier?

9 Og þeir søgdu til hanns : þijner
þienarar eru komner af einu lande har-
la langt ad/ fyrer Drottenns þijns Gu-
ds nafns skulld/ þvi vier heyrdum ha-
nns rikte/ og allt þad/ sem hann giørde
i Egyptalande.

10 Og allt þad/ sem hann giørde vid
þa tvo Emorita konga/ sem voru hinu
meigenn Jordanar / vid * Sihon/ kon-
ungenn i Hesbon/ og vid Og / konungenn
i Basan / sem (biuggu) i Astharoth.
* 4. Mos. 21. 21/ 24/ 33. etc.

11 Þar fyrer søgdu vorer ellstu af
øllum vorum lands innbyggiurum til
vor / seigiande : taked mat med ydur a
veigenn/ og ganged i moot þeim/ og seig
ed til þeirra : vier erum ydrer þienar-
ar/ so giør nu sattmaala vid oss.

12 Þetta er vort braud / þad took-
um vier volgt med oss a reisuna/ af vor
um hwsum/ þann dag vier foorum wt/
ad ferdast til ydar / enn sia/ nu er þad
hardt og molad.

13 Og þessar eru þær vijn-fløskur/
sem vier filltum/ (þegar þær voru) nij-
ar/ og sia/ þær eru sundur rifnar / og
þesse vor klæde/ og vorer skoor eru gam
ler / af þessare harla laungu reisu.

14 So tooku mennerner af þeirra
mat/ og spurdu ecke Drottenns munn ad.

15 Og Josua * giørde frid vid þa/
og uppreiste sattmaala vid þa / ad þeir
skylldu vera vid lijfed/ og þeir yppurstu
af safnadenum sooru þeim.
* 2. Sam. 21/ 2.

16 Enn þad skiede þremur døgum
þar epter / sijdann ad þeir høfdu giørt
sattmaala vid þa/ þa spurdu þeir/ ad
þeir biuggu hartnær hia þeim / og ad
þeir biuggu midt a medal þeirra.

17 Þvi þa Jsraels børn fooru af-
framm/ þa komu þau a þeim þridia de-
ge til þeirra stada/ og þeirra stader vo
ru Gibeon og Cephira/ og Beeroth/ og
KiriathJearim.

18 Og Jsraels børn sloou þa ecke/
þvi høfudsmennerner fyrer safnaden-
um

um hofdu svared þeim vid Drottenn
Israels Gud/ og allur almwgenn mogl-
ade i moote hofudsmonnunum.
19 Þa sogdu aller hofudsmennerner
til alls almwgans : vier soorum þeim
vid Drottenn Israels Gud / þar fyrer
kunnum vier ecke hræra vid þeim.
20 * (Enn) þad vilium vier giora
vid þa/ ad læta þa lifa / ad þar skule
ecke koma * ein reide yfer oss/ fyrer þess
eids saker/ sem vier hofum svared þm.
* 2. Sam. 21. 1/ 2.
21 Og hofudsmennerner sogdu til
þeirra: læted þa lifa / ad þeir hogg-
ve vid og bere vatn fyrer allann sofnud-
enn/ lijka sem þeir yppurstu hofdu sa-
gt þeim.
22 Þa kallade Josua a þa/ og kal-
ade vid þa/ og sagde : hvi svikud þier
oss/ og sogdud: vier (bwum) harla lan-
gt fra ydur/ og þier bwed (þo) midt a
medal vor?
23 Þar fyrer skulud þier vera bol-
vader/ ad þar skal ecke vanta þræla af
ydur/ hvorke sem skule hoggva vid edur
bera vatn til mijns Guds hwss.
24 Og þeir svorudu Josua/ og sog
du : þad var þijnum þienurum vijst til
vitundar giefed / ad Drottenn þinn Gud
baud Mose sijnum þienara/ ad hann vill
de giefa ydur allt landed/ og eideleggia
alla landsens innbyggiara fyrer ydur/ og
vier * ottudumst miog fyrer voru lijfe/
fyrer ydur/ og hofum giort þenna gior
ning. * c. 10/ 2.
25 Enn siaa nu / vier erum i þinne
hende / hvad þier þiker gott/ og hvad
þier þiker riett ad vera/ ad giora oss /
þad gior.
26 Og hann giorde so vid þa/ og frel
sade þa fra Israels barna hond / ad
þeir sloou þa ecke i hel.
27 So giorde Josua a þeim sama
dege þa til * vidarhoggvara / og vat-
nsberara fyrer sofnudenn / og (þad)
til Drottens altares / allt til þessa
dags/ þangad til þess stadar/ sem hann
munde utvelia. * 5. Mos. 29/ 11.

X. Capitule.

Josuæ undarleg Sigurvinning yfer þeim Amoritum.

Og þad skiede/ þegar Adoni Ze-
dech / konungurenn i Jerusa-
lem/ heyrde/ ad * Josua hafde
innteked Ai/ og eidelagt hana/
og giort so vid Ai / og hennar kong/
sem hann giorde vid Jericho og hennar
konung/ og ad innbyggiararner af Gibe
on hofdu giort frid vid Israel/ og vo-
ru a medal þeirra. * c. 8. 26/ 28/ 29.
2 Þa * ottudust þeir miog / þvi
Gibeon var einn stoor stadur / sem einn
af þeim konunglegu stodum/ og af þvi
hann var stærre enn Ai/ og aller borgar-
ar þar i voru vollduger menn. * c. 9/ 24.
3 Og AdoniZedech / konungurenn i
Jerusalem sende (bod) til Hoham/ kon-
ungsens i Hebron / og til Piream / kon-
ungsens i Jarmuth/ og til Japhia kon-
ungsens i Lachis / og til Debir/ konung-
sens i Eglon/ og liet segia:
4 Komed upp til mijn / og hiælped
mier/ ad vier kunnum slaa Gibeon/ þvi hun
hefur giort frid vid Josua / og vid Is-
raels born.
5 So sofnudust þeir/ og fooru upp/
þeir * fimm Amoritana konungar/ kon-
ungurenn af Jerusalem / konungurenn af
Hebron/ konungurenn af Jarmuth/ kon-
ungurenn af Lachis/ konungurenn af Eg-
lon / þeir og allur þeirra her / og settu
sijnar herbwder fyrer Gibeon/ og strijddu
i moot henne. * 1. Mos. 14/ 9.
6 Og þeir menn af Gibeon sendu til
Josua / til herbwdanna hia Gilgal / og
lietu segia : tak ecke þijna hond fra þijn
um þienurum/ kom snarlega upp til vor/
og frelsa oss og hiælpa oss / þvi aller A-
moritana konungar sem bwa a fiollunum/
hafa sofnad sier i moote oss.
7 Og Josua foor upp fra Gilgal /
hann og allt strijds foolked med honum /
og aller/ sem voru færer til strijds.
8 Og Drottenn sagde til Josua : ottast
eckert fyrer þeim/ þvi eg hefe giefed þa

i þijna Hønd/ þar skal ecke eirn madur af þeim kuña ad standa fyrer þier.

9 So kom Josua * ofurvarandes yfer þa/ (þvi) hañ reiste þa heilu noott upp fra Gilgal. * c. 11/ 7.

10 Og Drottiñ skielfde þa fyrer Israel/ ad þeir sloogu þa med einu þungu slage i Gibeon/ og elltu þa a veigeñ/ sem mañ fer upp til BethHoron / og sloou þa allt til Aseka og til Makeda.

11 Og þad skiede/ þa þeir flijdu fyrer Israel/ (a veigenum) ofañ til BethHoron / þa liet Drottiñ falla * stoora steina af Himnenum a þa allt til Aseka/ ad þeir doou/ Myklu fleire af þeim deydu af sømu hagl-steinum/ helldur eñ Israels børn sloou i hel med sverde.
* 2. Mos. 9. 21/ 23/ 24.

12 Þa talade Josua til Drottins þañ sama dag/ þa Drottiñ yfergaf þa Amorita fyrer Israels børnum/ og sagde i Israels nærveru: Sool/ stattu kyrr i Gibeon / og Tungl i Ajalons dal.

13 So * stoodu Sooleñ og Tungled/ til þess Foolked hafde hefndt sijn a þeirra fiandmøñum/ Er þad ecke skrifad i þess Rietta Book? so stood Sooleñ midt a Himnenum / og droo undañ/ ad ganga nidur/ hier um/ eirn heilañ dag. * Es. 28/21. C. 38/ 8.

14 Og þar var eingeñ dagur þessum lijkur/ (hvorke) fyrre edur sijdar/ ad Drottiñ hlijdde eins mañs raust / þvi Drottiñ strijdde fyrer Israel.

15 Og Josua foor til baka / og allur Israel med høñum til Herbudaña i Gilgal.

16 Eñ þeir fim̃ Kongar voru flwder og høfdu faled sig i þeim Heller hia Makeda.

17 Og þad vard Josua til vitundar giefed / ad mañ sagde: þeir fim̃ Kongar eru fundner falder i þeim Heller hia Makeda.

18 Og Josua sagde: velltet stoorum steinum fyrer muñañ a Hellernum/ og setied meñ fyrer hañ/ til ad vardveita hañ.

19 Og standed ecke kyrrer / helldur elltid ydar Fiandmeñ / og slaed þa bak til/ lated þa ecke komast til þeirra stada/ þvi Drottiñ ydar Gud hefur giefed þa i ydar hønd.

20 Og þad skiede / þegar Josua og Israels børn høfdu fullkomnad ad slaa med einu harla stooru slage / þar til þeir voru eidelagder/ þa voru þar eñ nockrer epter/ sem urdu epter af þeim/ og þeir komu iñ i þa føstu stade.

21 So kom allt Foolked i Herbuderñar aptur til Josua/ hia Makeda med fride/ þar þorde eingeñ hræra sijna tungu fyrer Israels børnum.

22 Og Josua sagde: lated muñañ upp a Hellernum/ og leided þessa fim̃ Konunga til mijn af Hellernum.

23 Og þeir giordu so / og wtleiddu þa fim̃ Konga til hañs af Hellernum/ Konungeñ af Jerusalem / Konungeñ af Hebron/ Konungeñ af Jarmuth / Konungeñ af Lachis / Konungeñ af Eglon.

24 Og þad skiede/ þegar þeir høfdu leidt þa Konunga wt til Josua/ þa kallade Josua a alla Israels meñ / og sagde til þeirra yppurstu fyrer strijds Foolkenu/ sem fooru med høñum: komed hijngad / setied ydar fætr a þessara Konunga hálsa. So komu þeir fram̃ / og settu þeirra fætur a þeirra hálsa.

25 Þa sagde Josua til þeirra: ottest ecke/ skielfest ecke / hafed eirn hraustañ huga/ og vered diarfer/ þvi Drottiñ mun so giora i moote øllum ydar fiandmøñum / sem þier strijded i moote.

26 So sloo Josua þa þar epter / og drap þa / og heingde þa a fim̃ trie / og þeir voru heingder a trien allt til aptans.

27 Og þad skiede um̃ þañ tijma / ad * Sooleñ gieck nidur / baud Josua / og þeir tooku þa ofañ af triānum/ og køstudu þeim i þañ Heller/ sem þeir voru falder i / og þeir logdu stoora steina fyrer muñañ a Hellernum / (þar eru þeir) allt til þessa dags. * c. 8/29. 5. Mos. 21/23.

28 Og Josua iñtook Makeda a þeim sama dege / og sloo hana med hvøssu sverde / lijka heñar Konung/ Hañ eidelagde þa/ og allar persoonur / sem voru i heñe / og liet ecke eirn epter vera / Hañ giorde

giorde og so vid konungeñ af Makeda / sem * hañ giorde vid konungeñ af Je-richo. * c. 6/ 21

29 Þa foor Josua og allur Israel med honum / fra Makeda til Libna/ og striþde i moot Libna.

30 Og Drotteñ gaf og so hana i Israels hønd/ og heñar konung/ og hañ sloo * hana med hvøssu sverde/ og allar persoonur/sem voru þar i/ hañ liet aung-vañ vera epter þar i/ og giorde vid heñ-ar konung/ sem hañ giorde vid konung-eñ af Jericho. * v. 28.

31 Sidañ foor Josua og allur Israel med honum/ fra Libna til Lachis/og sett-ist um̃ hana / og striþde i moote heñe.

32 Og Drotteñ gaf Lachis i Israels hønd / og þeir iñtooku hana a ødr-um dege/og sloou hana med hvøssu sver-de/ og allar persoonur sem þar voru i / a allañ hatt / sem hañ giorde vid Libna.

33 Sama tijma foor Horam/ konung-ureñ af Geser/ upp/ ad hialpa Lachis/ eñ Josua sloo hañ og hañs foolk/ * þar til ad hañ liet honum aungvañ verda epter. * c. 8/ 22. c. 11/ 8.

34 So foor Josua og allur Israel med honum ofrañ fra Lachis til Eg-lon/ og þeir settust um̃ hana / og striþdu i moot heñe.

35 Og þeir iñtooku hana a þeim sa-ma dege/ og sloou hana med hvøssu sver-de / og hañ eydelagde allar persoonur / sem þar voru i / þañ sama dag/ a allañ hatt/ sem hañ giorde vid Lachis.

36 Sidañ foor Josua og allur Is-rael med honum/fra Eglon til Hebron/ og þeir striþdu i moote heñe/.

37 Og þeir iñtooku hana / og sloou hana med hvøssu sverde / og heñar kon-ung / og alla heñar stade / og allar per-soonur / er þar i voru/ hañ liet aungvañ verda epter/ a allañ hatt/sem hañ gior-de vid Eglon/ og eydelagde hana/og all-ar persoonur sem þar voru i.

38 So snere Josua vid/ og allur Is-rael med honum/ til Debir/ og striþdu i moote heñe.

39 Og iñtooku hana/og heñar kon-ung / og oll heñar þorp / og þeir sloou þau med hvøssu sverde/ og eydelagdu all-ar persoonur / sem þar voru i / hañ liet aungvañ verda epter / Sem hañ giorde vid Hebron/ so giorde hañ vid Debir og heñar konung / og sem hañ giorde vid Libna og heñar konung.

40 So sloo Josua allt landed/a fiøll-unum / og moot sudre / a slettuñe / og hia vatns-sprettunum/ med øllum þeirra konungum/ hañ liet aungvañ verda epter/ og * eydelagde allt þad/ sem hafde anda / sem Drotteñ Israels Gud hafde bijfalad. * c. 11. 11/ 14. 5. Mos. 20/ 16.

41 Og Josua sloo þa fra Kades-Barnea/ og allt til Asa / og allt * Go-sen land/ og allt til Gibeon. * c. 15/ 51.

42 Og Josua iñtook alla þessa kon-unga med þeirra lande/ a einum tijma / þui * Drotteñ Israels Gud striþde fyr-er Israel. * 5. Mos. 3/ 22.

43 So foor Josua til baka aptur / og allur Israel med honum / til herbuda-ña hia Gilgal.

XI Capitule.

Josua iñtekur Hofud Staden̄ Hazor.

Og þad skiede/ þegar Jabin/ kon-ungureñ af Hazor/ heyrde þad/ þa sende hañ til Jobab / kon-ungsens af Madon/og til kon-ungsens af Simron / og til konungsens af Achsaph:

2 Og til þeirra konunga / sem voru i nordur a fiøllunum/ og a markeñe/ fyr-er suñañ Cinneroth / og i dølunum/ og i Naphot Dor / wt med hafenu.

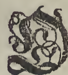
3 Til Cananitaña fra austre og fra vestre/ og Amoritaña og Hettitaña / og Pheresitaña / og Jebusitaña a fiøllun-um/ og Hevitaña nedañ fra upp til Her-mon i Mizpa lande.

4 Og þeir droou wt / þeir og allur þeirra her med þeim/ ein mykel tala fool-ks/ sem sandur þar er a sioar strøndu / i margfiolda/ og harla marget hestar og vagnar.

5 Og aller þeſſer Konungar ſafnud-
uſt / og komu / og ſettu ſijnar Herbuder
til ſamans hia þvi vatne Merom / ad
ſtrijda i moote Jſrael.
6 Og Drottenn ſagde til Joſua: *
ottaſt ecke fyrer þeim / þvi a morgun i
þetta mund vil eg giefa þa alla ſlegna
fyrer Jſraels augſyn / þu ſkallt giora
þeirra Heſta lamada / z brenna ** þeirra vag
na med ellde. * c. 10/8. ** Pſ. 46/10.
7 Og Joſua kom / og allt ſtrijds foolk
ed med honum / uppa þa oforvarandes
hia þvi vatne Merom / og þeir yfer-
fiellu þa.
8 Og Drottenn gaf þa i Jſraels hö-
nd / og þeir ſloou þa / og elltu þa / allt til
þeirrar ſtooru Zidon / og allt til þeirra *
brennande vatna / og til þeirrar Mitzpa mer
kur moot auſtre / Og þeir ſloou þa þar til
mann liet ecke eirn verda epter af þeim.
* C. 13/6.
9 Þa giorde Joſua vid þa / ſem Dro
ttenn bijfalade honum / Hann * giorde þeir
ra Heſta lamada / og brende þeirra vag-
na med ellde. * 2. Sam. 8/4.
10 Og Joſua ſnere vid a þeim ſa-
ma tijma / og inntook Hazor / og ſloo Henn-
ar Konung med ſverde / þvi Hazor var
fyrrum Hofud (ſtadurenn) fyrer øllum
þeſſum rijkium.
11 Og þeir ſloou allar perſoonur med
hvøſſu ſverde / ſem þar voru i / ſo þeir
eidelogdu þær / og þar vard eckert * ept-
er ſem hafde anda / og hann brende Ha-
zor med ellde. * c. 10/40. 5. Moſ. 20/16.
12 Og Joſua inntook allra þeſſara
Konunga ſtade / og allra þeirra Konunga /
og hann ſloo þa med hvøſſu ſverde / ſo
hann eidelagde þa / ſo ſem * Moſe Dro
ttens þienare hafde bijfalad.
* 4. Moſ. 33. 51/52.
13 Þo brende Jſrael ølldungis aung
vann ſtad / ſem ſtoodu a þeirra hædum / ut
ann Hazor alleina / ſem Joſua brende.
14 Og allt herfanged af þeſſum
ſtødum / og kvikfied tooku Jſraels børn /
ſier til bijtis. Alleinaſta þeir ſloou allar
manneſkiur med hvøſſu ſverde / þar til þeir
høfdu lagt þa i eide / þeir lietu * eckert
verda epter / ſem hafde anda. * v. 11.
15 Sem Drottenn baud Moſe ſijnum
þienara / ſo baud Moſe Joſua / z ſo giorde
Joſua / hann liet eckert bregdaſt af øllu
þvi / ſem Drottenn hafde bijfalad Moſe.
16 Og Joſua took allt þad land inn
a fiøllunum / og allt þad ſem liggur ſunn-
ann til / og * allt Goſen land / og ſlett-
lended / og mørkena / og Jſraels fiall med
ſijnu ſlettlende. * c. 10/41.
17 Fra þvi ſlietta fialle / ſem liggur
upp i moots vid Seir / og allt til Baal-
Gad a Libani mørk / nedann fyrer þvi fia
lle Hermon / og hann took alla þeirra Kon
unga / og ſloo þa / og liet drepa þa.
18 Joſua hafde leinge ſtrijd i moote
øllum þeſſum Konungum.
19 Þar var ecke eirn ſtadur / ſem gior
de frid vid Jſraels børn / utann þeir *
Hevithar / ſem biuggu i Gibeon / þeir unnu
þa alla med ſtrijde. * c. 9/15.
20 Þvi þad ſkiede af Drottne / ad
þeir forherdtu þeirra hiørtu / ad mæta
Jſrael med ſtrijde / ad hann ſkyllde fordiar-
fa þa / ad þeim ſkyllde ecke veitaſt nad /
þvi hann ſkyllde eideleggia þa / ſem Drott
enn baud Moſe.
21 Og a þeim ſama tijma kom Jo-
ſua / og * upprætte þa Enakita af fiøll-
enu / af Hebron / af Debir / af Anab /
og af øllum fiøllum i Juda / og af øll-
um Jſraels fiøllum / Joſua eidelogde þa
med þeirra ſtødum. * 4. Moſ. 13/23.
5. Moſ. 1/28.
22 Þar var eingenn epter af Enaki-
tunum i Jſraels barna lande / utann i Aſa /
i Gath og i Aſdod / þar voru þeir epter.
23 Og Joſua fieck allt landed / epter
øllu þvi / ſem Drottenn hafde talad til
Moſe / z Joſua gaf Jſrael þad til arfs /
epter þeirra hlutſkiptum / til þeirra ættkvijſ
la / z * landed liet af ad ſtrijda. * c. 14/15.

XII. Capitule.

Jſraels Barna Strijd og Sigur vinningar.

g þeſſer eru landſens Konung-
ar / ſem Jſraels børn ſloou / og
eignuduſt þeirra land / hinu-
megenn Jordanar moot ſolarenn
ar

ar uppgaungu / fra þeim læk * Arnon/
allt til þess fialls Hermon / og allt þad
slietta (land) moot austre. *4. Mos. 21/13.
2 * Sihon/ Emoritaña konungur /
sem bioo i Hesbon/ sem rykte fra Aroer/
sem liggur hia Arnons lækiar backum /
og midt i lækeñ/ og yfer helfteñe af Gi
lead / og allt til þess lækiar ** Jabok/
sem er Ammons barna landamerke.
*4. Mos. 21/ 24. ** 1. Mos. 32/ 22.
3 Og yfer þui slietta (lande) allt til
* Cinneroths hafs/austur þangad/ og
allt til þeirrar sliettu vid hafed/ þad sal-
ta haf i austur / a þeim veige til Beth-
Jesimoth/og fra sudre/ nedañ hia hædar
eñar (vatns-)hlaupe. *4. Mos. 34/11.
4 Þar med konungsens Ogs landa-
merke af Basan/ (sem var) epter ofeñ
af risunum / hañ sem bioo i Astaroth
og i Edrei.
5 Og sem ryktе yfer Hermons fialle/
og yfer Salcha / og yfer allre Basan /
allt til þeirra Gesurita og Maachatita
landamerkis/ og helfteñe af Gilead/ sem
var Sihons/ konungsens af Hesbon ha
ñs landamerke.
6 Mose Drottens þienare og Israels
børn sloou þa/ og Mose Drottens þien-
are gaf * þeim Rubenitum / og þeim
Gadditum / og helfteñe af Manase ætt-
kuysl/ þ til eigeñdooms. *4. Mos. 32/33.
7 Og þesser eru landsens konungar /
sem Josua og Israels børn / sloou hinu-
meigeñ Jordanar/moot vestre/fra Baal-
Gad a Libani mørk/og allt til þess slie-
tta fialls/ sem liggur upp giegnt Seir/
og Josua gaf Israels ættkuyslum þañ
eigeñdoom/ epter þeirra hlutskiptum.
8 A fiøllunum/ og a sliettuñe / og a
mørkeñe/ og hia (vatns-)sprettunum/og
i eidemørkeñe/ og moot sudre/ Þa * He-
tita/ Emorita og Cananita/ Pheresita/
Hevita/ og Jebusita. * c. 11/ 3.
9 Konungureñ * af Jericho / eirn/
konungureñ af ** Ai / sem liggur hia
sijduñe af Beth El/eirn. * c. 6/ 2.
** C. 8/ 29.
10 Konungureñ af * Jerusalem/eirn/
konungureñ af ** Hebron / eirn.
* C. 10/ 1. ** C. 10/3.
11 Konungureñ af * Jarmuth/eirn/
konungureñ af Lachis/ eirn. * c. 10/ 3.
12 Konungureñ af * Eglon / eirn /
konungureñ af ** Geser/ eirn.
* C. 10. 3/ 26. ** C. 10/ 33.
13 Konungureñ af * Debir / eirn /
konungureñ af Geder/eirn. * c. 10/39.
14 Konungureñ af Horma/eirn/ kon
ungureñ af Arad / eirn.
15 Konungureñ af * Libna / eirn /
konungureñ af Adullam/ eirn. * c. 10/30.
16 Konungureñ af * Makeda/eirn/
konungureñ af Beth El/ eirn. * c. 10/28
17 Konungureñ af Thapuah/ eirn/
konungureñ af Hepher/ eirn.
18 Konungureñ af Aphek/eirn/kon-
ungureñ af Lasaron / eirn.
19 Konungureñ af * Madon / eirn/
konungureñ af ** Hazor / eirn.
* C. 11/1. ** 11/10.
20 Konungureñ af * Simron Me
ron/eirn/konungureñ af Achsaph/ eirn.
* C. 11/ 1.
21 Konungureñ af Thaenah/ eirn/
konungureñ af Megiddo/ eirn.
22 Konungureñ af Kades/eirn/ kon-
ungureñ af Jokneam hia Charmel eirn.
23 Konungureñ af * Dor fyrer Na
phat Dor / eirn / heidingiaña konungur
af Gilgal / eirn. * c. 11/ 2.
24 Konungureñ af Tirza/ eirn/ All
er konungar eirn og þriatijger.

XIII. Capitule.

Landed vtskiptest i millum þeirrar
halfrar tijundu Israels Kynkuysla.

Og Josua var gamall / hañ var
vel vid alldur /og Drotteñ sag-
de til hañs: þu ert gamall/ þu
ert vel vid alldur/og þar er har
la miked af landenu epter ad eignast.
2 Þetta er landed/sem er epter/øll Phi
listeaña landamerke/ og aller Gassuritar.
3 Fra Sihor/sem (reñur) framme fyr-
er Egyptalande / og allt til Ekrons
landamerkis / moot nordre/ sem reiknast
þeim Cananitum til/ þeir fim Philiste-
aña herrar /(sem eru/) sa Asite/ og sa
Asdodite/ sa Asklonite/sa Gethite/ og sa
Ekronite/

Ekronite / og þeir Avitar.
4 Fra sudre/ þad giørvalla Cana-
nitans land/og Meara/sem heyrde þeim
Zidoniū til/ allt til Aphek/allt til þeirra
Emoritana landamerkis.
5 Og þeirra Giblita land / og þad
giørvalla Libanon/ moot soolar uppgaun
gu/ fra Baalgad/ ad nedañ upp til Her
mons fialls / allt þar til mañ kiemur til
Hamath.
6 Aller sem bwa a fiøllunum / fra
Libanon/ allt til þeirra * brennande val-
na/aller Zidoniar/eg/eg vil burt reka þa
fyrer Israels børnum / Kasta ad eins
hlutum þar um̄/ Israel til eigendooms/
so sem eg befalade þier. * c. 11/ 8.
7 So skipt nu þessu lande / til arfs
a medal þeirra nyu kynkuijsla/og þeirrar
helftar af Manasse ættkuijsl.
8 Med hvørre * þeir Rubenitar og
Gadditar hafa feinged þeirra arf/ sem
Mose gaf þeim hinumeigeñ Jordanar
moot austre/ eins sem Mose/Drottens
þienare/gaf þeim. * 4. Mos. 32/33. etc
9 Fra * Aroer / sem (liggur) hia
Arnons lækiar bøckum / og fra þeim
stad/sem er midt i dalnū/og alla Med-
ba sliettu/ iñ til Dibon. * 5. Mos. 2/36.
10 Og alla Sihons Emoritana
konungs stade/ sem rijkte i Hesbon/allt
til Ammons barna landamerkis.
11 Og Gilead/ og þeirra Gesurita
og Maachatita landamerke / og allt
Hermons fiall / og alla Basan/ iñ til
Salcha.
12 Allt Ogs rijke i Basan sem rijk-
te i Astaroth/og i Edrei/ hañ var ept
er ordeñ af þeim hinum ødrum risum/
hvørn * Mose sloo og burtrak.
* 5. Mos. 3/ 11.
13 Eñ Israels børn * burtræku
ecke þa Gesurita og Maachatita / eñ
Gesur og Maachat biuggu a medal
Israel allt til þessa dags.
* C. 15/ 10. C. 17/ 13.
14 Alleinasta * Levi ættkuijsl gaf
hañ ecke arf/ Drottens Israels Guds
elld-(offur) þad er hañs arfur/so sem
hañ sagde til hañs. * c. 14/ 3.
15 Eñ Mose hafde giefed Rubens
barna kynkuijslū epter þeirra ættum.
16 Og þeirra landamerke var fra
Aroer / sem liggur hia Arnons lækiar
backa/ og þañ stad/sem er midt i daln-
um/ og alla þa sliettu hia Medba.
17 Hesbon og alla heñar stade/sem
liggia a þeirre sliettu Dibon / og Ba-
math Baal/og Beth Baal Meon.
18 Og Jahza og Jedemoth / og
Mephaath.
19 Og Kiriathaim/ og Sibma/og
Zereth Sahar/ a dalsens fialle.
20 Og Beth Peor / og Asdod hia
Pisga/ og Beth Jesimoth.
21 Og alla þa stade a þvi sliett-
lende / og allt Sihons þeirra Emori-
ta kongs rijke / sem rijkte i Hesbon / *
hvørn Mose sloo / og þa høfdingia af
Midian/ Evi/ og Rekem/ og Zur/ og
Hur/og Reba/Zions yppurstu (meñ/)
sem biuggu i landenu. * 4. Mos. 31/8.
22 Og Bileam Beors son / þañ
spamañ/ sloou Israels børn i hel med
sverde med þeim i hel slegnu af þeim.
23 Og Rubens barna landamerke /
var * Jordan / og landamerkeñ (þar
hia/) Þesse er Rubens barna arfur fyr
er þeirra ætter/ stader/og þeirra lands
þorp. * 4 Mos. 34/ 12.
24 Og Mose hafde giefed Gads
ættkuijsl/ (þad er) Gads børnum ept-
er þeirra ættum:
25 Ad Jaeser og aller staderner i
Gilead væru þeirra landamerke/og helf
teñ af * Ammons barna lande / allt
til Aroer/sem (liggur) moot Rabbah.
* 2. Sam. 11/ 1.
26 Og fra Hesbon allt til Ra-
math Mizpe / og Bethonim / og fra
Mahanaim allt til Debirs landamerkis
27 Og i dalnum Betharam / og
Beth Nimra/ og Suchoth / og Za-
phon / sem var epter af kong Sihons
rijke af Hesbon/Jordan og landamerk-
ed/ iñ til Cinnereth hafs enda / hinu-
meigeñ Jordanar moot austre.

28 Þesse er Gads barna arfur/ epter þeirra ættum / staderner og þeirra
lands-þorp.
29 Og Mose hafde giefed þeirre
hælfu Manasse ættkvijsl / og þad var
hia þeirre hælfu Manasse barna kyn
kvijsl epter þeirra ættum.
30 Ad þeirra landamerke væru fra
Mahanaim/ øll Basan / allt konungsens Ogs rijke af Basan/ og aller Ja-
irs (smæ) stader/ sem liggia i Basan/
(sem eru) sextiju stader.
31 Og helftena af Gilead/og Asta
roth / og Edrei / Ogs rijkes stade af
Basan (gaf hañ) Machirs Manasse
sonar børnũ/ þad er helfteñe af Ma-
chirs børnum/epter þeirra ættum.
32 Þetta er þad/sem Mose wtskip-
te a Moabs mørk / hinumeigeñ Jor-
danar/austur fra Jericho.
33 Eñ Mose hafde ecke giefed *
Levi ættkvijsl arf / Drotteñ Jsra-
els Gud / hañ er þeirra arfur/ so sem
hañ sagde til þeirra. * 4. Mos. 18/ 10.
5. Mos. 10/ 9.

XIV. Capitule.

Calebs Arfur.

Og þetta er þad / sem Jsraels
børn erfdu i Canaans lande/
sem * Eleasar prestur / og
Josua Nuns son og þeir ypp
urstu fedur a medal Jsraels barna kyn
kvijsla lietu þau taka i arf. * c. 21/ 1.
4. Mos. 34/ 17.
2 Fyrer * þeirra arfs hlutfall / so
sem Drotteñ bijfalade fyrer Mosen /
(ad gefa) þeim niju kynkvijslum/og þeir
re hælfu kynkvijsl. * 4. Mos. 33/54. etc.
3 Þvi Mose hafde giefed þeim tvei
mur kynkvijslum/ og þeirre hælfu kyn-
kvijsl arf hinumeigeñ Jordanar/ eñ hñ
gaf Levitunũ ecke arf a medal þrra:
4 Þvi Josephs børn voru tveir kyn
þætter / Manasse og Ephraim : og
þeir gæfu Levitunum aungvañ hluta
i landenu / utañ stade ad bwa i / og
þeirra forstade handa þeirra fienade /
og þeirra golse.
5 So sem Drotteñ baud * Mose/
so giørdu Jsraels børn/ z þau skiptu
landenu. * 4. Mos. 34. 13/ 16.
6 Og Juda børn geingu fram til
Josua i Gilgal / og Caleb Jephunne
þess Kenisita son sagde til hañs : þu
veist þad ord/ sem * Drotteñ talade
til Mose þess Guds mañs / miña og
þiña vegna i Kades Barnea.
* 4. Mos. 14/ 24.
7 Eg var fiørutiju æra gamall/*
þegar Mose Drotteñs þienare sende
mig af Kades Barnea til ad njoosna
um̃ landed/ og eg sagde honum svar
aptur/ eins sem eg meinte.
* 4. Mos. 13/ 7.
8 Eñ mijner brædur/sm̃ geingu upp
med mier/ efudu foolksens hiørtu/ eñ eg
fylgde Drottne mijnum Gude trwlega.
9 Þa soor Mose a þeim sama de-
ge/ og sagde: * þad land/sem þiñ foot
ur stie a/skal vera þier til arfs og þijn
um børnum æfeñlega / þvi þu epter-
fylgder Drottne mijnum Gude trw-
lega. * 5. Mos. 11/ 24. etc.
10 Og nu sia/ Drotteñ hefur læt
ed mig lifa / so sem hañ sagde / þesse
fiørutiju og fim̃ ær / sijdañ Drotteñ
talade þesse ord til Mose / a hvørium
Jsrael gieck i eidemørkeñe / og nu sia/
eg er i dag fim̃ z áttatiju æra gamall.
11 Eg er eñ nu * i dag sterkur/ so s
a þeim dege/ þegar Mose sende mig/ lij-
ka sm̃ miñ kraptur var þa/ so er z miñ
kraptur nu til strijds/og til ad fara wt/
og ganga iñ. * 5. Mos. 34/ 7.
12 So gief mier nu þetta fiall/ sem
Drotteñ talade um̃ a þeim sama dege/
þvi þu heyrder a þeim sama dege / ad
þeir Enakitar (biuggu) þar / og eru
stoorer og rambigder stader / ef Drott-
eñ vill vera med mier / ad eg kuñe wt-
reka þa / so sem Drotteñ hefur sagt.
13 So blessade Josua hañ / og gaf
* Caleb Jephunne syne Hebron til
arfs. * c. 15/ 13.
14 Þar fyrer * vard Hebron Ca-
leb

leb Jephunne Kenisika syne til arfs / allt til þessa dags / Þviad hañ epter fylgde Drottne Israels Gude trwlega.
* c. 21 / 11. etc.
15 Og * Hebron kalladest firrum Kiriath Arba/ hañ var ein stoor mañeskia a medal þeirra Enakita / Og ** landed liet af ad strijda.
* C. 15/ 13. ** C. 11/ 23.

XV. Capitule.

Juda Ættkwijslar Landamerke og Stader.

Og Juda barna kynkwijslar hlutfall i þeirra ættum/ var til * Edoms landamerkes / til þeirrar eidemerkur Zin/ suñañverdt vid endañ a þvi sidra(lande.)
* 4. Mos. 34/ 3.
2 Og þeirra landamerke i sudur var fra þess sallta hafs enda/ (þad er)fra þeim odda/ sem geingur til sudurs.
3 Og geingur wt til sudurs upp i moote Akrabbim / og geingur i giegnum Zin / og uppgeingur fra sudre aptur i moot Kades Barnea/ og geingur i giegnum Hezron / og geingur upp til Adar / og beigest um kring Karkaa.
4 Og geingur i giegnum Azmon / og kiemur wt til Ægypti lækiar/ z landamerked skal ganga wt til hafsens / Þetta skal vera ydar landamerke suñann til.
5 Og landamerked austañ til / er þ sallta haf/allt til Jordanar enda/Og landamerked moote þvi nyrdra horne fra hafsens odda fra Jordanar enda.
6 Og þad landamerke geingur upp til Bet Hogla / og geingur i giegn fra nordre til Beth Araba / og landamerked kiemur * upp til Bohen / Rubens sonar steins. * c. 18/ 17.
7 Og landamerked uppgeingur til Debir/fra Achors dal/og nordur þan gad/ sem snyr i moot Gilgal/sem(liggur) þvert yfer um / sem mañ fer upp til Adumim / sem er suñañ lækeñ / og landamerked geingur i giegnum til þess vatns En Semes / og þad geingur wt til Rogels bruñs.
8 Og landamerked geingur upp til Hinnom sonar dals / hia þeirra Jebusita sijdu fra sudre/þad er Jerusalem/ og landamerked geingur upp til toppsens af fiallenu/sem(liggur)þvert yfer um Hinnoms dal til vesturs / sem er ytst i Rephaita dal/ moot nordre.
9 Og landamerked kiemur fra fiallsens toppe / til Nephthoa vatns spretttu/ z geingur wt til Ephrons fialls stada / og landamerked beiger sig til * Baala/þad er Kiriath Jearim. * v. 60
10 Og landamerked geingur um kring fra Baala moot vestre/ til þess fialls Seir / og geingur i giegnum til Jearim fialls sijdu ad nordañ / þad er Chessalon / og kiemur nidur til Beth Semes/ og geingur i giegnu Thimna.
11 Og landamerked geingur wt hia Ekrons sijdu i moot nordre/ og landamerked beiger sig til Sichron/og geingur yfer Baala fiall/og geingur wt til Jabneel / ad landamerkesens endar eru vid hafed.
12 Og landamerked til vesturs er hia þvi stoora hafe / Og þetta landamerke er Juda barna landamerke um hverfes/ epter þeirra kynkwijslum.
13 Og * Caleb Jephunne syne / gaf hañ hlut a medal Juda barna/ept er Drottens orde til Josua/ (sem var) Kiriath Arba/ Enaks fødurs / þad er Hebron. * c. 14/ 13.
14 Og * Caleb burtrak þadañ fra/ þa þria Enaks syne/ Sesai / og Ahiman/og Talmai/fædda af Enak.
* Dom. 1. 10/ 20.
15 Og foor þar fra upp til þeirra/ sem biuggu i Debir / Og Debir hiet fyrrum Kiriath Sepher.
16 Og Caleb sagde: hvør sem kañ slaa Kiriath Sepher / og iñtaka hana/ hønum vil eg og giefa mijna doottur * Achsa til hustrur. * Dom. 1/ 12.
17 So * iñtook Othniel Kenas son/ (sem var)Calebs brooder/hana/og hañ

gaf

gaf hønum sijna dootktur Achsa til hust
rur. * Dom. 1/ 13. c. 3/ 9.
18 Og þad skiede/ þegar hun kom/
þa æsijste hun hann til ad beidast eins
akurs af sijnum fødur/ og stie flioot-
lega nidur af asnanum/og Caleb sag-
de til hennar: hvad skadar þig?
19 Og hun sagde: gief mier eina
blessan/ þvi þu gafst mier eitt land til
sudurs/ gief mier og vatns-sprettur/
So gaf hann henne (vatns-)sprettur ad
ofan/og(vatns-)sprettur ad nedan.
20 Þesse er Juda barna kynkvijslar
arfur epter þeirra ættum.
21 Og þesser voru Juda barna kyn
kvijsl^r. stader/fra endanum/til Edoms
landamerkes til sudurs/ Kaphzeel/ og
Eder/ og Jagur.
22 Og Kina/z Dimona/z Adada/
23 Og Kedes/og Hazor/z Jithnan/
24 Siph/ og Telem/ og Bealoth/
25 Og Hazor Hadatta/ og Kirioth
Hezron/ þad er/ Hazor.
26 Amam/og Sema/ og Molada/
27 Og Hazar/Gadda/ og Hesmon/
og Beth Palet.
28 Og Hazar Sual/ og Beer Se-
ba/ og Bizioth Ja/
29 Baela/ og Jim/og Azem.
30 Og Eltolad/z Chesil/z Horma/
31 Og Ziklag/ og Madmanna og
Sansanna/
32 Og Lebaoth/og Silhim/z Ain/
og Rimon/ Aller stader niju og tutt-
ugu/ og þeirra lands-þorp.
33 A sliettlendenu(var)* Esthaol/
og Zora/ og Asna/ * Dom. 13/ 25.
34 Og Sanoah/ og Enganim/
Thapuah og Enam/
35 Jarmuth/og Adullam/ Socho/
og Aseka/
36 Og Saeraim/og Adithaim/ og
Gedera/og Giderothaim/Fioortan stad
er og þeirra lands þorp.
37 Zenan/z Hadasa/z Migdal Gad/
38 Og Dileam/z Mizpe/z Joktheel/
39 Lachis/og Bazekath/og Eglon/
40 Og Chabon og Lachmis/ og
Chithlis/
41 Og Gederoth/Beth-Dagon/ og
Naema/ og Makkeda/ Sextan stader
og þeirra lands-þorp.
42 Libna/og Ether/ og Asan/
43 Og Jiphtah/z Asna/z Nezib/
44 Og Kegila/og * Achsib/og Ma-
resa/Niju stader z þeirra lands-þorp.
* C. 19/ 29.
45 * Ekron og hennar tilheyrande
(stader/) og hennar lands-þorp.
* 1. Sam. 5/ 10.
46 Fra Ekron og til hafsens/ aller
þeir sem eru hia Asdod sijdu/og þeirra
lands-þorp.
47 Asdod/ hennar tilheyrande(stad-
er) og hennar lands-þorp/ Asa/ hennar
tilheyrande (stader) og hennar lands-
þorp/ inn til Egypti lækiar/og * landa
merkesens hafs/ og landamerke.
* 4. Mos. 34/ 6.
48 Enn a fiallenu var Samir/ og
Jathir/ og Socho.
49 Og Danna/ og Kiriath Sanna/
þad er Debir/
50 Og Anab/z Esthemo/z Anim/
51 Og Gosen/ og Holon/ og Gilo/
Ellefu stader og þeirra lands-þorp.
52 Arab/ og Duma/ og Esean.
53 Og Janum/ og Beth Thapua
og Apheka.
54 Og Humta/ og Kiriath Arba/
þad er Hebron/ og Zior/ Niju stader
og þeirra lands-þorp.
55 Maon/Charmel/z Siph z Juta/
56 Og Jesreel/ og Jokdeam/ og
Sanoah.
57 Kain/ Gibea og Thimna/ Tiju
stader og þeirra lands-þorp.
58 Halhul/ Bethzur og Gedor.
59 Og Maarath/ og Beth Anoth/
og Elthekon/ Sex stader og þeirra
lands-þorp.
60 Kiriath Baal/ þad er Kiriath-
Jearim/z Rabba/Tveir stader og þeir
ra lands-þorp.
61 J eidemorkenne v^r Beth Araba/
Middin/ og Sechacha.
62 Og Nibsan/ og sallt-stadurenn/

og Engeddi / Sex ſtader og þeirra lands-þorp.

63 Og Jebuſitana / ſem biuggu i Jeruſalem/ kuñu Juda børn ecke burtreka/ *ſo biuggu Jebuſitarner med Juda børnum i Jeruſalem iñ til þeſſa dags. * 2. Sam. 5/ 6.

XVI. Capitule.
Ephraims Ættkvijſlar Landamerke og Stader.

Og Joſephs barna hlutur fiell fra Jordan i moot Jericho / hia þvi vatnsfalle vid Jericho moot auſtre/ Su eidemørk / ſem geingur upp fra Jericho til BethEl fialls.

2 Og geingur wt fra BethEl til Lus / og geingur i giegnum til Archi Atharoth landamerkes.

3 Og geingur ofañ i veſtur/ til Japhleti landamerkis / allt til BethNoron nedre landamerkes/ og allt til Gaſer/ z endereñ þar a er i moote hafenu.

4 Og (þetta) tooku Jſephs børn/ Manaſſe og Ephraim til arfs.

5 Og Ephraims barna landamerke/ var epter þeirra ættum/ ja þeirra arfs landamerke var i moot auſtre/ Atharoth Addar / allt til BethNoron efre.

6 Og landamerked geingur wt til hafſens til Michmethath/ fra nordre/ og landamerked ſnijr ſier vid i auſtur til ThaenathSilo / og geingur þar i giegnum fra auſtre til Janoha.

7 Og kiemur nidur fra Janoha til Ataroth og Naarath/ og geingur upp moot Jericho / og geingur wt til Jordanar.

8 Og landamerked geing: fra Thapua i veſtur til þeſſ lækiar Kana / og þeſſ endar eru hia hafenu / Þetta er Ephraims barna ættkvijſlr arfur fyrer þeirra ætter.

9 Og Ephraims barna ſtader voru ſtriælader midt a medal Manaſſe barna arfs / (ja) aller ſtaderner / og þeirra lands-þorp.

10 Og þeir wtrœku ecke þa Cananita / ſem biuggu i Gaſer / So voru Cananitarner medal Ephraim/ allt til þeſſa dags / og voru ſkattgyllder.

XVII. Capitule.
Manaſſe hálfbrar Ættkvijſlar landamerke og ſtader.

Og hlutureñ fiell fyrr Manaſſe ættkvijſl / þvi hañ er Joſephs frumboreñ/ fyrer Machir * Manaſſe frumboreñ/ Gileads fødur/ þvi hañ var eirn ſtrijds madur / þar fyrer fieck hañ Gilead og Baſan. * 4. Moſ. 26/ 29.

2 Og þetta fiell þeim ødrum Manaſſe børnum til a medal þeirra ætta/ ſem (voru) * Abieſers børn/ og Heleks børn / og Aſriels børn / og Sechems børn / og Hephers børn / og Semidas børn/ Þeſſe eru Manaſſe Joſephs ſonar børn/ karlkyniñ a medal þrra ætta. * Dom. 6/ 34. C. 8/ 2.

3 Eñ * Zelaphad Hephers ſon/ Gileads ſonar/ Machirs ſonar/ Manaſſe ſonar/ hañ ætte ecke ſyne/ helldur dætur / og þeſſe eru hañs dætra nøfn: Mahala og Noa / Hogla/ Milcha og Thirza. * 4. Moſ. 27/ 1. etc.

4 Og þær geingu fram fyrer Eleaſar preſteñ og fyrer Joſua Nuns ſon/ og fyrer þa yppurſtu/ og ſøgdu: Drottiñ * baud Moſe/ ad hañ ſkyllde giefa oſſ arf a medal vorra brædra/ Og mañ gaf þeim arf epter Drottiñs bijfalning/ midt a medal þrra fødurs brædra. * 4. Moſ. 27/ 7.

5 Og þr hlotnuduſt tiju partr Manaſſe/ fyrer utañ Gileads land og Baſan/ (ſm liggi) hinumeigeñ Jordanar.

6 Þvi Manaſſe dætur feingu arf a medal hañs ſona/ og þau oñur Manaſſe børn feingu þad land Gilead.

7 Og Manaſſe landamerke var fra Aſſer til Michmethath / ſ (liggur) fyrer Sechem/ og landamerked geingur wt a hægre ſijdu til þeirra / ſem bua i EnThapuah.

8.

8 Manasse fieck Thapuah land /
og Tapuah hia Manasse landamerke
(heyrde) Ephraims bornum til.
9 Og landamerked geingur ofañ til
þess lækiar Kana i sudur til lækiar-
ens / þesser stader heyra Ephraim til/
* a medal Manasse stada/ eñ Manas
se landamerke fra nordre er hia lækn-
um/ og endarner þar a eru hia hafenu.
* C. 16/ 9.
10 Ephraims (eigendoomur) er suñ
añ til/ og Manasse nordañ til/ og haf
ed er hañs landamerke / og þeir nædu
samañ i Asser fra nordre / og i Isasch
ar fra austre.
11 So atte * Manasse a medal
Isaschars / og a medal Assers / Beth-
Sean/ og heñar tilheyrande(stade /)
og Jebleam / og heñar tilheyrande(sta
de/) og þa sem bigguu i * * Dor og
heñar tilheyrande (stade/) og þa sem
bigguu i EnDor og heñar tilheyrande
(stade/) og þa sem bigguu i Taanach/
og heñar tilheyrande(stade /) og þa
sem bigguu i Megiddo og heñar tilheyr
ande(stade/) sem eru þær þriar eigner.
* Dom. 1/ 27. ** 1. Sam. 28/ 7.
12 Og Manasse born kuñu * ecke
iñtaka þessa stade/ eñ þeir Cananitar
tooku ad bwa i þvi sama lande.
* C. 15/ 63.
13 Og þad skiede/ þegar * Israels
born urdu meglug/ þa giordu þau Ca
nanitana skattgylda / eñ wtrræku þa
ecke aldeiles. * Dom 1/ 28.
14 Þa toludu Josephs born vid Jo
sua/ og sogdu: hvar fyrer gafstu mi-
er (ad eins) eirn hluta / og eirn part
til arfs ? eg er og eitt * stoort foolk/
med þvi Drottin hefur eirneñ blessad
mig. * 4. Mos. 26/ 54.
15 Og Josua sagde til þeirra : med
þvi þu ert eitt stoort foolk / þa gack
þangad upp fyrer þig i skoogeñ / og
hogg þier þar (eirn part) i Pheresi-
tana og risaña lande/ af þvi Ephra-
ims fiall er þier (of) þraungt.
16 Þa sogdu Josephs born : vier
faaum ecke þad fiall/ þvi aller Cana-
nit^er/ sẽ bwa i dal-lendenu/ hafa * iarn-
vagna / (bæde) þeir sem bwa i Beth-
Sean og heñar tilheyrande (stodum/)
og þeir i Jesreels dal. * Dom. 1/ 19.
17 Og Josua sagde til Josephs
hwss / til Ephraim og til Manasse
seigiande: þu ert eitt stoort foolk / og
hefur mykeñ styrk/ þu skallt ecke hafa
eirn hluta:
18 Þvi fialled skal heyra þier til /
þvi þad er eirn skoogur/ Og þu skallt
hoggva hañ nidur / og þad vista þar
af skal heyra þier til / þvi þu skallt
burtreka Cananitañ / eñ þo hañ hafe
iarn-vagna / og eñ þo hañ sie sterkur.

XVIII. Capitule.

BenJamins Kynkvijslar Landamerke
og Stader.

Og oll Israels barna samkunda
safnadest i Silo/ og uppreistu
þar samkunduñar tialldbwd/
og landed var þim undergiefed.
2 Og þar voru (eñ þa) afgangs af
Israels bornum/ sem ecke hofdu skipt
þeirra arfe/ sio kynkvijsler.
3 Og Josua sagde til Israels bar-
na: hvad leinge erud þi^er (so) later/ ad
ganga i burt ad eignast landed/ sem Dro
tteñ ydar fedra Gud gaf ydur?
4 Taked ydur þria meñ fyrer æck-
kvijsl/ ad eg kuñe senda þa burt/ ad þe-
ir kuñe giora sig reidubwna/ og ganga
i giegnum landed/ og uppskrifa þad ept
er þeirra arfs henlugleika / og koma
til mijn (aptur.)
5 Og þeir skulu skipta sier þvi i sio
hlute/ Juda skal vera i synu landamer-
ke a þa sidre sydu / og Josephs hws /
þeir skulu vera i þeirra landamerke
moot nordre.
6 Eñ þier skulud skrifa landed i sio
hlute/ ꝛ færed þad hingad til mijn/ so
vil eg þi^er varpa hlutkieste fyr^er yd:/ fyr
er Drottens vors Guds augsyn.
7 Þvi * þeir Levitar hafa aungva
hlutdeild a medal ydar / eñ Drottens

prest-dæme er þeirra arfur / Og Gad ꝛ Ruben/ ꝛ ** su halfa Manasse kyn kvijsl/ hafa tekeð þeirra arf hinumeigen Jordanar moot austre / sem Mose Drottens þienare gaf þeim.

* 4. Mos. 18/ 20. ** 4. Mos. 32 33.

8 Þa giørdu mennerner sig reidubwna/ og fooru af stad/ og Josua byfalade þeim/ sem geingu burt/ ad uppskrifa landed/ og søgdu: * gangeð og fareð um̃ i landenu/ og uppskrifeð þad/ og komeð til myn aptur / ad eg kunne hier varpa ydar hlutkiesle fyrer Drottens augsyn i Silo * c. 2/ 1.

9 So geingu mennerner burt og fooru i giegnum landed / og uppskrifudu þad epter stødunum i sio hlute / a eitt bref / og komu til Josua i herbwdernar i Silo.

10 So kastade Josua þeim hlut i Silo fyrer Drottens augsyn / og Josua skipte þar landenu fyrer Israels børn epter þeirra hlutskiptum.

11 Og þar uppkom BenJamins barna kynkvijslar hlutur fyrer þeirra ætter / og landamerked a þeirra hlut gieck wt i millum Juda barna og Josephs barna.

12 Og þeirra landamerke var vid horned moot nordre fra Jordan / og landamerked geingur fra nordre upp til Jericho sijdu / og geingur upp til fiallsens i vestur/ og wtgangurenn þar a er til * Bethaven i eidemørkena. * c. 7/ 2.

13 Og landamerked geingur yfer um̃ þar fra til Lus / til sijdunnar a Lus moot sudre / þad er BethEl/ og landamerked geingur ofan̄ til Atharoth-Addar yfer fialled / sem (liggur) sudur upp til Beth Horon þeirrar nedre.

14 Sijdan̄ beiger landamerked sig og snyr vid til hornsins i vestur sudur fra fiallenu / sem (liggur) þvert yfer Beth Horon moot sudre / og wtgangurenn þar a er til * KiriathBaal / þad er Kiriath Jearim/ Juda barna stadur/ þetta er þad vestur horn. * c 15. 9/ 60.

15 En̄ þad horn moot sudre er fra þvi ytsta i Kiriath Jearim / og landamerked geingur i vestur/ og geingur wt til Nephthoah vatns-sprettu.

16 Og landamerked geingur nidur til endans af fiallenu / sem (liggur) þvert yfer fra * Hinnom sonar dal / sem er i þeim Rephaitha dal moot nordre / og geingur nidur til Hinnoms dals/ hia þeirra Jebusita sijdu moot sudre / og geingur ** nidur til Rogels uppsprettu.

* c. 15/ 8. ** c 15/ 7.

17 Og dregur sig fra nordre/ og kiemur wt til EnSemes / og geingur wt til Geliloth/ sem (liggur) þangad upp þvert (yfer / sem madur fer) upp til Adummim/ og geingur nidur til Bohens Rubens sonar steins.

18 Og geingur yfer sijduna i moot þeirre (sliettu) mørk i nordur / og geingur nidur til Araba.

19 Og landamerked geingur fyrer ofan̄ til sijdu a Beth Hogla / til nordurs / og landamerkesens ende er hia oddanum a þvi salta hafe/ i nordur hia Jordanar enda/ til sudurs. Þetta er þad sydra landamerke.

20 En̄ Jordan giører adskilnad þar a vid þad eystra horn / þetta er BenJamins barna arfur i þeirra landamerkium um̃hverfis fyrer þeirra ætter.

21 Og þesser eru BenJamins barna ættkvijslar stader / fyrer þeirra ætter: Jericho/ og Beth Hogla/ og Keziz dalur.

22 Og Betharaba og Zemaraim/ og BethEl.

23 Og Avim/ og Para/ og Ophra/

24 Og Caphar/ Amonai/ og Ophni/ ꝛ Gaba/ Tolf stader ꝛ þeirra lands-þorp.

25 Gibeon/ og Rama/ og Beeroth/

26 Og Mizpe/ ꝛ Cephira/ ꝛ Moza/

27 Og Rekem/ ꝛ Jerpeel/ ꝛ Tharala/

28 Og Zela/ Eleph og Jebusi/ þad er Jerusalem/ Gibeath/ Kiriath/ Fiorton stader ꝛ þeirra lands-þorp / þesse er BenJamins barna arfur fyrer þeirra ætter.

XIX. Capitule.

Þeirra an̄ara Sex Kynkvijsla og Josuæ Arfur.

Og

Og sa añar hlutur vt kom til Si-
meon / fyrer Simeons barna
ætt/ fyrer þeirra ætter/og þeir
ra arfur var a medal Juda
barna arfs.
2 Og þeir feingu til þeirra arfs *
BeerSeba / og Seba/og Melada.
* 1. Kron. 5/ 28.
3 Og JazarSual/ z Bala/z Azem/
4 Og ElTholad/og Bethul / og
Horma /
5 Og Ziklag/og BethMarcaboth /
og HazarSussa.
6 Og BethLebaoth/ og Saruhen/
Þrettan stade og þeirra lands-þorp.
7 Ain/Rimon/og Ether/og Asan/
Fioora stade z þeirra lands-þorp.
8 Og øll þau lands-þorp/ sem(ligg-
ia) kryngum þessa stade / allt til Baa-
lath-Beer Ramath/ moot sudre/ þesse
er Simeons barna ættar arfur / fyrer
þeirra ætter.
9 (Þvi)Simeons barna arfur er af
Juda barna parte / af þvi Juda barna
hlutdeild var þeim ofstoor/ þar fyrer erf
du Simeons børn a medal þeirra arfs.
10 Og sa þridie hlutur kom upp fyr-
er Sebulons børn til þeirra ætta/ og lan
damerked a þeirra arfe / var allt til
Sarid.
11 Og þeirra landamerke geingur
upp til hafsens/ og Marala / og stefn-
er isi a Dabbaseth / og stefner til þess
lækiar/sem (rennur) til Jochneams frem
re hluta.
12 Og snyr vid fra Sarib moot aust-
re/vid soolarennar uppgaungu / hia Chi-
slothThabors landamerke/z geingur vt
til Dobrath/ og geingur upp til Japhia/
13 Og geingur þadan fra i austur
i moote austan fyrer Githa/ Nepher/
Itha/ Kozin / og kiemur vt moote Ri-
monMithoars/ (þad er) Nea.
14 Og landamerked geingur þar um
kryng fra nordre til Nathon / og þess vt
gaungur eru i JephthahEls dal.
15 Og Kattath/ og * Nahalal / og
Simron / og Jiddala/ og BethLehem/
Toolf stader og þeirra lands-þorp.
* Dom. 1/ 30.

16 Þesse er Sebulons barna arfur
fyrer þeirra ætter / þesser stader og þeir-
ra lands-þorp.
17 Sa fioorde hlutur kom fram fyr-
er Isaschar/ (ja) fyrer Isaschars børn
til þeirra ætta.
18 Og þeirra landamerke var Jesre-
ela / og Chesulloth/ og * Sunem.
* 2. Kong. 4/ 8.
19 Og Hapharaim/ og Sion/ og Ana
harath/
20 Og Rabbith /og Kiscon/og Abez/
21 Og Remeth / og Engannem / og
Enhadda / og BethPazzes.
22 Og landamerked skytur sier til
Thabor/ og Sahazima/og BethSem-
es/Og þeirra landamerkis endar eru hia
Jordan / Sextan stader og þeirra lan-
ds-þorp.
23 Þesse er Isaschars barna ættkogsl
ar arfur/fyrer þeirra ætter/ staderner og
þeirra lands-þorp.
24 Og sa fimte hlutur kom fyrer
Assers barna ættkogsl/ fyrer þera ætter.
25 Og þeirra landamerke var Hel-
kath / og Hali/og Beten/ og Achsaph.
26 Og AlaMelech / og Amad / og
Misal / og nær vt til Carmel hia haf-
enu/og til SihorLibnath.
27 Og snyr sier moot soolar uppgaun
gu/giegnt BethDagon/ og nær til Sebu
lon/og til JephthahEls dals moot nord
re/ BethEmek / og Negiel/ og geingur
vt til Chabul a þa vinstre sydu:
28 Og Ebron/ og Rehob/z Hamon/
og Kana/allt til þeirrar stooru Zidon.
29 Og landamerked snyr vid moot
Rama/ og allt til þess fasta stadar Zor/
og landamerked snyr vid til Hossa/og end
ast vid hafed / epter mælesnwrunne til *
Achsib. * Ios. 15/ 44. Dom. 1/31.
30 Og Uma/ og Aphek/ og Rehob/
tveir z tuttugu stader/z þera lands-þorp.
31 Þesse er Assers barna kynkogsl ar
arfur fyrer þeirra ætter/ þesser stader og
þeirra lands-þorp.
32 Sa siøtte hlutur kom fram fyrer
Naphthali børn/(ja) fyrer Naphthali
børn til þeirra ætta.

33 Og þeirra landamerke var fra
Heleph/fra Elon/i gegnū Zaenannim/
z AdamiNebek / z JabneEl / allt til
Lakkum/og endeñ þar a var hia Jordan.
34 Og landamerked snyr sier / moot
vestre til AsnothThabor / og wtgeingur
þar fra til Hukok / og nær til Sebulon/
fra sudre / og nær til Asser fra vestre /
og til Juda hia Jordan/moot soolar upp-
gaungu.
35 Og þar eru faster stader/ Ziddim-
Zer/z Hamath/Rakath/z Chinnareth.
36 Og Adama/og Rama/ og Hazor/
37 Og Kedes/z Edrei z En Hazor/
38 Og Jiron/ og MigdalEl/og Ho-
rem/ og BethAnat/ og BethSames /
nytian stader/ og þeirra lands-þorp.
39 Þesse er Naphthali barna kyn-
kvijslar arfur fyrer þeirra ætter/ stader-
ner z þeirra lands-þorp.
40 Til Dans barna kynkvijslar fyr-
er þeirra ætter/wt kom sa siounde hlutur.
41 Og þeirra arfs landamerke var/
Zorah/og Esthaol/ og Jrsames/
42 Og Saalabbin/z Ajalon/z Jitlah
43 Og Elon z Thimnata/z Ekron/
44 Og Eltheke / og Gibethon / og
Baalath.
45 Og Jehud / og BneBerak / og
GathRimmon /
46 Og MeJarkon/ og Rakon/ med
þvi landamerke moot*Japho.*Jon.1/3.
47 Og Dans barna landamerke var
þeim oflijted (wtbreidt/)þar fyrer droou
Dans born upp og strijddu moot Lesem
og inntooku hana/ og sloou hana med hvos
sju sverde/ og eignudust hana/og biuggu
i heñe/og kolludu(hana)Lesem *Dan/
epter Dan þeirra fodurs nafne.
* Dom. 18. 27/ 29.
48 Þesse er Dans barna kynkvijslar
arfur fyrer þeirra ætter/ þesser stader og
þeirra lands-þorp.
49 Og þa þeir hofdu aldeiles skipt
landenu med sijnum landamerkium / þa
gafu Jsraels born Josua Nuns syne
arf a medal þeirra:
50 Epter Drottens orde gafu þeir
honum þañ stad / sem hañ beiddest / *
ThimnathSerah a Ephraims fialle/
Og hañ bygde stadeñ og bioo i honum.
* C. 24. 30.
51 Þesser eru þeir erfda- (hluter /)
sem * Eleasar prestur/ og Josua Nuns
son/ og þeir ypperstu fedur fyrer Jsraels
barna kynkvijslum/ skiptu epter hlutfalle
i Silo/ fyrer Drottne/ hia samkunduñar
tialldbwdar dyrum / og þeir fullendudu
ad skipta landenu. * c. 17/ 4.

XX. Capitule.

Þeirra sex Frij-Stada Uppskripter.

Og Drotteñ talade til Josua / og
sagde:
2 Tala til Jsraels barna /
seigiande: giøred ydur frij-sta-
de / um hvøria eg talade til ydar * fyrer
Mosen. * 4. Mos. 35/ 6. etc.
3 Ad eirn mañdrapare kuñe flya þan
gad/ sem slær nockurn oforvarandes/ o-
vitande / ad þeir kuñe vera ydur til frel-
ses fyrer blood-hefnaranum:
4 Og hañ meige flya til eins af þess
um stødum/ og standa utañ fyrer stadar-
ens ports dyrum/ og giefa sijn mælefne
þar til vitundar fyrer þeirra ellstu eyrum
af stadnum/ So skulu þeir taka hañ(iñ)
i stadeñ til sijn / og giefa honum rwm /
ad hañ kuñe bwa hia þeim.
5 Og nær blood-hefnareñ sæker epter
honum/ þa skulu þeir ecke afhenda mañ
dræparañ i hañs hønd/med þvi hañ sloo
siñ naunga ovitande / og var ecke hañs
fiandmadur fyrrum.
6 So skal hañ bwa i þeim sama
stad/þar til hañ stendur * fyrer safnad
arens augsijn i rettenum / þangad til sa
ypparste prestur deyr/sem var a þeim dog
um/ þa ma mañdrapareñ snwa til baka
aptur/og koma til sijns stadar/og til sij-
ns hwss/til stadarens sem hañ flwde fra.
* 4. Mos. 35. 12/ 25.
7 So helgudu þeir * Kedes i Gali-
læa a Naphthali fialle / og Sechem a
Ephraims fialle / og ** KiriathAr-
ba / þad er Hebron a Juda fialle.
* C. 21/ 32. ** C. 15/ 13. C. 21/ 11.
8 Og hinumeigeñ Jordanar hia Je-
richo

richo moot austre * gafu þeir Bezer i
eidemørkenne a slettlunne af Rubens kyn-
kosl / og Ramoth i Gilead af Gads
kynkosl/ og Golan i Basan af Manas
se kynkosl. * 5. Mos. 4/ 43.
9 Þesser voru þeir stader / sem voru
skickader fyrer oll Israels born/ og fyrer
þann framanda / sem umgieckst a medal
þeirra/ ad þar mætte flÿa þangad/ sier-
hvor sa / sem sloo nockurn oforvarandes
ad hann skillde ecke deyia fyrer blodhefn-
arans hende / firr enn hann hefde staded
fyrer samkundunar augsyn.

XXI. Capitule

Levitanna Bygsemder og Friiheit.

Þa geingu þeir yppurstu fedur af
Levitunum fram / til * Eleasar
prestz / og til Josua Nuns son-
ar/ z til þeirra yppurstu fedra a
medal Israels barna kynkosla. *c.17/4
2 Og toludu til þeirra i Silo i Cana
ans lande/ og sogdu : * Drottenn baud fyr
er Mosen/ ad madur skyllde gefa oss sta-
de ad bwa i / og þeirra forstade handa
vorum fienade. * 4. Mos. 35/ 2.
3 Þa gafu Israels born Levitunum
af þeirra arfe epter Drottens befalning/
þessa stade/ og þeirra forstade.
4 Og hluturenn kom fram fyrer þær
Kahatita ætter / og Aarons prestz born
af Levitunum / feingu af Juda kyn-
kosl / og af Simeons kynkosl / og af
BenJamins ættkosl/ fyrer hlutkiested/
þrettan stade.
5 Enn þau odrur Kahats born (fein-
gu) af Ephraims kynkosslar ættum/ og
af Dans kynkosslum/ og af þeirre halfu
Manasse kynkosl fyrer hlutkiested /
tiju stade.
6 Og Gersons born (feingu) af Isa
schar kynkosslar ættum / og af Assers
kynkosl/ og af Naphthali kynkosl/ og
af þeirre halfu Manasse kynkosl i Ba
san/ fyrer hlutkieste/ þrettan stade.
7 Merari born epter þeirra ættum (fein-
gu) af Rubens ættkosl/ af Gads ættko-
sl/ z af Sebulons ættkosl toolf stade.
8 So gafu Israels born Levitunum
þessa stade og þeirra forstade / so sem
Drottenn hafde boded fyrer Mosen/ epter
hlutkiestenu.
9 Og þeir gafu (þeim) af Juda bar
na kynkosl/ og af Simeons barna kyn-
kosl þessa stade/ sem mann nefnde a nafn.
10 Og * Aarons born af þeirra Kah
athita ættum/ af Levi bornum (feingu)
þetta/ þui þad fyrsta hlutkieste var þeirra.
* 1. Kron. 7/ 54.
11 So gafu þeir þeim * Kiriath Ar
ba / sem hefde Anoks fodur til/ þad er
** Hebron a Juda fialle/ og hennar for
stade allt um kring hana. * c. 20/ 7.
** C. 14/ 14. C. 15/ 13. 1. Kron. 7/ 55.
12 Og stadarens mork/ og hans lands
þorp gafu þeir * Caleb Jephunne syn-
ne til hans eigendooms *C.14/14. C.15/13.
13 Og þeir gafu Aarons prestz born
um þann manndrapparans friistad Hebron/
og hennar forstade/ og Libna / og hennar
forstade/.
14 Og Jathir/ og hennar forstade/ og
Esthmoa/ og hennar forstade/
15 Og Holon / og hennar forstade /
og Debir / og hennar forstade.
16 Og Ain / og hennar forstade / og
Juta/ og hennar forstade/ og * BethSe-
mes/ og hennar forstade / Niju stade af
þessum tveimur ættkosslum.
* 1. Sam. 6. 11/ 15. 2. Kong. 14/ 11.
17 Enn af BenJamins kynkosl/ Gi
beon og hennar forstade/ Geba og hennar
forstade/
18 * Anathoth og hennar forstade/ og
Almon og hennar forstade / fioora stade.
* Jer. 1/ 1.
19 Allra prestanna/ (sem voru) Aarons
barna stader / voru þrettan stader / og
þeirra forstader.
20 Enn * Kahaths barna ætter af
Levitunum / þeim odrum af Kahaths
bornum/ og þeirra hlutfalls stader/ voru
af Ephraims kynkosl. * 1. Kron. 7/ 61.
21 Og þeir gafu þeim manndrapar-
ans friistad * Sechem / og hennar for-
stade a Ephraims fialle / og Geser/ og
hennar forstade. *c.20/7. 1. Kron. 7/ 67.

22 Og Kibzaim / og heñar forstade / og BethHoron / og heñar forstade / fioora stade.

23 Og af Dans ættkvijsl Eltheke og heñar forstade / Gibbeton og hennar forstade/

24 Ajalon/ og heñar forstade/Gath Rimmon/ z heñar forstade/fioora stade.

25 Og af þeirre halfu Manasse ætt kvijsl/ Thaenach/og heñar forstade/ og GathRimmon og heñar forstade / tvo stade.

26 Aller staderner(voru)tiju/z þeirra forstader / fyrer þær adrar Kahaths barna ætter.

27 Og (þeir gæfu) * Gersons born um af Levitaña ættum/af þeirre hælfu Manasse kynkvijsl / hañ mañdrapara frijstad Golan i Basan / og heñar forstade / og Besthera og heñar forstade / tvo stade. * 1. Kron. 7/ 62.

28 Og af Isaschars kynkvijsl Kision og heñar forstade/Dabrath og heñar forstade/

29 Jarmuth og heñar forstade/En Gannim/og heñar forstade/fioora stade.

30 Og af * Assers kynkvijsl Miseal og heñar forstade/ Abdon og heñar forstade/ * 1. Kron. 7/ 74.

31 Helkath / og heñar forstade / og Rehob/ og heñar forstade/ fioora stade.

32 Og af Naphthali kynkvijsl/ hañ mañdræpara frijstad * Kedes / i Galilæa/og heñar forstade/ og HamothDor/ og heñar forstade / og Karthan/og heñar forstade/ þriu stade. * c. 20/ 7.

33 (So ad)aller þr Gersonita stader fyrer þeirra ætter/ (voru) þrettan stader og þeirra forstader.

34 Eñ til hiña añara*Merari barna ætta af Levitunum / (gæfu þeir) af Sebulons kynkvijsl / Jokneam og heñar forstade/Kartha og heñar forstade.
* 1. Kron. 7/ 63.

35 Dimna og heñar forstade/Nahalal og heñar forstade/ fioora stade.

36 Og af Rubens ættkvijsl / Bezer og heñar forstade/og Jahaza og heñar forstade.

37 Kedemoth og heñar forstade/ og Mephaath og heñar forstade / fioora stade.

38 Og af Gads ættkvijsl hañ mañdræpara frijstad/ * Ramoth i Gilead / og heñar forstade/ og Mahanaim og heñar forstade. * c. 20/ 8.

39 Hesbon z heñar forstade/Jaeser z heñar forstade(voru)aller fioorer stader.

40 Þesser voru aller Merari barna stader fyrer þeirra ætter / sem voru yfer af Levitaña ættum/ og þeirra hlut fall voru tolf stader.

41 Aller * Levitaña stader a medal Israels barna eigendooms(voru)atta og fiorutiju stader/og þeirra forstader.
* 4. Mos. 35/ 7.

42 Þesser stader voru(so setter) hvør fyrer sig / ad sierhvørs forstader (voru) allt um kring hañ/ so (var þvi hættad) um alla þessa stade.

43 Og Drotteñ gaf Israel allt þad land / sem hañ hafde * svared ad giefa þeirra fedrum/og þeir eignudust þad og biuggu þar i. * 1. Mos. 12/ 7. etc.

44 Og Drotteñ gaf þeim hvijld allt um kring epter øllu þvi / sem hañ hafde svared þeirra fedrum / og þar * stoodst eingeñ vid þeim af øllum þeirra fiandmeñum / Drotteñ gaf alla þeirra fiandmeñ i þeirra hønd. * 5. Mos. 11/25

45 Þar * brast eckert ord af øllu þvi gooda orde/ sem Drotteñ hafde talad til Israels hwss / þad skiede alltsamañ.
* C. 23/ 14.

XXII. Capitule.

Su hælf þridia Attkvijsl af Israel snyr aptur til þeirra Arfs/og bygger hia Takmorkunum vid Jordan eitt Altare.

Na kallade Josua þa Rubenita/ og þa Gaddita / og þa hælfu Manasse kynkvijsl /

2 Og sagde til þeirra: Þier hafed hallded allt þad/ sem Mose Drottens þienare * baud ydur/ og hlijdt miñe raust i øllu þvi/ sem eg hefe boded ydur.
* 4. Mos. 32/ 20 5. Mos. 3/ 18.

3 Þier hafed ecke yfergiefed ydar bræ dur

krædur nu i længa tijma/ inn til þessa da-
gs/ helldur kostgiæfelega, hallded Drott-
ens ydar Guds bod.
4 Og med þvi nu Drottenn ydar Gud/
hefur giefed ydar brædrum hvijld/ so sem
hann hafde sagt þeim / þa snwed nu vid/
og ganged til ydar heimkynna / til ydar
eigendooms lands/ sem * Mose Drott-
ens þienare gaf ydur hinumeigenn Jor-
danar. * 4. Mos. 33/ 33. etc.
5 Allenasta hallded þad med kost-
giæfne / ad þier giored þad bod og log-
mal / sem * Mose Drottens þienare
baud ydur/ ad elska Drottenn ydar Gud/ og
ad ganga a ollum hans vegum / og ad
hallda hans bod / og ad æhanga han-
um / og ad þiona honum i ydar gior-
vollu hiarta/ og i ydar giervallre sæl.
* 5. Mos. 8/ 6. C. 13/ 4.
6 So blessade Josua þa / og liet þa
fara/ og þeir geingu til sinna heimkynna.
7 Og Mose hafde giefed þeirre *
hælfre Manasse ættkvijsl i Basan / og
helftenne þar af/ gaf Josua þeirra bræd-
rum þessumeigenn Jordanar moot vestre/
Og þegar Josua liet þa fara til þeirra
heimkynna og hafde blessad þa:
*4 Mos. 32/ 33. etc.
8 Þa sagde hann til þeirra/ seigiande:
þier komed aptur til ydar heimkynna med
mikid gots / og med harla miked fie/ med
silfur og med gull/ og med kopar/ og med
jarn / og med yfred morg klæde/ (so) *
skipted ydar fiandmanna herfange med
ydar brædrum. * 4. Mos. 31. 26/ 27.
9 So sneru Rubens born / og Gads
born / og su hælfa Manasse kynkvijsl
til baka/ og geingu fra Israels bornum
af Silo/ sem er i Canaans lande/ til ad
fara inn i Gileads land/ til þeirra arfleifd-
ar lands/ hvort þeir hofdu odlast/ epter
Drottens bijfalning fyrer Mosen.
10 Þegar þeir komu til þeirra landa
merkia hia Jordan / sem (liggur) i Ca-
naans lande/ þa bygdu Rubens born og
Gads born/ og sw hælfa Manasse kyn-
kvijsl / þar eitt altare hia Jordan / eitt
stoort altare tilsijndar.
11 Þegar Israels born heyrdu sagt:
sia/ Rubens born/ og Gads born/ og sw
hælfa Manasse ættkvijsl / hafa byggt
eitt altare giegnt Canaans lande / hia
landamerkiunum vid Jordan a þeim stad/
sem Israels born geingu i giegnum.
12 Þegar Israels born þad heyrdu /
þa sofnudu þeir sier af Israels barna
samkundu i Silo/ til ad draga upp i moo-
te þeim til striids.
13 Þa sendu Israels born til Rubens
barna / og til Gads barna / og til þeirrar
hælfu Manasse ættkvijslar til Gileads
lands/ Phinees / Eleasar prests son/
14 Og tiju hofdingia med honum /
eirn hofdingia fyrer (hvoriu) fodurs hw-
se / fyrer ollum Israels kynkvijslum / og
hvor af þeim var ypparstur i þerra fed-
ra hwse/ fyrer Israels þusundum.
15 Og þa þeir komu til Rubens bar-
na/ z til Gads barna/ z til þerrar hælfu
Manasse kynkvijslar til Gileads lan-
ds/ þa toludu þeir vid þa / og sogdu:
16 So seiger allur Drottens sofn-
udur: hvad er þetta fyrer eina moot-
þrooanlega synd/ sem þier hafed moot-
þrooanlega syndgad moote Israels
Gude? ad snwa ydur i dag fra Drott-
ne/ (þar med/) ad byggia ydur eitt al-
tare / ad þier skylldud i dag vera þver-
brotner i moot Drottne.
17 Er * Peors misgiorningur oss
(of-)lijtell/ af hvorium vier erum ecke
hreinsader inn til þessa dags / enn þo
plagann være a medal Drottens safn-
adar. * 4. Mos. 25/ 8. etc.
18 Og þier snerust i dag fra Drott-
ne / og þad skier / (ef) þier erud i dag
þverbrotner i moot Drottne / ad hann
hier epter verdur reidur uppa Israels
sofnud.
19 Og sannlega/ þyke ydur/ ad ydar
eigendooms land sie ohreint / þa komed
yfer um til Drottens eigendooms lan-
ds/ þar sem Drottens tialldbwd byr /
og taked hlutdeild a medal vor/ og ver-
ed ecke þverbrotner i moot Drottne/ og
vered ecke þverbrotner i moote oss / ad
þier bygged ydur eitt altare/ fyrer ut-

an̄ Drottens vors Guds altare.
20 Syndgade ei * Achan Serachs
son mootþrooanlega a þvi ban̄færda /
og þar var ** reide yfer ollum Jsra
els søfnude/ og han̄ foorst ecke alleina
fyrer sin̄ misgiørning. * c. 7/ 1. etc.
** C. 7. 5/ 11/ 12.
21 Þa svørudu Rubens børn / og
Gads børn / og sw hælfa Manasse
ættkvijsl/ og søgdu til þeirra yppurstu
fyrer Jsraels þusundum:
22 Drotten̄ gudan̄a Gud/ Drotten̄
gudan̄a Gud/ han̄ veit þad / og Jsra-
el han̄ skal vita þad/ef vier erum þver
brotner/ og ef vier syndgum mootþroo
anlega moote Drottne / so hiælp oss
ecke a þessum deige.
23 Ad byggia oss eitt altare/ ad sn-
wa fra Drottne/og ef (þad er skied) til
ad offra bren̄e offre þar a/ellegar mat-
offre / og ef (þad er skied) til ad giøra
þackar-offrana foorner þar a/ þa wt
krefie Drotten̄ sialfur þess.
24 Og ef vier ecke giørdum þetta
(myklu framar) af um̄sorgun fyrer
(þessarar) ordsakar skulld/ seigiande:
ydar børn mætte seigia til vorra barna
hier epter/ seigiande: hvad hafed þier
(ad giøra) med Drotten̄ Jsraels Gud?
25 Drotten̄ hefur vissulega sett
Jordan til landamerkes i millum vor
og i millum ydar / þier Rubens børn
og Gads børn/ þier hafed aungva hlut
deild i Drottne/ so mættu ydar børn
koma vorum børnum til ad læta af/ad
þau skylldu ecke ottast Drotten̄.
26 Þar fyrer søgdum vier: lætum
oss nu giøra oss þad / ad byggia (eitt)
altare / ecke til bren̄e-offurs / og ei til
(an̄ars) offurs.
27 Helldur til(ad vera) * eirn vitn
esburdur i millum vor og i millum yd-
ar/ og i millum vorra epterkomara ept
er oss / ad (vier mættum samt) giøra
Drottens þioonustu fyrer hønum/med
vorum bren̄e-offrum/og med vorum(ød
rum) offrum / og med vorum þackar-
offrum/ og ydar børn skylldu ecke hier
epter seigia til vorra barna: þier haf-
ed aungva hlutdeild i Drottne.
* C. 24/ 27.
28 Þar fyrer søgdum vier: nær þad
skier/ad þau seigia til vor/ eda til vor-
ra epterkomara hier epter / þa kun̄um
vier seigia / siaed Drottens altares
lijking/ sem vorer fedur giørdu/ecke til
bren̄e-offurs/ og ei til (an̄ars) offurs/
helldur ad þad sie eirn vitnesburdur/ i
millum vor og i millum ydar.
29 Þad skal vera langt fra oss / ad
vera þverbrotner i moote Drottne/og
ad snwa oss i dag fra Drottne / til ad
byggia eitt altare/ til bren̄e-offurs/ til
mat-offurs/ og til (an̄ara) offrana /
fyrer utan̄ Drottens vors Guds alta-
re/ sem er fyrer han̄s tialldbuud.
30 Þa Phinees prestur/og þeir ypp
urstu fyrer søfnudenum / og høfdinge
iarner yfer Jsraels þusundum / sem
voru med hønum/heyrdu þesse ord/sem
Rubens børn/ꝛ Gads børn/ ꝛ Manas
se børn søgdu/ þa þocknadest þ þeim.
31 Og Phinees Eleasars prests son/
sagde til Rubens barna og til Gads
barna / og til Manasse barna: i dag
þeckium vier / ad Drotten̄ er a medal
vor / ad þier hafed ecke þan̄en̄ moot-
þrooanlega syndgad i giegn Drottne/
So hafed þier frelsad Jsraels børn
af Drottens hende.
32 Þa foor Phinees Eleasars pre-
sts son/og þeir yppurstu fra Rubens børn
um/ og fra Gads børnum/ fra Gileads
lande til Canaans lands aptur til Jsra-
els barna/ og søgdu þeim þad ord aptur.
33 Þa þocknadest Jsraels børnum
þad ord/og Jsraels børn lofudu Gud og
søgdu: ecke (framar) ad fara upp uppa
þa til stryds/til ad fordiarfa þad land /
sem Rubens børn og Gads børn biuggu i.
34 Og Rubens børn og Gads børn/
gæfu altarenu nafn/ ad þad er eirn vit-
nesburdur i millum vor / ad Drotten̄ sie
sa (sane) Gud.

XXIII. Capitule.

Josua am̄in̄er øll Jsraels Børn til
ad

ad hallda sier stadpastlega vid Drottenn
þeirra Gud.

Og þad skiede laungum tijma /
epter þ Drottenn hapde feinged
Jsrael * hvijld pyrer øllum þeir
ra piandmønnum allt umm kring/
og Josua var gamall/ var komenn til alld
urs. * c. 21/ 44.
2 Þa * kallade Josua allann Jsrael /
þa elldstu þar ap/ og høpudsmennena þar
ap/ og Doomarana þar ap/ og fogetana
þar ap/ og sagde til þeirra: eg er gamall/
eg er komenn til alldurs. * c. 24/ 1.
3 Og þier haped sied allt hvad Dro
ttenn ydar Gud hepur giort vid allar þess
ar þiooder fyrer ydur / þvi Drottenn ydar
Gud/ hann er sa / * sem hefur stridt fyr
er ydur. * 5. Mos. 1/ 30. c. 3/ 22.
4 Sied / eg hepe læted ydur hlotn
ast (fyrer hlutkieste/) þessar þiooder/ sem
epter ordnar eru i ydar ættkvijslum til ar
ps fra Jordan/ og allar þiooderna/ sem
eg hepe upprætt/ og (til) þess stoora ha
ps hia soolar nidurgange.
5 Og Drottenn ydar Gud / hann mun
wtreka þær pyrer ydur/ og hann hepur bu
rt reked þær fyrer ydur / og þier haped inn
teked (þeirra land til eigendooms) so sem
Drottenn ydar Gud hefur sagt ydur.
6 So haped eirn miog styrkvann hu
ga/ til ad hallda og ad giøra allt þad/ sem
er skripad i Mose løgbook/ ad ecke * vijk
ia þar fra til hægre eda vinstre sijdu.
* C. 1/7. 5. Mos. 28/14. 2. Kong. 22/2.
7 Ad þier ecke komed a medal þessara
þiooda / sem eru apgangs hia ydur / og
þier * ecke hured / eda sveried vid þeirra
guda napn/ og ecke þiooned þeim/ eda til
bidied fyrer þeim. * 2. Mos. 23. 13/24
8 Helldur vered stadpastlega hia Dro
ttne ydar Gude / so sem þier hafed giørt
allt til þessa dags.
9 Þvi * Drottenn hefur burt reked
stoorar og sterkar þiooder fyrer ydur / og
hvad ydur er viduijkiande / hefur eingenn
stadest i moote ydur allt til þessa dags.
* 3. Mos. 26/ 7. 5. Mos. 28/ 7.
10 * Eirn madur ap ydur skal ellta
þusund/ þvi Drottenn ydar Gud / hann er
sa / sem stridder fyrer ydur / so sem hann
hefur sagt ydur. * 3. Mos. 26/ 8.
11 Þar pyrer taked kostgiæpelega vara
a ydar sælu/ ad elska Drottenn ydar Gud.
12 Þvi ep þier vissulega snwed vid /
og hallded ydur til þessara eptervordenna
heidingia/ ja þessara/ sem eru epter hia
ydur/ og giøred mægd vid þa / og þier kom
ed a medal þeirra / og þeir a medal ydar.
13 Þa vited vissulega/ ad Drottenn yd
ar Gud mun ecke pramar wtreka þessar
þiooder fyrer ydur / enn þeir skulu verda yd
ur ad eirnre snøru / og ad einu vielpæte/
og ad svipum a ydar sijdum/ og ad þyrn
um i ydar augum / þar til hann eidelegg
ur ydur ap þessu enu gooda lande / sem
Drottenn ydar Gud hepur giefed ydur.
14 Og sia / eg geing i dag * allrar
veralldarennar gang / og þier skulud vita i
ydar giørvøllu hiarta/ z i ydar giørvall
re sal / ad þar hepur ecke eitt ord brugd
est/ af øllum þeim goodu ordum sem Dro
ttenn ydar Gud hepur talad fyrer ydur /
ad þau vissulega eru øll framkomenn vid
ydur / þar brast ecke eitt ord ap þeim.
* 1. Kong. 2/ 1.
15 Og þad skal skie / ad so sem allt
þad gooda ord er framkomed vid ydur /
sem Drottenn ydar Gud hefur talad til
ydar / so mun Drottenn læta allt þad
vonda ord koma yfer ydur/ þar til hann
eideleggur ydur af þessu gooda lande /
sem Drottenn ydar Gud gaf ydur.
16 Ef * þier yfertroded Drottens
ydar Guds sattmaala / sem hann baud
ydur / og ganged og þiooned framande
gudum/ og tilbidied fyrer þeim/ þa mun
Drottens reide verda grøm yfer ydur/
og þier munud fyrerfarast hastarlega
af þvi gooda lande / sem hann hefur
giefed ydur. * 1. Kong. 9. 6/ 7.

XXIV. Capitule.

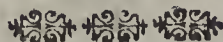
Josua safnar øllum Jsraels Ætt
kvijslum til Sichem/ og deyr. Josephs
Bein grafast i Sichem. Eleasar deyr/
og verdur grafenn.

Og Josua saman safnade øllū
Israels ættkvijslum i Sich-
em/ og * kallade a þa ellstu
af Israel/og a hañs høfuds-
meñ / og a hañs doomara / og a hañs
fogeta / og þeir stadnæmdust fyrer
Guds augsyn. * c. 23/ 2.
2 Þa sagde Josua til alls foolksens:
so seiger Drottеñ Israels Gud / ydar
fedur biuggu fordum þar hinumeigeñ
vatnsfallsens/ * Thera / Abrahams
fader / og Nahors fader/og þioonudu
ødrum gudum. * 1. Mos. 11/ 26.
3 Og eg * took ydar fødur Abra-
ham/ fra hiñe siidu vatnsfallsens / og
liet hañ ganga i øllu Canaans lande /
og jook hañs afkvæme/ og gaf hønum
Isaak. * 1. Mos. 11/ 31. etc.
4 Og Isaak gaf eg Jakob og E-
sau / og eg gaf Esau Seirs fiall / til
ad eiga þad/ eñ *Jakob og hañs børn
fooru ofañ i Ægyptaland.
* 1. Mos. 45/ 1. etc.
5 Þa * sende eg Mose og Aaron /
og sloo i Ægyptalande / eins sem eg
giørde þar i / og siidañ færde eg ydur
wt. * 2. Mos. 3/ 10.
6 Og * wtfærde ydar fedur af Æ-
gyptalande / og þier komud til haf-
sens / og þeir Ægyptsku sooktu epter
ydar fedrum med vøgnum og med reid-
møñum til þess rauda hafs.
* 2. Mos. 12/ 33.
7 Þa * hroopudu þeir til Drott-
eñs/og hañ sette eitt myrkur i millum
ydar og i millum Ægyptskra / og liet
hafed koma yfer þa / og hulde þa/ og
ydar augu hafa sied þad/ sem eg giørde
i Ægyptalande/ og þier biuggud i eide-
mørkeñe langañ tijma.
* 4. Mos. 14/ 15. etc.
8 Og eg færde ydur i þeirra * E-
morita land / sem biuggu hinumeigeñ
Jordanar / og þeir striiddu i moote yd-
ur/ og eg gaf þa i ydar hønd / ad þier
iñtækiud þeirra land til eigeñdooms /
og eg eidelagde þa fyrer ydar augsyn.
* 1. Mos. 48/ 22. 4. Mos. 21. 24/ 31.
9 Þa took Balak Zipors son/ Mo
abs konungur/ sig upp/ og striidde moo
te Israel/ og sende og * kallade a Bi-
leam Beors son/ ad bølva ydur.
* 4. Mos. 22/ 5. etc.
10 Eñ eg villde ecke heyra Bileam/
og * hañ blessade ydur vollduglega/og
eg frelsade ydur af hañs hende.
* 4. Mos. 23. 11/ 20.
11 Og þegar * þier geingud yfer
Jordan/ og komud til Jericho/ þa strij
ddu borgararner af Jericho/i moote yd
ur/ þeir Emoritar/ og Pheresitar/ og
Cananitar / og Hethitar / og Girga-
sitar/ Hevitar og Jebusitar/ eñ eg gaf
þa i ydar hønd. * c. 3/ 14. c. 6/ 1.
12 Og eg * sende geit-hame fyrer
ydur/ sem wtráku þa fyrer ydur/ þa
tvo Emorita konga / ecke med þijnu
sverde / og ei helldur med þijnum boga.
* 2. Mos. 23/ 28. etc.
13 Og eg gaf ydur eitt land / uppa
hvort þier hafed ecke erfidad / og sta-
de/ sem þier ecke hafed byggt / og þier
biuggud i þeim/ af vijn-fiøllum/og af
oliu-fiøllum/sem þier hafed ecke plant
ad/ eted þier.
14 So *ottest nu Drottеñ/og þioo
ned hønum i fullkomlegleika og i sañ-
leika/ og skilied ydur vid þa gude/ sem
ydar fedur þioonudu hinumeigeñ vatns
fallsens / og i Ægyptalande/ og þioon
ed Drottne. * Pred. 12/ 13.
15 Og ef þad þocknast ydur ecke /
ad þioona Drottne / so wtvelied ydur i
dag/ hvørium þier vilied þioona/ añad
hvørt þeim gudum / sem ydar fedur
þioonudu/ sem voru hinumeigeñ vatns
fallsens / edur þeirra Emorita gud-
um/i hvørra lande þier bwed/ Eñ eg*
og mitt hws/ vier vilium þioona Dro
ttne. * 1. Mos. 18/ 19.
16 Þa svarade foolked/og sagde: Þ
skal vera langt fra oss / ad yfergiefa
Drottеñ/til ad þioona ødrum gudum.
17 Þvi * Drottеñ vor Gud / hañ
er sa/ sem uppfærde oss og vora fedur
af Ægyptalande/ af þrælaña hwse/og
sem giørde þesse stooru takn fyrer vor
um

um augum/ og vardveitte oss a øllum
þeim veige / hvar a vier geingum/ og a
medal allra þeirra þiooda/hvar i gieg
num vier høfum geinged
* 2. Mos. 12. 33/ 51. C. 13/ 3.
18 Og Drottenn hefur wtreked all-
ar þioodernar/ (eirnenn) og so Emori-
tann / sem biuggu i landenu fyrer oss /
Vier vilium og so þioona Drottne /
þvi hann er vor Gud.
19 Og Josua sagde til foolksens:
þier kunned ecke þioona Drottne/ þvi
hann er eirn heilagur Gud / hann er eirn
vandlætur Gud/ hann mun ecke þyrma
ydar yfertrodslu / og ydar syndum.
20 (Enn) nær þier yfergiefed Dro-
ttenn/ og þiooned framande gudum/ þa
mun * hann snwa vid/og plaga ydur/
og eideleggia ydur epter þad hann hefur
giørt ydur gott. * C. 23. 15/ 16.
21 Og foolked sagde til Josua: øng
vannveigenn / þvi vier vilium þioona
Drottne.
22 Þa sagde Josua til foolksens :
þier erud vitne yfer ydur/ ad þier haf
ed wtvaled ydur Drottenn/ til ad þioona
hønum. Og þeir søgdu: (ja vier er-
um) vitne.
23 So * kasted nu burt þeim fram-
ande gudum / sem eru a medal ydar/ og
** hneiged ydar hiortu til Drottenns
Israels Guds. * 1. Mos. 35/ 2.
1. Sam. 7/3. ** Ordsk. 23/ 26.
24 Og foolked sagde til Josua: vi-
er vilium þioona Drottne vorum Gu-
de/ og hlyda hanns raust.
25 So giørde Josua a þann sama
dag eitt sattmaal vid foolked / og lagde
þeim skickan og riett fyrer/ i Sichem.
26 Og Josua skrifade þesse ord i
Guds løgbook / og took eirn stoorann
stein/ og liet reisa hann þar sama stad-
ar upp * under eikenne/sem var hia Dro
ttens helgedoome. * 1. Mos. 35/ 4.
Dom. 9/ 6.
27 Og Josua sagde til alls foolks-
ens : sia / þesse steirn skal vera til *
vitnesburdar a medal vor þvi hann heyr
de øll Drottenns ord/sem hann hefur tal
ad vid oss/ og hann skal vera til vitnes-
burdar yfer ydur / ad þier skuled ecke
afneita ydar Gude. * C. 21/ 27.
1. Mos. 31/ 48.
28 So * liet Josua foolked fara /
hvørn til sijns arfs. * Dom. 2/ 6.
29 Og þad bar vid þa þetta var
skied / ad Josua Nuns son Drottenns
þienare/ deyde / * hundrad og tiju æra
gamall. * 1. Mos. 50/ 26.
30 Og þeir groofu hann i sijns arfs
landamerke i * Thimnath Serah/ sem
liggur a Ephraims fialle/ nordur fra
Gaas fialle. * C. 19 / 50.
31 Og Israel * þioonade Drottne/
so leinge Josua lifde/og so leinge þeir
ellstu lifdu / sem lifdu leinge epter Jo-
sua/ og sem vissu allann Drottenns giør
ning/ sem hann hafde giørt vid Israel.
* Dom. 2/ 7.
32 Og Josephs bein / sem Israels
børn høfdu * uppført af Egyptalan-
de/groofu þeir i Sichem/a þeim akur-
hluta/ sem Jakob hafde ** keypt af
Hemors/Sichems fodurs bornu/fyrer
hundrad peninga/og urdu Josephs bør
num til arfs. * 1. Mos. 50/ 25. etc.
** 1. Mos. 33/19.
33 Og Eleasar Aarons son deyde/
og þeir groofu hann i Gibea/ sem heyr-
de hanns syne Phineas til/sem høn
um var giefenn a Ephra
ims fialle.

ENDER.

a Josuæ Book.

Doomaranna

Doomarañа Book.

I. Capitule

Juda Kynkvijſl helldur Strijd epter
Joſuæ dauda.

Og þad ſkiede epter Joſuæ
dauda/ þa adſpurdu Iſ-
raels børn Drottenñ / og
ſøgdu : hver * ſkal fara
upp fyrer oſſ til Cana-
nitans/til ad ſtrijda firſt
i moote hønum? * c. 20/18.
2 Og Drottenñ ſagde : Juda ſkal
fara upp/ ſiaa/ eg hefe giefed landed i
hans hønd.
3 Þa ſagde Juda til Simeon ſijns
broodurs: far upp med mier til mijns
hlutfalls / og vier vilium ſtrijda moot
Cananitanum / og eg vil og ſo reiſa
med þier til þijns hlutfalls. So reiſte
Simeon med hønum.
4. Og Juda reiſte upp/ og Drott-
enñ gaf Cananitañ og Phereſitañ i
þeirra hønd / og þeir ſloou þa i Be-
ſek tiju þuſund menñ.
5 Og þeir fundu AdoniBeſek i
Beſek/ og ſtrijddu i moote hønum og
ſloou Cananitañ ꝛ Phereſitañ.
6 Enñ AdoniBeſek flyde / og
þeir ſookttu epter hønum og gripu hñ/
og afhiuggu hañs þumalfijngur og
hañs þumaltær.
7 Þa ſagde AdoniBeſek : ſiøtiju
kongar med þeirra afhøggnum þumal-
fingrum og þeirra þumaltaam / voru
uppſafnande under mijnu borde/ * So
ſem eg hefe giørt/ſo hefur Gud betal-
ad mier. Og þeir færdu hañ til Jeru-
ſalem/ og þar deyde hañ. * 2. Moſ.
21/ 24. Luc. 6/38.
8 Þvi Juda børn høfdu ſtrijdt i moot
Jeruſalem/ ꝛ uñed hana/ ꝛ ſleiged hana
med hvøſſu ſverde/ ꝛ ſett elld i ſtadenñ.
9 Þar epter voru Juda børn ofañ-
reiſt ad ſtrijda i moot Cananitanum /
ſm bioo a fiallenu/ ꝛ moot ſudre/ upp-
a ſliettuñe.
10 Og Juda var reiſtur burt / i
moot Cananitanū/ ſem bioo i Hebron/
og Hebron kalladeſt fordum Kiriath-
Arba/ og hafde * ſleiged Seſai og A-
himan og Thalmai. * Joſ. 15/ 14.
11 Og hañ var geingenñ þar fra i
moote * Debirs iñbyggiurū/og Debir
kalladeſt fordum KiriathSepher.
* Joſ. 12/ 13.
12 Og Caleb ſagde : hvør ed þar
ſlær KiriathSepher / og iñtekur ha-
na / hønum vil eg giefa Achſa mijna
doottur til huſtrur.
13 Þa * vañ Othniel Kena ſon Ca
lebs brooder / yngre eñ hañ/ hana / og
hañ gaf hønum Achſa ſijna doottur
til huſtrur. * Joſ. 15/ 17. etc.
14 Og * þad ſkiede nær hun kom /
hvatte hun hañ til/ ad (hun mætte)
beidaſt af ſijnum fødur eins akurs / og
hun ſtie fliootlega af aſnanum/þa ſag
de Caleb til heñar: hvad vantar þig?
* Joſ. 15/ 18.
15 Hun ſagde til hañs : gief mier
eina bleſſan / þvi þu hefur giefed mier
eitt land til ſudurs/ og gief mier (vat-
ns-) uppſprettur / þa gaf Caleb heñe
(vatns-)uppſprettur ad ofañ/ og (vat
ns-)uppſprettur ad nedañ.
16 Og þeſſ * Kenitha Moſe maa
gs børn / droou upp fra paalma ſtadn-
um/ med Juda børnum / til Juda eide-
merkur / ſem er ſuñañ fyrer Arath /
þvi hañ var reiſtur (med) og bioo hia
foolkenu. * c. 4/ 11. 4. Moſ. 10/ 29.
17 Og Juda reiſte med ſijnum brood
ur Simeon / og þeir ſloou Cananit-
añ/ſem bioo i Zephat og eidelogdu hñ/
og madur kallade ſtadarens nafn *
Horma. * 4. Moſ. 14/ 45.
18 Og Juda iñtook Aſſa og heñar
landamerke/ og Aſkalon og heñar landa
merke/og Ekron og heñar landamerke.

19.

19 Og Drottenn var med Juda / og
hann eignadest fialled/Enn hann kunne ecke
wtreka þa innbyggiara i dalnum/af þvi
þeir hofdu iarn=vagna.
20 Og þeir *gafu Caleb Hebron/
so sem Mose hafde sagt/ og hann burt
rak þar af þa þria Enaks syne.
* Jos. 14/ 13.
21 Og BenJamins syner * burt=
raku ecke Jebusitann / sem bioo i Jeru=
salem/enn Jebusitenn bioo hia BenJami
ns bornum i Jerusalem inn til þessa dags.
* Jos. 15/ 63. C. 18/28.
22 Og Josephs hws reiste z so upp
til BethEl/og Drottenn var med þeim.
23 Og Josephs hws nioosnade umm
BethEl/ og stadurenn hiet fordum Lus.
24 Og vaktararner saau eirn mann
ganga wt af stadnum/ z sogdu til ha=
ns: vysa oss nu / hvar vier kunnum ko=
mast inn i stadenn / þa vilium vier aud=
syna þier myskunseme.
25 Og þegar hann hafde vysad þe=
im/hvar þeir skylldu koma i stadenn/þa
sloou þeir stadenn med hvossu sverde /
Enn þann mann og alla hanns ætt lietu
þeir fara.
26 Þa reiste sa madur til þeirra
Hethita lands / og bigde eirn stad / og
kallade hanns nafn Lus/ so kallast hann
allt til þessa dags.
27 Og Manasse burtrak ecke *
BethSean og hennar tilheyrande (sta=
de/) eda Thaenach og hennar tilheyr=
ande (stade/) eda þa innbyggiara i Dor
og hennar tilheyrande (stødum/) eda þa
innbyggiara i Jebleam og hennar tilheyr
ande (stødum /) eda þa innbyggiara i
Megiddo og hennar tilheyrande (stød=
um /) Og Cananitenn hoof ad bwa i
þvi sama lande. * Jos. 17/ 11.
28 Og þad skiede/þegar Jsrael va=
rd megtugur / * giørde hann Canani=
tann skattgylldann/ og burtrak hann ecke
aldeiles. * Jos. 17/ 13.
29 Og Ephraim burtrak ecke Ca=
nanitann/ sem bioo i * Gaser/ enn Ca=
nanitenn bioo a medal þeirra i Gaser.
* Jos. 16/ 10.

30 Sebulon burtrak ecke þa innbygg
iara i Kitron / edur þa innbyggiara i
Nahalol/ Enn Cananitenn bioo a med=
al þeirra / og var skattgylldur.
31 Asser burtrak ecke þa innbyggia=
ra i Ako/edur þa innbyggiara i Zidon/
og Ahelab/ og * Achsib/og Helba/ og
Aphik / og Rehob. * Jos. 15/ 44.
C. 19/ 29.
32 Og Asseritenn bioo a medal Ca=
nanitans/sem bioo i landenu/ þvi hann
burtrak hann ecke.
33 Naphthali burtrak ecke þa inn=
byggiara i BethSemes / edur þa inn=
byggiara i BethAnath/ helldur bioo a
medal Cananitanna/sem biuggu i land=
enu/ enn þeir innbyggiarar i BethSemes
z BethAnath/urdu þeim skattgyllder.
34 Og Amoritarner þvingudu Dans
børn a fiallenu / og leifdu ecke ad þau
kæme ofann i dalenn.
35 Og Amoritarner tooku ad bwa a
Heres fialle i * Ajalon /og i Saalbim/
Þo var Josephs hwss hond þeim þung/
og þeir urdu skattgyllder. * Jos. 19/42.
36 Og Amoritana-landamerke var /
sem madur geingur upp til Akrabbim /
fra klettenum og þar upp epter.

II. Capitule.

Jsraels Barna Grækur / Fraþall / Straff og Frelse.

Og Drottens Engell kom upp
fra Gilgal til Bochim/og sag=
de: eg hefe fært ydur upp * af
Egyptalande / og fært ydur i
þad land / sem eg soor ydar fedrum / og
sagde: eg vilide ecke rioka minum sattmaa
la vid ydur til eilijfdar. * 2. Mos. 12/33.
2 Ad * þier skylldud ecke giora satt=
maal vid þessa lands innbyggiara / þier
skylldud ** sundurbrioota þeirra ollu=
ru / Enn þier hlyddud ecke minne raust /
þvi haped þier þetta giort?
* 3. Mos. 23/ 32. etc. ** 4. Mos. 33/ 52.
5. Mos. 7/ 5.
3 Þa sagde eg og so: eg vil ecke burt
reka þa fyrer ydur/enn þeir skulu vera yd
ur til hlida / og þeirra guder skulu vera
ydur

ydur ad eitnre snøru.
4 Og þad skiede/ þa Drottens Eing
ell haꝼde talad þesse ord til allra Jsra-
els barna / þa upphooꝼ foolked þeirra
raust/ og grietu.
5 Og þeir kølludu þess sama stadar
naꝼn Bochim/og oꝼꝼrudu Drottne þar.
6 Og þegar * Josua haꝼde læted
ꝼoolked ꝼara/og Jsraels børn voru geing
eñ hvør til sijns arꝼs / ad eignast land-
ed. * Jos. 24 / 28.
7 Þa * þioonade foolked Drottne /
so leinge Josua liꝼde / og so leinge þeir
ellstu liꝼdu / sem liꝼdu leinge epter Jo-
sua/hvorter haꝼdu sied øll Drottens stoor
verk / sem hañ haꝼde giørt Jsrael.
* Jos. 24/ 31.
8 Eñ þegar Josua Nuns son Drott-
ens þienare var daudur/ hundrad og tiju
æra gamall.
9 Og þeir høꝼdu * graꝼed hañ i sij-
ns arꝼs landamerke / i Timnath Heres
a Ephraims ꝼialle/ nordur fra þvi ꝼia-
lle Gaas. * Jos. 24/ 29. 30.
10 Og þegar øll su sama ætt var og so
søꝼnud til siña ꝼedra / þa kom ein øñur
ætt epter þa / sem ecke þeckti Drotteñ/
ei helldur hañ giørning /sem hañ haꝼde
giørt vid Jsrael.
11 Þa giørdu Jsraels børn þ vonda
ꝼ Drottens augū/ og þioonudu Baalim.
12 Og yꝼergaꝼu Drotteñ þeirra ꝼed-
ra Gud / sem haꝼde utꝼært þa aꝼ E-
gyptalande / og epterfylgdu ødrum gud-
um / aꝼ þeirra þiooda gudum / sem voru
allt um̄ kring þa/og tilbadu fyrer þeim/
og styggdu Drotteñ.
13 Þeir yꝼergaꝼu Drotteñ/og þioon
udu Baal og Astharoth.
14. So upptendradest Drottens reide
yfer Jsrael/ og hañ gaꝼ þa i þeirra hø
nd/ sem ræntu þa / ad þeir ræntu þa/ og
hañ sellde þa i þeirra ꝼiandmaña hend-
ur/ allt um̄ kring/og þeir kuñu ecke fra
mar moostanda þeirra ꝼiandmøñum.
15 Hvørt hellst sem þeir villdu ꝼara/
* var Drottens hønd i moote þeim til
ogiæꝼu / so sem Drotteñ haꝼde sagt / og
so sem Drotteñ hafde svared þeim/og þr
urdu mieg þreingder. * 3. Mos. 26/17.
16 Nær Drotteñ * uppvakte doom-
ara / sem frijudu þa aꝼ þeirra ræningia
hende/ * c. 3. 9/ 10/ 15.
17 Þa voru þeir ecke helldur þeirra
doomurum hlijduger/ helldur drijgdu hoor
med ødrum gudum/og tilbædu fyrer þm̄/
þeir viku snarlega aꝼ þeim veige / sem
þeirra ꝼedur høꝼdu geinged a / ad hlijda
Drottens bode/ þeir giørdu ecke so.
18 Eñ nær Drotteñ uppvakte þeim
doomara/ þa var Drotteñ med doomaran
um/ og hiælpade þeim aꝼ þeirra ꝼiand-
maña hende/so leinge sa doomare liꝼde/
þvi * Drotteñ aumkadest yꝼer þeirra
kløgun yfer þeim / sem þvijngudu þa og
underþryncktu þa. * c. 10/ 16.
19 Eñ þad skiede/nær sa doomare dey
de/ þa sneru þeir til baka/og fordiørꝼudu
þad meir eñ þeirra ꝼedur / ad þeir fylgdu
ødrum gudum/ad þioona þeim/og ad til-
bidia fyrer þeim/ þeir lietu ecke aꝼ þeir-
ra ætlninge/ecke helldur aꝼ þrra hard-
snwnum veige.
20 Og Drottens reide upptendradest
yꝼer Jsrael/og hañ sagde: med þvi þetta
foolk heꝼur yꝼertroded miñ sattmæla /
sem eg heꝼe boded þeirra ꝼedrum/og þeir
hlijddu ecke miñe raust.
21 Þa vil eg z hier epter ecke burtreka
nockurn aꝼ heidingiunum fyrer þeim/sem
Josua liet epter/ þa hañ deyde:
22 Til ad reina * Jsrael med þeim/
hvørt þeir villdu taka vara a Drottens
veige / ad ganga i þeim hlutum / so sem
þeirra ꝼedur tooku vara a / edur ei.
* C. 3. 1/ 4.
23 So liet Drotteñ blijꝼa þessa heid-
ingia/ad hñ burtrak þa ecke snogglega/
sem hñ haꝼde ecke gieꝼed i Josua hønd.

III. Capitule.

Jsraels Doomarar/ Othniel/ Ehud
og Samgar.

g þesser eru þeir heidingiar/ *
sem Drotteñ liet blijꝼa/ ad rey-
na Jsrael med þeim / alla sem
vissu eckert aꝼ øllum Cana-
ans

ans sirkdum. * 5. Mos. 7/ 22.
2 Allemasta ad Israels borna ætter
skylldu vita / ad hañ skyllde kieña þeim
ad stryda/ad minsta koste þeim/sem kuñu
þad ecke fyrre.
3 * Fiñ Philistæa høfdingiar / og
aller Cananitar/ og Zidoniar / og Nevi-
tar/sem biuggu hia Libanons fialle/**
fra þvi fialle Baal Hermon/þar til mad
ur kiemur til Hamath. * c. 13/ 5.
** 5. Mos. 3/ 8. Jos. 11/ 3.
4 Þeir voru so/ad * Israel skyllde reyn
ast med þeim/ ad (mañ kyñe) vita/hvørt
þeir villde hlyda Drottens bode/sem hañ
hafde boded þeirra fedrum fyrer Mose.
* 5. Mos. 8/ 2. Dom. 2/ 22.
5 Og Israels børn biuggu a medal
þeirra Cananita/ Hethita og Emorita/
og Pheresita/ og Hevita og Jebusita.
6 Og þeir tooku sier * þeirra dætur
til hustrua/og gafu þeirra sonum þeirra
dætur / og þioonudu þeirra gudum.
* 2. Mos. 34/ 16.
7 Og Israels børn giørdu illt fyrer
Drottens augum / og gleymdu Drottne
þeirra Gude/og * þioonudu Baalim/og
lundunum. * c. 2/ 11.
8 Þa * upptendradest Drottens reide
yfer Israel / og hañ ** selldе þa i Cu-
sanRisathaims hønd / konungsens af
Mesopotamia / og Israels børn þioon-
udu CusanRisathaim ætta ar.
* c. 2/ 14/ 20. ** c. 4/ 2.
9 Þa * hroopudu Israels børn til
Drottens / og Drotteñ uppvakte Israels
børnum eirn frelsara / sem frelsade þau/
** Othniel Kenas son Calebs broodur/
sem var yngre eñ hañ. * c. 6/ 6.
** Jos. 15/ 17.
10 Og Drottens Ande var yfer hon
um / og hañ dæmde Israel / og reiste wt
til stryds / og Drotteñ gaf Cusan Risa-
thaim/konungeñ af Syria i hañs hønd/
og hañs hønd var vølldug yfer Cusan
Risathaim.
11 Þa var landed rolegt fiørutyu ar/
og Othniel Kenas son deyde.
12 Eñ Israels børn hielldu fram
ad giøra illt fyrer Drottens augum/þa styrk-
te Drotteñ Eglon þeirra Moabita kon-
ung i moote Israel/ af þvi ad þeir giør-
du illt fyrer Drottens augum.
13 Og hañ safnade til sijn Ammons
børnum/ og Amalek og foor og sloo Is-
rael/ og þeir iñtooku * palma-stadeñ.
* c. 1/ 16. 5. Mos. 34/ 3.
14 Og Israels børn þioonudu Eglon
Moabitaña konunge atiaan ar.
15 Þa hroopudu Israels børn til
Drottens/og Drotteñ uppvakte þeim
eirn frelsara/ Ehud Gera son/ Jemi-
ni sonar/ eirn mañ/ sem var * lamad-
ur a siñe hægre hende/Og þegar Isra-
els børn sendu Eglon/ þeirra Moabita
konunge/ skeink med honum/ * c. 20/ 16
16 Þa giørde Ehud sier eitt tvij-
eggiad sverd / eirnar alnar langt / og
batt þad under sijn klæde a siñe hægre
miødm.
17 Og færde Eglon Moabitaña
konunge skeinkeñ / og Eglon var eirn
harla feitur madur.
18 Og þad skiede/þa hañ hafdeølld
unges afhent skeinkeñ / þa liet hañ
foolked fara/ sem hafde bored skeinkeñ.
19 Eñ hañ snere til baka/ fra þe-
im (wthøggnu) bijlætum / sem voru i
Gilgal / og liet seigia: eg hefe/ o kon-
ungur nockud heimuglegt (ad seigia)
þier/þa sagde hañ: vertu kirr/og þeir
geingu aller wt fra honum/ sem stoodu
i kringum hañ.
20 Og Ehud kom iñ (til hañs/)
sem hañ sat i sumar-salnum / er hañ
hafde fyrer sig alleina / og Ehud sag-
de: eg hefe Guds ord til þijn/ þa stood
* hañ upp af stoolnum. * 4. Mos. 23/ 18.
21 Og Ehud wtriette sijna vinstre
hønd / og took sverded fra siñe hægre
miødm/ og rak þad i hañs kvid.
22 Ad skapted giek og so iñ epter
bladenu/og ystrañ iñebyrgde bladed/þvi
hañ droo ecke sverded wr hañs kvide/ &
saureñ rañ wt.
23 Þa giek Ehud wt i giegnum for
gardeñ / og tillukte sals-dyrnar yfer
honum/ og læste þeim i laas.

 24. Þa

24 Þa hañ var wtgeingeñ / þa ko-
mu hañs (konungsens) þienarar iñ /
og sau/ og sia/ sals-dyrnar voru apt-
urluktar / og søgdu: hañ hilur vissu-
lega sijnar fætur i hwsenu hia sum-
ar-salnum.
25 Og þeir bidu þar til þeir skom-
udust sijn/og sia/ hañ uppliet ecke sals
dyrnar/ þa tooku þeir lyklana og luku
upp/ og sia/ þa læ þeirra herra daud-
ur a Jørduñe.
26 Eñ Ehud komst undañ þa stu-
nd þeir bidu / og hañ gieck fram̃ yfer
þau (wthøggnu) bylæte/og komst und
añ til Seirath.
27 Og þad skiede / þegar hañ kom
(þangad/) blies hañ i bæsunur a E-
phraims fialle / Og Jsraels børn foo-
ru ofañ med hønum af fiallenu/og hañ
fyrer þeim.
28 Og sagde til þeirra: fylged epter
mier / þvi Drottiñ hefur giefed ydar
frandmeñ / Moabitana i ydar hønd /
Og þeir fooru ofañ epter hønum / og
iñtooku Jordanar vød/sem eru til Mo
ab / og lietu aungvañ ganga yfer um̃.
29 Og þeir sloou Moabitana a þe-
im tijma/hier um̃ tiju þusund meñ/alla
þa bestu og alla þa hraustustu meñ/og
* ecke eirn madur komst undañ.
* C. 4/16. 4. Mos. 21/35.
30 So urdu Moabitarner under-
þryckter a þeim sama tijma/under Js-
raels hønd/og landed vard roolegt ætta
tiju ær.
31 Og epter hañ * var Samgar
Anaths son/og hñ sloo Philisteana sex
hundrud mañs med einum ploogstaf/og
hañ frelsade og so Jsrael. * C.5/6.

IV. Capitule.

Spækona Debora/ Baraks Strijd/
og Jaels Lofsverde Giorningur.

Og * Jsraels børn hielldu fram̃
ad giøra illt fyrer Drottiñs
augum/ þegar Ehud var dæ-
eñ. * C.3/12. C.6/1.
2 Og Drottiñ * sellde þa i Jabins
Canaans konungs hønd / sem rijkte i
Hazor/og Sissera var hañs strijds-hof
udsmadur / og hañ bioo i heidingiañа
Harosceth. * C.3/8. 1. Sam.12/9.
3 Og Jsraels børn * hroopudu til
Drottiñs/Þvi hañ hafde niju hundrud
iærn-vagna / og hañ hafde þvijngad
Jsraels børn med ofrijke tuttugu ær.
C. 3.9/15. C. 6/6.
4 Og Debora ein kviña / ein spæ-
kona/Lapidoths hustru / dæmde Jsra-
el a þeim sama tijma.
5 Og hun bioo under Debora pæl-
ma-trie/ i millum Rama og BethEl/
a Ephraims fialle / og Jsraels børn
komu upp i riettargang fyrer hana.
6 Og hun sendeburt og liet kalla
Barak AbiNoams son/af * Kades/
Naphthali / og sagde til hañs: hefur
ecke Drottiñ Jsraels Gud boded (þier
þad:) gack/og far burt uppa Thabors
fiall / og tak tiju þusund meñ med þi-
er/ af Naphthali børnum/ og af Se-
bulons børnum: * Jos. 19/37.
7 Og eg vil draga Sissera/Jabins
strijds-høfudsmañ til þijn / til þess læk-
iar Kison/og hañs vagna/ og hñs hoop/
og giefa hañ i þijna hønd.
8 Og Barak sagde til heñar: ef þu
villt reisa med mier/ þa vil eg fara/eñ ef
þu villt ecke reisa med mier / þa vil eg
ecke fara.
9 Og hun sagde: eg vil vissulega fa-
ra med þier / (eñ) þo skallt þu ecke fær
prijs a þeim veige/ sem þu ferdast a/ þvi
Drottiñ mun giefa Sissera i eirnrar kvi-
ñu hønd/ So gierde Debora sig reidubw-
na/ og reiste med Barak til Kedes.
10 Þa kallade Barak Sebulon og
Naphthali samañ til Kedes/ og reistu a
fæte hier um̃ tiju þusund meñ/og Debora
reiste med hønum.
11 Og Heber sa Kenite hafde skiled
sig fra * þeim Kenitum / af Hobabs
Mose mægs børnum / og reist sitt tiald
allt til þeirrar eikar Zaannaim / sem er
hia Kedes. * C.1/16.
12 Þa gæfu þeir Sissera til vitund-
ar/ad

ar/ad Barak Abinoams son være reistur
upp a þad fiall Thabor.
13 Og Sissera saman safnade ollum
sijnum vognum/ niju hundrud jarn-vog-
num/ og ollu foolkenu/sem var med hon-
um / fra heidingiana Haroseth/ til þess
lækiar Kison.
14 Og Debora sagde til Barak :
upp/ þvi þesse er sa dagur/ sem Drottenn
hefur gefed Sissera i þijna hond / er
Drottenn ecke wtfarenn fyrer þier? so reiste
Barak ofann af þvi fialle Thabor / og
þeir tiju þusund menn epter honum.
15 Þa umturnade * Drottenn Sissera
og ollum (hans) vognum/og ollum her-
num med beittu sverde/ fyrer Barak / ad
Sissera stie af vagnenum / og flijde a
fæte. * Ps. 83. 9/ 10.
16 Enn Barak sookte epter vognun-
um/ og epter hernum/allt til heidingiana
Haroseth/og allur Sissera her fiell fyr-
er hvossu sverde / þar vard * ecke japn-
vel einn epter. * c. 3/ 29. Jos. 8/ 22.
17 Enn Sissera flijde a fæte til Ja-
els tiallds/ (sem var) Hebers þess Keni-
tha hustru / þvi þar var fridur i millum
Jabin/konungsens af Hazor/og i millum
Heber þess Kenita hws.
18 Þa gieck Jael wt moote Sissera/
og sagde til hans : vijk/ minn herra/ vijk
til mijn/ ottast ecker/ og hann veik(inn)til
hennar i tiallded/ og hun hulde hann med
einne abreidu.
19 Og hann sagde til hennar: kiæra /
gief mier lijted * vatn ad drecka/þvi mig
þyrster. Þa upplauk hun einu miolkur-
kiere/ og liet hann drecka/ og hulde hann.
* C. 5/ 25.
20 Og hann sagde til hennar/Stattu i
tiallds-dyrunum/og verde þad/ ad þar ko-
me nockur/ og spyrie þig og seige : er hier
nockur? þa seigdu : nei.
21 Þa took Jael/Hebers hustru/(einn
af) tialldsens hælum/ og took einn ham-
ar i sijna hond/ og gieck inn til hans/stille
lega/ og sloo hælenn i gegnum hans þunn
vanga/so ad hann gieck ofann i jord/þvi
hann svaf fast/og var þreyttur/og hann deyde.
22 Og sia / þegar Barak sookte ept-
er Sissera/ þa gieck Jael wt moote hon-
um/ og sagde til hans : gack hijngad/ og
eg vil sijna þier þann mann / sem þu leitar
epter/ og hann kom inn til hennar / og sia/
Sissera lœ daudur / og hælenn (stood) i
hans þunnvanga.
23 So niðurþryckte Gud a þeirre tijd
Jabin Canaans konunge fyrer Israelsbornum.
24. Og Israels barna hond fieck
framgang og vard hord moote Jabin Ca
naniska konunge / þar til þeir uppræltu
Jabin Canaans konung.

V. Capitule.

Deboræ og Baraks Saungur.

Þa saung Debora og Barak Abi-
noams son a þeim tijma/og sogdu :
2 Lofid Drottenn / ad þar er
hardlega halldenn hefnd i Isra-
el/(og) ad foolked hafid sig velviliuglega
(þar til.)
3 Heyred þier kongar/ giæted ad þier
hofdingiar / eg/ eg vil syngia Drottne /
(ja/)Drottne Israels Gude vil eg syngia
4 Drottenn/ þa þu wtfoorst af Seir/
þa þu gieckst fra Edoms merk / þa *
bifadest Jordenn / Himnarner drupu og
so/og skyenn drupu vatne. * Ps. 68/ 9.
5 Fiollenn runnu fyrer Drottens aug-
lite/ ja/ Sinai fiallfit / fyrer Drottens
Israels Guds auglite.
6 J * Samgars Anaths sonar tijd/
i Jaels tijd/logdust af stigerner/ og þe-
ir sem skyldu ganga a beinum stigum /
geingu a krookottum stigum. * c. 3/ 31.
7 Þar logdust af lands þorp i Israel/
þau logdust af þar til eg Debora kom upp/
þar til eg kom upp/ ein moder i Israel.
8. Eitt hann wtvelia nyja gude/þa var
strijd i portunum / þar var * ecke siedur
skiolldur eda spioot a medal fiorutiju þu-
sunda i Israel. * 1. Sam. 13/ 22.
9 Mitt hiarta (hefur lystina)til Is-
raels stioornara/ þier sem erud velviliug
er a medal foolksens / lofed Drottenn.
10 Þier sem rijded a * hvijtum osn-
um/þier sem sitied i doome/og þier sem
gonged

ganged a veigenum/ taled (grandgiæfe
lega um̃ þetta.) * c. 10/4. c. 12/14.
11 Fyrer ſkotmañaña hlioode a med-
al (ſtadaña/ ſm̃ vatn) ſœkeſt/ þar ſkulu
þeir ſeigia af Drottens riettlæte/ af
hñs landsbygda riettlæte i Iſrael/ þa
reiſte Drottens foolk ofañ til portaña.
12 Vakna upp/ vakna upp Debora/
vakna upp/ vakna upp / kved eina vÿ-
ſu/ tak þig upp Barak / og leid þÿna
fanga burt/ þu Abi-Noams ſon.
13 Þa ſkal ſa epter ordne ſtioorna
yfer þeim veglegu a medal foolkſens /
Drotteñ mun ſtioorna fyr° mig a med
al þeirra volldugu.
14 Af * Ephraim þeirra root var
i Amalek/ epter þig BenJamin i þÿnu
foolke / Af Machir eru nidur ſtigner
ſtioornararner/ og af Sebulon þeir/ ſem
addraga med * * ſkrif-fiødreñe.
* 2. Moſ. 17/ 13. * * 1. Kron/ 2/ 55.
15 Og mÿner høfdingiar af Iſa-
ſchar voru med Debora / og Iſaſchar
var ſem Barak / i daleñ var hañ wt-
ſendur med ſÿnum footgøngurum / þa
Ruben ſkilde ſig fra (þeir hielldu ſig)
miøg klooka i hiarta.
16 Hvi ſatſtu i millum þeirra (kve
ggia) ſauda-hwſa/ ad heyra hiardareñ
ar jarm? i þvi Ruben ſkilde ſig fra /
var þar ſtoor þriootſka i hiarta.
17 Gilead var hinumeigeñ Iordan
ar/ og hvi ſkal Dan bwa a medal ſkip-
aña? Aſſer ſat i ſiafar høfn/ og ſkal
bwa i ſÿnum ſkwtum.
18 Sebulons foolk * ſette þeirra ſal
i Daudañ/ og Naphthali a þeirre hæd
i morkeñe. * c. 9/ 17.
19 Kongarner komu/ þeir ſtrÿddu/ þa
ſtrÿddu Canaans konungar i Thaa-
nach hia Megiddo vatne / þeir feingu
ecke þad ſilfur/ ſm̃ þeir leituduſt epter.
20 Af * Himnenum ſtrÿddu þeir (i
moote þeim /) ſtiørnurnar af þeirra
hædum ſtrÿddu med Siſſera.
* 2. Moſ. 14/ 25. Ioſ. 10. 14/ 42.
21 Sa lækur Kiſon um̃vellte þeim/
ſa lækur Kedumim / ſa lækur Kiſon /
Mÿn ſal ſkal ſtÿga yfer þa ſtirkvu.
22 Þa urdu heſta-hoofarner brotn-
er af þeirra ſterku yduglegre ras þar af.
23 Bølved (þeim ſtad) Meros/ * ſag
de Drottens Eingell/ bølved hræptuglega
hañs borgurum / af þvi þeir komu ecke
Drottne til hiælpar / (ja) Drottne til
hiælpar a medal þeirra vollougu.
24 Bleſſud * ſie Iael / Hebers þeſſ
Kenita huſtru / framar kvinnunum/ bleſſ-
ud ſie hun i tialldbwdeñe / framar kvin-
unum. * Luc. 1/ 42.
25 Hañ bad um̃ vatn / hun * gaf
miool/ hun bar ſmior fram̃ i þeim ypp-
arlegu ſkalum. * c. 4/ 19.
26 Heñar hond * riette ſig wt epter
hælnum / og heñar hægre hond epter
ſmids-hamrenum / og hun ſloo Siſſera /
nidurlagde hañs høfud / og i giegnum
ſloo og i giegnum ſtack hañs þuñvanga.
* C. 4/ 21.
27 Millum heñar foota beigde hañ
ſig/ fiell/ lagde ſig / millum heñar foota
beigde hañ ſig/ fiell þar ſem hañ beigde
ſig/ þar fiell hañ fordiarfadur.
28 Siſſera mooder leit wt af vindaug
anu/ og hroopade i giegnum grindurnar:
hvi dvelur hañs vagn ad koma? hvi eru
hañs vagn-hiool ſo ſein?
29 Þær vÿſu a medal heñar høfd-
ings kveña ſvørudu / ja hun took upp
aptur ſÿn ord.
30 Skyllde þeir ecke fiña / (ja) wt-
deila herfangenu / hverium mañe eina
ſtwlku eda tvær / Siſſera ſkipte klædum
til bÿtes/ ſkipte (og) ſtickade klædum til
bÿtes? ſkipte klædum / ſem eru ſtickud (a
badar ſÿdur) um̃ halſeñ/ til bÿtes.
31 So munu / Drotteñ / aller þÿner
fiandmeñ fyrerfaraſt / eñ þeir ſem el-
ſka hañ/ (munu vera) eins ſo ſem ſooleñ
uppgeingur i ſiñe magt. Og landed var
kyrt * i fiørutÿu ar. * c. 3/ 11.

VI. Capitule.

Sa Doomare Gedeon.

Og Iſraels børn * gierdu illa fyr
er Drottens augum/ og Drotteñ
gaf þa i Midianitaña hond i
ſio ar. * c. 3/ 12. c. 4/ 1. c. 8/ 33.

2 Og nær Midianitaña hønd vard hø
rd yþer Israel/ þa giørdu Israels børn
sier fylsne/sem voru i þiøllunū/og hellra
og þestingar þyrer Midianitunum.

3 Og þad skiede/ nær Israel sæde/þa
komu Midianitarner/og Amalekitarner/
og þeir aþ austre / upp / og þeir komu
upp/ yfer þa.

4 Og þeir settu sijnar herbwder i moo
te þeim / og fordiørþudu landsens groo-
da/allt til þess / madur kiemur til Azza/
og lietu aungva næring verda epter i Is-
rael/ hvørke saude eda naut / eda asna.

5 Iaa þeir komu upp med þeirra þie-
nad / og þeirra tialldbwder / og komu *
sem eirn þlockur grashoppa / so ad þeir
og þeirra ulþalldar voru oteliandleger / og
komu i landed / ad þordiarþa þad.
* C. 7/ 12.

6 So vard Israel harla miøg beigd-
ur fyrer Midianitunum/ og * Israels
børn hroopudu til Drottens. * C. 3. 9/ 15.

7 Og þad skiede / þa Israels børn
hroopudu til Drottens / fyrer Midiani-
taña skulld:

8 Þa sende Drotteñ eirn mañ / eirn
spaamañ til Israels barna/ og hañ sagde
til þeirra: so seiger Drotteñ Israels Gud:
eg færde ydur upp aþ Ægyptalande/og
wtleidde ydur aþ þræla hwsenu.

9 Og frelsade ydur aþ Ægyptskra
hende / og aþ allra þeirra hende / sem
þreingdu ydur/ og eg wtrak þa fyrer yd-
ar augsyn/ og gaþ ydur þeirra land.

10 Og eg sagde til ydar: eg er Drott-
eñ ydar Gud/ * otteſt ecke þeirra Emori-
ta gude / i hvørra lande þier bwed / eñ
þier haþed ecke vered miñe raust hlijd-
uger. * Jos. 23/ 7. c. 24/ 14.

11 Og Drottens Eingell kom/ og sette
sig under eina eyk/ sem er i Ophra/ sem
heyrde Joas þess Esrita fodur til / og
hañs son Gedeon þreskte hveite hia eirn
vynþressu/ so ad (hañ kuñe) þliootlega fæ
ra þad i burtu fyrer þeim Midianitum.

12 Þa openberadeſt Drottens Eing
ell fyrer honum / og sagde til hañs:
Drotteñ sie med þier/ þu stríjds hetia.

13 Eñ Gedeon sagde til hañs: æ
miñ herra / sie Drotteñ med oss / hvi
hefur þa allt þetta hitt oss? og hvar
eru aller hañs undarlegu hluter / sem
vorer fedur kuñgiørdu oss / og søgdu:
færde Drotteñ oss ecke upp af Ægypta
lande? eñ nu hefur Drotteñ yfergiefed
oss i Midianitaña hønd.

14 Þa snere Drotteñ sier til hañs
og sagde: * gack (burt) i þessum þijn-
um styrk / og þu skallt frelsa Israel /
af Midianitaña hende / hefe eg ecke
sendt þig? * 1. Sam. 12/ 11.

15 Og hañ sagde til hañs: æ Dro-
tteñ/ hvar med skal eg frelsa Israel?
sia / mijn ætt er su audvirdelegaſta i
Manasse/ og er sa yngſte i mijns fød-
urs hwse.

16 Og Drotteñ sagde til hañs: sañ-
lega/ * eg vil vera med þier/ og þu ska-
lt slaa Midianitana * * sem eirn mañ.
* 2. Mos. 3/ 12. * * 4. Mos. 14/ 15

17 Þa sagde hañ til hañs: kiære /
hafe eg funded naad fyrer þijnum aug-
um / þa giør mier eitt teikn/ ad þu sie-
rt sa/ sem talar vid mig.

18 Kiære/ * gack ecke burt hier fra/
þar til eg kiem til þijn / og ber mijna
gaafu fraṁ/og set hana fyrer þig/ Og
hañ sagde: eg vil vera/þar til þu kie-
mur aptur. * c. 13/ 15.

19 Og Gedeon gieck/og tilreidde eitt
hafur-kid / og eina epha osyrt miøl /
hañ lagde kiøted i korfena/ og liet sod-
ed i pottenn / og bar til hañs wt under
eykena/ og sette fyrer (hañ.)

20 Þa sagde sa Guds Eingell til
hañs: tak kiøted/og þær osyrdu (kok-
ur/) og set þad a þeñañ klett/ og wt-
hell sodenu / og hañ giørde so.

21 Þa wtrietta Drottens Eingell
þad ytsta af þeim staf/ sem hañ hafde
i siñe hende / og hrærde vid kiøtenu/ og
vid þeim osyrdu (kokum/) og þar kom
* elldur af klettenum/ og forfærde kiø-
tenu/og þeim osyrdu kokum: og Dro-
ttens Eingell foor fra hañs augum.
* 3. Mos. 9/ 24.

22. Þegar

22 Þegar Gedeon sa/ ad þad var Drottenñs Eingell/ þa sagde Gedeon: æ Drotteñ Drotteñ! þvi þar fyrer hefe eg sied Drottenñs Eingel fra auglite til auglites.

23 Og Drotteñ sagde til hans: * Fridur sie med þier/ ottast ecke/ þu skallt ecke deyia. * Dan. 10/19. Luc. 24/36 Joh. 20. 19/ 21/ 26.

24 Þa bygde Gedeon Drottne eitt altare þar / og kallade þad / Drotteñ (giefe frid/) þad (stendur) allt til þessa dags/ þad er eñ nu i Ophra/ sem heyrde þeirra Esrita fødur til.

25 Og þad skiede þa sømu noott / ad Drotteñ sagde til hans: tak eirn ungañ uxa-kalf/ sem er þijns fødurs/ og þañ añañ uxa siø ara gamlañ/ og þu skallt nidurbriota * Baals altare/ sem er þijns fødurs/ og upphøggva lundeñ/ sem þar stendur hia:
* 2. Kong. 11/ 18. C. 23. 12/ 15.

26 Og byggia Drottne þijnum Gude eitt altare efst a þessum sterka (klett) med (sijnum) tilbwninge / og taka þañ añañ uxa/ og offra einu breñe-offre med vidnum af lundenum / sem þu skallt upphøggva.

27 Þa took Gedeon tiju meñ af sijnum sveinum/ og giørde so sem Drotteñ hafde sagt til hans/ Og þad skiede/ af þvi ad hañ ottadest fyrer sijns fødurs hwse/ og moñunum i stadnum/ ad giøra þad um dageñ / þa giorde hañ þad um noottena.

28 Og meñerner i stadnum stoodu arla upp um morguneñ / og sia / þa var Baals altare nidurbroted/ og lundureñ/ sem var þar hia/ var upphøggveñ/ og þeim ødrum uxanum offrad a þvi bygda altare.

29 Þa sagde eirn til añars: * hvør hefur giørt þeñañ hlut? og þa þeir leitudust og spurdust epter / var þar sagt: Gedeon Joas son hefur giørt þeñañ hlut. * c. 15/ 6.

30 Þa søgdu meñerner i stadnum til Joas: leid þiñ son wt/ þvi hañ skal deyia/ fyrer þad hañ hefur nidurbroted þad Baals altared / og fyrer þad hañ hefur afhøggved lundeñ / sem var þar hia.

31 Þa sagde Joas til allra þeirra / sem stoodu hia honū: vilied þier þrætta fyrer Baal? vilied þier frelsa hañ? hvør sem þrættar fyrer hañ / hañ skal deydast i snañ morguns/ * Sie hañ Gud/ þa hefne hañ sijn sialfur / ad hañ nidurbraut hans altare. * 1. Kong. 18. 21/ 27.

32 Og a þeim deige kallade hañ hañ Jerub Baal/ þvi hañ sagde: Baal hefne sijn a honum / ad hañ hefur nidurbroted hans altare.

33 Og aller Midianitar og Amalekitar / og þeir af austre voru safnader til samans / og droou i giegnum / og settu herbwder i Israels dal.

34 Þa jklæddest * Drottenñs Ande Gedeon/ og hañ liet blasa i basunuña/ z ** AbiEser var kalladur / ad fylgia honum. * c. 11/ 29. 1. Kron. 13/ 18. ** Jos. 17/ 2.

35 Og hañ sende bod til Manasse / og hañ var og so kalladur/ ad fylgia honum epter/ Hañ sende og bod til Asser/ og til Sebulon / og til Naphthali / og þeir komu upp i moote þeim.

36 Og Gedeon sagde til Guds: villtu frelsa Israel fyrer mijna hønd sem þu hefur sagt?

37 Sia / þa legg eg eitt ullar-reife i gardeñ/ verde þar alleina * døgg a ullene / og þurt a allre Jørdeñe / þa vil eg merkia / ad þu villt frelsa Israel fyrer mijna hønd/ sem þu hefur sagt.
* Ps. 72/ 6.

38 Og þad skiede so/ þvi þegar hañ stood añañ dageñ arla upp/ þa vatt hañ ullena / og kreiste døgg af ullene / eina skal fulla vatns.

39 Og Gedeon sagde til Guds: þijn * reide uppteñdrest ecke i moote mier/ ef eg tala eñ einusiñe / kiære / eg vil ad eins reina þ eñ einusiñe a ullene: lat nu vera þurt a ullene alleina / og lat døgg vera a allre Jordune. * 1. Mos. 18/ 30. 40.

40 Og Gud giørde þad so a þeirre
sømu noott/ ad þar var þurt a ullenne all-
eina / og þar var døgg a allre Jørdunne.

VII. Capitule.

Gedeon fær Sigur yfer Midianitun um.

Þa took * Jerub Baal / þad er
Gedeon / sig æla upp / og allt
foolked sem var med hønum /
og þeir settu sijnar herbwder
hia þeirre uppsprettu Harod/og hann hafþ
de Midianitana her til nordurs fra sier /
fra More hæd i dalnum. * c. 6/ 32.
2 Og Drottenn sagde til Gedeon: Þu
hefur meira foolk / sem er med þier / enn
ad eg skyllde gefa Midian i þeirra hend
ur/ad Israel skyllde ecke(mæ skie)hroosa
sier i giegn mier / og seigia: mijn hønd
hefur frelst mig.
3 So lat þu nu wthroopa fyrer foolk
sens eyrum./ og seigia: * hvør ad er
hræddur og efasamur/ hann snwe aptur/
og flyte sier ærla fra Gileads fialle/Þa
sneru sier aptur af foolkenu twær og tutt
ugu þusunder/og tiju þusunder voru epter.
* 5. Mos. 20/ 8.
4 Og Drottenn sagde til Gedeon:
foolked er enn nu margt / leid þa nidur til
vatnsens / þar vil eg reina þier þad / og
þad skal skie/ umm hvørn eg seige til þijn:
þesse skal fara med þier / hann skal fara
med þier / Enn hvør sa/ sem eg seige umm
til þijn: þesse skal ecke fara med þier /
hann skal ecke fara.
5 Og hann færde foolked nidur til vatn
sens/ og Drottenn sagde til Gedeon: hvør
sem lepur med sinne tungu af vatnenu /
sem hundurenn lepur / þeim skalltu skipa
sier i lage / og hvør sem beiger sig a sijn
knie ad drecka.
6 Þa var þeirra tala / sem høfdu
laped af þeirra hønd til þeirra munns /
þriu hundrud menn / Og þad annad foolk
allt samann beigde sig a þeirra knie / ad
drecka vatned.
7 Og Drottenn sagde til Gedeon: med
þeim * þrem hundrudum manna / þeir
sem hafa laped / vil eg frelsa ydur / og
gefa Midianitana i þijna hønd/ enn allt
þad (annad) foolk / mæ ganga hvør til
sijns stadar. * 1. Sam. 14/ 6.
2. Kron. 14/ 11.
8 Og foolked took vister med sier /
og þeirra læsunur / enn (þa adra) Is-
raelita liet hann alla fara/ hvørn til
sinna tiallda / og hann hijhiellt þeim þr-
em hundrud mønnum/ Og Midianitana
her la nidur fra hønum i dalnum.
9 Og þad skiede a þeirre sømu noo
tt/ad Drottenn sagde til hans: stattu
upp/gack ofann i herbwdernar / þvi eg
hefe giefed þær i þijna hønd.
10 Enn efer þu þig ad fara (einn)
ofann / þa gack þu ofann og Þura þinn
þienare / til herbwdanna.
11 Ad þu kunner heyra / hvad þeir
munu seigia / og þar epter skulu þijn-
ar hendur verda styrktar/ og þu skallt
draga nidur til herbwdanna / Og hann
gieck ofann / hann og Þura hans þien-
are til þess ytsta af stridsmønnunum/
sem voru i herbwdunum.
12 Og Midianitarner og Amaleki
tarner / og allt foolked af austre/haf-
de lagt sig nidur i dalnum/ * sem gras
hoppur i margfiølda / og þeirra wlf-
valldar voru oteliannleger / sem sandur
þar er a siafar-strondu i margfiølda.
* C. 6/ 5.
13 Og Gedeon kom/og sia/þa kunn
giørde einn þeim ødrum einn draum /
og søgdu: sia / mig dreymde einn dra-
um / og sia / ad eitt øskubakad bygg-
braud velltest i Midianitana herbwd-
er / og þa þad kom til tialldsens / þa
sloo þad (þar uppa/)ad þad fiell/ og
þad kastade þvi umm a endunum / og
tialldeð fiell.
14 Þa svarade sa annar og sagde:
þad er ecke annad/ enn Gedeons þess Is-
raelitiska manns Joas sonar sverd:
Gud hefur giefed Midianitana * i han-
ns hønd/ og þær giorvøllu herbwder.
* Es. 9/ 4.
15 Og þad skiede/þa Gedeon heyrde
draumenn kunngiørast/ og hans wtlegg-

ing/ þa tilbad hañ / og kom aptur til
Israels herbwda / og sagde : standed
upp/ þvi Drottteñ hefur giefed Midi-
anitaña herbwder i ydar hønd.
16 Og hañ skipte þeim þrem hund-
rud møñum i þriaa hoopa/ og fieck þe-
im bæsunur i hvørs þeirra hønd / og
toomar krwser/ z blis midt i krwsunū.
17 Og sagde til þeirra : þier skulud
sia epter mier / og so giøra / og siaa /
nær eg kiem til þess ytsta i herbwdun-
um / þa skal þad skie / ad eins sem eg
vil giøra/ so skulud * þier giøra.
* C. 9/ 48.
18 Og nær eg blæs i bæsununa / eg
og hvør sem er med mier/ þa skulud þi-
er og so blæsa i bæsunurnar i kryng-
um þær giørvøllu herbwder / og seig-
iæ: Drottteñs (sverd) og Gedeons.
19 So kom Gedeon og þeir hund-
rad meñ sem voru med hønum til þess
ytsta i herbwdunum / i þeirrar mid-
vaktareñar byriun / þeir høfdu aller
nylega upp sett vakternar / og bliesu i
bæsunurnar/ og sloou krwsunum sam-
añ / sem voru i þeirra høndum.
20 So bliesu þeir þryr hoopar i bæ
sunurnar/ og sloou krwsernar sundur/
eñ þeir hielldu blisunum i þeirra vinst
re hende / og bæsunum i þeirra hægre
hende / til ad blæsa i / og hroopudu :
Drottteñs sverd og Gedeons.
21 Og þeir stoodu hvør a synu
plætse i kryngum herbwdernar / þa
hlupu þær giørvøllu herbwder og þær
æptu og flydu.
22 Og þau þriu hundrud bliesu i
bæsunurnar/ og Drottteñ sette þess *
eina sverd / i moote hinum ødrum / og
þad i þeim giørvøllu herbwdum / og
herbwdernar flydu til Beth-Sitta til
Zeredat / allt til AbelMehola backa
hia Tabath. * 1 Sam. 14/ 20.
23 Og Israels meñ af Naphthali/
og af Asser / og af giørvøllum Ma-
nasse / voru samañkallader / og elltu
Midianitana/
24 Og Gedeon sende bod uppa þad
giørvalla Ephraims fiall/ og liet seig
ia : komed ofañ i moote Midianitun
um/ og iñtaked vatned fyrer þeim/ allt
til BethBara og Jordanar / þa voru
þar samañkallader hvør madur i E-
phraim / og þeir iñtooku vatned allt
til BethBara og Jordanar.
25 Og þeir gripu tvo af Midiani-
taña furstum/ * Oreb og Seb/ og dræ
pu Oreb a þeim klett Oreb / og Seb
dræpu þeir i þeirre pressu Seb/ og þeir
elltu Midianitana/ og færdu Orebs og
Sebs høfud til Gedeon yfer um Jor-
dan. * Ps. 83/ 12. Es. 10/ 26.

VIII. Capitule.

Gedeons Beidne/ Børn og Daude.

Og þeir meñ af * Ephraim
søgdu til hñs: þvi giørder þu
oss þeñañ hlut / ad þu ecke
kallader oss / þa þu reister ad
stryda i moot Midianitunum ? og þeir
þrætkudu hardlega vid hañ. * c. 12/ 1.
2 Og hañ sagde til þeirra : hvad
hefe eg nu giort / sem þier ? eru ecke
Ephraims (vyn-) kvister betre / eñ *
AbiEsers (vyn-) yrkia? * c. 6/ 34.
3 Gud hefur giefed Midianitaña
fursta Oreb og Seb i ydar hønd / og
hvad kuñe eg giøra/ sem þier? þa hañ
hafde sagdt þad ord / þa stilltest þeir-
ra høstugt gied vid hañ.
4 Þegar Gedeon kom til Jordan-
ar / gieck hañ yfer um / og þeir þriu
hundrud meñ / sem voru hia hønum /
sem voru þreitter / og ræku flootkañ.
5 Og hañ sagde til þeirra maña i
* Suchoth: kiæru / giefed þessu foolke
sem eg hefe med mier / nockud braud /
þvi þeir eru þreitter/ ad eg kuñe ellta
Sebah og Zalmuna Midianitaña kon
unga. * 1. Mos. 33/17.
6 Eñ hvør af þm yppurstu i Su-
chot sagde: eru þa Seba og Zalmuna
hønd nu i þiñe hende/ * ad vier skulū
giefa þynū her braud? * 1. Sam. 25/ 11
7 Og Gedeon sagde : nu vel / nær
Drottteñ giefur Seba og Zalmuna / i
myna

mijna hønd/ þa vil eg þreſkia ydar ho-
lld med þyrnum af eydemørkeñe / og
med þyſtlum.
8 Og hañ reiſte þadañ fra til * Pn
uel/og talade til þeirra lijka ſo/og þeir
meñ i Pnuel ſvørudu hønũ/ ſē þr meñ
i Suchoth ſvørudu. * 1. Kong. 12/25
9 Og hañ ſagde og ſo til þeirra
maña i Pnuel / ſeigiande: nær eg kiem
aptur med fride / þa vil eg nidurbrioo-
ta þeñañ turn.
10 Og Sebah og Zalmuna voru i
Karkor/ og þeirra herbuder med þeim/
um fimtan þuſunder/ þeir ſem voru
aller epter orðner af þeim giørvollum
herbudum af þvi foolke i auſtur/ þvi
þeir voru hundrad og tuttugu þuſund
meñ fallner/ ſē kuñu ad draga wt ſverd.
11 Og Gedeon reiſte upp a þeim
veige ſem þeir bwa i tialldbudunum
auſtur fra Nobah/ og Iogbea/og ſloo
þær herbuder / þvi herbudernar voru
ugglauſar.
12 Og Sebah og Zalmuna flijdu/
eñ hañ ellte þa/ og greip þa tvo Mi-
dianiſka konunga Sebah & Zalmuna/og
ſkielfde þær giørvollu herbuder.
13 Þa Gedeon Ioasſon kom fra ſtrij
denu aptur/ adur eñ ſooleñ gieck upp.
14 Þa greip hañ eirn ſvein af þvi
foolke i Suchoth/ & adſpurde hañ/ og
hañ ſkrifade hønum upp þa yppurſtu
i Suchoth/ og þa ellſtu þar af / ſio-
tijger og ſio meñ.
15 Og hañ kom til þeirra maña i
Suchoth & ſagde: ſiaa/hier er Sebah
og Zalmuna/ med hvørium þier ſpott
udud mig/og ſøgdud: er þa Sebah og
Zalmuna hønd nu i þiñe hende/ad vier
ſkulum giefa þijnu foolke / ſem eru
þreitter / brauð?
16 Og hañ took þa ellſtu i ſtadn-
um / og þyrna af eydemørkeñe og þy-
ſtla/ & liet þad foolk i Suchoth faa keñ
ing af þeim.
17 Og þañ turn i Pnuel nidurbra-
ut hañ/og i hel ſloo foolked i ſtadnum.
18 Og hañ ſagde til Sebah & til
Zalmuna: hvijlijker voru þeir meñ/ er
þier ſlooud i hel i Thabor? og þeir ſøg
du: ſem þu/ ſo voru þeir/ hvør epter
eins kongs ſonar hæfe.
19 Hañ ſagde: þeir voru mijner
brædur / miñar moodur ſyner / ſo vijſt
(ſem) Drotteñ lifer / ef þier hefdud
laated þa lifa/ þa villde eg ecke ſlaa yd-
ur i hel.
20 Og hañ ſagde til ſijns frumbor-
na Iether: ſtattu upp/ ſlaa þa i hel /
Eñ ſveirneñ droo ecke ſitt ſverd wt /
þvi hañ ottadeſt/ med þvi hañ var eñ
þa eirn pilltungur.
21 Eñ Sebah og Zalmuna ſagde:
ſtatt þu upp og ſlaa oſſ / þvi ſo ſem
madureñ er / ſo er og hañs magt. So
ſtood Gedeon upp/ og * ſloo Sebah og
Zalmuna i hel/ og took þær ſpeingur/
ſem voru a þeirra ulfallda haalſum.
* Pſ. 83/12.
22 Þa ſagde hvør madur i Iſrael
til Gedeon: drottna yfer oſſ/bæde þu/
og ſo þiñ ſonur/ ſo og þijns ſonar ſon
ur / med þvi þu hefur frelſad oſſ af
þeirra Midianiſka hende.
23 Og Gedeon ſagde til þeirra: eg
vil ecke drottna yfer ydur/ og miñ ſon-
ur ſkal ecke drottna yfer ydur / Eñ
Drotteñ mun drottna yfer ydur.
24 Og Gedeon ſagde til þeirra: ei-
ns hlut" vil eg bidia af ydur: ſierhvør
giefe mier eina ſpaung / af hañs her-
fange/ Þvi þeir høfdu gull-ſpeingur/
med þvi þeir voru Iſmaelitar.
25 Og þeir ſøgdu: vier vilium giar
nañ giefa (þier þær/) og þeir breiddu
eitt klæde wt / og hvør kaſtade þar a
ſpaung af ſijnu herfange.
26 Og þær gull-ſpeingur/ſem hañ
beiddeſt / voru epter vigt / þuſund og
ſio hundrud gyllene/ þ utañ þær ſpeing
ur / og þær kediur / og þau ſkarlats-
klæde/ ſem þeir Midianiſka kongar bꝛ
ru/ og fyrer utañ þær kediur/ſem voru
a þeirra ulfallda haalſum.
27 Og Gedeon giørde þad til * ei-
ns lijf-kirtels/og heingde hañ i ſiñ ſtada

i Ophra / og allur Jsrael drygde hoor
þar / epter þad / og þad vard Gedeon og
hañs hwse ** til eirnrar snoru.
* C. 17/ 5. ** 2. Mos. 23/ 33.
28 So urdu Midianitarner audmiukt
er fyrer Jsraels bornum / og þeir upp-
liptu ecke framar þeirra høfde/og land-
ed var kyrrt* fiorutíu ár/ so leinge Ge-
deon lifde. * c. 5/ 31.
29 Og JerubBaal/ Joads son giecł
burt og bioo i sijnu hwse.
30 Og Gedeon ætte * siøtíger so-
nu/ sem komner voru af hañs lend/ þvi
hañ ætte margar hustrur.
* 2. Kong. 10/ 1.
31 Og hañs hiaa-kona / sem var i
Sichem / hun fædde hønum og svo eirn
son/ og hañ gaf hønum nafn * Abime-
lech. * c. 9/ 1.
32 Og Gedeon Joas son deyde i eirn
re goodre elle/ og var grafeñ i sijns fød-
urs Joas grøf i Ophra / sem heyrde
þeirra * Esriita fødur til. * c. 6/ 11.
33 Og þad skiede/ þegar Gedeon var
daudur / þa sneru Jsraels børn sier/
og drygdu hoor epter Baalim/ og giørdu
sier * BaalBerith til eins guds.
* C. 9/ 4.
34 Og Jsraels børn miñtust ecke
Drottens þeirra Guds/ sem hafde frel-
sad þa af allra þeirra fiandmaña hende
allt um kriñg.
35 Og þeir giørdu ecke myskunsemd
vid JerubBaals / þad er Gedeons hws/
epter allt þad gooda sem hañ hafde giø-
rt vid Jsrael.

IX. Capitule.

Abimelech giørde illa og boorst.

Og * Abimelech JerubBaals son
foor til Sichem / til siña mood-
ur brædra/ og talade til þeirra/
og til allrar siñar moodur fød-
urs hwss ættar / og sagde: * c. 8/ 31.
2 Kiæru/ taled fyrer allra borgaraña
eyrum i Sichem : hvort (helldur mun
þad vera) ydur betra/ad siøtíu meñ/ øll
JerubBaals børn / drottne yfer ydur /
ellegar ad eirn madur drottne yfer ydur ?
miñest og ad eg er ydar bein og ydar hold.
3 Þa toludu hañs moodur brædur /
øll þesse ord um hañ fyrer allra borgar-
aña eyrum i Sichem / og þeirra hiarta
drooſt til Abimelech/ þvi þeir søgdu: hañ
er vor brooder.
4 Og þeir gáfu hønum siøtíger silf
ur peninga af BaalBeriths hwse / og
Abimelech leigde þar med lausingia og
umhleipings meñ/og þeir fylgdu hønum
5 Og hañ kom i sijns fødurs hws /
i Ophra / og i hel sloo sijna brædur /
JerubBaals syne/ * siøtíu meñ a ein-
um steine/Eñ Jotham JerubBaals sa
litle son / var epter / þvi hañ var fal-
eñ. * 2. Kong. 10. 7/ 14.
6 Og aller borgarar af Sichem/og
þad giørvalla Millo hws/ søfnudust/og
geingu burt / og giørdu Abimelech ad
konge/hia Eyre eyk/sem stendur i Sichem.
7 Og þeir gáfu Jotham þad til vit
undar/ og hañ giecł burt / og stie hædst
uppa þad fiall Grisim / og upplipte siñe
raust/ og hrospade / og sagde til þeirra :
heyred mier / þier borgarar i Sichem /
Gud skal og heyra ydur.
8 Trien geingu hastarlega burt til ad
smyria eirn kong yfer sig/ og þau søgdu
til oliu-triesins : vertu kongur yfer oss.
9 Og oliu-tried sagde til þeirra: skal
eg yfergiefa miñ feitleik / fyrer hvørn
madur heidrar gude og mañeskiur i mier/
og ganga burt/ ad sveima yfer triænum?
10 Þa søgdu trien til fykiu-triesens :
kom þu/stioorna yfer oss.
11 Eñ fikiu-tried sagde til þeirra :
skal eg yfergiefa miñ sætleika / og miñ
þañ gooda ávøxt/og ganga burt/ ad svei-
ma yfer triænum?
12 Þa søgdu trien til viin-vidarens :
kom þu / vertu konungur yfer oss.
13 Og viin-vidureñ sagde til þeirra :
skal eg yfergiefa mijna must/ sem gled-
ur gude og mañeskiur/og ganga burt /
ad sveima yfer triænum?
14 Þa søgdu øll trien til þyrne-
buskesens : kom þu / stioorna yfer oss.
15 Og þyrne-buskureñ sagde til tri-
æña: sie þad vijst/ ad þier vilied smyr
ia

ia mig til kongs yfer ydur/ þa komed /
leited ydur trauſts under mijnum ſku-
gga / og vilie þier ecke/ þa kome elldur
af þyrne-Buſkenum / og forkære þeim
Cedrus-triæm af Libanon.
16 Og hafed þier nu giørt riett z
froomlega/ og giørt Abimelech ad kon
ge / og hafed þier giørt vel vid Jerub-
Baal/ og vid hans hws/og hafed þier
giørt vid han ſem han hefur forþient.
17 Ad minn fader hefur hææd ſtrijd
fyrer ydar ſkulld / og ſett * ſig i lijfs-
hættu/og frelſad ydur af þeirra Midi
anita hende. * c. 5/ 18. c. 12/3.
18 Og þier hafed ſtaded upp i moo
te mijns fødurs hwſe i dag / og i hel
ſleiged hans ſyne/ ſiøtijger men a ein-
um ſteine / og giørt Abimelech hans
ambættar ſon ad konge yfer borgarana
i Sichem/af þvi han er ydar brooder.
19 Og hafed þier høndlad riett og
froomlega vid JerubBaal/ og vid ha-
ns hws a þeſſum deige/þa vered glad-
er yfer Abimelech / og han gledie ſig /
han og ſo yfer ydur:
20 Og hafed þier ecke / þa wtkome
elldur af Abimelech/og forkære borgur-
unum i Sichem og Millo hwſe / þar
wtkome og elldur af borgurunum i Si
chem og af Millo hwſe / og forkære
Abimelech.
21 Og Jotham flijde og veik burt /
og gieck til Beer/ og bioo þar fra ſijn-
um broodur Abimelech.
22 Og Abimelech ſtioornade þriu ær
yfer Jſrael.
23 Og Gud ſende eirn illan-vilia
i millum Abimelech og i millum borg
arana i Sichem/þvi borgararner i Si-
chem ſettu ſig upp i moot Abimelech.
24 Ad ſa oriettur/(ſem han hafde
brwkad) i moot þeim ſiøtijger Jerub-
Baals ſonum/ſkyllde koma/ og þeirra
*blood legdeſt a Abimelech þeirra brood
ur/ſem hafde i hel ſleiged þa/og a borg
arana i Sichem/ſem høfdu ſtyrkt ha-
ns hønd/ad hn i hel ſloo ſijna brædur.
* Matth. 23/ 35. C. 27/ 25.
25 Og þeir borgarar i Sichem lietu
ſetia eitt * launſætur epſt a þiallenu/ ſem
rændu hvørn þar ferdadeſt a veigenum
hia þeim. Og þad vard Abimelech til
vitundar gieped. * Joſ. 8 / 2. etc.
26 En Gaal Ebeds ſon kom/og ha
ns brædur/ og þeir geingu yfer til Sich-
em / og þeir men i Sichem treiddu ſig
uppa han.
27 Og geingu wt a morkena /
og yrktu þeirra vijn-garda / og preſſ-
udu / og giørdu ſig liſtuga / og komu
i þeirra guda hws/ og ætu og drucku/ og
bolvudu Abimelech.
28 Og Gaal Ebeds ſon ſagde: hvør
er Abimelech? og hvad er Sichem/ ad
vier ſkylldum þioona honum? er han ecke
JerubBaals ſon / og Sebul hans bijfal
ings madur? þiooned * Hemors Sich-
ems fødurs foolke/ Og hvi ſkylldum vær
þiona honum? * 1. Moſ. 34/ 2.
29 Og eg vilde þetta foolk være und-
er minne hende/ þa villde eg afſetia Abime-
lech / og han ſagde til Abimelech: auk
þinn her og drag wt.
30 Þegar Sebul/ſa ypparſte i ſtadn-
um heyrde Gaals Ebeds ſonar ord / þa
upptendradeſt hans reide.
31 Og ſende bod til Abimelech med
ſvikum/ og liet ſegia: ſiaa/ Gaal Ebeds
ſon og hans brædur/eru komner i Sich-
em/ og ſia / þeir med ſtadnum / hønd-
la haturlega i giegn þier.
32 So ſtilltu þig nu um nooktena /
þu og foolked / ſem er hia þier / og giør
eitt launſætur i morkene.
33 Og þad ſkal ſkie ad morgne / nær
ſoolen geingur upp / þa giør þig ætla
reidubwen og yferfall ſtaden / og ſia /
han og þad foolk / ſem er hia honum ſ
draga wt til þijn / og þu mætt giora vid
han/ ſo ſem þijn hønd finnur uppa.
34 Og Abimelech ſtood upp um nootk
ena/ og allt þad foolk/ ſem var hia hon-
um/ og þeir ſætu um Sichem med fioor-
um flockum.
35 Og Gaal Ebeds ſon droo wt/ og
ſtood fyrer dyrunum a ſtadar portenu. En
Abimelech

Abimelech stood upp / og þad foolk/ sem
var med honum/ aß launsatrenu.
36 Þegar Gaal sa foolked / sagde
hañ til Sebul: sia / þar kiemur eitt foolk
oßst nidur aß fiollunum / Þa sagde Se-
bul til hañs: þu alijtur skuggañ aß fioll
unum sem foolk.
37 Og Gaal talade eñ framar / og
sagde: sia / þar kiemur foolk oßañ mitt
aß landenu/ og eirn flockur kiemur a veig
enum til Ꜳßtanaßañ eykar.
38 Þa sagde Sebul til hañs: hvar
er nu þiñ muñur/ * þu sem sagder: hver
er Abimelech/ ad vier skulum þioona hon
um? er ecke þetta þad foolk / þad sem
þu forakttader? kiære / reistu nu wt / og
berst i moote þvi. * 1. Sam. 11/ 12.
39 Og Gaal droo wt fyrer borgarana
i Sichem / og bardest i moot Abimelech.
40 Eñ Abimelech ellte hañ / so ad
hañ flijde fyrer honum / og þar fiellu
marger slegner allt til portsens dyra.
41 Og Abimelech var i Aruma.
Eñ Sebul wtrak Gaal og hañs bræd-
ur/so ad þeir mattu ecke vera i Sichem.
42 Og þad skiedea/ø drum deige gieck
foolked wt a mørkena / og gæfu Abime-
lech þad til vitundar.
43 Þa tock hañ foolked/og skipte þvi
i þria hoopa/ og giørde eitt * launsat-
ur i mørkeñe/ og sa/ og sia/foolked wt-
gieck aß stadnum / og hañ uppreiste sig i
moot þeim/ og sloo þa. * c. 20/ 29.
44 Og Abimelech og þeir flockar /
sem voru hia honum / yßerfiellu þa/og
stigu iñ fyrer stadar portsens dyr / og
tveir flockar yßerfiellu alla þa/sem voru
a mørkeñe/ og sloou þa.
45 Þa strydde Abimelech i moot stad
num/ þañ sama giørvallañ dag/ og iñ-
took stadeñ / og i hel sloo foolked / sem
þar var i / og nidurbraut stadeñ/ og sade
hañ med sallte.
46 Þegar aller borgararner i þeim
turne i Sichem heyrdu þad / geingu þeir
iñ i festinguna BethElBerith.
47 Og þad kuñgiørdest Abimelech /
ad aller borgarar aß turnenum i Sichem
heßdu samañ saßnad sier.
48 Þa gieck Abimelech upp a þad
fiall Zalmon / hañ og allt foolked/ sem
var hia honum / og Abimelech took exe i
sÿna hond / og hioo eina grein aß triam-
um/ og lypte heñe upp / og lagde hana a
sÿna oxl/ og sagde til foolksens sem var
med honum: * hvad þier sæud eg giørde/
flijted ydur/ giøred so sem eg. * c. 7/ 17.
49 Þa hioo og so allt foolked hver
sÿna grein / og geingu epter Abimelech/
og løgdu þær upp til festingareñar/ og
settu elld a festinguna med þeim / ad og
so aller meñ aß þeim turne i Sichem dey
du/ hier um̃ þusund meñ og kviñur.
50 So foor Abimelech til Thebez /
og settest um̃ Thebez og iñtook hana.
51 Og þar var eirn fastur turn midt
i stadnum/uppa hvern aller meñ og kviñ-
ur / z aller borgarar i stadnum flæddu/ og
lokudu epter sier / og stigu uppa þaked
a turnenum.
52 Þa kom Abimelech til turnsens /
og stridde þar a / og gaß sig til dyrañа
a turnenum/ad hañ villde uppbreña hañ
med ellde.
53 Eñ ein kviña kastade * einu brote
aß einum milnusteine a Abimelechs hoß
ud / og molade hañs hoßud-skiel.
* 2. Sam. 11/ 21.
54 Þa hrcopade hañ hastarlega til
þess sveins/ sem bar hañs vopn/og sag-
de til hañs: drag þitt sverd wt / og sla
mig i hel / ad þeir skule ecke segia um̃
mig: ein kviña sloo hañ i hel / og hañs
sveirn stack hañ i giegn/og hañ deyde.
55 Þegar Israeliterner sau/ ad Abi
melech var daudur / þa gieck hver til
sÿns stadar.
56 So * bitalade Gud Abimelech
þad vonda / sem hañ hafde giørt i moot
sÿnum fødur / þegar hañ i hel sloo sÿna
siotÿu brædur. * c. 1/ 7. Jer. 50/ 29.
57 Og allt þad vonda sem Sichems
meñ (heßdu giørt/)ltet Gud aptur koma
a þeirra hoßud/ og * Jothams Jerub-
Baals sonar bølvan kom yßer þa.
C. 9/ 20.

X. Capitule.

Israels

Israels Doomarar Thola og Jair. Israels Børn plaagast vegna þeirra Afgudadyrkunar af Philisteunum.

Og epter Abimelech uppkom
Thola / Pua son Dodo son-
ar/eirn madur af Isaschar/
ad frelsa Israel/og hañ bioo i
Samir/ a Ephraims fialle.
2 Og dæmde Israel þriu og tutt-
ugu aar/⁊ deyde/⁊ var grafeñ i Samir.
3 Og epter hañ uppstood * Jair
sa Gileadite / og dæmde Israel tvø og
tuttugu aar. *4. Mos.32/41.
4 Og hañ aatte þriaatiju sonu/ sem
ridu a þriatiju * (asna-) folum / og
aatte þriaatiju stade / þa kølludu þeir
Jairs þorp/ allt til þessa dags / sem
(liggia) i Gileads lande. * c. 12/ 14.
5 Og Jair deyde og var grafeñ i
Kamon.
6 Og Israels børn hielldu * fram
ad giøra illt fyrer Drottens augsyn /
og þioonudu ** Baalim og Astha-
roth/og þeim gudum i Syria/og þeim
gudum i Zidon/ og Moabs gudum/ og
Ammons barna gudum/og Philesteaña
gudum/og yfergaafu Drotteñ/og þioo
nudu hønum ecke. * c. 3/ 12. c .4/ 1.
** C. 2/ 13.
7 Þa * uppkendradest Drottens
reide yfer Israel / og hañ sellde þa i
þeirra Philestea hond / og Ammons
barna hønd. *c.2/14. c.3 /8.
8 Og þeir plaagudu og þvingudu
Israels børn a þvi sama aare / aatiaan
aar (plaagudu þeir) øll Israels børn /
sem voru hinumegeñ Jordanar i A-
moritaña lande sem er i Gilead.
9 Og Ammons børn fooru yfer um
Jordan/ ad striida og so i moote Juda/
og i moot BenJamin/ og a moote E-
phraims huse/so ad Israel var þvng
lega þreingdur.
10 Þa * hroopudu Israels børn til
Drottens/og søgdu: vier høfum synd
gad i moote þier/af þvi ad vier høfum
yfergiefed vorn Gud/og þioonad Baa-
lim. * c.3.9/15.c.4/3.
11 Og Drotteñ sagde til Israels bar-
na: hiaalpdu ecke (nockrer) ad Egyptisk-
um/ og ad þeim Amoritum ad Ammons
børnum/ og ad Philisteum/
12 Og Zidonium/og Amalech og Ma
on underþryckt ydur? og þier hroopudud
til miin/⁊ eg frelsade ydur af þeirra hende.
13 Og * þier yfergaafud mig / og
þioonudud ødrum gudum/þar fyrer vil eg ecke
framar frelsa ydur. * 5. Mos. 32/ 16.
14 Ganged burt/og hrooped til þeirra
guda / sem þier hafed utvaled / þeir *
meiga frelsa ydur i ydar þreingingar tiid.
* 5. Mos. 32. 37/38. Jer. 2/ 28.
15 Þa søgdu Israels børn til Drott-
ens : vier høfum syndgad / giør þu vid
oss alldunges / epter þvi sem þad þier er
þocknanlegt/ frelsa oss ad eins nu a þess-
are tiid.
16 Og þeir * køstudu þeim framan-
de gudum burt fra sier/og þioonudu Dro
ttne/og hañ aumkadest vid/ad Israel var
(so) plaagadur. * 1. Mos. 35/ 2.
17 Og Ammons børn urdu samañ-
kølllud/ og settu sijnar herbuder i Gilead/
eñ Israels børn søfnudust/ og settu sijn-
ar herbuder i Mizpa.
18 Og foolked/þeir yppurstu i Gilead
søgdu/sa eine til hins añars: hvor hellst
madur sem byriar ad striida i moot Am-
mons børnum/ skal vera * høfud yfer
øllum þeim / sem bua i Gilead.
* C. 11. 6/ 8/ 9.

XI. Capitule.

Sa Doomare Jephthah.

Og Jephthah sa Gileadite var
ein striids-hetia / og hañ var
eirnrar hoorkonu son/ og Gile-
ad hafde aulad Jephthah.
2 Og Gileads husfru fædde hønum
børn/og þeirrar kviñu børn urdu stoor /
og þau utrraku Jephthah / og søgdu til
hañs: þu * skallt ecke erfa i vors fød-
urs huse/ þvi þu ert eirnrar añarar kvi-
ñu son. * 1. Mos. 21/ 10.
3 Þa flyde Jephthah fra sijnum
brædrum / og bioo i þvi lande Tob / og
þar

þar safnade sier til Jephthah lauſt foo-
lk/ og droou vt med honum.
4 Og pad ſkiede nockrum tijma þar
epter / þa ſtrijddu Ammons børn i moote
Jſrael.
5 Og pad ſkiede / þa Ammons børn
ſtrijddu i moote Jſrael/þa geingu þeir ell
ſtu af Gilead burt/ad ſækia Jephthah/
af þvi lande Tob.
6 Og ſøgdu til Jephthah: kom/ og
þu ſkallt vera vor høfudsmadur/ og vier
viljum ſtrijda i moot Ammons børnum.
7 Og Jephthah ſagde til þeirra ell-
ſtu af Gilead: erud þier þeir/ ſem * hat-
udud mig/ og hafed vtreked mig af mij-
ns fødurs hwſe / og hvi kome þier nu til
mijn af þvi þier hafed þreinging ?
* 1. Moſ. 26/ 27.
8 Og þeir ellſtu af Gilead ſøgdu til
Jephthah: þar fyrer ſnwum vier nu til
þijn aptur/ad þu ſkuler fara med oſſ / og
ſtrijda i moot Ammnos børnum/ og vera
vort * høfud/ jœ allra þeirra/ ſem bwa
i Gilead. * C. 10/ 18.
9 Og Jephthah ſagde til þeirra ell-
ſtu af Gilead : þar ſem þier ſooktud mig
aptur / ad ſtrijda i moot Ammons børn-
um / og Drotteñ gefur þau under mig /
ſkal eg / eg (þa) vera ydar høfud?
10 Þeir ellſtu af Gilead ſøgdu til
Jephthah: Drotteñ ſie tilheyrare i mill
um vor/ef vier ecke ſkulum giøra ſo ſem
þu hefur ſagt.
11 So gieck Jephthah med þeim ell-
ſtu af Gilead/ og foolked ſette hañ yfer
ſig til eins høfuds/og til eins høfdingia/
Og Jephthah talade øll ſijn ord fyrer
Drotteñs augſyn i Mizpa.
12 Þa ſende Jephthah bod til Am̃ons
barna konungs/ z liet ſeigia: * hvad he-
fe eg med þig (ad giøra /) ad þu kiem-
ur til mijn/ad ſtrijda i moot mijnu lande?
* 2. Sam. 16/ 10. C. 19/ 22.
13 Ammons barna kongur ſvarade
Jephthahs bodum: af þvi Jſrael hefur
teked mitt land / þa hañ uppfoor af Æ-
gyptalande fra * Arnon/og allt til Ja-
bok/ og allt til Jordanar/ ſo gef (mier)
þau nu aptur med fride. * 4. Moſ. 21/24
14 Eñ Jephthah ſende eñ framar
bod til Ammons barna konungs.
15 Og ſagde til hañs : ſo ſeiger Je-
phthah : Jſrael hefur ecke teked Moabs
land/ edur Ammons barna land.
16 Þvi þegar þeir fooru upp af Æ-
gyptalande / þa ferdadeſt Jſrael i eydeæ
mørkeñe allt til þeſſ rauda hafs/og kom
til Kades.
17 Og Jſrael ſende * bod til Edo-
mitaña kongs / og ſagde : kiære / lꝏt
mig fara i giegnum þitt land/ eñ Edo-
mitaña kongur (villde) ecke heyra
(þad/) Hañ ſende og ſo til Moabi-
taña kongs/ hañ villde og ecke/ ſo var
Jſrael i Kades. * 4. Moſ. 20/14. etc.
18 Þar epter ferdadeſt hañ i eyde-
mørkeñe / og foor um̃ kring Edomi-
taña land og Moabitaña land z kom
fra ſoolareñar uppgange til Moabi-
taña lands/ z þeir ſettu ſijnar herbwd
er yfer fra Arnon/og komu ecke i Moa
bitaña landamerke/þvi Arnon er Moa
bitaña landamerke.
19 Og Jſrael * ſende bod til Si-
hon Emoritaña kongs/kongſens i Hes
bon/ og Jſrael liet hønum ſeigia: kiæ-
re / lꝏt oſſ fara i giegnum þitt land /
allt til mijns ſtadar. * 4. Moſ. 21/21.
5. Moſ. 2/ 26.
20 Eñ Sihon trwde Jſrael ecke ad
fara i giegnum hañs landamerke / eñ
Sihon ſafnade øllu ſijnu foolke/og þe
ir ſettu ſijnar herbwder i Jahzah / og
hañ ſtrijdde i moote Jſrael.
21 Þa gaf Drotteñ Jſraels Gud
Sihon og allt hañs foolk i Jſraels hø
nd/ og þeir ſloou þa/ So iñtook Jſra-
el til eigeñdooms allt Emoritaña la-
nd/ſem biuggu i þvi ſama lande.
22 Og þeir iñtooku øll Emori-
taña landamerke til eigendooms/ fra
Arnon / og allt til Jabok/ og fra eyde-
mørkeñe/ og allt til Jordanar.
23 So hefur nu Drotteñ / Jſraels
Gud/ burtreked Emoritañ fyrer ſijnu
foolke Jſrael / og þu/ þu villt eignaſt
hañ?

24 Eskylldir þu ecke eiga þad/ sem
þinn gud * Camos hefur læted þier til
eigendooms / og allt þad / sem Drott-
enn vor Gud hefur læted til eigendooms
fyrer oss / þad vilium vier eiga.
* 4. Mos. 21/29. 1. Kong. 11/7.
2. Kong. 23/13.
25 Og nu / kiære goode / ertu betre
enn * Balak Ziphors son/ Moabitanna
kongur ? hefur hann nockurn tijma ætt
þrætu vid Israel / eda fært strijd nock-
urn tijma a moote þeim ?
* 4. Mos. 22/2.
26 Jafnvel þo ad Israel hafe (nu)
bwed i Hesbon / og hennar tilheyrande
(stødum/) og i Aroer og i hennar tilheyr
ande (stødum/) og i øllum stødunum/
sem liggia hia Arnons eignum þriu
hundrud ar / Og hvi frelsudud þier ecke
(þa) a þeim sama tijma ?
27 Og eg / eg hefe eckert syndgad i
moote þier / og þu giører illa vid mig/
ad þu stryder i moote mier: Drottenn
mun dæma/ hann er sem eirn Doomare
i dag i millum Israels barna og i mill
um Ammons barna.
28 Enn Ammons barna kongur heyr
de ecke Jephthahs ordum/ s hann sende
til hanns.
29 Þa kom * Drottens Ande yf-
er Jephthah/ og hann reiste i giegnum
Gilead og Manasse / og reiste i giegn-
um Mizpe / sem liggur i Gilead / og
reiste fra Mizpe / sem liggur i Gile
ad/ i moote Ammons børnum.
* C. 6/34.
30 Og Jephthah hiet Drottne ei-
nu heite/ og sagde: giefer þu Ammons
børn vissulega i mijna hønd/
31 Þa skal þad skie / ad hvad sem
geingur wt af dyrunum a mijnu hwse
mier i moote / nær eg kiem aptur med
fride fra Ammons børnum / þad skal
heyra Drottne til/ og eg vil offra þvi
til eins brenne-offurs.
32 So droo Jephthah framm moo-
te Ammons børnum/ z strijdde i moote
þeim/ og Drottenn gaf þa i hanns hønd.
33 Og hann sloo þa fra Aroer / og
allt til þess madur kiemur til Minnith
tuttugu stade / og allt til vijn-fiallanna
vallar / med einu harla stooru slage /
So urdu Ammons børn audmiukt fyr-
er Israels børnum.
34 Og Jephthah kom til Mizpa/
til sijns hwss / og sia / hanns dootter
gieck wt i moote hønum med trumbum
og med danse/ og hun var su einka/ hann
ætte (annars) af sier hvørke son edur
doottur.
35 Og þad skiede/ þegar hann sa ha
na/ þa reif hann sijn klæde/ og sagde: æ
mijn dootter/ þu hefur miøg nidurbeigt
mig / og þu ert af þeim sem hryggia
mig / þvi eg / eg uppliet minn munn til
Drottens/ * og kann ecke kalla þad apt
ur. * 3. Mos. 27/29.
36 Og hun sagde til hanns: minn fad
er/ hafer þu upplæted þinn munn fyrer
Drottne/ þa giør mier/ so sem þad er
wtgeinged af þijnum munne / med þvi
Drottenn hefur hefndt þijn a þijnum
fiandmønnum/ a Ammons børnum.
37 Og hun sagde til sijns fødurs:
þesse hlutur verde mier (til vilia/) læt
bijda umm mig tvo mænude/ ad eg meige
ganga og fara ofann uppa fiøllenn / og
græta yfer mijnum joomfrwdoome/ eg
og þær sem eru vanar med mier.
38 Og hann sagde: gack burt / og
hann liet hana fara tvo mænude / þa
gieck hun burt / hun og þær/ sem voru
vanar med henne / og griet yfer sijnum
joomfrwdoome a fiøllunum.
39 Og þad skiede/ þegar tveir mænn
uder voru wte/ kom hun aptur til sijns
fødurs/ og hann giørde vid hana epter
sijnu heite / sem hann hafde heited / og
hun kiende ecke mann / Og þad vard ein
venia i Israel:
40 Israels dætur skylldu fara ár-
lega/ til ad ræda vegna Jephthahs þess
Gileadita doottr/ fioora daga umm ared.

XII. Capitule.

Ephraim verdur sleigenn. Israels
Doomarar Ibzan/ Elon og Abdon.

Og hvor madur af * Ephraim var samankalladur / og gieck fram moot nordre / og þeir sögdu til Jephthah : hvi hefur þu fared fram ad strijda i moote Ammons börnum / og ecke kallad oss ad fara med þier ? vier viljum brena þitt hws yfer þier med ellde.
* C. 8/ 1.
2 Og Jephthah sagde til þeirra : eg og mitt foolk/ ætte eina stoora þræ ku vid Ammons börn/ og eg kallade yd ur / en þier frelstud mig ecke af þeirra hende.
3 Þegar eg sæ / ad þu ecke villder hiælpa/ þa * vogade eg mijnu lijfe/og droo fram i moote Ammons börnum / og Drottenn gaf þau i mijna hönd/Og hvi komed þier upp til mijn a þessum deige/ ad strijda i moote mier?
* C. 5/ 18. C. 9/ 17.
4 Og Jephthah safnade öllum mönnum i Gilead / og strijdde i moote Ephraim/ og þeir menn i Gilead slogu Ephraim / af þvi þeir Gileaditar / sem biuggu i millum Ephraim og i millum Manasse / höfdu sagt: þier erud þeir flootkamenn af Ephraim.
5 Og Gileaditarner inntooku Jordan ar vöd fyrer Ephraim/ og þad skiede/ nær þeir flootkamenn af Ephraim sög du: eg vil fara yfer umm/þa sögdu þe ir menn af Gilead til hanns : ertu eirn Ephraite ? og hann sagde: ney.
6 Þa sögdu þeir til hanns: (so) seig/ kiære/Schiboleth/og hann sagde: Siboo leth / og kunne ecke wttala þad rett / so gripu þeir hann / og slogu hann i hel hia Jordanar vödum / og þar fiellu a þeim sama tijma af Ephraim tvær og fiöru tijger þusunder.
7 Og Jephthah dæmde Israel sex ær/ z Jephthah sa Gileadite deyde/ z var grafenn i(einu af)þeim stödum i Gilead.
8 Og epter hann dæmde Ibzan af Bethlehem Israel.
9 Og hann ætte þriatijgu syne/og þria tijgu dætur gaf hann wt / og took þriatijgu dætur til sinna sona utann ad / Og dæmde Israel sio ær.
10 Og Ibzan deyde / og var grafenn i Bethlehem.
11 Og epter hann dæmde Elon sa Sebu lonite/ Israel/Og dæmde Israel tiju ær.
12 Og Elon sa Sebulonite deyde/ og var grafenn i Ajalon i Sebulons lande.
13 Og epter hann dæmde Abdon Hil lels son/sa Pireathonite / Israel.
14 Og hann ætte fiörutiju * syne / og þriatiju sona syne / sem ridu a siötijger(asna)folum/ Og dæmde Isra el ætta ær. * C. 10/ 4.
15 Og Abdon Hillels son/sa Pireatho nite deyde/ og var grafenn i Pireathon i Ephraims lande/a Amalekitanna fialle.

XIII. Capitule.

Samsons Gietnadur og Fæding.

Og Israels born * hielldu fram ad giora illt fyrer Drottens augum / og Drottenn gaf þa i Philisteanna hönd fiörutiju ær. * C. 3/ 12. C. 8/ 33. C. 10/ 6.
2 Og þar var eirn madur af Zora / af þeirra Danita ætt/ og hanns nafn var Manoah / og hanns hustru var ofriooft som/ og fædde ecke.
3 Og Drottens Eingell openberadest fyrer kvinnunne / og sagde til hennar : siá / kiæra/ þu ert ofriooftsom: og fæder ecke/ enn þu skallt verda friooftsom / og fæda eirn son.
4 So/kiæra/vara þig nu/ad þu ecke drecker * vijn/ ei helldur sterkann (dryck/) og ad þu ecke * * eter nockud ohreint.
* 4. Mos. 6/ 3. * * 3. Mos. 11/43/ etc.
5 Þvi siá / þu skallt verda * friooft som / og fæda eirn son / a hvors höfud skal ecke uppkoma * * rak=knijfur/ þvi barned skal vera Guds Nazaræus af (moodur)lijfe/og hann skal byria ad frel sa Israel af Philisteanna hende.
* 1. Mos. 16/ 11. * * 4. Mos. 6/ 5. 1. Sam. 1/ 11.
6 Þa kom kvinnan / og sagde sijnum manne / seigiande : þar kom eirn Guds madur til mijn / og hanns ásijnd var til ad siá/sem eins Guds eingels/mioog hræde leg/

leg / og eg ſpurde han̄ ecke/hvadan̄ han̄ (kom/) og han̄ kun̄giørde mier ecke ſitt nafn.

7 Eñ han̄ ſagde til myn: ſiaa / þu ert frioofſom / og ſkallt fæda eirn ſon / ſo ſkallt þu nu ecke drecka vyn/edur ſterkan̄ (dryck/) og ecke eta nockud ohreint / þvi barned ſkal vera Guds Nazaræus af(moodur)lyfe/in̄ til ſyns dauda dags.

8 Þa bad Manoah til Drottens / og ſagde: æ Drotten̄ / kiære / læt þan̄ Guds man̄ koma eñ nu til ockar/ſem þu wſendir / ad han̄ kuñe kieña ockur hvad vid ſkulum giøra vid barned / ſem ſkal fædaſt.

9 Og Gud heyrde Manoahs rauſt / z Guds Eingell kom aftur til kvin̄un̄ar/ og hun ſat a mørkeñe / eñ heñar madur Manoah var ecke hia heñe.

10 Þa flytte ſier kvin̄an̄/z hlioop/og gaf ſynum mañe þad til vitundar/og ſagde til hans: ſiaa/ ſaa madur openberadeſt fyrer mier/ er kom til myn hiñ dageñ.

11 Þa ſtood Manoah upp / og gieck epter ſiñe huſtru/ og kom til mañſens/og ſagde til hans: ertu ſa madur / ſem talader vid kviñuna? z hū ſagde: (eg er ſa.)

12 Og Manoah ſagde: nær þad kiemur nu/ ſem þu hefur ſagt/hvad a barnſens vyſa og hans verk ad vera?

13 Og Drottens Eingell ſagde til Manoah: fyrer øllu þvi/ ſ eg hefe ſagt til kvin̄un̄ar/ ſkal hun taka ſier vara.

14 Hun ſkal ecke eta af nockru ſem kiemur * af vynſens vynvid / og ecke drecka vyn/edur ſterkan̄(dryck/) og eckert ohreint eta/ allt þad / ſem eg hefe boded heñe/ ſkal hun hallda. * 4. Moſ. 6/3.

15 Og Manoah ſagde til Drottens Eingels: kiære/ * læt oſſ behallda þier/z vier villium tilreida fyrer þig eitt hafur-kid. * c. 6/ 18.

16 Eñ Drottens Eingell ſagde til Manoah: þo ad þu (eñ) hiellder mier/ æte eg (þo) ecke af þynum mat / eñ ef þu villt giøra breñe-offur/þa mattu offra Drottne þvi/Þvi Manoah viſſe ecke/ ad þad var Drottens Eingell.

17 Og Manoah ſagde til Drottens Eingels: * hvad er þitt nafn/ad vid kun̄um pryſa þig nær þad ſkiedur / ſem þu hefur ſagt. * 1. Moſ. 32/ 29.

18 Og Drottens Eingell ſagde til hans: hvi ſpyr þu um̄ mitt nafn? þvi þad er * undarlegt. * Eſa. 9/ 6.

19 Þa took Manoah eitt hafur-kid / og mat-offred / og offrade þvi fyrer Drottne a klettenum/og han̄ giørde þad undarlega / Eñ Manoah og hans huſtru ſaau til.

20 Og þad ſkiede / þegar logeñ foor upp af altarenu til Himinſens / þa for Drottens Eingell upp i logan̄ū af altarenu. þegar Manoah og hans huſtru ſaau þad / þa fiellu þau a þeirra aſioonu til Jardar.

21 Og Drottens Eingell openberadeſt ecke meir fyrer Manoah / og ꝑ hans huſtru/ Þa underſtood Manoah/ad þad var Drottens Eingell.

22 Og Manoah ſagde til ſiñar huſtrur: vid * deyium viſſulega/ þvi vid ſaaum Gud. * c. 6. 22/23. 2. Moſ. 19/21.

23 Eñ hans huſtru ſvarade honum: hefde Drotten̄ haft liſt til ad i hel ſlaa ockur / þa hefde han̄ ecke teked breñe-offred og mat-offred af ockar hende / ei helldur ſynt ockur allt þetta/og ei a þeſſū tyma læted ockur heyra (ſoddan̄) hlute.

24 Og kvin̄an̄ fædde eirn ſon/og kallade hans nafn Samſon/og ſveineñ vox/ og Drotten̄ bleſſade han̄.

25 Og * Drottens Ande hoof ad fram̄knya han̄ i Dans herbudum i millum Zora og i millum Eſthaol.

* Matth. 4/ 1. Luc. 4. 1.

XIV. Capitule.

Samſons Hreiſte og Raadgaata.

Og Samſon gieck ofan til Thimnat/og ſaa eina kvin̄u i Thimnata/af Philiſteaña dætrum.

2 Og þegar han̄ kom upp/ gaf han̄ ſynum fødur og ſiñe moodur til vitundar/ og ſagde: eg hefe ſied eina kviñu i Thimnata af Philiſteaña dætrum/ ſo * taked mier nu þa ſømu til huſtrur.

* 1. Moſ. 34/ 4.

3 Hañs fader og hañs mooder sogdu til hañs: er (þa) eingeñ kviña a medal þiña brædra dætra / og a medal alls mÿns foolks / ad þu geingur þangad ad taka eina hustru * ap þeim oumskornu Philisteum? og Samson sagde til sÿns fødurs: tak mier þessa / þvi hun þocknast mier. * 2. Mos. 34/ 16.

4 Eñ hañs fader og hañs mooder vissu ecke / ad þad var ap Drottne / þvi hañ leitade orsakar ap Philisteunum / og Philistearner stiornudu a þeim sama tÿma yper Israel.

5 So gieck Samson ofañ / og hañs fader og hañs mooder / til Thimnat / og þau komu til Thimnatas vÿn-pialla / og sia / (þa kom) eitt ungt leon oskrande i moote hønum.

6 Og * Drottens Ande kom kroptuglega yper hañ / og hañ sundur reip þad / sem madur slÿtur eitt kid / og (hañ hapde þo) eckert i siñe hende / og hañ gap ecke sÿnum fødur edur siñe moodur til visundar hvad hañ hapde giort. * c. 6/ 34. c. 15/ 14.

7 Og hñ kom ofañ og talade vid kviñuna / og hun * þocknadest Samson. * v. 3.

8 Og nockrum døgum þar epter kom hñ aptur ad taka hana / og hañ gieck ap veigenum / ad sia leoonsens hræ / og sia / þa var eitt bÿplugna sapn i leoonsens kroppe / og hunang.

9 Og hañ took þad i sÿnar hendur / og gieck strax / og ät (þar ap /) og gieck til sÿns fødurs og til siñar moodur / og gap þeim / og þau ätu / Eñ gap þeim ecke til visundar / ad hañ hapde teked hunanged ap lioonsens kroppe.

10 Og þegar hañs fader kom ofañ til kviñuñar / þa giorde Samson þar giestabod / þvi so giordu þeir ungu meñ.

11 Og þad skiede / þegar þeir sau hañ / tooku þeir þriatÿu selskaps brædur / og þeir voru hia hønum.

12 Þa sagde Samson til þeirra: eg vil nu setia ydur eina gätu fyrer / kuñe þier riett wtleggia mier hana a þessum siø brullaups døgum / og fiñed þier þar uppa / þa vil eg giepa ydur þriatÿger skyrtur og þriatÿger * helgedags klæde. * 1. Mos. 49/ 22.

13 Eñ kuñed þier ecke wtleggia mier hana / þa skulud þier giefa mier þriatÿger skyrtur / og þriatÿger helgedags klæde / og þeir sogdu til hañs: set fram þÿna gätu / og lät oss heyra hana.

14 Og hañ sagde til þeirra: þar wtgieck matur ap etandanũ / og þar gieck sætleike ap þeim sterka. Og þeir kuñu ecke wtleggia þa gätu i þria daga.

15 Og þad skiede a þeim siounda deige / sogdu þeir til Samsons hustrur: locka þiñ mañ til / ad hañ wtlegge oss þa gätu / ad vier ecke skulum breña þig og þÿns fødurs hws med ellde / Hafed þier iñbodid oss / ad þier villed eignast oss / edur ei?

16 Þa grieт Samsons hustru fyrer hønum / og sagde: þu ert þo reidur uppa mig / og hepur mig ecke kiæra: þu hepur sett mÿns foolks børnum eina gätu fyrer / og ecke wtlagt mier hana / og hañ sagde til heñar: sia / eg hepe ecke wtlagt mÿnum fødur edur miñe moodur hana / og skyllde eg wtleggia þier hana?

17 Og hun griet fyrer hønum þa siø daga sem þau hielldu brwdkaup / og þad skiede a þeim siounda deige wtlagde hañ heñe hana / þvi hun * þreingde hønum / og hun wtlagde sÿns foolks børnum þa gätu. * c. 16. 16/ 17.

18 Þa sogdu meñerner ap stadnum til hañs a þeim siounda deige / þiir eñ sool eñ gieck nidur: hvad er sætara eñ hunang? og hvad er sterkara eñ leon? þa sagde hañ til þeirra: hepdud þier ecke plægt med mÿnum kalpe / þa hepdud þier ecke funded uppa mÿna gätu.

19 Og Drottens Ande kom kroptuglega yper hñ / og hañ gieck ofañ til Askalon / og sloo þriatÿu meñ ap þeim / og took þeirra nÿ klæde / og gap þeim helgedagsklædeñ / sem wtlogdu þa gätu / og hañ upptendradest i siñe reide / og gieck upp til sÿns fødurs hwss.

20 Eñ Samsons hustru var giepeñ hañs med-broodur / sem hapde vered i selskap med hønum

15. Cap

XV. Capitule.

Samſon gierde þeim Philiſteum Ska
da med nockrum Refum og einum Aſna
Kiælka.

O g þad bar til nockrum døgum
þar epter a hveite kornſkurd-
ar tÿmanum / ad Samſon
heimſookte ſÿna huſtru med
einu hafur-kide / og hañ ſagde : eg vil
ganga til miñar huſtrur iñ i herberg-
ed/ og heñar fader villde ecke leifa høn
um ad koma iñ.
2 Og heñar fader ſagde : eg ſagde
endelega / ad þu værer viſſulega reidur
vid hana / Og eg gaf * þÿnum med-
broodur hana/ Er ecke heñar yngre ſyſt
er frÿdare eñ hun ? læt hana nu vera
þÿna fyrer þeſſa. * c. 14/ 20.
3 Þa ſagde Samſon til þeirra: eg
er þetta ſiñ ſaklaus framar eñ Phili-
ſtearner/ þo eg giøre þeim ſkada.
4 Og Samſon gieck þadañ/ & veidde
þriu hundrud refa / og took blis / og
ſnere hala i moote hala / og batt eitt
blis midt i millum tveggia hala.
5 Og ſette elld i bliſeñ / og ſlepte
þm̃ lauſum a medal Philiſteaña ſtand
ande korns/ og ſette elld i bindeneñ/ og
i þad ſtandande (korn/) og i vÿn-fiøll
eñ/ og i oliu-trien.
6 Þa ſøgdu Philiſtearner: * hvør
hefur þetta giørt ? og þeir ſøgdu :
Samſon þeſſ Thimnitas mægur/ af
þvi hañ took hañs huſtru / og gaf ha
ñs med-broodur hana. Þa fooru Phili
ſtearner upp / og brendu hana og heñ-
ar fødur med ellde. *. c. 6/ 29.
7 Eñ Samſon ſagde til þeirra :
villdud þier ſo giøra ? þo vil eg hefna
mÿn a ydur/ og þar epter læta af.
8 Og hañ ſloo þa ſtoort ſlag (bæde)
a miadmernar og a læreñ / og foor of-
añ og bioo uppa þeim klett Etam.
9 Þa fooru Philiſtearner upp / og
ſettu ſÿnar herbwder i Juda/ og dreifd
uſt wt i Lechi.
10 Og Juda meñ ſøgdu : þvi erud
þier farner upp i moote oſſ ? og þeir
ſøgdu: vier erum komner upp ad binda
Samſon / ad giøra vid hañ / ſo ſem
hañ hefur giørt vid oſſ.
11 Þa ofañfooru þriær þuſunder
mañs af Juda til þeſſ efſta a þeim
klett Etam / og ſøgdu til Samſon :
veitſtu ecke / ad Philiſtearner ſtioorna
yfer oſſ / og * hvi hefur þu giørt þe-
tta i moote oſſ ? og hañ ſagde til þei-
rra: ſem þeir giørdu vid mig / ſo hefe
eg giørt vid þa. *1. Moſ. 20/9.
12 Og þeir ſøgdu til hañs: vier er-
um ofañkomner til ad binda þig / til
ad giefa þig i Philiſteaña hønd.
Og Samſon ſagde til þeirra : ſveried
mier/ ad þier vilied ecke yferfalla mig.
13 Og þeir ſøgdu til hañs/ ſeigian-
de: ney / eñ vier vilium vÿſt binda þig/
og giefa þig i þeirra hønd/ og vÿſt ecke
ſlá þig i hel / og þeir bundu hañ med
tveimur nÿum reipum / og færdu hañ
upp af klettinum.
14 Þegar hañ kom til Lechi / þa
gløddu Philiſtearner ſig vid hañs (til-
komu.) Eñ Drotteñs Ande kom krøpt
uglega yfer hañ/ og þau reip/ ſem voru
um̃ hañs arma/ urdu ſem þrædur/ ſem
er brendur af ellde / og hañs bønd um̃
hañs hendur drefnudu.
15 Og hañ fañ eirn nÿañ aſna-
kiælka/ og wtriette ſÿna hønd/ og took
hañ/ og ſloo þar med þuſund meñ.
16 Og Samſon ſagde: med einum
aſna-kiælka (hefe eg ſleiged) eirn hoop/
(iæ) tvo hoopa/ med einum aſna-kiæl
ka hefe eg ſleiged þuſund meñ.
17 Og þad ſkiede/ þegar hañ hafde
ſagt þad wt / þa kaſtade hñ kiælkanū
wr ſiñe hende / og kallade þañ ſama
ſtad Ramath Lechi.
18 Eñ þegar hañ þyrſte ſærlega /
kallade hañ a Drotteñ / og ſagde: þu
hefur giefed þetta ſtoora hiælpræde
fyrer þÿns þienara hønd / eñ nu mæ
eg deyia af þorſta/ og falla * i þeirra
oumſkoreña hendur. * 1. Sam. 31/4.
19 Þa klauf Gud jaxleñ ſem var i

kialkanum / og þar wtgieck vatn af
honum / og hann drack/ og * hans an-
de kom aptur/ og hann hiellst vid lijfed/
Þar fyrer kallade hann þess nafn En-
Hakore / sem er i Lechi/ inn til a þennan
dag. * 1. Sam. 30/12.
20 Og hann * dæmde Israel i Phili-
steana tijd tuttugu aar. * c. 16/31.

XVI. Capitule.

Samsons For til eirnrar Skiækiu / og Daude.

Og Samson gieck til Azza / og
sa þar eina kvinnu/ eina skiæ-
kiu/og gieck inn til hennar.
2 So þad var sagt til þeir
ra Azzita: Samson er komenn hijngad/
Og þeir geingu um kring/og sætu um
hann þa giorvalla nott i stadar-port-
enu/ og hielldu sig kyrra/ þa giorvalla
nott / og sogdu: nær ed verdur liost
a morgun/ vilium vier sla hann i hel.
3 Og Samson laa allt til mid-nætt-
is/ so stood hann upp um mid-nætte/og
took um hurdernar a stadar-portenu /
og um bæda stoolpana / og lipte
þeim upp med slagbrondunum/og lag-
de þa a sijnar herdar / og bar þa upp
til þess efsta a fialled/ sem er gagnva-
rt Hebron.
4 Og þad skiede þar epter / ad hann
fieck og elsku til eirnrar kvinnu hia þui
læk Sorek/og hennar nafn var Dalila.
5 Og þeir Philisteana hofdingiar
komu upp til hennar / og sogdu til henn-
ar: * fanga hann med ordum/ og sia/
hvar i hann hefur soddann stooran sty-
rk/og hvar med vier kunnum verda hon
um megtuger/og vier vilium binda hann/
til ad plaaga hann/ og vier vilium giefa
þier / hvor þusund og hundrad silfur-
(peninga.) * c. 14/15.
6 Og Dalila sagde til Samson :
kiære / laat mig vita hvar i þinn stoore
styrkur er / og hvar med þu kant bind-
ast/ad madur kunne plaaga þig.
7 Og Samson sagde til hennar : ef
madur bindur mig med sio grænum strei
ngium/sem eru ecke ordner þurrer/ þa
verd eg vanmegna og verd sem ein (onn-
ur) manneskia.
8 Þa færdu Philisteana hofdingiar/
upp til hennar sio græna streinge/sem ecke
voru þurrer/og hun batt hann med þeim.
9 Og hann sem um sat/ var hia he-
nne i herbergenu. Og hun sagde til ha-
ns: þeir Philistear yfer þig/Samson/
Enn * hann sundur rickte streingiunum/
sem einum þræde med blaarþrædum /
(um þvert/) nær hann kiennir elldsens/og
hans styrkur vard ecke augliooß.
* C. 15/ 14.
10 Þa sagde Dalila til Samson :
sia/þu hefur gabbad mig/ og sagt lijge
fyrer mier/ kiære/laat mig nu vita hv-
ar med þu kant ad bindast.
11 Og hann sagde til hennar : ef þeir
binda mig fast med nyum reipum/hvar
med ecke er framed verk / þa verd eg
veiklegur / og verd sem ein (onnur)
manneskia.
12 Þa took Dalila ny reip / og batt
hann þar med / og sagde til hans : Phili-
stearner yfer þig / Samson/ og hann sem
umsat var i herbergenu /og hann slett þau
sundur af sijnum ormum/sem eirn þræd.
13 Og Dalila sagde til Samson :
hefur þu enn nu gabbad mig / og sagt
lijge fyrer mier ? laat mig þo vita hvar
med þu kant bindast / Og hann svarade
henne : ef þu vefur mijnum sio hofud-
lockum um vefiar-stongena.
14 Og hun feste þa vid med nagla /
og sagde til hans : Philistear yfer þig/
Samson / enn hann vaknade upp af sijn-
um svefne/og foor burt med vefiar-hæl-
enn og med (vef-)stongena.
15 Og hun sagde til hans : hvornenn
kantu segia/ad þu hafer mig kiæra/ med
þui þitt hiarta er þo ecke med mier ? nu
hefur þu þrisvarsinnum gabbad mig / og
ecke laated mig vita/ hvar i þinn stoore
styrkur er.
16 Enn þad skiede/ þegar hun * þiæ-
de hann alla daga med sijnum ordum/og
plaagade hann / þa vard hans saal þreytt
allt

allt til dauda. * c. 14/17.
17 Og hañ uppliet fyrer heñe sitt
giorvallt hiarta/ og sagde til heñar: þar
kom ecke rak-knijfur a mitt hofud / þui
eg er Guds Nazaræus fra miñar moodur
lijfe/ ef eg rakadest/ þa vike miñ styrkur
fra mier / ad eg yrde vanmattugur / og
yrde sem allar adrar mañeskiur.

18 Þa Dalila sa/ ad hañ hafde op-
enberad heñe allt sitt hiarta / þa sende
hun / og liet kalla Philisteaña hofding-
ia/ og seigia: komed þetta siñ upp/ þui
hañ hefur openberad mier allt sitt hiar-
ta. Þa komu Philisteaña hofdingiar
upp til heñar/ og færdu peningana i þeir
ra hende.

19 Og hun liet hañ sofa a sijnum
knium/ og kallade a mañeñ / og liet raka
hañs sio hofud-locka burt/ og took til ad
plaga hañ / þa var hañs styrkur vikeñ
fra honum.

20 Og hun sagde: Philistearner yf
er þig/ Samson / og hañ vaknade upp
af sijnum svefne/ og sagde: eg vil ganga
wt/ so sem eg hefe optar giort / og slijta
mig lausañ / og hañ visse ecke/ ad Drott-
eñ var vikeñ fra honum.

21 Eñ Philistearner gripu hañ / og
stungu hañs augu wt/ og færdu hañ of-
añ til Azza / og bundu hañ med (tveim-
ur) kopar-hleckium / og hañ malade i
fangaraña hwse.

22 Og hañs hofud-haar tooku ad
spretta/ þar sem hañ var rakadur.

23 Eñ þegar Philisteaña hofding-
iar soffnudust ad offra til þeirra guds *
Dagon einu stooru offre / og ad giora sig
glada / þa sogdu þeir : vor gud hefur
gefed vorn fiandmañ Samson i vora
hond. * 1. Sam. 5/ 2.

24 Þegar foolked sa hañ/ þa lofudu
þeir þeirra gud/ þui þeir sogdu: vor gud
hefur gefed vorn fiandmañ i vora hond/
og þañ / sem fordiarfade vort land / og
sem sloo marga i hel af oss.

25 Og þad skiede / þa þeir * voru
hiartañlega glader / sogdu þeir : kalled
a Samson ad hañ kuñe leika fyrer oss /
Þa kolludu þeir Samson af fanga-hw-
senu/ og hañ liek fyrer þeim/ og þeir settu
hañ i millum stoolpaña. * c. 19/ 6.

26 Eñ Samson sagde til þess sveins
sem leidde hañ vid sijna hond: lattu mig
(fara/) og lat mig þreifa a þeim stoolp-
um/ sem hwsed stendur a/ ad eg kuñe ha-
lla mier upp til þeirra.

27 Og hwsed var fullt af moñum
og kviñum / þar voru og aller Philiste-
aña hofdingiar / og uppa þakenu / hier
uñ þriu þusund meñ og kviñur / sem
sau til / hvorneñ Samson liek.

28 Eñ Samson kallade a Drott-
eñ/ og sagde: Drotteñ/ Drotteñ/ kiæ-
re/ minstu mijn/ og kiære/ * styrk mig
(þo/) o Gud/ a þessare tijd/ ad eg kuñe
vijst einusiñe hefna mijn til gagns a
Philisteunum/ fyrer beggia miña aug-
na skulld. * Judith. 13. 6/ 9.

29 Og Samson greip uñ þa tvo
midstoolpa a hvoriñ hwsed var sett/ z
studde sig þar vid / sa eine var i hañs
hægre/ og sa añar i hañs vinstre hende.

30 Og Samson sagde : mijn sal
deyie med þeim Philisteum/ og hañ bei-
gde sig med magt/ þa fiell hwsed a hofd
ingiana og a allt foolked/ sem þar var
iñe/ so ad þeir daudu voru fleire / sem
hañ drap / þa hañ deyde / eñ sem hañ
drap i sijnu lijfe.

31 Þa komu hañs brædur ofañ/ og
hañs fodurs giorvallt hws / og tooku
hañ upp/ og færdu hañ upp/ og groofu
hañ i millum * Zora og Esthaol / i
hañs fodurs Manoahs grof/ og hañ/
hañ dæmde Israel tuttugu aar.
* C. 13/ 25.

XVII. Capitule.

Michæ Mooder liet eirn Gull-Smid
giora eitt wtskored og steypt Bilæte.

Og þar var eirn madur af E-
phraims fialle/ og hañs na-
fn var Micha.

2 Og hañ sagde til siñar
moodur : þeir þusund og hundrad silf-
ur-(peningar/) sem eru tekner fra þi-
er / vegna hvorra þu / þu bolvader /

eirnen ꝛ ſagd^r i mine æheyrn: ſiaa/ þeir
peningar eru hia mier/ eg/eg hefe teked
þa. Þa ſagde hans mooder: bleſſadur
vertu minn ſon fyrer Drottne.
3 So gaf hann ſine moodur þa þu-
ſund og hundrad ſilfur-(peninga) apt-
ur/og hans mooder ſagde: eg hefe vÿſt
helgad Drottne þa peninga fra mine
hende til mÿns ſonar/ til ad giøra eitt
wtſkored og ſteypt (bÿlæte/) þar fyrer
gief eg þier þa nu aptur:
4 En hann gaf ſine moodur pening-
ana aptur/ Þa took hans mooder tvo
hundrud ſilfur-(peninga/) og fieck *
(gull-)ſmidnum þa/og hann giørde þa
ad einu wtſkornu og ſteyptu (bÿlæte/)
og þad var i Micha hwſe. *Eſ. 40/19
5 Og ſa madur Micha/ ætte eitt
guds hws/ ꝛ giørde eirn lÿf-kyrtel/ og
bÿlæte/ og fyllte eina af ſinna ſona hø-
nd/ ad hann vard hans preſtur.
6 A þeim ſama tÿma var eingenn *
konungur i Iſrael/ hvør giørde hvad
hønum þootte riett. * c. 18/1. etc.
7 Og þar var ein ung(perſoona)af
Bethlehem Iuda/af Iuda ætt/ꝛ hun v^r
eirn Levite/og hann var þar framande.
8 En ſa madur var reiſtur af þeim
ſtad Bethlehem Iuda/ ad ferdaſt hvørt
hann kunne/og þegar hann kom a Ephra
ims fiall allt til Micha hwſs/ ad fa-
ra ſinn veg.
9 Þa ſpurde Micha hann: hvadann
kiemur þu? og hann ſagde til hans: eg
er eirn Levite af Bethlehem Iuda/ og
eg ferdaſt ſo þangad/hvørt eg kann.
10 Þa ſagde Micha til hans: vert
hia mier og vertu minn fader og preſt-
ur/ og eg vil giefa þier hvørt ær tÿu
ſilfur-peningia/ og tilheyreleg klæde/
og þÿna fædu/ꝛ Leviten gieck þangad.
11 Og Leviten gieck ad þvi ad vera
hia mannenum/og ſu unga perſoona
var hønum ſem eirn af hans ſonum.
12 Og Micha fyllte Levitans hø-
nd/ ad ſa unge madur vard hans preſt
ur/og var i Micha hwſe.
13 Og Micha ſagde: nu veit eg ad
Drottenn mun giøra vel vid mig/ med
þvi eg hefe þann Levita fyrer preſt.

XVIII. Capitule.

Danitarner vinna Lais.

A þeim sømu dogum var * eing
enn konungur i Iſrael/ og a
þeim ſømu døgum leitade
Danitana kynkvÿſl ſier eins
arfs/ hvar þeir kynnu bwa/ þvi þeim
var ecke enn þa til þeſſ dags tilfallenn
arfur a medal Iſraels kynkvÿſla.
* C. 17/6. C. 19/1. C. 21/25.
2 Og Dans børn wtſendu af þeir-
ra ætt fimm menn/jaa fra þeirra ytſta/
ſtrÿds færa menn/ af Zora og af Eſt-
haol/ til þeſſ ad nioosna um landed/
og ad athuga þad koſtgiæfelega/ og
þeir ſøgdu til þeirra: reiſed burt/ at-
huged landed/ og þeir komu a Ephra-
ims fiall allt til Micha hwſs/og voru
þar um nootena.
3 Og þa ſtund þeir voru hia Micha
hwſe/ þa þecktu þeir þeſſ * unga Le-
vita rauſt/ og geingu odrumeigenn/ ꝛ ſøg
du til hans: hvør hefur fært þig hÿng-
ad? og hvad giører þu hier? og hvad hef
ur þu hier? * c. 17/7.
4 Og hann ſagde til þeirra: ſo og ſo
hefur Micha giørt vid mig/ og hefur
leigt mig/ og eg er ordenn hans preſtur.
5 Og þeir ſøgdu til hans: kiære/
ſpyr Gud ad/ ad vier kunnum vita/ hvørt
vor vegur/ ſem vier ferdunſt a/mune ver-
da luckulegur?
6 Og preſturenn ſagde til þeirra: reiſ-
ed med fride/ ydar vegur ſem þier ferdeſt
a/ er riettur fyrer Drottne.
7 Þa geingu þeir fimm menn/ og komu
til Lais/ og ſaau þad foolk/ ſem þar var
i/ bwa ugglauſlega/(jaa/)roolega og
ugglauſt/ epter þeirra Zidonia vÿſu/
og þar var eingenn/ ſem laſtade nockurn
hlut i landenu/ ſem hafde magt ad fyrer
bioođa (nockud/) og þeir voru laangt fra
þeim Zidonium/ og høfdu eckert ad ſÿſla
med foolk.
8 Og þeir komu til þeirra brædra i
Zora og Eſthaol/ og þeirra brædur ſøg-
du til

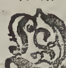
du til þeirra: hvad seiged þier?
9 Og þeir sogdu: upp/ lætum oss fara
upp til þeirra/ þvi vier hofum sied land-
ed/ og sieꝛ/ þad er harla gott/ og þier þeig
ed? vered ecke later til ad reisa/ til ad ko-
ma/ ad eignast landed.
10 Nær þier komed/ þa munud þier
koma til eins ohults foolks/ og landed er
vÿdt og breidt/ þvi Gud hefur giefed þad
i ydar hond/ (soddañ) eirn stadur hvar
ongvañ hlut vantar sem a Jordune er.
11 Þa reistu þeir þadañ fra Dans
ætt fra Zora/ og af Esthaol/ sex hund-
rud meñ/ vopnader med striids-vopnum.
12 Og þeir reistu þangad upp/ og
settu sijnar herbuder i KiriathJearim i
Juda/ Þar af kolludu þeir þañ sama
stad/ Dans herbuder/ allt til þess a þeñ
añ dag/ siꝛ/ hañ er bak vid Kiriath-
Jearim.
13 Og þeir framgeingu þar fra uppa
* Ephraims fiall/ og komu til Micha
hws. * c. 17/ 1. c. 18/ 2.
14 Þa svorudu * þeir fim̄ meñ/ sem
voru wtgeingner til ad niosna um̄ þad
land Lais/ z sogdu til þeirra brædra: vited
þier/ ad (hier) er i þessu hwse ** eirn
lijf-kyrtell/ z lijknesktur/ og eitt wtskored
og steipt (bijlæte?) og vited nu/ hvad þier
skulud giora. * v. 2. ** c. 17. 4/ 5.
15 Og þeir fooru þar iñ/ og komu til
þess unga Levita hwss/ i Michæ hwse/
og heilsudu honum.
16 Eñ þeir sex hundrud vopnader
med þeirra striids-vopnū/ sem voru af Da
ns bornum/ stoodu fyrer portsens dyrum.
17 Og * þeir fim̄ meñ/ sem voru wt
farner/ til ad niosna um̄ landed/ geingu
upp/ jæ þeir geingu þangad iñ/ (og) too-
ku þad wtskorna (bijlæte/) og lijf-kyrtel-
eñ/ og lijknesktiurnar/ og þad steypta (bij
læte/) Og prestureñ stood fyrer ports dyr
unum/ og þeir sex hundrud vopnader meñ
med striids-vopnum. * v. 2/ 14.
18 Þa þeir voru komner i Michæ
hws/ og hofdu burt teked þad wtskorna
(bijlæte/) z lijf-kyrteleñ og lijknesktiurn-
ar/ og þad steypta (bijlæte/) Þa sagde
presturеñ til þeirra: hvad giored þier?
19 Þeir svorudu honum: þeig/ hallt
þijnum muñe aptur og far med oss/ og
vert vor fader og prestur/ er þad (þier)
betra/ ad þu siert prestur i eins mañs
hwse/ ellegar ad þu siert prestur fyrer ein
um kynþætte og fyrer eirnre ætt i Jsrael?
20 Og þad fiell prestenum/ og hañ
took lijf-kyrteleñ/ og lijknesktiurnar/ og
þad wtskorna (bijlæte/) og foor med
foolkenu.
21 Og þa þeir sneru vid/ og fooru bu-
rt/ þa sendu þeir þau smæu born z kvik
fienadeñ/ og hvad þeir hofdu dijrmætt/
burt undañ sier.
22 Þegar þeir voru længt fra Micha
hwse/ þa voru þeir meñ sem voru i hws-
enu/ hia Micha hwse safnader/ og sook-
tu hart epter Dans bornum.
23 Og þeir hroopudu a Dans born/
hvor ed sneru þeirra andlitum til baka/
og sogdu til Micha: hvad vantar þig/
ad þu ert samañsafnadur?
24 Og hañ svarade: þier hafed tek-
ed mijna gude sem eg hafde giort/ og
presteñ/ og reist burt/ og hvad hefe eg
(nu) meira? og hvar fyrer seiged þier til
mijn: hvad (vantar) þig?
25 Þa sogdu Dans born til hañs:
læt þijna raust ecke heyrast hia oss/ ad
reidar þiooder skule ecke yfirfalla ydur/
og þu skuler tapa þijnu lijfe og þijns
foolks lijfe.
26 So geingu Dans born þeirra
veg/ Og Micha sæ/ ad þeir voru hon-
um ofur sterker/ og hañ snere vid/ og
kom aptur til sijns hwss.
27 Eñ þeir/ þeir tooku þad/ sem
Micha hafde giort/ og presteñ/ sem hañ
hafde/ og komu yfer Lais/ yfer eitt roo
legt og uggalaust foolk/ og sloou þa med
beittu sverde/ og brendu stadeñ med ellde.
28 Og þar var eingeñ/ sem hiælp-
ade (þeim/) þvi hañ var langt fra Zi-
don/ og hafde ongva hondlan vid foolk/
z hñ var i dalnū/ sē er hia Beth Rechob/
So bygdu þeir stadeñ/ z biuggu þar i.
29 Og kolludu stadarens nafn *

Dan/

Dan/ epter Dans þeirra fødurs nafne/
sem var fæddur Israel/ eñ stadarens na-
fn var fyrst Lais. * Jos. 19/ 47.
30 Og * Dans børn uppreistu sier
þad wtskorna (bijlæte/) og Jonathan
Gersons son/ Manasse sonar/ hañ og
hañs børn voru prestar fyrer þeirra
Danita ættkvijslum/ allt til þess tijma
þeir voru flutter af landenu.
* 1. Kong. 12/28. etc. 2. Kong. 17. 16/29.
31 So settu þeir a medal sijn Micha
wtskored (bijlæte/) sem hañ hafde giø-
rt alla þa daga / sem Guds hws var
i Silo.

XIX. Capitule.

Eins Levitisks Mañs Hiaa-Konu
verdur aumlega med fared i Gibea.

Og þad skiede a þeim sømu døg-
um / ad þar var * ecke kon-
ungur i Israel / og þar var
eirn Levitiskur madur / sem
ferdadest hia Ephraims fialls sijdu /
og hafde teked sier eina hiaa-kviñu til
husfrur af Betlehem Juda. * c. 17/ 6.
2 Og þegar hañs hiaa-kviña haf-
de drijgt hoor hia hønum/ giеck hun fra
høñu til sijns fødurs hws i Bethle-
hem Juda / og var þar fiøgra maan-
ada tijma.
3 Og heñar madur took sig upp/ og
reiste epter heñe / ad hañ villde tala *
vingiarnlega vid hana / ad sækia hana
til baka / og hañ hafde eirn svein / og
eitt par asna med sier/ og hun leidde hñ
iñ i sijns fødurs hws/ Og þegar kviñ
uñar fader sa hañ/ vard hañ gladur /
og medtook hañ. * 1. Mos. 34/ 3.
4 Og hañs maagur/ kviñuñar fad-
er/ hiellt hønum/ ad hañ var hia høn-
um i þriaa daga / og þeir aatu og dru-
cku/ og voru þar um̄ nootkena.
5 Og þad skiede/ a þeim fioorda dei-
ge tooku þau sig aarla upp / og hañ
stood upp til ad ferdast/ Þa sagde kviñ
uñar fader til sijns maags : endurnær
þitt hiarta med einu stycke brauds/ og
þar epter meige þid reisa.
6 Og þeir settu sig/ og aatu bæder
til samans og drucku / Þa sagde þeirr-
ar ungu kviñu fader til mañsens: kiæ-
re/ bijd/ og vert þessa noott af/ og gled
þitt hiarta.
7 Og madureñ stood upp ad reisa/ z
hañs maagur neydde hañ/ og hañ snere
um̄ og var þar um̄ noottena.
8 Og þañ fimta dag ad morgne /
took hañ sig aarla upp/ til ad reisa/ þa
sagde þeirrar ungu kviñu fader : kiæ-
re/ endurnær þitt hiarta/ og þau tøfdu
allt til þess mootaftne/ z þau aatu bæde.
9 Og madureñ took sig aarla upp /
til ad reisa/ hañ og hañs hiaa-kona/ og
hañs sveirn/ Eñ hañs maagur/ þeirr-
ar ungu kviñu fader / sagde til hañs :
sia/ kiære/ dagureñ er lideñ burt/ og þad
er kvolld / kiære / vertu þessa noott af /
Sia / dagureñ er a enda/ vert hier i noott/
og gled þitt hiarta / og a morgun kuñed
þier standa aarla upp/ til ydars vegar/ og
þu kant reisa til þijns heimeles.
10 Þa villde madureñ ecke vera um̄
noottena / helldur took sig upp/ og reiste
burt/ og komst giegnt Jebus/ þad er Jeru
salem og eitt par asna sødladra med høn
um/ og hañs hiaa-kona med hønum.
11 Þegar þau komu til Jebus/ þraut
dageñ miøg / og sveirneñ sagde til sijns
herra : kiære/ reis aafram/ og laat oss fa-
ra þangad/ til þessa Jebusitaña stadar/
og verum þar i noott.
12 Þa sagde hañs herra til hañs :
vier vilium ecke fara þangad til eins fra
mande stadar / sem ecke er af Israels
børnum / eñ vier vilium fara iñ yfer til
Gibea.
13 Og hañ sagde til sijns sveins :
far / og vier vilium komast aafram til
eins af stødunum / og vera i noott i Gi-
bea ellegar i Rama.
14 Og þau fooru aafram / og ferd-
udust/ og sooleñ giеck nidur fyrer þeim/
þegar þau voru hart nær hia Gibea /
sem heyrer BenJamin til.
15 Og þau fooru af veigenum þan
gad / ad koma ad vera nootkena * i
Gibea/ z þegar hañ kom iñ/ sette hañ
sig

sig a gøtuna i stadnum / þvi þar var
eingen̄ / sem medtook þau til hwss ad
vera um̄ noottena. * c.20/4. etc.
16 Og sia/ þa kom eirn gamall mad
ur fra sijnu ervide af mørken̄e um̄
kvøllded / og maduren̄ var af Ephra-
ims fialle/og han̄ var framande i Gi-
bea/ En̄ foolked i þeim stad voru Je-
mini børn.
17 Og þegar han̄ upplipte sijnum
augum/ og sa þan̄ vegfarande man̄ a
stadarens gøtu / sagde sa gamle mad-
ur : * hvert villtu burt / og hvadan̄
kiemur þu? * 1. Mos. 16/8.
18 Og han̄ sagde til han̄s : vier rei-
sum burt yfer fra Bethlehem Juda/
allt til Ephraims fialls hlijda / hvad-
an̄ eg er / Og eg reiste til Bethlehem
Juda/og eg fer nu til Drottens hwss/
og þar er eingen̄/ sem medtekur mig
til hwss.
19 Vier høfum bæde halm og food
ur handa vorum øsnum / so og braud
og vijn handa mier/og þin̄e þioonustu
kvin̄u/og handa sveinenum/sem er med
þijnum þienara / oss vantar ecke nock-
urn hlut.
20 Og sa gamle madur sagde : *
fridur sie med þier / ia allt hvad þig
vantar / (þad skalltu fin̄a) hia mier/
þu skallt vijst ecke vera i noott a gøt-
un̄e. * c. 6/23.
21 Og han̄ leidde han̄ i sitt hws/og
gaf han̄s øsnum foodur / og þeir þvo-
du þeirra fætur/ og atu og druncku.
22 Þegar þeirra hiørtu voru glede
full/ sia þa/ þeir * lijder af stadnum/
men̄erner / (sem voru) arger skalkar /
um̄kringdu hwsed/ z stoodu uppa dyrn-
ar/og søgdu til þess gamla man̄s /sem
var hwsboonde / seigiande : leid þan̄
man̄ wt/ sem kom i þitt hws/ad vier
kun̄um kien̄a han̄s. * 1. Mos. 19/ 4.
23 En̄ sa madur sem var hwsboon
de/gieck wt til þeirra/og sagde til þeir
ra: * ney / mijner brædur / giøred ecke
illa/kiæru/ med þvi ad þesse madur er
komen̄ i mitt hws/ * * giøred ecke þessa
skøm̄. * 1. Mos. 19/7. * * 1. Mos. 34/7
24 Sia/ (hier er) mijn doottèr/ ein
ioomfrw/ og han̄s hia-kona/ þær vil
eg nu wtleida/ og þeim meiged þier giø
ra til skam̄ar / og giøred vid þær hvad
ydur lister/ En̄ dryged ecke þessa skam̄-
ar athøfn vid þen̄an man̄.
25 En̄ foolked villde ecke hlijda høn
um/ Þa took maduren̄ sijna hia-konu/
og leidde (hana) þangad wt til þeirra
wt fyrer/ Og þeir kiendu hen̄ar/og um̄
geingust skam̄arlega med hen̄e þa alla
noott/ þar til um̄ morgunen̄. Og þeg
ar morgun-roden̄ kom fram̄/ lietu þeir
hana fara.
26 Þa kom kvin̄an̄ arla um̄ morg-
unen̄ / og fiell nidur fyrer þess man̄s
hwss-dyrum / hvar hen̄ar herra var
in̄e / allt til þess þad var biart.
27 Þegar hen̄ar herra stood upp um̄
morgunen̄ / og uppliet dyrnar a hws-
enu/og gieck wt ad reisa sin̄ veg/Sia/
þa la kvin̄an̄/ han̄s hia-kvin̄a/fyrer
dyrunum a hwsenu/og hen̄ar hendur a
(dyra-) þreskulldenum.
28 Þa sagde han̄ til hen̄ar: statt
upp/og latum oss reisa/en̄ eingen̄ svar
ade/ Þa took han̄ hana upp a asnan̄/
og maduren̄ took sig upp / og foor til
sijns stadar.
29 Þegar han̄ kom heim / þa took
han̄ eirn knijf/og took sijna hia-konu/
og hlutade hana um̄ hen̄ar bein/ i toolf
stycke / og sende hana i øll Israels lan-
damerke.
30 Og þad skiede / hvør sa / sem
þad sa/hn̄ sagde: soddan̄ er ecke skied/
eda sied sijdan̄ þan̄ tijd/ Israels børn
fooru upp af Egyptalande / allt til
þessa dags / * þeinked ydur hier um̄ /
giefed raad/og seiged fram̄. * c.18/14.

XX. Capitule.

Ben Jamins Kynkvijsl verdur nærre
þvi eideløgd.

Þa droou øll Israels børn wt /
og mwguren̄ vard safnadur /
sem eirn madur fra Dan og
in̄ til Berseba / og þess lands

 Gilead/

Gilead / til Drottens i Mizpa.

2 Og þeir ytstu af øllu foolkenu / (ja) allar Israels ættkvijsler gaafu sig i þan̄ Guds foolks søfnud/fiogur hundrud þusund men̄ til foots/ sem wtdroogu sverd.

3 BenJamins børn heyrdu/ad Israels børn væru uppfaren̄ til Mizpa/og Israels børn søgdu: seiged hvorneñ er þetta vonda tilgeinged?

4 Þa svarade sa Levitiske madur / þeirrar kvin̄u madur / sem var i hel sleigen̄ / og sagde: eg / eg og mijn hiaakvin̄a kom * i Gibea/sem heyrer BenJamin til/til ad vera (þar) um̄ noottena. * c. 19/15.

5 Og þeir borgarar i Gibea stoodu upp i moot mier / og um̄kringdu mig i hwsenu um̄ noottena/ þeir hugdu ad myrda mig/ og hafa skaam̄ad mijna hiaakvin̄u / so hun er daud.

6 Þa took eg mijna hiaakvin̄u/ og hioo hana i stycke/og sende hana til allra Israels erfda lands/ Þvi þeir hafa giørt eirn skam̄arlegan̄ løst og slæman̄ giørning i Israel.

7 Sia/ aller þier erud Israels børn/ kaled til samans / og raadfæred ydur hier.

8 Þa stoost allt foolked sem eirn madur/og sagde: vier vilium ecke neckur fare til sijns heimeles / og ei snwa oss nockur til sijns hwss.

9 En̄ þad er nu su høndlun/ sem̄ vier vilium giøra moot Gibea/(vier vilium fara)moote hen̄e/ epter hlutfalle.

10 Og vier vilium taka tiju men̄ af hundrade/ af øllum Israels kynkvijslum/og hundrad af þusund/og þusund af tiju þusundum / ad þeir sæke vist handa foolkenu/ ad þeir kun̄e laata þa koma til BenJamins Gibea/epter allan̄ þan̄ daaruskap/ sem̄ hun hefur giørt i Israel.

11 So voru aller Israels men̄ safnader til stadarens/sem eirn madur voru þeir sambundner til samans.

12 Og Israels ættkvijsler sendu men̄ til allra BenJamins ættkvijsla / og lietu þeim seigia: hvad er þad fyrer eina vondsku/sem er skien a medal ydar?

13 So fram̄selied nu þa men̄ / þa ørgu skaalka / sem eru i Gibea/ ad vier kun̄um slaa þa i hel / og burttaka þad vonda af Israel/ En̄ BenJamins børn villdu ecke hlijda þeirra brædra Israels barna raust.

14 Og BenJamins børn urdu søfnud wr stødunum til Gibea/ til ad draga wt til strijds i mote Israels børnū.

15 Og BenJamins børn voru a þeim sama deige talen̄ af stødunum/ sex og tuttugu þusund men̄ / sem wtdroou sverd/ fyrer utan̄ þa borgara i Gibea /sem voru talder/ sio hundrud wtvalder men̄.

16 A medal alls þessa foolks/voru sio hundrud men̄ wtvalder / sem voru orfhendter/af hvorium sierhvor (kun̄e hæfa/) nær han̄ slaungrade med slaungu / med einum steine a eitt haar/og brast ecke.

17 En̄ þeir af Israel/fyrer utan̄ þa af BenJamin/voru talder fiogur hundrud þusund men̄ / sem wtdroou sverd/sierhvor var eirn strijdsmadur.

18 Þa biuggu þeir sig / og droou upp til Guds hwss / og adspurdu Gud / og Israels børn søgdu: * hvor skal fara upp fyrer oss / ad byria strijded vid BenJamins børn? og Drotten̄ sagde: Juda skal byria. * c. 1. 1/ 2.

19 So tooku Israels børn sig upp um̄ morgunen̄/ og settu sijnar herbwder fyrer Gibea.

20 Og hver madur af Israel gieck wt til strijdsens i moote BenJamin/hvør madur af Israel/ og þeir fylktu sier moote þeim til strijds moot Gibea.

21 Þa fiellu BenJamins børn wt af Gibea/og sloou af Israel a þeim sama deige/tvær og tuttugu þusunder man̄a til Jardar.

22 En̄ foolked af Israels mønnum eflde sig / og wtbiuggu sig framar til strijds a þeim sama stad / þar sem þeir høfdu wtbwed sig a þeim fyrsta deige.

23 Og Israels børn fooru upp og

grietu fyrer Drottenš andlite til kvollds/
og þeir adspurdu Drottenñ/og sögdu: skal
eg þrædar fara fram til strijds moot Ben
Jamins myns broodurs bornum? og Dro
ttenñ sagde: fared upp til hanns.
24 Og Jsraels born komu fram til
BenJamins barna a þeim ødrum deige.
25 Og BenJamin fiell wt moot þe-
im af Gibea a þeim ødrum deige/og þeir
sloou af Jsraels bornum enn nu ætian
þusund menn til Jardar / alla þessa strij-
ds færa.
26 Þa droou oll Jsraels born upp /
og allt foolked/ og komu til Guds hwss/
og grietu / og voru þar fyrer Drottenš
augsyn/ og fostudu þann sama dag til til
kvollds/og offrudu brenneoffrum og þack
areoffrum fyrer Drottenš auglite.
27 Og Jsraels born adspurdu Drott-
enn / og Guds sattmæls ørk var þar a
þeim døgum.
28 Og * Phinees Eleasar son/ Aa-
rons sonar / stood fyrer hanns auglite a
þeim somu døgum / og sagde : skal eg
framveiges / draga wt til strijds moot
BenJamins myns broodurs bornum/eda
læta af? og Drottenñ sagde: draged upp/
þui a morgun / vil eg gefa hann i þyna
hond. * Jos. 22/ 13.
29 Og Jsrael sette launsætur fyrer
Gibea allt umm kryng.
30 So droou Jsraels born upp i
moot BenJamins bornum a þeim þrid-
ia deige / og wtbiuggu sig til Gibea/ sem
i þær tvær reisur (firrum.)
31 Þa fooru BenJamins born wt i
moot foolkenu / þeir gæfu sig fra stadn-
um/ og tooku til ad slaa/(nockra)af foolk
enu / sem urdu særder / sem (þeir giordu
firrum) þær tvær reisur a þeim vegum /
af hvorium eirn liggur upp til Guds
hwss / og eirn til Gibea a mørkenne/hier
umm þriatiju menn i Jsrael.
32 Þa sögdu BenJamins born: þe-
ir eru slegner fyrer oss/lijka sem firrum/
Enn Jsraels born sögdu: lætum oss flij
ia / ad vier kunnum locka hann fra stadn-
um / wt a veguna.
33 Þa tooku aller Jsraels menn sig
upp af þeirra stad/og fylktu sier i Baal
Thamar/Og Jsraels launsætur droo wt
af sijnum stad/af þeim grashaga Geba.
34 Og þeir komu i moot Gibea tiju
þusund menn/ wtvalder af øllum Jsrael/
og strijded vard þvngt/enn þeir vissu ecke/
ad þad læ illt fyrer þeim.
35 So sloo Drottenñ BenJamin fyr-
er Jsrael / so ad Jsraels born fordierf-
udu af BenJamin a þeim sama deige /
fimm og tuttugu þusunder / og hundrad
menn/alla þessa strijds færa.
36 Og BenJamins born sæu / ad
þeir voru slegner / þui Jsraels born gæ-
fu BenJamin rwm / af þui þeir reiddu
sig uppa launsætred/sem þeir høfdu sett
hia Gibea.
37 Og launsætred flijtte sier og foor
vodum til Gibea / og launsætred droo fr-
amm / og sloo þann giorvallann stad med
hvossu sverde.
38 Og þeir menn i Jsrael høfdu sett
eirn ákvedenn tijma vid launsætred/ nær
þeir liete reikiarens bæl vodum fara upp
af stadnum.
39 Og Jsraels menn sneru vid i strijde
enu/ og BenJamin hafde byriad ad slaa
þa særdu a medal Jsraels manna/hier umm
þriatiju menn/ þui þeir sögdu: jæ hann /
hann er vijst sleigenn fyrer oss / sem i þui
firra strijde.
40 Þa took sa brennande loge til ad
ganga upp af stadnum/(jæ) *eitt þickur
reikur/ & BenJamin leit til baka/og sæ/
þa lagde stadarens bæl upp i Himenenn.
* Jos. 8/ 20.
41 Og Jsraels menn sneru til baka /
enn BenJamins menn ottudust / þui þeir
sæu/ad þad læ illt fyrer þeim.
42 Og þeir sneru vid fyrer Jsraels
monnum/ a þann veg til eydemerkurennar /
enn strijded snere epter þeim/ og þeir / sem
voru af stodunum/ fordiorfudu þa i mill
um sijn.
43 Jæ þeir ummspentu BenJamin /
þeir lietu ellta hann med hægd / þeir lietu
nidurtroda hann allt til þess i moots vid Gi
bea / fra soolarennar uppgaungu.

44 Og þa fiell af BenJamin ætian
þusund meñ/aller þesser voru strydsmeñ.
45 Þa sneru þeir sier og flydu giegnt
eydemørkeñe/til þess kletts Rimmon / og
þeir sloou hier og þar a veigenum fim
þusund meñ / og hielldu fastlega epter
hønum allt til Gideom/ og sloou af høn-
um too þusund meñ.
46 Og aller þeir/sem fiellu af Ben-
Jamin / voru fim og tuttugu þusund
meñ/stryds færer a þeim sama deige/all-
er þesser voru stryds meñ.
47 Og þar sneru vid og flydu i
moot eydemørkeñe/til þess kletts Rim
mon/ sex hundrud meñ/og þeir voru *
a þeim klett Rimmon fioora manude.
* C. 21/13.
48 Og Israels meñ komu aptur til
BenJamins barna / og sloou þau med
bitru sverde i stadnum ølldunges/ bæde
fienad og allt þad / sem fanst / og so
alla stadena/sem/ þad þeir fundu/bren-
du þeir med ellde.

XXI. Capitule.

BenJamins Kynkvijsl kiemst nockurn
veigeñ a foot aptur.

g Israels meñ høfdu svared
i * Mizpa/ og sagt: þar skal
eingeñ af oss giefa BenJa-
min sijna doottur til hustrur.
* v. 7/18. C. 20/1.
2 Og foolked kom til * Guds hwss/
og þeir voru þar allt til kvøllds fyr-
er Guds augsijn / og upphoofu þeirra
raust / og grietu med einum stoorum
grææte. * Jos. 18/1. Dom. 20/27.
3 Og søgdu : o Drottenn / Israels
Gud/hvi er þetta (skied) i Israel / ad
þar i dag saknar eirnrar ættkvyslar
af Israel?
4 Og þad skiede þañ añañ morg-
un / þa took foolked sig ærla upp / og
þeir bygdu þar eitt altare/ og offrudu
breñe-offrum og þackar-offrum.
5 Og Israels børn søgdu: hvør er
sa / sem ecke er uppkomeñ til safn-
adarens af øllum Israels kynkvyslum
til Drottens? þvi þar var giørdur sa
stoore eydur i giegn þeim / sem ecke ko-
mu upp til Drottens i Mizpa/so þar
sagdest: hañ skal vissulega deydast.
6 Og Israels børn aumkudust yf-
er BenJamin þeirra broodur/ og søg-
du : i dag er ein ættkvijsl afhøggveñ
af Israel.
7 Hvad vilium vier giøra þeim /
sem eru epter orðner / ad þeir kuñe fa
hustrur? þvi vier høfum * svared vid
Drottenn / ad vier skyldum ecke giefa
þeim af vorū dætrū til hustrua. * v. 1.
8 Og þeir søgdu : hvør er nockur
af Israels ættkvyslum/sem ecke er kom
eñ upp til Drottens i Mizpa? og sia/
þar var eingeñ komeñ til herbwdaña /
af * Jabes i Gilead til safnadarens.
* 1. Sam. 11/1.
9 Þvi foolked var taled/ og sia/ þa
var þar eingeñ af iñbyggiurunum af
Jabes i Gilead.
10 Þa sendu þeir þangad af safn-
adenum/ toolf þusund meñ af stryds-
møñunum / og budu þeim / og søgdu :
fared þangad og slaed Jabes borgara
i Gilead med bitru sverde / samt kviñ-
urnar og børneñ.
11 Og þetta er sa giørningur / sem
þier skulud giøra : * allt kallkyn og
allar kviñur / sem hafa feingest vid
mañ skulu þier eideleggia.
* 4. Mos. 31/17.
12 Og þeir fundu hia þeim borgur-
unum i Jabes i Gilead fiøgur hundrud
piikur/sem voru jomfrwr/sem ecke høf
du feingest vid mañ/ þær færdu þe-
ir til herbwdaña i Silo / sem er i lande
Canaan.
13 Þa sende sa giørvalle søfnudur
burt / og liet tala vid BenJamins bø-
rn / sem voru a þeim * klett Rim-
on / og kølludu a þa fridsamlega.
* C. 20/ 47.
14 So kom BenJamin aptur a þe
im sama tyma/og þeir gaafu þeim þær
hustrur / sem þeir høfdu laated lifa af
Jabes kviñum i Gilead/ og þeir fundu
eñ þa ecke noog handa þeim.

15 Þa aumkadest foolked yfer Ben-
Jamin / ad Drottenn hafde giørt eitt
skard i Jsraels kynkvijsler.
16. Og þeir ellstu fyrer søfnuden-
um søgdu: hvad villum vier giøra vid
þa / sem epter eru / ad þeir kunne fæ
hustrur? þvi kvinnurnar eru eidelagd-
ar af BenJamin.
17 Og þeir søgdu: þeir sem hafa
undann komest af BenJamin/ (meiga ad
vijsu byhallda þeirra) arfe/ ad þar sku-
le ecke verda ein ætt afmæd af Jsrael.
18 Enn vier / vier kunnum ecke giefa
þeim hustrur af vorum dætrum / þvi
Jsraels børn hafa * svared og sagt:
bølvadur vere sa / sem giefur BenJa-
min eina hustru. *v. 1/7.
19 Og þeir søgdu: siaa/ þar er Dro-
ttens hatijd i Silo ærlega / sem er
nordur fra BethEl/ moot soolar upp-
gaungu/ a þeim veige/ sem mann geing-
ur upp fra BethEl i Sichem/ og sud-
ur fra moot Libona.
20 Og þeir byfølldu BenJamins
børnum/ og søgdu: fared burt og leyn-
est a vijn-fiøllunum.
21 Og siaed til/ og siaa/ ef Silo dæt-
ur kynnu wtganga ad dansa i danse/ þa
meige þier ganga wt af vijn-fiøllun-
um/ og taka ydur med magt/ hvør eirn
sijna hustru af Silo dætrum / og gan-
ga til BenJamins lands.
22 Og þad skal skie/ nær þeirra fed-
ur/ eda þeirra brædur koma ad klaga fyr-
er oss / þa villum vier seigia til þeirra:
vered þeim næduger þyrer vora skulld /
aþ þvi vier høþum ecke teked (þeim) hv-
erium sijna hustru i strijdenu/ þvi þier haþ-
ed ecke gieþed þeim/ (annars) munde þier
syndga epter þessar tijd (ætsigkomulage.)
23 Og BenJamins børn giørdu so /
og tooku hustrur epter þeirra tølu aþ þe-
im/ sem dønsudu/ sem þeir rændu/ og þeir
reistu/ og komu til baka/ til þeirra erþd-
ar/ og bygdu stadena/ og biuggu i þeim.
24 So reistu Jsraels børn þadann a
þeirre somu tijd/ hvør til sinnar ættkvijsl-
ar/ og til sinnar ættar/ og wtgeingu þadann
hvør til sijns eigendooms.
25 A þeim somu døgum var ecke *
kongur i Jsrael/ hvør madur giørde
sem hønum þootte riett.
*C. 17/6. C. 18/1.
C. 19/1.

ENDER
a Doomaranna Book.

Ruths Book.

I. Capitule.

Þær Eckiur Naomi og Ruth koma til
Bethlehem i Biggkornyrkiu Tijmann.

Og þad skiede a þeim døg-
um / þegar doomararner
stioornudu/ þa var þar eitt
hwngur i landenu/ og eirn
madur aþ Bethlehem Ju-
da foor burt/ ad vera fram-
ande i Moabitanna lande / hann og hanns
hustru/ og hanns tveir syner.
2 Og mannsens naþn var EliMelech/
og hanns hustrur naþn Naomi / og hanns
tveggia sona naþn Mahlon / og Chil-
Jon/ (þeir voru) Ephratar aþ Bethle-
hem Juda / Og þegar þeir komu i Moa-
bitanna land / þa voru þeir þar.
3 Og EliMelech / Naomi madur
deyde / og hun var epter / hun og hennar
tveir syner.
4 Og þeir tooku sier Moabitiskar hust-
rur / þeirrar einu naþn var Orpa / og
þeirrar annarar naþn Ruth / og þeir biu-
ggu þar hier umm tiju ær.
5 Þa deydu þeir og so / þeir bæder
Mahlon og ChilJon/ og kvinnan var ept-
er / epter hennar tvo syne / og epter henn-
ar mann.
6 Þa took hun sig upp/ hun og henn-
ar sona

ar sona Hustrur / og snere vid aptur aff Moabitana lande/ þvi hun hafde heyrt i Moabitana land/ ad Drottenn hafde vitiad sijns foolks/ ad giefa þeim braud.

7 Og hun gieck wt fra þeim stad / þar sem hun hafde vered / og bædar hennar sona Hustrur med henne / og þa þær geingu a veigenum/ad koma i Juda land aptur/

8 Þa sagde Naomi til beggia sinna sona Hustrua: ganged burt / snwed vid / hvor til sinnar moodur hwss / * Drottenn giøre myskunseme vid yckur/ eins sem þier hafed giort vid þa daudu/ og vid mig.

* 1. Mos. 43/ 13.

9 Drottenn giefe ydur ad finna roosemd hverre i sijns manns hwse / og hun kiste þær/ Þa upphoofu þær þeirra raust/ og grietu.

10 Og sögdu til hennar : vier vilium ganga med þier til þijns foolks.

11 Þa sagde Naomi : snwed vid/mijnar dætur/til hvørs vilied þier ganga med mier ? hvørnenn kann eg fa børn i mijnu lijfe/ sem kunne verda ydar menn?

12 Snwed vid mijnar dætur / ganged burt/ þvi eg er ofgømul til ad taka mann/ Og eff eg enn segde : þar er von til fyrer mier / ja (eff ad) eg hefde enn eirn mann a þessare noottu / eda eg hefde fædt syne.

13 Kynne þier bijda epter þeim / þar til þeir være stoorer? hvi vilied þier fyrer þeirra skulld tefia ydur / ad þier ecke skylldud taka menn ? ney/ mijnar dætur / þvi þad er mier beyskara enn ydur / þvi Drottens hønd er wtgeingenn yfer mig.

14 Þa upphoofu þær þeirra raust/og grietu enn meir/ og Orpa kyste sijns hwsboonda moodur / enn Ruth hieck a henne.

15 Þa sagde hun : sia / þijn magkona hefur snwed til baka til sijns foolks/ og til sijns Guds/ snw vid epter þinne magkonu.

16 Og Ruth sagde : bid mig ecke hardlega/ ad eg skule yfergiefa þig/ ad ganga fra þier / þvi hvørt þu geingur burt /þangad vil eg ganga/ og hvar sem þu verdur þar verd eg / þitt foolk er mitt foolk / og þinn Gud er minn Gud.

17 Hvar sem þu deyr / þar dey eg / og þar vil eg og grafast / Drottenn giøre mier so/ og enn so / eff ecke daudenn(alleina) skal skilia þig og mig ad.

18 Þegar hun sa/ ad hun hafde fastlega sett sier i sinne ad ganga med henne/ þa liet hun af ad tala til hennar.

19 Og þær geingu bædar / allt til ad þær komu til Bethlehem/ og þad skiede/ þa þær komu til Bethlehem/ þa hrærdest sa giørvallur stadur yfer þeim/og þeir sögdu : er þesse Naomi?

20 Og hun sagde til þeirra : kalled mig ecke Naomi/ kalled mig Mara/ þvi sa Almattuge hefur giort þad sær beyskt fyrer mier.

21 Eg/eg foor full burt/enn Drottenn hefur fært mig tooma(heim) apt:/ Hvi skylldud þier kalla mig Naomi? med þvi Drottenn hefur vitnad i mooke mier / og sa Almattuge fared illa med mig.

22 So kom Naomi aptur/og Ruth su Moabitiska / hennar sonar kvinna / kom og aptur med henne af Moabitana lande / og þær komu til Bethlehem i byggkornskurdarens byriun.

II. Capitule.

Ruth safnar Axum a Boas Akre.

Og þar var eirn / sem heyrde Naomi hennar manne til / eirn ypparlegur madur af EliMelechs ætt / og hanns nafn var Boas.

2 Og Ruth su Moabitiska sagde til Naomi : lat mig / kiæra / ganga a mørkena / ad eg meige safna axum upp/epter hvørium/ er eg finn nad fyrer / og hun sagde til hennar : gack mijn dootter.

3 Og hun gieck/ og kom/og safnade upp a mørkenne/epter kornskieru foolkenu / og þad bar so til fyrer henne / ad sa hlute af mørkenne heyrde Boas til/ sem var af EliMelechs ætt.

4 Og sia / Boas kom fra Bethlehem/og sagde til kornskieru foolksens:

Drotteñ sie med ydur/ Og þeir sǫgdu
til hañs: Drotteñ blesse þig.
5 Og Boas sagde til sijns sveins /
þess sm̃ var settur yfer kornskieru fool
ked: hvǫrium heyrer þesse (unga)
kviña til?
6 Og sveirneñ/sem var settur yf-
er kornskieru-foolked / svarade og sag-
de: þad er su Moabitiska (unga) kvi-
ña/ sem er komeñ til baka med Naomi
af Moabitaña lande.
7 Og hun hefur sagt: kiære / laat
mig lesa upp og safna a medal bynden
aña / epter kornskieru-foolkenu / og er
komeñ / og hefur staded sijdañ i morg-
un/ og iñ til þess nu/ nu var hun eina
litla stund heima.
8 Þa sagde Boas til Ruth: heyrer
þu ecke mijn dootter/þu skallt ecke gan
ga ad safna a eirne añare mørk / og
gack ecke helldur hier fra/helldur halld
þig fastlega hia mijnum stulkum.
9 Og gief giætur ad/hvar þær skie
ra a mørkeñe / gack þangad epter þe-
im/Hefe eg ecke befalad sveinunum/ ad
eingeñ skal snerta þig? og þyrste þig /
þa gack til þess kiers/ og dreck/sm̃ svein
arner ausa af.
10 Þa fiell hun a sijna asioonu/ og
tilbad a Jorduñe / og sagde til hañs:
hvar med hefe eg funded naad fyrer
þijnum augum / ad þu þecker mig / eg
sem er þo framande?
11 Og Boas svarade og sagde til
heñar: þad er mier noog til vitundar
giefed / allt hvad þu hefur giørt vid
þijns mañs moodur epter þijns mañs
dauda/ ad þu hefur yfergiefed þiñ fød
ur og þijna moodur/ og þitt fødur la-
nd/og hefur ferdast til eins foolks/sem
þu þeckter ecke firre.
12 Drotteñ um̃bune þiñ giørning /
og þijn laun skulu vera fullkomeñ af
Drottne Jsraels Gude / til hvørs þu
ert komeñ/til ad hafa skiool under ha-
ñs vængum.
13 Og hun sagde: laat mig fiña
naad fyrer þijnum augum/ miñ herra /
þvi þu hefur huggad mig/og þu hefur
talad þiñe þioonustu kviñu vingiarn-
lega til/ eg/eg sem þo ecke kañ reiknast
sem ein af þijnum (þioonustu-) stulkuñ.
14 Og Boas sagde til heñar: nær
maaltijd er / þa hallt þig hijngad / og
et af braudenu / og drep þijnum bita i
ediked/ Og hun sette sig hia kornskieru
foolksens sijdu / og hañ rietti steikt ax
til heñar / og hun aat / og vard mett /
og leifde.
15 Og þegar hun stood upp ad saf-
na/ þa skipade Boas sijnum sveinum /
og sagde: laated hana og so uppsafna
a medal byndenaña / og skam̃ed ha-
na ecke.
16 Laated og so ad vijsu nockud slæd
ast * af byndenunum fyrer hana / og
liggia/ ad hun kuñe safna þvi/ og þier
skulud ecke atyrda hana.
* 3. Mos. 23/ 22.
17 So safnade hun upp a mørkeñe
allt til kvollds / og sloo þad af / sem
hun hafde safnad upp/og þad var hi-
er um̃ eiñ Epha byggs.
18 Og hun lypte þvi upp / og kom
i stadeñ / og heñar hwsboonda mooder
saa þad / sem hun hafde upp lesed / og
hun liet fram̃ / og gaf heñe þad/ hun
hafde leift/ þañ tijma hun var mett.
19 Þa sagde heñar hwsboonda
mooder til heñar: hvar samañsafnader
þu i dag? og hvar hafdest þu ad? bless-
adur sie saa / sem þig þeckte. Þa gaf
hun sijns hwsboonda moodur til vit-
undar/ hia hvørium hun hafde uñed/
og sagde: þess mañs nafn / er eg hefe
uñed hia i dag/ er Boas.
20 Og Naomi sagde til siñar son-
ar konu: blessadur sie hañ fyrer Drott
ne / þvi hañ hefur ecke yfergiefed sijna
myskun vid þa lifendu eda vid þa dau-
du / og Naomi sagde til heñar: þesse
madur er oss nakomeñ/hañ er af þeim
sem hafa lausnar-rietteñ til vor.
21 Og Ruth su Moabitiska sagde:
hañ sagde til mijn: þu skallt hallda þig

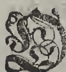
hia mÿnum ſveinum / þar til þeir haꝼa
ſaꝼnad iñ øllu þvi / ſem eg heꝼe.

22 Og Naomi ſagde til Ruth ſiñar
ſonar konu: þad er gott/ mÿn dootter/ ad
þu ganger wt med hañs ſtulkum / ad
þeir ſkule ecke yꝼerꝼalla þig a einum od-
rum akre.

23 So hiellt hun ſig faſtlega hia
Boas ſtulkum ad uppſaꝼna / þar til
bygg- ſkieraũ og hveite-ſkieraũ var end-
ud/ og var hia ſÿns hwsboonda moodur.

III. Capitule.

Ruth epter Naomi Raade lagde ſig i Lævagarden hia Boas footum.

g Naomi heñar hwsboonda
mooder/ ſagde til heñar: mÿn
dootter/mun eg ecke kuña * fæ
þier rooleghett / ad þad kuñe
ganga þier vel? * c. 1/ 9.

2 Og mun ecke Boas vera vor ætt /
hiæ hvørs * ſtulkum þu heꝼur vered ?
ſiæ / hañ vinſar bygg i noott a lævа-
gardenum. * c. 2/ 8.

3 So lauga þig/ og ſmyr þig/ og tak
þÿn klæde a þig / og gack oꝼañ i lævа-
gardeñ / læt þig ecke verda þeckta aꝼ
mañenum/ þar til hañ heꝼur aldeiles et-
ed og drucked.

4 Og þad mun ſkie / nær hañ legg-
ur ſig / ſo merk þañ ſtad / þar ſem hañ
leggur ſig / og kom / og ꝼlett upp hiæ
hañs footum/ og legg þig/ og hañ/ hañ
mun gieꝼa þier til vitundar hvad þu ſku-
ler giøra.

5 Og hun ſagde til heñar: allt þad
þu ſeiger mier / vil eg giøra.

6 Og hun gieck oꝼañ i lævagardeñ/
og giørde epter øllu þvi ſem heñar hws
boonda mooder haꝼde bÿꝼalad.

7 Þegar Boas haꝼde eted og druck-
ed / og hañs hiarta var gladvært / þa
kom hñ ad leggia ſig yſt i hrwguna/ ſÿd
añ kom hun ſtillelega / og ꝼlette upp hiæ
hañs footum / og lagde ſig.

8 Og þad ſkiede um̃ midnætted/ vard
madureñ ſkielkadur og krepte ſig/ og ſiæ/
ein kviña ſem læ hiæ hañs footum.

9 Og hañ ſagde: Hvør ert þu? og
hun ſvarade: eg er Ruth þÿn þioonuſtu
kviña/ * wtbreid þÿna vænge yꝼer þÿna
þioonuſtu kviñu / þvi þu ert lauſnarmad
ureñ. * Ezech. 16/ 8.

10 Og hañ ſagde: bleſſud ſiertu ꝼyr-
er Drottne/ mÿn dootter / þu heꝼur giørt
þÿna ſÿdare myſkunſemd betre eñ þa
ꝼyrre / ad þu heꝼur ecke geinged epter
þeim ungu moñum / hvørke ꝼatækum
nie rÿkum.

11 Og nu mÿn dootter/ ottaſt ecke/ allt
þad þu ſeiger vil eg giøra þier/ Þvi mitt
foolk i þeim giørvøllum ſtad veit / ad þu
ert ein dygdug kviña.

12 Og nu er þad vel ſatt / ad eg er
lauſnar-madureñ / eñ þar er og ſo einn
nakomnare lauſnar-madur eñ eg.

13 Vertu hier i noott/ og þad ſkal ſkie
a morgun / vilie hañ leyſa þig / vel / þa
mæ hañ leyſa (þig /) eñ lyſte hañ ecke
ad leyſa þig / þa vil eg leyſa þig/ eg (ſo
viſt ſem) Drotteñ liꝼer / Ligg allt til
morguns.

14 Og hun læ hiæ hañs footum allt
til morguns / og ſtood upp / ꝼyrr eñ einn
kuñe þeckia añañ/ og hañ ſagde: ſkyllde
eingeñ fæ ad vita / ad ein kviña er kom-
eñ i lævagardeñ?

15 Og hañ ſagde: rietttu hÿngad þad
lÿn-klæde/ ſem (þu heꝼur) yꝼer þier/ og
halltu þvi under/ og hun hiellt þar und-
er / og hañ mællte ſex (mælera) byggs /
og lagde uppa hana/ þar epter gieck hañ
iñ i ſtadeñ.

16 Og hun kom til ſÿns hwsboonda
moodur/ hvør ed ſagde: (hvørneñ geing
ur þad til um̃ þig) mÿn dootter? og hun
ſagde heñe allt þad madureñ haꝼde giør-
t heñe.

17 Og ſagde: þeſſa ſex(mælera)byggs
gaꝼ hañ mier / þvi hañ ſagde til mÿn:
þu ſkallt ecke koma toomhendt til þÿns
hwsboonda moodur.

18 Og hun ſagde: vert kyr mÿn doott
er / þar til þu fær ad vita hvada enda-
lykt þad vill fæ/ þvi ſa madur lætur ecke
aꝼ/ ꝼyrr eñ hñ i dag giører endiŋg þar æ.

IV. Capitule.

Boas fær Ruth til Eigeñ Kviñu / og blessast med einum Syne.

Og Boas gieck upp til port-
sens/ og sat þar/ og siaa/ þeg-
ar lausnar-madureñ gieck
fram um̃ / kalade Boas til
hañs/ og sagde: kom hijngad / set þig
hier/ lands madur/ og hañ kom þang-
ad/ og sette sig.
2 Og hañ took tiju meñ af þeim
ellstu i stadnum/ og sagde: setied ydur
hier / og þeir settu sig.
3 Þa sagde hañ til lausnar-mañ-
sens: þañ hluta merkureñar/ sem heyr
de vorum broodur EliMelech til / hef-
ur Naomi boded falañ/ sem er aptur-
komeñ af Moabitaña lande.
4 Og eg / eg sagde: eg vil lata þig
vita þad / seigiande: kaup hañ fyrer
borgurunum / og fyrer þeim ellstu af
mijnu foolke/ ef þu villt leysa hañ/ leys
hañ/ Eñ vilier þu ecke leysa hañ/ þa
gief mier þad til vitundar / ad eg kuñe
vita þad / þvi þar er eingeñ utañ þu
til ad leysa hañ / og eg epter þig / og
hañ sagde: eg/ eg vil leysa hañ.
5 Og Boas sagde: a hvørium dei-
ge þu kauper þad land af Naomi hen-
de/ þa skalltu og taka þa Moabitisku
Ruth þess dauda hustru/ ad uppvekia
* þess dauda nafn a hañs arfe.
* 5. Mos. 25. 5. 6.
6 Þa sagde lausnar-madureñ: eg
kañ ecke leysa þad til mijn / ad eg ecke
skule fordiarfa miñ arf / leys þu til
þijn þad eg skyllde leysa / þvi eg kañ
ecke leysa þad.
7 Og * þetta var af gamallre tijd
(sidvane) i Israel um̃ lausn og um̃ skip
te/ ad stadfesta alla høndlan / þa ley-
ste eirn siñ skoo af/ og gaf sijnum nau-
unga / og þad var eirn vitnesburdur i
Israel. * 5. Mos. 25/ 9.
8 Og lausnar-madureñ sagde til
Boas: kaup þier þad/ og hañ droo siñ
skoo af.
9 Þa sagde Boas til þeirra ellstu/
og til alls foolksens: þier erud vitne i
dag/ ad eg hefe keypt allt þad/ sem̃ heyr
de EliMelech til / og allt þad / sem
heyrde ChilJon og Mahlon til / af
Naomi hende.
10 Og þar til feinged Ruth þa
Moabitisku / Mahlons hustru / mier
til eirnrar hustrur / til ad uppvekia
þess dauda nafn a hañs arfe / og ad
þess dauda nafn / skule ecke verda af-
mad fra hañs brædrum / og af hañs
stadar porte/ (þar til erud) þier vitne
i dag.
11 Og allt foolked/ þeir sem voru i
portenu/ og þeir ellstu/ sogdu: (vier
erum) vitne/ Drotteñ giefe sw kviña/
sw / þar kiemur i þitt hws / (meige
verda/) * sem Rachel og sem Lea/ hvør
iar bædar bygdu Israels hws/ og ver-
tu megtugur i Ephrata/ og nafnkuñ-
ugur i Bethlehem. * 1. Mos 29/ 32.
12 Og þitt hws vere eins sem Pe-
rez hws/ hvørn * Thamar fædde Ju-
da / af þvi sæde / sem Drotteñ mun
giefa þier / af þessare (ungu) kviñu.
* 1. Mos. 38/ 29.
13 So took Boas Ruth / og hun
vard honum til hustrur / og hañ gieck
iñ til heñar/ og Drotteñ * gaf heñe/
þad hun vard olett / og fædde eirn
son. * Ps. 127/ 3.
14 Þa sogdu kviñurnar til Na-
omi: blessadur sie Drotteñ / sem ecke
villde lata þig vanta eirn lausnar-
mañ i dag/ og hañs nafn verde prijsad
i Israel.
15 Og hañ mun vera til ad endur-
lijfga þijna sal / og ad vidhallda þiñe
elle / þvi þijn sonar kviña / sem þig
elskade / hefur fædt hañ / hun / sem er
þier betre eñ sio syner.
16 Og Naomi took barned / og
lagde þad i sitt skaut / og foostrade
þad upp.

17 Og grannkonurnar gafu honum eitt nafn / og søgdu : Naomi er føddur eirn sonur / og þær kølludu hans nafn Obed / han er Isai fader / sem er Davids fader.

18 Og þesser eru * Perez afkomendur: Perez ablade Nezron.

* 1. Mos. 46/ 12. etc. Matth. 1/ 3.

19 Og Nezron ablade Rams / og Ram ablade Amminadabs.

20 Og Amminadab ablade Naheson/z Naheson ablade Salma.

21 Og Salma ablade Boas / og Boas ablade Obeds.

22 Og Obed ablade Isai / og Isai * ablade Davids.

* 1. Sam. 16/ 20.

ENDER

a Ruths Book.

